

VYHLÁŠKA

č. 123/2007 Sb.,

o pravidlech obezřetného podnikání bank, spořitelních a úvěrních družstev a obchodníků s cennými papíry

ve znění vyhlášky č. 282/2008 Sb., vyhlášky č. 380/2010 Sb. a vyhlášky č. 89/2011 Sb.

Česká národní banka stanoví podle § 8b odst. 5, § 11a odst. 9, § 12a odst. 8, § 12b odst. 8, § 15, § 22 odst. 2, § 24 odst. 1 a § 26d odst. 3 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění zákona č. 120/2007 Sb., (dále jen "zákon o bankách"), podle § 1a odst. 3, § 7a odst. 5, § 7b odst. 9, § 8 odst. 9, § 8b odst. 1, § 11 odst. 3 a § 27 odst. 1 zákona č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 120/2007 Sb., (dále jen "zákon o spořitelních a úvěrních družstvech") a podle § 199 odst. 2 písm. a), b), g) a t) zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění zákona č. 120/2007 Sb., (dále jen "zákon o podnikání na kapitálovém trhu"):

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tato vyhláška zpracovává příslušné předpisy Evropské unie² a upravuje

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu (přepracované znění).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES ze dne 14. června 2006 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí (přepracované znění).

Směrnice Komise 2006/73/ES ze dne 10. srpna 2006, kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES, pokud jde o organizační požadavky a provozní podmínky investičních podniků a o vymezení pojmů pro účely zmíněné směrnice.

Směrnice Komise 2007/18/ES ze dne 27. března 2007, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES, pokud jde o vyloučení nebo zahrnutí některých institucí z oblasti působnosti uvedené směrnice nebo do oblasti působnosti uvedené směrnice a o zacházení s expozicemi vůči mezinárodním rozvojovým bankám.

Směrnice Komise 2009/27/ES ze dne 7. dubna 2009, kterou se mění některé přílohy směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES, pokud jde o technická ustanovení o řízení rizik.

Směrnice Komise 2009/83/ES ze dne 27. července 2009, kterou se mění některé přílohy směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES, pokud jde o technická ustanovení o řízení rizik.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnic 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/111/ES ze dne 16. září 2009, kterou se mění směrnice 2006/48/ES, 2006/49/ES a 2007/64/ES, pokud jde o banky přidružené k ústředním institucím, některé položky kapitálu, velkou angažovanost, režimy dohledu a krizové řízení.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/76/EU ze dne 24. listopadu 2010, kterou se mění směrnice 2006/48/ES a

- a) požadavky na řídicí a kontrolní systém a obsah zprávy o ověření řídicího a kontrolního systému, způsob, strukturu a periodicitu jejího zpracování a lhůtu pro její předložení,
- b) kapitálovou přiměřenost, a to
1. pravidla pro výpočet kapitálové přiměřenosti zahrnující postupy uplatňované při výpočtu, pravidla pro stanovení kapitálu, určení jednotlivých kapitálových požadavků a vymezení přístupů pro jejich výpočet, stanovení podmínek pro užívání základních a speciálních přístupů při výpočtu kapitálových požadavků a určení speciálních přístupů, k jejichž používání a změně je potřeba souhlasu oprávněného orgánu dohledu,
 2. náležitosti žádosti o předchozí souhlas s používáním speciálního přístupu a se změnou používaného speciálního přístupu předkládané České národní bance,
 3. formu a obsah žádosti o zápis do seznamu agentur pro úvěrové hodnocení a požadavky na metody hodnocení, důvěryhodnost a průhlednost úvěrových hodnocení osoby, která má být zapsána do seznamu agentur pro úvěrové hodnocení,
- c) pravidla angažovanosti a pravidla pro převod rizik,
- d) pravidla pro nabývání, financování a posuzování aktiv,
- e) obsah údajů určených k uveřejnění na individuálním a konsolidovaném základě, včetně zkráceného rozsahu údajů o plnění pravidel obezřetného podnikání, jakož i formu, způsob, strukturu, periodicitu a lhůty uveřejňování údajů a obsah údajů ověřovaných auditorem³,
- f) obsah, formu, lhůty a způsob předkládání některých informací a podkladů České národní bance a
- g) kritéria pro vyjmutí osob z konsolidačního celku pro účely dodržování pravidel obezřetného podnikání na konsolidovaném základě.

§ 2

Vymezení pojmů

(1) Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) členským státem členský stát Evropské unie nebo jiný stát tvořící Evropský hospodářský prostor,
- b) delta ekvivalentem opce součin reálné hodnoty podkladového nástroje a delty opce,
- c) deltou opce poměr změny reálné hodnoty opce a změny reálné hodnoty příslušného podkladového nástroje; jedná se o první derivaci reálné hodnoty opce podle reálné hodnoty podkladového nástroje,
- d) ekonomicky spjatou skupinou osob dvě nebo více fyzických nebo právnických osob, které, není-li prokázán opak, představují jediné riziko, neboť
1. jsou navzájem propojeny tím, že jsou ve vztahu ovládající a ovládané osoby, nebo
 2. jejich vzájemné vztahy jsou takové povahy, že finanční těžkosti jedné z osob mohou způsobit platební potíže alespoň jedné z ostatních osob,

2006/49/ES, pokud jde o kapitálové požadavky na obchodní portfolio a resekuritizace a o dohled nad politikami odměňování.

³ Zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech a o změně některých zákonů (zákon o auditorech).

- e) expozicí aktivum nebo podrozvahová položka,
- f) finanční institucí osoba, která není institucí a která jako svou rozhodující či podstatnou činnost nabývá nebo drží podíly na právnických osobách nebo provádí některou z činností, které může vykonávat banka, a dále investiční společnost, investiční fond, penzijní fond, pojišťovna a zajišťovna, které vykonávají činnosti podle zvláštních zákonů, a to vše včetně zahraničních osob s obdobnou náplní činnosti,
- g) gammou poměr změny delty opce a změny reálné hodnoty příslušného podkladového nástroje; jedná se o druhou derivaci reálné hodnoty opce podle reálné hodnoty podkladového nástroje,
- h) hodnotou LGD ztrátovost ze selhání; jedná se o poměr ztráty z expozice při selhání protistrany k částce dlužné v okamžiku selhání,
- i) hodnotou PD pravděpodobnost selhání protistrany během jednoho roku,
- j) informačním systémem funkční celek zabezpečující získávání, zpracování, přenos, sdílení a uchovávání informací v jakékoli formě.

(2) Pro účely této vyhlášky se dále rozumí

- a) institucí
 1. úvěrová instituce,
 2. obchodník s cennými papíry nebo zahraniční obchodník s cennými papíry,
- b) jednotkou pro speciální účel osoba, která
 1. není institucí,
 2. je zřízena za účelem provádění sekuritizace či sekuritizací,
 3. její činnost je omezena na úkony, které jsou nezbytné k dosažení uvedeného cíle, a
 4. její právní forma a organizační uspořádání zajišťují naprosté oddělení jednotky a úvěrového rizika původce,
- c) kapitálovou investicí účastnický cenný papír, obchodní podíl, členský podíl nebo obdobná majetková hodnota, anebo podřízená pohledávka,
- d) kapitálovým požadavkem požadované krytí podstupovaného rizika kapitálem,
- e) kolaterálem věc, právo nebo jiná majetková hodnota sloužící k zajištění pohledávky,
- f) komoditou fyzický produkt obchodovaný na trhu,
- g) Macaulayho durací vážený průměr dob mezi současností a splatnostmi jednotlivých peněžních toků, kde vahami jsou reálné hodnoty jim odpovídajících peněžních toků,
- h) malým a středním podnikatelem podnikatel, jehož roční úhrn čistého obrátu nedosahuje částky odpovídající 50 000 000 eur.

(3) Pro účely této vyhlášky se dále rozumí

- a) marží hodnota finančních nástrojů stanovená clearingovým centrem, kterou je osoba povinna převést na účet clearingového centra jako kolaterál po dobu trvání burzovních derivátů,

- b) maržovým obchodem transakce, při které instituce poskytuje úvěr v souvislosti s převodem cenných papírů nebo obchodováním s nimi, který je zajištěn cennými papíry,
- c) měnovým zlatem zlato v obchodovatelných slítcích podle standardu LBMA (London Bullion Market Association),
- d) modifikovanou durací podíl, v jehož čitateli je Macaulayho durace a ve jmenovateli součet jedné a výnosnosti do splatnosti,
- e) opcí na zpětný odkup (*clean-up call option*) opce, která dává původci právo odkoupit zpět či splatit sekuritizované expozice předtím, než budou splaceny veškeré podkladové expozice, pokud zůstatek nesplacených expozic klesl pod předem stanovenou hodnotu,
- f) operačním rizikem riziko ztráty vlivem nedostatků či selhání vnitřních procesů, lidského faktoru nebo systémů či riziko ztráty vlivem vnějších skutečností, včetně rizika právního,
- g) oprávněním k činnosti bankovní licence, povolení působit jako spořitelní a úvěrní družstvo (dále jen "družstevní záložna") nebo povolení k činnosti obchodníka s cennými papíry,
- h) oprávněným orgánem dohledu Česká národní banka nebo jiný orgán dohledu členského státu, který rozhoduje o žádosti o používání speciálního přístupu pro výpočet kapitálového požadavku⁴.

(4) Pro účely této vyhlášky se dále rozumí

- a) podřízenou pohledávkou pohledávka z poskytnutého vkladu, úvěru, půjčky nebo jiná pohledávka, jejíž splacení je vázáno podmínkou podřízenosti⁵,
- b) povinnou osobou
1. banka,
 2. družstevní záložna,
 3. obchodník s cennými papíry a
 4. investiční zprostředkovatel,
- c) přístupem AMA pokročilý přístup pro výpočet kapitálového požadavku k operačnímu riziku,
- d) přístupem ASA alternativní standardizovaný přístup pro výpočet kapitálového požadavku k operačnímu riziku,
- e) přístupem BIA přístup základního ukazatele pro výpočet kapitálového požadavku k operačnímu riziku,
- f) přístupem IRB přístup pro výpočet kapitálového požadavku k úvěrovému riziku investičního portfolia a riziku rozmělnění investičního portfolia založený na interním ratingu,
- g) původcem osoba, která
1. se podílela, sama nebo jednáním ve shodě, přímo či nepřímo, na vzniku smluvního závazku nebo

⁴ § 12a zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů. § 8 zákona č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, § 9 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů.

⁵ Například § 34 zákona č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů.

budoucího závazku jiné osoby vztahujícímu se k sekuritizovaným expozicím, nebo
2. nabyla od jiné osoby expozice s úvěrovým rizikem s cílem provedení jejich sekuritizace,

h) rizikem rozmělnění riziko, že se výše pohledávky sníží poskytnutým peněžním nebo nepeněžním plněním dlužníkovi,

i) sekuritizací transakce nebo systém transakcí, na jejichž základě je úvěrové riziko spojené s jednou či více expozicemi rozloženo do jednotlivých tranší s tím, že

1. finanční toky této transakce či schématu transakcí závisejí na kvalitě podkladových expozic a
2. podřízenost tranší určuje rozložení ztrát po dobu platnosti transakcí či schématu transakcí,

j) sekuritizovanou expozicí jakákoliv expozice v sekuritizaci,

k) společně řízeným podnikem osoba, která je

1. institucí,
2. finanční institucí jinou než pojišťovnou, zajišťovnou, pojišťovací holdingovou osobou či pojišťovací holdingovou osobou se smíšenou činností⁶, nebo
3. podnikem pomocných služeb,

pokud se na řízení dotčené osoby podílí osoba zahrnutá do regulovaného konsolidačního celku (§ 5) spolu s alespoň jednou osobou nezahrnutou do regulovaného konsolidačního celku, jejíž odpovědnost nebo ručení za závazky dotčené osoby jsou omezeny výší podílu na základním kapitálu dotčené osoby.

(5) Pro účely této vyhlášky se dále rozumí

a) sponzorem osoba, která není původcem a vytváří a spravuje sekuritizační schéma typu program krátkodobých cenných papírů zajištěných aktivy (*asset-backed commercial paper programme*), nebo jiné sekuritizační schéma, v jehož rámci nakupuje expozice od třetích osob,

b) spotovou transakcí nákup nebo prodej finančních nástrojů nebo komodit s takovým termínem dodání, kdy období od sjednání obchodu do jeho vypořádání není delší než 2 dny, případně delší než jiné období podle zvyklostí příslušného trhu,

c) syntetickou sekuritizací sekuritizace, ve které je úvěrové riziko rozloženo do jednotlivých tranší pomocí úvěrových derivátů nebo záruk s tím, že expozice zůstávají aktivem původce,

d) tradiční sekuritizací sekuritizace, ve které dochází k ekonomickému i právnímu převodu expozic na jednotku pro speciální účel, která vydá cenné papíry s tím, že převod je doprovázen právním oddělením expozic od původce a platby investorům nejsou závazkem původce,

e) transakcí s delší dobou vypořádání transakce, při které se protistrana zaváže dodat nebo převzít cenný papír, komoditu nebo cizí měnu výměnou za peněžní prostředky, jiný cenný papír nebo komoditu, pokud podle smlouvy den vypořádání nebo dodání nastává později, než je u takovéto transakce na trhu obvyklé, nebo za 5 obchodních dní ode dne sjednání transakce, je-li tato lhůta kratší,

f) tranší smluvně vytvořený segment úvěrového rizika spojeného s expozicemi s tím, že pozice v tomto segmentu představuje větší nebo menší úvěrové riziko než stejně velká pozice v jakémkoli jiném segmentu, aniž by se přihlíželo k zajištění úvěrového rizika, kterou držitelům pozice v daném

⁶ § 38 zákona č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví), ve znění pozdějších předpisů.

segmentu nebo v jiných segmentech poskytly třetí osoby,

g) účetní hodnotou částka, v níž je aktivum, závazek nebo vlastní kapitál uveden v rozvaze, nebo částka, v níž je položka uvedena v podrozvaze, s tím, že u aktiva jde o částku sníženou o oprávký a opravné položky,

h) úpravou ocenění expozice opravná položka vytvořená k aktivu, kumulovaný odpis aktiva (*write-offs*) nebo kumulovaná ztráta z ocenění aktiva reálnou hodnotou z titulu úvěrového rizika,

i) ústřední protistranou osoba, která přijímá pokyny k vypořádání předané účastníky platebního nebo vypořádacího systému a je jejich výlučným prostředníkem při vypořádání pokynů nebo obchodů,

j) úvěrovou institucí banka, zahraniční banka nebo družstevní záložna.

(6) Pro účely této vyhlášky se dále rozumí

a) úvěrovým derivátem n-tého selhání úvěrový derivát, který se vztahuje ke koši expozic, s podmínkou, že n-té selhání kterékoli z expozic je důvodem k plnění ze zajištění tímto derivátem,

b) úvěrovým derivátem prvního selhání úvěrový derivát, který se vztahuje ke koši expozic, s podmínkou, že první selhání kterékoli z expozic je důvodem k plnění ze zajištění tímto derivátem a tato úvěrová událost ukončuje smlouvu,

c) úvěrovým posílením smluvní ujednání, na jehož základě dojde ke zvýšení úvěrové kvality sekuritizované expozice s tím, že úvěrové posílení může být provedeno zařazením více podřízených tranší nebo jiným typem zajištění,

d) uznanou burzou osoba organizující trh uznaný příslušnými orgány, který funguje pravidelně, má pravidla vydaná nebo schválená příslušnými orgány státu sídla této osoby, která vymezují podmínky, za nichž trh působí, podmínky přístupu na trh a podmínky, které musí splňovat nástroj, aby bylo možné s ním na trhu obchodovat. V případě derivátového trhu clearingový mechanismus tohoto trhu stanoví, že deriváty podléhají denní aktualizaci marží poskytujících podle názoru příslušných orgánů vhodnou ochranu účastníků trhu,

e) uznaným obchodníkem s cennými papíry z jiného než členského státu osoba, která splňuje definici obchodníka s cennými papíry, pokud by byla založena na území členských států, získala oprávnění k činnosti v jiném než členském státě a podléhá a vyhovuje pravidlům obezřetného podnikání, která jsou orgány dohledu považována za ne méně přísná než pravidla stanovená obchodníkům s cennými papíry,

f) váženou modifikovanou durací součet modifikovaných durací jednotlivých nástrojů vážených reálnými hodnotami těchto nástrojů,

g) vegou změna reálné hodnoty opce při jednotkové změně volatilitý podkladového nástroje; jedná se o první derivaci reálné hodnoty opce podle volatilitý podkladového nástroje,

h) warrantem cenný papír, se kterým je spojeno právo jeho držitele koupit nástroj za dohodnutou cenu v době do splatnosti nebo v den splatnosti warrantu, s tím, že k vypořádání může dojít buď dodáním nástroje, nebo peněžních prostředků,

i) zaměstnancem osoba, která je s povinnou osobou v pracovněprávním vztahu nebo jiném

podobném vztahu, anebo osoba, která je členem statutárního orgánu či jiného orgánu povinné osoby,

j) zapsanou ratingovou agenturou osoba poskytující úvěrová hodnocení, která je zapsána do seznamu agentur pro úvěrové hodnocení vedeného podle zákona o bankách Českou národní bankou.

(7) Pro účely této vyhlášky se dále rozumí

a) organizačním útvarem osoba nebo určená skupina osob pověřená výkonem určité činnosti povinné osoby,

b) resekuritizací sekuritizace, kdy úvěrové riziko spojené s jednou nebo více podkladovými expozicemi je rozloženo do tranší a alespoň jedna podkladová expozice je sekuritizovanou expozicí,

c) uznaným clearingovým centrem osoba zajišťující vypořádání obchodů uznaná příslušnými orgány, přičemž vypořádání obchodů funguje pravidelně, má pravidla vydaná nebo schválená příslušnými orgány státu sídla této osoby, která vymezují podmínky, za nichž vypořádání probíhá, a podmínky přístupu k vypořádání.

ČÁST DRUHÁ

ROZSAH UPLATŇOVÁNÍ PRAVIDEL OBEZŘETNÉHO PODNIKÁNÍ

§ 3

Osobní působnost

(1) Tato vyhláška se vztahuje na povinnou osobu, která je bankou, anebo družstevní záložnou.

(2) Tato vyhláška se dále vztahuje na povinnou osobu, která je obchodníkem s cennými papíry podle § 8a odst. 1, 2, anebo 3 zákona o podnikání na kapitálovém trhu, s výjimkou ustanovení části třetí hlavy II, části páté hlavy II, části šesté a ustanovení o podrobnějších požadavcích na řízení vybraných rizik podle přílohy č. 1 této vyhlášky; na povinnou osobu, která je obchodníkem s cennými papíry podle § 8a odst. 2, 3, anebo § 9b odst. 2 zákona o podnikání na kapitálovém trhu, se dále nevztahuje část pátá hlava I.

(3) Na povinnou osobu, která je obchodníkem s cennými papíry podle § 8a odst. 4 a 7 zákona o podnikání na kapitálovém trhu, se vztahují § 7 až 34 s výjimkou ustanovení o podrobnějších požadavcích na řízení vybraných rizik podle přílohy č. 1 této vyhlášky.

(4) Na povinnou osobu, která je investičním zprostředkovatelem podle § 29 odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu, se vztahují § 8, § 9 odst. 1, § 10 až 12, § 14, § 15 odst. 1 až 4, § 16 až 19, § 20 odst. 1, § 21 odst. 1 a 5, § 23, 31, 32 a 34.

(5) Povinná osoba, která je investičním zprostředkovatelem, jež je fyzickou osobou a poskytuje investiční služby výhradně osobně,

a) namísto požadavků podle § 12, 14, § 15 odst. 1 až 4, § 19, § 21 odst. 1, § 23, 31, 32 a 34 písemně zaznamenaná zásady a pracovní postupy pro zabezpečování průběžné kontroly dodržování právních povinností a výkon činnosti,

b) v písemné podobě zachytí zásady a pracovní postupy podle § 9 odst. 1, § 10 až 11, § 16, § 20 odst. 1 a § 21 odst. 5 a

c) průběžně kontroluje dodržování právních povinností a výkon činnosti podle písemně zachycených zásad a pracovních postupů.

§ 4

Pobočka nebo organizační složka zahraniční osoby

(1) Pobočka zahraniční banky, která nepožívá výhody jednotné licence podle práva Evropské unie (dále jen "pobočka zahraniční banky"), podléhá pravidlům pro uveřejňování informací v rozsahu stanoveném v části sedmé.

(2) Organizační složka zahraniční osoby, která má sídlo v jiném než členském státě a může poskytovat investiční služby v České republice na základě povolení uděleného Českou národní bankou a není pobočkou zahraniční banky (dále jen "organizační složka zahraničního obchodníka s cennými papíry"), podléhá pravidlům pro uveřejňování informací v rozsahu stanoveném v části sedmé.

§ 5

Regulovaný konsolidační celek

(1) Regulovaným konsolidačním celkem se pro účely dodržování pravidel obezřetného podnikání na konsolidovaném základě rozumí konsolidační celek podle zákona o bankách, zákona o spořitelních a úvěrních družstvech nebo zákona o podnikání na kapitálovém trhu po vyjmutí osob splňujících kritéria podle § 6.

(2) Regulovaný konsolidační celek sestavuje

a) banka, která je

1. tuzemskou ovládající bankou,
2. ovládající bankou, avšak není tuzemskou ovládající bankou nebo odpovědnou bankou ve skupině finanční holdingové osoby s tím, že členem jejího konsolidačního celku je zahraniční banka, zahraniční obchodník s cennými papíry nebo finanční instituce, které mají sídlo v jiném než členském státě,
3. odpovědnou bankou ve skupině finanční holdingové osoby, nebo
4. odpovědnou bankou ve skupině zahraniční ovládající banky,

b) družstevní záložna, která je

1. odpovědnou úvěrovou institucí ve skupině finanční holdingové osoby, nebo
2. odpovědnou družstevní záložnou ve skupině zahraniční ovládající úvěrové instituce,

c) obchodník s cennými papíry, který je

1. tuzemským ovládajícím obchodníkem s cennými papíry,
2. ovládajícím obchodníkem s cennými papíry, avšak není tuzemským ovládajícím obchodníkem s cennými papíry nebo odpovědným obchodníkem s cennými papíry ve skupině finanční holdingové osoby s tím, že členem jeho konsolidačního celku je zahraniční obchodník s cennými papíry, zahraniční banka nebo finanční instituce se sídlem v jiném než členském státě,
3. odpovědným obchodníkem ve skupině finanční holdingové osoby, nebo

4. odpovědným obchodníkem s cennými papíry ve skupině zahraničního ovládajícího obchodníka s cennými papíry.

§ 6

Kritéria pro vyjmutí osob z konsolidačního celku

[K § 26d odst. 3 zákona o bankách, k § 1a odst. 3 zákona o spořitelních a úvěrních družstvech a k § 199 odst. 2 písm. b) zákona o podnikání na kapitálovém trhu]

(1) Do regulovaného konsolidačního celku se nezahrnuje osoba, která

- a) není institucí, finanční institucí nebo podnikem pomocných služeb,
- b) je pojišťovnou, zajišťovnou, pojišťovací holdingovou osobou, pojišťovací holdingovou osobou se smíšenou činností nebo smíšenou finanční holdingovou osobou⁷,
- c) je přidruženou osobou, která není společně řízeným podnikem, nebo
- d) je v konkursu nebo likvidaci.

(2) Do regulovaného konsolidačního celku nemusí být zahrnuta osoba, která

- a) má sídlo v jiném než členském státě, kde existují právní překážky pro převod potřebných informací,
- b) není povinnou osobou nebo finanční holdingovou osobou a její bilanční suma je nižší než menší z hodnot
 1. částka odpovídající 10 000 000 eur, nebo
 2. 1 % z bilanční sumy povinné osoby, která sestavuje regulovaný konsolidační celek, v případě skupiny finanční holdingové osoby nebo skupiny zahraniční ovládající banky 1 % z bilanční sumy finanční holdingové osoby nebo zahraniční ovládající banky. Pokud finanční holdingová osoba nemá povinnost sestavovat účetní závěrku, 1 % se stanovuje z bilanční sumy povinné osoby. Pokud však celkový součet bilančních sum osob, které by každá jednotlivě splňovaly toto kritérium, dosáhne alespoň hodnot podle bodu 1 nebo 2, tyto osoby se do regulovaného konsolidačního celku zahrnují. V období od 31. prosince do 30. prosince následujícího kalendářního roku se částka v eurech přepočítává na částku v korunách českých kurzem devizového trhu, který Česká národní banka vyhlásila jako poslední v říjnu toho roku, v němž období začíná;
- c) je osobou, na níž je podíl držen dočasně, zejména se záměrem prodeje do 12 měsíců; nedojde-li k prodeji podílu do 12 měsíců od jeho nabytí nebo od okamžiku rozhodnutí o jeho prodeji, nelze toto kritérium pro vyjmutí osob z konsolidačního celku uplatnit. Toto kritérium nelze uplatnit na povinnou osobu, která sestavuje regulovaný konsolidační celek, nebo na finanční holdingovou osobu; nebo
- d) není společně řízeným podnikem a je ovládána povinnou osobou sestavující regulovaný konsolidační celek nebo finanční holdingovou osobou na základě jednání ve shodě s osobou nezahrnutou do regulovaného konsolidačního celku s tím, že povinná osoba sestavující regulovaný konsolidační celek nebo finanční holdingová osoba by bez jednání ve shodě nebyla ovládající

⁷ § 2 zákona č. 377/2005 Sb., o doplňkovém dohledu nad bankami, spořitelními a úvěrními družstvy, institucemi elektronických peněz, pojišťovnami a obchodníky s cennými papíry ve finančních konglomerátech a o změně některých dalších zákonů (zákon o finančních konglomerátech), ve znění pozdějších předpisů.

osobou.

(3) Pokud povinná osoba, která sestavuje regulovaný konsolidační celek, vyjme pro účely dodržování pravidel obezřetného podnikání na konsolidovaném základě osobu z konsolidačního celku, prokáže České národní bance splnění kritérií podle odstavce 2.

ČÁST TŘETÍ

ŘÍDICÍ A KONTROLNÍ SYSTÉM

HLAVA I

POŽADAVKY NA ŘÍDICÍ A KONTROLNÍ SYSTÉM

[K § 8b odst. 5 zákona o bankách, k § 7a odst. 5 zákona o spořitelních a úvěrních družstvech, k § 12f písm. a) a b) a § 32 odst. 8 písm. a) zákona o podnikání na kapitálovém trhu]

Díl 1

Předpoklady řádné správy a řízení společnosti

§ 7

(1) Řídicí a kontrolní systém povinné osoby pokrývá veškeré její činnosti.

(2) Pokud povinná osoba plní povinnosti, které se týkají řídicího a kontrolního systému, také na konsolidovaném základě, řídicí a kontrolní systém pokrývá činnosti všech osob v regulovaném konsolidačním celku. Ve vztahu ke společně řízenému podniku platí toto ustanovení přiměřeně.

§ 8

Povinná osoba naplňuje požadavky stanovené na řídicí a kontrolní systém s ohledem na svou velikost, organizační uspořádání, povahu, rozsah a složitost činností, které vykonává nebo hodlá vykonávat, a přihlíží přitom k vývoji prostředí, v němž podniká, včetně vývoje v oblasti řádné správy a řízení společnosti.

§ 9

(1) Povinná osoba zajistí, že požadavky stanovené na řídicí a kontrolní systém a postupy povinné osoby k jejich naplňování a při výkonu dalších činností jsou promítnuty do organizačního řádu a dalších vnitřně stanovených zásad, pravidel a postupů (dále jen „vnitřní předpis“) povinné osoby a v rámci regulovaného konsolidačního celku. Povinná osoba stanoví postup při přijímání, změně, zavádění a uplatňování vnitřních předpisů. Součástí vnitřních předpisů jsou vždy také pravidla pro evidování reklamací a stížností klientů včetně klientů potenciálních, jejich vyřizování a sledování přijatých opatření.

(2) K naplnění předpokladu řádné správy a řízení společnosti prostřednictvím uplatňování řádných postupů povinná osoba zvolí a do vnitřních předpisů promítne jí vybrané uznávané a osvědčené principy a postupy vydávané uznávanými osobami a využívané při činnostech obdobného charakteru (dále jen „uznávaný standard“). Povinná osoba pravidelně prověřuje, zda vnitřní předpisy a jí zvolené uznávané standardy jsou nadále aktuální a přiměřené rozsahu, povaze a složitosti činností povinné osoby.

(3) Česká národní banka uveřejňuje ve Věstníku České národní banky

- a) přehled vybraných uznávaných standardů a přehled vybraných vydavatelů uznávaných standardů,
- b) srovnávací standardy (*benchmark*), jejichž obsahem jsou očekávání České národní banky při naplňování požadavků této vyhlášky.

(4) Promítnutí standardů podle odstavce 3 do vnitřních předpisů a jejich použití povinnou osobou se považuje za plnění ustanovení odstavce 2 věty první. Tím není dotčeno právo povinné osoby zvolit a do vnitřních předpisů promítnout i jiné uznávané standardy; jejich obsah nebo použití však nesmí být v rozporu s ustanoveními této vyhlášky a ostatních právních předpisů ani obcházet jejich účel.

§ 10

Povinná osoba musí zabezpečit, aby veškeré schvalovací a rozhodovací procesy a kontrolní činnosti včetně souvisejících odpovědností, pravomocí a vnitřních předpisů bylo možné zpětně vysledovat (rekonstruovat). K zabezpečení tohoto požadavku slouží též systém uchování informací, který povinná osoba musí zavést a udržovat.

§ 11

(1) Pokud některou činnost, kterou by jinak vykonávala nebo mohla vykonávat povinná osoba, zajišťuje pro povinnou osobu na smluvním základě jiná osoba (dále jen „outsourcing“), povinná osoba se tím nezbavuje žádné ze svých odpovědností za činnosti, které jsou předmětem outsourcingu.

(2) Povinná osoba zajistí, aby v souvislosti se sjednáním nebo využíváním outsourcingu

a) nebyl omezen soulad činností, které jsou předmětem outsourcingu, s příslušnými právními předpisy, možnost jejich kontroly povinnou osobou, plnění informačních povinností vůči České národní bance, výkon dohledu, včetně případné kontroly skutečností podléhajících dohledu u poskytovatele outsourcingu, a provedení auditu účetní závěrky a dalších ověření stanovených jinými právními předpisy⁸,

b) nebyly ohroženy předpoklady pro řádný a obezřetný výkon činnosti povinné osoby,

c) nebyly dotčeny právní vztahy povinné osoby s klientem a

d) byla stanovena pravidla kontroly činností, které jsou předmětem outsourcingu, včetně případné kontroly skutečností týkajících se outsourcingu u jeho poskytovatele.

(3) Povinná osoba uzavírá smlouvu upravující outsourcing způsobem, který umožňuje zachycení jejího obsahu, kontrolovatelnost a případnou vymahatelnost, jakož i uchovatelnost.

§ 12

Dozorčí rada, kontrolní komise nebo jiný orgán povinné osoby s obdobnou působností (dále jen „dozorčí orgán“) dohlíží, zda řídicí a kontrolní systém je funkční a efektivní, a alespoň jednou

⁸ Například § 22 odst. 2 zákona č. 21/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

ročně toto vyhodnocuje. V rámci plnění této povinnosti dozorčí orgán pravidelně jedná také o záležitostech, které se týkají strategického směřování povinné osoby a usměrňování rizik, kterým je nebo by mohla být povinná osoba vystavena.

§ 13

(1) Dozorčí orgán se podílí na směřování, plánování a vyhodnocování činnosti vnitřního auditu a vyhodnocování compliance (§ 32).

(2) Dozorčí orgán se předem vyjadřuje k návrhu představenstva nebo jiného orgánu s obdobnou působností (dále jen „představenstvo“) povinné osoby na pověření fyzické nebo právnické osoby zajišťování výkonu vnitřního auditu nebo na její odvolání. V případě, že výkon vnitřního auditu zajišťuje více zaměstnanců, vyjadřuje se dozorčí orgán pouze k návrhu na pověření nebo odvolání jejich vedoucího zaměstnance.

(3) Dozorčí orgán stanoví zásady odměňování členů představenstva a osoby, k jejímuž pověření výkonem vnitřního auditu se předem vyjadřuje podle odstavce 2 (dále jen "osoba pověřená výkonem vnitřního auditu"), pokud toto není v pravomoci valné hromady nebo členské schůze.

(4) Dozorčí orgán schvaluje a pravidelně vyhodnocuje souhrnné zásady odměňování vybraných skupin zaměstnanců, jejichž činnosti mají významný vliv na celkový rizikový profil [§ 21 odst. 3 písm. d)] povinné osoby. Podrobnější vymezení některých požadavků na odměňování je uvedeno v příloze č. 1a této vyhlášky.

§ 14

Představenstvo zajistí vytvoření a vyhodnocování řídicího a kontrolního systému a odpovídá za trvalé udržování jeho funkčnosti a efektivnosti včetně

a) souladu řídicího a kontrolního systému s právními předpisy; součástí tohoto požadavku je zajištění výkonu činností s odbornou péčí, a

b) nastavení, udržování a uplatňování řídicího a kontrolního systému tak, aby zajistil adekvátnost informací a komunikace při výkonu činností povinné osoby.

§ 15

(1) Představenstvo zajistí stanovení celkové strategie včetně dostatečně konkrétních zásad a cílů jejího naplňování a trvalé a účinné fungování systému vnitřní kontroly.

(2) Představenstvo zajistí stanovení pravidel, která jednoznačně formulují etické zásady a předpokládané modely chování a jednání zaměstnanců v souladu s těmito zásadami, a jejich prosazování.

(3) Představenstvo zajistí stanovení zásad řízení lidských zdrojů včetně zásad pro výběr, odměňování, hodnocení a motivování zaměstnanců v souladu se schváleným systémem odměňování. Součástí zásad povinné osoby je též požadavek, aby veškeré činnosti včetně činností orgánů a výborů, pokud jsou zřízeny, a jejich členů, vykonávali kvalifikovaní zaměstnanci s odpovídajícími znalostmi a zkušenostmi.

(4) Představenstvo zajistí, aby byly stanoveny požadavky na znalosti a zkušenosti osob, jimiž zabezpečuje výkon svých činností, způsob prokazování požadovaných znalostí a zkušeností a

způsob prověřování, zda znalosti a zkušenosti osob, jimiž povinná osoba zabezpečuje výkon svých činností, jsou nadále aktuální a přiměřené rozsahu, povaze a složitosti těchto činností.

(5) Představenstvo zajistí, aby všichni zaměstnanci byli seznámeni s příslušnými vnitřními předpisy a dodržovali je, rozuměli své úloze v řídicím a kontrolním systému a aktivně se do tohoto systému zapojili; k zabezpečení tohoto požadavku slouží též systém vnitřní komunikace, který je nedílnou součástí informačního systému povinné osoby. Představenstvo rovněž zajistí, aby byly uplatňovány řádné administrativní a účetní postupy.

(6) Představenstvo zajistí, aby byly uplatňovány takové postupy řízení, které vedou k zamezení nežádoucích činností, zejména upřednostňování krátkodobých výsledků a cílů, které nejsou v souladu s naplňováním celkové strategie, systém odměňování, který je nepřiměřeně závislý na krátkodobém výkonu, nebo jiné postupy, které umožňují zneužití zdrojů nebo zakrývání nedostatků.

§ 16

(1) Představenstvo schvaluje a pravidelně vyhodnocuje

- a) celkovou strategii,
- b) organizační uspořádání,
- c) strategii řízení rizik,
- d) strategii související s kapitálem a kapitálovou přiměřeností,
- e) strategii rozvoje informačního systému,
- f) zásady systému vnitřní kontroly včetně zásad pro zamezování vzniku možného střetu zájmů a zásad pro compliance a
- g) bezpečnostní zásady včetně bezpečnostních zásad pro informační systém.

(2) Představenstvo schvaluje

- a) nové produkty, činnosti a systémy mající pro povinnou osobu zásadní význam, ledaže tuto pravomoc představenstvo přeneslo na jím určený výbor,
- b) soustavu limitů, kterou povinná osoba bude používat pro omezení rizik, v tom vždy pro riziko úvěrové, tržní, koncentrace a likvidity, včetně požadavků na strukturu aktiv, závazků a podrozvahových položek, ledaže tuto pravomoc představenstvo přeneslo na jím určený výbor,
- c) statut a předmět vnitřního auditu a personální a technické zajištění jeho výkonu a
- d) strategický a periodický plán vnitřního auditu.

(3) Představenstvo dohlíží na realizaci jím schválených strategií, zásad a cílů a další činnosti, zejména činnosti vrcholného vedení a jeho členů. Představenstvo včas a dostatečně vyhodnocuje pravidelné zprávy i mimořádná zjištění, která jsou mu předkládána vrcholným

vedením, v rámci vnitřního auditu, dozorčím orgánem, výbory, pokud jsou zřízeny, auditorem³ nebo příslušnými orgány dohledu či z jiných zdrojů. Na základě těchto vyhodnocení přijímá představenstvo přiměřená opatření, která jsou realizována bez zbytečného odkladu.

(4) Představenstvo pravidelně jedná o záležitostech, které se týkají řídicího a kontrolního systému, s vrcholným vedením.

(5) Představenstvo alespoň jednou ročně vyhodnocuje celkovou funkčnost a efektivnost řídicího a kontrolního systému a zajistí případné kroky k nápravě takto zjištěných nedostatků.

§ 17

(1) Vrcholným vedením se rozumí

- a) vedoucí zaměstnanci přímo podřízení členům představenstva,
- b) členové představenstva, kteří zároveň vykonávají činnosti podle § 18, a
- c) jiné osoby, které do vrcholného vedení zahrne povinná osoba.

§ 18

(1) Vrcholné vedení odpovídá za realizaci představenstvem schválených strategií, zásad a cílů včetně rozpracování postupů pro jejich naplňování a každodenní vedení povinné osoby.

(2) Vrcholné vedení odpovídá za udržování funkčního a efektivního organizačního uspořádání včetně oddělení neslučitelných funkcí a zamezování vzniku možného střetu zájmů.

(3) Vrcholné vedení odpovídá za vytvoření a udržování funkčního a efektivního systému získávání, využívání a uchovávání informací.

§ 19

(1) Organizační uspořádání a vnitřní předpisy, které jej upravují, jednoznačně a uceleně stanoví činnosti, odpovědnosti, pravomoci, hlavní informační toky a vazby

- a) orgánů, zaměstnanců, útvarů a výborů povinné osoby, pokud jsou zřízeny, a
- b) v rámci regulovaného konsolidačního celku.

(2) Povinná osoba stanoví pracovní náplň organizačních útvarů umožňující účinnou komunikaci a spolupráci na všech úrovních a podporující funkční, efektivní a obezřetné řízení a výkon dalších činností, včetně činností rozhodovacích a kontrolních, a to způsobem neohrožujícím řádné, čestné a profesionální plnění povinností.

§ 20

(1) Povinná osoba zajistí, aby orgánům, jejich členům a dalším zaměstnancům, útvarům a výborům, pokud jsou zřízeny, byly na všech řídicích a organizačních úrovních přidělovány odpovědnosti a pravomoci tak, aby bylo dostatečně zamezeno vzniku možného střetu zájmů.

³ Zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech a o změně některých zákonů (zákon o auditorech).

Oblasti, kde existuje možnost vzniku střetu zájmů, jsou včas identifikovány. Postupy jsou stanoveny tak, aby omezily možnosti střetu zájmů. Oblasti střetu zájmů a oblasti jeho možného vzniku jsou také předmětem průběžného nezávislého sledování.

(2) Nezávisle na činnostech, v jejichž přímém důsledku je povinná osoba vystavena úvěrovému nebo tržnímu riziku (dále jen "obchodní činnosti"), je prováděno

- a) schvalování systémů a metod pro oceňování zajištění,
- b) oceňování zajištění,
- c) oceňování transakcí uzavřených na finančních trzích,
- d) vypořádání a kontrola souladu údajů (dále jen "rekoncilace") o obchodech sjednaných na finančních trzích,
- e) uvolňování poskytnutých prostředků,
- f) schvalování limitů pro řízení rizika úvěrového, tržního a koncentrace,
- g) schvalování oceňovacích systémů a modelů používaných pro měření a sledování rizika úvěrového, tržního a koncentrace,
- h) řízení rizika úvěrového, tržního a koncentrace, včetně kontroly dodržování limitů,
- i) vytváření kvantitativních a kvalitativních informací o riziku úvěrovém, tržním a koncentrace, ohlašovaných členům vrcholného vedení a představenstvu,
- j) měření a sledování likvidní pozice a její ohlašování členům vrcholného vedení a představenstvu.

(3) Povinná osoba zajistí až do úrovně vrcholného vedení oddělení odpovědnosti za řízení obchodních činností od odpovědnosti za řízení rizika úvěrového, tržního a koncentrace a vypořádání a rekonzilaci obchodů sjednaných na finančních trzích.

(4) Vývoj informačních systémů je zajišťován odděleně od provozu těchto systémů. Správa informačních systémů je prováděna odděleně od vyhodnocování bezpečnostních auditních záznamů, kontroly přidělování přístupových práv a vypracování a aktualizace bezpečnostních předpisů pro tyto systémy.

(5) Povinná osoba zajistí odpovídající nezávislost výkonu vnitřní kontroly vzhledem k povaze, předmětu a významu kontroly a zamezení střetu zájmů při zajišťování všech kontrolních mechanismů včetně kontroly compliance. Výkon vnitřního auditu je nezávislý na veškerých výkonných činnostech.

§ 21

(1) Povinná osoba zajistí, aby příslušné orgány včetně dozorcích, zaměstnanci, útvary a výbory, pokud jsou zřízeny, měli pro své rozhodování a další stanovené činnosti k dispozici informace, které jsou aktuální, spolehlivé a ucelené.

(2) Představenstvo je bez zbytečného odkladu informováno

- a) o všech skutečnostech, které by mohly významně nepříznivě ovlivnit finanční situaci povinné osoby, včetně vlivů změn vnitřního či vnějšího prostředí, a
- b) o všech překročeních limitů ohrožujících dodržení akceptované míry úvěrového, tržního a dalších významných podstupovaných rizik, včetně rizika likvidity; v případech, kdy se likvidní situace výrazně nepříznivě mění, je představenstvo informováno neprodleně.

(3) Představenstvo je pravidelně informováno

- a) o dodržování požadavků stanovených právními předpisy a postupů stanovených vnitřními předpisy, včetně celkového vyhodnocení, zda vnitřní předpisy a standardy zvolené a používané povinnou osobou podle § 9 odst. 2 jsou nadále aktuální a přiměřené rozsahu, povaze a složitosti činností povinné osoby, a včetně případných zjištěných významných rozdílů postupů povinné osoby oproti požadavkům stanoveným právními předpisy a postupům stanoveným vnitřními předpisy,
- b) o dodržování pravidel angažovanosti a o riziku koncentrace,
- c) o míře podstupovaného úvěrového, tržního a operačního rizika a o likvidní situaci,
- d) o celkové míře podstupovaných rizik i při zohlednění vlivu mechanismů vnitřní kontroly (celkový rizikový profil) a
- e) o kapitálové přiměřenosti.

(4) V povinné osobě jsou k dispozici informace

- a) o srovnání míry podstupovaného rizika s vnitřními limity a s regulatorními požadavky,
- b) o výsledcích analýz úvěrového portfolia,
- c) o výsledcích stresových testů,
- d) o srovnání předchozích odhadů míry podstupovaného rizika se skutečnými výsledky (zpětné testování), pokud povinná osoba používá metody založené na odhadu míry tržního rizika,
- e) o výsledcích měření likvidity na denní bázi, ve stanovených časových pásmech, v jednotlivých hlavních měnách a souhrnně za všechny měny a
- f) o srovnání skutečného vývoje likvidity s příslušným scénářem a limity pro řízení rizika likvidity.

(5) Povinná osoba

- a) stanoví podmínky přístupu zaměstnanců k informačnímu systému a údajům v něm zaznamenaným, rozsah přístupových práv a proces jejich stanovení, včetně způsobu rozhodování o rozsahu přístupových práv jednotlivých zaměstnanců a rozhodování o jejich změnách,
- b) stanoví podmínky, za kterých budou do informačního systému ukládána data související s prováděnými obchody a poskytovanými službami a prováděny jejich dovozené úpravy, podmínky nakládání s těmito daty a zajištění snadné zjistitelnosti jejich původního obsahu a provedených úprav,
- c) zabezpečuje ochranu informačního systému před přístupem a zásahy ze strany neoprávněných

osob a před poškozením.

§ 22

Povinná osoba uveřejňuje informace o své současné situaci a o předpokládaném vývoji včas, dostupnou formou, dostatečně a vyváženě.

§ 23

(1) Systém pro vytváření, kontrolu a předávání informací příslušným orgánům dohledu je vytvořen a udržován tak, aby poskytoval informace aktuálně, spolehlivě a uceleně.

(2) Povinná osoba zajistí, aby byly vytvořeny a udržovány mechanismy vnitřní kontroly zajišťující úplnost a správnost veškerých výpočtů, údajů, výkazů a dalších informací na individuálním i konsolidovaném základě, poskytovaných České národní bance pravidelně nebo na její žádost.

(3) Postupy uplatňované pro vytváření a poskytování údajů České národní bance, včetně předkládání výkazů, jsou zpětně vysledovatelné (rekonstruovatelné) i v rámci regulovaného konsolidačního celku.

(4) Povinná osoba uchovává data potřebná pro sledování dodržování limitů stanovených touto vyhláškou nejméně po dobu pěti let.

Díl 2

Řízení rizik

§ 24

(1) Řídící a kontrolní systém je nastaven tak, aby umožňoval soustavné řízení rizik.

(2) Povinná osoba zavede a udržuje systém řízení rizik, který odpovídá povaze, rozsahu a složitosti činností a s nimi spjatých rizik, a tak, aby poskytoval nezkreslený obraz o míře podstupovaných rizik.

(3) Proces rozpoznávání rizik je zajištěn u všech činností a na všech řídicích a organizačních úrovních a umožňuje odhalování nových, dosud neidentifikovaných rizik.

(4) Povinná osoba při řízení rizik zohledňuje všechna významná rizika a rizikové faktory, kterým je nebo může být vystavena s přihlédnutím k povaze, rozsahu a složitosti činností. Řízení rizik zohledňuje vnitřní a vnější faktory včetně zohledňování budoucí strategie podnikání povinné osoby, vlivů ekonomického prostředí a cyklu a vlivů regulatorního prostředí. Řízení rizik zohledňuje kvantitativní a kvalitativní aspekty rizik, reálné možnosti jejich řízení a náklady a výnosy vyplývající z řízení rizik.

§ 25

Povinná osoba stanoví

a) postupy pro rozpoznávání, vyhodnocování či měření, sledování, ohlašování a případné omezování rizik,

b) soustavu limitů používanou při řízení rizik, včetně postupů a informačních toků při překročení limitů,

c) zásady kontrolních mechanismů a činností při řízení rizik, včetně kontroly dodržování stanovených postupů a limitů pro řízení rizik a ověřování výstupů hodnocení či měření rizik.

§ 26

(1) Povinná osoba musí mít strategii řízení rizik, která je přiměřená povaze, rozsahu a složitosti jejích činností. Povinná osoba vypracuje konkrétní postupy pro naplňování této strategie.

(2) Povinná osoba zajistí, aby strategie řízení rizik a veškeré postupy a limity týkající se řízení rizik byly pravidelně vyhodnocovány a případně upravovány.

(3) Povinná osoba zajistí, aby všichni zaměstnanci, jejichž činnost má vliv na řízení rizik, byli se schválenou strategií seznámeni v potřebném rozsahu a postupovali v souladu s touto strategií a z ní vyplývajícími postupy a limity.

(4) Strategie řízení rizik stanoví zejména

a) vnitřní definice (vymezení) rizik, kterým je nebo může být povinná osoba vystavena,

b) zásady pro určování (posuzování) významnosti při řízení rizik,

c) zásady řízení jednotlivých rizik, v tom vždy rizika úvěrového, tržního, operačního, likvidity a koncentrace,

d) metody pro řízení rizik, včetně stresového testování, v tom vždy rizika úvěrového, tržního, operačního, likvidity a koncentrace,

e) akceptovanou míru rizika, v tom vždy rizika úvěrového, tržního, operačního a koncentrace,

f) zásady pro sestavení a úpravy pohotovostního plánu pro případ krize likvidity a

g) zásady pro vymezení povolených produktů, měn, států, zeměpisných oblastí, trhů a protistran.

§ 27

(1) Povinná osoba soustavně řídí riziko

a) úvěrové, tržní, operační, likvidity, koncentrace a

b) další významná rizika, kterým je nebo může být vystavena, zejména riziko reputační, strategické, spojené se zdroji kapitálu a financováním nebo spojené s účastí v konsolidačním celku, včetně rizika operací se členy téhož konsolidačního celku, ledaže pro povinnou osobu nepřichází toto riziko v úvahu nebo není významné.

(2) Další vymezení některých požadavků na řízení vybraných rizik je uvedeno v příloze č. 1 této vyhlášky.

§ 28

(1) Povinná osoba ve skupině smíšené holdingové osoby uplatňuje postupy, které jí umožňují vhodným způsobem sledovat operace, které sjednala se smíšenou holdingovou osobou, členem jejíž skupiny povinná osoba je, nebo osobou ovládanou touto smíšenou holdingovou osobou (dále jen "operace uvnitř skupiny"). Zvláštní pozornost věnuje významným operacím uvnitř skupiny.

(2) Operace uvnitř skupiny se považuje za významnou, přesahuje-li 5 % součtu kapitálových požadavků podle části čtvrté stanovených na individuálním základě povinnou osobou ve skupině smíšené holdingové osoby s tím, že operace uvnitř skupiny stejného charakteru, sjednané se stejnou protistranou a ve stejné měně, se považují za jednu operaci.

§ 29

(1) Povinná osoba udržuje ke krytí rizik, kterým je nebo může být vystavena, také přiměřený kapitál.

(2) Strategie a postupy pro řízení rizik a strategie a postupy pro plánování a udržování kapitálu ke krytí rizik jsou ucelené a propojené.

(3) Povinná osoba při omezování a krytí rizik obezřetně zohledňuje faktory, které ovlivňují výsledky vyhodnocování či měření podstupovaných rizik, včetně vlivů

a) tvorby opravných položek a dalších úprav ocenění aktiv a tvorby rezerv k podrozvahovým položkám,

b) používání vlastních odhadů a modelů,

c) zohledňování výsledků testů, včetně vlivu výsledků testu úrokového šoku a dalších stresových testů, a

d) případného zohledňování efektů z rozložení (diverzifikace) rizik.

(4) Pokud celková míra podstupovaných rizik i při zohlednění vlivu mechanismů vnitřní kontroly (celkový rizikový profil) není přiměřeně kryta kapitálem nebo jiným způsobem, povinná osoba přijme opatření k nápravě.

§ 30

(1) Povinná osoba rozpoznává rizika spjatá s novými produkty, činnostmi a systémy.

(2) Povinná osoba zajistí, aby nové produkty, činnosti a systémy byly před zavedením prověřeny přiměřenými kontrolními a schvalovacími postupy v zájmu rozlišení jejich rizikovitosti a zařazení do procesu řízení rizik, v souladu se zásadou významnosti.

(3) Povinná osoba vymezí, kdy se jedná o nový produkt, činnost nebo systém, a stanoví odpovědnosti, pravomoci a postupy při jejich zavádění.

(4) Povinná osoba stanoví náležitosti, které obsahuje návrh nového produktu, činnosti nebo systému. Návrh vždy obsahuje

a) popis navrhovaného produktu, činnosti nebo systému, včetně popisu účetních, daňových a

- právních aspektů a případné potřeby souhlasu příslušného orgánu dohledu,
- b) analýzu očekávaných dopadů zavedení produktu, činnosti nebo systému na povinnou osobu,
 - c) návrh postupu zavedení,
 - d) analýzu rizik včetně návrhů na jejich řízení,
 - e) identifikaci lidských a technických zdrojů, které je nutno vyčlenit na řádné řízení rizika, včetně požadavků na informační systémy,
 - f) oceňovací postupy,
 - g) definici nebo seznam navrhovaných protistran a
 - h) způsoby vypořádání transakcí.

Návrh obsahuje skutečnosti uvedené pod písmeny f), g) nebo h) pouze, pokud je to pro daný produkt, činnost nebo systém relevantní.

(5) Povinná osoba zakáže svým zaměstnancům sjednávat transakce s neschválenými produkty.

(6) Povinnosti podle odstavců 1 až 5 se vztahují obdobně i na změny ve stávajících produktech, činnostech nebo systémech povinné osoby.

Díl 3

Systém vnitřní kontroly

§ 31

(1) Povinná osoba zavede a udržuje kontrolní mechanismy a postupy pro kontrolní činnost na všech řídicích a organizačních úrovních.

(2) Kontrolní činnosti jsou součástí běžné, zpravidla každodenní činnosti povinné osoby a zahrnují zejména

- a) kontrolu po linii řízení,
- b) přiměřené kontrolní mechanismy pro jednotlivé procesy, například kontrolu dodržování právních a vnitřních předpisů a limitů, kontrolu schvalování a autorizace transakcí nad stanovené limity, kontrolu průběhu činností a transakcí, ověřování detailů transakcí, ověřování výstupů používaných systémů a modelů řízení rizik, pravidelnou rekonsiliaci,
- c) fyzickou kontrolu; fyzická kontrola se zaměřuje zejména na omezení přístupu k hmotnému majetku, cenným papírům a jiným finančním aktivům a na pravidelné inventury majetku.

§ 32

(1) Povinná osoba zavede a udržuje zásady a postupy pro zajišťování compliance, jejichž cílem je zejména zabezpečit

- a) soulad vnitřních předpisů (§ 9) s právními předpisy,
- b) vzájemný soulad vnitřních předpisů a
- c) soulad činností s právními a vnitřními předpisy.

(2) Povinná osoba zajistí průběžnou kontrolu dodržování právních povinností a povinností plynoucích z jejích vnitřních předpisů.

(3) Povinná osoba zajistí výkon compliance a související kontroly tak, aby bylo rovněž zabezpečeno

- a) informování vrcholného vedení o veškerých zjištěných odchylkách a nesouladech; o významných odchylkách a nesouladech je informováno představenstvo,
- b) informování vrcholného vedení o připravovaných nebo nových právních předpisech a uznávaných standardech týkajících se činností povinné osoby a
- c) poskytování dalších účelných informací ohledně compliance představenstvu a vrcholnému vedení.

(4) Zásady a postupy pro compliance pokrývají uceleně a propojeně veškeré činnosti povinné osoby.

§ 33

(1) Povinná osoba zajistí trvalý a účinný výkon vnitřního auditu.

(2) Povinná osoba zajistí výkon vnitřního auditu tak, aby poskytoval objektivní a nezávislé ujištění o činnostech povinné osoby.

(3) Výkon vnitřního auditu zajistí povinná osoba prostřednictvím alespoň jednoho zaměstnance, outsourcingu nebo kombinací.

(4) Vnitřnímu auditu podléhá zejména

- a) dodržování pravidel obezřetného podnikání povinné osoby,
- b) dodržování stanovených zásad, cílů a postupů,
- c) systémy řízení rizik a vnitřní kontroly,
- d) finanční řízení,
- e) úplnost, průkaznost a správnost vedení účetnictví,
- f) spolehlivost účetních, statistických a dalších informací, včetně informací poskytovaných orgánům povinné osoby, a
- g) funkčnost a bezpečnost informačního systému včetně spolehlivosti systému sestavování a předkládání výkazů České národní bance.

(5) Povinná osoba zajistí, aby při výkonu vnitřního auditu byly vždy provedeny následující činnosti:

- a) sestavení analýzy rizik, a to alespoň jednou ročně,
- b) sestavení strategického a periodického plánu vnitřního auditu,
- c) vytvoření a udržování systému sledování opatření k nápravě, uložených na základě zjištění vnitřního auditu,
- d) vyhodnocení funkčnosti a efektivnosti řídicího a kontrolního systému, a to alespoň jednou ročně.

(6) Osoba pověřená výkonem vnitřního auditu (§ 13) musí informovat o zjištěných skutečnostech představenstvo povinné osoby a dozorčí orgán a v případě zjištění, která mohou významným způsobem záporně ovlivnit finanční situaci povinné osoby, musí dát podnět k mimořádnému zasedání dozorčího orgánu.

(7) Podrobnější vymezení požadavků na vnitřní audit je uvedeno v příloze č. 2 této vyhlášky.

§ 34

(1) Povinná osoba zajistí, aby sledování a vyhodnocování funkčnosti a efektivnosti řídicího a kontrolního systému bylo prováděno průběžně na všech řídicích a organizačních úrovních.

(2) Pokud povinná osoba zavede mechanismus sdělování významných obav zaměstnanců ohledně funkčnosti a efektivnosti řídicího a kontrolního systému mimo běžné informační toky (whistle-blowing), zajistí dostupnost tohoto mechanismu pro všechny zaměstnance a právo na zachování důvěrnosti zdroje v případě, že tohoto mechanismu zaměstnanec využije.

(3) Nedostatky řídicího a kontrolního systému odhalené dozorčím orgánem, po linii řízení, v rámci vnitřního auditu nebo na základě jiné vnitřní kontroly, auditorem nebo jiným způsobem, musí být bez zbytečného odkladu oznámeny příslušné řídicí úrovni a urychleně řešeny.

(4) Významné nedostatky řídicího a kontrolního systému musí být oznámeny představenstvu, dozorčímu orgánu a výboru pro audit, pokud je zřízen.

(5) Systém odhalování a ohlašování nedostatků řídicího a kontrolního systému musí být nastaven tak, aby umožňoval jejich včasnou nápravu. Účinnost přijatých opatření k nápravě je následně ověřována.

HLAVA II

ZPRÁVA O OVĚŘENÍ ŘÍDICÍHO A KONTROLNÍHO SYSTÉMU AUDITOREM

(K § 22 odst. 2 zákona o bankách a k § 8b odst. 1 zákona o spořitelních a úvěrních družstvech)

§ 35

(1) Zpráva je výsledkem ověření, které vyhovuje těmto požadavkům:

- a) ověření bylo provedeno podle stavu k 31. prosinci kalendářního roku,
- b) systém byl porovnán s právními předpisy a standardy podle § 9 takto:
1. základní součástí ověření systému bylo porovnání a vyhodnocení souladu systému s regulatorními požadavky vyplývajícími z právních předpisů,
 2. zvolené standardy podle § 9, které byly použity pro ověření systému, podle odborného úsudku auditora nejlépe odrážely velikost, organizační uspořádání, povahu, rozsah a složitost činností, které banka nebo družstevní záložna vykonává; auditor může použít i uznávané standardy neuvedené v přehledu uveřejňovaném Českou národní bankou,
- c) byla vyhodnocena funkčnost a efektivnost kontrolních mechanismů a specifikovány chybějící mechanismy vnitřní kontroly,
- d) bylo vyjádřeno, jaké riziko zjištěné nedostatky představovaly a představují pro řídicí a kontrolní systém, a
- e) byla vyhodnocena funkčnost a efektivnost řídicího a kontrolního systému v daných oblastech jako celku.

(2) Podrobnější vymezení struktury a formátu zprávy o ověření řídicího a kontrolního systému je uvedeno v příloze č. 3 této vyhlášky.

§ 36

(1) Banka nebo družstevní záložna předloží České národní bance zprávu o ověření systému, spolu s případnými komentáři banky nebo družstevní záložny ke zprávě, do 28. února následujícího roku.

(2) Po předložení zprávy o ověření systému může Česká národní banka v případě potřeby žádat vysvětlení k předložené zprávě a ke komentářům banky nebo družstevní záložny. Pokud si Česká národní banka vyžádá ústní vysvětlení od auditora, požádá současně banku nebo družstevní záložnu o souhlas pro auditora k tomuto projednání a umožní bance nebo družstevní záložně účastnit se projednání.

(3) Významné skutečnosti, které byly zjištěny po předložení zprávy České národní bance a mají podstatný vztah k jejímu obsahu, oznámí banka nebo družstevní záložna neprodleně České národní bance.

ČÁST ČTVRTÁ

KAPITÁLOVÁ PŘIMĚŘENOST

[K § 12a odst. 8 a § 12b odst. 8 zákona o bankách, k § 8 odst. 9 zákona o spořitelních a úvěrních družstvech a k § 199 odst. 2 písm. a) a b) zákona o podnikání na kapitálovém trhu]

HLAVA I

VÝPOČET KAPITÁLOVÉ PŘIMĚŘENOSTI

Kapitálová přiměřenost na individuálním základě

§ 37

Povinná osoba splňuje kapitálovou přiměřenost na individuálním základě, pokud průběžně udržuje kapitál na individuálním základě (hlava III díl 1) minimálně ve výši odpovídající součtu kapitálových požadavků k úvěrovému, tržnímu a operačnímu riziku (hlava IV díly 2 až 4) stanovených na individuálním základě; tím nejsou dotčena ustanovení § 38 a 39.

§ 38

Obchodník s cennými papíry, který není oprávněn poskytovat žádnou z investičních služeb uvedených v § 4 odst. 2 písm. c) a g) zákona o podnikání na kapitálovém trhu (dále jen "obchodník s cennými papíry s omezeným rozsahem investičních služeb"), splňuje kapitálovou přiměřenost na individuálním základě, pokud průběžně udržuje kapitál na individuálním základě (hlava III díl 1) minimálně ve výši odpovídající vyšší z hodnot

- a) součet kapitálových požadavků k úvěrovému a tržnímu riziku (hlava IV díly 2 a 3) stanovených na individuálním základě, nebo
- b) kapitálový požadavek na základě režijních nákladů (hlava IV díl 5) stanovený na individuálním základě.

§ 39

Obchodník s cennými papíry, který obchoduje na vlastní účet výhradně za účelem splnění nebo provedení pokynu zákazníka nebo aby se mohl stát účastníkem vypořádacího systému nebo členem uznané burzy, pokud tam bude pouze provádět pokyny zákazníka (dále jen "obchodník s cennými papíry s omezeným obchodováním na vlastní účet"), splňuje kapitálovou přiměřenost na individuálním základě, pokud průběžně udržuje kapitál na individuálním základě (hlava III díl 1) minimálně ve výši odpovídající součtu

- a) kapitálových požadavků k úvěrovému a tržnímu riziku (hlava IV díly 2 a 3) stanovených na individuálním základě a
- b) kapitálového požadavku na základě režijních nákladů (hlava IV díl 5) stanoveného na individuálním základě.

Kapitálová přiměřenost na konsolidovaném základě

§ 40

(1) Povinná osoba, která nepoužívá při stanovení kapitálových požadavků na konsolidovaném základě metodu agregace plus (§ 51 odst. 2), splňuje kapitálovou přiměřenost na konsolidovaném základě, pokud průběžně udržuje kapitál na konsolidovaném základě (hlava III díl 2) minimálně ve výši odpovídající součtu kapitálových požadavků k úvěrovému, tržnímu a operačnímu riziku (hlava IV díly 2 až 4) stanovených na konsolidovaném základě; tím nejsou dotčena ustanovení § 41 a 42.

(2) Povinná osoba, která používá při stanovení kapitálových požadavků na konsolidovaném základě metodu agregace plus, splňuje kapitálovou přiměřenost na konsolidovaném základě, pokud průběžně udržuje kapitál na konsolidovaném základě (hlava III díl 2) minimálně ve výši odpovídající součtu

- a) kapitálových požadavků k úvěrovému riziku investičního portfolia a operačnímu riziku

stanovených na konsolidovaném základě (hlava IV díly 2 a 4) a

b) kapitálových požadavků osob v regulovaném konsolidačním celku stanovených na individuálním základě k úrokovému, akciovému a úvěrovému riziku obchodního portfolia a k měnovému a komoditnímu riziku investičního a obchodního portfolia (hlava IV díl 3); tím nejsou dotčena ustanovení § 41 a 42.

§ 41

(1) Obchodník s cennými papíry, který sestavuje regulovaný konsolidační celek a součástí tohoto celku jsou výhradně obchodníci s cennými papíry s omezeným rozsahem investičních služeb a zároveň součástí tohoto celku není úvěrová instituce a zároveň tento obchodník s cennými papíry nepoužívá při stanovení kapitálových požadavků na konsolidovaném základě metodu agregace plus, splňuje kapitálovou přiměřenost na konsolidovaném základě, pokud průběžně udržuje kapitál na konsolidovaném základě (hlava III díl 2) minimálně ve výši odpovídající vyšší z hodnot

a) součet kapitálových požadavků k úvěrovému a tržnímu riziku (hlava IV díly 2 a 3) stanovených na konsolidovaném základě, nebo

b) kapitálový požadavek na základě režijních nákladů (hlava IV díl 5) stanovený na konsolidovaném základě.

(2) Obchodník s cennými papíry, který sestavuje regulovaný konsolidační celek a součástí tohoto celku jsou výhradně obchodníci s cennými papíry s omezeným rozsahem investičních služeb a zároveň součástí tohoto celku není úvěrová instituce a zároveň tento obchodník s cennými papíry používá při stanovení kapitálových požadavků na konsolidovaném základě metodu agregace plus (§ 51 odst. 2), splňuje kapitálovou přiměřenost na konsolidovaném základě, pokud průběžně udržuje kapitál na konsolidovaném základě (hlava III díl 2) minimálně ve výši odpovídající vyšší z hodnot

a) součet kapitálových požadavků k úvěrovému riziku investičního portfolia (hlava IV díl 2) stanovených na konsolidovaném základě a kapitálových požadavků osob v regulovaném konsolidačním celku stanovených na individuálním základě k úrokovému, akciovému a úvěrovému riziku obchodního portfolia a k měnovému a komoditnímu riziku investičního a obchodního portfolia (hlava IV díl 3), nebo

b) kapitálový požadavek na základě režijních nákladů (hlava IV díl 5) stanovený na konsolidovaném základě.

§ 42

(1) Obchodník s cennými papíry, který sestavuje regulovaný konsolidační celek a součástí tohoto celku jsou výhradně obchodníci s cennými papíry s omezeným obchodováním na vlastní účet anebo obchodníci s cennými papíry s omezeným rozsahem investičních služeb a zároveň součástí tohoto celku není úvěrová instituce a zároveň tento obchodník s cennými papíry nepoužívá při stanovení kapitálových požadavků na konsolidovaném základě metodu agregace plus, splňuje kapitálovou přiměřenost na konsolidovaném základě, pokud průběžně udržuje kapitál na konsolidovaném základě (hlava III díl 2) minimálně ve výši odpovídající součtu

a) kapitálových požadavků k úvěrovému a tržnímu riziku (hlava IV díly 2 a 3) stanovených na konsolidovaném základě a

b) kapitálového požadavku na základě režijních nákladů (hlava IV díl 5) stanoveného na

konsolidovaném základě.

(2) Obchodník s cennými papíry, který sestavuje regulovaný konsolidační celek a součástí tohoto celku jsou výhradně obchodníci s cennými papíry s omezeným obchodováním na vlastní účet anebo obchodníci s cennými papíry s omezeným rozsahem investičních služeb a zároveň součástí tohoto celku není úvěrová instituce a zároveň tento obchodník s cennými papíry používá při stanovení kapitálových požadavků na konsolidovaném základě metodu agregace plus, splňuje kapitálovou přiměřenost na konsolidovaném základě, pokud průběžně udržuje kapitál na konsolidovaném základě (hlava III díl 2) minimálně ve výši odpovídající součtu

a) kapitálových požadavků k úvěrovému riziku investičního portfolia (hlava IV díl 2) stanovených na konsolidovaném základě a kapitálových požadavků osob v regulovaném konsolidačním celku stanovených na individuálním základě k úrokovému, akciovému a úvěrovému riziku obchodního portfolia a k měnovému a komoditnímu riziku investičního a obchodního portfolia (hlava IV díl 3) a

b) kapitálového požadavku na základě režijních nákladů (hlava IV díl 5) stanoveného na konsolidovaném základě.

§ 43

Ukazatel kapitálové přiměřenosti

Pro vyjádření kapitálové přiměřenosti podle § 37 až 42 v procentech se používá ukazatel kapitálové přiměřenosti, který se rovná 8 % z podílu, v jehož čitateli je kapitál a ve jmenovateli kapitálové požadavky.

HLAVA II

POSTUPY UPLATŇOVANÉ PŘI VÝPOČTU KAPITÁLOVÉ PŘIMĚŘENOSTI

§ 44

Zařazování nástrojů a pozic do portfolií

(1) Povinná osoba zařazuje aktiva, závazky a podrozvahové položky (dále jen "nástroje") do obchodního nebo investičního portfolia, a to v souladu se svou strategií. Vychází přitom z účetnictví, popřípadě také z jiné prokazatelné evidence, a zohledňuje veškeré transakce sjednané do 24. hodiny středoevropského času daného dne. Pokud povinná osoba používá účetní metody, které nejsou v souladu s mezinárodními účetními standardy upravenými právem Evropské unie⁹ (dále jen "účetní standardy"), zachycuje nástroje podle těchto účetních standardů.

(2) Přesuny nástrojů z investičního do obchodního portfolia a naopak jsou možné za předpokladu dodržení účetních metod a pokud jsou v souladu se strategií a postupy pro zařazování nástrojů do obchodního portfolia.

(3) Zařazování nástrojů do obchodního a investičního portfolia je předmětem pravidelného ověřování v rámci vnitřního auditu.

(4) Nástroje se rozkládají do pozic. V závislosti na druhu nástroje jde o pozice úrokové, měnové, akciové nebo komoditní. Povinná osoba má pro rozklad nástrojů do pozic stanoveny

⁹ Článek 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ze dne 19. července 2002 o uplatňování mezinárodních účetních standardů.

postupy. Česká národní banka může požádat o předložení těchto postupů a jejich úpravu, pokud to bude vyžadovat zejména charakter podstupovaných rizik.

§ 45

Obchodní portfolio

(1) Do obchodního portfolia se zařazují nástroje držené se záměrem obchodovat s nimi nebo s cílem zajišťovat jiné nástroje obchodního portfolia. Jde o nástroje, u nichž není omezena jejich obchodovatelnost nebo je možné je zajistit.

(2) Nástroje držené se záměrem obchodovat s nimi jsou nástroje záměrně držené pro krátkodobý opětovný prodej nebo nástroje držené se záměrem využívat skutečných nebo očekávaných krátkodobých cenových rozdílů mezi kupní a prodejní cenou nebo jiných výkyvů v ceně či úrokové míře.

(3) Nástroje držené se záměrem obchodovat s nimi se zařazují do obchodního portfolia při splnění těchto požadavků:

a) pro pozice, nástroje nebo portfolia nástrojů či pozic existuje jednoznačně zdokumentovaná strategie obchodování, která je schválena představenstvem povinné osoby a obsahuje i očekávané období držení,

b) jsou jednoznačně stanoveny postupy pro aktivní řízení pozic, podle kterých

1. pozice jsou otevírány v útvaru pověřeném obchodováním,
2. jsou stanoveny limity omezující podstupované riziko a je sledována jejich přiměřenost,
3. zaměstnanci v útvaru pověřeném obchodováním jsou oprávněni otevírat a řídit pozici v rámci schválených limitů a v souladu se schválenou strategií obchodování,
4. pozice jsou hlášeny vrcholnému vedení jako nedílná součást procesu řízení rizik,
5. pozice jsou aktivně sledovány s ohledem na zdroje tržních informací. Hodnotí se prodejnost či realizovatelnost zajištění pozice či jejích rizikových složek, posuzuje se kvalita a dostupnost tržních dat, obrátů a velikosti pozic obchodovaných na trhu;

c) jsou jednoznačně stanoveny postupy pro sledování pozic vzhledem ke strategii obchodování, včetně sledování obrátů a nehybných pozic v obchodním portfoliu.

(4) Povinná osoba má jednoznačně stanovenou strategii a postupy pro zařazování nástrojů do obchodního portfolia a pro jeho celkové řízení, které

a) obsahují výčet činností, které povinná osoba považuje za obchodování a které podle ní ovlivňují obchodní portfolio,

b) stanovují principy, podle kterých jsou pozice nástrojů denně přeceňovány tržními hodnotami tvořenými na aktivním a likvidním trhu,

c) jde-li o pozice nástrojů oceňované pomocí modelu, stanovují rozsah, v jakém je možné

1. určit všechna zásadní rizika spojená s danou pozicí,
2. zajistit se proti všem významným rizikům spojeným s danou pozicí pomocí nástrojů, pro něž existuje aktivní a likvidní trh,
3. spolehlivě odhadnout hlavní parametry a předpoklady používané daným modelem,

d) stanovují rozsah, v jakém je možné ocenění pozic v plné míře externě ověřit,

e) určují právní omezení nebo jiné provozní požadavky, které mohou ovlivnit schopnost uzavřít nebo zajistit pozici v krátkodobém horizontu,

f) stanovují způsob řízení rizik spojených s danou pozicí v průběhu obchodních transakcí a

g) stanovují principy a kritéria pro přesun nástrojů mezi portfolii.

§ 46

Malé obchodní portfolio

(1) Obchodní portfolio se považuje za malé, pokud jsou splněna tato kritéria:

a) podíl transakcí zařazených do obchodního portfolia zpravidla nepřesahuje 5 % všech transakcí,

b) celková částka pozic zařazených do obchodního portfolia zpravidla nepřesahuje částku odpovídající 15 000 000 eur a

c) podíl transakcí zařazených do obchodního portfolia nikdy nepřesahuje 6 % všech transakcí a celková částka pozic zařazených do obchodního portfolia nikdy nepřesahuje částku odpovídající 20 000 000 eur.

(2) Při výpočtu podílu transakcí zahrnutých v obchodním portfoliu na celkových transakcích může povinná osoba vycházet buď z rozvahy a podrozvahy, nebo z výkazu zisku a ztráty. Při posuzování velikosti rozvahových a podrozvahových transakcí se vychází z účetní hodnoty nástrojů; v případě derivátů z hodnoty podkladových nástrojů. Absolutní hodnoty dlouhých a krátkých pozic se sčítají.

(3) Povinná osoba může stanovovat kapitálové požadavky k nástrojům zařazeným do malého obchodního portfolia stejně jako k nástrojům zařazeným do investičního portfolia. Pokud povinná osoba tuto možnost využije, použije na tyto nástroje pravidla angažovanosti investičního portfolia (část pátá hlava I).

(4) Při překročení limitu 6 % nebo částky odpovídající 20 000 000 eur, anebo při překračování limitu 5 % nebo částky odpovídající 15 000 000 eur po delší dobu, povinná osoba začne stanovovat kapitálové požadavky v souladu s ustanoveními pro nástroje v obchodním portfoliu a uplatňovat pravidla angažovanosti obchodního portfolia. O této změně informuje bez zbytečného odkladu Českou národní banku.

(5) V období od 31. prosince do 30. prosince následujícího kalendářního roku se částka v eurech přepočítává na částku v korunách českých kurzem devizového trhu, který Česká národní banka vyhlásila jako poslední v říjnu toho roku, v němž období začíná.

§ 47

Investiční portfolio

(1) Do investičního portfolia se zařazují nástroje nezařazené do obchodního portfolia.

(2) Povinná osoba, která sestavuje regulovaný konsolidační celek, může do investičního portfolia zařadit všechny nástroje osoby zahrnuté do regulovaného konsolidačního celku, pokud tato

osoba není povinna na individuálním základě rozdělovat své nástroje do investičního a obchodního portfolia a stanovovat k nim kapitálové požadavky podle zvláštního právního předpisu nebo zahraniční právní úpravy obdobné právu Evropské unie. Povinná osoba, která sestavuje regulovaný konsolidační celek, je schopna takový postup na žádost České národní banky doložit.

§ 48

Vnitřní zajištění

(1) Do obchodního portfolia lze zařazovat pozice vyplývající z transakcí, které jsou vnitřním zajištěním, neboť úplně nebo podstatně kompenzují rizikové složky pozice nebo skupiny pozic v investičním portfoliu (dále jen "pozice z vnitřního zajištění").

(2) Pozice z vnitřního zajištění se používají pro výpočet kapitálových požadavků k nástrojům v obchodním portfoliu, pokud jsou

a) drženy se záměrem obchodovat,

b) splněny požadavky pro zařazování nástrojů do obchodního portfolia a pro obezřetné oceňování a

c) splněny tyto požadavky na vnitřní zajištění:

1. vnitřní zajištění není prováděno se záměrem vyhnout se kapitálovým požadavkům nebo je snížit,
2. vnitřní zajištění je řádně zdokumentováno a ověřeno,
3. vnitřní zajištění je uskutečňováno za tržních podmínek,
4. podstatná část tržního rizika, které je pokryto vnitřním zajištěním, je dynamicky řízena v obchodním portfoliu v rámci schválených limitů,
5. vnitřní zajištění je pečlivě sledováno.

(3) Je-li expozice v investičním portfoliu zajištěna v rámci vnitřního zajištění úvěrovým derivátem zařazeným do obchodního portfolia, lze tento úvěrový derivát považovat za uznatelné zajištění expozice v investičním portfoliu, pokud

a) povinná osoba se zajistí úvěrovým derivátem a

b) protistrana v tomto úvěrovém derivátu je uznatelným poskytovatelem zajištění v rámci technik snižování úvěrového rizika (hlava IV díl 2 oddíl 3).

(4) Za podmínek stanovených v odstavci 3 se vnitřní zajištění ani úvěrový derivát sjednaný s třetí osobou nezahrnuje do obchodního portfolia. Instrukce však může za splnění podmínek podle odstavce 3 konzistentně zahrnovat do výpočtu kapitálového požadavku k riziku protistrany všechny úvěrové deriváty, které jsou zařazeny do obchodního portfolia a jsou součástí vnitřního zajištění.

§ 49

Selhání dlužníka

(1) Povinná osoba posuzuje expozice investičního portfolia z hlediska selhání dlužníka. Selháním dlužníka se rozumí situace, kdy je splněna alespoň jedna z těchto podmínek:

a) lze předpokládat, že dlužník pravděpodobně nesplatí svůj závazek řádně a včas, aniž by věřitel přistoupil k uspokojení své pohledávky ze zajištění,

b) alespoň jedna splátka jistiny nebo příslušenství jakéhokoliv závazku dlužníka vůči věřiteli je po splatnosti déle než 90 dnů; k této podmínce povinná osoba nemusí přihlížet, pokud částka po splatnosti není významná s tím, že práh významnosti stanoví povinná osoba s ohledem na to, jakou částku nevymáhá při odpisu pohledávky.

(2) Jde-li o závazky dlužníka

a) z kontokorentních úvěrů a obdobných nástrojů, dny po splatnosti začínají okamžikem, kdy dlužník překročí limit, který mu byl oznámen, nebo kdy je mu stanoven limit nižší, než je aktuální čerpání, nebo čerpal úvěr neoprávněně, s tím, že jde o významnou částku,

b) z úvěrových karet, dny po splatnosti začínají okamžikem, kdy dlužník měl uhradit minimální splátku.

(3) Indikátorem, že dlužník pravděpodobně nesplatí svůj závazek vůči věřiteli řádně a včas, aniž by věřitel přistoupil k uspokojení své pohledávky ze zajištění, je zejména

a) neuplatnění principu časového rozlišení u expozice, nebo-li příslušenství expozice se neúčtuje do období, s nímž časově a věcně souvisí,

b) provedení úpravy ocenění expozice na základě významného poklesu úvěrové kvality zaznamenaného až po vzniku expozice,

c) očekávání, že expozice bude prodána s významnou ekonomickou ztrátou související s úvěrovou kvalitou,

d) souhlas věřitele s nucenou restrukturalizací expozice; nucená restrukturalizace nastává, je-li dlužníkovi poskytnuta úleva, protože věřitel vyhodnotil, že by mu pravděpodobně vznikla ztráta, pokud by tak neučinil. Z ekonomických či právních důvodů spojených s finanční situací dlužníka mu tudíž úlevu, kterou by jinak neposkytl, udělil. Jedná se zejména o přepracování plánu splátek, snížení úrokové míry, prominutí úroků z prodlení, odklad splátek jistiny nebo příslušenství;

e) skutečnost, že byl podán návrh na úpadkové řízení vůči dlužníkovi,

f) skutečnost, že dlužník je osobou v úpadku, nebo je pravděpodobné, že se jí stane, s tím, že tato skutečnost nebo toto očekávání by mohly ohrozit nebo zpozdit splacení závazku dlužníka vůči povinné osobě nebo osobě v regulovaném konsolidačním celku, nebo

g) skutečnost, že existují jiné relevantní a významné faktory včetně finanční a ekonomické situace dlužníka.

(4) Pokud povinná osoba používá externí data, která nejsou v souladu s definicí selhání dlužníka, musí být schopna prokázat, že provedla úpravy pro dosažení obecné rovnocennosti s definicí selhání.

(5) Má-li povinná osoba za to, že na expozici, u které došlo předtím k selhání, již nepůsobí žádné okolnosti, které by mohly způsobit selhání dlužníka, může na ni nahlížet jako na expozici bez selhání. Pokud by se následně objevily okolnosti způsobující selhání dlužníka, považuje se to za výskyt dalšího selhání.

(6) U retailových expozic lze aplikovat definici selhání dlužníka na úrovni transakce.

Konsolidace dat

§ 50

(1) Pro konsolidaci dat osob v regulovaném konsolidačním celku se používá plná nebo poměrná metoda konsolidace podle účetních standardů; tím nejsou dotčena ustanovení § 51.

(2) Plná metoda konsolidace se používá pro konsolidaci dat

- a) banky a jí ovládaných osob, které nejsou společně řízenými podniky,
- b) obchodníka s cennými papíry a jím ovládaných osob, které nejsou společně řízenými podniky,
- c) finanční holdingové osoby a jí ovládaných osob, které nejsou společně řízenými podniky, nebo
- d) zahraniční ovládající banky a jí ovládaných osob, které nejsou společně řízenými podniky.

(3) Poměrná metoda konsolidace se používá pro konsolidaci dat

- a) banky a společně řízených podniků,
- b) obchodníka s cennými papíry a společně řízených podniků,
- c) finanční holdingové osoby a společně řízených podniků, nebo
- d) zahraniční ovládající banky a společně řízených podniků.

§ 51

(1) Pokud povinná osoba sestavuje regulovaný konsolidační celek, může pro konsolidaci úrokových a akciových pozic nástrojů obchodního portfolia a měnových a komoditních pozic nástrojů investičního a obchodního portfolia použít metodu plné nebo poměrné konsolidace, pokud jsou současně splněna tato kritéria:

- a) rizika se řídí na konsolidovaném základě,
- b) osoby zahrnuté do regulovaného konsolidačního celku jsou povinny dodržovat pravidla kapitálové přiměřenosti na individuálním základě podle této vyhlášky nebo zahraniční právní úpravy obdobné právu Evropské unie¹⁰ a tato pravidla dodržují,
- c) neexistují právní překážky pro převod jednotlivých složek kapitálu v rámci regulovaného konsolidačního celku.

(2) V případech neuvedených v odstavci 1 se místo plné nebo poměrné metody konsolidace úrokových a akciových pozic nástrojů obchodního portfolia a měnových a komoditních pozic nástrojů investičního a obchodního portfolia používá metoda agregace plus. Tato metoda se používá pro stanovení kapitálových požadavků k úrokovému, akciovému a úvěrovému riziku obchodního portfolia nebo k měnovému a komoditnímu riziku investičního a obchodního portfolia regulovaného konsolidačního celku. Tato metoda znamená, že se kapitálové požadavky osob zahrnutých do regulovaného konsolidačního celku stanovené na individuálním základě podle této

¹⁰ Například směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES.

vyhlášky nebo zahraniční právní úpravy obdobné právu Evropské unie sečtou. Kompenzace dlouhých a krátkých pozic nástrojů není možná.

(3) Pokud je povinná osoba oprávněna kombinovat přístupy pro výpočet kapitálového požadavku k operačnímu riziku (§ 173, 175 a 177), namísto plné nebo poměrné metody konsolidace dat potřebných pro tento výpočet, vypočte dílčí kapitálové požadavky k operačnímu riziku podle jednotlivých přístupů, které kombinuje, a poté je sečte.

§ 52

Oceňování nástrojů a pozic

(1) Povinná osoba oceňuje nástroje zařazené do investičního portfolia, jiné než komoditní, v souladu se způsoby oceňování, které používá při vedení účetnictví. Pokud tyto způsoby oceňování nejsou v souladu s účetními standardy, oceňuje nástroje zařazené do investičního portfolia, jiné než komoditní, v souladu s těmito účetními standardy.

(2) Povinná osoba alespoň jednou denně oceňuje reálnými hodnotami

a) nástroje zařazené do obchodního portfolia a úrokové, měnové, akciové a komoditní pozice těchto nástrojů,

b) komoditní nástroje zařazené do investičního portfolia a komoditní pozice těchto nástrojů.

(3) Povinná osoba může oceňovat reálnými hodnotami měnové pozice nástrojů v cizích měnách zařazených do investičního portfolia. Povinná osoba k oceňování nástrojů a pozic přistupuje obezřetně. Pokud je to možné, používá tržní ocenění, v ostatních případech používá ocenění pomocí modelu.

(4) Při tržním ocenění je obvykle použita aktuální cena nákup v případě drženého aktiva a závazku, jehož emise je plánována, a aktuální cena prodej v případě drženého závazku a aktiva, jehož pořízení je plánováno. Pokud instituce má aktiva a závazky s kompenzujícím se úrokovým, akciovým, měnovým a komoditním rizikem, může použít cenu střed jako základ pro stanovení reálné hodnoty kompenzujících se rizikových pozic a uplatnit cenu nákup nebo prodej na čistou otevřenou pozici.

(5) Ocenění pomocí modelu je ocenění stanovené extrapolací, odvozením od srovnávacího standardu (*benchmark*) nebo je jinak vypočítáno z tržních vstupů. Při ocenění pomocí modelu musí být splněny následující požadavky:

a) vrcholné vedení je informováno o tom, které nástroje nebo portfolia nástrojů se oceňují pomocí modelu, a je si vědomo možného vlivu na vykazované riziko a výsledky obchodování,

b) vstupy do modelu se odvíjejí od tržních vstupů, pokud je to možné; přiměřenost tržních vstupů a parametry modelu jsou pravidelně posuzovány,

c) pokud je to možné, používají se takové oceňovací postupy, které jsou pro daný nástroj obecně přijímány trhem,

d) jde-li o model vyvinutý povinnou osobou, je založen na vhodných předpokladech, které jsou posouzeny a kriticky přezkoumány kvalifikovanými osobami nezávislými na procesu vývoje modelu. Model musí být vyvinut nebo schválen nezávisle na obchodních útvarech, musí být

nezávisle testován, a to jak z matematické stránky, tak i z hlediska softwarového provedení;

e) jsou stanoveny odpovídající postupy pro kontrolu změn a je udržována záložní kopie modelu, která je pravidelně používána k ověření oceňování,

f) útvar řízení rizik si je vědom slabých stránek používaného modelu a zná způsob, jak nejvhodněji zohlednit tyto slabé stránky ve výstupech z modelu,

g) model je pravidelně ověřován za účelem zjištění jeho kvality a přesnosti, zejména je posuzována trvající adekvátnost výchozích předpokladů, prováděna analýza zisků a ztrát oproti rizikovým faktorům, prováděno porovnávání skutečných uzavíracích cen s výstupy modelu.

(6) Přesnost a nezávislost dostupných cen či vstupů do modelu pravidelně ověřuje útvar, který je nezávislý na obchodních útvarech, a to alespoň jednou měsíčně nebo v závislosti na povaze obchodních činností častěji. Pokud zdroje pro tržní ocenění nejsou nezávislé nebo jsou značně subjektivní, ocenění může být upraveno. Česká národní banka může povinné osobě v řádně odůvodněných případech umožnit používání alternativních způsobů oceňování, které jsou odlišné od tržního oceňování nebo oceňování pomocí modelu, pokud jsou tyto způsoby dostatečně obezřetné.

(7) Povinná osoba má stanoveny postupy, jak případně obezřetně upravovat tržní oceňování nebo oceňování modelem. Při vyčíslení výše obezřetných úprav při tržním oceňování nebo oceňování modelem povinná osoba zohledňuje

a) nepodchycená úvěrová rozpětí, náklady na uzavření pozice, operační riziko, předčasné ukončení, náklady na financování, budoucí administrativní náklady, a pokud je to relevantní, také riziko modelu,

b) méně likvidní pozice. V tomto případě zvažuje čas, který by byl zapotřebí k zajištění pozice nebo rizik v rámci pozice, volatilitu a průměr rozpětí nákup/prodej, dostupnost tržních kotací (počet a identitu tvůrců trhu) a volatilitu a průměr objemů transakcí, koncentrace na trhu, stárnutí pozic, míru, do jaké oceňování závisí na modelech, a dopad jiných modelových rizik.

(8) Významné obezřetné úpravy při tržním oceňování nebo oceňování modelem jsou odčitatelnou položkou od součtu původního a dodatkového kapitálu (část čtvrtá hlava III). Jiné než významné obezřetné úpravy snižují kapitál na krytí tržního rizika (část čtvrtá hlava III); pokud převyšují podřízený dluh B (část čtvrtá hlava III), částka odpovídající tomuto převýšení se odčítá od součtu původního a dodatkového kapitálu.

§ 53

Přepočítání hodnot v cizích měnách

Nestanoví-li tato vyhláška jinak, používá povinná osoba pro přepočítání hodnot v cizích měnách na hodnoty v českých korunách buď kurz podle zvláštního zákona¹¹, nebo kurz vyhlášený Evropskou centrální bankou, a to kurz dne, pro který přepočítání provádí. Výběr kurzu mění jen výjimečně v odůvodněných případech.

HLAVA III

¹¹ Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.

KAPITÁL

Díl 1

Kapitál na individuálním základě

§ 54

Stanovení kapitálu na individuálním základě

(1) Kapitál na individuálním základě se stanoví při dodržení limitů podle § 63 jako součet původního kapitálu na individuálním základě (složka tier 1) a dodatkového kapitálu na individuálním základě (složka tier 2) snížený o odčitatelné položky na individuálním základě a zvýšený o kapitál na individuálním základě na krytí tržního rizika (složka tier 3).

(2) Kapitál na individuálním základě je odvozen z rozvahy povinné osoby. Pokud povinná osoba používá účetní metody, které nejsou v souladu s účetními standardy, použije pro zachycení vlastního kapitálu a závazků tyto účetní standardy. Položky zahrnované do kapitálu na individuálním základě nesmí být zohledněny vícekrát a jejich výše musí být stanovena po snížení o případné závazky z daňových povinností.

(3) Původní kapitál na individuálním základě musí být povinné osobě okamžitě a neomezeně k dispozici pro krytí ztrát z rizik, kterým je vystavena.

(4) Součástí kapitálu na individuálním základě nejsou jakékoli zisky nebo ztráty vzniklé z ocenění závazků povinné osoby reálnou hodnotou v souvislosti se změnami úvěrového rizika povinné osoby; jde o zisky nebo ztráty, které jsou součástí nerozděleného zisku z předchozích období, zisku za účetní období po zdanění, zisku za běžné účetní období uvedeného v mezitímní účetní závěrce, neuhrazené ztráty z předchozích období včetně ztráty za minulé účetní období, ztráty za běžné účetní období. Součástí kapitálu na individuálním základě nejsou ani oceňovací rozdíly ze zajišťovacích derivátů při zajištění peněžních toků.

Původní kapitál na individuálním základě

§ 55

Původní kapitál (*original capital*) na individuálním základě se člení na hlavní a vedlejší (*hybrid capital*).

§ 55a

Hlavní původní kapitál zahrnuje splacený základní kapitál zapsaný do obchodního rejstříku a v případě družstevní záložny také nezapisovaný splacený základní kapitál, přičemž nemusí být splněna podmínka souladu s účetními standardy,

a) snížený o nabyté vlastní podíly, přičemž součástí této položky jsou také položky z obchodů s vlastními podíly, zejména z forwardů a opcí, snižující vlastní kapitál,

b) zvýšený o emisní ážio, přičemž součástí této položky je

1. splacené emisní ážio, které souvisí se splaceným základním kapitálem zapsaným do obchodního rejstříku, a
2. emisní ážio vzniklé z obchodů s vlastními podíly,

c) zvýšený o rezervní fondy a nerozdělený zisk, přičemž tato položka je součtem položek podle bodů 1 až 4 sníženým o položku podle bodu 5:

1. povinné rezervní a rizikové fondy,
2. ostatní fondy, které jsou vytvářeny z rozdělení zisku a lze je použít výhradně k úhradě ztráty uvedené v účetní závěrce povinné osoby,
3. nerozdělený zisk z předchozích období uvedený v účetní závěrce povinné osoby ověřené auditorem a schválené jejím nejvyšším orgánem, o jehož rozdělení nejvyšší orgán nerozhodl a který nepřípadl na vypořádací podíly,
4. zisk za účetní období po zdanění uvedený v účetní závěrce povinné osoby ověřené auditorem snížený o předpokládaný podíl na zisku k vyplacení a další předpokládané platby z rozdělení zisku,
5. neuhrazená ztráta z předchozích období včetně ztráty za minulé účetní období,

d) zvýšený o zisk za běžné účetní období uvedený v mezitímní účetní závěrce povinné osoby ověřené auditorem snížený o předpokládaný podíl na zisku a další předpokládané platby z rozdělení zisku, pokud povinná osoba záměr doložený souhlasem auditora zahrnovat tento zisk do původního kapitálu oznámí podle § 221b, zdůvodní a projedná s Českou národní bankou,

e) zvýšený, anebo snížený, o výsledné kurzové rozdíly z konsolidace dat zahraniční organizační složky,

f) snížený o ztrátu za běžné účetní období,

g) snížený o goodwill,

h) snížený o nehmotný majetek jiný než goodwill,

i) snížený o oceňovací rozdíl ze změn reálných hodnot kapitálových nástrojů zařazených pro účely vedení účetnictví do portfolia realizovatelných finančních nástrojů (available for sale), je-li negativní,

j) snížený o čistý zisk z kapitalizace budoucích příjmů ze sekuritizace, je-li součástí položky podle písmena c) nebo d), a

k) v případě banky snížený o účastnické cenné papíry vydané osobou mající kvalifikovanou účast v bance, nabyté za účelem tvorby trhu a zařazené do obchodního portfolia.

§ 55b

(1) Do vedlejšího původního kapitálu lze zahrnout nástroj, který splňuje tyto podmínky:

- a) nemá určenu splatnost nebo je splatný nejdříve za 30 let, není-li dále stanoveno jinak,
- b) není zajištěn, je splatný jednorázově a vázán podmínkou podřízenosti podle jiného právního předpisu¹³, přičemž se uplatňuje nejvyšší možný stupeň podřízenosti,
- c) umožňuje krytí ztrát z činnosti povinné osoby a neztíží doplnění kapitálu na požadovanou úroveň prostřednictvím vhodných mechanismů,
- d) vyplacení příslušenství, podílu na zisku nebo obdobného plnění je vázáno na soustavné plnění

¹³ § 34 zákona č. 190/2004 Sb., o dluhopisech.

požadavků na kapitálovou přiměřenost povinné osoby,

e) obsahuje právo povinné osoby nevyplatit s ohledem na její finanční situaci nebo platební schopnost plnění podle písmena d); nebude-li příslušné plnění vyplaceno, nelze tuto skutečnost kompenzovat v dalších rozhodných obdobích,

f) obsahuje právo povinné osoby nahradit plnění podle písmena d) nabytím jejích účastnických cenných papírů, anebo členského podílu v povinné osobě, v úměrné výši za předpokladu, že zůstanou zachovány její finanční zdroje,

g) ze smlouvy, emisních podmínek nebo právního předpisu vyplývá, že nástroj nebo plnění podle písmena d) se nahradí nabytím účastnických cenných papírů povinné osoby, anebo členského podílu v povinné osobě, v úměrné výši, pokud povinná osoba nesplňuje požadavky na kapitálovou přiměřenost nebo platební schopnost.

(2) Povinná osoba oznámí podle § 221b, zdůvodní a projedná s Českou národní bankou záměr zahrnovat nástroj podle odstavce 1 do kapitálu; s oznámením zároveň předloží popis splnění podmínek podle odstavce 1.

(3) S nástrojem může být spojeno právo povinné osoby splatit nástroj před určenou splatností, nejdříve však za 5 let od jeho vzniku.

(4) Nástroj bez určené splatnosti může obsahovat výčet skutečností, zejména navýšení úrokové míry (step-up), které umožňují splatit nástroj, nejdříve však za 10 let od jeho vzniku. Takovýto výčet může obsahovat také nástroj s určenou splatností, avšak tyto skutečnosti mohou nastat jen k datu splatnosti.

(5) Nástroj lze také splatit, pokud došlo k takové změně právní úpravy zdanění nebo posuzování nástroje z hlediska pravidel obezřetnosti, která nebyla předvídatelná v době vzniku nástroje.

(6) Bez ohledu na dobu a důvod splatnosti podle odstavců 3 až 5 lze splatit nástroj jen tehdy, jestliže povinná osoba tento záměr oznámí podle § 221b, zdůvodní a projedná s Českou národní bankou; s oznámením zároveň předloží popis dopadů do kapitálu a na svou platební schopnost.

§ 56

Dodatkový kapitál na individuálním základě

(1) Dodatkový kapitál (*additional capital*) na individuálním základě se člení na hlavní a vedlejší.

(2) Do hlavního dodatkového kapitálu lze zahrnovat

a) přebytek v krytí očekávaných úvěrových ztrát na individuálním základě a

b) nástroje zahrnované do vedlejšího původního kapitálu na individuálním základě v míře převyšující limity podle § 63 odst. 6.

(3) Do vedlejšího dodatkového kapitálu lze zahrnovat

a) podřízený dluh A a

b) oceňovací rozdíl ze změn reálných hodnot kapitálových nástrojů, pro něž existuje aktivní trh, zařazených pro účely vedení účetnictví do portfolia realizovatelných finančních nástrojů, je-li pozitivní, přičemž se oceňovací rozdíl stanovuje po snížení o případný závazek z odložené daně.

§ 57

Přebytek v krytí očekávaných úvěrových ztrát na individuálním základě

(1) Přebytek v krytí očekávaných úvěrových ztrát vzniká, pokud povinná osoba použije pro výpočet kapitálových požadavků k úvěrovému riziku přístup IRB a souhrn úprav ocenění expozic, které jsou aktivy, a rezerv k expozicím, které jsou podrozvahovými položkami, je větší než souhrn očekávaných úvěrových ztrát z těchto expozic (část čtvrtá hlava IV). Přebytek v krytí očekávaných úvěrových ztrát podle věty první se neupravuje o očekávané úvěrové ztráty z akciových expozic a úpravy jejich ocenění; očekávané úvěrové ztráty z akciových expozic nesnížené o úpravy ocenění těchto expozic jsou odčitatelnou položkou podle § 62.

(2) Úpravy ocenění a rezervy lze při porovnání s očekávanými úvěrovými ztrátami zohlednit bez ohledu na to, k jakým expozicím se vztahují.

§ 58

Podřízený dluh A v kapitálu na individuálním základě

(1) Podřízený dluh A může mít podobu přijatého úvěru, půjčky nebo vkladu a v případě banky či obchodníka s cennými papíry také podobu vydaného podřízeného dluhopisu.

(2) Podřízený dluh A lze zahrnovat do dodatkového kapitálu na individuálním základě, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) smlouva o podřízeném dluhu A nebo emisní podmínky podřízeného dluhopisu obsahují podmínku podřízenosti podle zvláštního zákona¹³⁾,

b) částka podřízeného dluhu A byla v plné výši převedena na účet povinné osoby. Součástí podřízeného dluhu A nejsou vlastní podřízené dluhopisy nabyté povinnou osobou před dobou jejich splatnosti. Podřízený dluh A není přímo ani nepřímo financován povinnou osobou;

c) podřízený dluh A není zajištěn,

d) podřízený dluh A je splatný nejdříve po pěti letech od data převedení částky podřízeného dluhu na účet povinné osoby. Jistina podřízeného dluhu A je jednorázově splatná. Pokud smlouva o podřízeném dluhu A nebo emisní podmínky podřízeného dluhopisu obsahují ustanovení, podle kterého lze splatit tento dluh před stanoveným dnem splatnosti, může být toto právo uplatněno nejdříve po pěti letech od data převedení částky podřízeného dluhu na účet povinné osoby;

e) podřízený dluh A lze splatit před stanoveným dnem podle písmena d) jen tehdy, jestliže povinná osoba tento záměr oznámí podle § 221b, zdůvodní a projedná s Českou národní bankou; s oznámením zároveň předloží popis dopadů do kapitálu,

f) smlouva o podřízeném dluhu A nebo emisní podmínky podřízeného dluhopisu obsahují ujednání protistran o tom, že započtení pohledávky věřitele z podřízeného dluhu proti jeho závazkům vůči povinné osobě není přípustné,

g) pohledávku z titulu podřízeného dluhu A nelze přijmout povinnou osobou jako zajištění a

h) povinná osoba oznámí podle § 221b, zdůvodní a projedná s Českou národní bankou záměr zahrnovat podřízený dluh A do vedlejšího dodatkového kapitálu; s oznámením zároveň předloží popis splnění podmínek podle písmen a) až g).

(3) Ustanovení smlouvy o podřízeném dluhu nebo emisní podmínky podřízeného dluhopisu týkající se podmínek podle odstavce 2 lze změnit jen tehdy, jestliže povinná osoba tento záměr oznámí podle § 221b, zdůvodní a projedná s Českou národní bankou; s oznámením zároveň předloží všechny příslušné informace o zamýšlených změnách. Při provedení změny smlouvy o podřízeném dluhu nebo emisních podmínkách podřízeného dluhopisu v rozporu s větou první nelze nadále podřízený dluh zahrnovat do kapitálu.

(4) Podřízený dluh A zahrnovaný do dodatkového kapitálu se snižuje o 20 % ročně během posledních pěti let před dnem splatnosti, není-li dále stanoveno jinak. Začíná se snižovat dnem následujícím po skončení pátého roku před dnem splatnosti, což znamená, že v posledním roce před dnem splatnosti se zahrnuje 20 % celkové částky tohoto dluhu. Část podřízeného dluhu A nezahrnutou do dodatkového kapitálu nelze zahrnout do kapitálu na krytí tržního rizika.

(5) Obsahuje-li smlouva o podřízeném dluhu A nebo emisní podmínky podřízeného dluhopisu ustanovení, podle kterého lze splatit tento dluh před dohodnutým dnem splatnosti, podřízený dluh A zahrnovaný do dodatkového kapitálu se snižuje během posledních pěti let před dnem splatnosti pouze v tom případě, pokud navýšení úrokové míry podřízeného dluhu A (step-up) v případě nevyužití práva předčasného splacení je nejvýše 1,5 % p. a. Je-li dohodnuto navýšení úrokové míry vyšší než 1,5 % p. a., podřízený dluh A zahrnovaný do dodatkového kapitálu se snižuje během posledních pěti let přede dnem, kdy lze poprvé právo předčasného splacení využít. Podřízený dluh A se v obou případech snižuje podle odstavce 4.

§ 59

Kapitál na individuálním základě na krytí tržního rizika

(1) Kapitál na individuálním základě na krytí tržního rizika tvoří podřízený dluh B snížený

a) o jiné než významné obezřetné úpravy při tržním oceňování nebo oceňování modelem (část čtvrtá hlava II) a

b) v případě obchodníka s cennými papíry dále snížený o hmotný majetek, zásoby, kapitálové investice do jiných osob, než které jsou odčitatelnými položkami a které nelze okamžitě uplatnit na trhu, a pohledávky se zbytkovou splatností nad 90 dnů kromě vkladů složených jako zajištění pro obchody s deriváty obchodovanými na uznaných burzách.

(2) Pokud výše položek podle odstavce 1 písm. a) a b) převyšuje podřízený dluh B, částka odpovídající převýšení se odčítá od součtu původního a dodatkového kapitálu.

(3) Kapitál na individuálním základě na krytí tržního rizika lze používat pouze na krytí rizika měnového, komoditního, pozičního nebo rizika angažovanosti obchodního portfolia (§ 75).

§ 60

Podřízený dluh B v kapitálu na individuálním základě

(1) Podřízený dluh B může mít podobu přijatého úvěru, půjčky nebo vkladu a v případě

banky nebo obchodníka s cennými papíry také podobu vydaného podřízeného dluhopisu.

(2) Podřízený dluh B se považuje za kapitál na krytí tržního rizika, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) podřízený dluh B je splatný po dvou letech od data převedení částky podřízeného dluhu na účet povinné osoby. Jistina podřízeného dluhu B je jednorázově splatná;

b) jistina i příslušenství podřízeného dluhu B nesmí být splaceny, a to ani v den splatnosti, pokud by tato platba znamenala nedodržení kapitálové přiměřenosti nebo pokud by znamenala další snížení kapitálu na individuálním základě, pokud kapitálová přiměřenost není dodržena, a dále jsou-li splněny podmínky podle § 58 odst. 2 písm. a) až c) a e) až h) a § 58 odst. 3 pro podřízený dluh A.

§ 61

Odčitatelné položky na individuálním základě

Odčitatelné položky na individuálním základě tvoří

a) hodnota kapitálové investice investičního portfolia do

1. institucí,

2. pojišťoven, zajišťoven, pojišťovacích holdingových osob či pojišťovacích holdingových osob se smíšenou činností, nebo

3. ostatních finančních institucí,

pokud přesahují 10 % základního kapitálu osob, do nichž je investováno. Povinná osoba však takovéto kapitálové investice nezařazuje do odčitatelných položek, udržuje-li kapitálovou přiměřenost na konsolidovaném základě a osoby, v nichž má kapitálovou investici, zahrnuje do regulovaného konsolidačního celku plnou nebo poměrnou metodou;

b) součet hodnot kapitálových investic investičního portfolia do

1. institucí,

2. pojišťoven, zajišťoven, pojišťovacích holdingových osob či pojišťovacích holdingových osob se smíšenou činností, nebo

3. ostatních finančních institucí,

a to v částce, která přesahuje 10 % kapitálu na individuálním základě před odečtením položek podle písmena a) a bodů 1 až 3, pokud jednotlivé kapitálové investice představují podíl do 10 % včetně základního kapitálu osob, do nichž je investováno. Povinná osoba takovéto kapitálové investice nezařazuje do odčitatelných položek, udržuje-li kapitálovou přiměřenost na konsolidovaném základě a osoby, v nichž má kapitálovou investici, zahrnuje do regulovaného konsolidačního celku plnou nebo poměrnou metodou;

c) hodnota expozic ze sekuritizace s rizikovou váhou 1250 %, ledaže je zahrnuta do výpočtu kapitálového požadavku k úvěrovému riziku podle ustanovení pro sekuritizaci (část čtvrtá hlava IV). Pro účely pravidel angažovanosti a omezení kvalifikovaných účastí tato položka není považována za odčitatelnou položku;

d) nedostatek v krytí očekávaných úvěrových ztrát. Pro účely pravidel angažovanosti a omezení kvalifikovaných účastí tato položka není považována za odčitatelnou položku;

e) významné obezřetné úpravy při tržním oceňování nebo oceňování modelem (část čtvrtá hlava II),

f) převýšení položek podle § 59 odst. 1 písm. a) a b) nad podřízeným dluhem B,

g) odpočet u volných dodávek, a to od pěti obchodních dnů po splatnosti druhé smluvní platby nebo dodávky do ukončení transakce ve výši součtu převedené hodnoty a rozdílu mezi sjednanou vypořádací cenou a aktuálním tržním oceněním, je-li kladný.

§ 62

Nedostatek v krytí očekávaných úvěrových ztrát na individuálním základě

(1) Nedostatek v krytí očekávaných úvěrových ztrát vzniká, pokud povinná osoba používá pro výpočet kapitálových požadavků k úvěrovému riziku přístup IRB a souhrn úprav ocenění expozic, které jsou aktivy, a rezerv k expozicím, které jsou podrozvahovými položkami, je menší než souhrn očekávaných úvěrových ztrát z těchto expozic (část čtvrtá hlava IV). Součástí této odčitatelné položky jsou vždy očekávané úvěrové ztráty z akciových expozic, a to nesnížené o úpravy ocenění těchto expozic (část čtvrtá hlava IV).

(2) Úpravy ocenění a rezervy lze při porovnání s očekávanými úvěrovými ztrátami zohlednit bez ohledu na to, k jakým expozicím se vztahují.

§ 63

Limity položek kapitálu na individuálním základě

(1) Součet dodatkového kapitálu na individuálním základě a kapitálu na individuálním základě na krytí tržního rizika nelze zohlednit v míře vyšší než původní kapitál na individuálním základě.

(2) Vedlejší dodatkový kapitál na individuálním základě nelze zohlednit v míře vyšší než 50 % původního kapitálu na individuálním základě.

(3) 50 % výše odčitatelných položek se odčítá od původního kapitálu na individuálním základě, 50 % jejich výše se odčítá od dodatkového kapitálu na individuálním základě; ustanovení odstavců 1 a 2 tím nejsou dotčena. Pokud 50 % výše odčitatelných položek převyšuje dodatkový kapitál na individuálním základě, částka odpovídající tomuto převýšení se odčítá od původního kapitálu na individuálním základě.

(4) Kapitál na individuálním základě na krytí tržního rizika nelze zohlednit v míře vyšší než 150 % ze součtu původního kapitálu na individuálním základě a dodatkového kapitálu na individuálním základě sníženého o odčitatelné položky na individuálním základě a sníženého o součet kapitálových požadavků k úvěrovému riziku investičního portfolia, k riziku rozmělnění investičního portfolia a k operačnímu riziku.

(5) Přebytek v krytí očekávaných úvěrových ztrát lze zahrnout do dodatkového kapitálu na individuálním základě v částce, která není větší než 0,6 % součtu hodnot rizikově vážených expozic. Pro účely stanovení limitu pro přebytek v krytí očekávaných úvěrových ztrát se do hodnot rizikově vážených expozic nezahrnují expozice ze sekuritizace s rizikovou vahou 1250 %.

(6) Vedlejší původní kapitál na individuálním základě nelze zohlednit v míře vyšší než hlavní původní kapitál na individuálním základě, přičemž platí, že

a) nástroje, které se nahrazují, nesplňuje-li povinná osoba požadavky na kapitálovou přiměřenost, nebo mohou být nahrazeny, s ohledem na finanční situaci nebo platební schopnost povinné osoby, jejími účastnickými cennými papíry, anebo členským podílem v povinné osobě, lze zohlednit do

výše hlavního původního kapitálu,

b) nástroje jiné než nástroje podle písmen a) a c) lze zohlednit do výše 35 % původního kapitálu a

c) nástroje, které mají určenu splatnost nebo obsahují výčet skutečností, jež umožňují splatit nástroj, lze zohlednit do výše 15 % původního kapitálu.

Díl 2

Kapitál na konsolidovaném základě

§ 64

Stanovení kapitálu na konsolidovaném základě

(1) Kapitál na konsolidovaném základě se stanoví při dodržení limitů podle § 73 jako součet původního kapitálu na konsolidovaném základě (složka tier 1) a dodatkového kapitálu na konsolidovaném základě (složka tier 2) snížený o odčitatelné položky na konsolidovaném základě a zvýšený o kapitál na konsolidovaném základě na krytí tržního rizika (složka tier 3).

(2) Kapitál na konsolidovaném základě je odvozen z rozvahy regulovaného konsolidačního celku sestavené na základě konsolidace dat osob v regulovaném konsolidačním celku. Pokud použité účetní metody nejsou v souladu s účetními standardy, pro zachycení vlastního kapitálu a závazků se použijí tyto standardy. Položky zahrnované do kapitálu na konsolidovaném základě nesmí být zohledněny vícekrát, nesmí být vytvořeny přímo nebo zprostředkovaně z transakcí mezi osobami v regulovaném konsolidačním celku a jejich výše je stanovena po snížení o případné závazky z daňových povinností.

(3) Součástí kapitálu na konsolidovaném základě nejsou jakékoli zisky nebo ztráty vzniklé z ocenění závazků osob v regulovaném konsolidačním celku reálnou hodnotou v souvislosti se změnami úvěrového rizika těchto osob; jde o zisky nebo ztráty, které jsou součástí nerozděleného zisku z předchozích období, zisku za účetní období po zdanění, zisku za běžné účetní období uvedeného v mezitímní účetní závěrce, neuhrazené ztráty z předchozích období včetně ztráty za minulé účetní období, ztráty za běžné účetní období. Součástí kapitálu na konsolidovaném základě nejsou ani oceňovací rozdíly ze zajišťovacích derivátů při zajištění peněžních toků.

Původní kapitál na konsolidovaném základě

§ 65

Původní kapitál na konsolidovaném základě se člení na hlavní a vedlejší.

§ 65a

Hlavní původní kapitál zahrnuje splacený základní kapitál zapsaný do obchodního rejstříku nebo obdobné evidence v zahraničí

a) snížený o součet jmenovitých hodnot kumulativních prioritních akcií,

b) snížený o nabyté vlastní podíly; součástí této položky jsou také položky z obchodů s vlastními podíly, zejména z forwardů a opcí, snižující vlastní kapitál,

c) zvýšený o emisní ážio, přičemž součástí této položky je

1. splacené emisní ážio, které souvisí se splaceným základním kapitálem zapsaným do obchodního rejstříku nebo obdobné evidence v zahraničí, a
2. emisní ážio vzniklé z obchodů s vlastními podíly,

d) zvýšený o rezervní fondy a nerozdělený zisk, přičemž tato položka je součtem položek podle bodů 1 až 4 sníženým o položku podle bodu 5:

1. povinné rezervní a rizikové fondy,
2. ostatní fondy, které jsou vytvářeny z rozdělení zisku a lze je použít výhradně k úhradě ztráty uvedené v účetních závěrkách osob v regulovaném konsolidačním celku,
3. nerozdělený zisk z předchozích období uvedený v rozvaze regulovaného konsolidačního celku, nejvýše však v částce odpovídající součtu nerozdělených zisků uvedených v účetních závěrkách osob v regulovaném konsolidačním celku, ověřených auditorem a schválených jejich nejvyššími orgány, o jejichž rozdělení nejvyšší orgány nerozhodly a které nepřipadly na vypořádací podíly, upravenému o zisky nebo ztráty z ocenění ekvivalencí použitým při sestavení rozvahy regulovaného konsolidačního celku; nerozdělený zisk lze v průběhu roku zvýšit o podíly na zisku vyplacené v témže roce ovládanou osobou v regulovaném konsolidačním celku povinné osobě nebo finanční holdingové osobě,
4. zisk za účetní období po zdanění uvedený v rozvaze regulovaného konsolidačního celku, nejvýše však v částce odpovídající součtu zisků za účetní období po zdanění uvedených v účetních závěrkách osob v regulovaném konsolidačním celku, ověřených auditorem a snížených o vyplacené zálohy na podíly na zisku, předpokládaný podíl na zisku k vyplacení a další předpokládané platby z rozdělení zisku, upravenému o zisky nebo ztráty z ocenění ekvivalencí použitým při sestavení rozvahy regulovaného konsolidačního celku,
5. neuhrazená ztráta z předchozích období včetně ztráty za minulé účetní období,

e) zvýšený o zisk za běžné účetní období uvedený v rozvaze regulovaného konsolidačního celku, nejvýše však v částce odpovídající součtu zisků za běžné účetní období po zdanění uvedených v mezitímních účetních závěrkách osob v regulovaném konsolidačním celku, ověřených auditorem, snížených o vyplacené zálohy na podíly na zisku, předpokládané podíly na zisku k vyplacení a další předpokládané platby z rozdělení zisku, upravenému o zisky nebo ztráty z ocenění ekvivalencí použitým při sestavení rozvahy regulovaného konsolidačního celku, pokud povinná osoba záměr doložený souhlasem auditora zahrnovat tento zisk do původního kapitálu oznámí podle § 221b, zdůvodní a projedná s Českou národní bankou,

f) zvýšený o menšinové podíly (podíly menšinových společníků) týkající se položek zahrnovaných do hlavního původního kapitálu,

g) snížený o goodwill z konsolidace dat osob v regulovaném konsolidačním celku,

h) zvýšený, anebo snížený, o výsledné kurzové rozdíly z konsolidace dat zahraničních organizačních složek a zahraničních osob v regulovaném konsolidačním celku,

i) snížený o ztrátu za běžné účetní období,

j) snížený o goodwill jiný než goodwill z konsolidace dat osob v regulovaném konsolidačním celku,

k) snížený o nehmotný majetek jiný než goodwill,

l) snížený o oceňovací rozdíl ze změn reálných hodnot kapitálových nástrojů zařazených pro účely vedení účetnictví do portfolia realizovatelných finančních nástrojů, je-li negativní,

m) snížený o čistý zisk z kapitalizace budoucích příjmů ze sekuritizace, je-li součástí položky podle písmena d) nebo e), a

n) v případě banky snížený o účastnické cenné papíry vydané osobou mající kvalifikovanou účast v bance, nabyté za účelem tvorby trhu a zařazené do obchodního portfolia.

§ 65b

(1) Do vedlejšího původního kapitálu lze zahrnout nástroj, který splňuje tyto podmínky:

- a) nemá určenu splatnost nebo je splatný nejdříve za 30 let, není-li dále stanoveno jinak,
- b) není zajištěn, je splatný jednorázově a vázán podmínkou podřízenosti podle jiného právního předpisu (13), přičemž se uplatňuje nejvyšší možný stupeň podřízenosti,
- c) umožňuje krytí ztrát z činnosti povinné osoby a neztíží doplnění kapitálu na požadovanou úroveň prostřednictvím vhodných mechanismů,
- d) vyplacení příslušenství, podílu na zisku nebo obdobného plnění je vázáno na soustavné plnění požadavků na kapitálovou přiměřenost povinné osoby,
- e) obsahuje právo povinné osoby nevyplatit s ohledem na její finanční situaci nebo platební schopnost plnění podle písmena d); nebude-li příslušné plnění vyplaceno, nelze tuto skutečnost kompenzovat v dalších rozhodných obdobích,
- f) obsahuje právo povinné osoby nahradit plnění podle písmena d) nabytím jejích účastnických cenných papírů, anebo členského podílu v povinné osobě, v úměrné výši za předpokladu, že zůstanou zachovány její finanční zdroje,
- g) ze smlouvy, emisních podmínek nebo právního předpisu vyplývá, že nástroj nebo plnění podle písmena d) se nahradí nabytím účastnických cenných papírů povinné osoby, anebo členského podílu v povinné osobě, v úměrné výši, pokud povinná osoba nesplňuje požadavky na kapitálovou přiměřenost nebo platební schopnost.

(2) Povinná osoba oznámí podle § 221b, zdůvodní a projedná s Českou národní bankou záměr zahrnovat nástroj podle odstavce 1 do kapitálu; s oznámením zároveň předloží popis splnění podmínek podle odstavce 1.

(3) S nástrojem může být spojeno právo povinné osoby splatit nástroj před určenou splatností, nejdříve však za 5 let od jeho vzniku.

(4) Nástroj bez určené splatnosti může obsahovat výčet skutečností, zejména navýšení úrokové míry, které umožňují splatit nástroj, nejdříve však za 10 let od jeho vzniku. Takovýto výčet může obsahovat také nástroj s určenou splatností, avšak tyto skutečnosti mohou nastat jen k datu splatnosti.

(5) Nástroj lze také splatit, pokud došlo k takové změně právní úpravy zdanění nebo posuzování nástroje z hlediska pravidel obezřetnosti, která nebyla předvídatelná v době vzniku nástroje.

(6) Bez ohledu na dobu a důvod splatnosti podle odstavců 3 až 5 lze splatit nástroj jen tehdy, jestliže povinná osoba tento záměr oznámí podle § 221b, zdůvodní a projedná s Českou národní

bankou; s oznámením zároveň předloží popis dopadů do kapitálu a na svou platební schopnost.

§ 66

Dodatkový kapitál na konsolidovaném základě

(1) Dodatkový kapitál na konsolidovaném základě se člení na hlavní a vedlejší.

(2) Do hlavního dodatkového kapitálu lze zahrnovat

a) přebytek v krytí očekávaných úvěrových ztrát na konsolidovaném základě a

b) nástroje zahrnované do vedlejšího původního kapitálu na konsolidovaném základě v míře převyšující limity podle § 73 odst. 6.

(3) Do vedlejšího dodatkového kapitálu lze zahrnovat

a) podřízený dluh A a

b) oceňovací rozdíl ze změn reálných hodnot kapitálových nástrojů, pro něž existuje aktivní trh, zařazených pro účely vedení účetnictví do portfolia realizovatelných finančních nástrojů, je-li pozitivní, přičemž se oceňovací rozdíl stanovuje po snížení o případný závazek z odložené daně.

§ 67

Přebytek v krytí očekávaných úvěrových ztrát na konsolidovaném základě

(1) Přebytek v krytí očekávaných úvěrových ztrát na konsolidovaném základě vzniká, pokud povinná osoba použije pro výpočet kapitálových požadavků k úvěrovému riziku přístup IRB a na konsolidovaném základě stanovený souhrn úprav ocenění expozic, které jsou aktivy, a rezerv k expozicím, které jsou podrozvahovými položkami, je větší než souhrn očekávaných úvěrových ztrát z těchto expozic (část čtvrtá hlava IV). Přebytek v krytí očekávaných úvěrových ztrát podle věty první se neupravuje o očekávané úvěrové ztráty z akciových expozic a úpravy jejich ocenění; očekávané úvěrové ztráty z akciových expozic nesnížené o úpravy ocenění těchto expozic jsou odčitatelnou položkou podle § 71.

(2) Úpravy ocenění a rezervy lze při porovnání s očekávanými úvěrovými ztrátami zohlednit bez ohledu na to, k jakým expozicím se vztahují.

§ 68

Podřízený dluh A v kapitálu na konsolidovaném základě

(1) Podřízený dluh A může mít podobu přijatého úvěru, půjčky nebo vkladu a v případě banky či obchodníka s cennými papíry také podobu vydaného podřízeného dluhopisu, s tím, že

a) dlužníkem je osoba v regulovaném konsolidačním celku a

b) věřitelem je osoba, která není zahrnuta do konsolidačního celku, jehož členem je dlužník.

(2) Podřízený dluh A lze zahrnovat do dodatkového kapitálu na konsolidovaném základě, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) smlouva o podřízeném dluhu A nebo emisní podmínky podřízeného dluhopisu obsahují podmínku podřízenosti podle zvláštního zákona,
- b) částka podřízeného dluhu A byla v plné výši převedena na účet osoby v regulovaném konsolidačním celku. Součástí podřízeného dluhu A nejsou vlastní podřízené dluhopisy nabyté osobou v regulovaném konsolidačním celku před dobou jejich splatnosti. Podřízený dluh A není přímo ani nepřímo financován osobou v regulovaném konsolidačním celku;
- c) podřízený dluh A není zajištěn,
- d) podřízený dluh A je splatný nejdříve po pěti letech od data převedení částky podřízeného dluhu na účet osoby v regulovaném konsolidačním celku. Jistina podřízeného dluhu A je jednorázově splatná. Pokud smlouva o podřízeném dluhu A nebo emisní podmínky podřízeného dluhopisu obsahují ustanovení, podle kterého lze splatit tento dluh před stanoveným dnem splatnosti, může být toto právo uplatněno nejdříve po pěti letech od data převedení částky podřízeného dluhu na účet osoby v regulovaném konsolidačním celku;
- e) podřízený dluh A lze splatit před stanoveným dnem podle písmena d) jen tehdy, jestliže povinná osoba tento záměr oznámí podle § 221b, zdůvodní a projedná s Českou národní bankou; s oznámením zároveň předloží popis dopadů do kapitálu regulovaného konsolidačního celku,
- f) smlouva o podřízeném dluhu A nebo emisní podmínky podřízeného dluhopisu obsahují ujednání protistran o tom, že započtení pohledávky věřitele z podřízeného dluhu proti jeho závazkům vůči osobě v regulovaném konsolidačním celku není přípustné,
- g) pohledávku z titulu podřízeného dluhu A nelze přijmout osobou v regulovaném konsolidačním celku jako zajištění a
- h) povinná osoba oznámí podle § 221b, zdůvodní a projedná s Českou národní bankou záměr zahrnovat podřízený dluh A do vedlejšího dodatkového kapitálu; s oznámením zároveň předloží popis splnění podmínek podle písmen a) až g).

(3) Ustanovení smlouvy o podřízeném dluhu nebo emisní podmínky podřízeného dluhopisu týkající se podmínek podle odstavce 2 lze změnit jen tehdy, jestliže povinná osoba tento záměr oznámí podle § 221b, zdůvodní a projedná s Českou národní bankou; s oznámením zároveň předloží všechny příslušné informace o zamýšlených změnách. Při provedení změny smlouvy o podřízeném dluhu nebo emisních podmínkách podřízeného dluhopisu v rozporu s větou první nelze nadále podřízený dluh zahrnovat do kapitálu.

(4) Podřízený dluh A zahrnovaný do dodatkového kapitálu se snižuje o 20 % ročně během posledních pěti let před dnem splatnosti, není-li dále stanoveno jinak. Začíná se snižovat dnem následujícím po skončení pátého roku před dnem splatnosti, což znamená, že v posledním roce před dnem splatnosti se zahrnuje 20 % celkové částky tohoto dluhu. Část podřízeného dluhu A nezahrnutou do dodatkového kapitálu nelze zahrnout do kapitálu na krytí tržního rizika.

(5) Obsahuje-li smlouva o podřízeném dluhu A nebo emisní podmínky podřízeného dluhopisu ustanovení, podle kterého lze splatit tento dluh před dohodnutým dnem splatnosti, podřízený dluh A zahrnovaný do dodatkového kapitálu se snižuje během posledních pěti let před dnem splatnosti pouze v tom případě, pokud navýšení úrokové míry podřízeného dluhu A (step-up) v případě nevyužití práva na předčasné splacení je nejvýše 1,5 % p. a. Je-li dohodnuto navýšení úrokové míry vyšší než 1,5 % p. a., podřízený dluh A zahrnovaný do dodatkového kapitálu se

snižuje během posledních pěti let přede dnem, kdy lze poprvé právo na předčasné splacení využít. Podřízený dluh A se v obou případech snižuje podle odstavce 4.

§ 69

Kapitál na konsolidovaném základě na krytí tržního rizika

(1) Kapitál na konsolidovaném základě na krytí tržního rizika tvoří podřízený dluh B snížený

a) o jiné než významné obezřetné úpravy při tržním oceňování nebo oceňování modelem (část čtvrtá hlava II) a

b) v případě obchodníka s cennými papíry dále snížený o hmotný majetek, zásoby, kapitálové investice do jiných osob, než které jsou odčitatelnými položkami a které nelze okamžitě uplatnit na trhu, a pohledávky se zbytkovou splatností nad 90 dnů kromě vkladů složených jako zajištění pro obchody s deriváty obchodovanými na uznaných burzách.

(2) Pokud výše položek podle odstavce 1 písm. a) a b) převyšuje podřízený dluh B, částka odpovídající převýšení se odčítá od součtu původního a dodatkového kapitálu na konsolidovaném základě.

(3) Kapitál na konsolidovaném základě na krytí tržního rizika lze používat pouze na krytí rizika měnového, komoditního, pozičního nebo rizika angažovanosti obchodního portfolia (§ 75).

§ 70

Podřízený dluh B v kapitálu na konsolidovaném základě

(1) Podřízený dluh B může mít podobu přijatého úvěru, půjčky nebo vkladu a v případě banky či obchodníka s cennými papíry také podobu vydaného podřízeného dluhopisu, s tím, že

a) dlužníkem je osoba v regulovaném konsolidačním celku a

b) věřitelem je osoba, která není zahrnuta do konsolidačního celku, jehož členem je dlužník.

(2) Podřízený dluh B lze považovat za kapitál na krytí tržního rizika, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) podřízený dluh B je splatný nejdříve po dvou letech od data převedení částky podřízeného dluhu na účet osoby v regulovaném konsolidačním celku. Jistina podřízeného dluhu B je jednorázově splatná;

b) jistina i příslušenství podřízeného dluhu B nesmí být splaceny, a to ani v den splatnosti, pokud by tato platba znamenala nedodržení kapitálové přiměřenosti na konsolidovaném základě nebo pokud by znamenala další snížení kapitálu na konsolidovaném základě, pokud kapitálová přiměřenost není dodržena,

a dále jsou-li splněny podmínky podle § 68 odst. 2 písm. a) až c) a e) až h) a § 68 odst. 3 pro podřízený dluh A.

§ 71

Odčitatelné položky na konsolidovaném základě

Odčitatelné položky na konsolidovaném základě tvoří

- a) hodnota kapitálové investice investičního portfolia do
1. institucí,
 2. pojišťoven, zajišťoven, pojišťovacích holdingových osob či pojišťovacích holdingových osob se smíšenou činností, nebo
 3. ostatních finančních institucí,

pokud přesahují 10 % základního kapitálu jednotlivých osob, do nichž je investováno,

- b) součet hodnot kapitálových investic investičního portfolia do
1. institucí,
 2. pojišťoven, zajišťoven, pojišťovacích holdingových osob či pojišťovacích holdingových osob se smíšenou činností, nebo
 3. ostatních finančních institucí,

přesahující 10 % kapitálu na konsolidovaném základě před odečtením položek podle písmena a) a bodů 1 až 3, pokud jednotlivé kapitálové investice představují podíl do 10 % včetně základního kapitálu osob, do nichž je investováno,

c) hodnota expozic ze sekuritizace s rizikovou váhou 1250 %, ledaže je zahrnuta do výpočtu kapitálového požadavku k úvěrovému riziku podle ustanovení pro sekuritizaci (část čtvrtá hlava IV). Pro účely pravidel angažovanosti a omezení kvalifikovaných účastí tato položka není považována za odčitatelnou položku;

d) nedostatek v krytí očekávaných úvěrových ztrát. Pro účely pravidel angažovanosti a omezení kvalifikovaných účastí tato položka není považována za odčitatelnou položku;

e) významné obezřetné úpravy při tržním oceňování nebo oceňování modelem (část čtvrtá hlava II),

f) převýšení položek podle § 69 odst. 1 písm. a) a b) nad podřízeným dluhem B,

g) odpočet u volných dodávek, a to od pěti obchodních dnů po splatnosti druhé smluvní platby nebo dodávky do ukončení transakce ve výši součtu převedené hodnoty a rozdílu mezi sjednanou vypořádací cenou a aktuálním tržním oceněním, je-li kladný.

§ 72

Nedostatek v krytí očekávaných úvěrových ztrát na konsolidovaném základě

(1) Nedostatek v krytí očekávaných úvěrových ztrát vzniká, pokud povinná osoba používá pro výpočet kapitálových požadavků k úvěrovému riziku přístup IRB a na konsolidovaném základě stanovený souhrn úprav ocenění expozic, které jsou aktivy, a rezerv k expozicím, které jsou podrozvahovými položkami, je menší než souhrn očekávaných úvěrových ztrát z těchto expozic (část čtvrtá hlava IV). Součástí této odčitatelné položky jsou vždy očekávané úvěrové ztráty z akciových expozic, a to snížené o úpravy ocenění těchto expozic (část čtvrtá hlava IV).

(2) Úpravy ocenění a rezervy lze při porovnání s očekávanými úvěrovými ztrátami zohlednit bez ohledu na to, k jakým expozicím se vztahují.

Limity položek kapitálu na konsolidovaném základě

(1) Součet dodatkového kapitálu na konsolidovaném základě a kapitálu na konsolidovaném základě na krytí tržního rizika nelze zohlednit v míře vyšší než původní kapitál na konsolidovaném základě.

(2) Vedlejší dodatkový kapitál na konsolidovaném základě nelze zohlednit v míře vyšší než 50 % původního kapitálu na konsolidovaném základě.

(3) 50 % výše odčitatelných položek se odčítá od původního kapitálu na konsolidovaném základě, 50 % jejich výše se odčítá od dodatkového kapitálu na konsolidovaném základě; ustanovení odstavců 1 a 2 tím nejsou dotčena. Pokud 50 % výše odčitatelných položek převyšuje dodatkový kapitál na konsolidovaném základě, částka odpovídající tomuto převýšení se odčítá od původního kapitálu na konsolidovaném základě.

(4) Kapitál na konsolidovaném základě na krytí tržního rizika nelze zohlednit v míře vyšší než 150 % ze součtu původního kapitálu na konsolidovaném základě a dodatkového kapitálu na konsolidovaném základě sníženého o odčitatelné položky na konsolidovaném základě a sníženého o součet kapitálových požadavků k úvěrovému riziku investičního portfolia, k riziku rozmělnění investičního portfolia a k operačnímu riziku.

(5) Přebytek v krytí očekávaných ztrát lze zahrnout do dodatkového kapitálu na konsolidovaném základě v částce, která není větší než 0,6 % ze součtu hodnot rizikově vážených expozic. Pro účely stanovení limitu pro přebytek v krytí očekávaných úvěrových ztrát se do hodnot rizikově vážených expozic nezahrnují expozice ze sekuritizace s rizikovou vahou 1250 %.

(6) Vedlejší původní kapitál na konsolidovaném základě nelze zohlednit v míře vyšší než hlavní původní kapitál na konsolidovaném základě, přičemž platí, že

a) nástroje, které se nahrazují, nesplňuje-li povinná osoba požadavky na kapitálovou přiměřenost, nebo mohou být nahrazeny, s ohledem na finanční situaci nebo platební schopnost povinné osoby, jejími účastnickými cennými papíry, anebo členským podílem v povinné osobě, lze zohlednit do výše hlavního původního kapitálu,

b) nástroje jiné než nástroje podle písmen a) a c) lze zohlednit do výše 35 % původního kapitálu a

c) nástroje, které mají určenu splatnost nebo obsahují výčet skutečností, jež umožňují splatit nástroj, lze zohlednit do výše 15 % původního kapitálu.

HLAVA IV

KAPITÁLOVÉ POŽADAVKY

Díl 1

Určení kapitálových požadavků a přístupy pro jejich výpočet

Oddíl 1

Určení kapitálových požadavků

§ 74

(1) Pro účely výpočtu kapitálové přiměřenosti povinná osoba stanovuje minimální kapitálové požadavky k úvěrovému, tržnímu a operačnímu riziku; tím není dotčeno ustanovení odstavce 2.

(2) Obchodník s cennými papíry s omezeným rozsahem investičních služeb a obchodník s cennými papíry s omezeným obchodováním na vlastní účet stanovují za podmínek stanovených touto vyhláškou (hlava I) kapitálový požadavek na základě režijních nákladů.

§ 75

(1) Kapitálové požadavky k úvěrovému riziku zahrnují kapitálové požadavky k

- a) úvěrovému riziku investičního portfolia a riziku rozmělnění investičního portfolia,
- b) specifickému úrokovému riziku obchodního portfolia,
- c) specifickému akciovému riziku obchodního portfolia,
- d) riziku protistrany u repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, derivátů, transakcí s delší dobou vypořádání a maržových obchodů,
- e) vypořádacímu riziku obchodního portfolia a volným dodávkám,
- f) ostatním nástrojům obchodního portfolia,
- g) riziku angažovanosti obchodního portfolia.

(2) Kapitálové požadavky k tržnímu riziku zahrnují kapitálové požadavky k

- a) obecnému úrokovému riziku obchodního portfolia,
- b) obecnému akciovému riziku obchodního portfolia,
- c) měnovému riziku investičního a obchodního portfolia,
- d) komoditnímu riziku investičního a obchodního portfolia.

(3) Kapitálové požadavky k obecnému a specifickému úrokovému riziku obchodního portfolia a obecnému a specifickému akciovému riziku obchodního portfolia se také označují jako kapitálové požadavky k pozičnímu riziku obchodního portfolia.

(4) Ke kapitálovým požadavkům k pozičnímu riziku obchodního portfolia, k měnovému riziku a ke komoditnímu riziku se přičítají kapitálový požadavek k opcím stanovený podle dílu 3 oddílu 7 a kapitálový požadavek k fondům kolektivního investování stanovený podle dílu 3 oddílu 4.

Oddíl 2

Přístupy pro výpočet kapitálových požadavků

§ 76

Základní přístupy pro výpočet kapitálových požadavků

Základní přístupy pro výpočet kapitálových požadavků jsou

- a) standardizovaný přístup pro výpočet kapitálového požadavku k úvěrovému riziku investičního portfolia bez využití vlastních modelů při stanovení
 1. hodnoty expozice (§ 87 a příloha č. 8 této vyhlášky), nebo
 2. upravené hodnoty expozice (§ 104 a příloha č. 16 této vyhlášky),
- b) standardizovaný přístup pro výpočet kapitálového požadavku ke specifickému úrokovému riziku obchodního portfolia,
- c) standardizovaný přístup pro výpočet kapitálového požadavku ke specifickému akciovému riziku obchodního portfolia,
- d) standardizovaný přístup pro výpočet kapitálového požadavku k riziku protistrany u repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, derivátů nebo transakcí s delší dobou vypořádání a maržových obchodů bez využití vlastních modelů při stanovení hodnoty expozice,
- e) standardizovaný přístup pro výpočet kapitálového požadavku k vypořádacímu riziku obchodního portfolia nebo volným dodávkám,
- f) standardizovaný přístup pro výpočet kapitálového požadavku k ostatním nástrojům obchodního portfolia,
- g) standardizovaný přístup pro výpočet kapitálového požadavku k riziku angažovanosti obchodního portfolia,
- h) standardizovaný přístup pro výpočet kapitálového požadavku k tržnímu riziku,
- i) přístup BIA,
- j) standardizovaný přístup pro výpočet kapitálového požadavku k operačnímu riziku,
- k) přístup pro výpočet kapitálového požadavku na základě režijních nákladů, nebo
- l) přístup pro výpočet kapitálových požadavků odpovídající pravidlům pro výpočet kapitálových požadavků platným přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky (dále jen "přístup pro výpočet kapitálových požadavků podle dosavadních pravidel").

§ 77

Speciální přístupy pro výpočet kapitálových požadavků

(1) Speciální přístupy pro výpočet kapitálových požadavků jsou

- a) standardizovaný přístup pro výpočet kapitálového požadavku k úvěrovému riziku investičního portfolia s využitím vlastních modelů při stanovení
 1. hodnoty expozice (§ 87 a příloha č. 8 této vyhlášky), nebo

2. upravené hodnoty expozice (§ 104 a příloha č. 16 této vyhlášky),

b) přístup IRB,

c) přístup pro výpočet kapitálového požadavku k riziku protistrany u repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, derivátů nebo transakcí s delší dobou vypořádání a maržových obchodů s využitím vlastních modelů při stanovení hodnoty expozice,

d) přístup pro výpočet kapitálového požadavku ke specifickému úrokovému riziku obchodního portfolia založený na vlastních modelech,

e) přístup pro výpočet kapitálového požadavku ke specifickému akciovému riziku obchodního portfolia založený na vlastních modelech,

f) přístup pro výpočet kapitálového požadavku k tržnímu riziku založený na vlastních modelech,

g) přístup AMA,

h) přístup AMA v kombinaci s ostatními přístupy pro výpočet kapitálového požadavku k operačnímu riziku,

i) standardizovaný přístup pro výpočet kapitálového požadavku k operačnímu riziku v kombinaci s přístupem BIA,

j) přístup ASA, nebo

k) přístup ASA v kombinaci s přístupem BIA.

(2) Povinná osoba může používat pro výpočet kapitálových požadavků speciální přístup podle odstavce 1 písm. a) až h), pokud se připojila ke společné žádosti o souhlas s používáním takového speciálního přístupu a oprávněný orgán dohledu k tomu udělil souhlas¹⁴. Jinak může povinná osoba používat pro výpočet kapitálových požadavků speciální přístupy podle odstavce 1, pokud jí k tomu udělila souhlas Česká národní banka¹⁵, s tím, že je-li členem skupiny evropské ovládající banky, skupiny evropské finanční holdingové osoby či skupiny evropského ovládajícího obchodníka s cennými papíry podle zvláštního právního předpisu, nepřipojila se ke společné žádosti o souhlas s používáním speciálního přístupu a o záměru předložit takovou žádost České národní bance informovala příslušnou evropskou ovládající banku, evropskou finanční holdingovou osobu nebo evropského obchodníka s cennými papíry. Česká národní banka o jí předložené žádosti informuje orgán dohledu členského státu, který vykonává dohled na konsolidovaném základě nad dotčeným konsolidačním celkem, v případě, že je povinná osoba součástí takového konsolidačního celku.

Oddíl 3

Žádost o souhlas s používáním speciálního přístupu nebo se změnou používaného přístupu

§ 78

(1) Žádost o souhlas s používáním některého ze speciálních přístupů pro výpočet

¹⁴ § 12a odst. 5 zákona č. 21/1992 Sb., § 8 odst. 6 zákona č. 87/1995 Sb., § 9 odst. 5 zákona č. 256/2004 Sb.

¹⁵ § 12 odst. 4 zákona č. 21/1992 Sb., § 8 odst. 5 zákona č. 87/1995 Sb., § 9 odst. 4 zákona č. 256/2004 Sb.

kapitálového požadavku nebo se změnou používaného přístupu (dále jen "žádost o souhlas") předkládá povinná osoba České národní bance.

(2) Žádost o souhlas obsahuje základní údaje a přílohy s tím, že informace a skutečnosti uvedené v základních údajích a přílohách k žádosti musí umožňovat České národní bance prověřit splnění požadavků kladených na daný speciální přístup. Jde-li o žádost o souhlas pro účely plnění pravidel obezřetného podnikání povinných osob na konsolidovaném základě, je to v žádosti uvedeno a požadavky na základní údaje a přílohy se vztahují k regulovanému konsolidačnímu celku.

(3) Žádost o souhlas se předkládá České národní bance samostatně pro každý speciální přístup pro výpočet kapitálového požadavku.

§ 79

(1) Žádost o souhlas předkládaná České národní bance obsahuje ve svých základních údajích kromě obecných náležitostí stanovených zvláštním předpisem¹⁶ i vymezení, jaký speciální přístup a od kterého data povinná osoba hodlá použít, a dále

a) seznam příloh, které jsou součástí žádosti,

b) prohlášení žadatele, že veškeré jím uváděné informace a skutečnosti a předložené doklady a dokumenty jsou aktuální, úplné a pravdivé.

(2) V případě, že povinná osoba Českou národní banku žádá o souhlas s používáním dvou nebo více speciálních přístupů současně, a pokud se pro schválení těchto přístupů vyžaduje předložení stejných dokladů a dokumentů, předkládá je povinná osoba pouze jednou s tím, že v žádosti o souhlas uvede, ke které žádosti a kdy byly tyto doklady a dokumenty předloženy.

§ 80

(1) Přílohy uvedené v seznamu podle § 79 odst. 1 písm. a) v případě žádosti o souhlas s používáním některého ze speciálních přístupů pro výpočet kapitálového požadavku podle § 77 odst. 1 písm. a) až h) předkládané České národní bance tvoří

a) dokumentace k organizaci, strategii, systému a procesům řízení daného rizika,

b) dokumentace k systému měření daného rizika,

c) dokumentace k postupu implementace daného speciálního přístupu,

d) sebehodnocení pro daný speciální přístup vypracované útvarem řízení daného rizika s případnou podporou útvaru vnitřního auditu nebo i s podporou auditora nebo konzultantů,

e) seznam všech příslušných externích dokumentací i interních dokumentů, které jsou k dispozici u povinné osoby a vztahují se k systému řízení a měření rizika, pro které chce povinná osoba uplatnit speciální přístup, s tím, že povinná osoba je schopna na vyžádání České národní banky je poskytnout.

(2) V případě žádosti o souhlas se speciálním přístupem podle § 77 odst. 1 písm. i) až k)

¹⁶ Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb.

musí přílohy k žádosti povinné osoby přehledně a úplně dokumentovat naplnění požadavků této vyhlášky na příslušný speciální přístup.

(3) Pokud to vyžaduje povinnou osobou zvolený způsob implementace speciálního přístupu, předloží povinná osoba i další doklady nebo dokumenty, než které jsou uvedeny v odstavcích 1 a 2 nebo v § 79 odst. 1, tak, aby žádost přehledně a úplně dokumentovala naplnění požadavků této vyhlášky na příslušný speciální přístup.

(4) Pokud povinná osoba již dříve předložila České národní bance doklady nebo dokumenty vyžadované v žádosti o souhlas nebo jejich část, předkládá pouze ty doklady nebo dokumenty, u kterých došlo ke změně oproti předchozímu stavu. Dříve předané a nadále platné doklady a dokumenty povinná osoba označí v žádosti. V příloženém prohlášení povinná osoba v tomto případě uvede, že tyto doklady a dokumenty zůstávají beze změny.

§ 81

(1) Dokumentace k organizaci, systému a procesům řízení daného rizika obsahuje

- a) celkovou strategii a strategii řízení daného rizika,
- b) přehled organizačního uspořádání, pravomocí, odpovědností a informačních toků při řízení daného rizika,
- c) přehled procesu ověření daného speciálního přístupu,
- d) přehled a zprávy z akcí ujišťovacího i konzultačního charakteru provedených útvarem vnitřního auditu nebo jiným obdobným útvarem regulovaného konsolidačního celku nebo auditorem,
- e) zápisy z jednání řídicích a poradních orgánů povinné osoby o dané oblasti a
- f) další dokumentaci prokazující způsob naplnění požadavků na organizaci, systém a procesy řízení daného rizika.

(2) Dokumentace k systému měření daného rizika obsahuje

- a) odpovídající kategorizaci rizik, expozic nebo portfolií použitou pro daný přístup a její kritéria,
- b) přehled všech použitých metodologií a modelů a způsob jejich využití povinnou osobou z odpovídajících hledisek, například pokrytí kategorií expozic, zeměpisných oblastí, jednotek nebo linií podnikání, druhů rizik nebo ztrát měřením,
- c) popis a vysvětlení všech použitých metodologií a postupů,
- d) popis informačně technologické struktury, systémového a databázového prostředí, použitého programového vybavení (software) a
- e) další dokumentaci prokazující způsob naplnění požadavků na systém měření daného rizika.

(3) Dokumentace k postupu implementace daného speciálního přístupu obsahuje

- a) vývoj metodologie měření daného rizika, pokud byla vyvinuta povinnou osobou,

- b) popis implementace informačního systému pro měření a řízení daného rizika,
- c) přehled provedených vzdělávání zaměstnanců, včetně vedoucích zaměstnanců a u družstevní záložny včetně řídicích osob, vztahujících se k danému speciálnímu přístupu,
- d) popis postupu při přechodu od existujícího systému k novému,
- e) postupy při změně rozsahu použití metod nebo modelů, promítání významných změn metod nebo modelů v rámci daného přístupu,
- f) postupy pro průběžné hodnocení vhodnosti použitých modelů, metod a postupů včetně plánu auditů vhodnosti modelů,
- g) přehled oblastí využití (use test) daného speciálního přístupu v procesech povinné osoby a
- h) další dokumentaci prokazující postup implementace daného speciálního přístupu.

(4) Sebehodnocení pro daný speciální přístup obsahuje

- a) posouzení přiměřenosti strategie a organizačního uspořádání z hlediska požadavků na řídicí a kontrolní systém v dané oblasti,
- b) posouzení dostatečnosti zdrojů na další vývoj, zavedení a využití daného speciálního přístupu,
- c) vyhodnocení vzájemných vazeb mezi použitými metodologiemi a ucelenosti speciálního přístupu,
- d) posouzení informačně technologické kompatibility subjektů v regulovaném konsolidačním celku a
- e) zjištěné nedostatky a chyby a plán na jejich odstranění a dosažení souladu s požadavky vyhlášky pro daný speciální přístup.

§ 82

Pokud povinná osoba předává doklady nebo dokumenty v elektronické formě, uvádí druh použitého nosiče a použitý formát dat, zejména pro databáze, tabulky nebo schémata, který předem dohodne s Českou národní bankou. Pro vyjádření dat v peněžních jednotkách povinná osoba předem dohodne s Českou národní bankou použitou měnu.

Díl 2

Kapitálové požadavky k úvěrovému riziku investičního portfolia

Oddíl 1

Standardizovaný přístup

§ 83

Standardizovaný přístup pro výpočet kapitálového požadavku k úvěrovému riziku investičního portfolia se řadí k základním přístupům pro výpočet kapitálových požadavků.

Kategorie expozic

(1) Při používání standardizovaného přístupu se každá expozice investičního portfolia zařadí do jedné z kategorií:

- a) expozice vůči centrálním vládám a centrálním bankám,
- b) expozice vůči regionálním vládám a místním orgánům,
- c) expozice vůči organizacím veřejného sektoru a ostatním nepodnikatelským osobám,
- d) expozice vůči mezinárodním rozvojovým bankám,
- e) expozice vůči mezinárodním organizacím,
- f) expozice vůči institucím,
- g) podnikové expozice,
- h) retailové expozice,
- i) expozice zajištěné nemovitostmi,
- j) expozice po splatnosti,
- k) regulatorně vysoce rizikové expozice,
- l) expozice v krytých dluhopisech,
- m) sekuritizované expozice,
- n) expozice vůči institucím s krátkodobým ratingem a podnikové expozice s krátkodobým ratingem,
- o) expozice vůči fondům kolektivního investování, nebo
- p) ostatní expozice.

(2) Podrobnější vymezení kategorií expozic je uvedeno v příloze č. 4 této vyhlášky.

Výpočet kapitálového požadavku

Kapitálový požadavek k úvěrovému riziku investičního portfolia se rovná 8 % ze součtu hodnot rizikově vážených expozic.

Výpočet hodnoty rizikově vážené expozice

(1) Hodnota rizikově vážené expozice se stanovuje u expozic zařazených do jednotlivých kategorií, ledaže jde o odčitatelné položky od kapitálu, u kterých se tato hodnota nestanovuje.

(2) Hodnota rizikově vážené expozice se stanovuje podle vztahu

$\text{Rizikově vážená expozice} = E \cdot r,$

kde: E označuje hodnotu expozice,
r označuje rizikovou váhu expozice.

(3) Výpočet hodnoty rizikově vážené sekuritizované expozice je uveden v oddílu 4.

(4) Pro výpočet hodnoty rizikově vážené expozice zařazené do kategorie expozic vůči institucím se používá metoda založená na externím ratingu instituce.

§ 87

Hodnota expozice

(1) Není-li dále stanoveno jinak, hodnota expozice rozvahových aktiv odpovídá jejich účetní hodnotě, u vybraných expozic upravené podle přílohy č. 5 této vyhlášky; tím nejsou dotčena ustanovení odstavců 2 až 5.

(2) V případě využití komplexní metody finančního kolaterálu podle oddílu 3 se účetní hodnota expozice představované cennými papíry nebo komoditami, které

a) byly prodány, poskytnuty jako kolaterál nebo půjčeny v rámci repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, nebo

b) jsou předmětem maržových obchodů, zvýší o příslušný koeficient volatility, který přísluší těmto cenným papírům nebo komoditám, podle přílohy č. 16 této vyhlášky.

(3) Hodnota expozice podrozvahových položek odpovídá jejich účetní hodnotě po odečtení rezerv násobené konverzním faktorem

a) 1,0 pro podrozvahové položky s vysokým rizikem,

b) 0,5 pro podrozvahové položky se středním rizikem,

c) 0,2 pro podrozvahové položky se středně nízkým rizikem,

d) 0 pro podrozvahové položky s nízkým rizikem.

Rozdělení podrozvahových položek podle rizika je uvedeno v příloze č. 6 této vyhlášky.

(4) Hodnota expozice derivátů podle přílohy č. 7 této vyhlášky a transakcí s delší dobou vypořádání se stanovuje

a) metodou tržního ocenění,

b) standardizovanou metodou, nebo

c) metodou založenou na vlastním modelu,

se zohledněním dopadů smluv o novaci a ostatních dohod o započtení pro účely těchto metod. Vymezení metod a požadavky na model jsou uvedeny v příloze č. 8 této vyhlášky.

(5) Hodnota expozice repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit a maržových obchodů se stanovuje

a) v souladu s metodami a podmínkami pro zohledňování účinků majetkového zajištění podle § 104 a přílohy č. 16 této vyhlášky, nebo

b) metodou založenou na vlastním modelu podle přílohy č. 8 této vyhlášky.

(6) Pokud se k expozici vztahuje majetkové zajištění podle oddílu 3, hodnota expozice může být upravena v souladu s technikami snižování úvěrového rizika podle oddílu 3.

§ 88

Riziková váha

(1) Riziková váha expozice vychází z kategorie expozic a úvěrové kvality.

(2) Rizikové váhy pro jednotlivé kategorie expozic jsou uvedeny v příloze č. 4 této vyhlášky, ledaže jde o sekuritizované expozice, pro které se používají ustanovení oddílu 4.

(3) Expozicím, pro které není riziková váha uvedena, se přiřadí riziková váha 100 %.

(4) Pokud je expozice zajištěna, riziková váha pro tuto expozici může být upravena v souladu s technikami snižování úvěrového rizika podle oddílu 3.

§ 89

Úvěrová kvalita

(1) Úvěrová kvalita je určena na základě externího ratingu, který byl stanoven

a) zapsanou ratingovou agenturou,

b) exportní úvěrovou agenturou, která uveřejňuje svoje externí ratingy a dodržuje dohodnutou metodiku Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj s tím, že externí rating je vázán na jednu z 8 minimálních exportních pojišťovacích premií (MEPP), které stanoví dohodnutá metodika Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj, nebo

c) exportními úvěrovými agenturami, které se účastní "Ujednání o pravidlech pro státem podporované vývozní úvěry" v rámci Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj.

(2) Externí ratingy zapsaných ratingových agentur a exportních úvěrových agentur se používají na základě jednotného přístupu a v souladu s požadavky na externí ratingy a jejich používání ve standardizovaném přístupu uvedenými v příloze č. 9 této vyhlášky. Postupuje se přitom tak, aby externí ratingy nebyly účelově vybírány s cílem dosáhnout snížení kapitálových požadavků.

(3) Pro určení úvěrové kvality se používají vyžádané externí ratingy, které byly stanoveny

zapsanou ratingovou agenturou na základě požadavku hodnocené osoby. Pokud tyto ratingy nejsou k dispozici, lze používat nevyžádané externí ratingy stanovené z vlastního rozhodnutí agentury podle odstavce 1.

Oddíl 2

Přístup založený na interním ratingu

§ 90

Přístup IRB se řadí ke speciálním přístupům pro výpočet kapitálových požadavků a je možné jej používat pouze po předchozím udělení souhlasu oprávněného orgánu dohledu.

§ 91

Požadavky na používání přístupu IRB

(1) Při posuzování žádosti o udělení souhlasu s používáním přístupu IRB povinná osoba prokáže oprávněnému orgánu dohledu, že systémy pro řízení a rating úvěrového rizika expozic jsou důvěryhodné a jsou jednotně implementovány. Povinná osoba také prokáže, že

- a) její ratingové systémy poskytují smysluplné hodnocení charakteristik dlužníka a transakce, odůvodněné a dostatečné rozlišení rizika a přesné kvantitativní odhady rizika prováděné na základě jednotného přístupu,
- b) interní ratingy a odhady ztrát a selhání použité při výpočtu kapitálových požadavků a přidružené systémy a procesy hrají významnou roli při řízení rizika a v rozhodovacích procesech, při schvalování úvěru, při rozložení vnitřně stanoveného kapitálu a při řízení povinné osoby,
- c) má útvar, který řídí úvěrové riziko a který je odpovědný za její ratingové systémy, které jsou přiměřeně nezávislé a nepodléhají nepatřičným vlivům,
- d) shromažďuje a ukládá všechna relevantní data, která poskytují účinnou podporu jejímu procesu měření a řízení úvěrového rizika,
- e) dokumentuje své ratingové systémy, smysluplnost jejich konstrukce a své ratingové systémy ověřuje (validuje).

Podrobnější vymezení požadavků na používání přístupu IRB je uvedeno v příloze č. 10 této vyhlášky.

(2) Povinná osoba, která žádá o udělení souhlasu s používáním přístupu IRB, také prokáže, že používá u příslušných expozic pro účely vnitřního měření a řízení rizika ratingové systémy, které obecně splňují minimální požadavky na používání přístupu IRB, a to alespoň po dobu 3 let; doba 3 let se stanovuje k okamžiku udělení souhlasu s používáním přístupu IRB.

(3) Povinná osoba, která žádá o udělení souhlasu používat v rámci přístupu IRB vlastní odhady hodnoty LGD nebo konverzních faktorů, prokáže, že provádí a využívá vlastní odhady hodnoty LGD nebo konverzních faktorů způsobem, který obecně splňuje minimální požadavky na používání přístupu IRB, a to alespoň po dobu 3 let; lhůta 3 let se stanovuje k okamžiku udělení souhlasu s používáním přístupu IRB. Konverzním faktorem se přitom rozumí poměr mezi částkou příslibu, která dosud není vyčerpána a bude vyčerpána a nesplacena v okamžiku selhání, a částkou

příslibu, která dosud není vyčerpána; rozsah příslibu bude stanoven povoleným limitem, pokud nepovolený limit není vyšší.

(4) Pokud povinná osoba, která již používá přístup IRB, přestane splňovat požadavky pro používání přístupu IRB, informuje o tom Českou národní banku a předloží jí plán na včasné obnovení souladu. Tento plán nemusí předkládat, prokáže-li, že vliv neplnění požadavků pro používání přístupu IRB není významný.

§ 92

Implementace přístupu IRB

(1) Povinná osoba implementuje přístup IRB pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic a očekávaných úvěrových ztrát u všech expozic zařazených do investičního portfolia, ledaže jí byl udělen souhlas s používáním standardizovaného přístupu pro jednu nebo více kategorií expozic za podmínek podle § 100.

(2) Povinná osoba implementuje přístup IRB najednou, ledaže jí byl udělen souhlas s postupnou implementací. Postupná implementace přístupu IRB může být provedena

a) postupným zařazováním dalších kategorií expozic povinné osoby v rámci jedné osoby v regulovaném konsolidačním celku,

b) postupným zařazováním dalších osob v regulovaném konsolidačním celku,

c) pro používání vlastních odhadů hodnoty LGD nebo konverzních faktorů pro výpočet rizikových vah podnikových expozic a expozic vůči centrálním vládám, centrálním bankám a institucím, nebo

d) u retailových expozic postupným zařazováním dalších podkategorií, jimž odpovídají rozdílné korelace podle přílohy č. 12 této vyhlášky.

Má-li povinná osoba zahraniční pobočku, může na ni při provedení postupné implementace přístupu IRB podle písmen a) a b) nahlížet jako na samostatnou osobu.

(3) V případě postupné implementace povinná osoba implementuje přístup IRB během přiměřeného časového období a za podmínek, jak je stanoveno při udělení souhlasu s používáním přístupu IRB. Postupuje přitom tak, aby flexibilita v rozsahu implementace a časovém postupu nebyla užívána selektivně nebo zneužívána s cílem dosáhnout snížení kapitálových požadavků pozdější implementací přístupu IRB z hlediska některých kategorií expozic nebo obchodních jednotek, používání vlastních odhadů hodnoty LGD nebo konverzních faktorů.

(4) Jakmile povinná osoba implementuje přístup IRB u jakékoliv kategorie expozic, implementuje zároveň tento přístup i u akciových expozic; tím nejsou dotčena ustanovení odstavce 1 o možném používání standardizovaného přístupu.

§ 93

Kategorie expozic

(1) Povinná osoba, která je oprávněna používat přístup IRB, zařazuje každou expozici investičního portfolia do jedné z kategorií:

- a) expozice vůči centrálním vládám a centrálním bankám,
- b) expozice vůči institucím,
- c) podnikové expozice,
- d) retailové expozice,
- e) akciové expozice,
- f) sekuritizované expozice, nebo
- g) ostatní expozice.

(2) Podrobnější vymezení kategorií expozic je uvedeno v příloze č. 11 této vyhlášky.

(3) Povinná osoba používá pro zařazování expozic do jednotlivých kategorií v průběhu času jednotný přístup.

§ 94

Výpočet kapitálového požadavku

Kapitálový požadavek k úvěrovému riziku investičního portfolia a k riziku rozmělnění investičního portfolia se rovná 8 % ze součtu hodnot rizikově vážených expozic.

Výpočet hodnoty rizikově vážené expozice

§ 95

(1) Výpočet hodnoty rizikově vážené expozice se provádí pro účely stanovení kapitálového požadavku k úvěrovému riziku investičního portfolia a kapitálového požadavku k riziku rozmělnění investičního portfolia.

(2) Hodnota rizikově vážené expozice pro úvěrové riziko se stanovuje u expozic zařazených do jednotlivých kategorií, ledaže jde o odčitatelné položky od kapitálu, u kterých se tato hodnota nestanovuje.

(3) Hodnota rizikově vážené expozice pro riziko rozmělnění se stanovuje u pohledávek nabytých za úplat. Má-li povinná osoba vůči prodejci těchto pohledávek právo plného postihu za riziko rozmělnění nebo při selhání dlužníka, nemusí u nich stanovovat kapitálový požadavek k riziku rozmělnění a očekávané úvěrové ztráty pro riziko rozmělnění. Využije-li této možnosti, stanovuje u nich hodnotu rizikově vážených expozic pro úvěrové riziko a výši očekávaných úvěrových ztrát pro příslušnou kategorii expozic. Pokud je plný postih v souladu s technikami snižování úvěrového rizika podle oddílu 3, povinná osoba ho může zohlednit jako osobní zajištění.

(4) Způsob výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic je uveden v příloze č. 12 této vyhlášky, ledaže jde o sekuritizované expozice, pro které je uveden v oddílu 4.

§ 96

(1) Výpočet hodnoty rizikově vážené expozice pro úvěrové riziko a pro riziko rozmělnění je

založen na relevantních parametrech, které se vztahují k expozicím. Tyto parametry zahrnují

- a) hodnotu PD,
- b) hodnotu LGD,
- c) splatnost,
- d) hodnotu expozice.

(2) Podrobnější vymezení parametrů je uvedeno v příloze č. 13 této vyhlášky.

§ 97

(1) Povinná osoba stanovuje vlastní odhady hodnoty PD v souladu s požadavky pro používání přístupu IRB uvedenými v příloze č. 10 této vyhlášky pro

- a) expozice vůči centrálním vládám a centrálním bankám,
- b) expozice vůči institucím,
- c) podnikové expozice,
- d) retailové expozice a
- e) akciové expozice,

pokud pro ně používá metodu odhadů hodnot PD a LGD.

(2) Hodnotu LGD a splatnost povinná osoba stanovuje v souladu s požadavky pro používání přístupu IRB uvedenými v příloze č. 10 této vyhlášky.

(3) Hodnotu PD a hodnotu LGD lze stanovovat odděleně nebo společně, avšak pouze za podmínek uvedených v příloze č. 13 této vyhlášky.

(4) Povinná osoba stanovuje se souhlasem oprávněného orgánu dohledu hodnotu rizikově vážené akciové expozice v souladu s požadavky pro používání přístupu IRB uvedenými v příloze č. 10 této vyhlášky

- a) zjednodušenou metodou rizikové váhy,
- b) metodou odhadů hodnot PD a LGD, nebo
- c) metodou vlastních modelů;

tím nejsou dotčena ustanovení odstavce 2.

(5) Povinná osoba může metody uvedené v odstavci 4 kombinovat pro různá portfolia akciových expozic, pokud rozdílné metody interně trvale používá a prokáže oprávněnému orgánu dohledu, že výběr metod je proveden na základě jednotného přístupu a není motivován úvahami o regulatorní arbitráži. Povinná osoba také může se souhlasem oprávněného orgánu dohledu stanovovat hodnotu rizikově vážené akciové expozice vůči podnikům pomocných služeb způsobem,

který je určen pro ostatní expozice.

(6) Povinná osoba stanovuje hodnotu rizikově vážených specializovaných úvěrových expozic s využitím rizikových vah pro jednotlivé kategorie specializovaných úvěrových expozic, které jsou uvedeny v příloze č. 12 této vyhlášky, a v souladu s metodologií prověřenou oprávněným orgánem dohledu; tímto nejsou dotčena ustanovení odstavce 2. Tento způsob povinná osoba nemusí použít, pokud je schopna pro specializované úvěrové expozice stanovit vlastní odhady hodnoty PD v souladu s požadavky pro používání přístupu IRB uvedenými v příloze č. 10 této vyhlášky.

(7) Povinná osoba stanovuje vlastní odhady hodnoty LGD a konverzních faktorů v souladu s požadavky pro používání přístupu IRB uvedenými v příloze č. 10 této vyhlášky a po udělení souhlasu oprávněného orgánu dohledu. V jiném případě povinná osoba používá hodnoty LGD a konverzní faktory uvedené v příloze č. 13 této vyhlášky. Pro retailové expozice zařazené v souladu se souhlasem oprávněného orgánu dohledu do přístupu IRB povinná osoba vždy stanovuje vlastní odhady hodnoty LGD a konverzních faktorů.

§ 98

Expozice vůči fondům kolektivního investování

(1) Zařazení expozic vůči fondům kolektivního investování, zejména představovaných podílovými listy podílových fondů a akciemi investičních fondů do kategorií expozic, a způsob výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic závisí na tom, do jaké míry povinná osoba zná podkladové expozice fondu kolektivního investování a zda fond kolektivního investování splňuje kritéria podle přílohy č. 4 této vyhlášky.

(2) Pokud

a) povinná osoba zná všechny nebo část podkladových expozic fondu kolektivního investování,

b) povinná osoba naplňuje u těchto expozic minimální požadavky pro používání přístupu IRB uvedené v příloze č. 10 této vyhlášky a

c) fond splňuje kritéria podle přílohy č. 4 této vyhlášky,

zařazuje povinná osoba tyto podkladové expozice fondu kolektivního investování nebo jejich část, kterou zná, do jednotlivých kategorií expozic a pro účely výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic a očekávaných úvěrových ztrát používá způsob, který je stanoven pro příslušnou kategorii expozic.

(3) Pokud povinná osoba zná podkladové expozice fondu kolektivního investování nebo jejich část a fond splňuje kritéria podle přílohy č. 4 této vyhlášky, ale povinná osoba nenaplňuje u těchto expozic požadavky pro používání přístupu IRB, postupuje při výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic a příslušných očekávaných úvěrových ztrát takto:

a) pro podkladové expozice zařazené do kategorie akciových expozic používá zjednodušenou metodu rizikové váhy a zachází s nimi jako s ostatními akciovými expozicemi, ledaže je schopna rozlišit akciové expozice nekótované na regulovaných trzích, kótované na regulovaných trzích a ostatní; povinná osoba může u těchto podkladových expozic se souhlasem oprávněného orgánu dohledu použít také standardizovaný přístup za podmínek pro akciové expozice podle § 100,

b) pro všechny ostatní podkladové expozice používá upravený standardizovaný přístup:

1. u expozic, kterým přísluší podle standardizovaného přístupu riziková váha pro expozice bez

ratingu nebo kterým přísluší stupeň úvěrové kvality s nejvyšší rizikovou váhou pro danou kategorii expozič, se daná riziková váha násobí koeficientem 2, nejvýše však činí 1 250 %, 2. pro zbývající expozič se jejich riziková váha stanovená podle standardizovaného přístupu násobí koeficientem 1,1; nejméně však činí 5 %.

(4) Povinná osoba může v souladu s odstavcem 3 sama provést výpočet hodnoty rizikově vážené expozič nebo se spoléhá na třetí osobu, jež počítá a povinné osobě oznamuje průměrnou hodnotu rizikově vážených expozič založenou na podkladových expozičích fondu kolektivního investování. Povinná osoba může použít tento alternativní způsob, pokud fond splňuje kritéria podle přílohy č. 4 této vyhlášky a pokud třetí osoba podkladové expozič nebo jejich část zná a správnost jejího výpočtu a oznámení jsou zajištěny odpovídajícím způsobem.

(5) Pokud povinná osoba nezná část podkladových expozič nebo všechny podkladové expozič fondu kolektivního investování, bez ohledu na splnění ostatních podmínek uvedených v odstavcích 2 až 4, používá při výpočtu hodnoty těchto rizikově vážených expozič, které nezná, a očekávaných úvěrových ztrát příslušejících k těmto expozičím základní způsob podle odstavce 6, zejména pokud by použití výpočtů podle odstavce 2 bylo pro povinnou osobu příliš zatěžující.

(6) Povinná osoba, která používá základní způsob,

a) zařazuje podkladové expozič fondu kolektivního investování pro účely výpočtu hodnoty rizikově vážené expozič a očekávaných úvěrových ztrát do kategorie akciových expozič,

b) používá pro podkladové expozič zjednodušenou metodu rizikové váhy a

c) zachází s podkladovými expozičemi jako s ostatními akciovými expozičemi, ledaže je schopna rozlišit soukromé kapitálové investice, akciové expozič kótované na regulovaných trzích a ostatní akciové expozič; pro expozič jiné než podíly, zejména podílové listy, používá rizikovou váhu pro soukromé kapitálové investice, akciové expozič kótované na regulovaných trzích nebo ostatní akciové expozič; pro expozič, které nezná, používá rizikovou váhu pro ostatní akciové expozič.

§ 99

Očekávané úvěrové ztráty

(1) Povinná osoba stanovuje výši očekávaných úvěrových ztrát pro expozič zařazené do kategorie

a) expozič vůči centrálním vládám a centrálním bankám,

b) expozič vůči institucím,

c) podnikových expozič,

d) retailových expozič, nebo

e) akciových expozič.

(2) Způsoby výpočtu výše očekávaných úvěrových ztrát a zacházení s nimi pro jednotlivé kategorie expozič, pro riziko rozmělnění pohledávek nabytých za úplatu a pro expozič vůči fondům kolektivního investování jsou uvedeny v příloze č. 14 této vyhlášky. Přístup k očekávaným úvěrovým ztrátám pro sekuritizované expozič je uveden v oddílu 4.

(3) Povinná osoba při výpočtu výše očekávaných úvěrových ztrát používá pro každou expozici stejné hodnoty PD, LGD a stejnou hodnotu expozice jako pro výpočet hodnoty rizikově vážené expozice.

(4) Pokud je povinná osoba oprávněna používat vlastní odhady hodnoty LGD, očekávaná ztrátovost expozic v selhání odpovídá povinnou osobou provedenému nejlepšímu odhadu očekávané ztrátovosti pro expozice v selhání (ELŽBE).

(5) Výše očekávaných úvěrových ztrát pro expozice zařazené do kategorie ostatních expozic je nulová.

§ 100

Používání standardizovaného přístupu v rámci přístupu IRB

Povinná osoba, která implementuje přístup IRB, může se souhlasem oprávněného orgánu dohledu používat standardizovaný přístup pro jednu nebo více kategorií expozic takto:

a) pro expozice vůči centrálním vládám a centrálním bankám, je-li počet významných protistran omezený a pro povinnou osobu by bylo příliš zatěžující implementovat pro tyto protistrany ratingový systém,

b) pro expozice vůči institucím, je-li počet významných protistran omezený a pro povinnou osobu by bylo příliš zatěžující implementovat pro tyto protistrany ratingový systém,

c) pro expozice nevýznamných osob v regulovaném konsolidačním celku nebo nevýznamných zahraničních poboček,

d) pro kategorie expozic, které jsou nevýznamné z hlediska velikosti a rizikového profilu v oblasti úvěrového rizika. Jde-li o kategorii akciových expozic, považuje se pro tyto účely za významnou, pokud součet hodnot expozic v této kategorii převyší v průměru za předcházející kalendářní rok 10 % kapitálu; pro účely součtu hodnot expozic v této kategorii se vyloučí

1. akciové expozice zahrnuté do legislativních programů podle písmene h) a

2. akciové expozice vůči osobám podle písmene f).

Je-li počet akciových expozic nižší než 10 jednotlivých podílů, pak tento limit činí 5 % kapitálu;

e) pro expozice vůči

1. vládě nebo centrální bance členského státu,

2. organizacím veřejného sektoru se sídlem v členském státě, s expozicemi vůči nimž se ve standardizovaném přístupu zachází jako s expozicemi vůči centrální vládě a těmito expozicím je v rámci standardizovaného přístupu přiřazena nulová riziková váha,

f) pro expozice povinné osoby vůči ovládající osobě, ovládané osobě nebo osobě, která je ovládána stejnou osobou jako povinná osoba, za předpokladu, že tyto osoby jsou institucí, finanční holdingovou osobou, finanční institucí nebo podnikem pomocných služeb a podléhají příslušným obezřetnostním požadavkům na individuálním nebo konsolidovaném základě,

g) pro akciové expozice vůči osobám, jejichž úvěrovým závazkům je v rámci standardizovaného přístupu přiřazena nulová riziková váha, včetně organizací veřejného sektoru s nulovou rizikovou váhou,

h) pro akciové expozice, které jsou zahrnuty do legislativních programů na podporu vybraných oblastí ekonomiky s tím, že tyto programy významně podporují investice povinných osob, vyžadují určitou formu státního dozoru a obsahují restriktce na investice do akciových expozic. Podmínkou použití standardizovaného přístupu je u těchto expozic jejich omezený rozsah, a to do výše 10 % součtu původního a doplňkového kapitálu;

i) pro expozice ve formě povinných minimálních rezerv u Evropské centrální banky nebo centrálních bank členských států za podmínek stanovených pro tyto expozice při použití standardizovaného přístupu,

j) pro státní a státem zajištěné (state-reinsured) záruky, které jsou v souladu s technikami snižování úvěrového rizika podle oddílu 3.

§ 101

Opuštění přístupu IRB

(1) Povinná osoba, která již používá přístup IRB, se nemůže vrátit k používání standardizovaného přístupu pro účely výpočtu hodnoty rizikově vážené expozice, ledaže je schopna prokázat rozumný důvod k tomuto návratu a oprávněný orgán dohledu k němu udělil souhlas.

(2) Povinná osoba, která je již oprávněna používat v rámci přístupu IRB vlastní odhady hodnoty LGD nebo konverzních faktorů, se nevrací k používání hodnoty LGD nebo konverzních faktorů stanovených podle přílohy č. 13 této vyhlášky, ledaže je schopna prokázat rozumný důvod k tomuto návratu a oprávněný orgán dohledu k němu udělil souhlas.

Oddíl 3

Techniky snižování úvěrového rizika

§ 102

Používané techniky

(1) Technikami snižování úvěrového rizika spojeného s expozicemi, které lze zohledňovat při stanovení kapitálového požadavku k úvěrovému riziku investičního portfolia, jsou majetkové zajištění a osobní zajištění.

(2) V případě majetkového zajištění jde o techniku, u níž snížení úvěrového rizika spojeného s expozicí vyplývá z práva věřitele v případě selhání dlužníka nebo v případě jiné předem stanovené úvěrové události týkající se dlužníka

a) uspokojit svou pohledávku z výtěžku zpeněžení kolaterálu nebo přivlastněním si kolaterálu, nebo

b) snížit hodnotu expozice na částku, nebo expozici nahradit částkou, která představuje rozdíl mezi hodnotou expozice vůči protistraně a hodnotou pohledávky protistrany vůči povinné osobě nebo osobě v regulovaném konsolidačním celku.

(3) V případě osobního zajištění jde o techniku, u níž snížení úvěrového rizika spojeného s expozicí vyplývá ze závazku třetí osoby zaplatit věřiteli určitou částku v případě selhání dlužníka nebo v případě jiné předem stanovené úvěrové události.

Předpoklady uznatelnosti technik

(1) Při výpočtu hodnoty rizikově vážené expozice pro účely výpočtu kapitálových požadavků k úvěrovému riziku a očekávaných úvěrových ztrát z expozic lze zohledňovat techniky snižování úvěrového rizika, pokud je naplněn základní předpoklad uznatelnosti těchto technik a jsou splněny podmínky uznatelnosti zajištění.

(2) Základním předpokladem uznatelnosti technik snižování úvěrového rizika je schopnost povinné osoby prokázat, že

a) používané techniky a s nimi související uplatňované zásady a používané postupy vedoucí ke snižování úvěrového rizika zakládají nároky, které jsou právně účinné a vymahatelné ve všech příslušných právních rádech,

b) odpovídajícím způsobem řídí rizika, kterým je nebo může být vystavena v souvislosti s používanými technikami snižování úvěrového rizika, a

c) bez ohledu na používání technik snižování úvěrového rizika nadále provádí plné posuzování úvěrového rizika spojeného s expozicemi; jde-li o repo obchody nebo půjčky či výpůjčky cenných papírů nebo komodit, plné posuzování úvěrového rizika se týká čisté expozice vzniklé z těchto transakcí.

(3) Podmínky uznatelnosti majetkového zajištění jsou splněny, pokud

a) kolaterál je dostatečně likvidní a jeho hodnota je po celou dobu trvání zajištění dostatečně stabilní tak, aby byla zabezpečena dostatečná jistota, že dosažená úroveň snížení úvěrového rizika odpovídá míře, v jaké je toto snížení uznáno a zohledněno při výpočtu hodnoty rizikově vážené expozice,

b) věřitel je v případě selhání dlužníka, nebo osoby, která kolaterál převzala do úschovy, k uložení, ke skladování nebo do správy, pokud to příslušný právní řád vyžaduje, zejména při prohlášení konkursu na jeho nebo její majetek, nebo při výskytu jiné stanovené úvěrové události, oprávněn uspokojit svou pohledávku v přiměřené době od okamžiku selhání nebo od výskytu jiné stanovené úvěrové události a

c) stupeň korelace mezi hodnotou kolaterálu a úvěrovou kvalitou dlužníka je nevýznamný.

(4) Podmínky uznatelnosti osobního zajištění jsou splněny, pokud

a) osoba poskytující zajištění je dostatečně důvěryhodná tak, aby byla zabezpečena dostatečná jistota, že dosažená úroveň snížení úvěrového rizika odpovídá míře, v jaké je toto snížení uznáno a zohledněno při výpočtu hodnoty rizikově vážené expozice, a

b) povinná osoba má jednoznačně stanovená kritéria ohledně poskytovatelů osobního zajištění.

(5) Podrobnější vymezení majetkového a osobního zajištění, přehled osob, které jsou uznatelné jako poskytovatelé osobního zajištění, a podrobnější vymezení podmínek uznatelnosti je uvedeno v příloze č. 15 této vyhlášky.

Účinky použitých technik

(1) Hodnota rizikově vážené expozice nebo očekávané úvěrové ztráty z expozice není při zohlednění takové techniky vyšší než bez jejího zohlednění.

(2) Výběr metody pro zohledňování účinků technik snižování úvěrového rizika závisí na typu majetkového nebo osobního zajištění a na splnění podmínek, které se k jednotlivým metodám vztahují. Vymezení jednotlivých metod a souvisejících podmínek je uvedeno v příloze č. 16 této vyhlášky.

(3) K technice snižování úvěrového rizika se nepřihlíží, pokud je již zohledněna ve výpočtu hodnoty rizikově vážené expozice podle ustanovení pro standardizovaný přístup nebo přístup IRB a byla by při stanovení kapitálového požadavku zohledněna vícekrát.

§ 105

Nesoulad splatností

(1) K nesouladu splatností dochází, pokud splatnost majetkového nebo osobního zajištění nastává dříve než splatnost zajišťované expozice.

(2) Splatností zajištění se rozumí okamžik, kdy zajištění zaniká nebo může zaniknout.

(3) Je-li poskytovatel oprávněn stanovit splatnost zajištění, nastává tato splatnost stanoveným okamžikem, nebo okamžikem, kdy může být toto právo uplatněno nejdříve. Je-li věřitel oprávněn stanovit splatnost zajištění, nastává tato splatnost stanoveným okamžikem, nebo okamžikem, kdy může být toto právo uplatněno nejdříve, za předpokladu, že uplatnění tohoto práva je k jeho prospěchu; jinak se k tomuto právu nepřihlíží.

(4) Pokud podmínky úvěrového derivátu umožňují jeho zánik před uplynutím doby odkladu (grace period), která je požadována pro možnost uplatnit selhání u daného podkladového nástroje v důsledku neschopnosti platit, zkrátí se doba splatnosti osobního zajištění o tuto dobu odkladu.

(5) Nesoulad splatností může vést k tomu, že příslušnou techniku snižování úvěrového rizika lze zohlednit až po úpravě její hodnoty, nebo ji zohlednit nelze. Podrobnější vymezení úprav v důsledku nesouladu splatností a situací, kdy techniku snižování úvěrového rizika nelze zohlednit, je uvedeno v příloze č. 16 této vyhlášky.

§ 106

Kombinace použitých technik

(1) Pokud se k expozici vztahuje více technik snižování úvěrového rizika, expozice se rozděluje na části podle použitých technik. Tyto techniky se zohledňují v souladu s ustanoveními o kombinaci použitých technik podle přílohy č. 16 této vyhlášky.

(2) Pokud se k expozici vztahují osobní zajištění poskytnutá jednou osobou, která mají různou splatnost, rozdělí se jimi zajištěná část expozice na části podle splatnosti těchto zajištění. Účinky technik snižování úvěrového rizika se zohledňují v souladu s ustanoveními o kombinaci použitých technik podle přílohy č. 16 této vyhlášky. U částí expozice, kde dochází k nesouladu splatností zajišťované expozice a zajištění, se použijí i ustanovení o nesouladu splatností.

§ 107

Zajištění koše expozi

Pokud se osobní zajištění v podobě úvěrových derivátů vztahuje k více než jedné expozici, zohlední se v souladu s ustanoveními o zajištění koše expozi podle přílohy č. 15 této vyhlášky.

Oddíl 4

Sekuritizace

§ 108

Kapitálový požadavek k úvěrovému riziku sekuritizovaných expozi se rovná 8 % ze součtu hodnot rizikově vážených sekuritizovaných expozi, ledaže jde o odčitatelné položky od kapitálu, u kterých se tato hodnota nestanovuje.

§ 109

Tradiční sekuritizace

(1) Povinná osoba, která je v tradiční sekuritizaci původcem, může pro účely výpočtu hodnot rizikově vážené expozi a očekávaných úvěrových ztrát vyloučit sekuritizované expozi, pokud uplatní rizikovou váhu 1 250 % na všechny sekuritizované expozi držené v dané sekuritizované transakci nebo tyto expozi odečte od kapitálu nebo úvěrové riziko spojené s těmito expozi ve významné míře převede na třetí osobu a tento převod splňuje tyto podmínky:

- a) smluvní dokumentace zohledňuje ekonomickou podstatu transakce,
- b) kvalifikovaným právním rozboem je doloženo, že původce a ani jeho věřitelé nemají žádná práva týkající se sekuritizovaných expozi, a to i v případě vydání rozhodnutí o úpadku kterékoli z těchto osob,
- c) vydané cenné papíry nejsou závazkem původce,
- d) příjemcem je jednotka pro speciální účel,
- e) původce nevykonává kontrolu nad převedenými expozi, a to faktickou nebo nepřímou. Za faktickou kontrolu se považuje zejména právo původce odkoupit nazpět od příjemce převedené expozi za účelem realizace užitků (benefits) z nich plynoucích nebo jeho povinnost znovu převzít již převedené riziko. Pokud původce nadále průběžně obstarává správu převedených expozi a je tudíž obsluhovatelem, není to samo o sobě považováno za nepřímou kontrolu;
- f) opce na zpětný odkup, pokud existuje, splňuje následující kritéria:
 - 1. je uplatnitelná na základě rozhodnutí původce,
 - 2. lze ji uplatnit pouze tehdy, pokud neamortizovaná část sekuritizovaných expozi je rovna či menší než 10 % původní hodnoty těchto expozi,
 - 3. není strukturována tak, aby umožnila investorům vyhnout se ztrátám vyplývajícím z expozi, které drží, a ani jiným způsobem neposkytuje úvěrové posílení,
- g) smluvní dokumentace neobsahuje ustanovení, která požadují

1. zlepšování sekuritizované expozice původcem, zejména nahrazování podkladových expozic nebo zvýšení výnosu placeného původcem investorům při zhoršení úvěrové kvality sekuritizovaných expozic, ledaže jde o ustanovení o předčasném splacení,
2. zvýšení výnosu placeného držiteli sekuritizované expozice při zhoršení úvěrové kvality portfolia podkladových expozic.

(2) Pokud povinná osoba podle odstavce 1 vyloučí sekuritizované expozice, stanovuje hodnotu rizikově vážené expozice a očekávaných úvěrových ztrát pro pozice, které drží v sekuritizaci.

(3) Pokud povinná osoba, která je původcem, nepřevede v souladu s odstavcem 1 ve významné míře úvěrové riziko, stanovuje hodnotu rizikově vážené sekuritizované expozice podle standardizovaného přístupu nebo přístupu IRB, je-li oprávněna přístup IRB používat.

(4) Pokud oprávněný orgán dohledu v daném případě nestanoví, že případné snížení rizikové váhy, kterého by povinná osoba dosáhla prostřednictvím této sekuritizované transakce, není odůvodněné převodem rizika na třetí osoby v odpovídající míře, má se za to, že požadavek významné míry převodu rizika je naplněn při splnění těchto podmínek:

a) pokud v dané sekuritizované transakci existuje jedna či více mezaninových pozic, hodnota rizikově vážených expozic mezaninových pozic držených povinnou osobou v dané sekuritizované transakci není větší než 50 % hodnot rizikově vážených expozic všech mezaninových pozic v dané sekuritizované transakci,

b) pokud v dané sekuritizované transakci neexistuje mezaninová pozice, povinná osoba je schopna doložit, že hodnota expozic sekuritizovaných pozic, které by podléhaly použití rizikové váhy 1 250 % či odečtu od kapitálu, přesahuje rozumný odhad očekávaných ztrát ze sekuritizovaných expozic o podstatný rozdíl, a nedrží více než 20 % hodnot expozic sekuritizovaných pozic, které by podléhaly použití rizikové váhy 1 250 % či odečtu od kapitálu.

(5) Pro účely odstavce 4 se mezaninovou pozicí rozumí sekuritizovaná expozice, které náleží riziková váha nižší než 1 250 % a která má v dané sekuritizované transakci pozici s vyšší podřízeností (more junior) než pozice s nejvyšší předností (the most senior) a než jakákoli pozice v dané sekuritizaci, které je přiřazen stupeň úvěrové kvality 1 při postupu podle přílohy č. 17 této vyhlášky nebo stupeň úvěrové kvality 1 či 2 při postupu podle příloh č. 18 a 19 této vyhlášky.

(6) Požadavek významného převodu rizika je splněn rovněž tehdy, jestliže má povinná osoba zavedeny takové postupy a metody, které zajistí, že případné snížení kapitálového požadavku, kterého by dosáhla prostřednictvím této sekuritizované transakce, je odůvodněné převodem rizika na třetí osoby v odpovídající míře. Povinná osoba doloží oprávněnému orgánu dohledu, že tento převod rizika je zohledněn v systému řízení rizik a vnitřní alokaci kapitálu.

§ 110

Syntetická sekuritizace

(1) Povinná osoba, která je v syntetické sekuritizaci původcem, považuje pro účely výpočtu hodnot rizikově vážené expozice a očekávaných úvěrových ztrát expozice za sekuritizované expozice, pokud uplatní rizikovou váhu 1 250 % na všechny sekuritizované expozice držené v dané sekuritizované transakci nebo tyto expozice odečte od kapitálu nebo úvěrové riziko spojené s těmito expozicemi ve významné míře převede na třetí osobu pomocí majetkového nebo osobního zajištění a tento převod splňuje tyto podmínky:

- a) smluvní dokumentace zohledňuje ekonomickou podstatu transakce,
- b) zajištění, pomocí něhož je úvěrové riziko převedeno, je v souladu s technikami snižování úvěrového rizika podle oddílu 3 s tím, že jednotka pro speciální účel není uznatelným poskytovatelem zajištění,
- c) s použitým zajištěním nejsou spojeny podmínky nebo ujednání, které
1. stanovují významné prahy, pod jejichž hodnotou zajištění nebude poskytováno, přestože dojde k úvěrové události,
 2. umožňují zánik zajištění při zhoršení úvěrové kvality podkladových expozic,
 3. požadují zlepšování sekuritizované expozice původcem, ledaže jde o ustanovení o předčasném splacení,
 4. požadují zvýšení ceny placené za zajištění nebo zvýšení výnosu placeného držiteli sekuritizované expozice při zhoršení úvěrové kvality portfolia podkladových expozic,
- d) kvalifikovaným právním rozbořem je doložena vymahatelnost zajištění ve všech příslušných právních rádech.

(2) Pokud se expozice považují podle odstavce 1 za sekuritizované expozice,

- a) povinná osoba stanovuje hodnotu rizikově vážených expozic a očekávaných úvěrových ztrát pro pozice, které drží v sekuritizaci,
- b) povinná osoba, která je původcem,
1. stanovuje hodnotu rizikově vážené expozice v souladu s tímto oddílem, a nikoliv podle ustanovení o standardizovaném přístupu nebo přístupu IRB,
 2. postupuje v souladu s tímto oddílem u všech tranší včetně těch, které se vztahují k majetkovému a osobnímu zajištění. Pokud je tranše převedena pomocí zajištění na třetí osobu, původce při výpočtu hodnoty rizikově vážené expozice přiřazuje této tranši rizikovou váhu třetí osoby;
 3. pokud používá přístup IRB, očekávanou úvěrovou ztrátu z příslušných sekuritizovaných expozic považuje za nulovou.

(3) Pokud povinná osoba, která je původcem, nepřevede v souladu s odstavcem 1 ve významné míře úvěrové riziko, stanovuje hodnotu rizikově vážené sekuritizované expozice podle standardizovaného přístupu nebo přístupu IRB, je-li oprávněna přístup IRB používat.

(4) Pokud oprávněný orgán dohledu v daném případě nestanoví, že případné snížení rizikové váhy, kterého by povinná osoba dosáhla prostřednictvím této sekuritizované transakce, není odůvodněné převodem rizika na třetí osoby v odpovídající míře, má se za to, že požadavek významné míry převodu rizika je naplněn při splnění těchto podmínek:

- a) pokud v dané sekuritizované transakci existuje jedna či více mezaninových pozic, hodnota rizikově vážených expozic mezaninových pozic držených povinnou osobou v dané sekuritizované transakci není větší než 50 % hodnot rizikově vážených expozic všech mezaninových pozic v dané sekuritizované transakci,
- b) pokud v dané sekuritizované transakci neexistuje mezaninová pozice, povinná osoba je schopna doložit, že hodnota expozic sekuritizovaných pozic, které by podléhaly použití rizikové váhy 1 250 % či odečtu od kapitálu, přesahuje rozumný odhad očekávaných ztrát ze sekuritizovaných expozic o podstatný rozdíl, a nedrží více než 20 % hodnot expozic sekuritizovaných pozic, které by podléhaly použití rizikové váhy 1 250 % či odečtu od kapitálu.

(5) Pro účely odstavce 4 se mezaninovou pozicí rozumí sekuritizovaná expozice, které náleží riziková váha nižší než 1 250 % a která má v dané sekuritizované transakci pozici s vyšší podřízeností (more junior) než pozice s nejvyšší předností (the most senior) a než jakákoli pozice v dané sekuritizaci, které je přiřazen stupeň úvěrové kvality 1 při postupu podle přílohy č. 17 této vyhlášky nebo stupeň úvěrové kvality 1 či 2 při postupu podle příloh č. 18 a 19 této vyhlášky.

(6) Požadavek významného převodu rizika je splněn rovněž tehdy, jestliže má povinná osoba zavedeny takové postupy a metody, které zajistí, že případné snížení kapitálového požadavku, kterého by dosáhla prostřednictvím této sekuritizované transakce, je odůvodněné převodem rizika na třetí osoby v odpovídající míře. Povinná osoba doloží oprávněnému orgánu dohledu, že tento převod rizika je zohledněn v systému řízení rizik a vnitřní alokaci kapitálu.

§ 111

(1) Pokud se pozice v sekuritizaci vztahuje k různým tranším v sekuritizaci, expozice spojená s každou tranší se považuje za samostatnou sekuritizovanou expozici.

(2) Poskytovatelé zajištění sekuritizované expozice drží pozici v sekuritizaci.

(3) Sekuritizovaná expozice zahrnuje také expozice spojené se sekuritizací, které vyplývají z úrokových nebo měnových derivátů.

§ 112

Skrytá podpora sekuritizace

(1) Původce nebo sponzor nesmí provádět skrytou podporu sekuritizace, za kterou se považuje jakákoli podpora převyšující předem stanovené smluvní závazky.

(2) Pokud původce nebo sponzor poruší zákaz provádět skrytou podporu sekuritizace,

a) stanovuje takové kapitálové požadavky, jakoby k sekuritizaci nedošlo,

b) uveřejní informaci, že skrytou podporu poskytl, a jaké dopady na kapitál skrytá podpora představuje.

§ 113

Hodnota rizikově vážené sekuritizované expozice

(1) Hodnota rizikově vážené sekuritizované expozice se stanovuje podle vztahu

$Rizikově\ vážená\ sekuritizovaná\ expozice = E \cdot r,$

kde: E označuje hodnotu sekuritizované expozice,

r označuje rizikovou váhu.

(2) Pokud povinná osoba používá pro kategorii expozic, do které by náležela sekuritizovaná expozice,

a) standardizovaný přístup, postupuje při výpočtu hodnoty rizikově vážené sekuritizované expozice podle přílohy č. 17 této vyhlášky,

b) přístup IRB, postupuje při výpočtu hodnoty rizikově vážené sekuritizované expozice podle přílohy č. 18 této vyhlášky.

(3) Pokud má povinná osoba v sekuritizaci 2 a více vzájemně se překrývajících pozic, a to plně nebo částečně, zahrnuje do výše, v jaké se tyto pozice překrývají, do výpočtu hodnoty rizikově vážené sekuritizované expozice pouze tu pozici nebo její část, která tvoří vyšší hodnotu rizikově vážené expozice; překrýváním se rozumí, že dané pozice plně nebo částečně představují stejné podstupované riziko, tudíž je lze do výše tohoto překrytí považovat za jedinou pozici.

(4) Jde-li o sekuritizaci revolvingových expozic s možností předčasného splacení, povinná osoba, která je původcem nebo sponzorem, stanovuje dodatečnou hodnotu rizikově vážené expozice podle přílohy č. 17 nebo přílohy č. 18 této vyhlášky; revolvingovou expozicí se rozumí expozice, u níž dlužník může měnit částky, které čerpá v rámci dohodnutého limitu; možností předčasného splacení se rozumí smluvní ustanovení požadující v případě přesně definovaných událostí vyplacení pozic investorů před smluvně stanovenou splatností.

(5) Jde-li o syntetickou sekuritizaci, při nesouladu splatnosti sekuritizované expozice a splatnosti zajištění, kterým se převádí úvěrové riziko, se postupuje takto:

a) splatnost zajištění se stanoví v souladu s technikami snižování úvěrového rizika podle oddílu 3,

b) splatnost sekuritizované expozice se rovná zbytkové splatnosti podkladové expozice s nejdelší zbytkovou splatností, nejvýše však 5 let,

c) původce při výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic nezohledňuje nesoulad splatností u tranší, kterým se přiřazuje riziková váha 1250 %,

d) u tranší, kterým se nepřiznává riziková váha 1250 %, se výsledná hodnota rizikově vážené expozice stanovuje v souladu s technikami snižování úvěrového rizika podle oddílu 3 a vztahu

$$RW^* = \frac{RW(SP) \cdot (t - t^*)}{T - t^*} + \frac{RW(Ass) \cdot (T - t)}{T - t^*},$$

kde: RW^* označuje výslednou hodnotu rizikově vážené expozice,
 $RW(SP)$ označuje hodnotu rizikově vážené expozice, pokud by neexistoval nesoulad splatností,
 $RW(Ass)$ označuje hodnotu rizikově vážených expozic, pokud by nebyly sekuritizovány,
 T označuje splatnost podkladových expozic vyjádřenou v letech,
 t označuje splatnost zajištění úvěrového rizika vyjádřenou v letech,
 t^* se rovná 0,25.

§ 114

Hodnota sekuritizované expozice

(1) Pokud povinná osoba používá pro kategorii expozic, do které by náležela sekuritizovaná expozice,

a) standardizovaný přístup, hodnota rozvahové sekuritizované expozice se rovná její účetní hodnotě, u vybraných expozic upravené o obezřetnostní filtry podle přílohy č. 5 této vyhlášky,

b) přístup IRB, hodnota rozvahové sekuritizované expozice se rovná její účetní hodnotě bez úprav ocenění, u vybraných expozic upravené o obezřetnostní filtry podle přílohy č. 13 této vyhlášky.

(2) Hodnota podrozvahové sekuritizované expozice se rovná účetní hodnotě vynásobené konverzním faktorem. Není-li dále stanoveno jinak, je tento konverzní faktor 100 %.

(3) Hodnota sekuritizované expozice, která je derivátem, se stanovuje podle přílohy č. 8 této vyhlášky.

(4) Pokud se k sekuritizované expozici vztahuje majetkové zajištění, lze jej zohlednit v hodnotě sekuritizované expozice v souladu s technikami snižování úvěrového rizika podle oddílu 3.

§ 115

Riziková váha

(1) Riziková váha, která se používá při výpočtu hodnoty rizikově vážené sekuritizované expozice, se stanovuje podle úvěrové kvality sekuritizované expozice. Úvěrová kvalita se určuje

a) na základě externího ratingu, který stanovila zapsaná ratingová agentura, nebo

b) jiným způsobem,

a to podle přílohy č. 17 nebo přílohy č. 18 této vyhlášky.

(2) Pokud je sekuritizovaná expozice předmětem majetkového nebo osobního zajištění, riziková váha, kterou k ní lze přiřadit, se může upravit v souladu s technikami snižování úvěrového rizika podle oddílu 3 a příloh č. 17 a 18 této vyhlášky.

(3) Externí ratingy zapsaných ratingových agentur se používají na základě jednotného přístupu a v souladu s požadavky na externí ratingy a jejich používání v sekuritizaci uvedenými v příloze č. 19 této vyhlášky. Postupuje se přitom tak, aby externí ratingy nebyly účelově vybírány s cílem dosáhnout snížení kapitálových požadavků.

Oddíl 5

Zápis do seznamu agentur pro úvěrové hodnocení

Žádost o zápis do seznamu

§ 116

(1) Žádost o zápis do seznamu agentur pro úvěrové hodnocení vedeného podle zákona o bankách Českou národní bankou (dále jen "žádost o zápis do seznamu") předkládá osoba poskytující úvěrové hodnocení (dále jen "ratingová agentura").

(2) Žádost o zápis do seznamu obsahuje základní údaje a přílohy s tím, že informace a skutečnosti uvedené v základních údajích a přílohách k žádosti musí umožňovat České národní bance prověřit podle zákona o bankách a této vyhlášky splnění požadavků na metody hodnocení a úvěrové hodnocení ratingové agentury, která má být zapsána do seznamu.

§ 117

(1) Základní údaje žádosti o zápis do seznamu obsahují

- a) obchodní firmu, sídlo, právní formu a identifikační číslo ratingové agentury, bylo-li přiděleno,
- b) navrhovaný rozsah uplatňování externích ratingů používaných ratingovou agenturou (segmenty trhu), pro který se požaduje zápis do seznamu,
- c) informaci o činnosti a působení ratingové agentury, v níž se uvede
 1. popis činností včetně služeb poskytovaných ratingovou agenturou,
 2. definice a popis segmentů trhu, pro jejichž externí ratingy udělované ratingovou agenturou se požaduje zápis do seznamu,
 3. členské státy, v nichž ratingová agentura požádala o zápis do obdobných seznamů vedených příslušnými orgány dohledu,
 4. členské státy, v nichž ratingová agentura vykonává svou činnost, a členské státy, v nichž byla zapsána do obdobných seznamů vedených příslušnými orgány dohledu,
 5. typy externích ratingů, které ratingová agentura poskytuje, zda vyžádané či nevyžádané, se stručným vysvětlením jejich podstaty,
 6. návrh přiřazení externích ratingů používaných ratingovou agenturou ke stupňům úvěrové kvality včetně odůvodnění takového přiřazení podle požadavků uvedených v § 125 a 126,
- d) seznam příloh k žádosti (§ 118).

(2) Pro doklady nebo dokumenty předkládané v elektronické podobě se použije § 82 obdobně.

§ 118

Přílohy žádosti o zápis do seznamu obsahují

- a) prohlášení alespoň jedné povinné osoby, že hodlá používat externí rating vypracovaný ratingovou agenturou, která předkládá žádost o zápis do seznamu, pro výpočet kapitálových požadavků,
- b) doklad, ze kterého vyplývají osoby oprávněné jednat jménem ratingové agentury a způsob, jakým tak činí, zejména zakladatelská listina, stanovy, statut,
- c) výpis z obchodního rejstříku nebo doklad obdobného zahraničního veřejného registru, který není starší než jeden měsíc a odpovídá skutečnému stavu ke dni předložení žádosti,
- d) sebehodnocení, kde je z pozice ratingové agentury popsáno, jak jsou naplněny požadavky uvedené v § 122 a 123, a
- e) prohlášení ratingové agentury, že veškeré jí uváděné informace a skutečnosti a předložené doklady a dokumenty jsou aktuální, úplné a pravdivé.

§ 119

Pokud žádost o zápis do seznamu předkládá ratingová agentura, která již byla příslušným orgánem dohledu jiného členského státu zapsána do obdobného seznamu vedeného tímto orgánem a Českou národní banku žádá o zápis ve stejném nebo užším rozsahu uplatňování externích ratingů, předkládá žádost o zápis do seznamu v rozsahu podle § 116 až 118 kromě sebehodnocení podle §

118 písm. d) a návrhu přiřazení jí používaných externích ratingů ke stupňům úvěrové kvality podle § 117 odst. 1 písm. c) bodu 6. V případě, že by šlo o žádost ve větším rozsahu uplatňování, předloží tato ratingová agentura České národní bance informace a skutečnosti umožňující prověřit splnění požadavků nad rozsah uplatňování, ve kterém již byla zapsána.

§ 120

Pokud zapsaná ratingová agentura podává žádost o změnu údajů zapsaných v seznamu, uvede

- a) obchodní firmu, sídlo, právní formu a identifikační číslo ratingové agentury, bylo-li přiděleno,
- b) změnu, která má být zapsána, s tím, že v žádosti předloží doklady a dokumenty prokazující tuto změnu, a
- c) datum účinnosti této změny s tím, že tato změna nemůže být zapsána dříve, než rozhodnutí České národní banky nabude právní moci.

§ 121

Pokud zapsaná ratingová agentura podává žádost o výmaz ze seznamu, uvede

- a) obchodní firmu, sídlo, právní formu a identifikační číslo ratingové agentury, bylo-li přiděleno, a
- b) datum účinnosti výmazu ze seznamu s tím, že tento výmaz nemůže být proveden dříve, než rozhodnutí České národní banky nabude právní moci.

Metody hodnocení a úvěrová hodnocení

§ 122

(1) Metody hodnocení používané ratingovou agenturou, která má být zapsána do seznamu (dále jen "metodika ratingové agentury"), musí naplňovat požadavek na nestrannost, nezávislost, průběžnou aktualizaci a průhlednost. Metodika ratingové agentury musí poskytnout České národní bance dostatek srovnatelných faktorů, které jí umožní přiřadit externí ratingy udělované ratingovou agenturou ke stupňům úvěrové kvality.

(2) Požadavek na nestrannost je naplněn, pokud metodika přidělování externích ratingů je přesná, systematická, založená na jednotném přístupu a podléhá hodnocení založenému na zkušenostech z minulosti.

(3) Požadavek na nezávislost je naplněn, pokud metodika přidělování externích ratingů nepodléhá vnějším politickým vlivům či nátlaku, anebo ekonomickým tlakům, které by mohly ovlivnit externí rating. K tomu ratingová agentura prokáže, že má

- a) jasnou vlastnickou a organizační strukturu,
- b) dostatečné finanční zdroje,
- c) kvalitní personální obsazení a zkušenosti,
- d) odpovídající řídicí a kontrolní systém.

(4) Požadavek na průběžnou aktualizaci je naplněn, pokud ratingová agentura podrobuje metodiku i přidělené externí ratingy průběžnému přehodnocování, přizpůsobuje je změnám podmínek na trhu a v případě jednotlivých ratingů i změnám finanční situace hodnocené osoby. Průběžná aktualizace probíhá po každé významné události, nejméně však jednou ročně. Metodika hodnocení pro jednotlivé tržní segmenty je stanovena v souladu s těmito požadavky:

- a) zpětné testování probíhá už alespoň jeden rok,
- b) aktualizace externích ratingů prováděná ratingovou agenturou je zaznamenávána tak, aby mohla být kdykoliv předložena České národní bance,
- c) ratingová agentura je schopna předložit České národní bance rozsah svých kontaktů s řídicími orgány osob, které hodnotí.

Ratingová agentura okamžitě informuje Českou národní banku o zásadních změnách metodiky, kterou používá pro přidělování externích ratingů.

(5) Požadavek na průhlednost je naplněn, pokud ratingová agentura uveřejňuje používané principy metodiky při vytváření externích ratingů, aby tak všichni potenciální uživatelé mohli posoudit, zda je dané hodnocení opodstatněné.

§ 123

(1) Každý jednotlivý externí rating musí naplňovat požadavek důvěryhodnosti včetně přijetí na trhu a požadavek průhlednosti.

(2) Požadavek důvěryhodnosti externího ratingu včetně přijetí na trhu je naplněn, pokud jednotlivé externí ratingy vypracované ratingovou agenturou v segmentu, pro který má být daná ratingová agentura zapsána do seznamu, jsou uživateli takových externích ratingů na trhu považovány za důvěryhodné a spolehlivé.

(3) Důvěryhodnost se prokazuje zejména na základě

- a) tržního podílu ratingové agentury,
- b) finančních zdrojů včetně příjmů ratingové agentury,
- c) vlivu externího ratingu na tvorbu cen a
- d) prohlášením alespoň dvou povinných osob, zahraničních bank nebo zahraničních obchodníků s cennými papíry, že používají její ratingy při emisích dluhopisů nebo hodnocení úvěrových rizik.

(4) Požadavek průhlednosti externího ratingu je naplněn, pokud všechny osoby, které mají na přístupu k jednotlivým externím ratingům oprávněný zájem, k nim mají přístup za rovnocenných podmínek. Žadatel doloží, zda zahraniční osoby mají přístup k individuálním externím ratingům za rovnocenných podmínek jako tuzemské osoby, které mají oprávněný zájem na získání těchto ratingů.

§ 124

(1) Metodika ratingové agentury, která má být zapsána do seznamu pro segment

sekuritizace, musí naplňovat požadavky podle § 122 a externí ratingy vydávané ratingovou agenturou musí naplňovat požadavky podle § 123 a odstavce 2.

(2) Externí rating vypracovaný ratingovou agenturou lze využít pro účely výpočtu hodnot rizikově vážených sekuritizovaných expozic metodou externího ratingu, pokud splňuje následující podmínky:

- a) mezi druhy plateb zohledněnými v externím ratingu a druhy plateb, které povinné osobě přísluší z dané sekuritizované pozice v rámci smluvních ujednání, existuje soulad,
- b) externí rating je na trhu veřejně dostupný; externí ratingy jsou považovány za veřejně dostupné, pokud byly zveřejněny v dostupné formě a jsou zahrnuty do přechodové matice příslušné ratingové agentury,
- c) v případě externího ratingu uděleného nástroji strukturovaného financování zveřejňuje ratingová agentura vysvětlení, jakým způsobem výkonost seskupení aktiv ovlivňuje rating.

Externí ratingy, které jsou dostupné pouze omezenému počtu uživatelů, nelze považovat za veřejně dostupné.

§ 125

(1) Při promítnutí stupňů externího ratingu do stupňů úvěrové kvality pro účely standardizovaného přístupu se uplatňují principy uvedené v odstavcích 2 až 6.

(2) Pro účely promítnutí jednotlivých stupňů externího ratingu ke stupňům úvěrové kvality žadatel předloží odpovídající

- a) kvantitativní faktory, zejména dlouhodobý podíl selhání spojený s jednotlivými stupni externího ratingu,
- b) kvalitativní faktory, zejména skupiny emitentů, které daná ratingová agentura hodnotí, rozsah externích ratingů, které přiděluje, definice jednotlivých stupňů externího ratingu a definice selhání.

(3) Ratingová agentura, která nemá dlouhou historii nebo dosud neshromáždila data selhání za dostatečně dlouhé období, sdělí České národní bance v případě kvantitativních faktorů svá očekávání, zejména očekávaný dlouhodobý podíl selhání spojený s jednotlivými stupni externího ratingu.

(4) Ratingová agentura předloží porovnání dosažených nebo očekávaných podílů selhání v případě každého stupně externího ratingu se srovnávacím standardem doporučeným Českou národní bankou a založeným na podílech selhání zjištěných ostatními ratingovými agenturami u skupiny emitentů, u nichž předpokládá, že představují stejné úvěrové riziko.

(5) Pokud ratingová agentura dosahuje podíly selhání zjištěné u externího ratingu ratingové agentury za systematicky výrazně vyšší než srovnávací standard, informuje o tom Českou národní banku a navrhne přidělit stupňům externího ratingu, které používá, vyšší stupeň rizika vyjádřený stupni úvěrové kvality (6 stupňů).

(6) Pokud Česká národní banka zvýšila stupně úvěrové kvality přidělené stupňům externího ratingu ratingové agentury a tato agentura následně prokáže, že podíly selhání zjištěné u jejího externího ratingu již nejsou systematicky výrazně vyšší než srovnávací standard, může Česká

národní banka externímu ratingu této ratingové agentury znovu přidělit původní stupeň rizika vyjádřený stupněm úvěrové kvality.

§ 126

(1) Při promítnutí stupňů externího ratingu do stupňů úvěrové kvality pro účely výpočtu hodnot rizikově vážených sekuritizovaných expozic metodou externího ratingu se uplatňují principy uvedené v odstavcích 2 a 3.

(2) Ratingová agentura předloží dosažené nebo očekávané podíly selhání v případě každého stupně externího ratingu a navrhne přiřazení jednotlivých stupňů externího ratingu ke stupňům úvěrové kvality pro segment sekuritizace. Při přiřazování se rozlišuje mezi relativními stupni rizika vyjádřenými jednotlivými externími ratingy, zohledňují se kvantitativní faktory, zejména podíl selhání nebo ztrátovost, a kvalitativní faktory, zejména rozsah transakcí posuzovaných ratingovou agenturou a reálný obsah externího ratingu.

(3) Sekuritizované pozice, kterým se na základě externích ratingů vypracovaných zapsanými ratingovými agenturami přiřazuje stejná riziková váha, patří ke stejným stupňům úvěrové kvality. Česká národní banka může v odůvodněných případech změnit přiřazení daného externího ratingu ke stupni úvěrové kvality.

Oddíl 6

neplatil

§ 126a

neplatil

§ 126b

neplatil

Díl 3

Kapitálové požadavky k úvěrovému riziku obchodního portfolia a k tržnímu riziku

Oddíl 1

Kapitálový požadavek k úvěrovému riziku obchodního portfolia

§ 127

(1) Kapitálový požadavek k úvěrovému riziku obchodního portfolia se stanovuje pouze z nástrojů zařazených do obchodního portfolia. Rovná se součtu kapitálových požadavků stanovených

- a) standardizovaným přístupem pro výpočet kapitálového požadavku
 1. ke specifickému úrokovému riziku obchodního portfolia,
 2. ke specifickému akciovému riziku obchodního portfolia,
 3. k riziku protistrany u repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, derivátů, transakcí s delší dobou vypořádání, maržových obchodů,

4. k vypořádacímu riziku obchodního portfolia,
5. k volným dodávkám,
6. k ostatním nástrojům obchodního portfolia,
7. k riziku angažovanosti obchodního portfolia,

b) přístupem pro výpočet kapitálového požadavku založeným na vlastních modelech

1. ke specifickému úrokovému riziku obchodního portfolia,
2. ke specifickému akciovému riziku obchodního portfolia, nebo

c) jejich kombinací.

(2) Způsob výpočtu kapitálového požadavku ke specifickému úrokovému riziku obchodního portfolia je uveden v oddílu 2.

(3) Způsob výpočtu kapitálového požadavku ke specifickému akciovému riziku obchodního portfolia je uveden v oddílu 3.

(4) Při stanovení kapitálového požadavku k úvěrovému riziku obchodního portfolia se použijí obdobně ustanovení o uznatelném finančním kolaterálu pro účely stanovení kapitálového požadavku k úvěrovému riziku investičního portfolia uvedená v dílu 2 oddílu 3.

§ 128

Kapitálový požadavek k riziku protistrany

(1) Kapitálový požadavek k riziku protistrany se rovná 8 % ze součtu hodnot rizikově vážených expozic a stanovuje se u

- a) repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit,
- b) derivátů,
- c) transakcí s delší dobou vypořádání a
- d) maržových obchodů.

(2) Hodnota rizikově vážené expozice se rovná součinu hodnoty expozice a rizikové váhy. Riziková váha se stanovuje v souladu se standardizovaným přístupem nebo přístupem IRB.

(3) Hodnota expozice derivátů a transakcí s delší dobou vypořádání se stanovuje

- a) metodou tržního ocenění,
- b) standardizovanou metodou, nebo
- c) metodou založenou na vlastním modelu,

se zohledněním dopadů smluv o novaci a ostatních dohod o započtení pro účely těchto metod. Vymezení metod a požadavky na model jsou uvedeny v příloze č. 8 této vyhlášky.

(4) Hodnota expozice repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit a maržových obchodů se stanovuje

a) v souladu s metodami a podmínkami pro zohledňování účinků majetkového zajištění podle § 104 a přílohy č. 16 této vyhlášky, nebo

b) metodou založenou na vlastním modelu podle přílohy č. 8 této vyhlášky.

(5) Povinná osoba může v hodnotě rizikově vážené expozice zohlednit uznatelný kolaterál, pokud používá komplexní metodu finančního kolaterálu; uznatelným kolaterálem se pro tyto účely rozumí finanční a komoditní nástroje, které jsou způsobilé pro zařazení do obchodního portfolia. Pokud tento kolaterál není uveden mezi formami finančního kolaterálu pro účely výpočtu kapitálového požadavku k úvěrovému riziku investičního portfolia, při stanovení regulačních koeficientů volatility se s ním zachází stejně jako s akciemi nezahrnutými do hlavního indexu, ale kótovanými na uznané burze. Povinná osoba může stanovovat koeficienty volatility na základě vlastních odhadů, pokud jsou splněna stejná kritéria jako při zohledňování účinků technik snižování úvěrového rizika podle přílohy č. 16 této vyhlášky.

(6) Rámcové dohody o započtení, které se týkají započtení pozic v obchodním a investičním portfoliu, lze zohlednit v hodnotě rizikově vážené expozice, pokud

a) pozice, které jsou předmětem započtení, jsou denně tržně oceňovány, a

b) cenné papíry nebo komodity přijaté, koupené nebo půjčené v těchto transakcích splňují podmínky uznatelnosti pro majetkové zajištění podle přílohy č. 15 této vyhlášky.

§ 129

Kapitálový požadavek k vypořádacímu riziku

(1) Kapitálový požadavek k vypořádacímu riziku se stanovuje, pokud transakce s finančními nebo komoditními nástroji nebyly vypořádány (nevypořádané operace) do 4 pracovních dnů po stanoveném dni vypořádání. Toto se nevztahuje na repo obchody nebo půjčky či výpůjčky cenných papírů nebo komodit.

(2) Kapitálový požadavek k vypořádacímu riziku se rovná rozdílu mezi sjednanou vypořádací cenou a aktuálním tržním oceněním, pokud tento rozdíl představuje pro povinnou osobu ztrátu, vynásobeném konverzním faktorem podle přílohy č. 20 této vyhlášky.

§ 130

Kapitálový požadavek k volným dodávkám

(1) Volnými dodávkami (*free deliveries*) se rozumí

a) případy, kdy povinná osoba zaplatila za cenné papíry, cizí měnu nebo komodity dříve, než je obdržela, nebo dodala cenné papíry, cizí měnu nebo komodity dříve, než za ně obdržela platbu, a

b) v případě mezistátních transakcí uplynul jeden nebo více dnů od provedení takové platby nebo dodávky.

(2) Při výpočtu kapitálového požadavku k volným dodávkám se postupuje v závislosti na druhu transakce takto:

- a) do první smluvní platby nebo dodávky se kapitálový požadavek nestanovuje,
- b) od první smluvní platby nebo dodávky do 4 dnů po splatnosti druhé smluvní platby nebo dodávky se kapitálový požadavek stanovuje stejně jako u expozice v investičním portfoliu,
- c) od 5 obchodních dnů po splatnosti druhé smluvní platby nebo dodávky do ukončení transakce jsou převedena hodnota a rozdíl mezi sjednanou vypořádací cenou a aktuálním tržním oceněním, je-li kladný, odčitatelnou položkou od součtu původního a doplňkového kapitálu.

(3) Jde-li o transakci od první smluvní platby nebo dodávky do 4 dnů po splatnosti druhé smluvní platby nebo dodávky a

- a) je-li povinná osoba oprávněna používat přístup IRB, hodnotu PD u protistran, vůči nimž nemá žádnou další expozici v investičním portfoliu, může stanovit na základě externího ratingu dané protistrany,
- b) je-li povinná osoba oprávněna používat přístup IRB s vlastními odhady hodnoty LGD, může použít hodnotu LGD ve výši 45 %, pokud ji použije na všechny takové expozice.

(4) Je-li povinná osoba oprávněna používat přístup IRB, může alternativně použít rizikové váhy podle standardizovaného přístupu, pokud tyto rizikové váhy použije na všechny takové expozice, nebo může použít na všechny takové expozice rizikovou váhu 100 %.

(5) Pokud rozdíl mezi sjednanou vypořádací cenou a aktuálním tržním oceněním vyplývající z volných dodávek není významný, povinná osoba může tomuto rozdílu přiřadit rizikovou váhu 100 %.

§ 131

Kapitálový požadavek k ostatním nástrojům

Kapitálový požadavek k ostatním nástrojům obchodního portfolia se rovná 8 % ze součtu hodnot rizikově vážených expozic z těchto nástrojů.

§ 132

Pokud dojde k celkovému selhání vypořádacího nebo zúčtovacího systému, povinná osoba nemusí dodržet kapitálové požadavky podle § 129 po dobu takového selhání, je-li celkové selhání vypořádacího nebo zúčtovacího systému České národní bance prokázáno. Pokud některá protistrana za těchto okolností nevypořádá obchod, nebude to pro účely úvěrového rizika považováno za selhání protistrany.

Oddíl 2

Kapitálové požadavky k úrokovému riziku obchodního portfolia

§ 133

Kapitálový požadavek k úrokovému riziku se stanoví z nástrojů obchodního portfolia, které mají alespoň jednu úrokovou pozici. Tyto nástroje představují zejména dluhopisy, směnky, repo obchody, pevné termínové operace a úvěry, půjčky a vklady přijaté nebo poskytnuté na mezibankovním trhu. Úrokovými nástroji se rozumí nástroje, které mají pouze úrokové a měnové

pozice.

§ 134

Kompenzace nástrojů

(1) Před stanovením kapitálového požadavku k úrokovému riziku lze kompenzovat opačné úrokové nástroje, pokud je vydal týž emitent, jsou si v případě likvidace nebo konkursu emitenta rovnocenné, jsou ve stejné měně, mají stejnou kuponovou míru, zbytkovou splatnost a časovou strukturu výplaty kuponů.

(2) V případě pevných termínových operací lze provést kompenzace nad rozsah kompenzací podle předchozího odstavce. Musí se však jednat o stejný druh nástrojů a stejný druh podkladového nástroje. Tyto opačné nástroje je možné kompenzovat při splnění těchto podmínek:

a) v případě úrokových futures se zbytkové splatnosti futures mohou lišit o 7 dnů,

b) v případě úrokových swapů nebo dohod o forwardové úrokové míře musí mít tyto nástroje identickou referenční úrokovou míru, pevné úrokové míry se mohou lišit maximálně o 15 bazických bodů a datum nejbližšího stanovení hodnoty referenční úrokové míry se může lišit nejvýše o

1. 0 dnů při zbytkové splatnosti nástroje nižší než 1 měsíc,

2. 7 dnů při zbytkové splatnosti nástroje od 1 měsíce včetně do 1 roku včetně,

3. 30 dnů při zbytkové splatnosti nástroje vyšší než 1 rok.

Úrokové pozice

§ 135

(1) Dlouhé úrokové pozice nástrojů včetně podkladových nástrojů derivátů se označují kladným znaménkem a krátké úrokové pozice nástrojů včetně podkladových nástrojů derivátů se označují záporným znaménkem. Dlouhými a krátkými pozicemi pevných termínových operací se rozumí dlouhé a krátké pozice podkladových nástrojů těchto kontraktů.

(2) Pozice dluhopisu a směnky s pevnou úrokovou mírou se zařazuje do schématu splatností nebo schématu durací podle zbytkové splatnosti a pozice dluhopisu a směnky s proměnlivou úrokovou mírou podle nejbližšího data stanovení proměnlivé úrokové míry. U dluhopisů s pevnou úrokovou mírou lze považovat jednotlivé kupony a jmenovitou hodnotu dluhopisu za jednotlivé úrokové pozice.

(3) Převody úrokových nástrojů v rámci repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit nemění původní úrokové pozice převáděných úrokových nástrojů protistran. Hotovost, která bude poskytnuta v budoucnosti, představuje krátkou úrokovou pozici a hotovost, která bude přijata v budoucnosti, představuje dlouhou úrokovou pozici.

§ 136

(1) S úrokovými forwardy, úrokovými futures a úrokovými swapy se zachází jako s kombinací dlouhých a krátkých pozic podkladových nástrojů. Pokud lze splnit závazek dodáním více druhů podkladových nástrojů, použije se pro účely výpočtu kapitálového požadavku k úrokovému riziku podkladový nástroj, který je pro obchodníka majícího ve svém portfoliu krátký nástroj nejvýhodnější dodat. Jedna úroková pozice se zařadí do časového pásma odpovídajícího termínu splatnosti forwardu nebo futures a druhá úroková pozice se zařadí do časového pásma

odpovídajícího součtu termínu splatnosti forwardu nebo futures a splatnosti příslušného podkladového nástroje.

(2) V případě měnových forwardů, měnových futures a měnových swapů se dlouhé úrokové pozice zařadí do schématu splatností nebo schématu durací kupovaných měn a krátké úrokové pozice se zařadí do schématu splatností nebo schématu durací prodávaných měn. Měnové pozice se použijí pro výpočet kapitálového požadavku k měnovému riziku.

(3) V případě akciových forwardů, akciových futures a akciových swapů se úrokové pozice použijí pro výpočet kapitálového požadavku ke specifickému a obecnému úrokovému riziku a akciové pozice se použijí pro výpočet kapitálového požadavku ke specifickému a obecnému akciovému riziku. Měnové pozice se použijí pro výpočet kapitálového požadavku k měnovému riziku.

(4) V případě komoditních forwardů, komoditních futures a komoditních swapů se úrokové pozice zařadí do schématu splatností nebo schématu durací a komoditní pozice se použijí pro výpočet kapitálového požadavku ke komoditnímu riziku. Měnové pozice se použijí pro výpočet kapitálového požadavku k měnovému riziku.

(5) V případě úvěrových derivátů se používá jmenovitá hodnota úvěrového derivátu, není-li stanoveno jinak. U úvěrových derivátů kromě swapu veškerých výnosů se použije pro výpočet kapitálového požadavku ke specifickému úrokovému riziku namísto zbytkové splatnosti referenčního nástroje zbytková splatnost úvěrového derivátu.

§ 137

(1) Pokud povinná osoba podstupuje úvěrové riziko (prodávající zajištění), při výpočtu kapitálového požadavku k úrokovému riziku stanovuje pozice podle následujících odstavců.

(2) Swap veškerých výnosů (*total return swap*) vytváří dlouhou pozici v obecném úrokovém riziku referenčního nástroje a krátkou pozici v obecném úrokovém riziku vládního dluhopisu vydaného se splatností rovnou době do nejbližšího fixingu úrokové míry, kterému je přidělena riziková váha 0 %. Vytváří rovněž dlouhou pozici ve specifickém úrokovém riziku referenčního nástroje.

(3) Swap úvěrového selhání (*credit default swap*) nevytváří pozici v obecném úrokovém riziku, vytváří syntetickou dlouhou pozici ve specifickém úrokovém riziku referenčního nástroje. Pokud tento swap má externí rating a splňuje podmínky pro kvalifikovaný nástroj podle přílohy č. 20 této vyhlášky, povinná osoba může namísto toho vytvořit dlouhou pozici ve specifickém úrokovém riziku tohoto swapu. Pokud jsou součástí swapu úvěrového selhání prémie či úrokové platby, považují se za pomyslné dlouhé pozice v obecném úrokovém riziku vládního dluhopisu.

(4) Úvěrový dluhový cenný papír (*credit linked note*) vytváří dlouhou pozici v obecném úrokovém riziku dluhového cenného papíru, syntetickou dlouhou pozici ve specifickém úrokovém riziku referenčního nástroje a dlouhou pozici ve specifickém úrokovém riziku dluhového cenného papíru. Pokud má úvěrový dluhový cenný papír externí rating a splňuje podmínky pro kvalifikovaný nástroj podle přílohy č. 20 této vyhlášky, může se namísto toho vytvořit jedna dlouhá pozice ve specifickém úrokovém riziku úvěrového dluhového cenného papíru.

(5) Úvěrový derivát odvozený od koše referenčních nástrojů,

a) kde úvěrová událost vyplývá ze selhání prvního referenčního nástroje z koše (*first-asset-to-*

default basket), vytváří dlouhou pozici ve specifickém úrokovém riziku každého referenčního nástroje z koše. Celkový součet kapitálových požadavků ke specifickému úrokovému riziku je však limitován výší maximálního možného plnění v případě úvěrové události;

b) kde úvěrová událost vyplývá ze selhání druhého referenčního nástroje z koše (*second-asset-to-default basket*), vytváří dlouhou pozici ve specifickém úrokovém riziku každého referenčního nástroje v koši kromě jednoho, a to referenčního nástroje s nejnižším kapitálovým požadavkem ke specifickému úrokovému riziku. Celkový součet kapitálových požadavků ke specifickému úrokovému riziku je však limitován výší maximálního možného plnění v případě úvěrové události;

c) který poskytuje poměrné zajištění, vytváří dlouhou pozici ve specifickém úrokovém riziku každého referenčního nástroje. Celková jmenovitá hodnota tohoto derivátu se rozloží mezi jednotlivé pozice podle podílu připadajícího na jednotlivý referenční nástroj. Pokud lze od příslušného emitenta referenčního nástroje vybrat více než jeden referenční nástroj, vybere se referenční nástroj s nejvyšší rizikovou váhou.

(6) Pokud má úvěrový derivát odvozený od koše referenčních nástrojů externí rating a splňuje podmínky pro kvalifikované nástroje podle přílohy č. 20 této vyhlášky, může se vytvořit jedna dlouhá pozice ve specifickém úrokovém riziku tohoto úvěrového derivátu nebo úvěrového dluhového cenného papíru namísto pozic ve specifickém úrokovém riziku každého referenčního nástroje v koši.

§ 138

Pokud povinná osoba prodá úvěrové riziko (*protection buyer*), při výpočtu kapitálového požadavku k úrokovému riziku stanovuje pozice zrcadlově než kupující riziko (*protection seller*), ledaže jde o úvěrový dluhový cenný papír, kde kupujícímu zajištění nevzniká krátká pozice ve specifickém úrokovém riziku dluhového cenného papíru, nebo jde o případ, kdy povinná osoba postupuje podle § 140 odst. 8. Pokud existuje kupní opce v kombinaci s navýšením úrokové míry v případě jejího nevyužití (*step-up*), je na datum možného uplatnění této opce nahlíženo jako na datum splatnosti zajištění.

Kapitálový požadavek ke specifickému úrokovému riziku

§ 139

(1) Kapitálový požadavek ke specifickému úrokovému riziku se stanoví jako součet součinů absolutních hodnot úrokových pozic a odpovídajících koeficientů podle přílohy č. 20 této vyhlášky.

(2) Úrokovým pozicím vyplývajícím z derivátů založených na koupi nebo prodeji dluhopisů nebo směnek, z poskytnutých nebo přijatých vkladů, a odpovídajícím těmto dluhopisům, směnkám nebo vkladům, se přiřadí koeficient podle předchozího odstavce. Ostatním úrokovým pozicím vzniklým z derivátů se přiřadí koeficient nula.

(3) Pro sekuritizované expozice, které jsou odčitatelnou položkou od součtu původního a dodatkového kapitálu, nebo se jim přiřazuje riziková váha 1250 %, nesmí být kapitálový požadavek ke specifickému úrokovému riziku nižší, než kdyby se na ně uplatnil odpočet od součtu původního a dodatkového kapitálu nebo se použila riziková váha 1250 %. Kapitálový požadavek ke specifickému úrokovému riziku likviditní facility bez externího ratingu nesmí být nižší než kapitálový požadavek k úvěrovému riziku tohoto nástroje v případě jeho zařazení do investičního portfolia.

§ 139a

neplatil

§ 140

(1) Při výpočtu kapitálového požadavku ke specifickému úrokovému riziku lze kompenzovat pozice v obchodním portfoliu zajištěné úvěrovým derivátem.

(2) Plná kompenzace je možná, pokud se hodnota zajišťovaného a zajišťovacího nástroje vždy pohybuje v opačném směru a ve zhruba stejném rozsahu s tím, že

a) obě části se skládají ze zcela identických nástrojů, nebo

b) zajišťovaný nástroj je zajišťován swapem veškerých výnosů a existuje přesný soulad mezi referenčním a zajišťovaným nástrojem, přičemž splatnost samotného swapu může být odlišná od splatnosti zajišťovaného nástroje.

(3) Kapitálový požadavek ke specifickému úrokovému riziku se v případě postupu podle odstavce 2 k zajišťovanému ani k zajišťovacímu nástroji nestanovuje.

(4) Kompenzace ve výši 80 % je možná, pokud

a) hodnota zajišťovaného a zajišťovacího nástroje se vždy pohybuje v opačném směru, nikoliv však v obdobném rozsahu,

b) existuje přesný soulad mezi zajišťovaným nástrojem a referenčním nástrojem včetně splatnosti úvěrového derivátu,

c) smlouva o úvěrovém derivátu neobsahuje taková ustanovení, v jejichž důsledku by se cenový pohyb úvěrového derivátu podstatně lišil od cenových pohybů hotovostní pozice.

Kompenzace ve výši 80 % se použije na tu část transakce, která má vyšší kapitálový požadavek, zatímco kapitálový požadavek ke specifickému úrokovému riziku druhé části transakce je nulový; je však nutné zohlednit rozsah, v jakém transakce riziko skutečně přenesla.

(5) Částečná kompenzace je možná, pokud se hodnota obou částí transakce obvykle pohybuje v opačném směru s tím, že

a) jsou splněny podmínky podle odstavce 2 písm. b), avšak existuje nesoulad mezi referenčním a zajišťovaným nástrojem. Platí však, že

1. referenční nástroj je postaven na roveň (*pari passu*), anebo je podřízen zajišťovanému nástroji,
2. referenční a zajišťovaný nástroj jsou vydány stejným dlužníkem a jsou opatřeny právně vymahatelnou doložkou křížového selhání nebo doložkou křížového urychlení,

b) jsou splněny podmínky podle odstavce 2 písm. a), anebo odstavce 4, avšak existuje nesoulad měn nebo splatností mezi zajišťovaným nástrojem a úvěrovým derivátem, nebo

c) jsou splněny podmínky podle odstavce 4, avšak existuje nesoulad mezi zajišťovaným nástrojem a úvěrovým derivátem, přičemž zajišťovaný nástroj náleží mezi splnitelné závazky (*deliverable obligations*) z úvěrového derivátu.

(6) Kapitálový požadavek ke specifickému úrokovému riziku se v případě postupu podle odstavce 5 stanovuje pouze k té části transakce, která představuje vyšší hodnotu kapitálového požadavku. Kapitálový požadavek ke specifickému úrokovému riziku druhé části transakce se nestanovuje, rovná se tedy nule.

(7) V případech, které nejsou uvedeny v odstavcích 2 až 6, se stanovuje kapitálový požadavek ke specifickému úrokovému riziku zajišťovacího nástroje a kapitálový požadavek ke specifickému úrokovému riziku zajišťovaného nástroje.

(8) Při kompenzaci pozic v obchodním portfoliu zajištěných úvěrovým derivátem n-tého selhání dále platí, že

a) v případě úvěrového derivátu prvního selhání může kupující zajištění kompenzovat specifické riziko pozice v referenčním nástroji s nejnižším kapitálovým požadavkem ke specifickému úrokovému riziku a

b) v případě úvěrového derivátu n-tého selhání, kde n je větší než 1, může kupující zajištění kompenzovat specifické riziko pouze tehdy, jestliže též obdržel zajištění pro selhání 1 až $n - 1$ nebo jestliže $n - 1$ selhání již nastalo; v tom případě použije postup podle písmena a), náležitě uzpůsobený pro situaci, kdy n je větší než 1.

Kapitálový požadavek k obecnému úrokovému riziku

§ 141

(1) Pro každou měnu se zvolí jedna ze dvou metod měření obecného úrokového rizika, a to buď metoda splatností, nebo metoda durací.

(2) Dlouhé a krátké úrokové pozice se zahrnou do schématu splatností podle zbytkové splatnosti, nebo se zahrnou do schématu durací podle modifikované durace.

(3) Pro úrokové futures obchodované na uznaných burzách lze použít metodu marží s tím, že úrokové pozice těchto nástrojů se nezařazují do schématu splatností nebo durací.

(4) Podrobnější vymezení metody splatností, metody durací a metody marží je uvedeno v příloze č. 20 této vyhlášky.

§ 142

Kapitálový požadavek k obecnému úrokovému riziku se rovná součtu kapitálových požadavků pro každou jednotlivou měnu vypočtených podle metody splatností, nebo metody durací, a kapitálového požadavku k úrokovým futures vypočteného podle metody marží.

Oddíl 3

Kapitálové požadavky k akciovému riziku obchodního portfolia

§ 143

Akciové nástroje

Kapitálový požadavek k akciovému riziku se stanoví pouze u akciových nástrojů

obchodního portfolia. Akciové nástroje jsou nástroje, které mají alespoň jednu akciovou pozici. Tyto nástroje představují zejména akcie, depozitní poukázky, například globální depozitní certifikáty (GDR), a deriváty. Pokud jsou depozitní poukázky pro účely vypořádání zaměnitelné, lze je konvertovat do podkladových akcií, které se zařazují do akciových pozic daného národního trhu.

§ 144

Kompenzace nástrojů

Před stanovením kapitálového požadavku k akciovému riziku lze kompenzovat opačně akciové nástroje kromě derivátů, pokud je vydal též emitent, jsou si v případě likvidace nebo konkursu emitenta rovnocenné a jsou ve stejné měně. V případě akciových derivátů lze kompenzovat deriváty stejného druhu, které byly sjednány mezi dvěma stejnými osobami, mají stejnou splatnost a stejné podkladové nástroje.

§ 145

Akciové pozice

(1) Dlouhé akciové pozice nástrojů včetně podkladových nástrojů derivátů se označují kladným znaménkem a krátké akciové pozice nástrojů včetně podkladových nástrojů derivátů se označují záporným znaménkem. Dlouhými a krátkými pozicemi pevných termínových operací se rozumí dlouhé a krátké pozice podkladových nástrojů těchto operací.

(2) Akciové pozice, jejichž emitenti jsou zapsáni v obchodním rejstříku nebo v jiném obdobném seznamu v jednom státě, představují akciové pozice národního trhu.

(3) Hrubá akciová pozice se rovná součtu absolutních hodnot všech akciových pozic. Čistá akciová pozice daného národního trhu se rovná součtu dlouhých a krátkých akciových pozic tohoto trhu.

(4) Převody akciových nástrojů v rámci repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit nemění původní akciové pozice převáděných akciových nástrojů protistran. Hotovost, která bude poskytnuta v budoucnosti, představuje krátkou úrokovou pozici a hotovost, která bude přijata v budoucnosti, představuje dlouhou úrokovou pozici.

(5) U akciových forwardů, futures a swapů se akciové pozice použijí pro výpočet kapitálového požadavku ke specifickému a obecnému akciovému riziku, úrokové pozice se použijí pro výpočet kapitálového požadavku ke specifickému a obecnému úrokovému riziku, měnové pozice se použijí pro výpočet kapitálového požadavku k měnovému riziku.

§ 146

Kapitálový požadavek ke specifickému akciovému riziku

(1) Kapitálový požadavek ke specifickému akciovému riziku se rovná součinu koeficientu 0,04 a hrubé akciové pozice snížené o hrubou akciovou pozici vybraného portfolia podle následujícího odstavce.

(2) Vybrané portfolio musí splňovat tyto podmínky:

a) nezahrnuje akcie emitenta, v jehož případě by byl použit koeficient 0,08 podle tabulky č. 2 v příloze č. 20 této vyhlášky pro účely stanovení kapitálového požadavku ke specifickému úrokovému riziku,

b) je sestaveno z akcií obsažených v akciových indexech podle seznamu v tabulce č. 5 v příloze č. 20 této vyhlášky,

c) podíl absolutní hodnoty kterékoliv akciové pozice v tomto portfoliu nesmí převyšovat 5 % hrubé akciové pozice nebo podíl absolutní hodnoty kterékoliv akciové pozice nesmí převyšovat 10 % hrubé akciové pozice, pokud součet absolutních hodnot akciových pozic s podílem od 5 % do 10 % hrubé akciové pozice nepřevyšuje 50 % hrubé akciové pozice tohoto portfolia.

Kapitálový požadavek ke specifickému akciovému riziku vybraného portfolia se rovná součinu koeficientu 0,02 a hrubé akciové pozice tohoto portfolia.

(3) Kapitálový požadavek ke specifickému akciovému riziku se rovná součtu kapitálových požadavků podle odstavců 1 a 2.

§ 147

Kapitálový požadavek k obecnému akciovému riziku

(1) Kapitálový požadavek k obecnému akciovému riziku se rovná součtu součinů koeficientu 0,08 a absolutních hodnot čistých akciových pozic národních trhů.

(2) Pro účely stanovení kapitálového požadavku k obecnému akciovému riziku lze akciové futures obchodované na uznaných burzách vyjmout z akciových pozic a použít metodu marží. Kapitálový požadavek k obecnému akciovému riziku se rovná součtu kapitálového požadavku podle předchozího odstavce a kapitálového požadavku k akciovým futures obchodovaným na uznaných burzách, který je roven součtu marží odpovídajících akciovým futures. Metoda marží musí poskytovat odpovídající měření rizika spojeného s akciovými futures. Takto stanovený kapitálový požadavek je větší nebo roven kapitálovému požadavku stanovenému podle předchozího odstavce nebo podle vlastních modelů. Pro účely stanovení kapitálového požadavku k měnovému riziku se akciové pozice v cizích měnách akciových futures nezařazují do měnových pozic.

§ 148

Akciové indexy

(1) Akciové indexy lze rozložit na jednotlivé akciové nástroje nebo je lze považovat za samostatné akciové nástroje.

(2) Akciová pozice v akciovém indexu se stanoví buď jako vážený součet reálných hodnot jednotlivých akciových nástrojů, nebo jako reálná hodnota akciového indexu.

(3) Akciové indexy uvedené v tabulce č. 5 v příloze č. 20 této vyhlášky se pro účely stanovení kapitálového požadavku ke specifickému akciovému riziku do příslušných akciových pozic nezařazují.

Oddíl 4

Kapitálový požadavek k fondům kolektivního investování v obchodním portfoliu

§ 149

(1) Kapitálový požadavek k obecnému a specifickému úrokovému a akciovému riziku fondů kolektivního investování v obchodním portfoliu se rovná 32 % ze součtu hodnot expozic vůči těmto fondům představovaných nástroji, které tyto fondy vydávají, zejména podílovými listy. Souhrn kapitálových požadavků k obecnému úrokovému a akciovému riziku, specifickému úrokovému a akciovému riziku a měnovému riziku není vyšší než 40 % ze součtu hodnot expozic vůči těmto fondům.

(2) Povinná osoba může namísto postupu podle odstavce 1 stanovovat kapitálové požadavky k fondům kolektivního investování v obchodním portfoliu podle § 150 nebo § 151, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) statut fondu kolektivního investování nebo jiný dokument obsahuje

1. podkladové expozice, kterými se rozumí kategorie expozic, do kterých je fond kolektivního investování oprávněn investovat,
2. limity na tyto expozice včetně metodologie jejich výpočtu, pokud jsou používány,
3. maximální možnou úroveň pákového efektu, pokud je pákový efekt připuštěn,
4. strategie pro omezení rizika protistrany z repo obchodů a derivátů, pokud je fond oprávněn repo obchody a deriváty sjednávat,

b) jsou uveřejňovány pololetní a roční zprávy o obchodní činnosti fondu kolektivního investování, které umožňují vyhodnotit finanční situaci fondu, zejména aktiva, závazky a výsledek hospodaření za dané období,

c) na žádost držitele podílu, zejména držitele podílového listu, jsou jeho podíly ve fondu kolektivního investování odkoupeny v hotovosti na denní bázi z aktiv fondu,

d) aktiva fondu kolektivního investování jsou oddělena od aktiv správce fondu kolektivního investování,

e) povinná osoba odpovídajícím způsobem hodnotí rizika spojená s fondem kolektivního investování,

f) fond kolektivního investování je řízen osobou, nad níž je vykonáván dohled v členském státě nebo která má sídlo v členském státě.

U fondu kolektivního investování, který je řízen osobou, nad níž příslušný orgán dohledu v jiném než členském státě vykonává srovnatelný dohled, může povinná osoba používat výše zmíněný postup pouze tehdy, pokud byl tento záměr oznámen České národní bance a ta tento záměr neodmítla ve lhůtě 1 měsíce ode dne úplného doložení tohoto záměru, ledaže v této lhůtě informovala povinnou osobu o prodloužení lhůty k vyjádření nejvýše o 1 měsíc.

(3) Pozice v podkladových expozicích fondu kolektivního investování nelze kompenzovat s ostatními pozicemi drženy povinnou osobou, ledaže je dále stanoveno jinak.

§ 150

(1) Pokud povinná osoba zná podkladové expozice fondu kolektivního investování na denní bázi, může pro tyto pozice používat standardizovaný přístup pro výpočet kapitálového požadavku k obecnému a specifickému úrokovému a akciovému riziku nebo přístup založený na vlastních

modelech využívajících metodologii hodnoty v riziku (dále jen "VaR model"), je-li k tomu oprávněna. V tomto případě se expozice vůči fondu kolektivního investování rozloží do pozic v podkladových expozicích tohoto fondu. Pozice v podkladových expozicích lze kompenzovat s ostatními pozicemi drženými povinnou osobou za předpokladu, že povinná osoba drží takové množství expozic vůči fondu, které postačuje k výměně za jednotlivé podkladové expozice.

(2) Pokud povinná osoba použije postup podle odstavce 1, může při výpočtu kapitálových požadavků k obecnému a specifickému úrokovému a akciovému riziku využít hypotetické pozice nezbytné k napodobení složení a výkonu externě stanoveného indexu nebo pevného koše akcií či dluhopisů, jsou-li splněny následující podmínky:

a) záměrem fondu kolektivního investování je napodobit složení a výkon externě stanoveného indexu nebo pevného koše akcií či dluhopisů a

b) mezi denními cenovými pohyby nástroje vydaného fondem kolektivního investování a indexu nebo koše akcií či dluhopisů, který fond sleduje, existuje korelace alespoň 0,9 v časovém období alespoň 6 měsíců; korelací se rozumí korelační koeficient mezi denními výnosy nástroje vydaného fondem obchodovaného na uznané burze a indexu nebo koše akcií či dluhopisů, který fond sleduje.

§ 151

(1) Pokud povinná osoba nezná podkladové expozice fondu kolektivního investování na denní bázi, může pro tyto pozice používat standardizovaný přístup pro výpočet kapitálového požadavku k obecnému a specifickému úrokovému a akciovému riziku, pokud jsou splněny následující podmínky:

a) fond kolektivního investování nejprve investuje do kategorií expozic s nejvyššími kapitálovými požadavky k obecnému i specifickému úrokovému a akciovému riziku, a to až do maximální výše, k jaké je oprávněn. Poté investuje v sestupném pořadí, dokud nedosáhne maximálního limitu pro celkové investice. S pozicí v nástroji fondu kolektivního investování se zachází stejně, jako kdyby byly přímo drženy hypotetické podkladové expozice; a

b) povinná osoba při stanovení kapitálového požadavku k obecnému a specifickému úrokovému a akciovému riziku zohledňuje maximální možnou míru podstupovaných rizik, kterým by mohla být vystavena, pokud by prostřednictvím fondu kolektivního investování zaujala pozice s použitím pákového efektu tím, že poměrně zvýší svoji pozici v nástrojích fondu kolektivního investování až do úrovně maximální možné expozice vůči podkladovým expozicím, ke které je fond kolektivního investování oprávněn.

(2) Pokud by kapitálový požadavek k obecnému a specifickému úrokovému a akciovému riziku podle odstavce 1 převyšoval požadavek podle § 149 odst. 1, kapitálový požadavek se snižuje na úroveň podle § 149 odst. 1.

(3) Povinná osoba může při výpočtu kapitálového požadavku k obecnému a specifickému úrokovému a akciovému riziku spoléhat na třetí osobu. Předpokladem je, že třetí osoba podkladové expozice zná a správnost výpočtu a oznámení třetí osobou jsou zajištěny odpovídajícím způsobem.

Oddíl 5

Kapitálový požadavek k měnovému riziku

§ 152

(1) Povinná osoba stanovuje kapitálový požadavek k měnovému riziku, pokud celková měnová pozice podle § 153 přesahuje 2 % z kapitálu podle části čtvrté hlavy III.

(2) Kapitálový požadavek k měnovému riziku se stanoví u vybraných nástrojů obchodního a investičního portfolia obsahujících úrokové, akciové nebo komoditní pozice v cizích měnách, včetně pozic majících charakter cizí měny. Tyto pozice jsou měnovými pozicemi v cizích měnách. Ostatní pozice jsou měnovými pozicemi v korunách českých. Měnové pozice jsou měnové pozice v cizích měnách a měnové pozice v korunách českých. Měnové nástroje jsou nástroje, které mají alespoň jednu měnovou pozici v cizí měně.

(3) Za cizí měnu se rovněž považuje měnové zlato.

(4) Zúčtovací jednotka, například SDR, se považuje pro účely této vyhlášky za zvláštní měnu, kterou lze rozdělit na jednotlivé měny podle platného poměru složení.

§ 153

Měnové pozice

(1) Dlouhé měnové pozice nástrojů včetně podkladových nástrojů derivátů se označují kladným znaménkem a krátké měnové pozice nástrojů včetně podkladových nástrojů derivátů se označují záporným znaménkem. Dlouhými a krátkými měnovými pozicemi pevných termínových operací se rozumí dlouhé a krátké měnové pozice podkladových nástrojů těchto kontraktů.

(2) Čistá měnová pozice v cizí měně je součet dlouhých a krátkých měnových pozic v této měně. Tato pozice je dlouhá, pokud je uvedený součet kladný, nebo je krátká, pokud je uvedený součet záporný.

(3) Čistá měnová pozice v korunách českých je součin koeficientu minus 1 a čisté měnové pozice v cizích měnách, která je součtem jednotlivých čistých měnových pozic v cizích měnách; tato pozice je dlouhá, pokud je tento součet záporný, nebo je krátká, pokud je tento součet kladný.

(4) Celková měnová pozice je součet

a) větší z hodnot vyjadřujících součet všech dlouhých čistých měnových pozic v cizích měnách nebo součet všech absolutních hodnot krátkých čistých měnových pozic v cizích měnách s tím, že čistá měnová pozice ve zlatě se do těchto součtů nezahrnuje, a

b) absolutní hodnoty čisté měnové pozice ve zlatě.

§ 154

Silně korelované měny

(1) Dvě měny lze považovat za silně korelované, pokud ke ztrátě, u kompenzovaných měnových pozic během následujících 10 pracovních dnů ve výši 4 % nebo méně z hodnoty kompenzovaných měnových pozic v daných měnách, vyjádřené ve vykazující měně, došlo s pravděpodobností alespoň 99 % v případě kalkulace provedené na základě tříletého sledování, nebo alespoň 95 % v případě kalkulace provedené na základě pětiletého sledování; ztráta se počítá na základě denních kurzů, které povinná osoba používala pro přepočet nástrojů a pozic v každém pracovním dni předchozích tří nebo pěti let. Dvě měny nelze považovat za silně korelované ode

dne, kdy tato podmínka pozbývá platnosti. Korelace měn musí být doloženy.

(2) Kompenzovanou měnovou pozicí dvou měn se rozumí menší z absolutních hodnot dlouhé čisté měnové pozice v jedné měně a krátké čisté měnové pozice v druhé měně. Součet dlouhé a krátké čisté měnové pozice se nazývá nekompenzovanou měnovou pozicí. Nekompenzovaná měnová pozice se považuje za čistou měnovou pozici v té měně, jejíž absolutní hodnota měnové pozice před provedením kompenzace je větší. Tato nekompenzovaná měnová pozice se zahrnuje do dlouhých čistých měnových pozic nebo krátkých čistých měnových pozic pro účely výpočtu celkové měnové pozice.

§ 155

Měnové pozice u fondů kolektivního investování

(1) V případě expozic vůči fondům kolektivního investování představovaných nástroji, které tyto fondy vydávají, se používají měnové pozice z podkladových expozic těchto fondů. Povinná osoba se může při výpočtu kapitálového požadavku k měnovému riziku spolehnout na třetí osobu, která jí oznamuje měnové pozice podkladových expozic. Předpokladem je, že třetí osoba podkladové expozice zná a správnost oznámení o měnových pozicích je zajištěna odpovídajícím způsobem.

(2) Pokud povinná osoba měnové pozice vyplývající z podkladových expozic nezná,

a) předpokládá se, že fond kolektivního investování investuje do měnových nástrojů až do maximální výše, k jaké je oprávněn,

b) při výpočtu kapitálového požadavku k měnovému riziku zohledňuje maximální možnou míru podstupovaného měnového rizika, které by mohla být vystavena, kdyby prostřednictvím fondu kolektivního investování zaujala pozice s použitím pákového efektu tím, že poměrně zvýší svou pozici v nástrojích fondu kolektivního investování až do úrovně maximální možné expozice vůči podkladovým expozicím, ke které je fond kolektivního investování oprávněn.

(3) S předpokládanou měnovou pozicí fondu kolektivního investování podle odstavce 2 je zacházeno jako se samostatnou měnou podle stejného principu, který je uplatňován u pozic ve zlatě. Rozdíl spočívá jen v tom, že pokud povinná osoba ví, že výsledná celková pozice je dlouhá nebo krátká, může přičíst celkovou dlouhou pozici k celkové dlouhé otevřené měnové pozici nebo celkovou krátkou pozici k celkové krátké otevřené měnové pozici. Kompenzace mezi takovými pozicemi před výpočtem kapitálového požadavku k měnovému riziku není přípustná.

§ 156

Výpočet kapitálového požadavku k měnovému riziku

(1) Kapitálový požadavek k měnovému riziku se rovná součtu součinu koeficientu 0,04 a kompenzovaných pozic silně korelovaných měn a součinu koeficientu 0,08 a celkové měnové pozice.

(2) Pro účely stanovení kapitálového požadavku k měnovému riziku lze vyjmout měnové pozice v cizích měnách měnových futures obchodovaných na uznaných burzách z měnových pozic a použít metodu marží. Metoda marží musí poskytovat odpovídající měření rizika spojeného s měnovými futures. Takto stanovený kapitálový požadavek je větší nebo roven kapitálovému požadavku podle odstavce 1 nebo kapitálovému požadavku podle VaR modelu. Kapitálový

požadavek k měnovému riziku se rovná součtu kapitálového požadavku podle předchozího odstavce a kapitálového požadavku k měnovým futures obchodovaným na uznaných burzách, který je součtem marží odpovídajících těmto futures.

Oddíl 6

Kapitálový požadavek ke komoditnímu riziku

§ 157

Komoditní nástroje

Kapitálový požadavek ke komoditnímu riziku se stanoví z komoditních nástrojů obchodního a investičního portfolia. Komoditními nástroji jsou nástroje, které mají alespoň jednu komoditní pozici.

§ 158

Kompenzace nástrojů

Před stanovením kapitálového požadavku ke komoditnímu riziku lze kompenzovat opačné komoditní nástroje, pokud jde o stejnou komoditu, jsou ve stejné měně, mají stejnou splatnost a v případě derivátů i stejnou protistranu. Dále lze kompenzovat opačné komoditní nástroje v silně korelovaných komoditách a opačné komoditní nástroje, se kterými se obchoduje na trhu s denními dodávkami, a pokud se jejich zbytkové splatnosti liší nejvýše o 10 dnů.

§ 159

Komoditní pozice

(1) Dlouhé komoditní pozice nástrojů včetně podkladových nástrojů derivátů se označují kladným znaménkem a krátké komoditní pozice nástrojů včetně podkladových nástrojů derivátů se označují záporným znaménkem. Dlouhými a krátkými pozicemi pevných termínových operací se rozumí dlouhé a krátké pozice podkladových nástrojů těchto operací.

(2) Převody komoditních nástrojů v rámci repo obchodů nebo půjček či výpůjček komodit nemění původní komoditní pozice převáděných komoditních nástrojů protistran. Hotovost, která bude poskytnuta v budoucnosti, představuje krátkou úrokovou pozici a hotovost, která bude přijata v budoucnosti, představuje dlouhou úrokovou pozici.

(3) U komoditních forwardů, futures a swapů se komoditní pozice použijí pro výpočet kapitálového požadavku ke komoditnímu riziku a úrokové pozice se použijí pro výpočet kapitálového požadavku ke specifickému a obecnému úrokovému riziku, měnové pozice se použijí pro výpočet kapitálového požadavku k měnovému riziku.

(4) Pokud je krátká komoditní pozice splatná před dlouhou komoditní pozicí, povinná osoba učiní kroky k zajištění se proti riziku nedostatečné likvidity, která může nastat na některých trzích.

§ 160

Metody měření komoditního rizika

(1) Pro každou komoditu se zvolí jedna ze dvou metod měření komoditního rizika, kterými jsou buď zjednodušená metoda, nebo metoda splatností. U silně korelovaných komodit lze použít společné schéma splatností.

(2) Pro komoditní futures obchodované na uznaných burzách lze použít metodu marží s tím, že komoditní pozice těchto nástrojů se nezařazují do komoditních pozic pro účely výpočtu kapitálového požadavku ke komoditnímu riziku podle zjednodušené metody nebo metody splatností, měnové pozice se nezařazují do měnových pozic pro účely výpočtu kapitálového požadavku k měnovému riziku.

(3) Podrobnější vymezení zjednodušené metody, metody splatností a metody marží je uvedeno v příloze č. 20 této vyhlášky.

§ 161

Silně korelované komodity

(1) Silně korelovanými komoditami se rozumí

a) komodity, které jsou podle dohody protistran zaměnitelné, nebo

b) podobné komodity, které jsou blízkými substituty a korelace změn cen těchto komodit v průběhu posledních 12 měsíců před sjednáním kontraktu je vyšší než 0,9.

(2) Silně korelované komodity se považují pro účely stanovení kapitálového požadavku ke komoditnímu riziku s využitím zjednodušené metody nebo metody splatností za jednu komoditu.

§ 162

Výpočet kapitálového požadavku ke komoditnímu riziku

Kapitálový požadavek ke komoditnímu riziku se rovná součtu kapitálových požadavků pro každou jednotlivou komoditu vypočtených podle zjednodušené metody, metody splatností nebo metody marží.

Oddíl 7

Kapitálový požadavek k opcím

§ 163

Opce

Kapitálový požadavek k opcím se stanoví z opcí včetně warrantů zařazených do obchodního portfolia a měnových a komoditních opcí včetně warrantů zařazených do investičního portfolia.

§ 164

Kompenzace opcí

Před stanovením kapitálového požadavku k opcím lze kompenzovat opačné opce, pokud jsou stejného druhu, byly sjednány mezi dvěma stejnými osobami, mají stejnou realizační cenu a

zbytkovou splatnost a mají stejné podkladové nástroje.

§ 165

Pozice opcí

Úrokové, akciové, měnové a komoditní pozice opcí se vyjadřují v delta ekvivalentech opcí. Delta ekvivalenty opcí se rovnají delta ekvivalentům reálných hodnot podkladových nástrojů. Delta ekvivalent reálné hodnoty podkladové pohledávky se označuje kladným znaménkem a delta ekvivalent reálné hodnoty podkladového závazku záporným znaménkem.

§ 166

Výpočet kapitálového požadavku k opcím

(1) Pro každou opci se zvolí jedna ze čtyř metod stanovení kapitálového požadavku k opcím, kterými jsou zjednodušená metoda, metoda delta plus, metoda analýzy situací nebo metoda marží. Jejich podrobnější vymezení je uvedeno v příloze č. 20 této vyhlášky.

(2) Povinná osoba může v odůvodněných případech, zejména u exotických opcí, používat alternativní metody pro stanovení kapitálových požadavků odlišné od zjednodušené metody, metody delta plus, metody analýzy situací nebo metody marží za předpokladu, že tyto alternativní metody jsou dostatečně obezřetné a Česká národní banka jejich používání neodmítla.

Oddíl 8

Kapitálové požadavky podle vlastních modelů

§ 167

Vlastní modely

Přístupy pro výpočet kapitálového požadavku ke specifickému úrokovému riziku obchodního portfolia, ke specifickému akciovému riziku obchodního portfolia nebo k tržnímu riziku, které jsou založeny na vlastních modelech, se řadí ke speciálním přístupům pro výpočet kapitálového požadavku a je možné je používat pouze po předchozím udělení souhlasu oprávněného orgánu dohledu.

§ 168

Požadavky na používání vlastních modelů

(1) Předpokladem pro používání vlastního VaR modelu při výpočtu kapitálového požadavku k tržnímu riziku nebo specifickému úrokovému či akciovému riziku je splnění následujících požadavků:

- a) model je koncepčně správný a je používán v souladu se způsobem řízení rizik povinné osoby,
- b) model byl testován po dobu alespoň jednoho roku a povinná osoba je schopna doložit záznamy porovnávání skutečných denních zisků a ztrát v tomto období s hodnotami vypočtenými na jeho základě,

- c) model splňuje kvalitativní požadavky,
- d) model splňuje požadavky na specifikaci faktorů tržního rizika,
- e) model má prokazatelně dostatečnou přesnost a splňuje kvantitativní požadavky,
- f) povinná osoba provádí stresové testování pravidelně, zpětné testování modelu provádí denně,
- g) model je dostatečně ověřen.

(2) Podrobnější vymezení požadavků na používání vlastních modelů je uvedeno v příloze č. 21 této vyhlášky.

§ 169

Kombinace přístupů

(1) Povinná osoba může používat kombinaci přístupu založeného na vlastním VaR modelu a standardizovaného přístupu pro výpočet kapitálových požadavků k tržnímu nebo specifickému úrokovému či akciovému riziku po předchozím udělení souhlasu oprávněného orgánu dohledu s používáním přístupu založeného na vlastním VaR modelu a pokud zabezpečí zahrnutí všech kategorií tržního a specifického rizika do výpočtu kapitálových požadavků.

(2) Pro kombinaci přístupu založeného na vlastním VaR modelu a standardizovaného přístupu pro výpočet kapitálových požadavků k tržnímu nebo specifickému úrokovému či akciovému riziku jsou stanoveny následující podmínky:

- a) kapitálový požadavek ke každé kategorii tržního a specifického rizika se stanoví jediným přístupem; v rámci jedné rizikové kategorie nelze použít kombinaci těchto přístupů, ledaže povinná osoba prokáže a řádně odůvodní, že není možné tuto podmínku dodržet,
- b) povinná osoba může změnit používanou kombinaci těchto přístupů, pokud záměr provést tuto změnu byl oznámen a doložen oprávněnému orgánu dohledu a ten tuto změnu neodmítl. Povinná osoba vždy o tomto záměru současně informuje Českou národní banku;
- c) kapitálový požadavek k tržnímu a specifickému riziku stanovený na základě kombinace těchto přístupů se rovná součtu kapitálových požadavků vypočtených podle vlastního VaR modelu a kapitálových požadavků vypočtených podle standardizovaného přístupu.

Díl 4

Kapitálové požadavky k operačnímu riziku

§ 170

Přístupy pro výpočet kapitálového požadavku

(1) K přístupům pro výpočet kapitálového požadavku k operačnímu riziku se řadí

- a) přístup BIA,
- b) standardizovaný přístup,

- c) standardizovaný přístup v kombinaci s přístupem BIA,
- d) přístup ASA,
- e) přístup ASA v kombinaci s přístupem BIA,
- f) přístup AMA,
- g) přístup AMA v kombinaci s ostatními přístupy.

(2) Povinná osoba podchytí výpočtem kapitálového požadavku k operačnímu riziku veškeré činnosti.

§ 171

Přístup základního ukazatele

(1) Přístup BIA se řadí k základním přístupům pro výpočet kapitálových požadavků a je možné jej používat bez předchozího souhlasu České národní banky. Tímto není dotčena podmínka předchozího souhlasu

a) České národní banky při případném

1. přechodu ze standardizovaného přístupu na přístup BIA,
2. přechodu z přístupu ASA na přístup BIA,
3. použití standardizovaného přístupu v kombinaci s přístupem BIA,
4. použití přístupu ASA v kombinaci s přístupem BIA, nebo

b) oprávněného orgánu dohledu při případném

1. přechodu z přístupu AMA na přístup BIA, nebo
2. použití přístupu AMA v kombinaci s ostatními přístupy, je-li součástí přístup BIA.

(2) Kapitálový požadavek k operačnímu riziku podle přístupu BIA se rovná stanovenému procentu z hodnoty relevantního ukazatele. Podrobnější vymezení tohoto přístupu včetně stanoveného procenta a způsobu výpočtu hodnoty relevantního ukazatele je uvedeno v příloze č. 22 této vyhlášky.

§ 172

Standardizovaný přístup

(1) Standardizovaný přístup pro výpočet kapitálového požadavku k operačnímu riziku se řadí k základním přístupům pro výpočet kapitálových požadavků a je možné jej používat bez předchozího souhlasu České národní banky. Tímto není dotčena podmínka předchozího souhlasu

a) České národní banky při případném použití standardizovaného přístupu v kombinaci s přístupem BIA, nebo

b) oprávněného orgánu dohledu při případném

1. přechodu z přístupu AMA na standardizovaný přístup, nebo
2. použití přístupu AMA v kombinaci s ostatními přístupy, je-li součástí standardizovaný přístup.

(2) Předpokladem pro používání standardizovaného přístupu je schopnost povinné osoby

prokázat splnění požadavků pro používání standardizovaného přístupu, které jsou uvedeny v příloze č. 22 této vyhlášky.

(3) Při používání standardizovaného přístupu povinná osoba člení činnosti do standardizovaných linií podnikání. Pro jednotlivé linie podnikání určuje kapitálový požadavek k operačnímu riziku jako stanovené procento z hodnoty relevantního ukazatele pro danou linii podnikání. Podrobnější vymezení tohoto přístupu včetně způsobu výpočtu hodnoty relevantního ukazatele, vymezení linií podnikání, pravidel pro členění do linií podnikání a způsobu výpočtu celkového kapitálového požadavku při používání standardizovaného přístupu je uvedeno v příloze č. 22 této vyhlášky.

(4) Povinná osoba může přejít ze standardizovaného přístupu na přístup BIA jen v řádně odůvodněných případech a s předchozím souhlasem České národní banky.

(5) Pokud povinná osoba používá přístup AMA v kombinaci s ostatními přístupy, může změnit využití standardizovaného přístupu v rámci této kombinace pouze s předchozím souhlasem oprávněného orgánu dohledu.

§ 173

Standardizovaný přístup v kombinaci s přístupem základního ukazatele

(1) Standardizovaný přístup v kombinaci s přístupem BIA se řadí ke speciálním přístupům pro výpočet kapitálových požadavků a je možné jej používat pouze s předchozím souhlasem České národní banky a po přechodné období.

(2) Používání standardizovaného přístupu v kombinaci s přístupem BIA je možné pouze v návaznosti na výjimečnou událost, zejména nabytí majetkové účasti na jiné osobě, což si může vyžádat přechodné období pro rozšíření standardizovaného přístupu.

(3) Povinná osoba, která hodlá používat standardizovaný přístup v kombinaci s přístupem BIA,

a) je schopna prokázat splnění požadavků pro používání standardizovaného přístupu uvedených v příloze č. 22 této vyhlášky, a to u činností se standardizovaným přístupem,

b) se zaváže k plnému přechodu na používání standardizovaného přístupu podle časového harmonogramu dohodnutého s Českou národní bankou.

§ 174

Alternativní standardizovaný přístup

(1) Přístup ASA se řadí ke speciálním přístupům pro výpočet kapitálových požadavků a je možné jej používat pouze s předchozím souhlasem České národní banky.

(2) Přístup ASA odpovídá standardizovanému přístupu s dále stanovenými dílčími úpravami a dodatky.

(3) Povinná osoba, která hodlá používat přístup ASA, je schopna prokázat splnění požadavků pro používání přístupu ASA, které jsou uvedeny v příloze č. 22 této vyhlášky.

(4) Pro vybrané linie podnikání se při přístupu ASA stanovuje kapitálový požadavek s využitím alternativního ukazatele namísto ukazatele relevantního. Podrobnější vymezení vybraných linií podnikání, alternativního ukazatele pro tyto vybrané linie podnikání a způsobu výpočtu celkového kapitálového požadavku při používání přístupu ASA je uvedeno v příloze č. 22 této vyhlášky.

(5) Povinná osoba může přejít z přístupu ASA na přístup BIA nebo standardizovaný přístup jen v řádně odůvodněných případech a s předchozím souhlasem České národní banky.

(6) Pokud povinná osoba používá přístup AMA v kombinaci s ostatními přístupy, může změnit využití přístupu ASA v rámci této kombinace pouze s předchozím souhlasem oprávněného orgánu dohledu.

§ 175

Alternativní standardizovaný přístup v kombinaci s přístupem základního ukazatele

(1) Přístup ASA v kombinaci s přístupem BIA se řadí ke speciálním přístupům pro výpočet kapitálových požadavků a je možné jej používat pouze s předchozím souhlasem České národní banky a po přechodné období.

(2) Používání přístupu ASA v kombinaci s přístupem BIA je možné pouze v návaznosti na výjimečnou událost, zejména nabytí majetkové účasti na jiné osobě, což si může vyžádat přechodné období pro sjednocení přístupu k určování kapitálového požadavku pro operační riziko.

(3) Povinná osoba, která hodlá používat přístup ASA v kombinaci s přístupem BIA,

a) je schopna prokázat splnění požadavků pro používání přístupu ASA uvedených v příloze č. 22 této vyhlášky, a to u činností s přístupem ASA,

b) se zaváže k plnému přechodu na používání přístupu ASA podle časového harmonogramu dohodnutého s Českou národní bankou, ledaže by tomuto rozšíření bránily požadavky pro používání přístupu ASA. V takovém případě se povinná osoba v harmonogramu zaváže k plnému přechodu na používání standardizovaného přístupu.

§ 176

Pokročilý přístup

(1) Přístup AMA se řadí ke speciálním přístupům pro výpočet kapitálových požadavků a je možné jej používat pouze s předchozím souhlasem oprávněného orgánu dohledu.

(2) Kapitálový požadavek k operačnímu riziku podle přístupu AMA je výstupem vnitřního systému měření operačního rizika.

(3) Povinná osoba, která hodlá používat přístup AMA, prokáže splnění požadavků pro používání přístupu AMA, které jsou uvedeny v příloze č. 22 této vyhlášky.

(4) Pokud evropská ovládající banka a jí ovládané osoby nebo evropský ovládající obchodník s cennými papíry a jím ovládané osoby nebo evropská finanční holdingová osoba a jí ovládané osoby hodlají používat přístup AMA na sjednoceném základě, oprávněný orgán dohledu může připustit společné splnění požadavků pro používání přístupu AMA těmito osobami.

(5) Pokud evropská ovládající banka a jí ovládané osoby nebo evropský ovládající obchodník s cennými papíry a jím ovládané osoby nebo evropská finanční holdingová osoba a jí ovládané osoby hodlají používat přístup AMA na sjednoceném základě, obsahuje žádost oprávněnému orgánu dohledu rovněž popis metodiky používané k rozdělení kapitálu ke krytí operačního rizika mezi jednotlivé osoby ve skupině a rámcovou informaci, zda a jakým způsobem budou do systému měření rizika promítnuty účinky diverzifikace.

(6) Povinná osoba může přejít z přístupu AMA na přístup BIA, standardizovaný přístup, přístup ASA nebo přístup AMA v kombinaci s ostatními přístupy jen v řádně odůvodněných případech a s předchozím souhlasem oprávněného orgánu dohledu.

§ 177

Pokročilý přístup v kombinaci s ostatními přístupy

(1) Přístup AMA v kombinaci s ostatními přístupy se řadí ke speciálním přístupům pro výpočet kapitálových požadavků a je možné jej používat pouze s předchozím souhlasem oprávněného orgánu dohledu.

(2) Povinná osoba, která hodlá používat přístup AMA v kombinaci s ostatními přístupy, prokáže

a) splnění požadavků pro používání přístupu AMA uvedených v příloze č. 22 této vyhlášky, jde-li o činnosti s přístupem AMA,

b) splnění požadavků pro používání standardizovaného přístupu uvedených v příloze č. 22 této vyhlášky, jde-li o činnosti se standardizovaným přístupem,

c) splnění požadavků pro používání přístupu ASA uvedených v příloze č. 22 této vyhlášky, jde-li o činnosti s přístupem ASA, a

d) podchycení veškerého operačního rizika a používání odpovídajících postupů k pokrytí operačního rizika dle jednotlivých činností, zeměpisných oblastí, právních subjektů nebo jiných vnitřně stanovených oblastí.

(3) Oprávněný orgán dohledu může v jednotlivých případech požadovat, aby povinná osoba

a) měla při implementaci přístupu AMA významnou část operačního rizika podchycenou tímto přístupem,

b) rozšířila používání přístupu AMA na podstatnou část svých činností podle časového harmonogramu dohodnutého s oprávněným orgánem dohledu.

(4) Povinná osoba může přejít z přístupu AMA v kombinaci s ostatními přístupy na přístup BIA, standardizovaný přístup nebo přístup ASA jen v řádně odůvodněných případech a s předchozím souhlasem oprávněného orgánu dohledu.

Díl 5

Kapitálový požadavek na základě režijních nákladů

§ 178

Kapitálový požadavek stanovený na základě režijních nákladů se rovná 25 % ze součtu nákladů na odpisy hmotného a nehmotného majetku a správních nákladů za bezprostředně předcházející účetní období.

§ 179

(1) Pokud došlo oproti bezprostředně předcházejícímu účetnímu období k významné změně v činnosti obchodníka s cennými papíry, který stanovuje kapitálový požadavek na základě režijních nákladů, Česká národní banka může v řádně odůvodněných případech umožnit úpravu ve výpočtu tohoto kapitálového požadavku.

(2) Obchodník s cennými papíry, který začal vykonávat svoji činnost až v běžném účetním období, stanovuje kapitálový požadavek na základě režijních nákladů ve výši 25 % ze součtu nákladů na odpisy hmotného a nehmotného majetku a správních nákladů plánovaných pro běžné účetní období a případně upravených podle požadavků České národní banky.

ČÁST PÁTÁ

NĚKTERÁ PRAVIDLA PRO OMEZENÍ RIZIK

HLAVA I

PRAVIDLA ANGAŽOVANOSTI

Díl 1

Angažovanost investičního portfolia

§ 180

Vymezení angažovanosti investičního portfolia

(1) Angažovaností investičního portfolia vůči osobě nebo ekonomicky spjaté skupině osob se při uplatnění postupů podle § 44 až 53 rozumí jakákoliv expozice představovaná aktivem v jeho účetní hodnotě nebo podrozvahovou položkou v účetní hodnotě po odečtení rezerv, vždy bez aplikace rizikových vah nebo konverzních faktorů; tím nejsou dotčena ustanovení odstavců 4 a 5.

(2) Angažovanost investičního portfolia nezahrnuje v případě

- a) měnových operací expozice vůči protistraně této operace vzniklé při obvyklém způsobu vypořádání do 2 pracovních dnů po uskutečnění platby,
- b) operací nákupu nebo prodeje cenných papírů expozice vůči protistraně této operace vzniklé při obvyklém způsobu vypořádání do 5 pracovních dnů po uskutečnění platby, anebo dodání cenných papírů, podle toho, která ze skutečností nastane dříve,
- c) poskytování služeb převodů peněz, včetně provádění platebních služeb, zúčtování a vypořádání v jakékoli měně a korespondenčního bankovníctví nebo zúčtování finančních nástrojů a vypořádání transakcí a úschovy pro klienty, opožděné příjmy prostředků financování a jiné expozice vzniklé z důvodu činnosti klienta, které trvají nejdéle do následujícího pracovního dne, a

d) poskytování služeb převodů peněz, včetně provádění platebních služeb, zúčtování a vypořádání v jakékoli měně a korespondenčního bankovníctví, vnitrodenní expozice vůči osobám poskytujícím tyto služby.

(3) Angažovanost investičního portfolia nezahrnuje také expozice, které jsou odčitatelnými položkami od kapitálu.

(4) Deriváty podle přílohy č. 7 této vyhlášky a transakce s delší dobou vypořádání se do angažovanosti zahrnují v hodnotě stanovené metodou tržního ocenění, standardizovanou metodou, anebo metodou založenou na vlastním modelu, podle přílohy č. 8 této vyhlášky.

(5) Repo obchody, půjčky či výpůjčky cenných papírů nebo komodit a maržové obchody se do angažovanosti zahrnují v hodnotě stanovené

a) v souladu s metodami a podmínkami pro zohledňování účinků majetkového zajištění podle § 104 a přílohy č. 16 této vyhlášky, nebo

b) metodou založenou na vlastním modelu podle přílohy č. 8 této vyhlášky.

(6) Pro účely zjištění existence ekonomicky spjaté skupiny osob v případě sekuritizované expozice, expozice vůči fondům kolektivního investování nebo ostatní expozice, kdy zároveň existuje podkladová expozice, posoudí povinná osoba schéma a jeho podkladové expozice. Za tímto účelem povinná osoba vyhodnotí ekonomickou podstatu a rizika spojená se strukturou transakce.

§ 181

Limity angažovanosti

(1) Angažovanost investičního portfolia vůči osobě nebo ekonomicky spjaté skupině osob po zohlednění zajištění podle § 183 až 185 nesmí přesáhnout 25 % součtu původního a dodatkového kapitálu sníženého o odčitatelné položky podle části čtvrté hlavy III; tím nejsou dotčena ustanovení odstavce 2 a § 182.

(2) Pokud je osoba institucí, uznanou burzou, anebo uznaným clearingovým centrem, nesmí angažovanost investičního portfolia vůči takové osobě přesáhnout po zohlednění zajištění podle § 183 až 185 vyšší z hodnot:

a) 25 % součtu původního a dodatkového kapitálu sníženého o odčitatelné položky podle části čtvrté hlavy III, nebo

b) částka odpovídající 150 000 000 eur.

(3) Pokud ekonomicky spjatá skupina osob zahrnuje jednu nebo více institucí, uznaných burz nebo uznaných clearingových center, nesmí angažovanost investičního portfolia vůči takové ekonomicky spjaté skupině osob přesáhnout, za podmínky, že součet hodnot expozic po zohlednění zajištění podle § 183 až 185 vůči všem ekonomicky spjatým osobám v dotčené skupině, které nejsou institucí, uznanou burzou, anebo uznaným clearingovým centrem, nepřesahuje 25 % součtu původního a dodatkového kapitálu sníženého o odčitatelné položky podle části čtvrté hlavy III, vyšší z hodnot:

a) 25 % součtu původního a dodatkového kapitálu sníženého o odčitatelné položky podle části

čtvrté hlavy III, nebo

b) částka odpovídající 150 000 000 eur.

(4) Pokud je částka odpovídající 150 000 000 eur vyšší než 25 % součtu původního a dodatkového kapitálu sníženého o odčitatelné položky podle části čtvrté hlavy III, nesmí hodnota expozice překročit po zohlednění zajištění podle § 183 až 185 limit, který je přiměřený vzhledem ke kapitálu povinné osoby. Povinná osoba stanoví tento limit v souladu se zásadami a postupy pro řízení rizika koncentrace. Takto stanovený limit však nesmí překročit 100 % součtu původního a dodatkového kapitálu sníženého o odčitatelné položky podle části čtvrté hlavy III.

(5) Částka 150 000 000 eur se v období od 31. prosince do 30. prosince následujícího kalendářního roku přepočítává na částku v korunách českých kurzem devizového trhu, který Česká národní banka vyhlásila jako poslední v říjnu toho roku, v němž období začíná.

(6) Limity podle odstavců 1 až 4 jsou dodržovány průběžně.

§ 182

Neuplatnění limitů angažovanosti

(1) Limity podle § 181 se nevztahují na

a) expozice vůči centrálním vládám nebo centrálním bankám, které by jako nezajištěné obdržely rizikovou váhu 0 % podle standardizovaného přístupu,

b) expozice vůči mezinárodním organizacím, mezinárodním rozvojovým bankám nebo organizacím veřejného sektoru, které by nezajištěné obdržely rizikovou váhu 0 % podle standardizovaného přístupu,

c) expozice vůči regionálním vládám nebo místním orgánům, které by nezajištěné obdržely rizikovou váhu 0 % podle standardizovaného přístupu,

d) expozice, ke kterým se vztahuje osobní zajištění, pokud poskytovatelem zajištění je centrální vláda, centrální banka, mezinárodní organizace, mezinárodní rozvojová banka, organizace veřejného sektoru, regionální vláda nebo místní orgán, a nezajištěná pohledávka za takovýmto poskytovatelem zajištění by obdržela rizikovou váhu 0% podle standardizovaného přístupu,

e) expozice zajištěné

1. hotovostním kolaterálem představujícím závazek, zejména v podobě vkladních listů nebo obdobných nástrojů, povinné osoby, která je úvěrovou institucí, pokud je hotovostní kolaterál u povinné osoby uložen nebo v úschově, nebo

2. hotovostním kolaterálem představujícím závazek, zejména v podobě vkladních listů nebo obdobných nástrojů, osoby, která je úvěrovou institucí a vůči povinné osobě ovládající osobou, anebo ovládanou osobou, pokud je hotovostní kolaterál u této osoby uložen nebo v úschově

f) podrozvahové položky s nízkým rizikem podle přílohy č. 6 této vyhlášky, pokud byla s osobou nebo ekonomicky spjatou skupinou osob sjednána dohoda, podle které lze úvěrový příslib čerpat pouze tehdy, pokud nezpůsobí překročení limitů podle § 181.

(2) Limity podle § 181 se nevztahují také na

- a) expozice v krytých dluhopisech podle přílohy č. 4 této vyhlášky, a to do výše 75 % hodnoty expozic,
- b) expozice vůči osobám se sídlem v České republice, které ovládají povinnou osobu a jsou bankou nebo obchodníkem s cennými papíry,
- c) expozice vůči osobám, které jsou ovládány povinnou osobou a povinná osoba je zahrnuje do regulovaného konsolidačního celku,
- d) expozice vůči osobám, které jsou úvěrovou institucí, obchodníkem s cennými papíry, zahraničním obchodníkem s cennými papíry z členského státu nebo uznaným obchodníkem s cennými papíry se sídlem v jiném než členském státě a jsou ovládány povinnou osobou, nebo je ovládá tatáž osoba jako povinnou osobu, nebo povinnou osobu ovládají, a to do výše 75 % hodnoty expozic; tím nejsou dotčena ustanovení písmen b) a c) a
- e) podrozvahové položky se středně nízkým rizikem podle přílohy č. 6 této vyhlášky, a to do výše 50 % jejich hodnoty.

Zohlednění zajištění

§ 183

(1) Povinná osoba může pro účely limitů podle § 181 vyjádřit expozici v plně upravené hodnotě (E*) stanovené podle přílohy č. 16 této vyhlášky.

(2) Povinná osoba, která je oprávněna používat vlastní odhady hodnot LGD a konverzních faktorů, může používat vlastní odhady vlivu finančního kolaterálu na hodnotu expozice a tyto dopady promítat do propočtu hodnoty expozic pro účely limitů podle § 181, pokud je schopna České národní bance prokázat, že

- a) vlivy finančního kolaterálu na hodnotu expozice jsou odhadovány odděleně od vlivů zohledněných v hodnotě LGD,
- b) využívanými postupy je zajištěno, že odhady používané pro snížení hodnoty expozice jsou přiměřené a spolehlivé, a
- c) postupy jsou využívány v souladu s postupy používanými pro stanovení kapitálových požadavků.

(3) Pokud je povinná osoba oprávněna používat vlastní odhady hodnot LGD a konverzních faktorů, avšak nevyužívá vlastní odhady účinku finančního kolaterálu na hodnotu expozice podle odstavce 2, může používat pro stanovení hodnoty expozice pro účely limitů podle § 181 komplexní metodu finančního kolaterálu, anebo postup podle § 185 odst. 5.

(4) Pokud povinná osoba stanovuje hodnotu expozice pro účely limitů podle § 181 použitím komplexní metody finančního kolaterálu, metodou podle odstavce 2 nebo 3, provádí pravidelné stresové testování úvěrových rizikových koncentrací včetně čisté realizovatelné hodnoty jakéhokoliv přijatého kolaterálu s tím, že

- a) stresové testy musí zachycovat rizika vznikající na základě potenciálních změn tržních podmínek, které mohou mít nepříznivý vliv na kapitál, a rizika vznikající při uspokojení se ze

zajištění ve stresových situacích,

b) na vyžádání České národní banky prokáže, že realizované stresové testy jsou odpovídající a vhodné pro ohodnocení takových rizik,

c) hodnota uznatelného kolaterálu se pro propočet hodnoty expozice odpovídajícím způsobem sníží v případě, že takové testy ukáží na jeho nižší realizovatelnou hodnotu, než kterou by bylo možné použít podle komplexní metody finančního kolaterálu, metody podle odstavce 2 nebo 3, a

d) součástí strategií řízení rizik povinné osoby jsou zásady a postupy k zabezpečení řízení rizika koncentrace, zejména

1. zásady a postupy pro vypořádání se s riziky vznikajícími z nesouladu splatností expozic a zajištění těchto expozic,

2. zásady a postupy pro případy, kdy stresový test prokáže nižší realizovatelnou hodnotu přijatého kolaterálu, než by tomu mělo být při použití komplexní metody finančního kolaterálu, anebo metody podle odstavce 2 nebo 3, a

3. zásady a postupy pro vypořádání se s rizikem koncentrace vznikajícím v důsledku používání technik snižování úvěrového rizika, zvláště v případě velkých nepřímých angažovaností, například vůči jednomu emitentovi cenných papírů přijatých jako zajištění.

§ 184

(1) Povinná osoba může pro účely pravidel angažovanosti, při splnění podmínek podle odstavce 2, snížit hodnotu expozice o

a) 50 % hodnoty obytné nemovitosti obývané nebo pronajímané vlastníkem, pokud je expozice touto nemovitostí zajištěna,

b) 50 % hodnoty podílu ve finských společnostech zajišťujících bytovou výstavbu (Finnish residential housing companies), které působí v souladu s finským zákonem z roku 1991 o společnostech zajišťujících výstavbu budov nebo odpovídajícími pozdějšími předpisy, pokud je expozice tímto podílem zajištěna, nebo

c) 50 % hodnoty obytné nemovitosti v leasingu, pokud si pronajímatel ponechává neomezené vlastnické právo k obytné nemovitosti, dokud nájemce nevyužije svého předkupního práva.

(2) Povinná osoba je schopna České národní bance prokázat, že hodnota dotčené obytné nemovitosti je oceňována obezřetně, ocenění je prováděno alespoň jednou za 3 roky a jsou splněny podmínky uznatelnosti pro zohledňování technik snižování úvěrového rizika podle § 102 až 107, podmínky uznatelnosti pro obytné nemovitosti podle přílohy č. 15 této vyhlášky a podmínky pro zohledňování hodnoty nemovitosti podle přílohy č. 16 této vyhlášky.

(3) Povinná osoba může pro účely pravidel angažovanosti, při splnění podmínek podle odstavce 4, snížit hodnotu expozice o

a) 50 % hodnoty nebytové nemovitosti na území jiného členského státu, pokud je expozice touto nemovitostí zajištěna, příslušný orgán dohledu v jiném členském státě považuje takovou nemovitost za uznatelné zajištění a expozici zajištěné takovou nemovitostí přiděluje rizikovou váhu 50 % podle standardizovaného přístupu,

b) 50 % hodnoty podílu ve finských společnostech zajišťujících nebytovou výstavbu (Finnish housing companies), které působí v souladu s finským zákonem o společnostech zajišťujících

výstavbu budov z roku 1991 nebo odpovídajícími pozdějšími předpisy, pokud je expozice tímto podílem zajištěna, nebo

c) 50 % hodnoty nebytové nemovitosti v leasingu, pokud nemovitost je na území jiného členského státu, příslušný orgán dohledu v jiném členském státě považuje takovou nemovitost za uznatelné zajištění a expozici zajištěné takovou nemovitostí přiděluje rizikovou váhu 50 % podle standardizovaného přístupu.

(4) Povinná osoba je schopna České národní bance prokázat, že hodnota dotčené nebytové nemovitosti je oceňována obezřetně. Nebytová nemovitost musí být stavebně zcela dokončena a pronajata a musí přinášet odpovídající příjmy z nájemného.

§ 185

(1) Majetkové nebo osobní zajištění je uznatelné pro účely pravidel angažovanosti, pokud jsou splněny požadavky podle § 102 až 107.

(2) Pokud je povinná osoba oprávněna používat přístup IRB, majetkové zajištění je uznatelné pro účely pravidel angažovanosti, pokud jsou také splněny požadavky podle § 90 až 101.

(3) Pohledávky, movité věci a věci v leasingu jiné než podle § 184 nejsou uznatelným zajištěním pro účely pravidel angažovanosti.

(4) Pokud je expozice vůči osobě zajištěna osobním zajištěním, povinná osoba ji může považovat za angažovanost vůči poskytovateli zajištění za předpokladu, že nezajištěná expozice vůči tomuto poskytovateli zajištění by obdržela rizikovou váhu podle standardizovaného přístupu stejnou nebo nižší než nezajištěná expozice vůči osobě. Při nesouladu měn expozice a osobního zajištění nebo nesouladu splatností podle § 105 se hodnota expozice upraví podle přílohy č. 16 této vyhlášky. Pokud je expozice vůči osobě zajištěna osobním zajištěním jen částečně, postupuje se podle přílohy č. 16 této vyhlášky.

(5) Pokud je expozice vůči osobě zajištěna finančním kolaterálem, povinná osoba ji může považovat do výše reálné hodnoty finančního kolaterálu za angažovanost vůči emitentovi nástroje použitého jako finanční kolaterál, za předpokladu, že takto zajištěná expozice vůči osobě by obdržela rizikovou váhu podle standardizovaného přístupu stejnou nebo nižší než nezajištěná expozice vůči osobě. Tento postup nelze použít při nesouladu splatností podle § 105.

(6) Pokud povinná osoba splňuje podmínky pro současné použití jednoduché a komplexní metody finančního kolaterálu podle přílohy č. 16 této vyhlášky, může pro účely pravidel angažovanosti použít zároveň komplexní metodu finančního kolaterálu i postup podle odstavce 5.

Díl 2

Angažovanost obchodního portfolia

§ 186

Vymezení angažovanosti obchodního portfolia

(1) Angažovaností obchodního portfolia vůči osobě nebo ekonomicky spjaté skupině osob se při uplatnění administrativních postupů podle § 44 až 53 rozumí kladný rozdíl mezi součtem

dlouhých pozic podle odstavce 2 písm. a) až g) a součtem absolutních hodnot krátkých pozic podle odstavce 2 písm. a) až g).

(2) Vůči osobě nebo ekonomicky spjaté skupině osob se stanoví tyto dlouhé pozice, které se označují kladným znaménkem, a krátké pozice, které se označují záporným znaménkem:

a) úrokové pozice podle § 133,

b) akciové pozice podle § 143,

c) expozice vůči fondům kolektivního investování podle § 149 až 151,

d) pozice vyplývající z volných dodávek podle § 130,

e) rozdíly mezi sjednanou vypořádací cenou a aktuálním tržním oceněním cenných papírů, cizích měn a komodit u obchodů nevypořádaných do stanoveného dne vypořádání, pokud tyto rozdíly představují ztrátu,

f) expozice z repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, jejichž hodnoty jsou stanoveny podle přílohy č. 8 této vyhlášky,

g) expozice derivátů, maržových obchodů a transakcí s delší dobou vypořádání, jejichž hodnoty jsou stanoveny podle přílohy č. 8 této vyhlášky, a

h) rozdíly dlouhých a krátkých pozic u ostatních nástrojů obchodního portfolia vyplývajících z dalších obchodů.

(3) Každá pozice se zařazuje pouze do jedné z pozic podle odstavce 2 písm. a) až h).

(4) Do angažovanosti obchodního portfolia vůči osobě nebo ekonomicky spjaté skupině osob se nezahrnují odčitatelné položky od kapitálu.

(5) Pro účely odstavce 2 písm. d) až g) se hodnoty expozice a hodnota rizikově vážené expozice stanoví s využitím standardizovaného přístupu.

Kapitálový požadavek k riziku angažovanosti obchodního portfolia

§ 187

(1) Pro každou osobu, pokud se na expozice vůči ní uplatňují limity podle § 181, se určí zbytková angažovanost vůči osobě. Stanoví se rozdíl mezi angažovaností investičního portfolia odpovídající limitu podle § 181 a angažovaností investičního portfolia vůči osobě podle § 180 po případném vyloučení expozic nebo částí expozic, na něž se nevztahují limity podle § 181, zohlednění zajištění podle § 183 nebo 184. Pokud je tento rozdíl kladný, zbytková angažovanost vůči osobě se mu rovná. V ostatních případech se zbytková angažovanost vůči osobě rovná nule.

(2) Pro určení, zda je třeba počítat kapitálový požadavek k riziku angažovanosti obchodního portfolia, se dlouhé a krátké pozice obchodního portfolia vůči osobě definované v § 186 odst. 2 sečtou. Je-li tento součet menší než zbytková angažovanost vůči osobě, nebo se zbytkové angažovanosti vůči osobě rovná, kapitálový požadavek k riziku angažovanosti obchodního portfolia se rovná nule. V opačném případě se počítá kapitálový požadavek k riziku angažovanosti obchodního portfolia podle postupu uvedeného v odstavcích 3 až 5 a § 188 odst. 1 a 2.

(3) Při propočtu kapitálového požadavku k riziku angažovanosti obchodního portfolia se přiřadí dlouhým pozicím podle § 186 odst. 2 koeficienty takto:

- a) úrokovým pozicím koeficienty podle tabulky č. 2 v příloze č. 20 této vyhlášky,
- b) akciovým pozicím koeficienty specifického akciového rizika použité při výpočtu kapitálového požadavku ke specifickému akciovému riziku obchodního portfolia,
- c) expozicím vůči fondům kolektivního investování koeficient 0,08 a
- d) pozicím podle § 186 odst. 2 písm. d) až h) koeficienty rovné součinu 0,08 a rizikové váhy podle standardizovaného přístupu.

(4) Všechny krátké pozice podle § 186 odst. 2 se sečtou. Dlouhé pozice se pak uspořádají vzestupně do jedné posloupnosti podle koeficientů. Dále se postupně kompenzuje součet krátkých pozic s dlouhými pozicemi posloupnosti s tím, že se postupuje od položek s nejvyšším koeficientem. Výsledkem je posloupnost zbývajících dlouhých pozic.

(5) Postupně se kompenzuje zbytková angažovanost vůči osobě podle odstavce 1 se zbývajících dlouhými pozicemi podle odstavce 5 s tím, že se postupuje od pozic s nejnižším koeficientem. Tím se obdrží výsledná posloupnost dlouhých pozic.

§ 188

(1) Kapitálový požadavek k riziku angažovanosti obchodního portfolia vůči osobě se stanoví sečtením součinů dlouhých pozic výsledné posloupnosti a příslušného koeficientu podle § 187 odst. 3 a korekčního faktoru podle přílohy č. 23 této vyhlášky.

(2) Výše korekčního faktoru je závislá na četnosti převýšení součtu dlouhých a krátkých pozic obchodního portfolia vůči osobě podle § 187 odst. 2 nad zbytkovou angažovaností vůči osobě během 9 pracovních dnů předcházejících dni vykazování a na velikosti převýšení v den vykazování. Korekční faktor ve sloupci A tabulky v příloze č. 23 této vyhlášky se použije, pokud došlo k tomuto převýšení ve všech 10 pracovních dnech. Pokud převýšení trvalo méně než 10 pracovních dnů, použije se korekční faktor ve sloupci B této tabulky.

(3) Postup podle § 187 a odstavců 1 a 2 se uplatňuje ve vztahu k osobě pro každé převýšení limitu podle § 181 v obchodním portfoliu. V případě ekonomicky spjaté skupiny osob se uplatní postup podle § 186 odst. 2 a návazně se uplatní postup podle § 187 a odstavců 1 a 2 pro každé převýšení limitu podle § 181. Jednotlivé kapitálové požadavky se sečtou, čímž se obdrží kapitálový požadavek k riziku angažovanosti obchodního portfolia.

(4) Součet dlouhých a krátkých pozic obchodního portfolia vůči osobě podle § 187 odst. 2 nesmí přesáhnout 500 % součtu původního a dodatkového kapitálu sníženého o odčitatelné položky podle části čtvrté hlavy III. Tento limit platí pouze v případě, že limit podle § 181 je překračován nejvýše 10 po sobě jdoucích pracovních dnů. V případě, že limit je překračován více než 10 po sobě jdoucích pracovních dnů, nesmí součet všech překročení v těchto jednotlivých dnech převýšit 600 % součtu původního a dodatkového kapitálu sníženého o odčitatelné položky podle části čtvrté hlavy III.

§ 189

Jakékoliv operace vedoucí k umělému snižování kapitálového požadavku k riziku angažovanosti obchodního portfolia nelze provádět.

Díl 3

Celková angažovanost

§ 189a

(1) Celkovou angažovaností vůči osobě nebo ekonomicky spjaté skupině osob se rozumí součet angažovanosti investičního portfolia a angažovanosti obchodního portfolia vůči osobě nebo ekonomicky spjaté skupině osob.

(2) Velkou angažovaností vůči osobě nebo ekonomicky spjaté skupině osob se rozumí celková angažovanost, jejíž hodnota je rovna nebo je vyšší než 10 % součtu původního a dodatkového kapitálu sníženého o odčitatelné položky podle části čtvrté hlavy III.

HLAVA II

PRAVIDLA PRO PŘEVOD RIZIK

Ponechání čistého ekonomického podílu

§ 189b

(1) Povinná osoba, kromě případů, kdy je původcem, sponzorem nebo původním věřitelem, může být vystavena úvěrovému riziku ze sekuritizované expozice v obchodním nebo investičním portfoliu pouze tehdy, pokud ji původce, sponzor nebo původní věřitel výslovně informuje, že si průběžně ponechává významný čistý ekonomický podíl.

(2) Ponecháním významného čistého ekonomického podílu se rozumí ponechání

- a) alespoň 5 % jmenovité hodnoty každé tranše převedené investorům,
- b) podílu původce ve výši alespoň 5 % jmenovité hodnoty sekuritizovaných expozic v případě sekuritizace revolvingových expozic,
- c) náhodně vybraných expozic, které odpovídají alespoň 5 % jmenovité hodnoty sekuritizovaných expozic a které by jinak byly sekuritizovány v rámci dané sekuritizační transakce, za podmínky, že počet expozic určených na počátku k sekuritizaci je alespoň 100, nebo
- d) tranše první ztráty a případně dalších tranší, které znamenají stejné nebo vyšší riziko než tranše převedené investorům a které nejsou splatné dříve než tranše převedené investorům tak, aby expozice, které jsou ponechány, činily v úhrnu alespoň 5 % jmenovité hodnoty sekuritizovaných expozic.

(3) Výše čistého ekonomického podílu se určuje podle jmenovité hodnoty podrozvahových položek na počátku sekuritizace a je průběžně udržována. Čistý ekonomický podíl nelze převést a rovněž nemůže být předmětem zajištění nebo krátké pozice.

(4) Požadavek ponechání významného čistého ekonomického podílu se na jednu sekuritizační transakci neuplatňuje opakovaně.

§ 189c

(1) Evropská ovládající banka nebo evropská finanční holdingová osoba může na konsolidovaném základě splnit požadavek ponechání čistého ekonomického podílu, sekuritizuje-li sama nebo prostřednictvím ovládané osoby v pozici původce nebo sponzora expozice více úvěrových institucí, obchodníků s cennými papíry nebo finančních institucí, nad kterými je vykonáván dohled na konsolidovaném základě.

(2) Ustanovení odstavce 1 se použije pouze v případě, kdy se úvěrová instituce, obchodník s cennými papíry nebo finanční instituce, která je původcem sekuritizovaných expozic, zavázala k plnění požadavků podle § 189e odst. 1 a bez zbytečného odkladu poskytuje dalšímu původci nebo sponzorovi a příslušné evropské ovládající bance nebo evropské finanční holdingové osobě informace potřebné k plnění požadavků podle § 189e odst. 3.

(3) Požadavek ponechání významného čistého ekonomického podílu se neuplatňuje v případech, kdy sekuritizovaná expozice představuje pohledávku, anebo podmíněnou pohledávku vůči

- a) centrální vládě nebo centrální bance,
- b) regionální vládě, místnímu orgánu nebo organizaci veřejného sektoru z členského státu,
- c) instituci, které je podle standardizovaného přístupu přiřazena riziková váha 50 %, anebo nižší, nebo
- d) mezinárodní rozvojové bance.

(4) Požadavek ponechání významného čistého ekonomického podílu se neuplatňuje také v případě, kdy sekuritizovaná expozice představuje pohledávku, anebo podmíněnou pohledávku, která je v celé výši zajištěna bezpodmínečnou a neodvolatelnou zárukou osoby podle odstavce 3.

(5) Požadavek ponechání významného čistého ekonomického podílu se dále neuplatňuje na

- a) transakce založené na jasném, transparentním a dostupném indexu, jehož podkladové referenční nástroje jsou stejné jako nástroje, které tvoří široce obchodovaný index, nebo jehož podkladové referenční nástroje jsou jiné obchodovatelné cenné papíry, které nejsou sekuritizovanými expozicemi, a
- b) syndikované úvěry, pohledávky nabyté za úplatu nebo swapy úvěrového selhání, pokud nejsou tyto nástroje použity k zajištění nebo opětovné sekuritizaci sekuritizace, na kterou se vztahuje požadavek ponechání významného čistého ekonomického podílu.

§ 189d

Obezřetnost investora

(1) Povinná osoba, která je investorem, uplatňuje, s ohledem na složení obchodního nebo investičního portfolia a úměrně k rizikovému profilu svých investic do sekuritizovaných expozic, postupy, které umožňují uceleně a důkladně zaznamenávat, analyzovat a porozumět těmto skutečnostem týkajícím se každé sekuritizované expozice:

- a) informace poskytnuté původcem nebo sponzorem za účelem vymezení čistého ekonomického podílu, který bude průběžně udržovat v dané sekuritizaci,
- b) riziková charakteristika individuálních sekuritizovaných expozic,
- c) riziková charakteristika podkladových expozic sekuritizované expozice,
- d) reputace a ztráty vzniklé z dřívějších sekuritizací původce nebo sponzora v relevantních třídách podkladových expozic sekuritizované expozice,
- e) informace poskytované původcem, sponzorem, jejich zástupcem nebo poradcem o uskutečnění řádné kontroly sekuritizovaných expozic a tam, kde je to relevantní, o uskutečnění řádné kontroly podkladových expozic,

- f) metody a koncepce, na nichž je založeno oceňování podkladových expozic, je-li to relevantní, a postupy přijaté původcem nebo sponzorem za účelem zajištění nezávislosti oceňovatele a
- g) veškeré strukturální rysy dané sekuritizace, které mohou mít zásadní dopad na výkonnost sekuritizované expozice.

(2) Splnění požadavků podle odstavce 1 je povinná osoba schopna doložit České národní bance před uskutečněním investice a v odůvodněných případech i následně.

(3) Povinná osoba, která je investorem, provádí pravidelné stresové testování, které je přiměřené příslušné sekuritizované expozici. Může přitom využít finanční modely od ratingové agentury za předpokladu, že je schopna na vyžádání doložit, že před provedením investice postupovala s odbornou péčí při validaci relevantních předpokladů a struktury modelu a při porozumění postupu, předpokladům a výsledkům.

(4) Povinná osoba, která není původcem, sponzorem nebo původním věřitelem, stanoví za účelem průběžného a včasného sledování výkonnosti sekuritizovaných expozic postupy odpovídající složení jejího obchodního nebo investičního portfolia a úměrné rizikovému profilu jejích investic do sekuritizovaných expozic. V relevantních případech sleduje rovněž údaje o typu expozice, podílu podkladových expozic po splatnosti 30, 60 nebo 90 dnů, míře selhání, míře předčasného splacení, podkladových expozicích, u nichž bylo zahájeno vymáhání zajištění, typu zajištění a míře využití zajištění, rozložení četností kvantitativního úvěrového hodnocení nebo jiného měřítka úvěruschopnosti podkladových expozic, odvětvovém a geografickém členění, rozložení četností poměru úvěru k hodnotě nemovitosti s šířkou pásem, která umožňují potřebný rozbor citlivosti podkladových expozic.

(5) Je-li podkladová expozice zároveň sekuritizovanou expozicí, disponuje povinná osoba, která není původcem, sponzorem nebo původním věřitelem, údaji podle odstavce 4 ve vztahu k těmto podkladovým sekuritizovaným expozicím i ve vztahu ke znakům a výkonnosti jejich podkladových seskupení.

(6) Povinná osoba, která není původcem, sponzorem nebo původním věřitelem, musí být podrobně obeznámena s veškerými strukturálními prvky sekuritizované expozice, které by mohly významně ovlivnit výkonnost expozice, zejména pokud se jedná o smluvní rozložení toků hotovosti a souvisejících spouštěcích mechanismů, úvěrová posílení, posílení likvidity, spouštěcí mechanismy založené na tržní hodnotě nebo speciální vymezení selhání pro daný obchod.

(7) Nejsou-li splněny požadavky podle odstavců 1 až 6 a § 189e odst. 3 v jakémkoli významném ohledu z důvodu jednání povinné osoby, uplatňuje se na sekuritizovanou expozici přiměřená dodatečná riziková váha stanovená Českou národní bankou ve výši alespoň 2,5násobku rizikové váhy, která se přiřazuje příslušným pozicím podle přílohy č. 17 nebo 18 této vyhlášky. Dodatečná riziková váha se zvyšuje s každým porušením povinnosti jednat s odbornou péčí. Výsledná riziková váha přitom nepřesáhne 1 250 %. Česká národní banka může přihlídnout k výjimkám podle § 189c odst. 3 až 5 a snížit rizikovou váhu, která se uplatňuje podle tohoto odstavce.

§ 189e

Obezřetnost původce a sponzora

(1) Povinná osoba, která je sponzorem nebo původcem, uplatňuje na expozici určenou k sekuritizaci pravidla pro poskytování úvěrů podle přílohy č. 1 části 1 písm. A. bodu I této vyhlášky tak, jako kdyby se jednalo o expozici určenou k zařazení do vlastního obchodního nebo investičního portfolia. Povinná osoba podle věty první uplatňuje stejné postupy pro schvalování, a tam, kde je to relevantní, pro doplnění, obnovení a refinancování úvěru. Tato

povinná osoba dále uplatňuje stejné standardy pro rozbor účastí nebo úpisů v sekuritizačních emisích nabytých od jiné osoby bez ohledu na to, zda tyto účasti nebo úpisy zařadí do obchodního nebo investičního portfolia.

(2) Nejsou-li splněny požadavky podle odstavce 1, nepostupuje povinná osoba, která je původcem, podle § 109 odst. 1 a § 110 odst. 1 a nevylučuje sekuritizované expozice ze stanovení kapitálového požadavku.

(3) Povinná osoba, která je sponzorem nebo původcem, poskytuje investorovi informaci o míře svého závazku udržovat čistý ekonomický podíl v sekuritizaci. Tato povinná osoba dále zajistí, aby měl případný budoucí investor snadný přístup ke všem příslušným významným údajům o úvěrové kvalitě a výkonnosti jednotlivých podkladových expozic, peněžních tocích a zajištění, jakož i k údajům, které jsou nezbytné k provedení uceleného a informačně kvalitního stresového testování peněžních toků a hodnot zajištění podkladové expozice. Příslušné významné údaje se stanovují k datu sekuritizace, anebo později v případech, kdy je to odůvodněné vzhledem k povaze této sekuritizace.

ČÁST ŠESTÁ

PRAVIDLA PRO NABÝVÁNÍ, FINANCOVÁNÍ A POSUZOVÁNÍ AKTIV

(K § 15 zákona o bankách a k § 11 odst. 3 zákona o spořitelních a úvěrních družstvech)

HLAVA I

PRAVIDLA PRO NABÝVÁNÍ A FINANCOVÁNÍ AKTIV

§ 190

Pravidla pro nabývání některých druhů aktiv bankou

(1) Banka nesmí nabývat podíl nebo podřízenou pohledávku na osobě, která má kvalifikovanou účast¹⁷ na této bance samostatně nebo jednáním ve shodě s jinou osobou.

(2) Banka může nabýt účastnické cenné papíry¹⁸ vydané osobou mající na bance kvalifikovanou účast podle odstavce 1 pouze při současném splnění těchto podmínek:

a) banka, která hodlá nabýt účastnické cenné papíry vydané osobou mající na bance kvalifikovanou účast podle odstavce 1 (dále jen "nabývajíc bankou"), je v pozici tvůrce trhu a toto své postavení České národní bance prokáže před prvním nabytím účastnického cenného papíru vydaného osobou mající na bance kvalifikovanou účast podle odstavce 1,

b) tyto účastnické cenné papíry nabývá za účelem tvorby trhu a zařazuje je do svého obchodního portfolia a

c) reálná hodnota všech účastnických cenných papírů jednoho emitenta, který je osobou mající na bance kvalifikovanou účast podle odstavce 1, nesmí přesáhnout 1 % kapitálu nabývajíc banky stanoveného na individuálním základě.

(3) Banka nesmí nabývat podílové listy podílového fondu, který je obhospodařován nebo byl vytvořen investiční společností, která je osobou mající na bance kvalifikovanou účast podle odstavce 1.

§ 191

Pravidla pro nabývání některých druhů aktiv družstevní záložnou

Družstevní záložna nesmí nabývat podílové listy podílového fondu, který je obhospodařován nebo byl vytvořen investiční společností, která je osobou mající kvalifikovanou účast na družstevní záložně samostatně nebo jednáním ve shodě s jinou osobou.

§ 192

Pravidla pro financování nabytí některých druhů aktiv bankou

(1) Banka nesmí poskytovat úvěry¹⁹ ani vystavovat zajišťovací nebo platební nástroje,

¹⁷ § 17a odst. 4 zákona č. 21/1992 Sb.

¹⁸ § 183a odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁹ § 1 odst. 2 písm. b) zákona č. 21/1992 Sb.

například záruky, akreditivy, za účelem přijetí úvěru na nákup účastnických cenných papírů nebo podílových listů, které byly vydány

- a) touto bankou,
- b) právnickou osobou s kvalifikovanou účastí na bance,
- c) právnickou osobou, která je pod kontrolou²⁰ osoby s kvalifikovanou účastí na bance,
- d) právnickou osobou, která je pod kontrolou osob jednajících ve shodě a tyto osoby mají kontrolu nad bankou,
- e) právnickou osobou, která patří mezi osoby jednající ve shodě uvedené v písmenu d),
- f) právnickou osobou, která je pod kontrolou některé z osob jednajících ve shodě uvedené v písmenu d), nebo
- g) právnickou osobou pod kontrolou banky.

(2) Banka nesmí poskytovat úvěry ani vystavovat zajišťovací nebo platební nástroje za účelem přijetí úvěru k financování

- a) nabytí podílu, který není ve formě cenných papírů, na osobách uvedených v odstavci 1,
- b) získání podřízené pohledávky za osobou uvedenou v odstavci 1, nebo
- c) tvorby fondů osob uvedených v odstavci 1.

§ 193

Pravidla pro financování nabytí některých druhů aktiv družstevní záložnou

(1) Družstevní záložna nesmí poskytovat úvěry ani vystavovat zajišťovací nebo platební nástroje, například záruky, akreditivy, za účelem přijetí úvěru na nákup účastnických cenných papírů nebo podílových listů, které byly vydány

- a) právnickou osobou s kvalifikovanou účastí na družstevní záložně,
- b) právnickou osobou, která je pod kontrolou²¹ osoby s kvalifikovanou účastí na družstevní záložně,
- c) právnickou osobou, která je pod kontrolou osob jednajících ve shodě a tyto osoby mají kontrolu nad družstevní záložnou,
- d) právnickou osobou, která patří mezi osoby jednající ve shodě uvedené v písmenu c), nebo
- e) právnickou osobou, která je pod kontrolou některé z osob jednajících ve shodě uvedené v písmenu c).

(2) Družstevní záložna nesmí poskytovat úvěry ani vystavovat zajišťovací nebo platební nástroje za účelem přijetí úvěru k financování

²⁰ § 17a odst. 1 zákona č. 21/1992 Sb.

²¹ § 2b odst. 2 zákona č. 87/1995 Sb.

- a) nabytí podílu, který není ve formě cenných papírů, na osobách uvedených v odstavci 1,
- b) získání podřízené pohledávky za touto družstevní záložnou nebo osobou uvedenou v odstavci 1, nebo
- c) tvorby fondů této družstevní záložny nebo osoby uvedené v odstavci 1.

(3) Družstevní záložna nesmí poskytovat úvěry ani vystavovat zajišťovací nebo platební nástroje za účelem splacení základního členského vkladu nebo dalšího členského vkladu.

HLAVA II

PRAVIDLA PRO POSUZOVÁNÍ AKTIV

Díl 1

Kategorizace vybraných expozic investičního portfolia

§ 194

Předmět kategorizace

(1) Banka nebo družstevní záložna kategorizuje expozice investičního portfolia podle § 47 představované pohledávkami vzniklými z výkonu činností vyplývajících z oprávnění k činnosti (dále jen "pohledávky z finančních činností"), a to bez ohledu na to, zda používá standardizovaný přístup nebo přístup IRB. Pohledávkami z finančních činností jsou zejména poskytnuté úvěry, pohledávky z finančního leasingu, pohledávky z vkladu, pohledávky ze záruky, pohledávky z akreditivu, pohledávky z faktoringu, zálohy na pořízení cenných papírů poskytnuté na dobu delší než 30 kalendářních dnů, pohledávky z prodeje cenných papírů s odkladem splatnosti prodejní ceny na dobu delší než 30 kalendářních dnů, pohledávky z prodeje cenných papírů nevypořádaných do 30 dnů po stanoveném dni vypořádání.

(2) Kategorizace vybraných expozic investičního portfolia se nevztahuje na pohledávky z držení cenných papírů, pohledávky z derivátů a pohledávky z jiných než finančních činností, zejména pohledávky z pracovněprávních a obdobných vztahů, poskytnuté provozní zálohy nebo zálohy na pořízení hmotného a nehmotného majetku, pohledávky z prodeje zásob, hmotného a nehmotného majetku.

§ 195

Základní kategorie

Banka nebo družstevní záložna zařazuje pohledávky z finančních činností do těchto kategorií:

- a) pohledávky bez selhání dlužníka,
- b) pohledávky se selháním dlužníka

s tím, že selhání dlužníka je vymezeno v § 49. Pokud banka nebo družstevní záložna pro účely kapitálové přiměřenosti aplikuje u retailových expozic definici selhání dlužníka na úrovni

transakce, aplikuje ji stejným způsobem i pro účely kategorizace těchto expozic.

§ 196

Pohledávky bez selhání dlužníka

(1) Pohledávky bez selhání dlužníka banka nebo družstevní záložna zařazuje do těchto podkategorií:

- a) standardní pohledávky,
- b) sledované pohledávky.

(2) Banka nebo družstevní záložna nemusí pohledávky bez selhání dlužníka podle odstavce 1 dále členit, pokud k nim při posuzování, zda došlo ke snížení jejich účetní hodnoty, přistupuje jako k portfoliu jednotlivě nevýznamných pohledávek (§ 204).

(3) Pohledávka se považuje za standardní, pokud není důvod pochybovat o jejím úplném splacení, aniž by banka nebo družstevní záložna přistoupila k uspokojení se ze zajištění. Splátky jistiny a příslušenství jsou řádně hrazeny, žádná z nich není po splatnosti déle než 30 dnů nebo žádná z pohledávek za dlužníkem nebyla v posledních 2 letech z důvodu zhoršení jeho finanční situace restrukturalizována.

(4) Pohledávka se považuje za sledovanou, pokud je s ohledem na finanční a ekonomickou situaci dlužníka pravděpodobné její úplné splacení, aniž by banka nebo družstevní záložna přistoupila k uspokojení svého nároku ze zajištění. Splátky jistiny nebo příslušenství jsou hrazeny s dílčími problémy, avšak žádná z nich není po splatnosti déle než 90 dnů nebo žádná z pohledávek za dlužníkem nebyla v posledních 6 měsících z důvodu zhoršení jeho finanční situace restrukturalizována.

§ 197

Pohledávky se selháním dlužníka

(1) Pohledávky se selháním dlužníka se považují za ohrožené pohledávky. Banka nebo družstevní záložna je zařazuje do těchto podkategorií:

- a) nestandardní pohledávky,
- b) pochybné pohledávky,
- c) ztrátové pohledávky.

(2) Pohledávka se považuje za nestandardní, pokud její úplné splacení je zejména s ohledem na finanční a ekonomickou situaci dlužníka nejisté. Její částečné splacení je vysoce pravděpodobné, aniž by banka nebo družstevní záložna přistoupila k uspokojení svého nároku ze zajištění. Pohledávka se považuje za nestandardní také tehdy, pokud jsou splátky jistiny nebo příslušenství hrazeny s problémy, avšak žádná z nich není po splatnosti déle než 180 dnů.

(3) Pohledávka se považuje za pochybnou, pokud její úplné splacení je zejména s ohledem na finanční a ekonomickou situaci dlužníka vysoce nepravděpodobné. Její částečné splacení je možné a pravděpodobné, aniž by banka nebo družstevní záložna přistoupila k uspokojení svého

nároku ze zajištění. Pohledávka se považuje za pochybnou také tehdy, pokud splátky jistiny nebo příslušenství jsou hrazeny s problémy, avšak žádná z nich není po splatnosti déle než 360 dnů.

(4) Pohledávka se považuje za ztrátovou, pokud její úplné splacení je zejména s ohledem na finanční a ekonomickou situaci dlužníka nemožné. Předpokládá se, že tato pohledávka nebude uspokojena nebo bude uspokojena pouze částečně ve velmi malé částce, aniž by banka nebo družstevní záložna přistoupila k uspokojení svého nároku ze zajištění. Pohledávka se považuje za ztrátovou také tehdy, pokud jsou splátky jistiny nebo příslušenství po splatnosti déle než 360 dnů. Za ztrátovou se také považuje pohledávka za dlužníkem, na jehož majetek byl prohlášen konkurs, ledaže jde o pohledávku za majetkovou podstatou vzniklou po prohlášení konkursu.

§ 198

Zařazování do kategorií a podkategorií

(1) Pokud má banka nebo družstevní záložna více pohledávek z finančních činností za stejným dlužníkem a některá z nich naplňuje znaky selhání dlužníka, jsou všechny pohledávky za dlužníkem zařazeny do kategorie pohledávek se selháním dlužníka a v jejím rámci do stejné podkategorie pohledávek. Banka nebo družstevní záložna takto nepostupuje u pohledávek z finančních činností zařazovaných pro účely kapitálové přiměřenosti do kategorie retailových expozic, u nichž sleduje selhání dlužníka na úrovni transakcí.

(2) Splňuje-li pohledávka současně kritéria pro zařazení do více podkategorií, banka nebo družstevní záložna ji zařazuje do nejhorší z těchto podkategorií. Banka nebo družstevní záložna takto nepostupuje u pohledávek z finančních činností zařazovaných pro účely kapitálové přiměřenosti do kategorie retailových expozic, u nichž sleduje selhání dlužníka na úrovni transakcí.

(3) Restrukturalizovanou pohledávku banka nebo družstevní záložna zařazuje v okamžiku restrukturalizace do podkategorie, ve které tato pohledávka byla nebo měla být zařazena před restrukturalizací. Je-li banka nebo družstevní záložna schopna prokázat, že míra rizika nesplacení této pohledávky oproti stavu před restrukturalizací poklesla, může ji zařadit do lepší podkategorie, pokud je zachován soulad v přístupu k pohledávce i pro účely kapitálové přiměřenosti; tím nejsou dotčena ustanovení, která vymezují standardní a sledovanou pohledávku.

(4) Pohledávku, která vznikla bance nebo družstevní záložně v souvislosti s postoupením skupiny jiných jejích pohledávek, banka nebo družstevní záložna zařazuje při vzniku do podkategorie, ve které byl nebo měl být zařazen rozhodující podíl postupovaných pohledávek. Je-li banka nebo družstevní záložna schopna prokázat, že míra rizika nesplacení této pohledávky oproti stavu před postoupením poklesla, může ji zařadit do lepší podkategorie, pokud je zachován soulad v přístupu k pohledávce i pro účely kapitálové přiměřenosti.

(5) Banka nebo družstevní záložna alespoň jednou za čtvrtletí prověřuje správnost zařazení pohledávek do kategorií a podkategorií a ve shodě s výsledky zjištění provádí příslušné změny v jejich zařazení. Banka nebo družstevní záložna může správnost zařazení objemově nevýznamných pohledávek prověřovat i v delší periodě, než je čtvrtletí, nejméně však jednou ročně, pokud to odpovídá charakteru pohledávky nebo dlužníka a pokud je schopna prokázat dostatečnou obezřetnost při uplatňování takového postupu.

Díl 2

Ztráty ze znehodnocení vybraných expozic investičního portfolia

Individuální a portfoliový přístup

(1) Banka nebo družstevní záložna posuzuje, zda došlo ke snížení účetní hodnoty (dále jen "znehodnocení") jednotlivých pohledávek nebo portfolio pohledávek s obdobnými charakteristikami vzhledem k úvěrovému riziku (dále jen "portfolium stejnorodých pohledávek").

(2) Portfoliový přístup banka nebo družstevní záložna

a) uplatňuje u jednotlivě posuzovaných pohledávek, u nichž jednotlivě nezjistila znehodnocení. V tomto případě banka nebo družstevní záložna ještě posuzuje, zda došlo ke znehodnocení portfolio stejnorodých jednotlivě neznehodnocených pohledávek. Pokud banka nebo družstevní záložna nemá více stejnorodých pohledávek, portfoliový přístup neuplatňuje;

b) může uplatňovat u jednotlivě nevýznamných stejnorodých pohledávek.

(3) Objektivním důkazem znehodnocení portfolio stejnorodých pohledávek, k němuž došlo v důsledku událostí, které nastaly po vzniku pohledávek, je existence pozorovatelných dat, která indikují snížení očekávaných budoucích peněžních toků z tohoto portfolio, ačkoli toto snížení nelze ještě identifikovat podle jednotlivých pohledávek zařazených do portfolio.

(4) Indikátorem snížení očekávaných budoucích peněžních toků z portfolio stejnorodých pohledávek může být zejména

a) zvýšení nezaměstnanosti v relevantních oblastech,

b) snížení cen nemovitostí v relevantních oblastech,

c) nepříznivé podmínky v odvětvích, ve kterých působí dlužníci,

d) zvýšení počtu dlužníků, kteří plně čerpají svůj limit a splácí své závazky v minimální možné výši.

Úpravy ocenění

(1) Pokud dojde ke znehodnocení pohledávky, banka nebo družstevní záložna provede úpravu ocenění. Pokud banka nebo družstevní záložna pohledávku nebo její část, která odpovídá ztrátě ze znehodnocení, neodepíše, tvoří k pohledávce na tuto ztrátu opravnou položku.

(2) Banka nebo družstevní záložna alespoň jednou za čtvrtletí posuzuje dostatečnost a odůvodněnost vytvořených opravných položek k pohledávkám a upravuje jejich výši.

(3) Banka nebo družstevní záložna je schopna prokázat dostatečnost a odůvodněnost opravných položek.

Metody pro stanovení výše ztráty ze znehodnocení

(1) Ztrátu ze znehodnocení lze stanovovat pomocí

- a) diskontování očekávaných budoucích peněžních toků,
- b) koeficientů, nebo
- c) statistických modelů.

(2) Pro účely plnění pravidel obezřetného podnikání banka nebo družstevní záložna stanovuje výši ztráty ze znehodnocení stejnou metodou jako pro účely vedení účetnictví a sestavení účetní závěrky.

§ 202

Diskontování očekávaných budoucích peněžních toků

(1) Pokud banka nebo družstevní záložna používá diskontování očekávaných budoucích peněžních toků, ztrátu ze znehodnocení pohledávky stanovuje jako rozdíl mezi účetní hodnotou pohledávky a současnou hodnotou očekávaných budoucích peněžních toků z pohledávky diskontovaných původní efektivní úrokovou mírou; původní efektivní úroková míra je efektivní úroková míra zjištěná v okamžiku vzniku pohledávky.

(2) Efektivní úroková míra odpovídá úrokové míře, kterou se diskontují očekávané budoucí peněžní toky až do splatnosti pohledávky, nebo, je-li to vhodnější, do kratší doby, a to na účetní hodnotu pohledávky.

(3) Při výpočtu efektivní úrokové míry banka nebo družstevní záložna odhaduje očekávané budoucí peněžní toky při zohlednění všech smluvních podmínek, zejména možnosti předčasného splacení a poplatků; pokud nelze spolehlivě stanovit očekávané budoucí peněžní toky, použijí se smluvní peněžní toky. Při výpočtu efektivní úrokové míry banka nebo družstevní záložna nezohledňuje budoucí ztráty ze znehodnocení vzhledem k úvěrovému riziku.

§ 203

Koeficienty

(1) Pokud banka nebo družstevní záložna používá koeficienty, stanovuje ztrátu ze znehodnocení pohledávky tak, že rozdíl mezi jistinou pohledávky zvýšenou o naběhlé příslušenství a bankou nebo družstevní záložnou zohledněným zajištěním dané pohledávky násobí koeficientem

- a) 0,01 v případě sledované pohledávky,
- b) 0,2 v případě nestandardní pohledávky,
- c) 0,5 v případě pochybné pohledávky,
- d) 1,0 v případě ztrátové pohledávky.

(2) Banka nebo družstevní záložna zároveň prověřuje, zda ztráta ze správně zařazené sledované, nestandardní nebo pochybné pohledávky není vyšší než ztráta stanovená podle odstavce 1. Je-li ztráta vyšší než ztráta stanovená podle odstavce 1, banka nebo družstevní záložna zvýší koeficient, ale tak, aby u

- a) sledované pohledávky byl nižší než 0,2,
- b) nestandardní pohledávky byl nižší než 0,5 a
- c) pochybné pohledávky byl nižší než 1,0.

(3) Uplatňuje-li banka nebo družstevní záložna u ohrožené pohledávky princip časového rozlišení (aktuální princip), ve výpočtu podle odstavce 1 použije jistinu pohledávky nezvýšenou o naběhlé příslušenství a vypočtenou ztrátu zvýší o částku rovnající se naběhlému příslušenství.

(4) Stanovuje-li banka nebo družstevní záložna ztrátu ze snížení účetní hodnoty pohledávky, zejména pohledávky nabyté za úplatu, která je oceněná k okamžiku uskutečnění účetního případu pořizovací cenou, postupuje tak, že

- a) zjistí, zda k okamžiku uskutečnění účetního případu, zejména k okamžiku nabytí pohledávky, existuje rozdíl mezi pořizovací cenou pohledávky a jistinou pohledávky zvýšenou o naběhlé příslušenství,
- b) existuje-li rozdíl podle písmene a) a má-li charakter
 1. diskontu, kdy pořizovací cena pohledávky je nižší než jistina pohledávky zvýšená o naběhlé příslušenství, banka nebo družstevní záložna ztrátu stanovenou podle odstavce 1 sníží o diskont nebo část diskontu, je-li diskont větší než tato ztráta,
 2. prémie, kdy pořizovací cena pohledávky je vyšší než jistina pohledávky zvýšená o naběhlé příslušenství, banka nebo družstevní záložna ztrátu stanovenou podle odstavce 1 zvýší o prémii,
- c) neexistuje-li rozdíl podle písmene a), banka nebo družstevní záložna stanoví ztrátu podle odstavce 1.

(5) Ztrátu ze znehodnocení pohledávky, kterou banka nebo družstevní záložna má v souvislosti s postoupením skupiny jiných jejích pohledávek, stanovuje tak, aby jistina pohledávky zvýšená o naběhlé příslušenství a snižená o opravnou položku nebyla vyšší, než by byl součet jistin postupovaných pohledávek zvýšených o naběhlé příslušenství a snížených o opravné položky v případě, že by k postoupení nedošlo a banka nebo družstevní záložna by stanovovala ztráty ze znehodnocení jednotlivých pohledávek. To neplatí, pokud banka nebo družstevní záložna postupuje podle poslední věty § 198 odst. 4.

§ 204

Statistické modely

(1) Banka nebo družstevní záložna při zahájení posuzování portfolií jednotlivě nevýznamných pohledávek musí mít

- a) vytvořena z hlediska počtu dostatečně velká portfolia jednotlivě nevýznamných stejnorodých pohledávek pro zajištění statistické významnosti ztrát. Do portfolia jednotlivě nevýznamných stejnorodých pohledávek banka nebo družstevní záložna pro účely využití statistického modelu zařazuje všechny své pohledávky daného typu, a to i ty, které se rozhodla vyřadit z portfolia jednotlivě nevýznamných pohledávek, protože měla dostatek informací pro posouzení jejich znehodnocení;
- b) dostatečně dlouhé časové řady týkající se daných pohledávek, zpravidla srovnatelné s průměrnou

dobou splatnosti jednotlivě nevýznamných pohledávek; délka časových řad u portfolií jednotlivě nevýznamných pohledávek s původní dobou splatnosti delší než 1 rok je však zpravidla alespoň 1 ekonomický cyklus, popřípadě alespoň 3 roky, a

c) statistický model zohledňující časovou hodnotu peněz, všechny očekávané budoucí peněžní toky spojené s portfoliem pohledávek a splatnost pohledávek v portfoliu a nezpůsobující ztráty ze znehodnocení pohledávek v portfoliu k okamžiku uskutečnění účetního případu.

(2) Banka nebo družstevní záložna monitoruje skutečné ztráty spojené s portfoliem jednotlivě nevýznamných pohledávek a testuje správnost odhadu ztrát na základě nových údajů o skutečných selháních dlužníků v portfoliu ve vhodné časové periodě v závislosti na frekvenci splátek; v úvahu bere i informace o jednotlivě nevýznamných pohledávkách, které vyřadila z portfolia jednotlivě nevýznamných pohledávek, protože měla dostatek informací pro posouzení znehodnocení.

(3) Banka nebo družstevní záložna pravidelně ověřuje vhodnost statistického modelu a správnost nastavení jeho parametrů.

(4) Banka nebo družstevní záložna tvoří opravné položky k portfoliím jednotlivě nevýznamných pohledávek ve výši statistického odhadu ztrát z těchto portfolií vypočtených s použitím statistických modelů, pokud v této výši pohledávky neodepíše.

(5) Banka nebo družstevní záložna musí být schopna prokázat dostatečnou obezřetnost při používání statistických modelů pro stanovení výše ztrát k portfoliím jednotlivě nevýznamných pohledávek.

Díl 3

Rezervy k podrozvahovým položkám

§ 205

(1) Banka nebo družstevní záložna alespoň jednou za čtvrtletí posuzuje dostatečnost a odůvodněnost rezerv, které se v souladu s účetními metodami tvoří k podrozvahovým položkám, a upravuje jejich výši.

(2) Banka nebo družstevní záložna je schopna prokázat dostatečnost a odůvodněnost těchto rezerv.

ČÁST SEDMÁ

UVEŘEJŇOVÁNÍ INFORMACÍ

[K § 11a odst. 9 zákona o bankách, k § 7b odst. 9 zákona o spořitelních a úvěrních družstvech a k § 199 odst. 2 písm. t) zákona o podnikání na kapitálovém trhu]

Obsah údajů určených k uveřejnění

§ 206

(1) Obsah údajů, které povinná osoba uveřejňuje o sobě, o složení akcionářů nebo členů, o struktuře konsolidačního celku, jehož je součástí, o své činnosti a finanční situaci na individuálním

základě, je uveden v příloze č. 24 této vyhlášky.

(2) Obsah údajů, které povinná osoba uveřejňuje o plnění pravidel obezřetného podnikání na individuálním základě, je uveden v příloze č. 25 této vyhlášky.

(3) Obsah údajů, které povinná osoba uveřejňuje o plnění pravidel obezřetného podnikání na konsolidovaném základě, je uveden v příloze č. 26 této vyhlášky.

(4) Obsah údajů ve zkráceném rozsahu, které povinná osoba uveřejňuje o plnění pravidel obezřetného podnikání, je uveden v příloze č. 27 této vyhlášky. Pokud povinná osoba sestavuje regulovaný konsolidační celek, může uveřejňovat tyto údaje buď

a) na individuálním základě, nebo

b) na konsolidovaném základě za regulovaný konsolidační celek s tím, že zvolený způsob používá dlouhodobě. Změní-li jej, uveřejní společně s ostatními uveřejňovanými údaji i důvody pro tuto změnu.

§ 207

(1) Obsah údajů uveřejňovaných pobočkou zahraniční banky je uveden v příloze č. 28 této vyhlášky.

(2) Obsah údajů uveřejňovaných organizační složkou zahraničního obchodníka s cennými papíry je uveden v příloze č. 29 této vyhlášky.

Periodicita a lhůty uveřejňování údajů

§ 208

(1) Povinná osoba uveřejňuje čtvrtletně údaje

a) podle přílohy č. 24 této vyhlášky a

b) o kapitálu a kapitálových požadavcích podle příloh č. 25 až 27 této vyhlášky.

Ostatní údaje povinná osoba uveřejňuje ročně.

(2) Povinná osoba uveřejňuje údaje ke dni

a) 31. března, 30. června a 30. září do 6 týdnů po skončení příslušného kalendářního čtvrtletí,

b) 31. prosince do 4 měsíců po skončení kalendářního roku.

(3) Čtvrtletní údaje o finanční situaci, údaje o kapitálu a kapitálových požadavcích povinná osoba uveřejňuje společně s údaji za 3 předcházející čtvrtletí.

(4) Povinná osoba vždy zároveň uveřejní datum, kdy údaje uveřejnila. Doplnuje-li či opravuje-li již uveřejněné údaje, vždy uvede datum, kdy doplněné či opravené údaje uveřejnila.

§ 209

(1) Pobočka zahraniční banky nebo organizační složka zahraničního obchodníka s cennými papíry uveřejňuje čtvrtletně údaje ke dni

a) 31. března, 30. června a 30. září do 6 týdnů po skončení příslušného kalendářního čtvrtletí,

b) 31. prosince do 4 měsíců po skončení příslušného kalendářního roku.

(2) Pobočka zahraniční banky nebo organizační složka zahraničního obchodníka s cennými papíry vždy zároveň uveřejní datum, kdy údaje uveřejnila. Doplnuje-li nebo opravuje-li již uveřejněné údaje, vždy uvede datum, kdy doplněné nebo opravené údaje uveřejnila.

Způsob uveřejňování údajů

§ 210

(1) Povinná osoba uveřejňuje požadované údaje v českém jazyce na své internetové adrese v podobě datového souboru vhodného ke stažení, a to v běžně používaném formátu. Požadavky na způsob uveřejnění údajů ke dni 31. prosince kalendářního roku se považují také za splněné, pokud je povinná osoba uveřejní přímo v rámci plnění povinností, které má jako účetní jednotka nebo emitent kótovaných cenných papírů, ve výroční zprávě nebo v konsolidované výroční zprávě.

(2) Na své internetové adrese povinná osoba zároveň uveřejňuje alespoň poslední výroční zprávu a konsolidovanou výroční zprávu, má-li povinnost ji vyhotovovat. Součástí těchto zpráv je účetní závěrka ověřená auditorem.

(3) Povinná osoba bez zbytečného odkladu sdělí České národní bance přesnou internetovou adresu, na které jsou tyto údaje a výroční zpráva nebo konsolidovaná výroční zpráva dostupné, a případnou aktualizaci této adresy.

§ 211

(1) Pobočka zahraniční banky nebo organizační složka zahraničního obchodníka s cennými papíry uveřejňuje požadované údaje v českém jazyce na své internetové adrese v podobě datového souboru vhodného ke stažení, a to v běžně používaném formátu.

(2) Pobočka zahraniční banky nebo organizační složka zahraničního obchodníka s cennými papíry bez zbytečného odkladu sdělí České národní bance přesnou internetovou adresu, na které jsou tyto údaje dostupné, a případnou aktualizaci této adresy.

§ 212

Struktura uveřejňovaných údajů

Jsou-li údaje požadované k uveřejnění předmětem informační povinnosti vůči České národní bance²², povinná osoba je uveřejňuje v obdobné struktuře, jakou použila ve výkazech předkládaných České národní bance.

§ 213

Obsah údajů ověřovaných auditorem

²² § 41 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů.

(1) Obsah údajů na individuálním nebo konsolidovaném základě ke dni 31. prosince kalendářního roku určených k uveřejnění, které jsou ověřovány auditorem, je uveden v příloze č. 30 této vyhlášky.

(2) Povinná osoba uveřejňuje údaje podle odstavce 1 ve své výroční zprávě.

ČÁST OSMÁ

NĚKTERÉ INFORMACE A PODKLADY PŘEDKLÁDANÉ ČESKÉ NÁRODNÍ BANCE

[K § 24 odst. 1 zákona o bankách, k § 27 odst. 1 zákona o spořitelních a úvěrních družstvech a k § 199 odst. 2 písm. g) zákona o podnikání na kapitálovém trhu]

Informace o konsolidačním celku

§ 214

(1) Informaci o konsolidačním celku, nad nímž Česká národní banka vykonává dohled na konsolidovaném základě, předkládá České národní bance

a) banka, která je

1. tuzemskou ovládající bankou,
2. ovládající bankou, avšak není tuzemskou ovládající bankou nebo odpovědnou bankou ve skupině finanční holdingové osoby, s tím, že členem jejího konsolidačního celku je zahraniční banka, zahraniční obchodník s cennými papíry nebo finanční instituce, které mají sídlo v jiném než členském státě,
3. odpovědnou bankou ve skupině finanční holdingové osoby,
4. odpovědnou bankou ve skupině zahraniční ovládající banky, nebo
5. bankou ve skupině smíšené holdingové osoby,

b) družstevní záložna, která je

1. odpovědnou úvěrovou institucí ve skupině finanční holdingové osoby,
2. odpovědnou družstevní záložnou ve skupině zahraniční ovládající úvěrové instituce, nebo
3. družstevní záložnou ve skupině smíšené holdingové osoby,

c) obchodník s cennými papíry, který je

1. tuzemským ovládajícím obchodníkem s cennými papíry,
2. ovládajícím obchodníkem s cennými papíry, avšak není tuzemským ovládajícím obchodníkem s cennými papíry nebo odpovědným obchodníkem s cennými papíry ve skupině finanční holdingové osoby, s tím, že členem jeho konsolidačního celku je zahraniční obchodník s cennými papíry, zahraniční banka nebo finanční instituce se sídlem v jiném než členském státě,
3. odpovědným obchodníkem ve skupině finanční holdingové osoby, nebo
4. odpovědným obchodníkem s cennými papíry ve skupině zahraničního ovládajícího obchodníka s cennými papíry, nebo
5. obchodníkem s cennými papíry ve skupině smíšené holdingové osoby.

(2) Povinná osoba podle odstavce 1 předkládá informaci o konsolidačním celku vždy podle stavu k 1. lednu do 31. ledna příslušného roku. Kromě toho povinná osoba vždy neprodleně informuje o změnách, které nastaly oproti stavu, o němž Českou národní banku informovala.

§ 215

(1) Informace o konsolidačním celku se skládá z části grafické a části textové.

(2) Grafická část informace o konsolidačním celku znázorňuje strukturu konsolidačního celku z hlediska vlastnického uspořádání a strukturu konsolidačního celku z hlediska řízení, a to vždy s vyznačením osob zahrnutých do regulovaného konsolidačního celku.

(3) Rozsah textové části informace o konsolidačním celku je uveden v příloze č. 31 této vyhlášky. Jde-li o informace již sdělené orgánům dohledu pro účely výkonu dohledu na individuálním nebo konsolidovaném základě nad osobami, které jsou zahrnuty do konsolidačního celku, povinná osoba může uvést jen název a adresu sídla orgánu dohledu, kterému byla informace poskytnuta, a datum, kdy k poskytnutí informace došlo.

§ 216

Informace o outsourcingu

Pokud povinná osoba pro zajištění svých významných činností nebo k jejich podpoře sjednala outsourcing, informuje o tom bez zbytečného odkladu Českou národní banku. Součástí této informace je přehled činností, které jsou předmětem outsourcingu, a základní identifikační údaje o osobě, která outsourcing poskytuje. Významnou činností se zde rozumí

- a) činnosti takového významu, že nedostatek nebo selhání při jejich zajišťování může mít významný dopad na schopnost povinné osoby plnit obezřetnostní pravidla nebo na nepřetržitost výkonu jejích činností,
- b) činnosti, jejichž poskytování je podmíněno udělením oprávnění k činnosti příslušným orgánem dohledu,
- c) činnosti, které mají významný vliv na řízení rizik povinné osoby, nebo
- d) řízení rizik spjatých s činnostmi podle písmen a) až c).

§ 216a

Informace o odměňování

(1) Povinná osoba informuje Českou národní banku nejpozději do 4 měsíců po skončení příslušného kalendářního roku o odměňování v uplynulém účetním období. Informace o odměňování obsahuje:

- a) počet zaměstnanců s odměnami odpovídajícími částce 1 000 000 eur a více a údaje o základní struktuře jednotlivých odměn těchto osob v členění podle oblastí podnikání v rámci činností povinné osoby a
- b) souhrnné vyčíslení odměn zaměstnanců, jejichž činnost má významný vliv na celkový rizikový profil povinné osoby podle přílohy č. 1a této vyhlášky, v základní struktuře a v členění podle oblastí podnikání v rámci činností povinné osoby.

(2) Formát a způsob, jakým se informace poskytují, uveřejní Česká národní banka způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Informace o kapitálových požadavcích a přístupech pro jejich výpočet

§ 217

(1) Povinná osoba, která používá standardizovaný přístup, informuje Českou národní banku bez zbytečného odkladu o zapsané ratingové agentuře nebo exportní úvěrové agentuře, kterou zvolila pro účely stanovení úvěrové kvality podle § 89.

(2) Povinná osoba, která používá externí rating pro účely stanovení úvěrové kvality sekuritizované expozice podle § 115, informuje o své volbě zapsané ratingové agentury Českou národní banku bez zbytečného odkladu.

§ 218

Pokud povinná osoba hodlá změnit některý z dosud používaných přístupů pro výpočet kapitálových požadavků, informuje o tomto záměru bez zbytečného odkladu Českou národní banku.

§ 219

(1) Pokud povinná osoba uplatňuje se souhlasem oprávněného orgánu dohledu postupnou implementaci přístupu IRB, informuje bez zbytečného odkladu Českou národní banku o tom, že hodlá do přístupu IRB zařadit

- a) další kategorii expozic,
- b) další osoby v regulovaném konsolidačním celku,
- c) používání vlastních odhadů hodnoty LGD nebo konverzních faktorů pro výpočet rizikových vah podnikových expozic a expozic vůči centrálním vládám, centrálním bankám a institucím, nebo
- d) další podkategorie retailových expozic, kterým odpovídají rozdílné korelace podle přílohy č. 12 této vyhlášky.

(2) Pokud povinná osoba hodlá provést v rámci přístupu IRB, který používá se souhlasem oprávněného orgánu dohledu, významnou změnu některého z používaných ratingových systémů nebo ratingových modelů, nebo provést významnou změnu nebo rozšíření informačních systémů či technologií, informuje o tomto záměru bez zbytečného odkladu Českou národní banku.

§ 220

Povinná osoba informuje bez zbytečného odkladu Českou národní banku

- a) o využití možnosti stanovovat kapitálové požadavky k nástrojům zařazeným do malého obchodního portfolia jako k nástrojům zařazeným do investičního portfolia,
- b) o ukončení postupu podle písmene a).

§ 221a

Informace o překročení limitů a riziku koncentrace

(1) Povinná osoba informuje bez zbytečného odkladu Českou národní banku o překročení

limitů pro jednotlivé složky nebo položky kapitálu podle § 63 nebo 73.

(2) Povinná osoba informuje bez zbytečného odkladu Českou národní banku o každém překročení limitů angažovanosti podle § 181.

(3) Povinná osoba informuje bez zbytečného odkladu Českou národní banku o každém významném zjištění v souvislosti s rizikem koncentrace v důsledku používání technik snižování úvěrového rizika nebo existence podkladových aktiv podle § 180 odst. 6.

§ 221b

Informace o kapitálu a dohodách o započtení

Povinná osoba oznámí České národní bance alespoň 2 měsíce předem svůj záměr

- a) zahrnovat do hlavního původního kapitálu na individuálním základě zisk za běžné účetní období uvedený v mezitímní účetní závěrce,
- b) zahrnovat do vedlejšího původního kapitálu na individuálním základě nástroj podle § 55b odst. 1,
- c) splatit nástroj podle § 55b odst. 1 zahrnovaný do vedlejšího původního kapitálu na individuálním základě,
- d) zahrnovat do vedlejšího dodatkového kapitálu na individuálním základě podřízený dluh A,
- e) splatit před stanoveným dnem podřízený dluh A zahrnovaný do vedlejšího dodatkového kapitálu na individuálním základě,
- f) provést změny v podmínkách smlouvy o podřízeném dluhu nebo emisních podmínkách podřízeného dluhopisu v případě podřízeného dluhu A zahrnovaného do vedlejšího dodatkového kapitálu na individuálním základě,
- g) zahrnovat do hlavního původního kapitálu na konsolidovaném základě zisk za běžné účetní období uvedený v mezitímních účetních závěrkách osob v regulovaném konsolidačním celku,
- h) zahrnovat do vedlejšího původního kapitálu na konsolidovaném základě nástroj podle § 65b odst. 1,
- i) splatit nástroj podle § 65b odst. 1 zahrnovaný do vedlejšího původního kapitálu na konsolidovaném základě,
- j) zahrnovat do vedlejšího dodatkového kapitálu na konsolidovaném základě podřízený dluh A,
- k) splatit před stanoveným dnem podřízený dluh A zahrnovaný do vedlejšího dodatkového kapitálu na konsolidovaném základě,
- l) provést změny v podmínkách smlouvy o podřízeném dluhu nebo emisních podmínkách podřízeného dluhopisu v případě podřízeného dluhu A zahrnovaného do vedlejšího dodatkového kapitálu na konsolidovaném základě,
- m) zohledňovat dohodu o započtení pro účely stanovení hodnoty expozice repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit nebo maržových obchodů podle přílohy č. 8 této vyhlášky a

n) zohledňovat dohodu o započtení pro účely stanovení hodnoty expozice repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit nebo maržových obchodů podle přílohy č. 15 této vyhlášky.

§ 221

Informace o riziku nesplnění závazku

Povinná osoba informuje bez zbytečného odkladu Českou národní banku o všech repo obchodech a půjčkách či výpůjčkách cenných papírů nebo komodit, u kterých nastalo selhání protistrany.

§ 222

Informace o systému vnitřně stanoveného kapitálu

(1) Informaci o systému vnitřně stanoveného kapitálu předkládá České národní bance povinná osoba, která podle zákona o bankách, zákona o spořitelních a úvěrních družstvech nebo zákona o podnikání na kapitálovém trhu plní povinnosti týkající se vnitřně stanoveného kapitálu²³.

(2) Povinná osoba podle odstavce 1 informuje Českou národní banku o systému, který v rámci svého řídicího a kontrolního systému zavedla a udržuje pro

a) stanovení a průběžné posuzování vnitřně stanovené kapitálové potřeby a

b) plánování a průběžné udržování vnitřně stanovených kapitálových zdrojů v takové výši, struktuře a rozložení, aby dostatečně pokrýval rizika, kterým je nebo by mohla být vystavena (vnitřně stanovená a udržovaná kapitálová přiměřenost). Vždy informuje o řídicích a organizačních předpokladech a uspořádání, postupech, výstupech a jejich využití a kontrolních mechanismech svého systému.

(3) Rozsah a míra podrobnosti informace odpovídá rozsahu a složitosti systému vnitřně stanoveného kapitálu povinné osoby podle odstavce 1. Jde-li o informaci o tomto systému na konsolidovaném základě, povinná osoba podle odstavce 1 uvede údaje také v členění podle jednotlivých osob, které jsou členem téhož konsolidačního celku a jsou zahrnuty do jejího systému vnitřně stanoveného kapitálu.

(4) Povinná osoba podle odstavce 1 informuje Českou národní banku o systému vnitřně stanoveného kapitálu za uplynulé účetní období nejpozději do 30. června, nedohodne-li se s Českou národní bankou jinak. Pokud z povahy věci nevyplývá jinak, obsahuje informace o systému vnitřně stanoveného kapitálu informaci o plánu a skutečnosti za dané účetní období a o plánu dalšího udržování vnitřně stanovené kapitálové přiměřenosti.

(5) Povinná osoba podle odstavce 1 předkládá informaci o svém systému vnitřně stanoveného kapitálu v listinné a elektronické podobě, nedohodne-li se s Českou národní bankou jinak. Formát dat použitý při předložení této informace v elektronické podobě dohodne povinná osoba podle odstavce 1 s Českou národní bankou individuálně.

§ 223

²³ § 12c zákona č. 21/1992 Sb., § 8a zákona č. 87/1995 Sb., § 9a zákona č. 256/2004 Sb.

Informace o měnových pozicích

Banka informuje bez zbytečného odkladu Českou národní banku, pokud

- a) absolutní hodnota čisté měnové pozice banky v jakékoliv cizí měně nebo v českých korunách přesáhne 15 % kapitálu banky stanoveného na individuálním základě, nebo
- b) celková měnová pozice banky přesáhne 20 % kapitálu banky stanoveného na individuálním základě.

ČÁST DEVÁTÁ

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 224

Společné ustanovení

Pro účely vydání rozhodnutí nebo prokázání požadovaných skutečností podle této vyhlášky musí být

- a) podpisy osob na každé žádosti, prohlášení nebo oznámení úředně ověřeny, ledaže je žádost, prohlášení nebo oznámení předkládáno osobou, jejíž aktuální podpisový vzor je uložen u České národní banky. Je-li tato osoba zastoupena na základě plné moci, musí být k žádosti, prohlášení nebo oznámení přiložena i plná moc s úředně ověřeným podpisem zmocnitele;
- b) listiny předloženy v originálním vyhotovení nebo musí být předloženy jejich úředně ověřené kopie.

§ 225

Přechodná ustanovení k řídicímu a kontrolnímu systému

(1) Pokud banka nebo družstevní záložna k 1. červenci 2007 nenaplní plně

- a) požadavky na řídicí a kontrolní systém podle části třetí hlavy I,
- b) podrobnější požadavky na řízení úvěrového rizika podle přílohy č. 1 části první,
- c) podrobnější požadavky na řízení tržního rizika podle přílohy č. 1 části druhé,
- d) podrobnější požadavky na řízení operačního rizika podle přílohy č. 1 části třetí,
- e) podrobnější požadavky na řízení rizika likvidity podle přílohy č. 1 části čtvrté, nebo
- f) požadavky na řízení rizika koncentrace podle přílohy č. 1 části páté, odstraní případný nesoulad s těmito požadavky nejpozději do 31. prosince 2007; tím nejsou dotčena ustanovení odstavce 2.

(2) Do 31. prosince 2008 banka nebo družstevní záložna může používat informační systémy zakoupené či instalované přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky, které nevyhovují požadavku podle přílohy č. 1 této vyhlášky, aby v nich bylo používáno pouze otestované programové vybavení, u kterého zdokumentované výsledky testů prokázaly, že bezpečnostní funkce jsou v

souladu se schválenými bezpečnostními zásadami informačních systémů.

§ 226

Přechodná ustanovení ke standardizovanému přístupu

(1) Do 31. prosince 2012 povinná osoba přiřazuje expozicím vůči centrálním vládám a centrálním bankám členských států v domácí měně jakéhokoliv členského státu, pokud jsou v téže měně financovány, stejnou rizikovou váhu, jakou by přiřadila podle přílohy č. 4 této vyhlášky expozicím vůči těmto centrálním vládám a centrálním bankám v jejich domácí měně, pokud jsou v téže měně financovány.

(2) Do 31. prosince 2010 povinná osoba nepoužije horní limit 20 % pro podíly s přednostním vypořádáním (senior units) vydané francouzskými fondy Fonds Communs de Créances nebo obdobnými osobami provádějícími sekuritizaci, pokud existuje pro tyto dluhopisy externí rating zapsané ratingové agentury, který odpovídá nejlepšímu stupni ratingu, který tato zapsaná ratingová agentura vydala pro kryté dluhopisy.

(3) Do 31. prosince 2010 se u krytých dluhopisů [příloha č. 4 bod 12 písm. b)], pro jejichž krytí jsou použity úvěry zajištěné loděmi, nahrazuje požadavek na přednostní právo na uspokojení se alespoň ve výši 60 % hodnoty zastavené lodi požadavkem na přednostní právo na uspokojení se alespoň ve výši 70 % hodnoty zastavené lodi.

(4) S krytými dluhopisy vydanými před 31. prosincem 2007 lze až do doby jejich splatnosti zacházet podle přílohy č. 4 této vyhlášky.

(5) Od 1. října 2007 se expozicím vůči Mezinárodní finanční facilitě na imunizaci a Islámské rozvojové bance přiřazuje nulová riziková váha [příloha č. 4 bod 4 písm. b)].

Přechodná ustanovení k přístupu IRB

§ 227

(1) Do 31. prosince 2010 může povinná osoba použít pro kryté dluhopisy podle přílohy č. 4 této vyhlášky hodnotu LGD ve výši 11,25 %, pokud

a) jsou pro jejich krytí použity

1. expozice vůči centrálním vládám, centrálním bankám, organizacím veřejného sektoru, regionálním vládám a místním orgánům členských států, nebo expozice zajištěné zárukami těchto osob, pokud jejich externí rating přísluší k prvnímu stupni úvěrové kvality,
2. expozice vůči centrálním vládám a centrálním bankám jiných než členských států, mezinárodním rozvojovým bankám nebo mezinárodním organizacím, nebo expozice zajištěné zárukami těchto osob, pokud jejich externí rating přísluší k prvnímu stupni úvěrové kvality,
3. expozice vůči organizacím veřejného sektoru, regionálním vládám a místním orgánům jiných než členských států, nebo expozice zajištěné zárukami těchto osob, pokud jsou tyto expozice rizikově váženy podle standardizovaného přístupu jako expozice vůči institucím nebo centrálním vládám a centrálním bankám a pokud jejich externí rating přísluší k prvnímu stupni úvěrové kvality,
4. expozice podle bodů 1 až 3, pokud jejich externí rating přísluší alespoň k druhému stupni úvěrové kvality podle standardizovaného přístupu, a objem expozice v takových krytých dluhopisech nepřesahuje 10 % jejich nesplacené jmenovité hodnoty, nebo
5. expozice vůči institucím, pokud jejich externí rating přísluší k prvnímu stupni úvěrové kvality a celkový objem expozice v takových krytých dluhopisech nepřesahuje 10 % jejich nesplacené

jmenovité hodnoty. Expozice vzniklé z obhospodařování nebo převodu plateb od dlužníka z úvěrů zajištěných nemovitostmi na držitele krytých dluhopisů nebo vzniklé z likvidace se do limitu 10 % nezahrnují. Expozice vůči institucím v členském státě, u nichž splatnost nepřesahuje 100 dnů, nemusí splňovat podmínku zařazení externího ratingu instituce k prvnímu stupni úvěrové kvality, jejich externí rating však musí příslušet alespoň k druhému stupni úvěrové kvality;

b) nejsou pro jejich krytí použity úvěry zajištěné obytnými nemovitostmi nebo podíly ve finských společnostech zajišťujících bytovou výstavbu (*Finnish residential housing companies*) a

c) jsou hodnoceny externím ratingem, který udělila zapsaná ratingová agentura, a tato agentura zařadila tyto dluhopisy do nejpříznivějšího stupně externího ratingu, který může udělit pro kryté dluhopisy.

(2) Do 31. prosince 2010 povinná osoba použije pro všechny retailové expoziční, které jsou zajištěny obytnými nemovitostmi a zároveň se na ně nevztahují záruky centrálních vlád, průměrnou váženou hodnotu LGD, kde vahou je hodnota expoziční, alespoň 10 %.

(3) Do 31. prosince 2017 může povinná osoba, která je oprávněna používat přístup IRB, avšak není oprávněna používat postup pro akciové expoziční podle § 97, v rámci tohoto přístupu používat pro své akciové expoziční nebo akciové expoziční osob v regulovaném konsolidačním celku se sídlem v členském státě standardizovaný přístup, pokud jde o nevýznamné portfolio, a nejvýše v rozsahu, v jakém tyto expoziční držela k 31. prosinci 2007. Povinná osoba může tento rozsah zvýšit o akciové expoziční, jejichž nabytí vyplývá přímo z držby daných akciových expoziční a zároveň se o ně nezvyšuje podíl na vlastním kapitálu osoby, která je vydala; pokud tyto nabyté akciové expoziční zvyšují podíl na vlastním kapitálu osoby, vůči níž akciová expoziční vzniká, možnost nepoužívat přístup IRB podle tohoto ustanovení nelze využít. Možnost používat standardizovaný přístup v rámci přístupu IRB však nelze využít u akciových expoziční, které byly prodány a následně zpětně nabyty.

§ 228

(1) Povinná osoba je oprávněna používat přístup IRB s vlastními odhady hodnot LGD nebo konverzních faktorů nejdříve od 1. ledna 2008.

(2) Povinné osobě, která požádá do 31. prosince 2009 o souhlas oprávněného orgánu dohledu s používáním přístupu IRB, může být tento souhlas udělen, přestože používá ratingové systémy pro účely vnitřního měření a řízení rizika po dobu kratší než 3 roky; doba používání těchto ratingových systémů pro účely vnitřního měření a řízení rizika však musí trvat alespoň 1 rok.

(3) Povinné osobě, která do 31. prosince 2009 požádá o souhlas oprávněného orgánu dohledu s používáním přístupu IRB s vlastními odhady hodnot LGD nebo konverzních faktorů, může být tento souhlas udělen, přestože používá tyto vlastní odhady pro účely vnitřního měření a řízení rizika po dobu kratší než 3 roky; avšak doba používání vlastních odhadů hodnoty LGD nebo konverzních faktorů pro účely vnitřního měření a řízení rizika musí trvat alespoň 2 roky.

(4) Povinná osoba, která do 31. prosince 2007 požádá o souhlas oprávněného orgánu dohledu s používáním přístupu IRB s vlastními odhady hodnot LGD nebo konverzních faktorů, může být oprávněna tento přístup používat nejdříve od 1. ledna 2008.

§ 229

Přechodná ustanovení ke kapitálovým požadavkům podle vlastních modelů

(1) Banka, která byla přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky oprávněna používat model pro stanovení kapitálových požadavků ke specifickému riziku podle § 62 až 69 vyhlášky č. 333/2002 Sb., kterou se stanoví pravidla obezřetného podnikání ovládajících osob na konsolidovaném základě, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky, může tento model používat jako základní přístup pro výpočet kapitálových požadavků i po dni nabytí účinnosti této vyhlášky, pokud plní požadavky pro používání vlastních modelů podle § 168 a 169 a přílohy č. 21 této vyhlášky. Nejdéle do 31. prosince 2009 banka může namísto dodatečných kritérií pro stanovení kapitálových požadavků ke specifickému riziku uvedených v příloze č. 21 této vyhlášky plnit dodatečná kritéria pro stanovení kapitálových požadavků ke specifickému riziku podle dosavadních pravidel uvedená v příloze č. 32 této vyhlášky.

(2) Banka, která byla přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky oprávněna používat model pro stanovení kapitálových požadavků k tržnímu riziku podle § 62 až 69 vyhlášky č. 333/2002 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky, může tento model používat jako základní přístup pro výpočet kapitálových požadavků i po dni nabytí účinnosti této vyhlášky, pokud plní požadavky pro používání vlastních modelů podle § 168 a 169 a přílohy č. 21 této vyhlášky.

§ 230

Přechodná ustanovení k operačnímu riziku

(1) Povinná osoba je oprávněna používat přístup AMA nejdříve od 1. ledna 2008.

(2) Pokud hodnota relevantního ukazatele pro linii obchodování na finančních trzích podle tabulky č. 2 v příloze č. 22 této vyhlášky představuje alespoň 50 % součtu hodnot relevantních ukazatelů pro všechny linie podnikání, povinná osoba používá do 31. prosince 2012 pro tuto linii podnikání parametr b ve výši 15 % namísto parametru b ve výši 18 % podle tabulky č. 2 v příloze č. 22 této vyhlášky.

§ 231

Přechodná ustanovení k angažovanosti

(1) Do 31. prosince 2010 povinná osoba může vyloučit z angažovanosti investičního portfolia podle § 181 odst. 2 písm. b) bodu 3 také pohledávky z leasingu nebytových nemovitostí na území jiného členského státu do výše 100 % jejich hodnoty, pokud

a) pronajímatel si ponechává neomezené vlastnické právo k takové nebytové nemovitosti do doby, než nájemce využije svého předkupního práva, a

b) příslušný orgán dohledu v jiném členském státě toto vyloučení z angažovanosti umožňuje.

(2) Družstevní záložna, jejíž angažovanost přesahuje ke dni nabytí účinnosti této vyhlášky alespoň jeden z limitů podle § 182,

a) nebude činit kroky, které by dále zvyšovaly míru překročení těchto limitů zjištěnou ke dni nabytí účinnosti této vyhlášky,

b) oznámí České národní bance jakoukoliv změnu plánu časového a věcného postupu směřujícího k odstranění zjištěných překročení těchto limitů, který byla povinna předložit České národní bance podle pravidel angažovanosti platných přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky, a

c) zajistí, aby překročení těchto limitů bylo odstraněno nejpozději do 30. června 2008.

§ 232

Přechodná ustanovení k uveřejňování informací

(1) Při uveřejňování údajů ke dni 31. března 2007 a ke dni 30. června 2007 povinná osoba, pobočka zahraniční banky nebo organizační složka zahraničního obchodníka s cennými papíry postupuje podle dosavadních právních předpisů.

(2) Při uveřejnění údajů podle § 208 odst. 3

a) ke dni 30. září 2007 povinná osoba nemusí uvádět srovnatelné údaje za 3 předcházející období,

b) ke dni 31. prosince 2007 povinná osoba může uvést srovnatelné údaje jen ke dni 30. září 2007,

c) ke dni 31. března 2008 povinná osoba může uvést srovnatelné údaje jen ke dni 30. září 2007 a ke dni 31. prosince 2007.

§ 233

Přechodná ustanovení k některým informačním povinnostem

(1) Do 1 měsíce ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky povinná osoba předloží České národní bance informaci o přístupech, které používá pro výpočet kapitálových požadavků ke dni nabytí účinnosti této vyhlášky.

(2) Do 1 měsíce ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky povinná osoba předloží České národní bance informaci o svých činnostech, činnostech osob zahrnutých do regulovaného konsolidačního celku nebo činnostech k podpoře takových činností, které jsou ke dni nabytí účinnosti této vyhlášky předmětem outsourcingu.

§ 234

Přechodná ustanovení ke kapitálové přiměřenosti

(1) Povinná osoba, která používá přístup IRB nebo přístup AMA,

a) v průběhu roku 2007 udržuje kapitál minimálně ve výši 95 % ze součtu jednotlivých kapitálových požadavků stanovených na základě přístupu podle dosavadních pravidel,

b) v průběhu roku 2008 udržuje kapitál minimálně ve výši 90 % ze součtu jednotlivých kapitálových požadavků stanovených na základě přístupu podle dosavadních pravidel,

c) v průběhu roku 2009 udržuje kapitál minimálně ve výši 80 % ze součtu jednotlivých kapitálových požadavků stanovených na základě přístupu podle dosavadních pravidel.

(2) Ustanovením odstavce 1 není dotčeno ustanovení § 228 odst. 1 a § 230 odst. 1.

(3) Podrobnější vymezení přístupu pro výpočet kapitálových požadavků podle dosavadních pravidel je uvedeno v příloze č. 32 této vyhlášky. Pro účely odstavce 1 se při stanovení kapitálu

nepřihlíží k přebytku ani k nedostatku v krytí očekávaných úvěrových ztrát.

§ 235

Přechodná ustanovení k použití dosavadních pravidel

(1) Povinná osoba může v roce 2007 používat pro výpočet kapitálového požadavku k úvěrovému riziku investičního portfolia přístup pro výpočet tohoto kapitálového požadavku podle dosavadních pravidel (příloha č. 32).

(2) Pokud povinná osoba využije možnosti podle odstavce 1, v roce 2007

a) používá pro výpočet kapitálového požadavku k úvěrovému riziku obchodního portfolia přístup pro výpočet tohoto kapitálového požadavku podle dosavadních pravidel,

b) nepoužije pro účely výpočtu kapitálových požadavků ustanovení o technikách snižování úvěrového rizika v části čtvrté této vyhlášky,

c) sníží kapitálové požadavky k operačnímu riziku o hodnotu, která odpovídá procentnímu podílu součtu hodnot expozic, u kterých se použije přístup podle odstavce 1, na součtu hodnot všech expozic, u nichž se stanovuje kapitálový požadavek k úvěrovému riziku investičního portfolia; pokud povinná osoba použije přístup podle odstavce 1 pro všechny expozice, kapitálový požadavek k operačnímu riziku se nestanovuje, rovná se tedy nule,

d) může používat pravidla angažovanosti odpovídající pravidlům angažovanosti platným přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky, jejichž podrobnější vymezení je uvedeno v příloze č. 32 této vyhlášky,

e) uveřejňuje údaje o plnění pravidel obezřetného podnikání na individuálním základě podle přílohy č. 33 této vyhlášky.

§ 236

Zrušuje se:

1. Vyhláška České národní banky č. 333/2002 Sb., kterou se stanoví pravidla obezřetného podnikání ovládajících osob na konsolidovaném základě.

2. Vyhláška č. 522/2004 Sb., kterou se mění vyhláška České národní banky č. 333/2002 Sb., kterou se stanoví pravidla obezřetného podnikání ovládajících osob na konsolidovaném základě.

3. Vyhláška č. 262/2004 Sb., o pravidlech pro výpočet kapitálové přiměřenosti obchodníka s cennými papíry, který není bankou, na individuálním základě.

4. Vyhláška č. 383/2004 Sb., kterou se mění vyhláška Komise pro cenné papíry č. 262/2004 Sb., o pravidlech pro výpočet kapitálové přiměřenosti obchodníka s cennými papíry, který není bankou, na individuálním základě.

5. Vyhláška č. 105/2006 Sb., kterou se mění vyhláška č. 262/2004 Sb., o pravidlech pro výpočet kapitálové přiměřenosti obchodníka s cennými papíry, který není bankou, na individuálním základě, ve znění vyhlášky č. 383/2004 Sb.

6. Vyhláška Ministerstva financí č. 387/2001 Sb., o pravidlech likvidity a platební schopnosti spořitelních a úvěrních družstev.
7. Vyhláška Ministerstva financí č. 389/2001 Sb., o povinném obsahu výroční zprávy spořitelního a úvěrního družstva.
8. Vyhláška č. 319/2005 Sb., kterou se stanoví pravidla pro klasifikaci pohledávek a tvorbu opravných položek a rezerv spořitelních a úvěrních družstev.

§ 237

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 2007.

Guvernér:
doc. Ing. Tůma, CSc. v. r.

Podrobnější vymezení některých požadavků na řízení vybraných rizik

Část 1. Úvěrové riziko

A. Obecné požadavky

I. Úvěrové riziko a riziko protistrany

1. Poskytování úvěrů je založeno na spolehlivých a jednoznačně stanovených kritériích. Je jasně stanoven postup pro schvalování, doplňky, změny, obnovy a refinancování úvěrů.
2. Prostřednictvím účinných systémů je zajišťována průběžná správa a sledování různých portfolií a expozic, s nimiž je spojeno úvěrové riziko, včetně identifikování a řízení problematických expozic a zajišťování odpovídajících úprav v ocenění, zejména opravných položkách u rozvahových aktiv se sníženou hodnotou, a rezerv k expozicím, které jsou podrozvahovými položkami.
3. Diverzifikace portfolií s úvěrovým rizikem zohledňuje celkovou úvěrovou strategii včetně cílových trhů.

II. Sekuritizace

1. Pokud je povinná osoba investorem, původcem či sponzorem sekuritizace, vyhodnocuje a usměrňuje prostřednictvím přiměřených zásad a postupů riziko sekuritizace včetně reputačního rizika, jaké vzniká například ve vztahu ke komplikovaným strukturám či produktům, a zajistí, že ekonomická podstata transakce se plně promítá do hodnocení rizika a rozhodovacích procesů.
2. Povinná osoba, která je původcem sekuritizace revolvingových expozic s možností předčasného splacení, má stanoveny plány likvidity jak pro situace očekávané, tak pro případy předčasného splacení.
3. Povinná osoba je schopna doložit České národní bance, do jaké míry je kapitál udržovaný vůči aktivům, která sekuritizovala, odpovídající vzhledem k ekonomické podstatě dané transakce, včetně dosaženého stupně převodu rizika.
4. Povinná osoba zajistí, aby dosažení očekávaného převodu rizika nebylo sníženo poskytnutím skryté (mimosmluvní) podpory (§ 112).

III. Zbytkové riziko po zohlednění uznatelných technik snižování úvěrového rizika

1. Riziko, že účinek uznatelných technik snižování úvěrového rizika je nižší než očekávaný, ovlivňuje a kontroluje povinná osoba prostřednictvím zdokumentovaných zásad a postupů.
2. Povinná osoba zajistí vhodnost a spolehlivost zásad a postupů pro řízení zbytkového rizika spojeného s používáním uznatelných technik snižování úvěrového rizika a správnost jejich uplatňování.

B. Podrobnější požadavky na řízení úvěrového rizika

I. Systém pro provádění úvěrových obchodů

1. Banka nebo družstevní záložna vytvoří a udržuje systém pro provádění obchodů tak, aby byly omezeny ty subjektivní aspekty rozhodovacího procesu, které nepřispívají ke kvalitě tohoto procesu.
2. Banka nebo družstevní záložna zajistí, aby obchody s osobami (fyzickými nebo právníckými) se zvláštním vztahem k bance nebo družstevní záložně²⁴ byly sjednávány na základě podmínek obvyklých na daném trhu.
3. Banka nebo družstevní záložna zajistí, aby měla k dispozici informace, které jí umožní i před sjednáním obchodu zhodnotit finanční a ekonomickou situaci (bonitu) protistrany, a to i v případě syndikátních úvěrů.
4. Banka nebo družstevní záložna zajistí, aby byl každý obchod posouzen s ohledem na jeho výši a složitost.
5. V rámci systému pro provádění obchodů jsou v závislosti na druhu produktu a typu protistrany posuzovány zejména tyto aspekty:
 - a) finanční a ekonomická situace protistrany,
 - b) účel provedení obchodu,
 - c) zdroje splácení,
 - d) kvalita a dostatečnost zajištění,
 - e) situace v ekonomickém odvětví protistrany,
 - f) navrhované podmínky pro provedení obchodu.
6. Banka nebo družstevní záložna při řízení úvěrového rizika používá techniky a nástroje omezující toto riziko, například zajištění, s tím, že použití těchto technik a nástrojů nemůže nahradit vyhodnocení finanční a ekonomické situace protistrany.

II. Systém měření a sledování úvěrového rizika

1. Banka nebo družstevní záložna má takový systém měření a sledování úvěrového rizika, který je přiměřený povaze, rozsahu a složitosti činností, podchytí všechny významné zdroje úvěrového rizika a umožňuje vyhodnotit dopad na výnosy a náklady a na hodnotu aktiv, závazků a podrozvahových položek tak, aby poskytl nezkreslený obraz o míře podstupovaného rizika.
2. Systém měření a sledování úvěrového rizika umožňuje zejména
 - a) včasné, přesné a úplně zaznamenat všechny obchody tak, aby bylo možno podchytit veškeré s nimi spojené podstupované úvěrové riziko,
 - b) podchytit a vyhodnotit všechny významné zdroje úvěrového rizika,
 - c) stanovit způsob sledování expozic vůči ekonomicky spjatým skupinám,
 - d) měřit úvěrové riziko souhrnně za všechny obchodní jednotky a porovnávat míru podstupovaného

²⁴ § 19 zákona č. 21/1992 Sb. § 8b zákona č. 87/1995 Sb.

rizika se schválenými vnitřními limity ve vhodné časové periodě i s ohledem na velikost a povahu podstupovaného rizika a regulatorní limity.

3. Systém měření a sledování úvěrového rizika vyplývajícího ze sjednaných obchodů dále zajistí zejména

- a) sledování finanční a ekonomické situace protistrany s ohledem na typ obchodů sjednaných s touto protistranou,
- b) sledování plnění podmínek smlouvy protistranou,
- c) sledování ocenění hodnoty zajištění,
- d) sledování aktuálních problémů, které bezodkladně vyžadují opatření k nápravě,
- e) sledování přiměřenosti výše opravných položek a rezerv.

4. Banka nebo družstevní záložna dále zabezpečí, že

- a) příslušní zaměstnanci, včetně členů vrcholného vedení a příslušných výborů, pokud jsou zřízeny, rozumějí předpokladům, ze kterých systém měření a sledování úvěrového rizika vychází,
- b) předpoklady, ze kterých systém vychází, jsou dostatečně zdokumentovány.

III. Limity pro řízení úvěrového rizika

1. Povinná osoba vytvoří a udržuje soustavu limitů pro řízení úvěrového rizika a postupy pro jejich využívání a dodržování zajišťující, aby nebyla překročena míra úvěrového rizika akceptovaná představenstvem nebo stanovená příslušným orgánem dohledu. Za tímto účelem zejména

- a) zajistí, aby soustava limitů a postupy používané pro měření a sledování úvěrového rizika byly ucelené a propojené a aby soustava limitů brala v úvahu ostatní rizika, kterým je nebo může být vystavena, zejména riziko tržní a likvidity,
- b) zajistí přiměřenost soustavy limitů vzhledem ke své velikosti a organizačnímu uspořádání, povaze, rozsahu a složitosti činností a stanovené kapitálové přiměřenosti. V závislosti na těchto faktorech stanoví dílčí limity, například pro jednotlivé protistrany, jednotlivé státy, zeměpisné oblasti nebo pro jednotlivé činnosti;
- c) zajistí, aby dílčí limity úvěrového rizika byly využívány tak, aby nebyla překročena celková akceptovaná míra úvěrového rizika,
- d) při stanovování limitů zohlední pozice vyplývající z celkové struktury aktiv, závazků a podrozvahových položek.

2. Povinná osoba dále

- a) zajistí, aby byly stanovené limity příslušnými zaměstnanci nebo útvary pravidelně a při významných změnách podmínek přehodnocovány tak, aby byly v souladu s vnitřními i vnějšími podmínkami a celkovou strategií,
- b) zajistí, aby soustava limitů podléhala schválení a pravidelnému přehodnocování představenstvem, případně výborem, na který představenstvo tuto pravomoc delegovalo,

c) u každého limitu stanoví přiměřené postupy při jeho překročení, včetně informačních toků.

IV. Analýzy a stresové testování úvěrového portfolia

1. Banka nebo družstevní záložna provádí analýzy úvěrového portfolia, včetně odhadů jeho budoucího vývoje a stresového testování. Výsledky bere do úvahy při stanovování a ověřování spolehlivosti postupů a limitů pro řízení úvěrového rizika.

2. Banka nebo družstevní záložna přizpůsobí postupy upravující provádění analýz úvěrového portfolia rozsahu a povaze svých úvěrových činností. Stresové testování je prováděno na základě stresových scénářů. Při tvorbě stresových scénářů banka nebo družstevní záložna zohledňuje svůj rizikový profil v oblasti úvěrového rizika, zejména velikost a strukturu úvěrového portfolia, a faktory, vůči jejichž změně je nebo by mohlo být její úvěrové portfolio nejzranitelnější, včetně případných nepříznivých změn v ekonomickém prostředí či finanční a ekonomické situaci protistran.

3. Banka nebo družstevní záložna zajistí

a) pravidelné provádění analýz a stresového testování, s přihlédnutím k velikosti, struktuře a povaze úvěrového portfolia,

b) pravidelné prověřování platnosti předpokladů stresových scénářů s ohledem na měnící se podmínky. Změny předpokladů jsou podnětem pro úpravu scénářů a následné provedení stresových testů;

c) předkládání výsledků analýz a stresových testů členům vrcholného vedení odpovědným za řízení rizik.

Část 2. Tržní riziko

A. Obecné požadavky

I. Úroková, měnová, akciová a jiná rizika spojená s pohybem cen na finančních trzích

Povinná osoba vytvoří a udržuje zásady a postupy pro řízení míry tržního rizika včetně vyhodnocování či měření všech jeho významných zdrojů a dopadů. Povinná osoba vytvoří a udržuje systém řízení tržního rizika obchodního portfolia v souladu s požadavky uvedenými v části čtvrté vyhlášky a systém řízení úrokového, měnového, akciového a komoditního rizika investičního portfolia.

II. Stresové testování pro úrokové riziko investičního portfolia

1. Povinná osoba provádí stresové testování dopadů případné náhlé a neočekávané změny úrokových sazeb na investiční portfolio měřením vlivu úrokového šoku na hodnotu kapitálu.

2. Povinná osoba zajistí měření a zdokumentování dopadů úrokového šoku na kapitál alespoň jednou za 3 měsíce, samostatně pro každou měnu s minimálně 5% podílem na hodnotě aktiv či závazků investičního portfolia, a to

a) metodou paralelního posunu výnosové křivky o 200 bázických bodů oběma směry s tím, že v případě významného zvýšení volatility změn úrokových sazeb provede kalibraci hodnoty posunu výnosové křivky, nebo

b) stanovením dolní a horní hodnoty jednaprocentního kvantilu změn úrokových sazeb pro období 1 roku (240 dnů) zjištěného na základě minimálně pětiletého pozorování změn úrokových sazeb; jednotlivá pozorování budou vzájemně posunuta o 1 pracovní den. Zbytkové měny je možno pro účely tohoto měření agregovat.

3. Úrokové šoky zjištěné po případné kalibraci hodnoty posunu výnosové křivky /odstavec 2 písm. a)/ jsou srovnatelné s úrokovými šoky, které by povinná osoba dosáhla pro danou měnu nebo skupinu zbytkových měn za použití metody uvedené v odstavci 2 písm. b) nebo jiné pokročilé metody měření úrokového rizika.

4. V případě, kdy celkový dopad úrokového šoku mohl způsobit pokles ekonomické hodnoty povinné osoby o více než 20 % součtu původního (složka tier 1) a dodatkového (složka tier 2) kapitálu, povinná osoba přijme neodkladně opatření k nápravě; ekonomickou hodnotou povinné osoby se pro tyto účely rozumí současná hodnota očekávaných budoucích čistých peněžních toků. O přijatých opatřeních povinná osoba informuje Českou národní banku.

5. S ohledem na povahu a velikost podstupovaného úrokového rizika povinná osoba při řízení úrokového rizika investičního portfolia používá případně také alternativní stresové scénáře vývoje výnosové křivky, například vývoj inverzní nebo změny tvaru výnosové křivky.

B. Podrobnější požadavky na řízení tržního rizika

I. Systém měření a sledování tržního rizika

1. Banka nebo družstevní záložna má takový systém měření a sledování tržního rizika, který je přiměřený povaze, rozsahu a složitosti činností a který podchytí všechny významné zdroje tržního rizika a umožňuje vyhodnotit dopad změn v tržních sazbách a kurzech na výnosy a náklady a na hodnotu aktiv, závazků a podrozvahových položek tak, aby poskytl nezkrácený obraz o míře podstupovaného rizika.

2. Systém měření a sledování tržního rizika umožňuje zejména

a) včasné, přesné a úplně zaznamenat všechny transakce tak, aby bylo možno podchytit veškeré s nimi spojené podstupované tržní riziko,

b) správně tyto transakce ocenit. Pro tyto účely je nezbytné používat oceňování prováděné nezávisle na obchodních činnostech (útvarech). Banka nebo družstevní záložna má stanoveny postupy pro oceňování včetně

1. detailní identifikace zdrojů dat pro přecenění,
2. způsobu stanovení tržní ceny;

c) podchytit všechny významné zdroje tržního rizika ze všech transakcí a vyhodnotit vliv změn v tržních sazbách a kurzech způsobem přiměřeným k povaze, rozsahu a složitosti transakcí,

d) stanovit způsob agregace jednotlivých pozic tak, aby při agregaci nedošlo k výraznějšímu zkrácení podstupovaného rizika, například stanovením počtu a délky časových pásem při gap (diferenční) analýze, a aby všechny významné pozice a peněžní toky citlivé na tržní riziko byly uceleně a včas systémem podchyceny,

e) měřit tržní riziko souhrnně za všechny obchodní jednotky a porovnávat míru podstupovaného rizika se schválenými limity ve vhodné časové periodě i s ohledem na velikost a povahu podstupovaného rizika a regulatorní limity,

f) měřit úrokové riziko v každé měně, ve které má banka nebo družstevní záložna úrokově citlivé pozice, samostatně. Pokud je úrokové riziko měřeno ve dvou či více měnách společně, je nutné tento postup odůvodnit, například významnou korelací či tím, že banka nebo družstevní záložna má v těchto měnách zanedbatelnou činnost, a jasně stanovit podmínky, za kterých je takovýto postup možný.

3. Banka nebo družstevní záložna dále zabezpečí, aby

a) příslušní zaměstnanci, včetně členů vrcholného vedení a příslušných výborů, pokud jsou zřízeny, rozuměli předpokladům, ze kterých systém měření a sledování tržního rizika vychází,

b) předpoklady, ze kterých systém vychází, byly dostatečně zdokumentovány.

II. Limity pro řízení tržního rizika

1. Banka nebo družstevní záložna vytvoří a udržuje soustavu limitů pro řízení tržního rizika a postupy pro jejich využívání a dodržování zajišťující, aby nebyla překročena míra tržního rizika akceptovaná představenstvem nebo stanovená příslušným orgánem dohledu. Za tímto účelem banka nebo družstevní záložna zejména

a) zajistí, aby soustava limitů a postupy používané pro měření a sledování tržního rizika byly ucelené a propojené a aby soustava limitů brala v úvahu ostatní rizika, kterým banka nebo družstevní záložna je nebo může být vystavena, zejména riziko úvěrové a likvidity,

b) zajistí přiměřenost soustavy limitů vzhledem ke své velikosti a způsobu řízení, povaze, rozsahu a složitosti činností a stanovené kapitálové přiměřenosti. V závislosti na těchto faktorech stanoví dílčí limity, například pro jednotlivé obchodní jednotky, portfolia nebo specifické nástroje;

c) zajistí, aby dílčí limity tržního rizika byly využívány tak, aby nebyla překročena celková akceptovaná míra tržního rizika,

d) při stanovování limitů zohlední jak pozice vyplývající z denního obchodování, tak pozice vyplývající z celkové struktury aktiv, závazků a podrozvahových položek,

e) limity konstruuje tak, aby omezily dopad potenciálních změn v tržních rizikových faktorech na výnosy i na hodnotu aktiv, závazků a podrozvahových položek, s tím, že bere do úvahy rychlost, s jakou je schopna své pozice uzavřít.

2. Banka nebo družstevní záložna dále

a) zajistí, aby byly stanovené limity příslušnými zaměstnanci nebo útvary pravidelně a při významných změnách podmínek na trhu přehodnocovány tak, aby byly v souladu s tržními podmínkami a celkovou strategií,

b) zajistí, aby soustava limitů podléhala schválení a pravidelnému přehodnocování představenstvem, případně výborem, na který představenstvo tuto pravomoc delegovalo,

c) u každého limitu stanoví přiměřené postupy při jeho překročení, včetně informačních toků.

III. Stresové testování tržního rizika

1. Banka nebo družstevní záložna provádí stresové testování pro posouzení dopadů mimořádně nepříznivých tržních podmínek. Banka nebo družstevní záložna bere tyto výsledky do úvahy při stanovování a ověřování spolehlivosti postupů a limitů pro řízení tržního rizika tak, aby ztráty, které

utrpi v důsledku nepříznivých prudkých změn v tržních podmínkách, nezpůsobily její platební neschopnost či nesnížily její kapitálovou přiměřenost pod úroveň stanovenou příslušným orgánem dohledu.

2. Stresové testování je prováděno na základě stresových scénářů. Při tvorbě stresových scénářů banka nebo družstevní záložna zohledňuje svůj rizikový profil v oblasti tržního rizika, zejména velikost a strukturu obchodního portfolia a faktory, vůči jejichž změně je nebo by mohla být nejzranitelnější.

3. Banka nebo družstevní záložna zajistí

a) pravidelné provádění stresového testování, s přihlédnutím k velikosti, struktuře a povaze obchodního portfolia,

b) pravidelné prověřování platnosti předpokladů stresových scénářů s ohledem na měnící se podmínky na trhu nebo uvnitř banky nebo družstevní záložny. Změny předpokladů jsou podnětem pro úpravu scénářů a následné provedení stresových testů;

c) předkládání výsledků stresových testů členům vrcholného vedení odpovědným za řízení rizik.

Část 3. Operační riziko

A. Obecné požadavky

1. Povinná osoba vytvoří a udržuje zásady a postupy pro vyhodnocování a ovlivňování míry podstupovaného operačního rizika, včetně zohlednění málo častých významných událostí. Banka stanoví, co tvoří operační riziko pro účely těchto zásad a postupů, aniž by tímto bylo dotčeno vymezení operačního rizika stanovené v části první této vyhlášky.

2. Povinná osoba vytvoří a udržuje plány pro mimořádné situace včetně situací havarijních a krizových (dále jen „krizové situace“) a pro obnovu činností

a) k zajištění schopnosti průběžně vykonávat činnosti,

b) k limitování ztrát

v případě významného narušení činností (dále jen „pohotovostní plány“).

B. Podrobnější požadavky na řízení operačního rizika

I. Systém řízení operačního rizika

1. Banka nebo družstevní záložna vytvoří a udržuje systém řízení operačního rizika, který je přiměřený povaze, rozsahu a složitosti činností, a obsahuje alespoň

a) vymezení operačního rizika,

b) zásady a cíle řízení operačního rizika,

c) postupy řízení operačního rizika,

d) odpovědnosti, pravomoci a informační toky při řízení operačního rizika na všech řídicích a organizačních úrovních,

- e) informace o významných událostech a ztrátách vzniklých v důsledku operačního rizika,
- f) míru akceptovaného operačního rizika,
- g) způsob případného vyvedení operačního rizika mimo banku nebo družstevní záložnu.

2. Banka nebo družstevní záložna pravidelně vyhodnocuje a případně upravuje systém řízení operačního rizika.

II. Rozpoznávání, vyhodnocování, sledování a ohlašování operačního rizika

1. Banka nebo družstevní záložna identifikuje (rozpoznává) zdroje operačního rizika.
2. Vyhodnocování a sledování operačního rizika je začleněno do běžných procesů.
3. Banka nebo družstevní záložna pravidelně vyhodnocuje a sleduje možné dopady a potenciální ztráty vyplývající z událostí operačního rizika.
4. Banka nebo družstevní záložna zabezpečí pravidelné informování příslušných zaměstnanců o podstupovaném operačním riziku souvisejícím s jejich činností (ohlašování operačního rizika).

III. Omezování operačního rizika

1. Banka nebo družstevní záložna upravuje míru podstupovaného operačního rizika uplatňováním vhodných postupů omezování výskytu či nepříznivých dopadů výskytu událostí operačního rizika.
2. Banka nebo družstevní záložna posoudí jak rizika ovlivnitelná, tak rizika stojící mimo její přímý vliv, a rozhodne, zda rizika přijme, omezí jejich případné dopady, či zda omezí nebo zcela ukončí příslušnou činnost. Pro omezování operačního rizika vytvoří a udržuje například postupy pro
 - a) řízení přístupů zaměstnanců, klientů a dalších oprávněných osob k hmotnému a nehmotnému majetku banky nebo družstevní záložny,
 - b) řešení odezvy na případný výskyt bezpečnostních incidentů,
 - c) řešení operačního rizika, včetně rizika právního a compliance, při zajišťování dodávek zboží a služeb a při outsourcingu, pokud je bankou nebo družstevní záložnou uplatňován či zvažován.
3. Banka nebo družstevní záložna sjednává smluvní vztahy s třetími osobami písemnou formou.

IV. Kontinuita činností a pohotovostní plánování

1. Pro případy neplánovaného přerušení nebo omezení svých činností, havárie včetně havárií informačních systémů, selhání pro banku nebo družstevní záložnu významných třetích osob nebo selhání vnější infrastruktury zabezpečí banka nebo družstevní záložna postupy, které vedou k obnovitelnosti činností významných z hlediska jejího fungování.
2. Banka nebo družstevní záložna přijme pohotovostní plány pro obnovení své činnosti pro případy uvedené v odstavci 1. Pro řešení obnovy činností jsou v plánech stanovena alespoň tato opatření:
 - a) činnost následující bezprostředně po vzniku krizové situace zaměřená na minimalizaci škod,
 - b) činnost následující po vzniku krizové situace zaměřená na likvidaci následků krizové situace,

- c) způsob zálohování, pokud je to relevantní,
- d) způsob zajištění nouzového provozu s uvedením minimálních funkcí, které musí být zachovány,
- e) způsob obnovy činností včetně činností zajišťovaných třetími osobami.

3. Banka nebo družstevní záložna zabezpečí, aby příslušní zaměstnanci byli s pohotovostními plány seznámeni a postupovali podle nich.

4. Pohotovostní plány jsou pravidelně testovány, vyhodnocovány a případně aktualizovány.

V. Informační systémy a technologie

1. Pro účely bodu V. se rozumí

a) informačním systémem dílčí funkční celek v rámci informačního systému podle § 2 odst. 1 písm. j) zabezpečující získávání, uchovávání, přenášení, zpracovávání a poskytování informací pomocí informačních technologií,

b) informační technologií technické a programové vybavení. Technickým vybavením se rozumí hmotné technické prostředky výpočetní a komunikační techniky. Programovým vybavením se rozumí programy, procedury a pravidla nutné k tomu, aby příslušné technické vybavení plnilo požadovanou funkci;

c) aktivem informačního systému informační technologie, informace uložené v informačním systému a dokumentace informačního systému,

d) autentizací uživatele proces ověření jeho totožnosti,

e) autorizací uživatele proces ověření jeho přístupových práv na základě autentizace,

f) důvěrností informace zajištění, že informace je přístupná pouze uživateli, který je k přístupu oprávněn,

g) dostupností informace zajištění, že informace je pro oprávněného uživatele přístupná ve stanovené době,

h) integritou informace zajištění správnosti a úplnosti informace a metody jejího zpracování.

2. Bezpečnostní zásady informačních systémů obsahují

a) cíle bezpečnosti informačních systémů,

b) hlavní zásady a postupy pro zajištění důvěrnosti, integrity a dostupnosti informací,

c) odpovědnosti za ochranu aktiv a plnění bezpečnostních zásad informačních systémů.

3. Banka nebo družstevní záložna zabezpečí dodržování bezpečnostních zásad v jednotlivých informačních systémech.

4. Banka nebo družstevní záložna provede analýzu rizik spjatých s informačními systémy. V ní definuje aktiva informačních systémů, hrozby, které na ně působí, zranitelná místa informačních systémů, pravděpodobnost realizace hrozeb a odhad jejich následků a protiopatření. Banka nebo

družstevní záložna pravidelně provádí aktualizaci analýzy rizik spjatých s informačními systémy.

5. V oblasti bezpečnosti přístupu k informacím banka nebo družstevní záložna zajistí

- a) přidělení přístupových práv uživatelům v informačních systémech,
- b) jednoznačnou autentizaci uživatele, která musí předcházet jeho činnostem v informačních systémech,
- c) přístup k informacím v informačních systémech pouze uživateli, který byl pro tento přístup autorizován,
- d) ochranu důvěrnosti a integrity autentizační informace,
- e) zaznamenávání událostí, které ohrozily nebo narušily bezpečnost informačních systémů, do bezpečnostních auditních záznamů, ochranu těchto záznamů před neautorizovaným přístupem, zejména úpravou (modifikací) nebo zničením, a jejich archivaci,
- f) vyhodnocování bezpečnostních auditních záznamů zaměstnancem, který nemá možnost upravovat (modifikovat) v informačních systémech informace související s činností, o které je bezpečnostní auditní záznam pořízen.

6. V oblasti bezpečnosti komunikačních sítí banka nebo družstevní záložna zabezpečí

- a) připojení sítě, která je pod kontrolou banky nebo družstevní záložny, k vnější komunikační síti, která není pod kontrolou banky nebo družstevní záložny tak, aby byla minimalizována možnost průniku do jejích informačních systémů,
- b) aby při přenosu důvěrných informací vnější komunikační síti byla zajištěna
 1. přiměřená důvěrnost a integrita informací,
 2. spolehlivá autentizace komunikujících stran, včetně ochrany autentizačních informací.

7. Banka nebo družstevní záložna vytvoří a udržuje opatření pro fyzickou ochranu aktiv informačních systémů.

8. Při provozování informačních systémů banka nebo družstevní záložna zejména zajistí

- a) aby změnu v provozovaných informačních systémech bylo možno provést až po vyhodnocení vlivu této změny na bezpečnost informačních systémů,
- b) aby v provozovaných informačních systémech bylo používáno pouze otestované programové vybavení, u kterého výsledky testů prokázaly, že bezpečnostní funkce jsou v souladu se schválenými bezpečnostními zásadami informačních systémů. Výsledky testů jsou zdokumentovány;
- c) aby servisní činnost v provozovaných informačních systémech byla organizována tak, aby bylo minimalizováno ohrožení jejich bezpečnosti,
- d) zálohování informací a programového vybavení provozovaných informačních systémů, významných pro její fungování. Zálohované informace a programové vybavení jsou uloženy tak, aby byly zabezpečeny proti poškození, zničení a krádeži;
- e) pravidelné prověřování a vyhodnocování bezpečnosti informačních systémů.

Část 4. Riziko likvidity

A. Obecné požadavky

1. Pro účely této části se rozumí

a) likvidní pozici povinné osoby přebytek nebo nedostatek (stav) zdrojů v rámci stanovených časových pásem,

b) čistým peněžním tokem rozdíl mezi přílivem a odlivem peněžních prostředků,

c) scénářem pro řízení rizika likvidity soubor vnitřních předpokladů, například předpoklad vývoje struktury aktiv, závazků a podrozvahových položek, a vnějších předpokladů, například předpoklad vývoje na mezibankovním trhu a vývoje platební schopnosti jednotlivých států, na jejichž základě povinná osoba odhaduje očekávaný čistý peněžní tok a dále souhrn následných kroků povinné osoby za účelem odpovídajícího pokrytí očekávaného peněžního toku.

2. Povinná osoba vytvoří a udržuje zásady a postupy pro průběžné a prognostické (forward-looking) měření a řízení čisté likvidní pozice.

3. Povinná osoba vytvoří a udržuje plány pro mimořádné krizové okolnosti, zejména pro případ krize likvidity.

4. Povinná osoba má dostatečně propracované strategie, postupy, procesy a systémy k identifikaci, měření, řízení a sledování rizika likvidity v náležité soustavě časových pásem, včetně vnitrodenních (intraday) časových pásem, tak, aby bylo zajištěno, že bude udržovat likvidní polštář (liquidity buffer) na adekvátní úrovni. Tyto strategie, postupy, procesy a systémy jsou zvoleny tak, aby byly vhodné vzhledem k jednotlivým liniím podnikání, měnám a právnickým osobám, a zahrnují adekvátní alokační mechanismy nákladů na likviditu, přínosů a rizik. Jsou přiměřené komplexitě, rizikovému profilu povinné osoby a akceptované míře rizika nastavené představenstvem a odrážejí význam povinné osoby v každém členském státě, ve kterém uskutečňuje své podnikatelské aktivity. O akceptované míře rizika jsou informovány všechny relevantní linie podnikání.

5. Povinná osoba vytvoří metody k identifikaci, měření, řízení a sledování refinančních pozic. Tyto metody zahrnují současné i odhadované toky hotovosti plynoucí z aktiv, závazků, podrozvahových položek a možného dopadu reputačního rizika.

6. Povinná osoba rozlišuje mezi aktivy právně zatíženými a nezatíženými, která jsou kdykoli k dispozici, zejména v krizové situaci. Přihlíží též ke skutečnosti, které osobě aktiva náleží, ve kterém státě jsou právně evidována a k jejich uznatelnosti. Povinná osoba dále sleduje, zda mohou být aktiva včas připravena k použití.

7. Povinná osoba též přihlíží k existujícím právním, regulatorním a operačním překážkám při případném převodu likvidních a nezatížených aktiv mezi právními osobami, a to uvnitř i vně Evropského hospodářského prostoru.

8. Povinná osoba zváží možnosti použití různých nástrojů zmírňování rizika likvidity a likvidních polštářů k tomu, aby nebyl narušen její chod při škále různých stresových událostí a aby disponovala náležitě diverzifikovanou strukturou financování a přístupem ke zdrojům financování. Tato opatření jsou pravidelně přezkoumávána.

9. Povinná osoba zváží alternativní scénáře pro své likvidní pozice a pro nástroje zmírňování rizika likvidity a podrobuje pravidelnému přezkoumávání předpoklady, na kterých je založeno

rozhodování o refinanční pozici. Alternativní scénáře používané pro tyto účely musí pokrývat zejména podrozvahové položky a ostatní podmíněné závazky, včetně podrozvahových položek a ostatních podmíněných závazků jednotek pro speciální účel a jiných právnických osob zřízených se speciálním účelem, vůči kterým je povinná osoba v pozici sponzora či kterým poskytuje významnou likvidní podporu.

10. Povinná osoba zvažuje potenciální dopad scénářů týkajících se specifické instituce, scénářů týkajících se trhu jako celku a kombinovaných alternativních scénářů. V úvahu jsou brány různá časová pásma a různé míry závažnosti stresových situací.

11. Povinná osoba přizpůsobí své strategie, vnitřní postupy, limity pro řízení rizika likvidity a vytvoří účinné plány pro mimořádné krizové okolnosti s přihlédnutím k výsledkům alternativních scénářů podle bodu 9.

12. Povinná osoba má zavedené plány pro mimořádné krizové okolnosti, které stanovují adekvátní strategie a řádnou implementaci opatření k řešení situace vzniklé případným nedostatkem likvidních prostředků. Tyto plány jsou pravidelně přezkušovány, aktualizovány podle výsledků alternativních scénářů podle bodu 9, předkládány vrcholnému vedení a schvalovány vrcholným vedením tak, aby bylo možné náležitě přizpůsobit vnitřní postupy.

B. Podrobnější požadavky na řízení rizika likvidity

I. Měření a sledování čistých peněžních toků a likvidní pozice

1. Pro účely řízení rizika likvidity má banka nebo družstevní záložna přiměřené postupy měření a sledování čistých peněžních toků a likvidní pozice tak, aby bylo možné určit kroky banky nebo družstevní záložny potřebné k řízení rizika likvidity.

2. Postupy měření a sledování čistých peněžních toků a likvidní pozice umožňují zejména:

a) měření a porovnání přílivu a odlivu peněžních prostředků,

b) sledování čistých peněžních toků na denní bázi pro období nejméně 5 pracovních dnů dopředu, sestavení kalendáře splatností a propočtu likvidní pozice. Pokud banka nebo družstevní záložna zařazuje aktiva do pásem s kratší splatností než by odpovídalo skutečným splatnostem těchto aktiv, stanoví k těmto aktivům systém diskontů, které budou odrážet tržní riziko související s rychlým odprodejem jednotlivých aktiv. Pokud banka nebo družstevní záložna zařazuje závazky do pásem s delší splatností než by odpovídalo skutečným splatnostem těchto závazků, je schopna prokázat oprávněnost takovýchto přesunů.

II. Řízení rizika likvidity v jednotlivých hlavních měnách a limity

1. Pro účely řízení rizika likvidity v jednotlivých měnách má banka nebo družstevní záložna postupy umožňující měření, sledování a kontrolu likvidity banky nebo družstevní záložny v každé z hlavních měn, se kterými pracuje.

2. Pokud banka nebo družstevní záložna financuje aktiva držená v jedné měně závazky drženými v jiné měně, analyzuje tržní podmínky, které mohou ovlivnit její přístup na devizový trh, možné podmínky směny jedné měny za jinou při různých situacích a další podmínky, které mohou ovlivnit její přístup ke zdrojům v požadované měně.

3. V závislosti na objemu činností v jednotlivých měnách banka nebo družstevní záložna stanoví limity pro řízení rizika likvidity, a to jak souhrnně za všechny měny, tak i jednotlivě pro každou

hlavní měnu, se kterou pracuje.

4. Při stanovování limitů banka nebo družstevní záložna zohlední dopad možných nestandardních podmínek nebo mimořádných krizových okolností. Limity zohlední velikost banky nebo družstevní záložny, její finanční situaci, povahu, rozsah a složitost vykonávaných činností.

III. Řízení finančních zdrojů a přístupu na trh

Banka nebo družstevní záložna dostatečně stabilizuje a diverzifikuje své finanční zdroje. Za tímto účelem zejména

a) vytvoří a udržuje pravidelné kontakty s významnými věřiteli, s korespondenčními bankami a dalšími významnými obchodními partnery a klienty,

b) prověřuje míru spolehlivosti jednotlivých finančních zdrojů,

c) sleduje různé možnosti financování svých aktiv a vývoj těchto možností,

d) sleduje a udržuje možnost přístupu na trh za účelem prodeje svých aktiv.

IV. Scénář pro řízení rizika likvidity

1. Banka nebo družstevní záložna sestavuje scénář pro řízení rizika likvidity.

2. Banka nebo družstevní záložna stanoví předpoklady vývoje objemu a struktury aktiv, závazků a podrozvahových položek a dalších důležitých faktorů pro scénář řízení rizika likvidity, které především zahrnují

a) odhad

1. objemu splatných aktiv, která hodlá a je schopna obnovit,
2. předpokládaného nárůstu objemově nejvýznamnějších aktiv,
3. kategorizace jednotlivých aktiv z hlediska jejich likvidnosti,

b) odhad

1. objemu závazků, včetně vymezení obvyklé úrovně obnovení splatných závazků a obvyklého růstu nových vkladů,
2. průměrné splatnosti vkladů a obdobných nástrojů na viděnou založený na historické zkušenosti,

c) prověření odlivu finančních toků prostřednictvím úvěrových příslibů, záruk a akreditivů, pevných termínových kontraktů a opcí.

Další důležité faktory, které je třeba zohlednit při sestavování a ověřování scénáře řízení rizika likvidity, zahrnují především likvidní potřeby spojené s některými činnostmi banky nebo družstevní záložny a aktivitami jejích klientů a dalších osob, například vypořádání obchodů klientů a dalších osob nebo korespondenční bankovní služby.

3. Banka nebo družstevní záložna zajistí pravidelné prověřování správnosti předpokladů scénáře řízení rizika likvidity s ohledem na měnící se vnitřní nebo vnější podmínky. Změny předpokladů jsou podnětem pro úpravu scénáře.

V. Pohotovostní plán pro případ krize likvidity

1. Pro účely řízení rizika likvidity za mimořádných krizových okolností má banka nebo družstevní záložna pohotovostní plán.

2. Pohotovostní plán pro případ krize likvidity obsahuje zejména

- a) zajištění přesných a včasných informačních toků v rámci banky nebo družstevní záložny,
- b) jasné vymezení odpovědností a pravomocí v rámci banky nebo družstevní záložny,
- c) možné způsoby ovlivnění vývoje aktiv, závazků a podrozvahových položek,
- d) způsob komunikace s významnými věřiteli, obchodními partnery, dalšími osobami, klienty a veřejností při realizaci této strategie,
- e) specifikaci záložních finančních zdrojů.

3. Banka nebo družstevní záložna zajistí pravidelnou aktualizaci pohotovostního plánu pro případ krize likvidity s ohledem na měnící se vnitřní nebo vnější podmínky.

Část 5. Riziko koncentrace

Obecné požadavky

1. Povinná osoba má řádné řídicí, administrativní a účetní postupy a přiměřené mechanismy vnitřní kontroly ke zjištění a zaznamenání významných koncentrací včetně všech angažovaností podle části páté této vyhlášky a jejich následných změn v souladu s požadavky této vyhlášky a ke sledování a vyhodnocování všech případů významných koncentrací a angažovaností s ohledem na vnitřní zásady povinné osoby v této oblasti.

2. Zásady a postupy pro řízení rizika koncentrace vždy zahrnují:

- a) zásady a postupy pro zacházení s riziky vznikajícími z koncentrace expozic vůči osobám, ekonomicky či jinak spjatým skupinám osob nebo vůči osobám ve stejném odvětví nebo zeměpisné oblasti, z koncentrace expozic ze stejné činnosti nebo obchodované komodity nebo podkladového aktiva sekuritizovaných expozic, expozic vůči fondům kolektivního investování nebo ostatních expozic nebo z jiné významné koncentrace se společným faktorem rizika,
- b) zásady a postupy pro zacházení s rizikem koncentrace vznikajícím v důsledku používání technik snižování úvěrového rizika, zvláště v případě významných nepřímých angažovaností, například vůči jednomu emitentovi cenných papírů přijatých jako zajištění.

Podrobnější vymezení některých požadavků na odměňování

Působnost

1. Zásady a postupy odměňování se uplatní

a) na mzdu, úplatu a obdobné příjmy zaměstnance, které mohou být považovány za odměnu, (dále jen „odměna“),

b) na vybrané skupiny zaměstnanců, jejichž činnosti mají významný vliv na celkový rizikový profil povinné osoby, kterými jsou zejména

1. členové představenstva nebo dozorčího orgánu (*bodies; executive and non-executive directors*),
2. zaměstnanci ve vrcholném vedení (*senior management*),
3. zaměstnanci ve vnitřních kontrolních funkcích (*control functions*), zejména zaměstnanci odpovědní za řízení rizik, compliance nebo vnitřní audit,
4. zaměstnanci nebo skupiny zaměstnanců, jejichž činnost je spojena s podstupováním rizik povinné osoby (*risk takers*),
5. další zaměstnanci, jejichž odměňování je obdobné jako u zaměstnanců uvedených pod bodem 2 a 4,

c) způsobem a v rozsahu, který zohledňuje velikost, organizační uspořádání, povahu, rozsah a složitost činností povinné osoby.

Obecné zásady odměňování

2. Zásady a postupy odměňování

a) podporují řádné a efektivní řízení rizik a jsou s ním v souladu,

b) nepodněcují k podstupování rizika nad rámec míry rizika akceptované povinnou osobou,

c) jsou v souladu se strategií podnikání, cíli, hodnotami a dlouhodobými zájmy povinné osoby,

d) zahrnují opatření k zamezování střetům zájmů v souvislosti s odměňováním a

e) zajišťují, že pohyblivé složky odměny jako celek neomezují schopnost povinné osoby posílit kapitál.

Vybrané předpoklady a uspořádání systému odměňování

3. Dozorčí orgán povinné osoby schvaluje a pravidelně vyhodnocuje souhrnné zásady odměňování a odpovídá za jejich zavedení a uplatňování.

4. Uplatňování zásad odměňování je alespoň jedenkrát ročně podrobena celkovému nezávislému vnitřnímu prověření z hlediska souladu se zásadami a postupy pro odměňování, schválenými dozorčím orgánem.

5. Zaměstnanci ve vnitřních kontrolních funkcích jsou nezávislí na útvech, které kontrolují, mají odpovídající pravomoci a jsou odměňováni podle plnění cílů stanovených pro danou kontrolní funkci, nezávisle na výkonnosti útvarů, které kontrolují; odměňování zaměstnanců v čele řízení rizik a compliance je pod přímým dohledem výboru pro odměňování, pokud je zřízen (bod 6), nebo dozorčího orgánu.

²⁹ § 12a a 12c zákona č. 21/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

6. Pokud je to přiměřené velikosti, organizačnímu uspořádání, povaze, rozsahu a složitosti činnosti povinné osoby, zřídí povinná osoba výbor pro odměňování složený z členů dozorčího orgánu, kteří v povinné osobě nevykonávají žádnou výkonnou funkci. Výbor pro odměňování je ustanoven tak, aby bylo zajištěno kompetentní a nezávislé posuzování zásad a postupů odměňování a návrhů motivačních pobídek pro řízení rizik, kapitálu a likvidity. V působnosti výboru pro odměňování, pokud je zřízen, je příprava návrhů na rozhodnutí týkajících se odměňování, včetně těch, které mají dopad na rizika a řízení rizik povinné osoby, přijímaná dozorčím orgánem povinné osoby. Při přípravě těchto rozhodnutí přihlíží výbor pro odměňování k dlouhodobým zájmům akcionářů, investorů a ostatních kapitálových účastníků povinné osoby.

Měření výkonnosti v souvislosti s odměňováním

7. Pokud jsou stanoveny výkonnostní odměny,

- a) celková odměna je založena na kombinaci hodnocení individuální pracovní výkonnosti a výkonnosti dotčeného útvaru s hodnocením celkových výsledků povinné osoby,
- b) při hodnocení individuální pracovní výkonnosti se zohlední finanční i nefinanční kritéria,
- c) hodnocení výkonnosti je založeno na víceletém základě tak, aby bylo zajištěno, že proces odměňování je založen na dlouhodobějších výsledcích a že uvolňování částí pohyblivé složky odměny založených na hodnocení výkonnosti je rozloženo do období, jehož délka zohledňuje cyklus podnikání povinné osoby a s ním spojených rizik a
- d) postup měření výkonnosti pro účely kalkulace pohyblivé složky odměny nebo pohyblivých složek odměn jako celku zahrnuje úpravy, které zohlední všechny druhy stávajících a budoucích rizik i náklady na zajištění požadovaného kapitálu a likvidity.

Forma a struktura odměn

8. Pevná a pohyblivá složka celkové odměny zaměstnance jsou vhodně vyvážené; pevná složka odměny tvoří dostatečně velký podíl celkové odměny, aby bylo možno uplatňovat plně flexibilní přístup k pohyblivé složce odměny, včetně možnosti pohyblivou nevyplatit. Povinná osoba stanoví vhodný poměr mezi pevnou a pohyblivou složkou odměny individuálně pro jednotlivé osoby nebo skupiny osob.

9. Alokace pohyblivých složek odměn v rámci povinné osoby zohledňuje všechny druhy stávajících a budoucích rizik.

10. Vznik nároku na podstatnou část pohyblivé složky odměny, a to nejméně 40 %, je oddálen alespoň do následujících 3 až 5 let; délka období je vhodně stanovena s ohledem na povahu podnikání povinné osoby, jeho rizika a činnosti dotčeného zaměstnance. Oddálenou část pohyblivé složky odměny nelze přiznat rychleji než na poměrném základě vůči celkové délce období, do kterého bylo přiznání podstatné části pohyblivé složky odměny oddáleno. V případě, že část pohyblivé složky odměny dosahuje mimořádně vysokého objemu, je oddáleno přiznání alespoň 60 % tohoto objemu.

11. Podstatná část, nejméně však 50 % oddálené a neoddažené pohyblivé složky odměny zaměstnance, je tvořena vhodnou kombinací

a) účastnických cenných papírů, anebo obdobných majetkových hodnot podle právní formy povinné osoby, nástrojů souvisejících s účastnickými cennými papíry nebo, v případě, že povinná osoba nevydala kotované účastnické cenné papíry, dalších obdobných nepeněžních nástrojů a

b) nástrojů podle § 63 odst. 6 písm. a), které náležitě zohledňují úvěrovou kvalitu povinné osoby při zohlednění zásady trvání její činnosti (*going concern principle*), pokud je to vhodné.

Tyto finanční nástroje jsou po přiměřenou dobu podle zásad povinné osoby zadržovány, tak aby byla motivace zaměstnanců provázána s dlouhodobými zájmy povinné osoby.

Omezení pohyblivé složky odměny

12. Nárok na pohyblivou složku odměny nebo jakékoli její části je přiznán pouze tehdy, je-li to udržitelné vzhledem k celkové finanční situaci povinné osoby a odůvodněné výkonností dotčeného útvaru a individuální pracovní výkonností dotčeného zaměstnance. V opačném případě se nárok nepřizná, anebo se přizná pouze v omezeném rozsahu (*malus*).

13. Povinná osoba zavede opatření, která jí umožní odejmout již přiznanou pohyblivou složku odměny nebo jakékoli její části a požadovat zpět již vyplacenou pohyblivou složku odměny (*claw back*); ustanovení jiných právních předpisů tím nejsou dotčena.

14. V případě nepříznivé finanční výkonnosti nebo jejího poklesu je celková pohyblivá složka odměn podstatně snížena, včetně uplatnění opatření podle bodů 12 a 13, a to jak v aktuálním odměňování, tak i v odměnách za předchozí období.

Zvláštní penzijní výhody

15. Zásady poskytování případných zvláštních výhod k penzi vybraným zaměstnancům jsou v souladu se strategií, cíli, hodnotami a dlouhodobými zájmy povinné osoby. Za zvláštní penzijní výhody se nepovažují příspěvky v rámci zaměstnaneckého penzijního pojištění, penzijního připojištění, důchodového pojištění nebo příspěvky obdobné povahy obvyklé pro zaměstnance povinné osoby. Pokud zaměstnanec:

a) odejde před vznikem nároku na důchod, zvláštní penzijní výhody budou povinnou osobou oddáleny po dobu 5 let ve formě nástrojů podle bodu 10,

b) dosáhne nároku na důchod, budou mu zvláštní penzijní výhody přiznány ve formě nástrojů specifikovaných v bodu 10, a bude mít povinnost je 5 let zadržovat.

Předejití možnému obcházení účelu regulace odměňování

16. Pohyblivá složka odměny není vyplácena v nástrojích, anebo formou, která by umožnila obcházení požadavků této vyhlášky nebo jiných právních předpisů.

17. Povinná osoba vyzve zaměstnance, aby neuplatňovali pojištění nebo jiné zajišťovací strategie spojené s jejich odměňováním nebo odpovědností, které by mohly omezit účinky rizikově zaměřených prvků zásad odměňování.

18. Pohyblivá složka odměny, která je zaručena bez ohledu na výkonnost, je poskytována výjimečně a je upravena pouze, jde-li o získávání nových zaměstnanců; tento způsob odměňování je omezen na období prvního roku.

19. Smluvní odstupné poskytované vybraným zaměstnancům v souvislosti s předčasným ukončením vztahu odráží jejich výkonnost dosaženou v průběhu daného období a je navrženo způsobem, který neodměňuje neúspěch.

Zvláštní ustanovení pro odměňování v případě veřejné podpory

20. Pokud je povinné osobě poskytnuta veřejná podpora

a) pohyblivou složku limituje procentuální částí ze svých čistých příjmů tak, aby to bylo v souladu s udržováním kapitálu a včasným ukončením poskytování veřejné podpory,

- b) přehodnotí systém odměňování tak, aby byl v souladu s řádným řízením rizik a dlouhodobým růstem a bude-li to vhodné, stanoví limity odměňování členů představenstva a dozorčího orgánu a
- c) členům představenstva a dozorčího orgánu přizná pohyblivou složku odměny jen tehdy, pokud to je ospravedlnitelné.

Podrobnější vymezení požadavků na vnitřní audit

I. Obecné požadavky

1. Pro výkon vnitřního auditu povinná osoba má nebo získá takové kapacity, které jsou nezbytné pro plnění stanovených požadavků.
2. Osoba vykonávající vnitřní audit (dále jen „vnitřní auditor“) vykonává při plnění svých úkolů nezávislou, objektivní, ujišťovací a případně konzultační činnost, která
 - a) se zaměřuje na přidávání hodnoty a zdokonalování vnitřních procesů,
 - b) přináší systematický metodický přístup k hodnocení a zlepšování efektivnosti řízení rizik, kontrolních procesů a procesů správy a řízení společnosti.
3. Vnitřní auditoři poskytují své výstupy orgánům povinné osoby, příslušným zaměstnancům a výborům, pokud jsou zřízeny, včas a tyto výstupy jsou aktuální, spolehlivé a ucelené.
4. Při provádění své činnosti mají vnitřní auditoři zajištěn přístup ke všem relevantním dokumentům povinné osoby.
5. Osoba pověřená výkonem vnitřního auditu (§ 13) má možnost zúčastnit se zasedání všech poradních a rozhodovacích orgánů a výborů povinné osoby. V případech hodných zvláštního zřetele může být toto právo jednotlivě omezeno odůvodněným rozhodnutím představenstva povinné osoby.
6. Osoba pověřená výkonem vnitřního auditu je podřízena takovému organizačnímu stupni v povinné osobě, který umožní plnění funkcí vnitřního auditu.
7. Pokud se ve výjimečných případech podílí na poskytování ujištění o činnosti fyzická osoba, která tuto činnost vykonávala nebo na jejímž zavádění se podílela před méně než 12 měsíci, je tato skutečnost uvedena ve zprávě o provedeném vnitřním auditu a zároveň je zajištěna maximální objektivita této zprávy.
8. Při případném výkonu konzultační činnosti je zajištěno, aby nebyla omezena schopnost vnitřního auditora podávat nezávislé a objektivní ujištění o funkčnosti a efektivnosti řídicího a kontrolního systému; při výkonu konzultační činnosti vnitřní auditoři poskytují poradenství v otázkách řídicího a kontrolního systému a v otázkách zavádění řídicích a kontrolních mechanismů.

II. Statut vnitřního auditu

Povinná osoba vymezí statut vnitřního auditu, kterým upraví zejména

- a) postavení, odpovědnosti a pravomoci útvaru či osoby (právnícké nebo fyzické) vykonávající v povinné osobě nebo pro povinnou osobu vnitřní audit,
- b) předmět výkonu vnitřního auditu,
- c) povahu ujišťovacích a případných konzultačních činností vykonávaných vnitřními auditory,
- d) proces plánování vnitřního auditu,

- e) způsob sdělování výsledků vnitřního auditu včetně návrhů opatření k nápravě,
- f) způsob vypořádání připomínek ohledně závěrů vnitřního auditu a řešení případných sporů,
- g) způsob ukládání opatření k nápravě na základě zjištění vnitřního auditu.

III. Analýza rizik a plánování vnitřního auditu

1. Plánování činnosti a rozvrhování kapacit vnitřních auditorů je založeno na analýze rizik.
2. Analýza rizik hodnotí míru rizik spojených s jednotlivými činnostmi povinné osoby tak, že zohlední pravděpodobnost selhání řídicího a kontrolního systému v jednotlivých oblastech a míru možné ztráty z tohoto selhání vyplývající. Výstup z provedené analýzy rizik předkládá osoba pověřená výkonem vnitřního auditu představenstvu a dozorčímu orgánu, případně výboru pro audit, k projednání. Odlišné názory představenstva nebo dozorčího orgánu, případně výboru pro audit, pokud je zřízen, na výstup z analýzy rizik jsou zdokumentovány.
3. Na základě analýzy rizik sestavuje osoba pověřená výkonem vnitřního auditu návrh strategického a periodického plánu vnitřního auditu. Při přípravě plánu rovněž vyžaduje a vyhodnocuje podněty dozorčího orgánu, případně výboru pro audit, představenstva a vrcholného vedení, zohledňuje požadavky příslušných právních předpisů na prověření vnitřním auditem a přihlíží k dalším významným relevantním informacím a skutečnostem, například k nově zaváděným činnostem povinné osoby a k obsahu zpráv orgánů dohledu. Zároveň bere v úvahu činnost a požadavky vnitřního auditu jiných osob, které jsou členem téhož konsolidačního celku a auditora.
4. Plány činnosti vnitřního auditu jsou před schválením představenstvem předloženy k projednání dozorčímu orgánu, případně výboru pro audit. Důvody případných změn plánů vnitřního auditu jsou zdokumentovány.
5. Strategický plán vnitřního auditu je sestavován na období tří až pěti let. Strategický plán zajišťuje, aby činnost vnitřního auditu byla efektivně rozvržena na příslušné období (tří až pěti let), byla zohledněna strategická rozhodnutí orgánů povinné osoby, rizikovitost jednotlivých činností a určena předpokládaná perioda ověřování. Strategický plán je v návaznosti na provedenou analýzu rizik případně aktualizován.
6. Periodický plán vnitřního auditu je sestavován na období jednoho roku, případně na kratší časový úsek. Periodický plán určuje cíl, předmět a termín plánovaných vnitřních auditů. Periodický plán dále rozvrhuje kapacitu na plánované vnitřní audity, mimořádné vnitřní audity, vzdělávání a ostatní činnosti.

IV. Výkon vnitřního auditu

1. Osoba pověřená výkonem vnitřního auditu zajistí, aby výkon vnitřního auditu byl efektivně koordinován a prováděn ve spolupráci s vnitřními auditory jiných osob, které jsou členem téhož konsolidačního celku. Zároveň při koordinaci činnosti zohlední ověřování zadaná představenstvem nebo dozorčím orgánem, případně výborem pro audit, a ověření dle požadavku příslušného orgánu dohledu.
2. Pro každou jednotlivou auditní akci je veden auditorský spis. Auditorský spis je veden takovým způsobem, aby byl plně rekonstruovatelný postup při provedeném auditu. Auditorské spisy jsou prověřovány osobou pověřenou výkonem vnitřního auditu, případně jí zmocněným vnitřním

auditorem.

3. O provedeném vnitřním auditu je vypracovávána zpráva. Zpráva obsahuje zejména cíl, předmět, rozsah provedeného vnitřního auditu a zjištění spolu s návrhem opatření k nápravě. Zpráva dále obsahuje názor vnitřního auditora na míru rizik obsaženou v auditované činnosti včetně zbytkového (nekrytého) rizika v dané oblasti, a jeho přijatelnost. Zpráva je přístupná představenstvu, dozorčímu orgánu, případně výboru pro audit, a věcně příslušným řídicím osobám.

4. Osoba pověřená výkonem vnitřního auditu zajistí vytvoření a udržování systému sledování opatření k nápravě uložených na základě zjištění vnitřního auditu, včetně sledování, zda jsou tato opatření efektivně zavedena. V případě, že osoba pověřená výkonem vnitřního auditu dojde k závěru, že je stupeň zbytkového rizika v dané oblasti v důsledku nezavedení efektivních opatření k nápravě pro povinnou osobu nepřijatelný, projedná tuto skutečnost s představenstvem. Pokud dle úsudku osoby pověřené výkonem vnitřního auditu není otázka zbytkového rizika v dané oblasti vyřešena, předá tuto informaci dozorčímu orgánu, případně výboru pro audit.

V. Informace vnitřního auditu

1. Osoba pověřená výkonem vnitřního auditu pravidelně informuje o zjištěních vnitřního auditu, o návrzích opatření k nápravě a o odstraňování zjištěných nedostatků představenstvo a dozorčí orgán, případně výbor pro audit.

2. Osoba pověřená výkonem vnitřního auditu předkládá alespoň jednou ročně představenstvu a dozorčímu orgánu, případně výboru pro audit, k projednání souhrnné vyhodnocení funkčnosti a efektivnosti řídicího a kontrolního systému povinné osoby. Toto hodnocení se týká zejména spolehlivosti a integrity finančních a dalších informací, funkčnosti a efektivnosti procesů, ochrany aktiv a dodržování právních a vnitřních předpisů.

3. Osoba pověřená výkonem vnitřního auditu zpracovává pravidelně, alespoň však jednou ročně, zprávu o činnosti vnitřního auditu a předkládá ji představenstvu a dozorčímu orgánu, případně výboru pro audit, k projednání.

4. Osoba pověřená výkonem vnitřního auditu informuje představenstvo a dozorčí orgán, případně výbor pro audit, o možných dopadech v důsledku případných omezených zdrojů vnitřního auditu.

VI. Zabezpečení a zvyšování kvality vnitřního auditu

Osoba pověřená výkonem vnitřního auditu vypracuje a pravidelně aktualizuje program pro zabezpečení a zvyšování kvality vnitřního auditu, který zahrne všechny aspekty vnitřního auditu a průběžně sleduje efektivnost tohoto programu.

Podrobnější vymezení požadavků na zprávu o ověření řídicího a kontrolního systému auditorem

I. Struktura zprávy

1. Kapitola 1: Stručný popis ověřovaných oblastí.

Tato kapitola bude obsahovat:

- a) organizační schéma s detailnějším popisem organizačního uspořádání v dané součásti řídicího a kontrolního systému,
- b) stručné vymezení odpovědností a pravomocí relevantních orgánů banky nebo družstevní záložny, útvarů, zaměstnanců a výborů, pokud jsou zřízeny,
- c) popis schvalovacích a rozhodovacích procesů v rámci jednotlivých ověřovaných oblastí,
- d) popis metod a postupů používaných v jednotlivých oblastech, například metody používané pro řízení rizik,
- e) struktura limitů v dané oblasti, pokud je to pro zadanou oblast relevantní,
- f) popis struktury používaných informačních systémů.

2. Kapitola 2: Identifikace zavedených mechanismů vnitřní kontroly a zhodnocení funkčnosti a efektivnosti těchto mechanismů, zejména porovnáním s uznávanými standardy.

Tato kapitola bude obsahovat přehled všech zavedených mechanismů vnitřní kontroly, ilustrativní příklad je uveden v tabulce v této příloze. V případě, že byly identifikovány nedostatky, budou tyto skutečnosti v rámci této kapitoly uvedeny, podrobněji však budou jednotlivé nedostatky analyzovány v kapitole 3.

Tabulka

Ilustrativní příklad			
Ověřovaná činnost	Zavedené kontrolní mechanismy	Provedené testy/popř. jiné provedené práce	Zhodnocení
Systém stanovení a sledování limitů	Relevantní limity jsou stanoveny. Limity jsou schváleny odpovědnou osobou / výborem / představenstvem Limity jsou přehodnocovány pravidelně, případně při významných změnách podmínek na trhu či uvnitř banky nebo družstevní záložny.... Využití limitů je pravidelně sledováno a reportováno nezávislým útvarem.... Vnitřní předpisy jsou aktuální... Monitorování limitů probíhá v souladu s platnými vnitřními předpisy....	Seznámili jsme se s Podpisovým řádem Seznámili jsme se s relevantními vnitřními předpisy Ověřili jsme správnost a pravidelnost informací v hlášeních o využití limitů, překračování limitů....	Kontrolní mechanismy jsou funkční a efektivní. Kontrolní mechanismy jsou funkční a efektivní, s výjimkou popsanou v kapitole 3 (monitorování limitů neprobíhá ve všech případech v souladu s vnitřními

			předpisy)...
Zadávání údajů do informačního systému banky nebo družstevní záložny	Princip „čtyř očí“ v oddělení Back Office (dále B/O). (Oprávněný zaměstnanec B/O zadává údaje do účetního systému, druhý zaměstnanec B/O toto vložení autorizuje.) Zaměstnanci B/O jsou podle předpisu č. x oprávněni tuto činnost vykonávat	Namátkově zkontrolováno y obchodních lístků (<i>tickets</i>) z celkového množství x sjednaných obchodů za období. Seznámili jsme se s Podpisovým řádem a relevantními vnitřními předpisy a pracovními postupy... Účastnili jsme se osobně procesu zadávání údajů do účetního systému	Kontrolní mechanismy jsou funkční a efektivní.

3. Kapitola 3: Specifikace chybějících mechanismů vnitřní kontroly a vyhodnocení závažnosti jednotlivých nedostatků.

V této kapitole budou podrobně popsány nedostatky zjištěné v průběhu ověřování systému auditorem. Součástí bude i zhodnocení závažnosti daných nedostatků podle stupnice:

- a) nedostatek s velmi vysokou mírou závažnosti – nedostatek, který může mít vliv na další existenci banky nebo družstevní záložny nebo který významně ohrožuje finanční situaci a kapitál banky nebo družstevní záložny. Nedostatek má zásadní vliv na funkčnost a efektivnost procesů banky nebo družstevní záložny;
- b) nedostatek s vysokou mírou závažnosti – nedostatek může ohrozit finanční situaci a kapitál banky nebo družstevní záložny, nedostatek má vliv na funkčnost a efektivnost více dílčích procesů v bance nebo družstevní záložně, jedná se o zásadní systémový nedostatek určité oblasti;
- c) nedostatek se střední mírou závažnosti – nedostatek neohrožuje finanční situaci a kapitál banky nebo družstevní záložny, jedná se o dílčí nedostatek systémového charakteru nebo významnější nedostatek nesystémového charakteru;
- d) nedostatek s nízkou mírou závažnosti – nedostatek neohrožuje finanční situaci a kapitál banky nebo družstevní záložny, jedná se o méně významný nedostatek nesystémového charakteru.

Dále bude součástí identifikace chybějících mechanismů vnitřní kontroly. Součástí bude i popis, jaký vliv tyto skutečnosti představovaly a představují pro funkčnost a efektivnost řídicího a kontrolního systému nebo jeho součástí.

Příklad:

Kontrola limitů měnových pozic neprobíhá ve všech případech v souladu s vnitřními předpisy

Závažnost: nedostatek se střední mírou závažnosti

Nedostatek: Vnitřní předpisy ukládají zaměstnancům útvaru řízení rizik provádět kontrolu „intraday“ limitů měnových pozic namátkově alespoň jednou denně. Bylo zjištěno, že zaměstnanci útvaru řízení rizik tuto kontrolu pravidelně neprovádějí.

Vliv na funkčnost a efektivnost řídicího a kontrolního systému: Při absenci kontroly dodržování „intraday“ limitů měnových pozic je zvýšeno riziko jejich překračování a banka nebo družstevní záložna se tak vystavuje zvýšenému riziku ztráty z titulu pohybu měnových kurzů. Jelikož útvar řízení rizik provádí kontrolu dodržování „overnight“ limitů měnových pozic ke konci dne, je tento nedostatek hodnocen jako „střední riziko“.

4. Kapitola 4: Celkové vyhodnocení funkčnosti a efektivnosti řídicího a kontrolního systému v dané oblasti.

V této kapitole bude vyhodnocena funkčnost a efektivnost řídicího a kontrolního systému v dané oblasti jako celku.

II. Formát a další náležitosti zprávy

1. Zpráva o ověření systému je předkládána České národní bance v listinné i elektronické podobě, ve formátu *.doc, *.xls nebo *.mdb.
2. Zpráva o ověření systému je opatřena obchodní firmou a číslem osvědčení o zápisu auditora, s uvedením jména a příjmení auditora, čísla osvědčení o zápisu a datem vyhotovení zprávy. Zpráva v listinné podobě je opatřena navíc vlastnoručním podpisem auditora.

Kategorie expozičních a rizikové váhy při používání standardizovaného přístupu

1. Kategorie expozičních vůči centrálním vládám a centrálním bankám

- a) Ustanovení k této kategorii expozičních stanoví rizikové váhy expozičních vůči centrálním vládám a centrálním bankám představovaných pohledávkami nebo podrozvahovými položkami.
- b) Expozicím vůči centrálním vládám a centrálním bankám se přiřadí riziková váha 100 %; tím nejsou dotčena ustanovení písmena c) až g).
- c) Expozicím vůči centrálním vládám a centrálním bankám, pro které je k dispozici externí rating zapsané ratingové agentury, se přiřadí riziková váha podle tabulky č. 1 v této příloze, a to v souladu s tím, jak byly externí ratingy zapsané ratingové agentury přiřazeny k jednotlivým stupňům úvěrové kvality (6 stupňů).

Tabulka č. 1

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

- d) Expozicím vůči Evropské centrální bance se přiřadí riziková váha 0 %.
- e) Expozicím vůči centrálním vládám a centrálním bankám členských států v jejich domácí měně, pokud jsou v téže měně financovány, se přiřadí riziková váha 0 %. Tato riziková váha se považuje za preferenční.
- f) Expozicím vůči centrálním vládám a centrálním bankám jiných než členských států v jejich domácí měně, pokud
1. jsou v téže měně financovány a
 2. příslušný orgán dohledu v tomto státě vykonává srovnatelný dohled,
- se přiřadí riziková váha stanovená tímto orgánem dohledu. Tato riziková váha se považuje za preferenční.

Použití externích ratingů exportních úvěrových agentur

- g) Expozicím vůči centrálním vládám a centrálním bankám lze přiřadit rizikovou váhu podle
1. externích ratingů, které jsou rizikovými skóre představujícími klasifikaci rizika dané země (country risk classification), na kterých se shodly exportní úvěrové agentury účastníci se „Ujednání o pravidlech pro státem podporované vývozní úvěry“ v rámci OECD, nebo
 2. externích ratingů, které jsou stanoveny exportními úvěrovými agenturami a které jsou vázány na jednu s osmi minimálních exportních pojišťovací prémie (MEPP).

Riziková váha se přiřadí expozičním podle tabulky č. 2 v této příloze.

Tabulka č. 2

MEPP	0	1	2	3	4	5	6	7
Riziková váha	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

2. Kategorie expozič vůči regionálním vládám a místním orgánům

a) Ustanovení k této kategorii expozič stanoví rizikové váhy expozič vůči regionálním vládám a místním orgánům představovaných pohledávkami nebo podrozvahovými položkami.

b) Expozičím vůči regionálním vládám a místním orgánům jiných členských států se přiřadí rizikové váhy jako expozičím vůči centrální vládě téhož státu, pokud

1. není rozdíl mezi rizikem těchto expozič vzhledem ke specifickým možnostem získávání příjmů těmito vládami a orgány a

2. je právem daného státu zajištěno omezení rizika selhání těchto vlád a orgánů.

Seznam těchto regionálních vlád a místních orgánů vede příslušný orgán dohledu jiného členského státu.

c) Expozičím vůči regionálním vládám a místním orgánům jiných než členských států se přiřadí rizikové váhy jako expozičím vůči centrální vládě téhož státu, pokud příslušný orgán dohledu v tomto státě

1. vykonává srovnatelný dohled a

2. připouští pro tyto expozič rizikové váhy expozič vůči centrální vládě.

d) Expozičím vůči regionálním vládám a místním orgánům, se kterými se nezachází podle písmena b) a c), se přiřadí rizikové váhy s využitím metody založené na externím ratingu dané regionální vlády nebo místního orgánu. Použije se zacházení podle písmena j), anebo k) v kategorii expozič vůči institucím, ostatní expozič. Preferenční zacházení s krátkodobými expozičemi vůči institucím podle písmena e) až i) této kategorie se nepoužije.

e) S expozičemi vůči církvím a náboženským společnostem se zachází jako s expozičemi vůči regionálním vládám a místním orgánům podle písmena d), pokud

1. jsou založeny jako právnické osoby podle veřejného práva a

2. mají právo vybírat daně na základě příslušné právní úpravy.

S takovými expozičemi nelze zacházet jako s expozičemi vůči centrálním vládám.

3. Kategorie expozič vůči organizacím veřejného sektoru a ostatním nepodnikatelským osobám

a) Ustanovení k této kategorii expozič stanoví rizikové váhy expozič vůči organizacím veřejného sektoru a ostatním nepodnikatelským osobám představovaných pohledávkami nebo podrozvahovými položkami.

b) Expozičím vůči organizacím veřejného sektoru a ostatním nepodnikatelským osobám se přiřadí riziková váha 100 %; tím nejsou dotčena ustanovení písmena c) až g).

Expozič vůči organizacím veřejného sektoru

c) Organizacemi veřejného sektoru se rozumí

1. nepodnikatelské osoby, které jsou odpovědné centrální vládě, regionálním vládám nebo místním orgánům, nebo orgánům, které vykonávají stejné funkce jako regionální vlády a místní orgány,

2. nepodnikatelské osoby, jejichž vlastníky jsou centrální vlády, které mají výslovné dohody o zárukách, nebo

3. osoby zřízené na základě zvláštních právních předpisů, které podléhají veřejnému dohledu s tím, že tyto osoby nebyly zřízeny výlučně za účelem dosažení zisku.

d) Expozicím vůči organizacím veřejného sektoru se sídlem v členských státech se přiřadí rizikové váhy jako

1. expozičním vůči dané centrální vládě podle písmena c), e) nebo g) v kategorii expozičních vůči centrálním vládám a centrálním bankám, pokud neexistuje rozdíl mezi rizikem těchto expozičních, neboť centrální vláda poskytla odpovídající záruku, nebo

2. expozičním vůči institucím.

Zároveň musí být splněna podmínka, že příslušný orgán dohledu v jiném členském státě zacházení podle bodu 1 a 2 připouští a stanovil metodu pro expoziční vůči organizacím veřejného sektoru, se kterými se zachází jako s expozičními vůči institucím.

e) Česká národní banka vede seznam organizací veřejného sektoru se sídlem v České republice, s expozičními vůči nimž se zachází jako s expozičními vůči centrální vládě.

f) Expozicím vůči organizacím veřejného sektoru se sídlem v České republice, s nimiž se zachází podle písmena d) bodu 2 jako s expozičními vůči institucím, se přiřadí rizikové váhy s využitím metody založené na externím ratingu dané organizace. Použije se zacházení pro ostatní expoziční podle písmena j) a k) v kategorii expozičních vůči institucím, ostatní expoziční. Preferenční zacházení s krátkodobými expozičními vůči institucím podle písmena e) až i) této kategorie se nepoužije. Česká národní banka vede seznam organizací veřejného sektoru se sídlem v České republice, s expozičními vůči nimž se zachází jako s expozičními vůči institucím.

g) Expozicím vůči organizacím veřejného sektoru se sídlem v jiném než členském státě lze přiřazovat rizikové váhy jako expozičním vůči institucím, pokud příslušný orgán dohledu v tomto státě

1. vykonává srovnatelný dohled a

2. připouští pro tyto expoziční rizikové váhy expozičních vůči institucím. Pro stanovení rizikové váhy expozičních vůči institucím se použije metoda, kterou pro tyto účely určil příslušný orgán dohledu ve státě sídla dané organizace veřejného sektoru.

4. Kategorie expozičních vůči mezinárodním rozvojovým bankám

a) Ustanovení k této kategorii expozičních stanoví rizikové váhy expozičních vůči mezinárodním rozvojovým bankám představovaných pohledávkami nebo podrozvahovými položkami.

b) Riziková váha 0 % se přiřadí expozičním vůči těmto mezinárodním rozvojovým bankám:

1. Mezinárodní banka pro obnovu a rozvoj (International Bank for Reconstruction and Development),

2. Mezinárodní finanční korporace (International Finance Corporation),

3. Meziamerická rozvojová banka (Inter-American Development Bank),

4. Asijská rozvojová banka (Asian Development Bank),

5. Africká rozvojová banka (African Development Bank),

6. Rozvojová banka Rady Evropy (Council of Europe Development Bank),

7. Severská investiční banka (Nordic Investment Bank),

8. Karibská rozvojová banka (Caribbean Development Bank),

9. Evropská banka pro obnovu a rozvoj (European Bank for Reconstruction and Development),

10. Evropská investiční banka (European Investment Bank),

11. Evropský investiční fond (European Investment Fund),

12. Mnohostranná agentura pro investiční záruky (Multilateral Investment Guarantee Agency),

13. Mezinárodní finanční facilitu na imunizaci (International Finance Facility for Immunisation),

14. Islámská rozvojová banka (Islamic Development Bank).

c) Riziková váha 20 % se přiřadí expozicím představovaným nesplaceným upsaným kapitálem Evropského investičního fondu (European Investment Fund).

d) Expozicím vůči

1. Korporaci pro meziamerické investice (Inter-American Investment Corporation),
2. Černomořské bance pro obchod a rozvoj (Black Sea Trade and Development Bank),
3. Středoamerické bance pro ekonomickou integraci (Central American Bank for Economic Integration), nebo
4. ostatním mezinárodním rozvojovým bankám neuvedeným v písmenu b)

se přiřadí riziková váha jako expozicím vůči institucím s využitím metody založené na externím ratingu mezinárodní rozvojové banky. Použije se zacházení pro ostatní expozice podle písmena j) a k) v kategorii expozic vůči institucím, ostatní expozice. Preferenční zacházení s krátkodobými expozicemi vůči institucím podle písmena e) až i) této kategorie se nepoužije.

5. Kategorie expozic vůči mezinárodním organizacím

a) Ustanovení k této kategorii expozic stanoví rizikovou váhu expozic představovaných pohledávkami a podrozvahovými položkami vůči těmto mezinárodním organizacím:

1. Evropská unie,
2. Mezinárodní měnový fond (International Monetary Fund),
3. Banka pro mezinárodní platby (Bank for International Settlements).

b) Expozicím vůči mezinárodním organizacím uvedeným v písmenu a) se přiřadí riziková váha 0 %.

6. Kategorie expozic vůči institucím

a) Ustanovení k této kategorii expozic stanoví rizikové váhy expozic vůči institucím, uznaným burzám, clearingovým centřům a finančním institucím podle písmene c) představovaných pohledávkami nebo podrozvahovými položkami.

b) Expozicím vůči institucím se přiřadí rizikové váhy s využitím metody založené na externím ratingu instituce.

Finanční instituce

c) S expozicemi vůči finančním institucím se zachází jako s expozicemi vůči institucím podle písmena b), pokud

1. příslušný orgán dohledu udělil těmto finančním institucím oprávnění k činnosti a vykonává nad nimi dohled a
2. tyto finanční instituce dodržují pravidla, která odpovídají pravidlům obezřetného podnikání úvěrových institucí.

Minimální riziková váha expozic vůči institucím bez externího ratingu

d) Expozicím vůči institucím bez externího ratingu nelze přidělit rizikovou váhu nižší, než je riziková váha přidělená expozicím vůči jejich centrální vládě.

Krátkodobé expozice v národní měně dlužníka

e) Expozicím vůči institucím se zbytkovou splatností do 3 měsíců včetně v domácí měně dlužníka, které jsou ve stejné měně financovány, lze přiřadit preferenční rizikovou váhu, která je o 1 stupeň

vyšší než preferenční riziková váha expozic vůči centrální vládě státu sídla instituce podle písmena e) a f) v kategorii expozic vůči centrálním vládám a centrálním bankám. Takovým expozicím nelze přiřadit rizikovou váhu nižší než 20 %.

Ostatní krátkodobé expozice

f) Expozicím vůči institucím se zbytkovou splatností do 3 měsíců včetně, pro které je k dispozici externí rating zapsané ratingové agentury, se přiřadí preferenční riziková váha podle tabulky č. 3 v této příloze, a to v souladu s tím, jak byly externí ratingy zapsané ratingové agentury přiřazeny k jednotlivým stupňům úvěrové kvality (6 stupňů).

Tabulka č. 3

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

g) Expozicím vůči institucím, pro které není k dispozici externí rating zapsané ratingové agentury, s původní splatností do 3 měsíců včetně se přiřadí preferenční riziková váha 20 %, pokud je splněna podmínka podle písmene d).

Vztah externího ratingu instituce pro krátkodobé expozice a krátkodobého externího ratingu

h) Pokud není k dispozici externí rating krátkodobé expozice (dále jen „krátkodobý externí rating“), avšak je k dispozici externí rating, který obdržela instituce, expozicím vůči instituci se zbytkovou splatností do 3 měsíců včetně se přiřadí riziková váha podle tabulky č. 3 v této příloze.

i) Pokud je k dispozici krátkodobý externí rating, který vede

1. ke stejné nebo nižší rizikové váze než je uvedeno v tabulce č. 3 v této příloze, použije se tento krátkodobý externí rating pouze pro stanovení rizikové váhy té krátkodobé expozice vůči instituci, k níž se vztahuje. Ostatním krátkodobým expozicím vůči instituci se přiřadí riziková váha podle tabulky č. 3 v této příloze;

2. k vyšší rizikové váze než je uvedeno v tabulce č. 3 v této příloze, všem krátkodobým expozicím bez ratingu vůči instituci se přiřadí tato vyšší riziková váha.

Rizikové váhy, které se expozicím přiřadí na základě krátkodobého externího ratingu zapsané ratingové agentury, jsou uvedeny v kategorii krátkodobých expozic vůči institucím a krátkodobých podnikových expozic.

Ostatní expozice

j) Expozicím vůči institucím se zbytkovou splatností nad 3 měsíce, pro které je k dispozici externí rating zapsané ratingové agentury, se přiřadí riziková váha podle tabulky č. 4 v této příloze, a to v souladu s tím, jak byly externí ratingy zapsané ratingové agentury přiřazeny k jednotlivým stupňům úvěrové kvality (6 stupňů).

Tabulka č. 4

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

k) Expozicím vůči institucím, pro které není k dispozici externí rating zapsané ratingové agentury, s

původní splatností nad 3 měsíce se přiřadí riziková váha 50 %, pokud je splněna podmínka podle písmene d).

Investice do kapitálu

l) Expozicím vůči institucím představovaným kapitálovými investicemi se přiřadí riziková váha 100 %, ledaže jde o odčitatelné položky od kapitálu.

Minimální rezervy požadované ECB

m) Expozicím vůči institucím představovaných minimálními rezervami drženými u těchto institucí na základě požadavku Evropské centrální banky nebo centrální banky členského státu se přiřadí rizikové váhy jako expozičním vůči centrální bance daného členského státu, pokud rezervy

1. jsou drženy v souladu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství²⁵ nebo v souladu s národními požadavky, které jsou ve všech základních ohledech srovnatelné s touto regulací,
2. nebudou k dispozici pro krytí jiných závazků dané instituce a budou plně a bez prodlení vyplaceny věřiteli v případě přijetí reorganizačních opatření podle příslušného předpisu Evropských společenství^{25a} nebo prohlášení konkursu na majetek instituce, u které jsou drženy.

7. Kategorie podnikových expozi

a) Ustanovení k této kategorii expozi stanoví rizikové váhy expozi vůči osobám - podnikatelům představovaných pohledávkami nebo podrozvahovými položkami.

b) Podnikovým expozi, pro které je k dispozici externí rating zapsané ratingové agentury, se přiřadí riziková váha podle tabulky č. 5 v této příloze, a to v souladu s tím, jak byly externí ratingy zapsané ratingové agentury přiřazeny k jednotlivým stupňům úvěrové kvality (6 stupňů).

Tabulka č. 5

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

c) Podnikovým expozi, pro které není k dispozici externí rating zapsané ratingové agentury, se přiřadí riziková váha, která je vyšší z těchto rizikových vah: 100 % nebo riziková váha expozi vůči centrální vládě státu sídla podnikatele.

8. Kategorie retailových expozi

a) Ustanovení k této kategorii expozi stanoví rizikovou váhu expozi představovaných pohledávkami, kromě pohledávek z cenných papírů, nebo podrozvahovými položkami.

b) Retailové expozi jsou expozi, které splňují tato kritéria:

1. jsou vůči fyzické osobě nebo fyzickým osobám, anebo vůči malému nebo střednímu podnikateli,
2. každá představuje jednu z velkého počtu podobně řízených expozi se shodnými charakteristikami, důsledkem čehož je významně sníženo úvěrové riziko,
3. celková dlužná částka dlužníka nebo ekonomicky spjaté skupiny dlužníků vůči povinné osobě,

²⁵ Například nařízení Evropské centrální banky (ES) č. 1745/2003 ze dne 12. září 2003 o uplatňování minimálních rezerv (ECB/2003/9).

^{25a} Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES ze dne 4. dubna 2001 o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí.

osobám, které povinnou osobu ovládají, a osobám, které jsou ovládány povinnou osobou, včetně expozic po splatnosti, avšak s výjimkou expozic zajištěných obytnými nemovitostmi, nepřevyšuje podle informací povinné osoby částku odpovídající 1 000 000 EUR. Povinná osoba činí odpovídající kroky k získání takových informací;

4. nejsou představovány cennými papíry.

c) Pro účely limitu podle písmena b) bod 3 lze v případě leasingu zahrnout hodnotu retailové expozice ve výši odpovídající současné hodnotě minimálních leasingových splátek.

d) Retailovým expozicím podle písmena b) se přiřadí riziková váha 75 %.

9. Kategorie expozic zajištěných nemovitostmi

Ustanovení k této kategorii expozic stanoví rizikové váhy expozic představovaných pohledávkami nebo podrozvahovými položkami zajištěných nemovitostmi.

A. Expozice zajištěné obytnými nemovitostmi na území členského státu

a) Ustanovení k těmto expozicím stanoví rizikovou váhu expozic představovaných pohledávkami nebo podrozvahovými položkami zajištěných zástavními právy k obytným nemovitostem na území členského státu.

b) Riziková váha 35 % se přiřadí

1. expozicím nebo jakékoli části expozic plně zajištěným obytnými nemovitostmi, které jsou nebo budou obývány nebo pronajímány k bydlení jejich vlastníkem a jsou vlastněny přímo nebo prostřednictvím vlastníkem založené společnosti, pokud se jedná o nemovitosti soukromých investičních společností, (*beneficial owner*),

2. expozicím plně zajištěným podíly ve finských společnostech zajišťujících bytovou výstavbu (*Finnish residential housing companies*), které působí v souladu s finským zákonem o společnostech zajišťujících výstavbu budov z roku 1991 nebo odpovídajícími pozdějšími předpisy, pokud obytné nemovitosti jsou nebo budou vlastníkem obývány nebo pronajímány k bydlení, nebo

3. expozicím z leasingu obytných nemovitostí plně pokrytým hodnotou těchto nemovitostí, pokud je povinná osoba pronajímatelem a nájemce má možnost věc odkoupit.

c) Rizikovou váhu podle písmena b) je možné přiřadit dané pohledávce, pokud jsou splněny tyto podmínky:

1. hodnota nemovitosti není významně závislá na úvěrové kvalitě dlužníka. Tento požadavek nevylučuje situaci, kdy pouze makroekonomické faktory ovlivní hodnotu nemovitosti i plnění dlužníka;

2. riziko dlužníka není významně závislé na provozování dané nemovitosti nebo projektu, ale spíše závisí na schopnosti dlužníka splatit dluh z jiných zdrojů. To znamená, že splacení expozice není významně závislé na peněžních tocích plynoucích z nemovitosti poskytnuté jako zajištění;

3. jde o zajištění splňující podmínky podle § 102 až 107 a příloh č. 15 a 16 této vyhlášky,

4. hodnota nemovitosti významně převyšuje hodnotu expozice. Podmínka podle bodu 2 nemusí být splněna u expozic zajištěných obytnými nemovitostmi na území jiného členského státu, nevyžaduje-li její splnění příslušný orgán dohledu tohoto členského státu.

d) Riziková váha 100 % se přiřadí expozicím podle písmena b) bod 1 a 3 v případě expozic zajištěných obytnými nemovitostmi na území jiných než členských států a takových nemovitostí na území členského státu, které nesplňují stanovené podmínky.

B. Expozice zajištěné nebytovými nemovitostmi na území jiného členského státu

a) Ustanovení k těmto expozicím stanoví rizikovou váhu expozic představovaných pohledávkami

nebo podrozvahovými položkami zajištěných zástavními právy k nebytovým nemovitostem na území jiného členského státu.

b) Riziková váha 50 % se přiřadí

1. expozicím nebo jakékoli části expozic plně zajištěným nebytovými nemovitostmi na území jiného členského státu,

2. expozicím plně zajištěným podíly ve finských společnostech zajišťujících nebytovou výstavbu (*Finnish housing companies*), které působí v souladu s finským zákonem o společnostech zajišťujících výstavbu budov z roku 1991 nebo odpovídajícími pozdějšími předpisy, nebo

3. expozicím z leasingu nebytových nemovitostí umístěných v jiném členském státě plně pokrytým hodnotou těchto nemovitostí, pokud je povinná osoba pronajímatelem a nájemce má možnost věc odkoupit.

a příslušný orgán dohledu v jiném členském státě považuje nebytové nemovitosti na svém území za uznatelné zajištění a jsou splněny podmínky, které pro jejich uznatelnost stanovil. Riziková váha se přiřadí v souladu s postupy, které určil tento orgán dohledu.

c) Riziková váha 100 % se přiřadí expozicím zajištěným nebytovými nemovitostmi na území jiného než členského státu nebo členského státu, pokud příslušný orgán dohledu nepovažuje nebytové nemovitosti na svém území za uznatelné zajištění.

C. Expozice zajištěné nebytovými nemovitostmi na území České republiky

Riziková váha 100 % se přiřadí expozicím zajištěným nebytovými nemovitostmi na území České republiky.

10. Kategorie expozic po splatnosti

a) Ustanovení k této kategorii expozic stanoví rizikové váhy expozic představovaných pohledávkami, v jejichž případě je alespoň jedna splátka jistiny nebo příslušenství po splatnosti více než 90 dnů. K této podmínce povinná osoba nemusí přihlížet, pokud částka po splatnosti není významná, s tím, že práh významnosti stanoví povinná osoba s ohledem na to, jakou částku nevyvádí při odpisu pohledávky.

b) Expozicím po splatnosti podle písmena a) se přiřadí riziková váha 100 %, jde-li o expozice po splatnosti zajištěné

1. obytnými nemovitostmi na území členského státu, nebo

2. uznanými nebytovými nemovitostmi na území jiného členského státu.

c) Nezajištěným částem expozic po splatnosti podle písmena a) se přiřadí riziková váha

1. 100 %, jde-li o ostatní expozice po splatnosti, u nichž úpravy ocenění představují alespoň 20 % nezajištěné části expozice bez snížení o úpravy ocenění, nebo

2. 150 %, jde-li o ostatní expozice po splatnosti, u nichž úpravy ocenění představují méně než 20 % nezajištěné části expozice bez snížení o úpravy ocenění.

d) Pro stanovení nezajištěné části expozice lze zohledňovat zajištění, které je v souladu s technikami snižování úvěrového rizika podle § 99 až 104 a přílohy č. 15 a 16 této vyhlášky.

11. Kategorie regulatorně vysoce rizikových expozic

a) Ustanovení k této kategorii expozic stanoví rizikovou váhu expozic představujících

1. investice do osob s rizikovým kapitálem (*venture capital firms*), nebo

2. soukromé kapitálové investice (*private equity investments*).

b) Regulatorně vysoce rizikovým expozicím podle písmene a) se přiřadí riziková váha 150 %.

12. Kategorie expozic v krytých dluhopisech

a) Ustanovení k této kategorii expozic stanoví rizikovou váhu pohledávek vyplývajících z krytých dluhopisů podle písmena b).

b) Za kryté dluhopisy²⁶ se pro účely této vyhlášky považují dluhopisy, pokud jsou pro jejich krytí použity

1. expozice vůči centrálním vládám, centrálním bankám, organizacím veřejného sektoru, regionálním vládám a místním orgánům členských států nebo expozice zajištěné zárukami těchto osob,

2. expozice vůči centrálním vládám a centrálním bankám jiných než členských států, mezinárodním rozvojovým bankám nebo mezinárodním organizacím nebo expozice zajištěné zárukami těchto osob, pokud jejich externí rating přísluší k prvnímu stupni úvěrové kvality,

3. expozice vůči organizacím veřejného sektoru, regionálním vládám a místním orgánům jiných než členských států nebo expozice zajištěné zárukami těchto osob, pokud jsou tyto expozice rizikově váženy podle standardizovaného přístupu jako expozice vůči institucím nebo centrálním vládám a centrálním bankám a pokud jejich externí rating přísluší k prvnímu stupni úvěrové kvality,

4. expozice podle bodu 1 až 3, pokud jejich externí rating přísluší alespoň k druhému stupni úvěrové kvality podle standardizovaného přístupu a objem expozice v takových krytých dluhopisech nepřesahuje 20 % jejich nesplacené jmenovité hodnoty,

5. expozice vůči institucím, pokud jejich externí rating přísluší k prvnímu stupni úvěrové kvality a celkový objem expozice v takových krytých dluhopisech nepřesahuje 15 % jejich nesplacené jmenovité hodnoty. Expozice vzniklé z obhospodařování nebo převodu plateb od dlužníka z úvěrů zajištěných nemovitostmi na držitele krytých dluhopisů nebo vzniklé z likvidace se do limitu 15 % nezahrnují. Expozice vůči institucím v členském státě, u nichž splatnost nepřesahuje 100 dnů, nemusí splňovat podmínku zařazení externího ratingu instituce k prvnímu stupni úvěrové kvality, avšak jejich externí rating musí příslušet alespoň k druhému stupni úvěrové kvality;

6. úvěry zajištěné

6.1 obytnými nemovitostmi,

6.2 podíly ve finských společnostech zajišťujících bytovou výstavbu (*Finnish residential housing companies*) do výše hodnoty, která je nižší z hodnot: hodnota pohledávky nebo hodnota části pohledávky ze zajištěných úvěrů s přednostním zástavním právem k nemovitosti (*principal amount of the liens that are combined with any prior liens*), a 80 % hodnoty zastavených nemovitostí (*the value of the pledged properties*), nebo

6.3 podíly s přednostním vypořádáním (*senior units*) vydanými francouzskými fondy Fonds Communs de Créances nebo obdobnými osobami, které provádějí sekuritizaci podle práva členského státu upravujícího sekuritizaci úvěrů na obytné nemovitosti. V případě využití takových podílů jako zajištění dohled za účelem ochrany vlastníků dluhopisů podle příslušného předpisu Evropské unie²⁶⁾ zajistí, že podkladová aktiva takových podílů v každém okamžiku jejich zohlednění jako krytí budou tvořena alespoň z 90 % úvěry zajištěnými obytnými nemovitostmi s přednostním zástavním právem, do výše hodnoty, která je nejnižší z hodnot:

a) hodnota podílů (*the principal amounts due under the units*),

b) hodnota zajištěného nároku z úvěrů (*the principal amounts of the liens*) a

c) 80 % hodnoty zastavených nemovitostí (*the value of the pledged properties*).

²⁶ Článek 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (přepracované znění), § 28 odst. 2 písm. c) zákona č. 189/2004 Sb., o kolektivním investování, ve znění pozdějších předpisů.

Dále expozice ve formě těchto podílů mají externí rating, který přísluší k prvnímu stupni úvěrové kvality, s tím, že celkový objem těchto podílů nepřesahuje 10 % jejich nesplacené jmenovité hodnoty. Expozice vzniklé z obhospodařování nebo převodu plateb od dlužníků z úvěrů na obytné nemovitosti zajišťujících tyto podíly nebo výtěžků z vymáhání těchto úvěrů nebo z dluhových cenných papírů se do limitu 90 % nezapočítávají.

7. úvěry zajištěné

7.1 nebytovými nemovitostmi,

7.2 podíly ve finských společnostech zajišťujících nebytovou výstavbu (*Finnish housing companies*) do výše hodnoty, která je nižší z hodnot: hodnota pohledávky nebo hodnota části pohledávky ze zajištěných úvěrů s přednostním zástavním právem k nemovitosti (*principal amount of the liens that are combined with any prior liens*), a 60 % hodnoty zastavených nemovitostí (*the value of the pledged properties*), nebo

7.3 podíly s přednostním vypořádáním (*senior units*) vydanými francouzskými fondy *Fonds Communs de Créances* nebo obdobnými osobami, které provádějí sekuritizaci podle práva členského státu upravujícího sekuritizaci úvěrů na nebytové nemovitosti. V případě využití takových podílů jako zajištění dohled za účelem ochrany vlastníků dluhopisů podle příslušného předpisu Evropské unie²⁶ zajistí, že podkladová aktiva takových podílů v každém okamžiku jejich zohlednění jako krytí budou tvořena alespoň z 90 % úvěry zajištěnými nebytovými nemovitostmi s přednostním zástavním právem, do výše hodnoty, která je nejnižší z hodnot:

- a) hodnota podílů (*the principal amounts due under the units*),
- b) hodnota zajištěného nároku z úvěrů (*the principal amounts of the liens*) a
- c) 60 % hodnoty zastavených nemovitostí (*the value of the pledged properties*).

Dále expozice ve formě těchto podílů mají externí rating, který přísluší k prvnímu stupni úvěrové kvality, s tím, že celkový objem těchto podílů nepřesahuje 10 % jejich nesplacené jmenovité hodnoty. Expozice vzniklé z obhospodařování nebo převodu plateb od dlužníků z úvěrů na nebytové nemovitosti zajišťující tyto podíly nebo výtěžků z vymáhání těchto úvěrů nebo z dluhových cenných papírů se do limitu 90 % nezapočítávají.

Pro tyto účely lze využít i úvěry zajištěné nebytovými nemovitostmi s poměrem úvěru k hodnotě nemovitosti (*Loan to Value ratio*) vyšším než 60 %, nepřesahujícím však 70 %, pokud hodnota celkových aktiv krytí, tj. jistina včetně příslušenství, převyšuje alespoň o 10 % celkový objem jmenovité hodnoty nesplacených krytých dluhopisů v oběhu. Nároky držitelů dluhopisů zároveň splňují požadavky na právní jistotu v souladu s technikami snižování úvěrového rizika podle § 102 až 107 a přílohy č. 15 písm. A. bod I.2 písm. e) této vyhlášky a jsou přednostní vůči ostatním nárokům na zajištění; nebo

8. úvěry zajištěné loděmi, pokud ze zástavního práva vyplývá přednostní právo na uspokojení alespoň ve výši 60 % hodnoty zastavené lodě.

Krytí pro tyto účely zahrnuje také případy, kdy aktiva uvedená v bodech 1 až 8 jsou podle platných právních předpisů určena pouze k ochraně držitelů těchto cenných papírů před ztrátami.

c) V případě krytých dluhopisů, u nichž jsou pro krytí použity úvěry zajištěné zástavním právem k nemovitostem, je nutné splňovat požadavky na techniky snižování úvěrového rizika podle § 102 až 107 a přílohy č. 15 a 16 této vyhlášky.

d) Expozicím v krytých dluhopisech se přiřadí riziková váha na základě rizikové váhy přiřazené přednostním (*senior*) nezajištěným expozicím vůči úvěrové instituci, která tyto dluhopisy vydala, podle tabulky č. 6 v této příloze.

Tabulka č. 6

Riziková váha expozice vůči úvěrové instituci	20 %	50 %	100 %	150 %
Riziková váha expozice v krytých dluhopisech	10 %	20 %	50 %	100 %

13. Kategorie sekuritizovaných expozic

Ustanovení, která stanoví rizikovou váhu expozic ze sekuritizace, a to expozic původce, investora a poskytovatele úvěrového posílení, jsou uvedena v § 108 až 115 a příloze č. 17 této vyhlášky.

14. Kategorie expozic vůči institucím s krátkodobým ratingem a podnikových expozic s krátkodobým ratingem

a) Ustanovení k této kategorii expozic stanoví rizikové váhy expozic vůči institucím a podnikových expozic, pro které je k dispozici krátkodobý rating zapsané ratingové agentury.

b) Expozicím podle písmena a) se riziková váha přiřadí podle tabulky č. 7 v této příloze, a to v souladu s tím, jak byly externí ratingy zapsané ratingové agentury přiřazeny k jednotlivým stupňům úvěrové kvality (6 stupňů).

Tabulka č. 7

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

15. Kategorie expozic vůči fondům kolektivního investování

a) Ustanovení k této kategorii expozic stanoví rizikovou váhu expozic vůči fondům kolektivního investování, zejména představovaných podílovými listy podílových fondů nebo akciemi investičních fondů.

b) Expozicím vůči fondům kolektivního investování, pro které je k dispozici externí rating zapsané ratingové agentury, se přiřadí riziková váha podle tabulky č. 8 v této příloze, a to v souladu s tím, jak byly externí ratingy zapsané ratingové agentury přiřazeny k jednotlivým stupňům úvěrové kvality (6 stupňů).

Tabulka č. 8

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

c) Expozicím vůči ostatním fondům kolektivního investování, pro které není externí rating k dispozici, se přiřadí riziková váha 100 %.

d) Expozicím vůči fondům kolektivního investování lze přiřadit průměrnou rizikovou váhu stanovenou v závislosti na aktivech tvořících majetek (dále v této příloze jen „podkladové expozice“) tohoto fondu, pokud

1. fond kolektivního investování je řízen osobou, nad níž je vykonáván dohled v členském státě, nebo jde o jiný fond, který je uznán Českou národní bankou. Česká národní banka může uznat fond

kolektivního investování, pokud je řízen osobou, nad níž příslušný orgán dohledu v jiném než členském státě vykonává srovnatelný dohled a je zajištěna dostatečná spolupráce mezi příslušnými orgány dohledu. Česká národní banka může uznat takový fond, aniž by provedla vlastní hodnocení splnění těchto kritérií, pokud jiný orgán dohledu z členského státu provedl toto hodnocení a fond kolektivního investování uznal. Česká národní banka vede a uveřejňuje seznam uznaných fondů kolektivního investování z jiných než členských států.

2. prospekt takového fondu nebo obdobný dokument obsahuje informace o kategorii expozičních, do kterých je fond kolektivního investování oprávněn investovat, relativních limitech investování včetně metodologie jejich výpočtu, pokud jsou používány investiční limity a

3. jsou uveřejňovány informace o činnosti takového fondu alespoň jednou ročně, a to způsobem, který umožňuje vyhodnotit finanční situaci fondu, zejména aktiva, závazky a výsledek hospodaření za účetní období.

e) Při stanovení průměrné rizikové váhy podle písmena d) expozičních fondu kolektivního investování v závislosti na podkladových expozičních tohoto fondu se postupuje takto. Pokud povinná osoba všechny podkladové expoziční fondu kolektivního investování

1. zná, stanovuje průměrnou rizikovou váhu z rizikových vah pro jednotlivé kategorie expozičních, do nichž by byly podkladové expoziční zařazeny podle této přílohy,

2. nezná, stanovuje průměrnou rizikovou váhu z rizikových vah pro jednotlivé kategorie expozičních, do nichž by byly podkladové expoziční zařazeny podle této přílohy za předpokladu, že fond kolektivního investování využívá nejdříve v maximálně možném rozsahu investiční limity pro investování do expozičních s nejvyšším kapitálovým požadavkem a následně investuje v sestupném pořadí podle výše kapitálového požadavku do dalších expozičních, až je celkový investiční limit naplněn.

Povinná osoba může využít průměrnou rizikovou váhu, která jí byla oznámena třetí osobou, která ji stanovila v souladu s bodem 1 a 2. Správnost výpočtu této rizikové váhy a její oznamování třetí osobou musí být zajištěny odpovídajícím způsobem.

f) Postupy podle písmena b) a c) nebo d) a e) se používají v čase na základě jednotného přístupu.

g) Expozičním vůči fondům kolektivního investování spojeným se zvlášť vysokým stupněm rizika se přiřadí riziková váha 150 %. Česká národní banka vede a uveřejňuje seznam těchto fondů.

16. Ostatní expoziční

a) Ustanovení k této kategorii expozičních stanoví rizikovou váhu

1. expozičních představujících zajištění úvěrovým derivátem poskytnutým pro koš expozičních s podmínkou, že důvodem k plnění ze zajištění je n-té selhání kterékoli z expozičních a že tato úvěrová událost ukončuje smlouvu (dále v této příloze jen „zajištění pro koš expozičních“),

2. ostatních aktiv, která nemají povahu dluhového nástroje, zejména hmotného majetku, věci najatých v rámci finančního leasingu, zásob, pohledávek z odložené daně, pohledávek vůči zaměstnancům z pracovně právních vztahů,

3. věci poskytnutých v rámci leasingu ve výši odpovídající jejich nezaručené zbytkové hodnotě (unguaranteed residual value), nebo

4. expozičních vůči institucím specializovaným na mezibankovní trh a trh s dluhopisy emitovanými veřejnými institucemi v členském státě, ve kterém mají sídlo.

b) Riziková váha 0 % se přiřadí ostatním expozičním představovaným

1. pokladní hodnotou (cash in hand and equivalent cash items), nebo

2. měnovým zlatem uloženým ve vlastních trezorech nebo trezorech u třetí osoby.

c) Riziková váha 10 % se přiřadí expozičním vůči institucím členského státu specializovaným na

mezibankovní trh a trh s dluhopisy emitovanými veřejnými institucemi v členském státě, pokud

1. podléhají dohledu příslušných orgánů,
2. jejich aktiva jsou plně zajištěna položkami, kterým je přidělena riziková váha 0 % nebo 20 % a které byly příslušným orgánem dohledu uznány jako dostatečné zajištění.

d) Riziková váha 20 % se přiřadí ostatním expozicím představovaným finančními nástroji v procesu inkasa.

e) Pokud bylo poskytnuto zajištění úvěrového rizika pro koš expozic za podmínky, že n-té selhání expozice povede k použití zajištění a ukončení smlouvy a externí rating zapsané ratingové agentury pro tento produkt

1. je k dispozici, riziková váha se přiřadí na základě tohoto externího ratingu podle § 108 až 115 a přílohy č. 17 této vyhlášky,

2. není k dispozici, postupuje se takto:

2.1 z koše expozic se vyloučí n-1 expozic s nejlepšími rizikovými vahami. V případě úvěrového derivátu prvního selhání (*first-to-default credit derivative*) se žádná expozice nevylučuje, neboť n-1 se rovná nule,

2.2 rizikové váhy zbylých expozic v koši se sečtou nejvýše do 1250 %, a vynásobí se jmenovitou hodnotou zajištění poskytnutého na základě úvěrového derivátu, čímž se stanoví hodnota rizikově vážené expozice.

f) Riziková váha 100 % se přiřadí ostatním expozicím představovaným

1. věcmi,

2. náklady a příjmy příštích období, ledaže jsou součástí expozic zařazených do ostatních kategorií, nebo

3. podíly, zejména akciemi, ledaže jde o odčitatelné položky od kapitálu, u kterých se hodnota rizikově vážené expozice nestanovuje, nebo expozice zařazené do kategorie regulatorně vysoce rizikových expozic.

g) Hodnota expozice představované věcmi poskytnutými v rámci leasingu je rovna výši diskontovaných minimálních leasingových plateb. Minimální leasingové platby jsou platby v době leasingu, k nimž je nebo může být nájemce zavázán, a opce na koupi najaté věci, jejíž uplatnění lze rozumně očekávat. Do minimálních leasingových plateb se zahrnuje také zaručená zbytková hodnota (*guaranteed residual value*) vyhovující podmínkám uznatelnosti stanoveným v příloze č. 15 této vyhlášky pro osobní zajištění a uznatelné poskytovatele osobního zajištění. Tyto expozice z leasingu se zařadí do příslušné kategorie expozic podle § 84. Jde-li o věci poskytnuté v rámci leasingu ve výši odpovídající jejich nezaručené zbytkové hodnotě, hodnota rizikově vážené expozice se stanovuje podle vztahu:

$$\text{Rizikově vážená expozice} = \frac{1}{t} \cdot 100\% \cdot E,$$

kde: t označuje zbývající počet celých let, na něž je leasing sjednán, minimálně však 1 rok,
E označuje hodnotu expozice (tj. zbytkovou hodnotu pronajaté věci).

Přehled vybraných expozic a úpravy hodnoty expozice o obezřetnostní filtry při použití standardizovaného přístupu

1. Při použití standardizovaného přístupu se provede úprava účetní hodnoty dále uvedených expozic, čímž se neutralizují nerealizované zisky a ztráty z těchto expozic. Hodnota expozice po úpravě se použije pro stanovení hodnoty rizikově vážené expozice.
2. Jde-li o expozice představované dluhovými nástroji zařazenými pro účely vedení účetnictví do portfolia realizovatelných finančních nástrojů (available for sale), hodnota expozice po úpravě odpovídá účetní hodnotě upravené o oceňovací rozdíly, kterými se rozumí kumulované zisky a ztráty z přecenění na reálnou hodnotu zachycené přímo ve vlastním kapitálu. Negativní oceňovací rozdíl se přičítá k účetní hodnotě, pozitivní oceňovací rozdíl se odečítá od účetní hodnoty.
3. Jde-li o expozice představované finančními nástroji, které jsou pro účely vedení účetnictví označeny jako zajišťované finanční nástroje při použití metody zajištění reálné hodnoty, hodnota expozice po úpravě odpovídá účetní hodnotě upravené o změny reálné hodnoty z titulu zajišťovaného rizika. Kumulované ztráty se přičítají k účetní hodnotě, kumulované zisky se odčítají od účetní hodnoty.

Klasifikace podrozvahových položek podle rizika

1. Podrozvahové položky s vysokým rizikem

- a) poskytnuté záruky mající charakter úvěrových substitutů (platební záruky),
- b) úvěrové deriváty, které jsou pro účely vedení účetnictví považovány za poskytnuté záruky,
- c) přijetí směnek, směnečná rukojemství a závazky vyplývající z indosamentů směnek,
- d) transakce s možností zpětného postihu, zejména postoupení pohledávky za úplatu s postihem,
- e) neodvolatelné stand-by (záložní) akreditivy mající charakter úvěrových substitutů,
- f) aktiva pořízená na základě derivátů (pohledávky z vkladů a úvěrů z pevných termínových operací a delta ekvivalenty pohledávek z vkladů a úvěrů opcí, pohledávky na dluhopisy, směnky a akcie z pevných termínových operací a delta ekvivalenty pohledávek na dluhopisy, směnky a akcie z opcí),
- g) forwardové termínové vklady, nebo
- h) jiné položky s vysokým rizikem, které byly předloženy Evropské komisi.

2. Podrozvahové položky se středním rizikem

- a) poskytnuté a potvrzené neodvolatelné dokumentární akreditivy,
- b) poskytnuté jistoty a sliby odškodnění nemající charakter úvěrových substitutů (neplatební záruky), zejména záruky za předloženou nabídku, za vrácení akontace, za náležité provedení smlouvy, celní a daňové jistoty,
- c) neodvolatelné stand-by (záložní) akreditivy nemající charakter úvěrových substitutů,
- d) poskytnuté nevyčerpané úvěrové přísliby včetně příslibů záruk, s původní splatností delší než 1 rok, které nejsou odvolatelné bezpodmínečně, kdykoliv a bez výpovědní lhůty nebo které efektivně neumožňují příslib zrušit z důvodu zhoršení úvěruschopnosti osoby, která úvěrový příslib přijala, aniž by se povinná osoba vystavila riziku sankce nebo ztráty,
- e) poskytnuté nevyčerpané přísliby nakoupit dluhové cenné papíry (note issuance facilities, NIF) a poskytnuté nevyčerpané přísliby revolvingových úvěrů (revolving undewriting facility, RUF), nebo
- f) jiné položky se středním rizikem, které byly předloženy Evropské komisi.

3. Podrozvahové položky se středně nízkým rizikem

- a) otevřené a potvrzené neodvolatelné dokumentární akreditivy zajištěné cenným papírem ke zboží nebo takové akreditivy, u nichž byla uzavřena zástavní smlouva k obchodovaným komoditám a jiné samolikvidující se transakce (self-liquidating transactions),

- b) poskytnuté nevyčerpané úvěrové přísliby včetně příslibů záruk, s původní splatností do 1 roku včetně, které nejsou odvolatelné bezpodmínečně, kdykoliv a bez výpovědní lhůty nebo které neumožňují příslib zrušit z důvodu zhoršení úvěruschopnosti osoby, která úvěrový příslib přijala, aniž by se povinná osoba vystavila riziku sankce nebo ztráty, nebo
- c) jiné položky se středně nízkým rizikem, které byly předloženy Evropské komisi.

4. Podrozkahové položky s nízkým rizikem

- a) poskytnuté nevyčerpané úvěrové přísliby včetně příslibů záruk, které jsou odvolatelné bezpodmínečně, kdykoliv a bez výpovědní lhůty nebo které umožňují příslib zrušit z důvodu zhoršení úvěruschopnosti osoby, která úvěrový příslib přijala, aniž by se povinná osoba vystavila riziku sankce nebo ztráty. Jde-li o retailové expozice, mohou být považovány za odvolatelné bezpodmínečně, pokud právní předpisy, zejména předpisy upravující ochranu spotřebitele, umožňují jejich zrušení v plném rozsahu; nebo
- b) jiné položky s nízkým rizikem, které byly předloženy Evropské komisi.

Přehled derivátů

1. Úrokové deriváty

- a) úrokové swapy (úrokové míry v jedné měně),
- b) bazické úrokové swapy,
- c) dohody o forwardové úrokové míře (FRA),
- d) úrokové futures,
- e) úrokové opce, nebo
- f) jiné podobné kontrakty.

2. Měnové deriváty a kontrakty se zlatem

- a) křížové měnové swapy (cross-currency swaps),
- b) měnové forwardy,
- c) měnové futures,
- d) měnové opce,
- e) jiné podobné kontrakty, nebo
- f) obdobné kontrakty s měnovým zlatem.

3. Deriváty obdobné jako v bodě 1 písm. a) až e) a bodě 2 písm. a) až d), s jinými podkladovými nástroji, zejména

- a) cenami akcií nebo indexy cen nebo kurzů,
- b) cenami drahých kovů kromě měnového zlata,
- c) cenami jiných komodit než drahých kovů nebo indexy cen nebo kurzů, nebo
- d) úvěrové deriváty, které nejsou pro účely vedení účetnictví považovány za poskytnuté záruky, nebo jiné podobné kontrakty.

Metody stanovení hodnoty expozice derivátů, transakcí s delší dobou vypořádání, repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit a maržových obchodů

I. Vymezení pojmů

1. V oblasti transakcí se pro účely této přílohy rozumí

a) skupinou transakcí se započtením (*netting set*) skupina transakcí s jedinou protistranou, které podléhají právně vymahatelné dvoustranné dohodě o započtení a u nichž je započtení uznatelné pro účely pravidel obezřetného podnikání; každá transakce, na kterou se nevztahuje právně vymahatelná dvoustranná dohoda o započtení, se považuje za samostatnou skupinu transakcí se započtením; ustanovení bodu VI.4 věty druhé tím není dotčeno,

b) rizikovou pozicí transakce v hodnotě stanovené podle standardizované metody na základě předem daného algoritmu,

c) skupinou zajistitelných transakcí (*hedging set*) skupina rizikových pozic v rámci jedné skupiny transakcí se započtením, pro něž je pro stanovení hodnoty expozice podle standardizované metody relevantní pouze jejich zůstatek,

d) maržovou dohodou smluvní ujednání, podle kterého jedna protistrana poskytne druhé protistraně kolaterál, pokud expozice druhé protistrany vůči první protistraně překročí určitou úroveň,

e) maržovým prahem maximální výše dlužné expozice, při jejímž překročení má věřitel právo požádat o kolaterál,

f) obdobím krytí rizika marží (*margin period of risk*) časové období trvající od posledního dodání kolaterálu, které pokrývá skupinu transakcí se započtením s protistranou, u níž došlo k selhání, do okamžiku, kdy jsou transakce s touto protistranou ukončeny a výsledné tržní riziko je opět zajištěno,

g) efektivní splatností podle metody vlastních modelů u skupiny transakcí se započtením se splatností delší než jeden rok splatnost stanovená podle přílohy č. 13 bodu III.1 písm. b) bodu 6 této vyhlášky,

h) křížovým započtením (*cross product netting*) zahrnutí transakcí s nástroji z různých kategorií nástrojů, zejména derivátů a repo obchodů, do jedné skupiny transakcí se započtením,

i) aktuální tržní hodnotou (*current market value*) výsledná tržní hodnota všech transakcí s jednou protistranou v rámci jedné skupiny transakcí se započtením; do výpočtu aktuální tržní hodnoty se zahrnují kladné i záporné tržní hodnoty.

2. V oblasti rozdělení se pro účely této přílohy rozumí

a) rozdělením tržních hodnot odhad pravděpodobnostního rozdělení výsledných tržních hodnot všech transakcí s jednou protistranou v rámci jedné skupiny transakcí se započtením k určitému datu v budoucnosti (horizont odhadu) stanovený na základě tržních hodnot těchto transakcí stanovených do současnosti,

b) rozdělením expozic odhad pravděpodobnostního rozdělení tržních hodnot expozic stanovený tak,

že odhadovaným záporným čistým tržním hodnotám se přiřadí nula,

c) rizikově neutrálním rozdělením rozdělení tržních hodnot nebo expozií k určitému období v budoucnosti stanovené pomocí implikovaných volatilit nebo jiných tržně implikovaných hodnot,

d) skutečným rozdělením rozdělení tržních hodnot nebo expozií k určitému období v budoucnosti stanovené pomocí volatilit vypočítaných ze změn cen nebo měř v minulosti nebo stanovené pomocí jiných historických nebo realizovaných hodnot.

3. V oblasti měření expozií se pro účely této přílohy rozumí

a) současnou expozií (*current exposure*) vyšší z hodnot:

1. nula, nebo

2. tržní hodnota transakce nebo portfolia transakcí v rámci skupiny transakcí se započtením, která by byla ztrátou při selhání protistrany za předpokladu, že při konkursu nelze zpětně získat ani část z hodnoty této transakce či portfolia transakcí,

b) nejvyšší expozií vysoký percentil rozdělení expozií k určitému datu v budoucnosti předcházejícímu splatnosti transakce s nejdelší splatností ve skupině transakcí se započtením,

c) očekávanou expozií k určitému datu (*expected exposure, EE*) průměr rozdělení expozií k určitému datu v budoucnosti předcházejícímu splatnosti transakce s nejdelší splatností ve skupině transakcí se započtením,

d) skutečnou očekávanou expozií k určitému datu (*effective EE*) maximální očekávaná expoziice k tomuto datu nebo jakémukoliv předchozímu datu, nebo alternativně vyšší z hodnot:

1. očekávaná expoziice k tomuto datu, nebo

2. skutečná očekávaná expoziice k předchozímu datu,

e) očekávanou kladnou expozií (*expected positive exposure, EPE*) vážený průměr očekávaných expozií v daném časovém intervalu, kde váhami jsou proporce, které jednotlivé očekávané expoziice představují v celkovém časovém intervalu; při výpočtu kapitálových požadavků se používá průměr za první rok nebo, pokud mají všechny transakce ve skupině transakcí se započtením splatnost kratší než jeden rok, průměr za období, které se rovná splatnosti transakce s nejdelší splatností v dané skupině transakcí se započtením,

f) skutečnou očekávanou kladnou expozií (*effective EPE*) vážený průměr skutečných očekávaných expozií za první rok nebo, pokud mají všechny transakce ve skupině transakcí se započtením splatnost kratší než jeden rok, za období, které se rovná splatnosti transakce s nejdelší splatností v dané skupině transakcí se započtením. Váhami jsou proporce, které jednotlivé očekávané expoziice představují v celkovém časovém intervalu;

g) úvěrovou úpravou v ocenění (*credit valuation adjustment*) úprava v ocenění portfolia transakcí s protistranou, která zohledňuje tržní hodnotu úvěrového rizika v důsledku jakéhokoliv nesplnění smluvních ustanovení sjednaných s protistranou a která může zohledňovat buď tržní hodnotu úvěrového rizika protistrany, nebo tržní hodnotu úvěrového rizika povinné osoby i protistrany,

h) jednostrannou úvěrovou úpravou v ocenění úvěrová úprava v ocenění, která zohledňuje tržní hodnotu úvěrového rizika vyplývajícího z expoziice povinné osoby vůči protistraně, ale nezohledňuje tržní hodnotu úvěrového rizika vyplývajícího z expoziice protistrany vůči povinné osobě.

4. V oblasti rizik se pro účely této přílohy rozumí

a) rolovacím rizikem (*rollover risk*) riziko, že očekávaná kladná expozice bude podceněna v případě, kdy se očekává, že s danou protistranou budou v budoucnosti průběžně uzavírány další transakce; dodatečná expozice vzniklá v důsledku těchto budoucích transakcí není zahrnuta do výpočtu očekávané kladné expozice,

b) obecným rizikem pozitivní korelace (*general wrong-way risk*) riziko, že pravděpodobnost selhání protistran pozitivně koreluje s obecnými faktory tržního rizika,

c) specifickým rizikem pozitivní korelace (*specific wrong-way risk*) riziko, že expozice vůči určité protistraně pozitivně koreluje s pravděpodobností selhání této protistrany vzhledem k charakteru transakcí s danou protistranou; povinná osoba je vystavena specifickému riziku pozitivní korelace, pokud lze očekávat, že budoucí expozice vůči specifické protistraně bude vysoká, jestliže pravděpodobnost selhání této protistrany bude také vysoká.

II. Výběr metody a společné zásady pro stanovení hodnoty expozice derivátů a transakcí s delší dobou vypořádání

1. K metodám, kterými se stanovuje hodnota expozice derivátů a transakcí s delší dobou vypořádání, se řadí

a) metoda tržního ocenění,

b) standardizovaná metoda, nebo

c) metoda založená na vlastním modelu (dále jen „EPE model“).

2. Povinná osoba může metody trvale kombinovat, ale pouze tak, aby hodnotu expozic vůči jedné protistraně stanovovala stále stejnou metodou a postupovala tak v čase na základě jednotného přístupu. Pokud povinná osoba není schopna u transakcí s nelineárním rizikovým profilem nebo u platebních komponent a transakcí s podkladovými dluhovými nástroji stanovit deltu nebo modifikovanou duraci, postupuje podle bodu V bodu 19.

3. Hodnota expozice úvěrového derivátu pro účely výpočtu kapitálového požadavku k riziku protistrany je nulová, pokud povinná osoba

a) zajišťuje tímto úvěrových derivátem expozici v investičním portfoliu nebo expozici s úvěrovým rizikem protistrany, a současně

b) zohledňuje u zajištěné expozice účinky zajištění osobního zajištění

1. v souladu s metodami a podmínkami pro zohlednění tohoto zajištění podle přílohy č. 16 této vyhlášky, nebo

2. je-li oprávněna používat vlastní odhady hodnoty LGD, v souladu s požadavky na kvantifikaci rizika, které se týkají hodnocení vlivu osobního zajištění, podle přílohy č. 10 této vyhlášky.

4. Hodnota expozice úvěrového derivátu pro účely výpočtu kapitálového požadavku k riziku protistrany je rovněž nulová, pokud povinná osoba nevyužije možnosti volby podle § 48 odst. 4 věty druhé.

5. Povinná osoba si však může zvolit, že bude konzistentně zahrnovat do výpočtu kapitálového požadavku k riziku protistrany všechny úvěrové deriváty zařazené do investičního portfolia, které

slouží k zajištění expozice v investičním portfoliu nebo expozice s úvěrovým rizikem protistrany, pod podmínkou, že se jedná o uznatelné zajištění.

6. Hodnota expozice swapů úvěrového selhání pro účely výpočtu kapitálového požadavku k riziku protistrany je nulová, pokud povinná osoba

- a) je poskytovatelem zajištění,
- b) zařadila swapy úvěrového selhání do investičního portfolia a
- c) stanovuje kapitálový požadavek k úvěrovému riziku investičního portfolia z celé jmenovité hodnoty tohoto derivátu.

7. Hodnota expozice vůči dané protistraně se bez ohledu na použitou metodu rovná součtu hodnot expozic stanovených pro každou skupinu transakcí se započtením s danou protistranou.

8. Hodnota expozice vůči ústřední protistraně se bez ohledu na použitou metodu rovná nule, pokud

- a) ústřední protistrana úhradu neodmítla a
- b) expozice ústřední protistrany vůči všem účastníkům jsou každý den plně zajištěny kolaterálem.

9. Metoda stanovení hodnoty expozice z transakcí s delší dobou vypořádání se může lišit od metody použité pro stanovení hodnoty expozice z derivátů, repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit a maržových obchodů.

10. Pokud je povinná osoba oprávněna používat přístup IRB, může u transakcí s delší dobou vypořádání používat při stanovení kapitálových požadavků rizikové váhy podle standardizovaného přístupu.

III. Započtení

1. Povinná osoba může zohlednit dohodu o započtení, pokud

- a) ji sjedná s protistranou, která je oprávněna takové dohody uzavírat (dále v této příloze jen „protistrana započtení“),
- b) dohoda patří k typům dohod o započtení, které jsou uznány jako techniky snižování rizika a
- c) jsou splněny podmínky pro uznání dohod o započtení stanovené v této příloze.

2. K typům dohod o započtení, které jsou uznány jako techniky snižování rizika, se řadí

- a) dvoustranná dohoda o novaci, podle které se vzájemné pohledávky a závazky automaticky slučují tak, že se při každé novaci stanoví jediná čistá částka, a tím se vytvoří právně závazná jediná nová dohoda, která ruší dohody předešlé,
- b) jiné dvoustranné dohody o započtení mezi povinnou osobou nebo osobou v regulovaném konsolidačním celku a její protistranou, nebo
- c) dohody o křížovém započtení; různými kategoriemi nástrojů se pro účely dohod o křížovém započtení rozumějí deriváty, repo obchody a půjčky či výpůjčky cenných papírů nebo komodit a

maržové obchody. Dohody o křížovém započtení jsou uznatelné jen v případě, že povinná osoba je oprávněna stanovovat hodnotu expozice těchto transakcí na základě EPE modelu. Dohody o křížovém započtení nejsou uznatelné u transakcí sjednaných mezi různými osobami.

3. Podmínky pro uznání dohod o započtení jsou splněny, pokud

a) dohoda o započtení splňuje tato kritéria:

1. dohoda je právně účinná a vymahatelná ve všech příslušných právních rádech, a to i v případě povolení reorganizace nebo oddlužení, anebo v případě prohlášení konkursu na majetek protistrany,
2. dává povinné osobě nebo osobě v regulovaném konsolidačním celku, která není v selhání, v případě selhání protistrany právo včas ukončit a vypořádat všechny transakce, na které se vztahuje tato dohoda, a to i v případě povolení reorganizace nebo oddlužení, anebo v případě prohlášení konkursu na majetek protistrany,
3. umožňuje takové započtení dosud nesplatných, popřípadě i splatných vzájemných pohledávek, že výsledkem bude jediná pohledávka ve výši rozdílu mezi souhrnnou výší současných hodnot vzájemných pohledávek,
4. není součástí jiné dohody, která umožňuje, aby obě strany byly oprávněny v případě selhání své protistrany nezaplatit nebo zaplatit pouze část čisté částky,
5. dohoda o započtení se považuje za uznanou, pokud povinná osoba oznámí podle § 221b a projedná s Českou národní bankou záměr zohledňovat tuto dohodu; s oznámením zároveň předloží uspokojivý právní rozbor, kterým je doloženo, že v případě selhání protistrany dojde k započtení.

b) dohoda s křížovým započtením splňuje navíc tato kritéria:

1. výsledkem započtení bude jediná pohledávka ve výši rozdílu mezi souhrnnou výší současných hodnot vzájemných pohledávek z jednotlivých dílčích dohod a individuálních transakcí,
2. právní rozbor osoby, která dlouhodobě poskytuje právní služby v této oblasti, je zaměřen i na právní účinnost a vymahatelnost celé dohody o křížovém započtení a na dopad této dohody na ustanovení jakékoliv dílčí dohody, která je do dohody o křížovém započtení zahrnuta. Právní rozbor musí být obecně uznán ostatními osobami, které dlouhodobě poskytují právní služby v této oblasti nebo prostřednictvím písemného prohlášení (memorandum of law), které se zaměří na odůvodnění všech příslušných otázek;
3. povinná osoba má postupy pro ověření, že ke každé transakci, která má být zařazena do skupiny transakcí se zajištěním, byl vypracován právní rozbor;
4. dílčí dvoustranné dohody o započtení zahrnuté do smlouvy o křížovém započtení odlišných nástrojů stále splňují podmínky pro uznávání takovýchto dohod a jsou v souladu s technikami snižování úvěrového rizika,

c) dohoda o započtení je zohledněna v hodnotě agregované expozice vůči každé protistraně. Povinná osoba řídí riziko protistrany na základě této agregované expozice. Vychází z ní při stanovování úvěrových limitů i při rozložení vnitřně stanoveného kapitálu.

IV. Metoda tržního ocenění

1. Hodnota expozice derivátu nebo transakce s delší dobou vypořádání se stanoví jako součet

a) reálné hodnoty derivátu nebo transakce s delší dobou vypořádání a

b) hodnoty budoucí expozice z derivátu nebo transakce s delší dobou vypořádání.

2. Hodnota budoucí expozice z derivátu nebo transakce s delší dobou vypořádání se stanoví jako součin

- a) jmenovité hodnoty derivátu nebo transakce s delší dobou vypořádání a
- b) konverzního faktoru podle tabulky č. 1 v této příloze a v případě úvěrových derivátů podle bodů 5 a 6.
3. Pokud je reálná hodnota derivátu nebo transakce s delší dobou vypořádání záporná, považuje se pro účely stanovení hodnoty expozice za nulovou.
4. Hodnota expozice z prodaných opcí od okamžiku poslední splátky opční prémie je nulová.
5. Pokud je u swapu veškerých výnosů nebo swapu úvěrového selhání referenční nástroj kvalifikovaným nástrojem podle přílohy č. 20 této vyhlášky, konverzní faktor se rovná 0,05. V ostatních případech se rovná 0,1. V případě úvěrového derivátu n-tého selhání se konverzní faktor rovná 0,05, pokud referenční nástroj n-té nejnižší úvěrové kvality je kvalifikovaným nástrojem, a v ostatních případech se konverzní faktor rovná 0,1.
6. Pokud bude swap úvěrového selhání v případě konkursu, reorganizace nebo oddlužení protistrany uzavřen, ačkoli u referenčního nástroje selhání nenastane, prodávající zajištění použije konverzní faktor podle předchozího bodu. Hodnota budoucí expozice je však limitována výší nesplacené prémie. V ostatních případech prodávající zajištění použije u swapu úvěrového selhání nulový konverzní faktor.

Tabulka č. 1

Konverzní faktory					
deriváty a transakce s delší dobou vypořádání					
	úrokové ²⁾	měnové včetně derivátů na měnové zlato	akciové	na drahé kovy kromě derivátů na měnové zlato	na ostatní komodity ³⁾
zbytková splatnost ¹⁾					
1. do 1 roku včetně	0	0,01	0,06	0,07	0,10
2. od 1 roku do 5 let	0,005	0,05	0,08	0,07	0,12
3. nad 5 let	0,015	0,075	0,10	0,08	0,15

1) U derivátů, u kterých dochází k vypořádání v určitých přesně stanovených datech a kde podmínky vypořádání jsou takové, že reálná hodnota derivátů k těmto datům je nulová, se za zbytkovou splatnost považuje doba do následujícího takového data. U těchto derivátů v případě úrokových nástrojů se zbytkovou splatností nad jeden rok konverzní faktor nemůže být nižší než 0,005. Důvodem pro toto spodní omezení je, že i když výše uvedené charakteristiky derivátů omezují potenciální cenové pohyby dlouhodobých derivátů do nejbližšího data vypořádání, takový derivát přesto představuje dlouhodobý závazek a tudíž větší riziko než derivát s krátkou zbývajícím splatností. Spodní hranice zajišťuje, že kapitálový požadavek k takovému derivátu není nikdy nulový.

2) U úrokových swapů typu proměnlivá úroková míra/proměnlivá úroková míra v jedné měně je propočet hodnoty expozice založen pouze na stanovení reálné hodnoty nástroje; to znamená, že konverzní faktory se považují za nulové.

3) Do této kategorie derivátů se zařazují deriváty na komodity kromě měnového zlata a drahých kovů.

Zohlednění dohod o započtení

7. V případě dohody o novaci se vypočte jedna expozice u všech derivátů sjednaných s danou protistranou, které jsou zařazeny do obchodního i investičního portfolia a na které se vztahuje dvoustranná dohoda o novaci. Tato expozice se rovná součtu čisté reálné hodnoty a čisté potenciální budoucí expozice s tím, že

a) čistá reálná hodnota se rovná součtu reálných hodnot derivátů sjednaných s danou protistranou. Pokud je čistá reálná hodnota záporná, považuje se pro účel výpočtu expozice za rovnou nule,

b) čistá potenciální budoucí expozice se stanoví jako součet součinů jmenovitých hodnot derivátů a konverzních faktorů podle tabulky č. 1 v této příloze

8. V případě jiných dohod o započtení se vypočte jedna expozice u všech derivátů sjednaných s danou protistranou, které jsou zařazeny do obchodního i investičního portfolia a na které se vztahuje rámcová dohoda o započtení. Tato expozice se rovná součtu čisté reálné hodnoty a potenciální budoucí expozice s tím, že

a) čistá reálná hodnota se rovná součtu reálných hodnot derivátů sjednaných s danou protistranou. Pokud je čistá reálná hodnota záporná, považuje se pro účel výpočtu expozice za rovnou nule,

b) potenciální budoucí expozice se stanoví podle vztahu:

$$PCE_{red} = 0,4 \cdot PCE_{gross} + 0,6 \cdot NGR \cdot PCE_{gross},$$

kde: PCE_{gross} označuje součet součinů jmenovitých hodnot derivátů a konverzních faktorů podle tabulky č. 1 v této příloze,
 NGR označuje podíl,

1. v jehož čitateli je čistá reálná hodnota derivátů, na které se vztahuje rámcová dohoda o započtení s danou protistranou; pokud je tato hodnota záporná, považuje se za nulovou, a ve jmenovateli je hrubá reálná hodnota takových derivátů, která je rovna součtu kladných reálných hodnot derivátů, nebo

2. v jehož čitateli je součet čistých reálných hodnot derivátů, na které se vztahují rámcové dohody o započtení se všemi protistranami, a ve jmenovateli je hrubá reálná hodnota takových derivátů se všemi protistranami, která se rovná součtu kladných reálných hodnot derivátů se všemi protistranami.

Výsledná expozice se rozdělí na část náležející do investičního portfolia a část náležející do obchodního portfolia ve stejném poměru jako je poměr součtu expozic u derivátů investičního portfolia, na něž se vztahují dohody o započtení s danou protistranou bez uvážení dvoustranných dohod o započtení, a součtu expozic derivátů obchodního portfolia, na něž se vztahují dohody o započtení s danou protistranou bez uvážení dvoustranných dohod o započtení.

V. Standardizovaná metoda

1. Hodnota expozice derivátu nebo transakce s delší dobou vypořádání (dále v této části přílohy jen „transakce“) se stanovuje

a) zvlášť pro každou skupinu transakcí se započtením a po zohlednění uznatelného kolaterálu.

Kolaterál lze zohlednit, pokud má podobu finanční kolaterálu podle komplexní metody finančního kolaterálu, který splňuje podmínky uznatelnosti finančního kolaterálu podle přílohy č. 15 této vyhlášky. Při stanovení hodnoty expozice transakcí v obchodním portfoliu lze zohlednit i finanční nástroje a komodity, pokud splňují požadavky pro zařazení do obchodního portfolia; a

b) podle vztahu:

$$velikost\ expozice = \beta \cdot \max \left\{ CMV - CMC; \sum_j \left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_i RPC_{ij} \right| \cdot CCRM_j \right\},$$

kde: CMV označuje aktuální tržní hodnotu portfolia transakcí ve skupině transakcí se započtením

s protistranou bez zohlednění kolaterálu,

CMC označuje aktuální tržní hodnotu kolaterálu přiděleného dané skupině transakcí se započtením,

nebo-li platí vztahy

$$CMV = \sum_i CMV_i,$$

kde: CMV_i označuje aktuální tržní hodnotu transakce i ,

$$CMC = \sum_l CMC_l,$$

kde: CMC_l označuje aktuální tržní hodnotu kolaterálu l ,

i označuje transakci,

l označuje kolaterál,

j označuje kategorii skupiny zajistitelných transakcí. Tyto skupiny zajistitelných transakcí odpovídají rizikovým faktorům, pro které je možné kompenzovat dlouhé

a

krátké rizikové pozice a získat tak čistou pozici, která určuje hodnotu expozice;

RPT_{ij} označuje rizikovou pozici z transakce i , která se vztahuje ke skupině zajistitelných transakcí j ,

RPC_{ij} označuje rizikovou pozici z kolaterálu l , která se vztahuje ke skupině zajistitelných transakcí j ,

$CCRM_j$ označuje konverzní faktor podle tabulky č. 2 v této příloze, který se vztahuje ke skupině zajistitelných transakcí j ,

β označuje parametr beta, který se rovná 1,4.

Kolaterál přijatý od protistrany má kladné znaménko, kolaterál poskytnutý protistraně má záporné znaménko.

Tabulka č. 2

Konverzní faktory pro kategorie skupiny zajistitelných transakcí	
Kategorie	Konverzní faktor (CCRM)
Úrokové míry	0,2 %

Úrokové míry u rizikových pozic z referenčního nástroje, na němž je založen swap úvěrového selhání, a ke kterému by se stanovoval kapitálový požadavek ke specifickému úrokovému riziku 1,60 % nebo méně	0,3 %
Úrokové míry u rizikových pozic z dluhového nástroje nebo referenčního dluhového nástroje, ke kterému by se stanovoval kapitálový požadavek ke specifickému úrokovému riziku vyšší než 1,60 %	0,6 %
Měnové kurzy	2,5 %
Elektrická energie	4,0 %
Měnové zlato	5,0 %
Akcie	7,0 %
Drahé kovy kromě měnového zlata	8,5 %
Jiné komodity kromě drahých kovů a elektrické energie	10,0 %
Podkladové nástroje derivátů a transakcí s delší dobou vypořádání nezahrnutých do jiné kategorie ¹⁾	10,0 %

1) Podkladové nástroje těchto derivátů a transakcí s delší dobou vypořádání se přiřadí k samostatným skupinám zajistitelných transakcí pro každou kategorii podkladových nástrojů.

2. Pokud má u transakce s lineárním rizikovým profilem dojít ke směně finančního nástroje za hotovost, část, která se týká hotovosti, se označuje jako platební komponenta. Transakce, u níž dochází ke směně hotovosti za hotovost, se skládá ze dvou platebních komponent. Platební komponenty se skládají ze smluvně dohodnutých hrubých částek, včetně jmenovité hodnoty transakce. Pro účely následujících výpočtů se nemusí zohledňovat úrokové riziko z platebních komponent se zbytkovou splatností kratší než jeden rok. K transakcím, které se skládají ze dvou platebních komponent ve stejné měně, například úrokové swapy, lze přistupovat jako k jedné agregované transakci. Zacházení s platebními komponentami se pak vztahuje i na agregovanou transakci.

3. Transakce s lineárním rizikovým profilem s akciemi včetně indexů akcií, zlatem, jinými drahými kovy nebo jinými komoditami jakožto podkladovými nástroji jsou přiřazeny k rizikové pozici v příslušné akci nebo indexu akcií či komoditě včetně zlata a ostatních drahých kovů a k pozici úrokového rizika v případě platební komponenty. Pokud je tato platební komponenta v cizí měně, je navíc přiřazena k rizikové pozici v příslušné měně.

4. Transakce s lineárním rizikovým profilem s dluhovým nástrojem jakožto podkladovým nástrojem jsou přiřazeny k jedné úrokové pozici v případě dluhového nástroje a k jiné úrokové pozici v případě platební komponenty. Transakce s lineárním rizikovým profilem, podle kterých má dojít ke směně hotovosti za hotovost, včetně měnových forwardů, jsou přiřazeny k jedné úrokové pozici v případě každé platební komponenty. Pokud je podkladový dluhový nástroj v cizí měně, přiřadí se tento dluhový nástroj k rizikové pozici v této měně. Pokud je platební komponenta v cizí měně, je také přiřazena k rizikové pozici v této měně. Hodnota expozice basickému měnovému swapu je nulová.

5. Hodnota rizikové pozice z transakce s lineárním rizikovým profilem se rovná tržní hodnotě podkladových nástrojů. Toto ustanovení se nepoužije, pokud je podkladovým nástrojem dluhový nástroj.

6. V případě dluhových nástrojů a platebních komponent se hodnota rizikové pozice rovná tržní hodnotě podkladových nástrojů vynásobené modifikovanou durací dluhového nástroje nebo platební komponenty.

7. V případě swapu úvěrového selhání se hodnota rizikové pozice rovná jmenovité hodnotě

referenčního nástroje vynásobené zbytkovou splatností swapu úvěrového selhání.

8. V případě derivátů s nelineárním rizikovým profilem, včetně opcí a swapcí, se hodnota rizikové pozice rovná delta ekvivalentu tržní hodnoty podkladového nástroje. Toto ustanovení se nepoužije, pokud je podkladovým nástrojem dluhový nástroj.

9. V případě derivátů s nelineárním rizikovým profilem, včetně opcí a swapcí, jejichž základem je dluhový nástroj nebo platební komponenta, se hodnota rizikové pozice rovná delta ekvivalentu tržní hodnoty dluhového nástroje nebo platební komponenty, vynásobenému modifikovanou durací dluhového nástroje nebo platební komponenty.

10. Při určování rizikových pozic se s kolaterálem přijatým od protistrany zachází jako s pohledávkou za danou protistranou (dlouhá pozice) splatnou dnes a s kolaterálem poskytnutým protistraně se zachází jako se závazkem vůči dané protistraně (krátká pozice) splatným dnes.

11. Pro stanovení hodnoty a znaménka rizikové pozice se postupuje takto:

a) pro všechny nástroje kromě dluhových podle vztahu: tržní hodnota podkladových nástrojů nebo delta ekvivalent tržní hodnoty podkladových nástrojů =

$$P_{ref} \cdot \frac{\partial V}{\partial p},$$

kde: p_{ref} označuje cenu podkladového nástroje v referenční měně,
 V označuje hodnotu finančního nástroje; v případě opce cenu opce, v případě transakce s lineárním rizikovým profilem cenu podkladového nástroje,
 p označuje cenu podkladového nástroje vyjádřenou ve stejné měně jako V ;

b) v případě dluhových nástrojů a platebních komponent všech transakcí podle vztahu tržní hodnota podkladových nástrojů vynásobená modifikovanou durací nebo delta ekvivalent tržní hodnoty podkladových nástrojů vynásobený modifikovanou durací =

$$\frac{\partial V}{\partial p},$$

kde: V označuje hodnotu finančního nástroje; v případě opce cenu opce, v případě transakce s lineárním rizikovým profilem hodnotu podkladového nástroje, nebo případně platební komponenty,
 r označuje úrokovou míru.

12. Rizikové pozice se zařadí do skupin zajistitelných transakcí. Jednotlivé pozice ve skupině zajistitelných transakcí se sečtou. Absolutní hodnota tohoto součtu se nazývá čistá riziková pozice, nebo-li ve vztahu podle bodu 1

$$\left| \sum_i RPT_{\text{ř}} - \sum_i RPC_{\text{ř}} \right|$$

13. Pro úrokové pozice z dluhových nástrojů a z hotovosti přijaté jako kolaterál od protistrany, ke kterým by se stanovoval kapitálový požadavek ke specifickému úrokovému riziku 1,60 % nebo

méně, a pro úrokové pozice z platebních komponent existuje pro každou měnu šest skupin zajistitelných transakcí uvedených v tabulce č. 3 v této příloze.

Tabulka č. 3

	Referenční úrokové míry	
	Státní dluhopisy	Jiné než státní dluhopisy
Splatnost	do 1 roku včetně	do 1 roku včetně
	1 až 5 let včetně	1 až 5 let včetně
	nad 5 let	nad 5 let

14. V případě úrokových pozic z dluhových nástrojů nebo platebních komponent, u nichž je úroková míra spojena s referenční úrokovou mírou představující obecnou úroveň úrokových měr na trhu, se zbytková splatnost rovná délce časového intervalu do nejbližšího přecenění. V ostatních případech se rovná zbytkové splatnosti podkladového dluhového nástroje nebo, v případě platební komponenty, zbytkové splatnosti transakce.

15. Pro každého emitenta referenčního nástroje, na kterém je založen swap úvěrového selhání, existuje jedna skupina zajistitelných transakcí. Se swapem úvěrového selhání n-tého selhání se zachází takto:

a) hodnota rizikové pozice v referenčním dluhovém nástroji z koše nástrojů, na kterých je založen daný úvěrový derivát, se rovná jeho tržní hodnotě vynásobené modifikovanou durací daného úvěrového derivátu vzhledem ke změně úvěrového rozpětí daného referenčního dluhového nástroje,

b) pro každý referenční dluhový nástroj z koše nástrojů, na kterých je založen daný úvěrový derivát, existuje jedna skupina zajistitelných transakcí; rizikové pozice, které plynou z jiných swapů úvěrového selhání n-tého selhání, do této skupiny zajistitelných transakcí nejsou zahrnovány,

c) konverzní faktor, který se vztahuje ke každé jednotlivé skupině zajistitelných transakcí odpovídající jednomu referenčnímu dluhovému nástroji z koše nástrojů, na kterých je založen daný úvěrový derivát, se rovná 0,3 % v případě, že referenční dluhový nástroj má úvěrové hodnocení udělané zapsanou ratingovou agenturou, které odpovídá stupni úvěrové kvality 1, a 0,6 % v ostatních případech.

16. Pro úrokové pozice z dluhových nástrojů a z hotovosti přijaté jako kolaterál od protistrany, ke kterým by se stanovoval kapitálový požadavek ke specifickému úrokovému riziku vyšší než 1,60 %, existuje pro každého emitenta a poskytovatele hotovosti jedna skupina zajistitelných transakcí. Pokud platební komponenta napodobuje dluhový nástroj s vysokým specifickým úrokovým rizikem, existuje také pro každého emitenta referenčního dluhopisu jedna skupina zajistitelných transakcí. Rizikové pozice z dluhových nástrojů určitého emitenta nebo z referenčních dluhových nástrojů stejného emitenta, které jsou napodobeny platebními komponentami nebo které tvoří základ swapu úvěrového selhání, lze přiřadit do stejné skupiny zajistitelných transakcí.

17. Podkladové finanční nástroje jiné než dluhové nástroje se přiřadí do stejné skupiny zajistitelných transakcí, pokud jsou identické nebo podobné. V ostatních případech se přiřadí do zvláštní skupiny zajistitelných transakcí. O podobnosti nástrojů se rozhoduje podle těchto kritérií:

a) u akcií jsou podobnými nástroji akcie stejného emitenta; s akciovým indexem se zachází jako se samostatným emitentem,

b) u drahých kovů jsou podobnými nástroji nástroje se stejným kovem; s indexem drahých kovů se zachází jako se samostatným drahým kovem,

c) u elektrické energie jsou podobnými nástroji práva a povinnosti spojené s dodávkami, které se týkají stejného časového intervalu ve špičce nebo mimo špičku v rámci 24 hodin,

d) u komodit jsou podobnými nástroji nástroje se stejnou komoditou; s komoditním indexem se zachází jako se samostatnou komoditou.

18. Konverzní faktory pro jednotlivé kategorie skupiny zajistitelných transakcí jsou uvedeny v tabulce č. 2 v této příloze.

19. Pokud povinná osoba není schopna u transakcí stanovit deltu nebo modifikovanou duraci pomocí schválených modelů,

a) použije metodu tržního ocenění, nebo

b) sama konzervativně stanoví hodnotu rizikových pozic a konverzní faktor, který se vztahuje ke skupině zajistitelných transakcí, pokud Česká národní banka tento výpočet neodmítla. Započtení se v těchto případech nezohledňuje, hodnota expozice se stanoví tak, jako by existovala skupina transakcí se započtením, která obsahuje pouze tuto jedinou transakci.

VI. Metoda založená na vlastním modelu

1. Metodu založenou na EPE modelu lze používat se souhlasem oprávněného orgánu dohledu ke stanovení hodnoty expozice

a) derivátů,

b) repo obchodů,

c) půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit,

d) maržových obchodů, nebo

e) transakcí s delší dobou vypořádání.

EPE model se nemusí použít v případě expozic, které jsou vzhledem ke své hodnotě a riziku nevýznamné.

2. Používání EPE modelu lze u různých typů transakcí zavádět postupně. Během období, kdy dochází k zavádění EPE modelu, se souběžně používají ostatní metody. Povinná osoba, která již používá EPE model, se nevrací k ostatním metodám, ledaže je schopna prokázat rozumný důvod k tomuto návratu a oprávněný orgán dohledu k němu udělil souhlas.

3. Pokud povinná osoba, která již používá EPE model, přestane splňovat požadavky pro jeho používání, informuje o tom Českou národní banku a předloží jí plán na včasné obnovení souladu. V něm uvede, jak hodlá tyto požadavky opět splňovat. Tento plán nemusí předkládat, prokáže-li, že vliv neplnění požadavků pro používání EPE modelu je nevýznamný.

Hodnota expozice

4. Hodnota expozice se stanovuje na úrovni skupiny transakcí se započtením. EPE model musí specifikovat odhadované rozdělení u změn v tržní hodnotě skupiny transakcí se započtením v důsledku změn faktorů tržního rizika, jako jsou úrokové míry či měnové kurzy. Povinná osoba si může zvolit, že se všemi skupinami transakcí se započtením s toutéž protistranou bude zacházet jako s jedinou skupinou transakcí se započtením, pokud budou záporné simulované tržní hodnoty na úrovni jednotlivých skupin transakcí se započtením položeny rovny nule při odhadu očekávané expozice k určitému datu. Pomocí EPE modelu se stanovuje hodnota expozice skupiny transakcí se započtením k jakémukoliv datu v budoucnosti v závislosti na změnách ve faktorech tržního rizika. V případě protistran, se kterými jsou prováděny transakce zajištěné kolaterálem, může model zachytit budoucí pohyby kolaterálu.

5. Do odhadovaných rozdělení u změn v tržní hodnotě skupiny transakcí se započtením lze zahrnout kolaterál v podobě

a) finančního kolaterálu podle komplexní metody finančního kolaterálu, který splňuje podmínky uznatelnosti finančního kolaterálu podle přílohy č. 15 této vyhlášky,

b) finančního nástroje a komodity, které splňují požadavky pro zařazení do obchodního portfolia.

6. Hodnota expozice se stanovuje podle vztahu

$$E = \alpha \cdot \text{skutečná EPE},$$

kde: E označuje hodnotu expozice,
 α označuje parametr alfa, který se rovná 1,4, nebo hodnotě stanovené při udělení souhlasu s používáním EPE modelu,
 skutečná EPE označuje skutečnou očekávanou kladnou expozici (EPE), která se vypočítá tak, že se odhadne očekávaná expozice (EE_t) jakožto průměrná expozice k budoucímu datu t, s tím, že průměr se získá z možných budoucích hodnot příslušných faktorů tržního rizika. Model odhadne očekávanou expozici (EE) k řadě budoucích dat t_1, t_2, t_3, \dots

7. Skutečná očekávaná expozice se stanovuje rekurzivně podle vztahu:

$$\text{Skutečná } EE_{t_k} = \max \{ \text{skutečná } EE_{t_{k-1}}; EE_{t_k} \},$$

kde: t_0 označuje aktuální datum,
 skutečná EE_{t_0} označuje skutečnou **očekávanou** expozici v t_0 .

8. Skutečná EPE je průměrem skutečné očekávané expozice (*effective EE*) během prvního roku budoucí expozice. Pokud mají všechny transakce ve skupině transakcí se započtením splatnost do jednoho roku, pak se očekávaná kladná expozice (EPE) rovná průměru očekávané expozice do doby splatnosti všech transakcí ve skupině transakcí se započtením. Skutečná EPE se vypočítá jako vážený průměr skutečné EE, a to podle vztahu:

$$\text{Skutečná EPE} = \sum_{k=1}^{\min\{\text{rok, splatnost}\}} \text{Skutečná EE}_{t_k} \cdot \Delta t_k,$$

kde: váhy $\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$ existují pro případy, kdy se budoucí expozice počítá k datům, která nejsou v čase rovnoměrně rozdělena.

9. Očekávaná expozice nebo nejvyšší expozice se vypočítá na základě rozdělení expozic, které bere v úvahu možnou nenormálnost rozdělení expozic.

10. Povinná osoba může použít konzervativnější postup, než násobení skutečné EPE parametrem alfa.

11. Povinná osoba může se souhlasem oprávněného orgánu dohledu použít vlastní odhad parametru alfa s tím, že alfa však nesmí klesnout pod 1,2. Parametr α se pak rovná podílu vnitřně stanoveného kapitálu z úplné simulace expozice vůči protistraně pro všechny protistrany (čitatel) a vnitřně stanoveného kapitálu založeného na EPE (jmenovatel). Ve jmenovateli se EPE použije, jako by se jednalo o pevnou dlužnou částku. Povinná osoba prokáže, že v rámci jejího vlastního odhadu parametru α jsou v čitateli podchyceny významné zdroje závislosti mezi rozděleními tržních hodnot transakcí nebo portfolií transakcí vůči jednotlivým protistranám.

12. Povinná osoba zajistí, že čitatel i jmenovatel parametru alfa je počítán s ohledem na použité modelovací postupy, parametry a složení portfolia na základě jednotného přístupu. Použitý postup musí být založen na vlastním postupu povinné osoby pro určování vnitřně stanoveného kapitálu, musí být řádně doložen a nezávisle hodnocen. Povinná osoba své odhady přezkoumává alespoň jednou za čtvrtletí, případně častěji, pokud se složení portfolia v průběhu času mění. Povinná osoba také hodnotí rizika spjatá s použitým modelem.

13. Volatilita a korelace faktorů tržního rizika používaných ve společné simulaci tržního a úvěrového rizika by měla být podmíněna tím, že faktor úvěrového rizika bude odrážet možné nárůsty volatility nebo korelace v případě ekonomického poklesu.

14. Pokud je skupina transakcí se započtením součástí maržové dohody, použije se jedna z těchto hodnot EPE:

a) skutečná EPE bez zohlednění maržové dohody,

b) maržový práh stanovený v maržové dohodě, pokud je kladný, zvýšený o přírážku, která odráží možný nárůst expozice během období krytí rizika marží. Tato přírážka se vypočítá jako očekávaný nárůst expozice skupiny transakcí se započtením, od nulové současné expozice do konce období krytí rizika marží. Za minimální délku období krytí rizika marží se pro tyto účely považuje

1. 5 obchodních dnů v případě skupiny transakcí se započtením, které se skládají pouze z repo obchodů denně přeceňovaných a s denním doplňováním kolaterálu, nebo

2. 10 obchodních dnů v případě všech ostatních skupin transakcí se započtením; pokud model EPE zachycuje při odhadech očekávané expozice (EE) dopady dozajistiťování, hodnoty očekávané expozice naměřené modelem lze se souhlasem oprávněného orgánu dohledu používat přímo ve vztahu podle bodu 8.

Požadavky na EPE model

15. EPE model musí splňovat požadavky, které se týkají:

- a) řízení rizika protistrany,
- b) testu používání (use test),
- c) stresového testování,
- d) rizika pozitivní korelace,
- e) integrity procesu modelování.

16. EPE model splňuje požadavky týkající se řízení rizika protistrany, pokud

- a) povinná osoba má útvar odpovědný za vytvoření a implementaci systému řízení rizika protistrany, včetně počáteční a průběžné validace EPE modelu. Tento útvar kontroluje správnost vstupních údajů a vypracovává a analyzuje zprávy o výstupech z modelu, včetně hodnocení vztahu mezi hodnotou rizikové expozice a úvěrovými limity a limity obchodování. Útvar musí být nezávislý na obchodních útvarech a nesmí podléhat nežádoucím vlivům, musí mít kvalifikované zaměstnance a přímo podléhat vrcholnému vedení povinné osoby. Činnost tohoto útvaru je integrovanou součástí každodenního procesu řízení rizik;
- b) povinná osoba má strategie a postupy pro řízení rizika protistrany, které zohledňují i tržní riziko, riziko likvidity a operační riziko, jež mohou být spojena s rizikem protistrany. Povinná osoba nezačne obchodovat s protistranou, aniž by nejdříve nevyhodnotila její ekonomickou a finanční situaci, zvažuje přitom úvěrové riziko při vypořádání a před vypořádáním. Tato rizika povinná osoba řídí na úrovni protistrany komplexně kumulací všech expozic vůči protistraně;
- c) vrcholné vedení povinné osoby se aktivně účastní procesu řízení rizika protistrany. Je si vědomo předpokladů, na kterých je používáný model vybudován, a jeho případných nedostatků a omezení;
- d) denní hlášení připravovaná útvarem odpovědným za řízení rizika protistrany jsou posuzována vedoucími zaměstnanci, kteří mají pravomoc snížit jak expozice zaujaté příslušnými zaměstnanci, tak i celkové expozice vůči riziku protistrany,
- e) systém řízení rizika protistrany je důsledně provázán s vnitřně stanovenými úvěrovými a obchodními limity. Vrcholné vedení i příslušní zaměstnanci (úvěroví manažeři, obchodníci) těmto vztahům rozumějí;
- f) povinná osoba do měření rizika protistrany zahrnuje využívání úvěrových linek jak ke konci, tak i v průběhu dne. Povinná osoba měří současnou expozici jak bez zohlednění přijatého kolaterálu, tak i po jeho zohlednění. Na úrovni portfolia a protistrany povinná osoba stanoví a sleduje nejvyšší expozici nebo případnou budoucí expozici v konfidenčním intervalu, který si sama zvolí. Povinná osoba zohledňuje velké nebo koncentrované pozice, zejména na základě ekonomicky spjatých skupin, odvětví, trhů;
- g) povinná osoba pravidelně provádí dostatečně náročné stresové testování, jehož výsledky jsou posuzovány vrcholným vedením a následně promítány do vnitřních postupů a limitů,
- h) povinná osoba má postupy pro sledování vnitřních procedur a vnitřní kontrolní mechanismy pro zajištění souladu se systémem řízení rizika protistrany,
- i) povinná osoba zajistí, aby součástí vnitřního auditu bylo pravidelné nezávislé prověření systému

řízení rizika protistrany. Toto prověření se vztahuje nejen na útvar odpovědný za řízení rizika protistrany, ale i na úvěrové a další obchodní útvary, a zahrnuje

1. prověření, zda dokumentace procesu řízení rizika protistrany, organizace útvaru řízení rizika protistrany a jeho činností je dostatečná,
2. způsob začlenění výstupů měření rizika protistrany do každodenního řízení rizik a do informačního systému,
3. prověření procesu schvalování systémů pro oceňování a ohodnocování rizika protistrany používaných obchodními útvary a útvary vypořádání obchodů,
4. ověření jakékoliv významné změny v procesu měření rizika protistrany,
5. posouzení rozsahu, v jakém je riziko protistrany zachyceno modelem,
6. posouzení přesnosti a úplnosti dat používaných modelem, přesnosti a vhodnosti používaných volatilit a korelací, přesnosti a citlivosti algoritmů výpočtu podstupovaných rizik,
7. posouzení postupu hodnocení jednotnosti, ucelenosti, včasnosti a spolehlivosti zdrojových dat používaných modelem včetně nezávislosti těchto dat,
8. posouzení procesu používaného k hodnocení zpětného testování.

17. Požadavky na EPE model, které se týkají testu používání, jsou tyto:

a) rozdělení expozic, které je výstupem modelu, na němž je založen výpočet skutečné očekávané kladné expozice (skutečné EPE), je začleněno do každodenního procesu řízení rizika protistrany. Výstup modelu hraje důležitou roli při schvalování úvěrů, řízení rizika protistrany, rozložení vnitřně stanoveného kapitálu a při řízení povinné osoby;

b) povinná osoba má záznamy o používání modelu. Povinná osoba prokáže, že používaný model pro výpočet rozdělení expozic, na němž je založen výpočet očekávané kladné expozice (EPE), splňuje požadavky na EPE model alespoň po dobu jednoho roku před udělením souhlasu odpovědného orgánu dohledu;

c) model pro výpočet rozdělení expozic je součástí řízení rizika protistrany, které zahrnuje i měření využívání úvěrových linek (kumulací expozic vůči protistraně) a rozložení vnitřně stanoveného kapitálu. Kromě očekávané kladné expozice (EPE) povinná osoba sleduje a měří i současnou expozice. Je-li to vhodné, povinná osoba měří současnou expozici bez zohlednění přijatého kolaterálu i po jeho zohlednění. Test používání je naplněn i v případě, kdy povinná osoba používá pro výpočet očekávané kladné expozice jiné veličiny, například nejvyšší expozici nebo případnou budoucí expozici na základě rozdělení expozic vypracovaného stejným modelem;

d) povinná osoba je schopna v případě nutnosti počítat očekávanou expozici (EE) denně, pokud neprokáže, že míra podstupovaného rizika protistrany ji opravňuje k méně častému výpočtu. Při výpočtu očekávaných expozic povinná osoba odpovídajícím způsobem zohledňuje časovou strukturu budoucích peněžních toků, splatnost transakcí, významnost a složení expozic;

e) povinná osoba expozice sleduje a měří po celou dobu trvání všech transakcí v rámci skupiny transakcí se započtením, a ne jen v horizontu jednoho roku. Povinná osoba má postupy pro řízení rizika protistrany i v případech, kdy expozice přesahuje horizont jednoho roku. Předpovídaný nárůst hodnoty expozice vstupuje do modelu, který povinná osoba používá pro odhad vnitřně stanoveného kapitálu.

18. Požadavky na EPE model, které se týkají stresového testování, jsou tyto:

a) povinná osoba provádí stresové testování a jeho výstupy používá pro hodnocení své kapitálové přiměřenosti. Výstupy ze stresového testování porovnává s měřeními očekávaných kladných expozic (EPE) a považuje je za součást vnitřního procesu hodnocení kapitálové přiměřenosti.

Stresové testování zahrnuje identifikaci možných událostí nebo budoucích změn v ekonomických podmínkách, které by mohly nepříznivě ovlivnit míru podstupovaného úvěrového rizika, a dále hodnocení schopnosti povinné osoby těmto změnám čelit;

b) povinná osoba při stresovém testování svých expozic vůči protistranám zohledňuje stresovou úroveň faktorů tržního i úvěrového rizika. Stresové testy rizika protistrany zohledňují

1. riziko koncentrace vůči jedné protistraně nebo skupinám protistran,
2. riziko korelace mezi tržním a úvěrovým rizikem,
3. riziko, že likvidace pozic protistrany může uvést do pohybu trh.

Stresové testy musí vzít také v úvahu dopad pohybů na trhu na vlastní pozice povinné osoby a tento dopad zahrnout do hodnocení rizika protistrany.

19. Požadavky na EPE model, které se týkají rizika pozitivní korelace (wrong-way risk), jsou tyto:

a) povinná osoba věnuje náležitou pozornost expozicím s významným obecným rizikem pozitivní korelace,

b) povinná osoba rozpoznává, vyhodnocuje a sleduje jednotlivé případy specifického rizika pozitivní korelace od počátku určitého obchodu až do konce jeho trvání.

20. Požadavky na EPE model, které se týkají integrity procesu modelování, jsou tyto:

a) transakce včetně jejich specifických charakteristik jsou do modelu zahrnovány včas, kompletně a konzervativně. Ke specifickým charakteristikám se řadí například jmenovitá hodnota transakce, splatnost, referenční nástroj, ujednání o marži, dohody o započtení. Tyto informace jsou uchovávány v bezpečné databázi, která je podrobována pravidelnému vnitřnímu auditu. Postup pro uznávání dohod vyžaduje souhlas osoby, která provedla právní rozbor dohody a ověřila právní vymahatelnost započtení. Přenos údajů o transakcích z databáze do modelu je předmětem pravidelné reconciliace a je také ověřován vnitřním auditem, aby bylo zabezpečeno, že transakce jsou v modelu zobrazeny správně, nebo alespoň konzervativně;

b) model používá pro výpočet současných expozic aktuální tržní údaje. V případě použití historických dat pro odhady volatility a korelací se používají historická data alespoň za tři roky, která jsou aktualizována čtvrtletně nebo na základě tržních podmínek i častěji. Datové soubory pokrývají úplnou řadu ekonomických podmínek, například úplný ekonomický cyklus. Ceny dodané obchodním útvarem ověřuje (validuje) jiný útvar, který je na obchodním útvaru nezávislý. Data je nutné získávat nezávisle na obchodních liniích, zadávat do modelu včas a kompletně a uchovávat v bezpečné databázi, která je pravidelně ověřována vnitřním auditem. Postupy zajišťující integritu dat musí zabezpečit, že z datových řad jsou odstraněna chybná nebo anomální data. V případech, kdy jsou použity zástupné údaje, například u nových produktů, pro které nejsou k dispozici historická data za 3 roky, musí existovat postupy pro výběr těchto zástupných údajů. Povinná osoba je schopna empiricky doložit, že tyto zástupné údaje obezřetně vystihují podkladové riziko i v případě nepříznivých tržních podmínek. Pokud je do modelu zahrnut vliv kolaterálu na změny v tržní hodnotě skupiny transakcí se započtením, povinná osoba má k dispozici odpovídající historická data pro modelování volatility kolaterálu;

c) povinná osoba model ověřuje (validuje) na základě stanovených postupů, v nichž je jasné stanoveno, jaký druh testování je třeba k zajištění integrity modelu, a jsou identifikovány podmínky, za kterých nejsou předpoklady, na nichž je model vybudován, správné, a mohou vést k podhodnocení očekávané kladné expozice (EPE). V rámci validace se ověřuje i komplexnost modelu;

d) povinná osoba sleduje přidružená rizika a má postupy pro úpravu svých odhadů očekávané kladné expozice (EPE), pokud se tato rizika stanou významnými. Povinná osoba

1. řídí specifické riziko pozitivní korelace,
2. u expozic, jejichž rizikový profil po jednom roce roste, pravidelně srovnává odhad očekávané kladné expozice za jeden rok s očekávanou kladnou expozicí za celou dobu jejího trvání,
3. u expozic se zbytkovou splatností do jednoho roku pravidelně srovnává reálnou hodnotu expozice (současnou expozici) a profil skutečné expozice (realised exposure profile), nebo má k dispozici data, která takové srovnání umožní,

e) povinná osoba před zařazením transakce do skupiny transakcí se započtením ověřuje, zda se na transakci vztahuje dohoda o započtení, která je právně vymahatelná a splňuje požadavky na dohody o započtení uvedené v této příloze,

f) povinná osoba před zohledněním kolaterálu ve svých výpočtech ověřuje, zda jsou splněny podmínky pro uznání dohody o rozvahovém započtení podle přílohy č. 15 této vyhlášky.

Požadavky na validaci EPE modelu

21. Povinná osoba splňuje požadavky na validaci EPE modelu, pokud

a) EPE model splňuje kvalitativní požadavky na vlastní VaR model podle přílohy č. 21 této vyhlášky,

b) úrokové míry, měnové kurzy, ceny akcií či komodit a jiné faktory tržního rizika potřebné pro stanovení hodnoty expozice vůči protistraně jsou předpovídány v dlouhodobém časovém horizontu. Kvalita těchto odhadů je také hodnocena v dlouhodobém časovém horizontu;

c) součástí validace je i testování oceňovacích modelů používaných pro výpočet hodnoty expozice vůči protistraně v rámci scénářů budoucích výkyvů ve faktorech tržního rizika. Modely pro oceňování opcí zohledňují jejich nelineární rizikový profil;

d) v modelu jsou zachyceny takové specifické údaje o transakcích, aby bylo možné agregovat expozice na úrovni skupiny transakcí se započtením. Povinná osoba ověřuje, zda jsou v modelu transakce přiřazovány k vhodné skupině transakcí se započtením;

e) v modelu jsou zachyceny takové specifické údaje o transakcích, aby bylo možné zjistit dopady doplňování kolaterálu (dozajištění). Model zohledňuje

1. současnou výši marže,
2. marži, kterou si protistrany předají v budoucnosti
3. typ maržových dohod, a to jednostranné nebo dvoustranné,
4. četnost výměny marží,
5. období krytí rizika marží,
6. minimální práh pro poskytnutí marže, který je povinná osoba ochotna akceptovat, a
7. minimální výši převodu.

Model počítá změny v tržní hodnotě poskytnutého kolaterálu sám, nebo se uplatňují metody pro zohledňování účinků majetkového zajištění podle přílohy č. 16 této vyhlášky; součástí validace modelu je zpětné testování vybraných portfolií protistran. Povinná osoba zpětné testování provádí v pravidelných intervalech, výběr portfolií provádí na základě jejich citlivosti vůči faktorům tržního rizika a korelacím, kterým je vystavena.

Požadavky na externí ratingy a jejich používání ve standardizovaném přístupu

Požadavky na externí ratingy a jejich používání ve standardizovaném přístupu se týkají:

- A. výběru externích ratingů,
- B. externího ratingu dlužníka a emise,
- C. dlouhodobých a krátkodobých externích ratingů,
- D. externích ratingů expozic v domácí a cizí měně.

A. Výběr externích ratingů

1. Pro účely použití standardizovaného přístupu je možné určit jednu nebo více zapsaných ratingových agentur nebo exportních úvěrových agentur, jejichž externí ratingy budou používány pro stanovení rizikových vah expozic.
2. Pokud se používají pro určitou kategorii expozic externí ratingy stanovené zapsanou agenturou nebo exportní úvěrovou agenturou, tyto externí ratingy se používají na základě jednotného přístupu pro všechny expozice patřící do této kategorie.
3. Externí ratingy se používají v čase na základě jednotného přístupu.
4. Používají se externí ratingy, které berou v úvahu nejenom jistinu, ale i související příslušenství.
5. Pokud pro expozici existuje jeden externí rating, tento externí rating se použije pro určení rizikové váhy expozice.
6. Pokud pro expozici existují dva externí ratingy a tyto dva externí ratingy vedou k rozdílným rizikovým vahám expozice, expozici se přiřadí vyšší riziková váha.
7. Pokud pro expozici existují více než dva externí ratingy, rizikové váhy vycházejí ze dvou externích ratingů, které znamenají dvě nejnížší rizikové váhy. Pokud jsou dvě nejnížší rizikové váhy rozdílné, expozici se přiřadí vyšší riziková váha. Pokud jsou dvě nejnížší rizikové váhy shodné, expozici se přiřadí tato riziková váha.

B. Externí rating dlužníka a emise

1. Pokud existuje externí rating pro zvláštní emisní program nebo transakci, ke které expozice patří, používá se pro stanovení rizikové váhy této expozice.
2. Pokud není k dispozici externí rating přímo použitelný pro danou expozici, avšak existuje externí rating pro zvláštní emisní program nebo transakci, ke které však expozice nepatří, nebo existuje obecný externí rating osoby, vůči níž má povinná osoba expozici, používá se ten externí rating, který znamená
 - a) vyšší rizikovou váhu než by byla jinak použita, nebo
 - b) nižší rizikovou váhu, je-li expozice shodná nebo má ve všech ohledech přednostní charakter vůči zvláštnímu emisnímu programu nebo transakci nebo k nezajištěným expozicím dané osoby.

3. Požadavky v bodě 1 a 2 týkající se emise a externího ratingu osoby, vůči které má povinná osoba expozici, nebrání v použití ustanovení o krytých dluhopisech podle přílohy č. 4 této vyhlášky.
4. Externí rating osoby, vůči které má povinná osoba expozici s tím, že tato osoba je součástí podnikové skupiny, nelze použít jako externí rating jiné osoby v rámci stejné podnikové skupiny.

C. Dlouhodobé a krátkodobé externí ratingy

1. Krátkodobé externí ratingy lze používat pro krátkodobé expozice vůči institucím a pro krátkodobé podnikové expozice.
2. Krátkodobý externí rating lze používat pouze pro expozici, ke které se vztahuje. Nepoužívá se pro stanovení rizikových vah jiných expozic.
3. Pokud krátkodobé expozici s externím ratingem přísluší riziková váha 150 %, používá se tato riziková váha i pro všechny nezajištěné expozice bez externího ratingu vůči této osobě, a to pro krátkodobé i dlouhodobé expozice. Tímto nejsou dotčena ustanovení bodu 2.
4. Pokud krátkodobé expozici s externím ratingem přísluší riziková váha 50 %, potom žádné krátkodobé expozici bez ratingu nelze přiřadit rizikovou váhu nižší než 100 %. Tímto nejsou dotčena ustanovení bodu 2.

D. Externí rating expozic v domácí nebo cizí měně

1. Externí rating expozice v domácí měně osoby, vůči které má povinná osoba expozici, nelze používat pro stanovení rizikové váhy expozice v cizí měně vůči stejné osobě.
2. Pokud expozice vznikla na základě účasti na úvěru poskytnutém mezinárodní rozvojovou bankou, která má statut preferovaného věřitele uznaného trhem, může se použít pro stanovení rizikové váhy této expozice externí rating expozice v domácí měně osoby, vůči které má povinná osoba expozici. Tímto není dotčeno ustanovení bodu 1.

Požadavky na používání přístupu IRB

Požadavky na používání přístupu IRB se týkají

- A. ratingových systémů,
- B. kvantifikace rizika,
- C. validace vlastních odhadů,
- D. výpočtu hodnoty rizikově vážených akciových expozic metodou vlastních modelů,
- E. řídicího a kontrolního systému.

A. Požadavky na ratingové systémy

- a) Ratingový systém zahrnuje veškeré metody, procesy, kontrolní mechanismy, sběr dat a IT systémy, které podporují hodnocení úvěrového rizika, zařazení expozic do ratingových stupňů nebo seskupení a kvantifikaci rizikových parametrů pro konkrétní typy expozic.
- b) Používá-li povinná osoba několik ratingových systémů, dokumentuje rozhodnutí o volbě ratingového systému pro daného dlužníka či transakci a volí takový ratingový systém, který odpovídá úrovni rizika.
- c) Povinná osoba pravidelně posuzuje, zda kritéria a procesy pro volbu ratingového systému zůstávají vhodné pro aktuální portfolio a vnější podmínky.
- d) Podrobnější požadavky se týkají
 - 1. struktury ratingových systémů,
 - 2. zařazení expozic do stupňů nebo seskupení,
 - 3. integrity procesu zařazení,
 - 4. použití modelů,
 - 5. dokumentace ratingového systému,
 - 6. nakládání s daty,
 - 7. stresových testů používaných při hodnocení kapitálové přiměřenosti.

1. Požadavky na strukturu ratingových systémů

- a) Pokud povinná osoba používá přímé odhady rizikových parametrů, lze na ně pohlížet jako na výstupy stupňů na spojitě ratingové stupnici.
- b) Jde-li o expozice vůči centrálním vládám a centrálním bankám, expozice vůči institucím nebo podnikové expozice,
 - 1. ratingový systém bere v úvahu rizikové parametry dlužníka a transakce,
 - 2. ratingový systém má ratingovou stupnici dlužníka, která odráží výlučně kvantifikaci pravděpodobnosti selhání dlužníka. Ratingová stupnice dlužníka má alespoň 7 stupňů pro dlužníky, kteří nejsou v selhání, a 1 stupeň pro dlužníky v selhání;
 - 3. stupeň dlužníka znamená rizikovou kategorii v rámci ratingové stupnice dlužníka v ratingovém systému, do níž jsou dlužníci zařazováni na základě konkrétních a zřejmých ratingových kritérií, z nichž se odvozují odhady hodnoty PD. Povinná osoba dokumentuje vztah mezi stupni dlužníka jak z hlediska pravděpodobnosti selhání, které v sobě každý stupeň zahrnuje, tak z hlediska kritérií užívaných k rozlišení pravděpodobnosti selhání;
 - 4. povinná osoba, jejíž portfolia jsou koncentrována v určitém tržním segmentu a v určitém rozpětí rizika selhání, má v rámci tohoto rozpětí dostatečný počet stupňů dlužníka, aby

zamezila nadměrné koncentraci dlužníků v jednom stupni. Významné koncentrace v rámci jednoho stupně jsou podpořeny přesvědčivými empirickými důkazy, že stupeň pokrývá přiměřeně úzké pásmo hodnot PD a riziko selhání představované všemi dlužníky ve stupni spadá do tohoto pásma;

5. ratingový systém povinné osoby, která hodlá používat vlastní odhady hodnoty LGD pro účely výpočtu kapitálového požadavku, obsahuje jasně odlišenou ratingovou stupnici transakce, která odráží výlučně charakteristiky transakce související s hodnotou LGD,
6. stupeň transakce znamená rizikovou kategorii v rámci ratingové stupnice transakce v ratingovém systému, do níž jsou expozice zařazovány na základě konkrétních a zřetelných ratingových kritérií, z nichž se odvozují vlastní odhady hodnoty LGD. Definice stupně obsahuje jak popis zařazení expozic do stupňů, tak kritéria užívaná k rozlišení míry rizika mezi stupni;
7. významné koncentrace v rámci jednoho stupně transakce jsou podpořeny přesvědčivými empirickými důkazy o tom, že stupeň transakce pokrývá přiměřeně úzké pásmo hodnoty LGD a že riziko všech expozic zařazených do daného stupně spadá do tohoto pásma,
8. povinná osoba, která stanovuje hodnotu rizikově vážených specializovaných úvěrových expozic s využitím rizikových vah pro jednotlivé kategorie specializovaných úvěrových expozic podle přílohy č. 12 této vyhlášky, nemusí mít ratingovou stupnici dlužníka, která odráží výlučně kvantifikaci rizika selhání dlužníka pro tyto expozice. Tato povinná osoba má alespoň 4 stupně pro dlužníky, kteří nejsou v selhání, a alespoň 1 stupeň pro dlužníky v selhání. Tím není dotčeno ustanovení bodu 2 o ratingové stupnici.

c) Jde-li o retailové expozice,

1. ratingové systémy odrážejí jak riziko dlužníka, tak riziko transakce, a zohledňují všechny odpovídající charakteristiky dlužníka a transakce,
2. úroveň rozlišení rizika zajistí, že počet expozic v daném stupni nebo v seskupení umožňuje dostatečně věrohodnou kvantifikaci a validaci rizikových parametrů na úrovni stupně nebo seskupení. Rozdělení expozic a dlužníků napříč stupni nebo seskupeními zamezuje nadměrným koncentracím;
3. povinná osoba prokazuje, že proces přiřazování expozic do stupňů nebo seskupení zajišťuje dostatečné rozlišení rizika a dostatečně homogenní seskupení expozic a umožňuje přesné, jednotné a ucelené odhadování rizikových parametrů v rámci stupně či seskupení. U pohledávek nabytých za úplaty by seskupení mělo odrážet postupy prodávajícího pro vznik pohledávek (underwriting practices) a heterogenitu jeho klientů;
4. při zařazení expozic do stupně nebo do seskupení bere povinná osoba v úvahu tyto rizikové faktory:
 - 4.1 charakteristiky rizika dlužníka,
 - 4.2 charakteristiky rizika transakce včetně typu produktu či kolaterálu. Povinná osoba explicitně vyjádří případy, kdy je několik transakcí zajištěno jediným kolaterálem;
 - 4.3 stav po splatnosti, ledaže je povinná osoba schopna prokázat, že nesplácení ovlivňuje riziko expozice jen nevýznamně.

2. Požadavky na zařazení expozic do stupňů nebo seskupení

a) Povinná osoba má specifické definice seskupení, procesy a kritéria pro zařazení expozic do stupňů a seskupení v rámci ratingového systému s tím, že

1. definice stupňů a seskupení a kritéria pro zařazování jsou dostatečně podrobné, aby umožnily příslušným osobám na základě jednotného přístupu zařazovat dlužníky a transakce představující obdobné riziko do stejného ratingového stupně, nebo seskupení. Jednotný přístup je uplatňován existuje napříč liniemi podnikání, útvary povinné osoby a zeměpisnými oblastmi;
2. dokumentace ratingového procesu umožňuje třetím osobám porozumět způsobu zařazení

expozič do stupňů a seskupení, reprodukovat proces zařazení do stupně či seskupení a vyhodnotit oprávněnost zařazení do stupně či seskupení,

3. kritéria pro zařazování jsou v souladu se zásadami úvěrové politiky povinné osoby (internal lending standards) a se zásadami pro nakládání s problémovými dlužníky a transakcemi.

b) Povinná osoba při přiřazování ratingových stupňů dlužníkům a transakcím zohledňuje veškeré dostupné a související informace. Tyto informace by měly být aktuální a měly by povinné osobě umožňovat předpovídat budoucí vývoj expozice. Čím méně má povinná osoba informací, tím konzervativnější musí být proces zařazení dlužníků a transakcí do stupňů nebo seskupení. Používá-li povinná osoba externí rating jako primární faktor určující přiřazení interního ratingového stupně, ujistí se, že interní rating bere v úvahu i ostatní související informace.

c) Jde-li o expozice vůči centrálním vládám a centrálním bankám, expozice vůči institucím nebo podnikové expozice,

1. je každý dlužník v rámci úvěrového schvalovacího procesu zařazen do odpovídajícího stupně dlužníka,
2. přiřazuje povinná osoba, která je oprávněna používat vlastní odhady hodnot LGD, každé expozici rovněž stupeň transakce,
3. zařazuje povinná osoba, která stanovuje hodnotu rizikově vážených specializovaných úvěrových expozic s využitím rizikových vah pro jednotlivé kategorie specializovaných úvěrových expozic podle přílohy č. 12 této vyhlášky, expozice do některého z 5 stupňů, které jsou stanoveny pro tuto kategorii expozic; do ratingového stupně dlužníka nezařazuje,
4. je každá samostatná právnická osoba, vůči níž má povinná osoba expozici, hodnocena samostatně. Povinná osoba je schopna prokázat, že její zásady pro nakládání s jednotlivými dlužníky a skupinami spjatých dlužníků jsou přípustné;
5. samostatné expozice vůči stejnému dlužníkovi se zařazují do stejného stupně dlužníka bez ohledu na rozdíly v povaze jednotlivých transakcí. Povinná osoba může různým expozicím vůči stejnému dlužníkovi přidělit různé stupně, pokud
 - 5.1 s expozicemi je spojeno riziko převodu ze země v závislosti na tom, zda jsou transakce denominovány v domácí nebo zahraniční měně,
 - 5.2 použité osobní zajištění expozice má za následek úpravu stupně dlužníka,
 - 5.3 pokud spotřebitelské právo, investiční tajemství, právo na ochranu osobních údajů nebo jiné právní předpisy znemožňují poskytování údajů o klientovi.

d) Jde-li o retailové expozice, každá je v rámci úvěrového schvalovacího procesu zařazena do stupně nebo seskupení.

e) Povinná osoba vymezí pro účely zařazování expozic do stupňů nebo seskupení situace, ve kterých může expertní úsudek převážit vstupy nebo výstupy procesu zařazení, a zaměstnance, kteří jsou oprávněni tato převážení schvalovat. Povinná osoba dokumentuje případy převážení a zaměstnance oprávněné ho provádět, analyzuje vývoj expozic, jejichž rating byl převážen. Tato analýza obsahuje rovněž hodnocení vývoje expozic, jejichž rating byl převážen určitou osobou, odpovědnou v tomto ohledu za všechny oprávněné zaměstnance.

3. Požadavky na integritu procesu zařazení

a) Jde-li o expozice vůči centrálním vládám a centrálním bankám, expozice vůči institucím nebo podnikové expozice, platí, že

1. zařazení nebo jeho pravidelné přehodnocení uzavírá nebo schvaluje nezávislá osoba, která nemůže mít přímý prospěch z rozhodování o poskytování úvěrů,

2. povinná osoba alespoň jednou ročně zařazení dlužníka aktualizuje, vysoce rizikovní dlužníci a problémové expozice jsou podrobeny častějším revizím. Povinná osoba stanovuje nový rating, má-li k dispozici významné informace o dlužníkovi nebo expozici,
3. povinná osoba má efektivní proces, jehož prostřednictvím získává a aktualizuje příslušné informace o charakteristikách dlužníka, které ovlivňují hodnotu PD, a o charakteristikách transakce, které ovlivňují hodnotu LGD a konverzní faktory.

b) Jde-li o retailové expozice

1. povinná osoba alespoň jednou ročně aktualizuje zařazení dlužníka a transakce, nebo přehodnocuje rizikové parametry a stav nesplácení každého rozlišovaného seskupení,
2. povinná osoba alespoň jednou ročně na reprezentativním vzorku přehodnocuje stav individuálních expozic uvnitř každého seskupení, aby zajistila, že expozice jsou setrvale zařazovány do správného seskupení.

4. Požadavky na používání modelů

Užívá-li povinná osoba statistické modely a jiné technické metody k zařazení dlužníků nebo expozic do stupňů či seskupení,

- a) je schopna prokázat, že model má dobrou schopnost předpovědi a že jeho použitím nejsou zkresleny kapitálové požadavky. Vstupní proměnné modelu tvoří odpovídající a účinný základ výsledných předpovědí. Model nevykazuje významnou systematickou chybu;
- b) má proces prověřování dat vstupujících do modelů, který zahrnuje hodnocení přesnosti, úplnosti a vhodnosti dat,
- c) je schopna prokázat, že data použitá ke konstrukci modelů reprezentují soubor aktuálních dlužníků nebo expozic,
- d) má pravidelný cyklus validací modelu, který zahrnuje sledování výkonnosti a stability modelu, revize specifikace modelu a testování výstupů modelu oproti reálným výsledkům,
- e) doplňuje statistický model expertním úsudkem a expertním posouzením, jímž se prověří zařazení provedená modelem a zajistí správné užívání modelů. Posuzování se zaměřuje na odhalení a omezení možných chyb spojených se slabinami modelu. Expertní úsudek zohlední všechny související informace neuvažované modelem. Povinná osoba dokládá, jakým způsobem se expertní úsudek kombinuje s výsledky modelu.

5. Požadavky na dokumentaci ratingového systému

a) Povinná osoba dokumentuje

1. charakter a provozní detaily svých ratingových systémů. Dokumentace prokazuje soulad s požadavky obsaženými v této části vyhlášky, včetně kategorizace portfolií, ratingových kritérií, odpovědností osob hodnotících dlužníky a expozice, frekvence přehodnocování ratingu a kontroly (management oversight) nad ratingovým procesem po linii řízení;
2. důvody výběru interních ratingových kritérií a analýzy, které podporují tento výběr,
3. veškeré významné změny ve svém ratingovém procesu s tím, že uvedená dokumentace slouží jako podpora pro identifikaci změn učiněných v ratingovém procesu od poslední kontroly provedené oprávněným orgánem dohledu,
4. organizační uspořádání procesů přiřazování ratingu, včetně popisu souvisejících vnitřních kontrolních činností nebo procesů,
5. specifické, vnitřně užívané definice selhání a ztráty a prokáže jejich soulad s ustanoveními

této vyhlášky.

b) Používá-li povinná osoba v ratingovém procesu statistické modely, dokumentuje jejich metodologii. Tato dokumentace

1. poskytuje podrobný výklad teorie, předpokladů nebo matematických a empirických základů přiřazení odhadů ke stupňům, individuálním dlužníkům, expozicím nebo seskupením a datovým zdrojům užívaným k odhadování modelu,
2. prokazuje důkladně provedený statistický proces validace modelu, včetně testování výkonnosti modelu na vzorku dat z jiného časového období a na jiném vzorku dat, než je vzorek dat použitý ke specifikaci modelu,
3. poukazuje na okolnosti, za kterých model nepracuje efektivně.

c) Použití modelů získaných od externího dodavatele, který na svou technologii nárokuje ochranu duševního vlastnictví, není důvodem pro vyloučení z povinnosti dokumentace modelu nebo z jakýchkoliv dalších podmínek pro interní ratingové systémy. Povinnost vyhovět požadavkům orgánů dohledu spočívá na povinné osobě.

6. Požadavky na nakládání s daty

a) Povinná osoba shromažďuje a ukládá data, která se týkají jejích ratingových systémů, také za účelem splnění požadavků na uveřejňování informací podle této vyhlášky.

b) Jde-li o expozice vůči centrálním vládám a centrálním bankám, expozice vůči institucím nebo podnikové expozice,

1. povinná osoba shromažďuje a ukládá
 - 1.1 kompletní historii všech ratingů přidělených dlužníkům a uznaným poskytovatelům osobního zajištění,
 - 1.2 informaci o okamžiku udělení ratingů,
 - 1.3 klíčová data a metodologie užitá k odvození ratingů,
 - 1.4 informaci, kdo je osobou odpovědnou za udělování ratingů,
 - 1.5 totožnost dlužníků a expozic, u nichž došlo k selhání,
 - 1.6 informaci o okamžiku a okolnosti těchto selhání,
 - 1.7 data, která se týkají odhadů hodnot PD a realizovaných podílů selhání příslušejících k ratingovým stupňům a migrace mezi ratingy,
2. povinná osoba, která není oprávněna používat vlastní odhady hodnoty LGD nebo konverzních faktorů, také shromažďuje a uchovává záznamy o porovnávání realizovaných hodnot LGD a konverzních faktorů s hodnotami uvedenými v příloze č. 13 této vyhlášky,
3. povinná osoba, která je oprávněna používat vlastní odhady hodnoty LGD nebo konverzních faktorů, také shromažďuje a ukládá
 - 3.1 kompletní historii dat, která se týkají ratingu transakcí, odhadů hodnoty LGD a konverzních faktorů, vztahujících se ke každé ratingové stupnici,
 - 3.2 informaci o okamžicích udělení ratingů a vypočtení odhadů,
 - 3.3 klíčová data a metodologie užitá k odvození ratingu transakcí a odhad hodnoty LGD a konverzních faktorů,
 - 3.4 informaci, kdo je osobou odpovědnou za udělování ratingů transakcí, a informaci, kdo je osobou zajišťující odhadování hodnoty LGD a konverzních faktorů,
 - 3.5 data, která se týkají odhadnutých a realizovaných hodnot LGD a konverzních faktorů náležejících každé expozici v selhání,
 - 3.6 data, která se týkají hodnoty LGD expozice před a po vyhodnocení vlivu záruky nebo úvěrového derivátu v případě, že povinná osoba prostřednictvím hodnoty LGD zohledňuje snižování úvěrového rizika zárukami nebo úvěrovými deriváty,
 - 3.7 údaje o jednotlivých složkách ztráty pro každou expozici v selhání.

- c) Jde-li o retailové expozice, povinná osoba shromažďuje a ukládá
1. data užitá při procesu zařazení expozic do stupňů nebo seskupení,
 2. data, která se týkají odhadnutých hodnot PD, LGD a konverzních faktorů pro příslušné stupně nebo seskupení expozic,
 3. totožnost dlužníků a expozic, které jsou v selhání,
 4. u expozic v selhání data, která se týkají stupňů nebo seskupení, do nichž byly expozice zařazeny v roce předcházejícím selhání, a realizované hodnoty LGD a konverzních faktorů,
 5. data, která se týkají ztrátovosti kvalifikovaných revolvingových retailových expozic.

7. Požadavky na stresové testy používané při hodnocení kapitálové přiměřenosti

- a) Povinná osoba při hodnocení své kapitálové přiměřenosti používá spolehlivé procesy stresového testování. Stresové testování zahrnuje identifikaci možných událostí nebo budoucích změn ekonomických podmínek, které mohou nepříznivě ovlivnit úvěrové expozice, a hodnocení schopnosti povinné osoby odolávat těmto změnám.
- b) Povinná osoba pravidelně provádí stresové testy k hodnocení vlivu určitých specifických podmínek na kapitálové požadavky k úvěrovému riziku. Používaný test by měl být smysluplný a přiměřeně konzervativní a měl by zohledňovat scénáře předpokládající alespoň mírnou recesi. Test vybírá povinná osoba a používá ho se souhlasem oprávněného orgánu dohledu.
- c) Povinná osoba v rámci stresových scénářů hodnotí migrace mezi ratingy. Portfolia podléhající stresovému testování zahrnují velkou většinu celkových expozic povinné osoby.
- d) Povinná osoba, která v souladu s technikami snižování úvěrového rizika zohledňuje dvojí selhání, bere jako součást svého rámce pro stresové testování v úvahu dopad případného zhoršení úvěrové kvality poskytovatelů zajištění, zejména v případě, kdy poskytovatelé zajištění nesplní kritéria způsobilosti.

B. Požadavky na kvantifikaci rizika

- a) Povinná osoba při určování rizikových parametrů ratingových stupňů nebo seskupení používá definici selhání uvedenou v části čtvrté hlavě II a dodržuje dále uvedené požadavky na vlastní odhady.
- b) Má-li povinná osoba za to, že na expozici, u které došlo předtím k selhání, již nepůsobí žádné okolnosti, které by mohly způsobit selhání, může stanovit interní rating dlužníka nebo transakce způsobem, který by uplatňovala u expozice, jež není ve stavu selhání. Pokud by se následně objevily okolnosti způsobující selhání, považuje se to za výskyt dalšího selhání.
- c) Vlastní odhady rizikových parametrů - hodnoty PD, hodnoty LGD, konverzních faktorů a očekávané ztrátovosti - zohledňují veškerá odpovídající data, informace a metody. Odhady se odvozují s využitím historických zkušeností i empirických důkazů a nejsou založeny pouze na expertním úsudku. Odhady jsou přesvědčivé a věrohodné a jsou založeny na faktorech významně ovlivňujících příslušné rizikové parametry. Čím méně dat má povinná osoba k dispozici, tím konzervativnější je ve svých odhadech.
- d) Povinná osoba je schopna provádět rozklad svých realizovaných ztrát na hodnotu PD, hodnoty LGD a konverzní faktory, nebo používá-li odhady očekávané ztrátovosti, je schopna provádět rozklad na faktory, které považuje za hlavní činitele určující hodnoty příslušných rizikových

parametrů. Povinná osoba prokazuje, že její odhady reprezentují dlouhodobou zkušenost.

e) Povinná osoba zohledňuje jakékoliv změny v úvěrových postupech nebo v procesech zpětného vymáhání pohledávek za sledovaná období. Odhady povinné osoby odrážejí dopad technického pokroku, nových dat a dalších informací, jakmile jsou k dispozici. Povinná osoba reviduje své odhady, kdykoliv se objeví nové informace, vždy však alespoň jednou ročně.

f) Základní soubor expozičních dat, z něhož pochází vzorek dat použitý ke konstrukci odhadů, úvěrové postupy (standardy úvěrování, systém) používané v době vzniku těchto dat a další související charakteristiky jsou srovnatelné s charakteristikami expozičních dat a se standardy povinné osoby. Povinná osoba rovněž prokazuje, že ekonomické nebo tržní podmínky, na nichž jsou data založena, odpovídají aktuálním a předvídatelným podmínkám. Počet expozičních dat ve vzorku a období používané ke kvantifikaci spolehlivě zajišťuje přesnost, stabilitu a spolehlivost odhadů povinné osoby.

g) U pohledávek nabytých za úplatu odhady odrážejí veškeré odpovídající informace týkající se kvality podkladových pohledávek, které jsou nakupující povinné osobě k dispozici, včetně dat pro obdobná seskupení poskytnutá prodejcem, nakupující povinnou osobou nebo externími zdroji. Nakupující povinná osoba ověřuje všechna data získaná od prodejce, o která se opírá.

h) Povinná osoba ke svým odhadům připojuje určitou míru konzervatismu týkající se očekávaného rozsahu chyb odhadů. Jsou-li metody a data méně uspokojivé a očekávané rozpětí chybové složky je větší, je větší rovněž míra konzervatismu.

i) Používá-li povinná osoba pro výpočet rizikových vah a pro vnitřní účely rozdílné odhady, dokumentuje tuto skutečnost a odůvodněnost tohoto postupu prokazuje oprávněnému orgánu dohledu.

j) Pokud povinná osoba prokáže oprávněnému orgánu dohledu, že data shromážděná před okamžikem udělení souhlasu s používáním přístupu IRB byla vhodným způsobem upravena a bylo tak dosaženo obecné rovnocennosti s definicí selhání nebo ztráty, může oprávněný orgán dohledu připustit určitou flexibilitu při aplikaci standardních požadavků na tato data.

k) Pokud povinná osoba užívá data sdílená mezi povinnými osobami, prokazuje splnění těchto podmínek:

1. interní ratingové systémy a kritéria ostatních povinných osob ve sdílených datech jsou podobná jejím vlastním,
2. sdílená data reprezentují portfolio, pro něž jsou použita,
3. povinná osoba používá sdílená data v průběhu času na základě jednotného přístupu pro účely stálého odhadování.

l) Používá-li povinná osoba data, která jsou sdílená mezi povinnými osobami, zůstává odpovědná za integritu svého ratingového systému. Povinná osoba prokazuje oprávněnému orgánu dohledu, že dostatečně rozumí svému internímu ratingovému systému, včetně toho, že je schopna efektivně sledovat a kontrolovat ratingový proces.

m) Pro odhadování hodnoty PD expozičních vůči centrálním vládám a centrálním bankám, expozičních vůči institucím a podnikových expozičních jsou stanoveny tyto specifické požadavky.

1. Povinná osoba odhaduje hodnotu PD pro stupně dlužníka z dlouhodobých průměrů jednoletých podílů selhání.
2. U podnikových pohledávek nabytých za úplatu může povinná osoba odhadnout očekávanou ztrátovost podle stupně dlužníka z dlouhodobých průměrů jednoletých podílů

selhání.

3. Pokud povinná osoba odvozuje dlouhodobé průměry odhadů hodnot PD a LGD pro podnikové pohledávky nabyté za úplaty z odhadu očekávané ztrátovosti a příslušného odhadu hodnoty PD nebo LGD, pak proces odhadu celkových ztrát splňuje celkové požadavky pro odhad hodnoty PD a LGD uvedené v této příloze a výstup je v souladu s konceptem hodnoty LGD.
 4. Metody odhadu hodnoty PD povinná osoba použije vždy společně s doprovodnou analýzou. Povinná osoba uznává význam expertního úsudku při kombinování výsledků metod a při úpravách v důsledku omezenosti jednotlivých metod a informací.
 5. Používá-li povinná osoba k odhadování PD vlastní historická data o selháních, prokáže ve své analýze, že odhady odrážejí vnitřní pravidla pro úvěrování (underwriting standards), a veškeré rozdíly mezi ratingovým systémem, z něhož data pocházejí, a aktuálně používaným ratingovým systémem. Pokud se změnila vnitřní pravidla pro úvěrování či ratingový systém, povinná osoba při odhadování hodnoty PD uplatní větší dávku konzervatismu.
 6. Pokud povinná osoba propojuje nebo promítá své interní ratingové stupně na stupnice užívané zapsanou ratingovou agenturou nebo obdobnou agenturou a poté přiřazuje podíly selhání zaznamenané v ratingových stupních této agentury svým vlastním stupňům, je toto promítnutí založeno na porovnání interních ratingových kritérií a kritérií užívaných zapsanou ratingovou agenturou nebo obdobnou agenturou a na porovnání interních a externích ratingů stejné osoby. Povinná osoba se při tomto přístupu vyvaruje systematických chyb či nesouladu v metodě promítnutí nebo v podkladových datech. Kritéria zapsaných ratingových agentur nebo obdobných agentur, na nichž jsou založena data používaná ke kvantifikaci, jsou zaměřena pouze na riziko selhání a neodrážejí charakteristiky transakce. Analýza prováděná povinnou osobou obsahuje srovnání používaných definic selhání, podléhajících požadavkům podle technických zásad uvedených v části o kapitálové přiměřenosti. Povinná osoba dokumentuje zásady použité při promítnutí.
 7. Pokud povinná osoba používá statistické modely k předpovědi selhání, může odhadovat hodnoty PD jako průměry odhadů hodnot PD jednotlivých dlužníků v daném stupni. Povinná osoba, která pro tyto účely používá modely pravděpodobnosti selhání, splňuje podrobnější požadavky na používání modelů uvedené v této příloze.
 8. Bez ohledu na to, zda povinná osoba pro účely odhadování hodnoty PD užívá externí, vlastní nebo sdílené datové zdroje nebo jejich kombinaci, jsou odhady hodnoty PD založeny na datech zahrnujících alespoň 5 let pro jeden zdroj. Zahrnují-li dostupná pozorování u kteréhokoliv zdroje delší období a jsou-li tato data relevantní, použije se toto delší období. Toto ustanovení se vztahuje rovněž na metodu odhadů hodnot PD a LGD pro akciové expozice. Povinné osobě, která není oprávněna používat vlastní odhady hodnoty LGD či konverzních faktorů a která uplatňuje přístup IRB, může oprávněný orgán dohledu umožnit používat příslušná data zahrnující období dvou let. Toto období se každoročně prodlužuje o jeden rok, dokud odpovídající data nezahrnou pětileté období.
- n) Pro odhadování hodnoty PD retailových expozic jsou stanoveny tyto specifické požadavky.
1. Povinná osoba odhaduje hodnotu PD pro stupně dlužníka nebo pro seskupení z dlouhodobých průměrů jednoletých realizovaných podílů selhání.
 2. Odhady hodnoty PD mohou být rovněž odvozeny z realizovaných ztrát a z příslušných odhadů hodnoty LGD; tím není dotčeno ustanovení předchozího bodu.
 3. Povinná osoba považuje interní data pro zařazení expozic do stupňů nebo seskupení za primární zdroj informací pro odhadování rizikových parametrů. Povinná osoba může používat externí data včetně sdílených dat nebo statistické modely kvantifikace, pokud prokáže zřetelné propojení mezi
 - 3.1 interním procesem zařazení expozic do stupňů nebo seskupení v povinné osobě a

procesem užívaným externím nebo sdíleným datovým zdrojem, a
3.2 mezi interním rizikovým profilem povinné osoby a složením externích nebo sdílených dat.

V případě retailových pohledávek nabytých za úplatu může povinná osoba používat externí a interní referenční data. Povinná osoba používá pro porovnání veškeré odpovídající datové zdroje.

4. Pokud povinná osoba odvozuje dlouhodobé průměrné odhady hodnot PD a LGD pro retailové expozice z odhadů celkových ztrát a z příslušných odhadů hodnot PD a LGD, splňuje proces odhadování celkových ztrát obecná kritéria odhadování hodnot PD a LGD podle této přílohy a výsledek je v souladu s konceptem hodnoty LGD.
 5. Bez ohledu na to, zda povinná osoba pro odhadování rizikových parametrů používá externí, interní, sdílené datové zdroje nebo jejich kombinaci, činí délka historické časové řady užívané k odhadování alespoň 5 let pro jeden zdroj. Zahrnuje-li časová řada pozorování u kteréhokoliv zdroje delší období a jsou-li tato data relevantní, použije se toto delší období. Povinná osoba nemusí přikládat historickým datům stejný význam, prokáže-li oprávněnému orgánu dohledu, že prostřednictvím novějších dat lze lépe předpovědět ztráty. Oprávněný orgán dohledu může povinné osobě k okamžiku udělení souhlasu s používáním přístupu IRB umožnit používat příslušná data zahrnující období 2 let. Toto období se každoročně prodlužuje o 1 rok, dokud odpovídající data nezahrnou pětileté období.
 6. Povinná osoba identifikuje a analyzuje očekávané změny rizikových parametrů v průběhu úvěrové expozice (sezónní efekty).
- o) Pro odhadování hodnoty LGD jsou stanoveny tyto specifické požadavky.
1. Povinná osoba odhaduje hodnotu LGD pro stupeň transakce nebo pro seskupení na základě průměrů realizovaných hodnot LGD v rámci stupně transakce nebo v rámci seskupení za použití všech pozorovaných selhání v datových zdrojích (průměr vážený počty selhání).
 2. Povinná osoba používá odhady hodnoty LGD vztahující se k období ekonomického poklesu, jsou-li konzervativnější než dlouhodobý průměr. Pokud se očekává, že výstupem ratingového systému budou v čase konstantní realizované hodnoty LGD pro stupeň nebo seskupení, povinná osoba provede úpravy odhadů rizikových parametrů pro stupeň nebo seskupení, aby omezila dopad ekonomického poklesu na kapitálový požadavek.
 3. Povinná osoba bere v úvahu rozsah jakékoliv závislosti mezi rizikem dlužníka a rizikem poskytovatele zajištění. K případům, u kterých existuje významný stupeň závislosti, přistupuje konzervativním způsobem.
 4. Nesoulad měn mezi zajišťovanou expozicí a majetkovým zajištěním nebo osobním zajištěním se při hodnocení hodnoty LGD upravuje konzervativním způsobem.
 5. Pokud odhady hodnoty LGD berou v úvahu existenci kolaterálu, nejsou založeny výlučně na odhadované tržní hodnotě kolaterálu. Odhady hodnoty LGD berou v úvahu vliv potenciální neschopnosti povinné osoby získat okamžitou kontrolu nad tímto kolaterálem a zpeněžit ho.
 6. Pokud povinná osoba zohledňuje kolaterál v odhadech hodnoty LGD, uplatňuje vnitřně stanovené zásady pro řízení kolaterálu, zejména rizik spojených s kolaterálem, právní účinnost, vymahatelnost, likviditu a stabilní hodnotu kolaterálu po dobu trvání zajištění, které jsou v obecném souladu se základním předpokladem a podmínkami uznatelnosti technik snižování úvěrového rizika podle § 102 až 107.
 7. Pokud povinná osoba při stanovení hodnoty expozice z derivátů, repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, transakcí s delší dobou vypořádání nebo maržových obchodů standardizovanou metodou nebo na základě EPE modelu zohlední kolaterál, potom jakákoliv zohledněná částka kolaterálu se nebere v úvahu v odhadech LGD.
 8. Ve specifickém případě expozic, které již jsou v selhání, povinná osoba použije součet

odhadů očekávané úvěrové ztráty pro každou expozici, která je nejpřiměřenější vzhledem k dané ekonomické situaci a stavu expozice, a dodatečných neočekávaných ztrát během období vymáhání.

9. Pokud je nesplacené příslušenství součástí výnosů, zahrnuje se do výše expozice a do výpočtu hodnoty LGD.
10. Jde-li o expozice vůči centrálním vládám a centrálním bankám, expozice vůči institucím nebo podnikové expozice, odhady hodnoty LGD jsou založeny na datech zahrnujících alespoň 5 let pro jeden zdroj. Toto období se každý rok od okamžiku udělení souhlasu prodlužuje o jeden rok, dokud odpovídající data nezahrnou sedmileté období. Zahrnují-li dostupná pozorování u kteréhokoliv zdroje delší období a jsou-li tato data relevantní, použije se toto delší období.
11. Jde-li o retailové expozice,
 - 11.1 odhady hodnoty LGD mohou být odvozeny z realizovaných ztrát a příslušných odhadů hodnoty PD; tím není dotčena možnost odhadovat hodnotu PD pro stupně dlužníka nebo pro seskupení z dlouhodobých průměrů jednoletých realizovaných podílů selhání;
 - 11.2 povinná osoba může promítnout dodatečná čerpání buď do svých odhadů hodnoty LGD, nebo do odhadů konverzních faktorů; tím není dotčeno ustanovení, podle kterého vlastní odhady konverzních faktorů odrážejí možnost dodatečných čerpání prostředků dlužníkem před okamžikem i po okamžiku, kdy nastalo selhání;
 - 11.3 povinná osoba může v případě retailových pohledávek nabytých za úplaty používat k odhadu hodnoty LGD externí a interní referenční data,
 - 11.4 odhady hodnoty LGD jsou založeny na datech zahrnujících aspoň 5 let. Povinná osoba nemusí přikládat historickým datům stejný význam, pokud prokáže, že prostřednictvím novějších dat lze lépe předpovědět ztráty; tím není dotčena možnost odhadovat hodnotu PD pro stupně dlužníka nebo pro seskupení z dlouhodobých průměrů jednoletých realizovaných podílů selhání. Oprávněný orgán dohledu může povinné osobě k okamžiku udělení souhlasu s používáním přístupu IRB umožnit používat příslušná data zahrnující období dvou let. Toto období se každoročně prodlužuje o 1 rok, dokud odpovídající data nezahrnou pětileté období.

p) Pro odhadování konverzních faktorů jsou stanoveny tyto specifické požadavky.

1. Povinná osoba odhaduje konverzní faktory pro stupně transakce nebo pro seskupení na základě průměrů očekávaných konverzních faktorů v rámci stupně transakce nebo seskupení za použití všech pozorovaných selhání v datových zdrojích (průměr vážený počty selhání).
2. Povinná osoba používá odhady konverzních faktorů související s obdobím ekonomického poklesu, jsou-li konzervativnější než dlouhodobý průměr. Pokud se očekává, že výstupem ratingového systému budou v čase konstantní realizované konverzní faktory pro stupeň nebo seskupení, povinná osoba provede úpravy odhadů rizikových parametrů pro stupně nebo seskupení, aby omezila dopad ekonomického poklesu na kapitálový požadavek.
3. Vlastní odhady konverzních faktorů odrážejí možnost dodatečných čerpání prostředků, zejména limitů kontokorentních a obdobných nástrojů, dlužníkem před okamžikem i po okamžiku, kdy nastalo selhání. Pokud lze reálně předpokládat silnou pozitivní korelaci mezi frekvencí selhání a rozpětím konverzního faktoru, zahrne se do odhadu konverzního faktoru větší dávku konzervatismu.
4. Při odhadování konverzních faktorů povinná osoba zohledňuje vlastní specifické zásady a strategie užívané v souvislosti se sledováním účtů a platebním procesem. Povinná osoba zohlední svou schopnost a ochotu předejít dalšímu čerpání prostředků v období krátce před selháním, jako je zejména porušení smluvních ustanovení, anebo v jiných technických případech selhání.
5. Povinná osoba má odpovídající systémy a postupy ke sledování objemů transakcí,

porovnání aktuálních zůstatků se sjednanými přísliby (limity) a změnami aktuální dlužné částky ve vztahu k dlužníkovi i ke stupni. Povinná osoba je schopna sledovat aktuální stav zůstatků na denní bázi.

6. Používá-li povinná osoba rozdílné odhady konverzních faktorů pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic a pro interní účely, dokumentuje tuto skutečnost a její odůvodněnost prokáže oprávněnému orgánu dohledu.
7. Jde-li o expozice vůči centrálním vládám a centrálním bankám, expozice vůči institucím nebo podnikové expozice, odhady konverzních faktorů jsou založeny na datech zahrnujících alespoň 5 let. Toto období se každý rok od okamžiku udělení souhlasu prodlužuje o 1 rok, dokud odpovídající data nezahrnou sedmileté období. Zahrnují-li dostupná pozorování u kteréhokoliv zdroje delší období a jsou-li tato data relevantní, použije se toto delší období. Oprávněný orgán dohledu může povinné osobě k okamžiku udělení souhlasu s používáním přístupu IRB umožnit používat příslušná data zahrnující období 2 let. Toto období se každoročně prodlužuje o 1 rok, dokud odpovídající data nezahrnou pětileté období.
8. Jde-li o retailové expozice,
 - 8.1 povinná osoba může zohledňovat budoucí čerpání buď ve svých odhadech konverzních faktorů, nebo v odhadech hodnoty LGD; tím není dotčeno ustanovení, podle kterého vlastní odhady konverzních faktorů odrážejí možnost dodatečných čerpání prostředků dlužníkem před okamžikem i po okamžiku, kdy nastalo selhání;
 - 8.2 odhady konverzních faktorů jsou založeny na časových řadách minimálně 5 let. Povinná osoba nemusí přikládat historickým datům stejný význam, pokud prokáže, že prostřednictvím novějších dat lze lépe předpovědět čerpání; tím není dotčeno ustanovení, podle kterého povinná osoba odhaduje konverzní faktory pro stupně transakce nebo pro seskupení na základě průměrů očekávaných konverzních faktorů v rámci stupně transakce nebo seskupení za použití všech pozorovaných selhání v datových zdrojích. Oprávněný orgán dohledu může povinné osobě k okamžiku udělení souhlasu s používáním přístupu IRB umožnit používat příslušná data zahrnující období 2 let. Toto období se každoročně prodlužuje o 1 rok, dokud odpovídající data nezahrnou pětileté období.

q) Pro hodnocení vlivu osobního zajištění u retailových expozic a expozic vůči centrálním vládám a centrálním bankám, expozic vůči institucím nebo podnikových expozic, u nichž je povinná osoba oprávněna používat vlastní odhady hodnoty LGD, jsou stanoveny tyto specifické požadavky. Pro poskytovatele zajištění, kteří naplňují znaky dlužníka v retailové expozici, se tyto požadavky vztahují také na zařazení expozic do stupňů nebo seskupení a na odhadování hodnoty PD. Tyto požadavky se netýkají osobního zajištění, pokud poskytovatelem zajištění je centrální vláda, centrální banka instituce, anebo jiná právnická osoba splňující podmínky pro uznatelnost ostatních právnických osob jakožto poskytovatelů osobního zajištění podle přílohy č. 15 písm. B. této vyhlášky, a povinná osoba je oprávněna používat pro expozice vůči těmto osobám standardizovaný přístup; v takovém případě se uplatňují podmínky a základní předpoklad uznatelnosti technik snižování úvěrového rizika podle § 103.

1. Povinná osoba má jasně stanovená kritéria ohledně poskytovatelů osobního zajištění, které uznává pro výpočet hodnoty rizikově vážené expozice.
2. Pro uznatelné poskytovatele osobního zajištění povinná osoba uplatňuje požadavky, které jsou pro dlužníky uvedeny v této příloze v rámci podrobnějších požadavků na zařazení expozic do stupňů nebo seskupení a v rámci podrobnějších požadavků na integritu procesu zařazení.
3. Osobní zajištění splňuje podmínky uznatelnosti, jestliže:
 - 3.1 je vyjádřeno písemně,
 - 3.2 je ze strany poskytovatele zajištění neodvolatelné,
 - 3.3 je účinné, dokud není závazek plně splacen (v závislosti na objemu a době platnosti

záruky),

- 3.4 je na poskytovateli zajištění právně vymahatelné v právním řádu, v němž má poskytovatel zajištění majetek, který lze zajistit a zpeněžit na základě soudního rozhodnutí,
 - 3.5 jde-li o záruky, které předepisují podmínky, podle nichž nemusí být poskytovatel osobního zajištění zavázán plnit (podmíněné záruky a ručení), oprávněný orgán dohledu udělil souhlas s jejich zohledňováním,
 - 3.6 jde-li o úvěrové deriváty, při nesouladu mezi zajišťovanou expozicí a referenčním nástrojem z úvěrového derivátu nebo nástrojem používaným pro určení, zda úvěrová událost nastala, jsou splněny doplňkové podmínky uznatelnosti úvěrových derivátů podle přílohy č. 15 této vyhlášky. Toto ustanovení se použije pro retailové expozice a pohledávky nabyté za úplatu, které splňují požadavky pro pohledávky nabyté za úplatu, při procesu zařazování expozic do stupňů či seskupení;
 - 3.7 povinná osoba prokáže, že hodnoticí kritéria odpovídajícím způsobem zohledňují vliv jakéhokoliv potenciálního snížení vlivem technik snižování úvěrového rizika.
4. Jde-li o záruky,
- 4.1 povinná osoba pro účely zohlednění jejich vlivu při výpočtu hodnoty rizikově vážené expozice jasně specifikuje kritéria pro upravování stupňů, seskupení nebo odhadů hodnot LGD. V případě retailových expozic a pohledávek nabytých za úplatu, které splňují požadavky pro pohledávky nabyté za úplatu, také jasně specifikuje proces zařazování expozic do stupňů nebo seskupení. Tato kritéria jsou v souladu s požadavky uvedenými v této příloze v rámci podrobnějších požadavků na zařazení expozic do stupňů nebo seskupení a v rámci podrobnějších požadavků na integritu procesu zařazení,
 - 4.2 kritéria jsou přesvědčivá a věrohodná. Zohledňují schopnost a ochotu poskytovatele osobního zajištění dostát svým závazkům vyplývajícím ze záruky, pravděpodobný časový rozvrh plateb od poskytovatele zajištění, míru korelace mezi schopností poskytovatele zajištění dostát svým závazkům vyplývajícím ze záruky a schopností dlužníka splácet a míru, v níž přetrvává zbytkové riziko dlužníka.
5. Jde-li o úvěrové deriváty, kritéria pro upravování stupňů, seskupení nebo odhadů hodnot LGD, zohledňují strukturu plateb úvěrového derivátu a konzervativně vyhodnocují vliv na úroveň a časový rozvrh výtěžků. Povinná osoba přitom zohledňuje, do jaké míry přetrvávají další formy zbytkového rizika.

r) Pro pohledávky nabyté za úplatu jsou stanoveny požadavky, které se týkají právní jistoty, efektivnosti monitorovacího systému, efektivnosti systému vypořádání, efektivnosti systémů kontroly majetkového zajištění a osobního zajištění, úvěrové dostupnosti a plateb v hotovosti a souladu s interními zásadami a postupy povinné osoby.

1. Struktura transakce zajišťuje, že za všech předvídatelných okolností povinná osoba skutečně má vlastnické právo k peněžnímu plnění z těchto pohledávek. Pokud dlužník provádí přímé platby prodejci nebo obsluhovateli, povinná osoba pravidelně prověřuje, že platby jsou vypořádávány kompletně a v rámci smluvně dohodnutých podmínek; obsluhovatelem se rozumí osoba, která spravuje (obsluhuje) seskupení pohledávek nebo podkladových úvěrových expozic na denní bázi. Povinná osoba má postupy, které zajišťují, že její právo na peněžní plnění z těchto pohledávek je nedotknutelné účinky zahájení konkursního řízení, reorganizačního opatření nebo jiného obdobného opatření, nebo právního napadení (žaloby), které mohou významně zpozdit schopnost dlužníka plnit nebo postoupit pohledávky, případně získat kontrolu nad peněžním plněním.
2. Povinná osoba sleduje kvalitu pohledávek nabytých za úplatu i finanční situaci prodejce a obsluhovatele, zejména
 - 2.1 odhaduje korelaci mezi kvalitou pohledávek nabytých za úplatu a finanční situací

- prodejce a obsluhovatele, uplatňuje zásady a postupy, které zajišťují odpovídající ochranu před nepředvídatelnými událostmi, přiděluje interní rating každému prodejci a obsluhovateli;
- 2.2 uplatňuje jasné a efektivní zásady a postupy pro určování uznatelnosti prodejce a obsluhovatele. Povinná osoba nebo její zmocněnec pravidelně přehodnocuje prodejce a obsluhovatele s cílem prověřit přesnost informací o prodejci nebo obsluhovateli, odhalit podvody nebo provozní slabiny a prověřit kvalitu úvěrových zásad prodejce a inkasních zásad a postupů obsluhovatele. Poznatky z tohoto přehodnocení se dokumentují;
 - 2.3 hodnotí charakteristiky seskupení pohledávek nabytých za úplatu včetně přečerpání záloh na pohledávky nabyté za úplatu, historii nedoplatků prodejce, ohrožené pohledávky a opravné položky k ohroženým pohledávkám; platební podmínky a potenciální protiplnění (zápočty);
 - 2.4 uplatňuje efektivní zásady a postupy pro sledování koncentrací jednoho dlužníka na úhrnné bázi v rámci jednoho seskupení i napříč jednotlivými seskupeními pohledávek nabytých za úplatu;
 - 2.5 zajišťuje si od obsluhovatele doručování včasných a dostatečně detailních zpráv o stárnutí a rozměňování pohledávek, aby vyhověla interním kritériím uznatelnosti a pravidlům pro správu pohledávek nabytých za úplatu a aby získala účinný prostředek ke sledování a potvrzování podmínek prodeje a rozmělnění u prodejců.
3. Povinná osoba uplatňuje zásady a postupy, aby včas odhalila zhoršení finanční situace prodejce nebo kvality pohledávek nakoupených za úplatu a aby se aktivně vypořádávala s nově vznikajícími problémy. Uplatňuje zejména jasné a účinné zásady a postupy a informační systémy pro sledování porušení smluvních ustanovení, zahájení právních kroků a pro zacházení s ohroženými pohledávkami nabytými za úplatu.
 4. Povinná osoba uplatňuje jasné a účinné zásady a postupy pro kontrolu pohledávek nabytých za úplatu, úvěrů a plateb v hotovosti. Zejména má
 - 4.1 zdokumentované vnitřní postupy, které specifikují všechny významné prvky programu (plánu) nakupování pohledávek včetně poměrů, v jakých jsou poskytovány zálohy, uznatelné majetkové zajištění nebo uznatelné osobní zajištění,
 - 4.2 nezbytnou dokumentaci,
 - 4.3 limity koncentrací,
 - 4.4 způsob, jak zacházet s platbami v hotovosti.Tyto prvky zohledňují veškeré relevantní a významné faktory, včetně finanční a ekonomické situace prodejce nebo obsluhovatele, koncentrace rizika a trendů v kvalitě pohledávek a v portfoliu klientů prodejce. Interní systémy zajišťují, že peněžní prostředky jsou převáděny pouze proti přesně stanovenému doprovodnému majetkovému zajištění a dokumentaci.
 5. Povinná osoba má účinný proces pro hodnocení souladu se všemi vnitřními zásadami a postupy. Proces zahrnuje pravidelné audity všech kritických fází programu (plánu) nakupování pohledávek povinnou osobou, prověřování, zda se dodržuje oddělení neslučitelných funkcí, nebo-li
 - 5.1 funkce hodnocení prodejce a obsluhovatele a funkce hodnocení dlužníka,
 - 5.2 funkce hodnocení prodejce a obsluhovatele, funkce auditu prodejce a obsluhovatele a funkce hodnocení provozních útvarů, zejména pak způsobilosti, zkušenosti a počtu zaměstnanců a podpůrných automatizovaných systémů.

C. Požadavky na validaci vlastních odhadů

- a) Povinná osoba má stabilní a spolehlivé systémy pro validaci přesnosti, jednotnosti a ucelenosti ratingových systémů, procesů a odhadů všech odpovídajících rizikových parametrů. Povinná osoba prokáže oprávněnému orgánu dohledu, že proces interní validace jí umožňuje jednotně,

uceleně a smysluplně hodnotit systém interního ratingu a odhadování rizika.

b) Povinná osoba pravidelně porovnává realizované podíly selhání s odhadovanými hodnotami PD pro každý stupeň; jsou-li realizované podíly selhání mimo očekávané rozmezí pro daný stupeň, povinná osoba analyzuje důvody této odchylky. Povinná osoba, která je oprávněna používat vlastní odhady hodnoty LGD nebo konverzních faktorů, provádí obdobné analýzy též pro tyto odhady. Uvedená porovnání vycházejí z historických dat, která pokrývají co nejdelší časový úsek. Povinná osoba dokumentuje metody a data užívaná pro porovnání. Analýzy a dokumentace se aktualizují alespoň jednou ročně.

c) Povinná osoba používá rovněž další nástroje pro kvantitativní validaci a pro porovnání s odpovídajícími externími datovými zdroji. Analýzy jsou založeny na datech, která jsou pro dané portfolio vhodná, jsou pravidelně aktualizována a pokrývají odpovídající období pozorování. Interní hodnocení výkonnosti ratingových systémů povinné osoby je založeno na co nejdelším časovém úseku.

d) Metody a data pro kvantitativní validaci se v čase používají na základě jednotného přístupu. Povinná osoba dokumentuje změny v metodách odhadování a validace, které se týkají jak zdrojů dat, tak období.

e) Povinná osoba má spolehlivé vnitřní metodologie pro situace, ve kterých odchylky realizovaných podílů selhání, hodnot LGD, konverzních faktorů a celkových očekávaných ztrát jsou dostatečně významné, a mohou tedy zpochybnit platnost odhadů. Tyto metodologie zohledňují ekonomické cykly a podobnou systematickou proměnlivost v historii selhání. Jsou-li realizované hodnoty nadále vyšší než očekávané hodnoty, povinná osoba upraví odhady směrem nahoru a zohlední tak historii selhání a ztrát.

D. Požadavky na výpočet hodnoty rizikově vážených akciových expozic metodou vlastních modelů

a) Požadavky se týkají kapitálových požadavků a kvantifikace rizika, procesu řízení a kontroly rizika, validace a dokumentace.

b) Pro účely výpočtu kapitálových požadavků povinná osoba splňuje tyto požadavky (standarty).

1. Odhady potenciálních ztrát jsou odolné vůči nepříznivým pohybům trhu, které souvisejí s dlouhodobým rizikovým profilem akciových expozic povinné osoby. Data používaná k vyjádření rozdělení výnosů pokrývají co nejdelší časový úsek, pro nějž jsou k dispozici data, a odpovídajícím způsobem odrážejí rizikový profil akciových expozic povinné osoby. Používaná data dostačují k tomu, aby poskytovala konzervativní, statisticky stabilní a spolehlivé odhady ztráty, které nejsou založeny pouze na subjektivním nebo expertním rozhodování. Povinná osoba prokáže oprávněnému orgánu dohledu, že používané přístupy zajišťují konzervativní odhady potenciálních ztrát pro příslušný dlouhodobý tržní nebo ekonomický cyklus. Povinná osoba kombinuje empirické analýzy dostupných dat s úpravami založenými na řadě faktorů, aby dosáhla přiměřeně realistických a konzervativních výstupů modelu. Při konstrukci modelů VaR, které odhadují potenciální čtvrtletní ztráty, povinná osoba používá čtvrtletní data nebo převádí data z kratšího období na čtvrtletní ekvivalent vhodnými analytickými metodami podpořenými empirickým důkazem a aplikací řádně vyvinutého a dokumentovaného myšlenkového procesu a analýz. Tento postup povinná osoba používá konzervativně a v průběhu času na základě jednotného přístupu. Jsou-li k dispozici jen omezená relevantní data, povinná osoba uplatňuje odpovídající dávku konzervatismu.

2. Používané modely odpovídajícím způsobem zachycují všechna významná rizika spojená s výnosy z akciových expozic, včetně obecného a specifického akciového rizika. Vlastní modely odpovídajícím způsobem vysvětlují historickou volatilitu ceny, zachycují rozsah a změny ve složení potenciálních koncentrací a jsou odolné vůči nepříznivému tržnímu prostředí. Základní soubor rizikových expozic, z něhož pochází vzorek dat použitý ke konstrukci odhadů, vystihuje soubory akciových expozic povinné osoby nebo je s nimi alespoň porovnatelný.
3. Vlastní model odpovídá rizikovému profilu a složitosti akciového portfolia povinné osoby. Vlastní-li povinná osoba významné akciové expozice, jejichž hodnoty jsou ze své podstaty vysoce nelineární, jsou vlastní modely navrženy tak, aby přiměřeně zachycovaly rizika spojená s těmito instrumenty.
4. Promítnutí jednotlivých pozic k rizikovým faktorům je přesvědčivé, věrohodné a koncepčně správné.
5. Povinná osoba pomocí empirických analýz prokáže vhodnost rizikových faktorů, včetně jejich schopnosti odrážet obecné i specifické riziko.
6. Odhady volatility výnosu akciových expozic musí zahrnovat dostupná a odpovídající data, informace a metody. Používají se nezávisle posouzená interní nebo externí data, včetně sdílených dat.
7. Povinná osoba má přesné a komplexní programy stresového testování.

c) S ohledem na vývoj a použití vlastních modelů pro účely výpočtu kapitálových požadavků povinná osoba uplatňuje zásady a postupy a kontrolní mechanismy k zajištění integrity modelů a modelovacích procesů. Tyto zásady a postupy a kontrolní mechanismy zahrnují:

1. Plnou integraci vlastního modelu do celkového informačního systému povinné osoby a do řízení akciových expozic v investičním portfoliu. Vlastní modely jsou plně integrovány do infrastruktury řízení rizik povinné osoby, jsou-li užívány zejména pro
 - 1.1 měření a hodnocení výkonnosti akciového portfolia, včetně rizikově upravené výkonnosti,
 - 1.2 umístování vnitřně stanoveného kapitálu do akciových expozic a
 - 1.3 vyhodnocování celkové kapitálové přiměřenosti, a proces řízení investic.
2. Povinná osoba má zavedené systémy řízení, postupy a kontrolní funkce, aby zajistila pravidelné a nezávislé přehodnocování všech prvků procesu vlastního modelování, včetně schválení změn modelu, prověřování vstupů modelu a posouzení výstupů modelu, jako například přímé ověření výsledků měření rizik. Tato přehodnocování jsou zaměřena na přesnost, úplnost a vhodnost vstupů a výsledků modelu a vedou k nalezení a omezení potenciálních chyb spojených se známými slabiny modelu a stejně tak odhalují i slabiny zatím neznámé. Přehodnocování provádí nezávislý útvar povinné osoby nebo nezávislá třetí osoba (vnější hodnotitel).
3. Povinná osoba má odpovídající systémy a postupy pro sledování investičních limitů a podstupovaného rizika u akciových expozic.
4. Útvary odpovědné za vývoj a použití modelu jsou funkčně nezávislé na útvarech odpovědných za řízení individuálních investic.
5. Osoby, které provádějí nebo jsou odpovědné za kteroukoliv součást procesu modelování, mají odpovídající kvalifikaci.

d) Pro validaci a dokumentaci jsou stanoveny tyto požadavky.

1. Povinná osoba má stabilní a spolehlivý systém určený k validaci přesnosti a ucelenosti vlastních modelů a modelovacích procesů. Veškeré podstatné součásti vlastních modelů, modelovacích procesů a validace jsou dokumentovány;
2. Povinná osoba vyhovujícím způsobem uplatňuje vnitřní proces validace pro hodnocení výkonnosti svých vlastních modelů a procesů.
3. Metody a data pro kvantitativní validaci se používají v čase na základě jednotného přístupu.

- Změny v odhadech, metodách a datech pro validaci, jak ve zdrojích dat, tak i obdobích pokrytých daty, jsou dokumentovány.
4. Povinná osoba pravidelně porovnává skutečné výnosy akcií, vypočtené z realizovaných zisků a ztrát, s modelovanými odhady. Porovnání vycházejí z historických dat, která pokrývají co nejdelší časový úsek. Povinná osoba dokumentuje metody a data používaná pro porovnání. Uvedená porovnání a dokumentace se aktualizují alespoň jednou ročně.
 5. Povinná osoba používá další kvantitativní nástroje validace a porovnání s externími daty. Analýzy jsou založeny na datech, která jsou pro dané portfolio vhodná, jsou pravidelně aktualizována a pokrývají odpovídající časový úsek pozorování. Interní hodnocení výkonnosti interních modelů povinné osoby pokrývá co nejdelší časový úsek.
 6. Povinná osoba má spolehlivá vnitřní pravidla pro situace, kdy porovnání skutečných výnosů akcií a odhadů modelu vyvolává pochybnosti o platnosti odhadů nebo modelu. Tyto standardy zohledňují ekonomické cykly a obdobné systematické proměnlivosti ve výnosech akcií. Veškeré úpravy vlastních modelů provedené na základě přehodnocení modelů jsou dokumentovány a jsou v souladu se standardy povinné osoby pro přehodnocování modelů.
 7. Vlastní model a proces modelování jsou dokumentovány, zahrnují odpovědnosti osob, které se účastní modelování, procesů schvalování a přehodnocování modelů.

E. Požadavky na řídicí a kontrolní systém

a) Všechny podstatné aspekty ratingových procesů a procesů odhadu schvaluje představenstvo nebo výbor, na který představenstvo tuto pravomoc delegovalo. Příslušní členové představenstva a vrcholného vedení disponují celkovými vědomostmi o ratingovém systému povinné osoby a plně rozumí i s ním souvisejícím zprávám pro vedení (manažerským hlášením).

b) Vrcholné vedení informuje představenstvo nebo příslušný výbor o významných změnách nebo výjimkách v přijatých zásadách, které podstatným způsobem ovlivní fungování ratingového systému povinné osoby.

c) Vrcholné vedení povinné osoby plně rozumí podobě a fungování ratingového systému. Vrcholné vedení povinné osoby průběžně zajišťuje správné fungování ratingového systému. Vrcholné vedení je útvarem řízení úvěrových rizik pravidelně informováno o výsledcích ratingového procesu, oblastech vyžadujících zlepšení a o stavu kroků směřujících k nápravě dříve zjištěných nedostatků.

d) Analýzy rizikového profilu v oblasti úvěrového rizika založené na interním ratingu jsou nezbytnou součástí zpráv pro vedení. Zprávy obsahují minimálně rizikové profily stupňů, migrace mezi stupni (migrační matice), porovnání odhadů příslušných (rizikových) parametrů pro stupně se skutečnými hodnotami a výsledky stresových testů. Periodicita předkládání zpráv závisí na významnosti a typu informací a na úrovni příjemce.

e) Řízení úvěrového rizika se týkají tyto požadavky.

1. Útvar řízení úvěrového rizika je nezávislý na osobách, útvarech a výborech, pokud jsou zřízeny, odpovědných za vznik a obnovu expozic a odpovídá přímo vrcholnému vedení. Tento útvar odpovídá za vývoj nebo výběr, implementaci, ověřování a výstupy ratingových systémů. Pravidelně vypracovává zprávy o výstupech ratingových systémů, včetně jejich analýzy.
2. Útvar řízení úvěrového rizika je odpovědný zejména za
 - 2.1 testování a sledování stupňů a seskupení,
 - 2.2 analyzování a vypracování souhrnných zpráv o ratingových systémech povinné osoby,

- 2.3 stanovování postupů pro ověřování, že definice stupňů a seskupení jsou používány všemi příslušnými útvary a pro všechny zeměpisné oblasti na základě jednotného přístupu,
 - 2.4 posuzování a zaznamenávání jakýchkoliv změn v ratingovém procesu, včetně důvodů, které k těmto změnám vedly,
 - 2.5 posuzování ratingových kritérií za účelem vyhodnocení, zda nadále dobře předpovídají riziko. Změny v ratingovém procesu, kritériích nebo jednotlivých ratingových parametrech jsou dokumentovány a uchovávány;
 - 2.6 aktivní účast na utváření či výběru, implementaci a validaci modelů používaných v ratingovém procesu,
 - 2.7 dohled nad všemi modely užívanými v ratingovém procesu,
 - 2.8 průběžné přehodnocování a změny všech modelů užívaných v ratingovém procesu.
3. Povinná osoba, která používá sdílená data v souladu s požadavky na kvantifikaci rizika, může využívat outsourcing pro:
 - 3.1 zpracování informací vztahujících se k testování a sledování stupňů a seskupení,
 - 3.2 zpracování souhrnných zpráv o ratingových systémech povinné osoby,
 - 3.3 zpracování informací, vztahujících se k přehodnocování ratingových kritérií v souvislosti se schopností odhadu rizika,
 - 3.4 dokumentaci změn ratingového procesu, kritérií či jednotlivých ratingových parametrů, nebo
 - 3.5 zpracování informací vztahujících se k průběžnému přehodnocování a změnám modelů používaných v ratingovém procesu.

Tím není dotčeno výše uvedené ustanovení o odpovědnosti útvaru řízení úvěrového rizika. Pokud povinná osoba outsourcing využije, zajistí, aby oprávněné orgány dohledu měly přístup ke všem relevantním informacím od poskytovatele outsourcingu, které jsou nezbytné ke kontrole splnění stanovených požadavků, a mohly provést dohlídku na místě ve stejném rozsahu jako v povinné osobě.

f) Vnitřní audit nebo jiný obdobně nezávislý útvar auditu alespoň jednou ročně prověřuje ratingový systém povinné osoby a jeho fungování, včetně provádění úvěrových obchodů a odhadů hodnot PD, LGD, očekávaných ztrátovostí a konverzních faktorů. Oblasti prověřování zahrnují dodržování všech příslušných požadavků.

Kategorie expozič při používání přístupu IRB

1. Kategorie expozič vůči centrálním vládám a centrálním bankám

Do této kategorie expozič se zařazují

a) pohledávky za

1. centrálními vládami a centrálními bankami,
2. regionálními vládami, místními orgány nebo za organizacemi veřejného sektoru, s nimiž se zachází ve standardizovaném přístupu jako s pohledávkami za centrálními vládami, nebo
3. mezinárodními rozvojovými bankami a mezinárodními organizacemi, kterým se ve standardizovaném přístupu přiřazuje riziková váha 0 %, nebo

b) podrozvahové položky vztahující se k

1. centrálním vládám a centrálním bankám,
2. regionálním vládám a místním orgánům, s nimiž se zachází ve standardizovaném přístupu jako s podrozvahovými položkami vztahujícími se k regionálním vládám a místním orgánům, nebo
3. mezinárodním rozvojovým bankám a mezinárodním organizacím, kterým se ve standardizovaném přístupu přiřazuje riziková váha 0 %.

2. Kategorie expozič vůči institucím

Do této kategorie expozič se zařazují

a) pohledávky za

1. institucemi, uznanými burzami a clearingovými centry,
2. regionálními vládami a místními orgány, s nimiž se nezachází ve standardizovaném přístupu jako s pohledávkami za centrálními vládami,
3. organizacemi veřejného sektoru, s nimiž se zachází ve standardizovaném přístupu jako s pohledávkami za institucemi, nebo
4. mezinárodními rozvojovými bankami a mezinárodními organizacemi, kterým se ve standardizovaném přístupu nepřizuje riziková váha 0 %, nebo

b) podrozvahové položky vztahující se k

1. institucím, uznaným burzám a clearingovým centřům,
2. regionálním vládám a místním orgánům, s nimiž se nezachází ve standardizovaném přístupu jako s podrozvahovými položkami vztahujícími se k regionálním vládám a místním orgánům,
3. organizacím veřejného sektoru, s nimiž se zachází ve standardizovaném přístupu jako s podrozvahovými položkami vztahujícími se k institucím, nebo
4. mezinárodním rozvojovým bankám a mezinárodním organizacím, kterým se ve standardizovaném přístupu nepřizuje riziková váha 0 %.

3. Kategorie podnikových expozič

Do této kategorie se zařazují

- a) podnikové pohledávky,
- b) podnikové podrozvahové položky,
- c) specializované úvěrové expozice; specializovanými úvěrovými expozicemi se rozumí podnikové expozice, které splňují tato kritéria:
 - 1. expozice je vůči osobě speciálně vytvořené za účelem financování anebo provozování hmotných aktiv,
 - 2. smluvní ujednání poskytují věřiteli významný stupeň kontroly nad aktivy a příjmy, která tato aktiva vytvářejí,
 - 3. primárním zdrojem splácení závazku dlužníka je spíše příjem vytvářený aktivy, která jsou financována, než nezávislá schopnost širšího obchodního podnikání;Splnění všech kritérií se posuzuje alespoň z hlediska jejich podstaty tak, aby se umožnilo zohlednění různých typů specializovaných úvěrových expozic. Za nejdůležitější je považováno kritérium podle bodu 3; nebo
- d) pohledávky a podrozvahové položky, které nejsou zařazeny do kategorie expozic vůči centrálním vládám a centrálním bankám, kategorie expozic vůči institucím, kategorie retailových expozic, kategorie akciových expozic nebo kategorie sekuritizovaných expozic.

4. Kategorie retailových expozic

Do této kategorie se zařazují retailové pohledávky a retailové podrozvahové položky, pokud splňují tato kritéria:

- a) jsou vůči fyzické osobě nebo fyzickým osobám, anebo vůči malému nebo střednímu podnikateli,
- b) každá představuje jednu z velkého počtu podobně řízených expozic se shodnými charakteristikami, důsledkem čehož dochází k významné redukci úvěrového rizika,
- c) jde-li o expozici vůči malému nebo střednímu podnikateli, celková dlužná částka včetně jakékoliv expozice po lhůtě splatnosti dlužníka nebo skupiny ekonomicky spjatých dlužníků vůči povinné osobě, osobě, která povinnou osobu ovládá, a osobám které jsou ovládány stejnou osobou jako povinná osoba, nepřevyšuje, kromě expozic zajištěných obytnými nemovitostmi, podle vědomí povinné osoby částku odpovídající 1 000 000 EUR s tím, že povinná osoba činí odpovídající kroky, aby si ověřila tento stav,
- d) povinná osoba s nimi zachází při řízení úvěrového rizika v průběhu času na základě jednotného přístupu,
- e) nejsou řízeny individuálně do té míry jako expozice v kategorii podnikových expozic.

Pohledávky z leasingu, které splňují kritéria pro zařazení do kategorie retailových expozic, se zahrnují v současné hodnotě minimálních leasingových splátek.

5. Kategorie akciových expozic

Do této kategorie se zařazují

- a) expozice, které nemají povahu dluhu a vyjadřují podřízený podíl na aktivech po odečtení závazků

(zbytkový podíl) nebo na příjmu emitenta, nebo

b) dluhové expozice, jejichž ekonomická podstata je obdobná jako u expozic uvedených v písmenu a).

6. Kategorie sekuritizovaných expozic

Do této kategorie se zařazují expozice ze sekuritizace, a to expozice původce, investora, poskytovatele úvěrového posílení.

7. Kategorie ostatních expozic

Do této kategorie se zařazují

a) ostatní aktiva nemající povahu dluhového nástroje, zejména hmotný majetek, věci najaté v rámci finančního leasingu, zásoby, pohledávky z odložené daně, pohledávky vůči zaměstnancům z pracovně právních vztahů,

b) věci v leasingu ve výši odpovídající jejich zbytkové hodnotě, pokud tato zbytková hodnota není zohledněna v pohledávce z leasingu (*guaranteed residual value*) zařazené do příslušné kategorie expozic, nebo

c) pokladní hodnoty a měnové zlato uložené ve vlastních trezorech nebo trezorech u třetí osoby.

Způsoby výpočtu hodnoty rizikově vážené expozice v rámci přístupu IRB

1. Vstupní parametry

- a) Při výpočtu hodnoty rizikově vážené expozice pro úvěrové riziko se vstupní parametry, které představují hodnoty PD a LGD, splatnost (M) a hodnotu expozice (E), určují v souladu s přílohou č. 13 této vyhlášky, ledaže je stanoveno v této příloze jinak.
- b) Při výpočtu hodnoty rizikově vážené expozice pro riziko rozmělnění se vstupní parametry, které představují hodnoty PD a LGD a hodnotu expozice (E), určují v souladu v přílohou č. 13 této vyhlášky a vstupní parametr, který představuje splatnost (M), činí 1 rok.
- c) Způsob výpočtu hodnoty rizikově vážené expozice pro úvěrové riziko závisí na tom, zda jde o expozici zařazenou do kategorie
1. expozic vůči centrální vládě a centrální bance, expozic vůči instituci nebo podnikových expozic,
 2. retailových expozic,
 3. akciových expozic, nebo
 4. ostatních expozic.

2. Kategorie expozic vůči centrálním vládám a centrálním bankám, expozice vůči institucím nebo podnikové expozice

- a) Pro expozice v této kategorii se hodnota rizikově vážené expozice pro úvěrové riziko stanovuje podle vztahů

$$\text{Korelace } (R) = 0,12 \cdot \frac{1 - \exp(-50 \cdot PD)}{1 - \exp(-50)} + 0,24 \cdot \left[1 - \frac{1 - \exp(-50 \cdot PD)}{1 - \exp(-50)} \right],$$

$$\text{Faktor splatnosti } (b) = (0,11852 - 0,05478 \cdot \ln(PD))^2,$$

$$\text{Riziková váha } (r) =$$

$$\left(LGD \cdot N \left[\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0,999) \right] - PD \cdot LGD \right) \cdot$$

$$\frac{1}{1 - 1,5 \cdot b} \cdot (1 + (M - 2,5) \cdot b) \cdot 12,5 \cdot 1,06,$$

- kde: N(x) označuje distribuční funkci normovaného normálního rozdělení náhodné veličiny, neboli pravděpodobnost, že náhodná veličina, která má normované normální rozdělení, nabývá hodnoty menší nebo rovné x,
- G(z) označuje inverzní funkci k distribuční funkci normovaného normálního rozdělení náhodné veličiny, neboli hodnotu x takovou, že N(x) = z.

$$\text{Rizikově vážená expozice} = E \cdot r,$$

kde: E označuje hodnotu expozice,
 r označuje rizikovou váhu.

Je-li $PD = 0 \%$, je $r = 0$.

Je-li $PD = 100 \%$, pak:

- a) u expozic v selhání, pro které povinná osoba není oprávněna používat vlastní odhady hodnoty LGD, je $r = 0$,
- b) u expozic v selhání, pro které je povinná osoba oprávněna používat vlastní odhady LGD, je $r = \max\{0; 12,5 \cdot (LGD - EL_{BE})\}$

s tím, že EL_{BE} je povinnou osobou provedený nejlepší odhad očekávané ztrátovosti pro expozice v selhání v souladu s přílohou č. 10 této vyhlášky.

- b) Hodnotu rizikově vážené expozice lze pro všechny expozice, které jsou v souladu s ustanoveními o technikách snižování úvěrového rizika v případě dvojího selhání podle § 102 až 107 a přílohy č. 15 této vyhlášky, upravit podle vztahu:

$$\text{Hodnota rizikově vážené expozice} = E \cdot r \cdot (0,15 + 160 \cdot PD_{pp})$$

kde: PD_{pp} označuje pravděpodobnost selhání poskytovatele zajištění,
 r se vypočítá podle příslušného vztahu pro rizikovou váhu uvedeného v bodě a) pro expozici, hodnotu PD dlužníka a hodnotu LGD srovnatelné přímé expozice vůči poskytovateli. Faktor splatnosti (b) se počítá pomocí nižší z hodnot: hodnota PD poskytovatele zajištění a hodnota PD dlužníka.

- c) Jde-li o podnikové expozice vůči osobám, jejichž celkový roční obrat za celý konsolidační celek, jehož součástí je daná osoba, činí méně než je částka odpovídající 50 000 000 EUR, povinná osoba může k výpočtu rizikových vah použít vztah pro korelaci.

$$\text{Korelace } (R) = 0,12 \cdot \frac{1 - \exp(-50 \cdot PD)}{1 - \exp(-50)} + 0,24 \cdot \left[1 - \frac{1 - \exp(-50 \cdot PD)}{1 - \exp(-50)} \right] - 0,04 \cdot \left(1 - \frac{S - 5}{45} \right),$$

kde: S označuje celkový roční obrat v eurech s tím, že částka odpovídající 5 000 000 EUR $\leq S \leq$ částka odpovídající 50 000 000 EUR. V případě ohlášeného obratu ve výši nižší než je částka odpovídající 5 000 000 EUR se postupuje stejně, jakoby byl roven částce odpovídající 5 000 000 EUR. U pohledávek nabytých za úplaty je celkovým ročním obratem vážený průměr individuálních expozic v seskupení. V případě, že celkový roční obrat není smysluplným indikátorem velikosti dlužníka a výstižnějším indikátorem je bilanční suma, nahradí povinná osoba celkový roční obrat konsolidovanou bilanční sumou.

- d) Expozicím specializovaného úvěrování, u nichž povinná osoba není schopna prokázat, že její odhady hodnoty PD splňují požadavky pro používání přístupu IRB uvedené v příloze č. 10 této vyhlášky, se přiřadí rizikové váhy podle tabulky v této příloze.

Zbytková splatnost	Stupeň 1	Stupeň 2	Stupeň 3	Stupeň 4	Stupeň 5
Méně než 2,5 roku	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %
Rovnající se nebo větší než 2,5 roku	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %

Oprávněný orgán dohledu může povinné osobě umožnit, aby všem expozicím zařazeným do stupně 1 přiřazovala rizikovou váhu 50 % a všem expozicím zařazeným do stupně 2 přiřazovala rizikovou váhu 70 % za předpokladu, že postupy, které povinná osoba používá, zejména postupy pro vznik expozic, jsou pro relevantní stupeň dostatečně přísné.

Při přiřazování rizikových vah expozicím specializovaného úvěrování povinná osoba bere v úvahu

1. finanční situaci,
2. politické a právní prostředí,
3. charakteristiky transakce anebo aktiva,
4. sílu sponzora a developera včetně jakýchkoliv příjmových toků z partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem,
5. souhrn zajištění.

e) U podnikových pohledávek nabytých za úplatu povinná osoba dodržuje požadavky pro používání přístupu IRB uvedené v příloze č. 10 této vyhlášky, které jsou relevantní pro tyto expozice.

U podnikových pohledávek nabytých za úplatu, které navíc splňují podmínky stanovené pro retailové expozice nabyté za úplatu a u nichž by bylo pro povinnou osobu příliš obtížné naplnit požadavky na kvantifikaci rizika, povinná osoba může naplňovat požadavky na kvantifikaci rizika stanovené pro retailové expozice.

S diskonty s budoucí úhradou (*refundable purchase discounts*), kolaterálem nebo částečnými zárukami, které poskytují ochranu před první ztrátou pro ztráty při selhání nebo ztráty z rozmělnění, se u podnikových pohledávek nabytých za úplatu může zacházet stejně jako s pozicemi první ztráty v rámci přístupu IRB pro sekuritizaci.

f) Poskytuje-li povinná osoba zajištění úvěrového rizika pro několik expozic za podmínky, že n-té selhání mezi těmito expozicemi vede k použití zajištění a že tato úvěrová událost ukončí kontrakt, potom v případě, že

1. produkt má externí rating od zapsané ratingové agentury, použijí se rizikové váhy stanovené pro sekuritizované expozice,
2. produkt nemá externí rating od zapsané ratingové agentury, rizikové váhy expozic zahrnutých v koši se agregují s výjimkou n-1 expozic s tím, že součet hodnoty očekávaných úvěrových ztrát násobený 12,5 a hodnoty rizikově vážených expozic nepřevyší jmenovitou hodnotu zajištění poskytnutého úvěrovým derivátem násobenou 12,5. Daných n-1 expozic, které mají být vyloučeny z agregace, se určí tak, aby zahrnuly expozice, které produkují nižší rizikově vážené expozice, než je hodnota rizikově vážené expozice kterékoliv z expozic zahrnutých do agregace. Pro tento případ platí vztah:

Předpokladem je k nástrojů v koši s tím, že n-té selhání vede k použití zajištění a uzavírá smlouvu. Platí, že: $1 \leq n \leq k$

kde: $E_1, \dots, E_n, \dots, E_k$ označuje hodnoty jednotlivých expozič,
 $r_1, \dots, r_n, \dots, r_k$ označuje rizikové váhy jednotlivých expozič,
 $EL_1, \dots, EL_n, \dots, EL_k$ označuje očekávané ztrátovosti vztahující se k jednotlivým expozičím,
 NAP označuje jmenovitou hodnotu zajištění poskytnutého úvěrovým derivátem.

Přitom platí, že:

$r_1 \cdot E_1, \dots, r_{n-1} \cdot E_{n-1}$ jsou nejmenší (n-1)-ní rizikově vážené expozič z celkového počtu k rizikově vážených expozič.

Potom

$$C = \left(\sum_{i=1}^k EL_i \cdot E_i \right) \cdot 12,5 + \sum_{i=1}^k r_i \cdot E_i,$$

Hodnota rizikově vážených expozič = $\min\{C; NAP \cdot 12,5\}$.

3. Kategorie retailových expozič

a) Pro expozič v této kategorii se hodnota rizikově vážené expozič pro úvěrové riziko stanovuje podle vztahů

$$Korelace (R) = 0,03 \cdot \frac{1 - \exp(-35 \cdot PD)}{1 - \exp(-35)} + 0,16 \cdot \left[1 - \frac{1 - \exp(-35 \cdot PD)}{1 - \exp(-35)} \right],$$

$$Riziková váha (r) = \left(LGD \cdot N \left[\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0,999) \right] - PD \cdot LGD \right) \cdot 12,5 \cdot 1,06,$$

kde: $N(x)$ označuje distribuční funkci normovaného normálního rozdělení náhodné veličiny, neboli pravděpodobnost, že náhodná veličina, která má normované normální rozdělení, nabývá hodnoty menší nebo rovné než x,

$G(z)$ označuje inverzní funkci k distribuční funkci normovaného normálního rozdělení náhodné veličiny, neboli hodnotu x takovou, že $N(x) = z$.

$$\text{Rizikově vážená expozice} = E \cdot r,$$

kde: E označuje hodnotu expozice.

Je-li hodnota PD = 100 % (expozice v selhání), je $r = \max \{0; 12,5 \cdot (LGD - EL_{BE})\}$ s tím, že EL_{BE} je povinnou osobou provedený nejlepší odhad očekávané ztrátovosti pro expozice v selhání v souladu s přílohou č. 10 této vyhlášky.

- b) Hodnotu rizikově vážené expozice lze pro všechny expozice vůči malým a středním podnikatelům, které splňují podmínky pro zařazení do retailových expozic a podmínky uvedené v příloze 15 této vyhlášky, vypočítat podle vztahu pro dvojí selhání.
- c) Jde-li o retailové expozice zajištěné nemovitostmi, hodnota, která je výsledkem vztahu pro korelaci, se nahradí hodnotou korelace $(R) = 0,15$.
- d) Jde-li o kvalifikované revolvingové retailové expozice, hodnota, která je výsledkem vztahu pro korelaci, se nahradí hodnotou korelace $(R) = 0,04$. Expozice lze posuzovat jako kvalifikované revolvingové retailové expozice, pokud splňují tyto podmínky:
1. jde o expozice vůči fyzickým osobám,
 2. jde o nezajištěné revolvingové expozice, které, pokud nejsou čerpány ihned a bezpodmínečně, může povinná osoba odvolat. V této souvislosti se za revolvingové expozice považují takové expozice, kdy zůstatky na účtech klienta mohou kolísat na základě jeho rozhodnutí půjčovat si nebo splácet, a to až do určitého limitu stanoveného povinnou osobou. Nevyčerpané přísliby lze považovat za bezpodmínečně odvolatelné, jestliže povinná osoba má právo je zrušit v plném rozsahu, který je přípustný v rámci ochrany práv spotřebitele a dalších souvisejících právních předpisů;
 3. maximální expozice vůči jednotlivé fyzické osobě v tomto subportfoliu je nejvýše v částce odpovídající 100 000 EUR,
 4. povinná osoba je schopna prokázat, že použití hodnoty korelace 0,04 je omezeno pouze na portfolia, která vykazují relativně nízkou volatilitu ztrátovosti ve srovnání s jejich průměrnou úrovní ztrátovosti, zejména uvnitř nižších pásem hodnot PD. Relativní volatilita ztrátovosti jednotlivých kvalifikovaných revolvingových retailových seskupení a volatilita ztrátovosti agregovaného revolvingového retailového portfolia jsou předmětem posouzení k tomu oprávněným orgánem dohledu. Informace o typických charakteristikách ztrátovosti u kvalifikovaných revolvingových retailových expozic napříč právními řády mohou být orgány dohledu sdíleny;
 5. k tomu oprávněný orgán dohledu udělil souhlas s tím, že zacházení s danými expozicemi jako s kvalifikovanými revolvingovými retailovými expozicemi je v souladu s podkladovými ztrátovými charakteristikami subportfolia.

Orgány dohledu mohou upustit od požadavku na nezajištěnost expozice podle bodu 2 v případě úvěrových transakcí zajištěných kolaterálem a navázaných na účet, na který je převáděna mzda klienta. V tomto případě se však jakékoliv částky vytěžené z kolaterálu neberou v úvahu pro odhady hodnoty LGD.

- e) Povinná osoba může s pohledávkami nabytými za úplatu zacházet jako s retailovými expozicemi, pokud jsou splněny požadavky pro používání přístupu IRB uvedené v příloze č. 10 vyhlášky, které jsou relevantní pro tyto expozice, a zároveň jsou splněny tyto podmínky:
1. povinná osoba nakoupila pohledávky od nespřízněné třetí osoby a její expozice vůči dlužníkovi dané pohledávky nezahrnuje žádnou expozici, která by původně přímo nebo nepřímo vznikla u povinné osoby samé,
 2. pohledávky nabyté za úplatu jsou vytvořeny na základě nezávislého vztahu mezi prodávajícím

a dlužníkem. Ze své podstaty jsou z nich vyloučeny vzájemné pohledávky a závazky osob, které mezi sebou prodávají a nakupují, a pohledávky za spřízněnými osobami;

3. nakupující povinná osoba má nárok na všechny výnosy z pohledávek nabytých za úplatu nebo na poměrný úrok z výnosů,
4. portfolio pohledávek nabytých za úplatu je dostatečně diverzifikované.

f) S diskonty s budoucí úhradou (refundable purchase discounts), kolaterálem nebo částečnými zárukami, které poskytují ochranu před první ztrátou pro ztráty při selhání a ztráty z rozmělnění, se u podnikových pohledávek nabytých za úplatu může zacházet stejně jako s pozicemi první ztráty v rámci přístupu IRB pro sekuritizaci.

g) Jde-li o hybridní portfolia retailových pohledávek nabytých za úplatu, u nichž povinná osoba není schopna oddělit expozice zajištěné nemovitostmi a kvalifikované revolvingové retailové expozice od ostatních retailových expozic, použije se ta funkce rizikové váhy, která pro dané expozice dává nejvyšší kapitálový požadavek.

4. Kategorie akciových expozic

a) Při použití zjednodušené metody rizikové váhy se postupuje takto:

1. Hodnota rizikově vážené akciové expozice pro úvěrové riziko se stanovuje podle vztahu

$$\text{Rizikově vážená expozice} = E \cdot r,$$

kde: E označuje hodnotu expozice,
r označuje rizikovou váhu, která je

- a) 190 % pro soukromé kapitálové investice v dostatečně diverzifikovaných portfoliích,
- b) 290 % pro akciové expozice kótované na regulovaných trzích,
- c) 370 % pro ostatní akciové expozice.

2. Dlouhé pozice jednotlivých akcií lze vykompenzovat

2.1 závazky z krátkých prodejů stejných akcií, pokud povinná osoba nevytváří obchodní portfolio a tyto závazky zařazuje do investičního portfolia,

2.2 zajišťovacími akciovými deriváty v investičním portfoliu, a to za předpokladu, že jejich zbytková splatnost je alespoň 1 rok. S ostatními krátkými pozicemi (závazky z krátkých prodejů akcií a krátké pozice z derivátů, pokud povinná osoba nevytváří obchodní portfolio a tyto nástroje zařazuje do investičního portfolia) povinná osoba zachází jako s dlouhými pozicemi s příslušnou rizikovou váhou použitou na absolutní hodnotu každé pozice. V případě pozic, které nejsou v souladu z hlediska splatnosti, se použije způsob výpočtu hodnoty rizikově vážené podnikové expozice.

3. U akciové expozice lze zohlednit osobní zajištění, a to za předpokladu, že je v souladu s technikami snižování úvěrového rizika podle § 102 až 107 a příloh č. 15 a 16 této vyhlášky.

b) Při použití metody odhadu hodnot PD a LGD se postupuje takto.

1. Hodnota rizikově vážené akciové expozice pro úvěrové riziko se stanovuje podle vztahů pro výpočet hodnoty rizikově vážené podnikové expozice. Pokud povinná osoba nemá dostatek informací pro použití definice selhání podle hlavy II, použije faktor navýšení rizikových vah 1,5.

2. Na úrovni jednotlivých expozic součet hodnoty očekávané úvěrové ztráty násobené 12,5 a hodnoty rizikově vážené expozice nepřevyšuje hodnotu expozice násobenou 12,5. Tento požadavek lze vyjádřit takto:

pro jednotlivou expozici i se vybere

$$\min\{EL_i \cdot E_i \cdot 12,5 + r_i \cdot E_i; E_i \cdot 12,5\},$$

kde: EL_i označuje hodnotu očekávané ztrátovosti,

E_i označuje hodnotu expozice,

r_i označuje rizikovou váhu.

3. Jde-li o akciové expozice, uznatelné osobní zajištění lze zohledňovat za předpokladu, že je v souladu s technikami snižování úvěrového rizika podle § 102 až 107 a přílohy č. 15 a 16 této vyhlášky. Pro expozici vůči poskytovateli zajištění se v tomto případě použije hodnota LGD ve výši 90 %. Pro soukromé kapitálové investice v dostatečně diverzifikovaných portfoliích lze použít hodnotu LGD ve výši 65 %. Splatnost (M) pro tyto účely činí 5 let.

c) Při použití metody vlastních modelů se postupuje takto.

1. Hodnota rizikově vážené akciové expozice pro úvěrové riziko odpovídá potenciální ztrátě z akciových expozic povinné osoby odvozené s použitím vlastních modelů VaR s tím, že je použit jednostranný konfidenční interval na hladině spolehlivosti 99 % pro rozdíl mezi čtvrtletními výnosy a odpovídající bezrizikovou úrokovou mírou. Výpočet je prováděn za delší období a percentil je násoben číslem 12,5.
2. Na úrovni akciového portfolia hodnota rizikově vážené akciové expozice neklesá pod hodnotu součtu minimální hodnoty rizikově vážených expozic stanovených podle metody PD a LGD a odpovídajících očekávaných úvěrových ztrát násobených 12,5. Hodnota PD a hodnota LGD se pro tento účel stanoví podle přílohy č. 13 této vyhlášky pro kategorii akciových expozic při používání metody PD a LGD.
3. Osobní zajištění úvěrového rizika akciové expozice lze zohlednit za předpokladu, že je v souladu s technikami snižování úvěrového rizika podle § 102 až 107 a přílohy č. 15 a 16 této vyhlášky.

5. Kategorie ostatních expozic

V případě pokladní hodnoty nebo měnového zlata v držení povinné osoby, anebo uloženého u třetí osoby, je hodnota rizikově vážené expozice rovna nule.

V případě věci v leasingu ve výši odpovídající její zbytkové hodnotě, pokud tato zbytková hodnota není zohledněna v pohledávce z leasingu zařazené do příslušné kategorie expozic, se hodnota rizikově vážené expozice stanovuje podle vztahu:

$$\text{rizikově vážená expozice} = \frac{1}{t} \cdot 100\% \cdot E -$$

kde: t označuje zbývající počet celých let, na něž je sjednán leasing, minimálně však 1 rok,

E označuje hodnotu expozice.

Pro ostatní expozice v této kategorii se hodnota rizikově vážené expozice pro úvěrové riziko stanovuje podle vztahu:

$$\text{rizikově vážená expozice} = 100\% \cdot E,$$

kde: E označuje hodnotu expozice.

6. Riziko rozmělnění

- a) Rizikové váhy a rizikově vážené expozice se vypočtou podle vztahu pro rizikové váhy v kategorii podnikových expozic.
- b) Je-li povinná osoba schopna prokázat, že riziko rozmělnění je nevýznamné, nemusí ho rozlišovat.

Parametry v rámci přístupu IRB

I. Hodnota PD

1. Kategorie expozičních vůči centrálním vládám a centrálním bankám, expoziční vůči institucím nebo podnikové expoziční

- a) Hodnota PD u expoziční vůči instituci nebo u podnikové expoziční je alespoň 0,03 %; minimální hodnota PD u expoziční vůči centrální vládě a centrální bance není stanovena.
- b) Jde-li o podnikové pohledávky nabyté za úplatu, u nichž povinná osoba není schopna prokázat, že její odhady hodnoty PD splňují požadavky pro používání přístupu IRB uvedené v příloze č. 10 této vyhlášky, postupuje se při stanovení hodnoty PD těchto expozičních takto:
1. pro přednostní pohledávky nabyté za úplatu hodnota PD odpovídá očekávané ztrátovosti vydělené příslušnou hodnotou LGD,
 2. pro podřízené pohledávky nabyté za úplatu hodnota PD odpovídá povinnou osobou provedenému odhadu očekávané ztrátovosti.
Pokud povinná osoba po udělení souhlasu oprávněného orgánu dohledu používá pro podnikové expoziční vlastní odhady hodnoty LGD a je schopna rozkládat své odhady očekávané ztrátovosti u podnikových pohledávek nabytých za úplatu na hodnotu PD a hodnotu LGD spolehlivým způsobem, může používat odhad hodnoty PD.
- c) Hodnota PD dlužníků v selhání je 100 %.
- d) Povinná osoba může po udělení souhlasu oprávněného orgánu dohledu v hodnotě PD zohledňovat osobní zajištění, které je v souladu s technikami snižování úvěrového rizika podle § 102 až 107 a přílohy č. 15 a 16 této vyhlášky.
- e) Pokud povinná osoba po udělení souhlasu oprávněného orgánu dohledu je oprávněna používat vlastní odhady hodnoty LGD pro expoziční vůči centrálním vládám a centrálním bankám, institucím nebo pro podnikové expoziční, může v hodnotě PD zohledňovat osobní zajištění za podmínek uvedených v této příloze pro hodnotu LGD.
- f) Jde-li o riziko rozmělnění u podnikových pohledávek nabytých za úplatu, hodnota PD se rovná odhadu očekávané ztrátovosti pro riziko rozmělnění. Pokud povinná osoba po udělení souhlasu oprávněného orgánu dohledu je oprávněna používat vlastní odhady hodnoty LGD pro podnikové expoziční a je schopna rozkládat své odhady očekávané ztrátovosti pro riziko rozmělnění u podnikových pohledávek nabytých za úplatu na hodnotu PD a hodnotu LGD spolehlivým způsobem, může používat odhad hodnoty PD. Povinná osoba může zohlednit osobní zajištění úvěrového rizika, které je v souladu s technikami snižování úvěrového rizika podle § 102 až 107 a přílohy č. 15 a 16 této vyhlášky. Povinná osoba, která je oprávněna používat vlastní odhady LGD v případě rizika rozmělnění u podnikových pohledávek nabytých za úplatu, může zohlednit osobní zajištění úpravou odhadů hodnoty PD podle bodu II. Hodnota LGD bodu 1 písm. c).

2. Kategorie retailových expozičních

- a) Hodnota PD u retailové expoziční je alespoň 0,03 %.
- b) Hodnota PD dlužníků v selhání je 100 %. Pokud povinná osoba posuzuje u retailových expozičních selhání na úrovni transakcí, hodnota PD pro expoziční v selhání je 100 %.

- c) Jde-li o riziko rozmělnění u retailových pohledávek nabytých za úplatu, hodnota PD se rovná odhadu očekávané ztrátovosti pro riziko rozmělnění. Pokud je povinná osoba schopna rozkládat své odhady očekávané ztrátovosti pro riziko rozmělnění u retailových pohledávek nabytých za úplatu na hodnotu PD a hodnotu LGD spolehlivým způsobem, může používat odhad hodnoty PD.
- d) Povinná osoba může po udělení souhlasu oprávněného orgánu dohledu v hodnotě PD zohledňovat osobní zajištění, které je v souladu s technikami snižování úvěrového rizika podle § 102 až 107 a přílohy č. 15 a 16 této vyhlášky, za předpokladu, že ho nezohledňuje v hodnotě LGD. Toto zajištění může zohledňovat buď ve prospěch jednotlivé expozice, nebo seskupení expozic. Povinná osoba stanovuje upravené hodnoty PD tak, aby upravená riziková váha zajištěné expozice byla stejná nebo vyšší než riziková váha přímé expozice vůči poskytovateli zajištění.

3. Kategorie akciových expozic při používání metody odhadu hodnoty PD a LGD

Hodnota PD se u těchto expozic stanovuje podle metod pro podnikové expozice s tím, že je alespoň

- a) 0,09 % pro akciové expozice kótované na regulovaných trzích, pokud investice je součástí dlouhodobého vztahu s klientem,
- b) 0,40 % pro ostatní akciové expozice kótované na regulovaných trzích včetně ostatních krátkých pozic podle přílohy č. 12 této vyhlášky (závazky z krátkých prodejů akcií a krátké pozice z derivátů, pokud povinná osoba nevytváří obchodní portfolio a tyto nástroje zařazuje do investičního portfolio),
- c) 0,09 % pro akciové expozice nekótované na regulovaných trzích, pokud jsou výnosy z investice založeny na řádných a opakujících se peněžních tocích, které nejsou odvozeny z kapitálových výnosů,
- d) 1,25 % pro všechny ostatní akciové expozice včetně ostatních krátkých pozic podle přílohy č. 12 této vyhlášky.

II. Hodnota LGD

1. Kategorie expozic vůči centrálním vládám a centrálním bankám, kategorie expozic vůči institucím nebo kategorie podnikových expozic

- a) Pokud povinná osoba není oprávněna používat vlastní odhady hodnoty LGD, použije tyto hodnoty LGD:
1. alespoň 75 % pro podřízené expozice bez uznatelného kolaterálu,
 2. alespoň 45 % pro ostatní expozice (jiné než podřízené) bez uznatelného kolaterálu,
 3. alespoň 11,25 % pro kryté dluhopisy podle přílohy č. 4 této vyhlášky,
 4. 100 % pro podřízené podnikové pohledávky nabyté za úplatu, u nichž povinná osoba není schopna prokázat, že její odhady hodnoty PD splňují požadavky pro používání přístupu IRB uvedené v příloze č. 10 této vyhlášky,
 5. alespoň 45 % pro ostatní podnikové pohledávky nabyté za úplatu (jiné než podřízené), u nichž povinná osoba není schopna prokázat, že její odhady hodnoty PD splňují požadavky pro používání přístupu IRB uvedené v příloze č. 10 této vyhlášky, 6. alespoň 75 % pro riziko rozmělnění u podnikových pohledávek nabytých za úplatu.

- b) Pokud povinná osoba po udělení souhlasu oprávněným orgánem dohledu je oprávněna používat vlastní odhady hodnoty LGD pro podnikové expozice a je schopna rozkládat své odhady očekávané ztrátovosti u podnikových pohledávek nabytých za úplatu na hodnotu PD a hodnotu LGD spolehlivým způsobem, může používat pro úvěrové riziko i riziko selhání těchto pohledávek odhad hodnoty LGD.
- c) Pokud povinná osoba po udělení souhlasu oprávněného orgánu dohledu je oprávněna používat vlastní odhady hodnoty LGD pro expozice vůči centrálním vládám a centrálním bankám, institucím nebo pro podnikové expozice, může zohledňovat zajištění úvěrového rizika za těchto předpokladů:
1. požadavky pro používání přístupu IRB uvedené v příloze č. 10 této vyhlášky jsou dodrženy,
 2. zajištění je v souladu s technikami snižování úvěrového rizika podle § 102 až 107 a příloh č. 15 a 16 této vyhlášky,
 3. oprávněný orgán dohledu udělil souhlas a
 4. zajištění je zohledněno v hodnotě PD nebo v hodnotě LGD. Povinná osoba přiřazuje upravené hodnoty PD nebo LGD zajištěným expozicím tak, aby upravená riziková váha zajištěné expozice byla stejná nebo vyšší než riziková váha přímé expozice vůči poskytovateli zajištění.
- d) Pro účely uvedené v příloze 12 této vyhlášky se hodnotou LGD srovnatelné přímé expozice vůči poskytovateli zajištění rozumí buď LGD související s nezajištěnou transakcí vůči poskytovateli zajištění, nebo LGD související s nezajištěnou transakcí dlužníka podle toho, zda v případě, že dojde k souběžnému selhání poskytovatele zajištění i dlužníka v průběhu zajištěné transakce, z dostupné dokumentace a ze struktury záruky vyplývá, že zpětně vytěžená částka by závisela buď na finanční situaci poskytovatele, nebo dlužníka.

2. Kategorie retailových expozic

- a) Hodnota LGD pro riziko rozmělnění u retailových pohledávek nabytých za úplatu je alespoň 75 %.
- b) Pokud je povinná osoba schopna rozkládat své odhady očekávané ztrátovosti pro riziko rozmělnění u retailových pohledávek nabytých za úplatu na hodnotu PD a hodnotu LGD spolehlivým způsobem, může používat u těchto pohledávek odhad hodnoty LGD.
- c) Povinná osoba může v hodnotě LGD zohledňovat osobní zajištění za těchto předpokladů:
1. požadavky pro používání přístupu IRB uvedené v příloze č. 10 této vyhlášky jsou dodrženy,
 2. zajištění je v souladu s technikami snižování úvěrového rizika podle § 102 až 107 a přílohy č. 15 a 16 této vyhlášky,
 3. oprávněný orgán dohledu udělil souhlas a
 4. zajištění není zohledňováno v hodnotě PD.
- Toto zajištění může zohledňovat buď ve prospěch jednotlivé expozice, nebo seskupení expozic. Povinná osoba přiřazuje upravené hodnoty LGD tak, aby upravená riziková váha zajištěné expozice byla stejná nebo vyšší než riziková váha přímé expozice vůči poskytovateli zajištění.
- d) Pro účely uvedené v příloze 12 této vyhlášky se hodnotou LGD srovnatelné přímé expozice vůči poskytovateli zajištění rozumí buď hodnota LGD související s nezajištěnou transakcí vůči poskytovateli osobního zajištění, nebo hodnota LGD související s nezajištěnou transakcí dlužníka podle toho, zda v případě, že dojde k souběžnému selhání poskytovatele zajištění i dlužníka v průběhu zajištěné transakce, z dostupné dokumentace a ze struktury záruky vyplývá, že zpětně vytěžená částka by závisela buď na finanční situaci poskytovatele zajištění, nebo dlužníka.

3. Kategorie akciových expozic při používání metody odhadu hodnot PD a LGD

- a) Hodnota LGD pro soukromé kapitálové investice, které jsou v dostatečně diverzifikovaných portfoliích, je alespoň 65 %.
- b) Hodnota LGD pro všechny ostatní akciové expozice je alespoň 90 %.

III. Splatnost (M)

1. Kategorie expozic vůči centrálním vládám a centrálním bankám, kategorie expozic vůči institucím nebo kategorie podnikových expozic

- a) Povinná osoba, která není oprávněna používat vlastní odhady hodnoty LGD nebo vlastní konverzní faktory, může stanovovat pro všechny expozice splatnost (M) obdobným způsobem jako povinná osoba, která je oprávněna používat vlastní hodnoty LGD nebo vlastní konverzní faktory. Pokud povinná osoba tuto možnost nevyužije, použije tyto splatnosti (M):
- 0,5 roku pro expozice z repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit,
 - 2,5 roku pro ostatní expozice.
- b) Pokud povinná osoba po udělení souhlasu oprávněného orgánu dohledu je oprávněna používat vlastní odhady hodnoty LGD nebo vlastní konverzní faktory pro expozice vůči centrálním vládám a centrálním bankám, institucím nebo pro podnikové expozice, stanovuje splatnost (M) pro každou expozici v souladu s těmito pravidly s tím, že splatnost (M) nepřekračuje 5 let:
- pro nástroje podléhající plánu peněžních toků se splatnost (M) počítá podle vztahu

$$M = \max \left\{ 1, \min \left\{ \frac{\sum_t t \cdot CF_t}{\sum_t CF_t}, 5 \right\} \right\},$$

kde: CF_t označuje smluvní peněžní toky v čase t (platby jistiny a příslušenství smluvně dohodnuté s dlužníkem),
 t označuje časový okamžik vyjádřený v letech.

- pro deriváty podléhající rámcové dohodě o započtení splatnost (M) odpovídá váženému průměru zbytkové splatnosti expozice s tím, že je alespoň 1 rok. Pro vážení zbytkové splatnosti se použije hodnota podkladových nástrojů každé expozice;
- pro expozice z derivátů plně nebo téměř plně zajištěných kolaterálem a z maržových obchodů plně nebo téměř plně zajištěných kolaterálem, které podléhají rámcové dohodě o započtení, splatnost (M) odpovídá váženému průměru zbytkové splatnosti těchto expozic s tím, že je alespoň 10 dnů. V případě repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, které podléhají rámcové dohodě o započtení, splatnost (M) odpovídá váženému průměru zbytkové splatnosti těchto expozic s tím, že je alespoň 5 dnů. Pro vážení zbytkové splatnosti se použije hodnota podkladových nástrojů každé expozice;
- používá-li povinná osoba, po udělení souhlasu oprávněného orgánu dohledu, vlastní odhady hodnoty PD pro podnikové pohledávky nabyté za úplatu, splatnost (M) pro vyčerpanou část expozice odpovídá váženému průměru zbytkových splatností pohledávek nabytých za úplatu s tím, že je alespoň 90 dnů.

Stejná splatnost (M) se použije pro nevyčerpanou část poskytnutého příslibu odkoupit pohledávky za předpokladu, že tento příslib obsahuje smluvní ustanovení o předčasném splácení nebo jiná smluvní ujednání, která chrání kupujícího před významným zhoršením kvality budoucích pohledávek, které mají být nabyty za úplatu během platnosti příslibu.

Pokud takové účinné ochranné prvky chybí, splatnost (M) pro nevyčerpanou část expozice se vypočte jako součet nejzazšího data splatnosti možné pohledávky podle kupní smlouvy a zbytkové splatnosti příslibu s tím, že splatnost (M) je alespoň 90 dní;

5. pro ostatní expozice, výše neuvedené, nebo v případě, že povinná osoba není schopna pro nástroje podléhající plánu peněžních toků vypočítat splatnost (M) podle výše uvedeného vztahu, splatnost (M) odpovídá maximální zbytkové splatnosti (v letech), která je dlužníkovi povolena do doby plného splacení jeho smluvních závazků s tím, že splatnost (M) je alespoň 1 rok,
6. je-li povinná osoba oprávněna používat k výpočtu hodnot expozice metodu vlastního EPE modelu podle přílohy č. 8 této vyhlášky, splatnost (M) se pro expozice, na něž povinná osoba tuto metodu uplatňuje a u nichž je splatnost nejdelšího kontraktu v daném souboru transakcí k započtení delší než 1 rok, stanovuje podle vztahu

$$M = \min \left\{ \frac{\sum_{t_k \leq 1 \text{rok}} \text{skutEE}_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} + \sum_{t_k > 1 \text{rok}}^{\text{splatnost}} \text{EE}_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k}}{\sum_{t_k \leq 1 \text{rok}} \text{skutEE}_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k}}; 5 \right\},$$

kde: df_{t_k} označuje bezrizikový diskontní faktor pro budoucí časové období t_k ,
 EE_{t_k} označuje očekávanou expozici pro budoucí časové období t_k ,

váhy $\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$ existují pro případy, kdy se budoucí expozice počítá k datům, která nejsou v čase rovnoměrně rozdělena,

skutEE_{t_k} označuje skutečnou očekávanou expozici pro budoucí časové období t_k .

Povinná osoba, která k výpočtu jednostranné úvěrové úpravy v ocenění využívá metody vlastního EPE modelu, může se souhlasem oprávněného orgánu dohledu používat efektivní duraci úvěru odhadnutou (vypočtenou) obdobným způsobem jako M.

S výjimkou ustanovení bodů 7 a 8 platí pro skupiny transakcí se započtením, u nichž je původní splatnost všech kontraktů kratší než 1 rok, vzorec uvedený v bodě 1.

7. splatnost (M) činí alespoň 1 den v případě
 - 7.1 derivátů plně či téměř plně zajištěných kolaterálem,
 - 7.2 maržových obchodů zajištěných plně či téměř plně kolaterálem, nebo
 - 7.3 repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit za předpokladu, že v souladu s dokumentací je nutné každodenní dozajištění a přecenění a že v dokumentaci jsou ustanovení umožňující rychlé zpeněžení či započtení kolaterálu, jestliže dojde k selhání nebo není provedeno dozajištění.
8. splatnost (M) činí alespoň 1 den v případě pohledávek vůči České národní bance se zbytkovou splatností do 1 roku.

c) Jde-li o podnikové expozice vůči osobě se sídlem v členském státě, pokud konsolidovaný obrat a

konsolidovaná bilanční suma této osoby je nižší než částka odpovídající 500 000 000 EUR, povinná osoba může, bez ohledu na to, zda stanovuje vlastní odhady hodnoty LGD či nikoliv, použít splatnost (M)

1. 0,5 roku pro expozice z repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit,
2. 2,5 roku pro ostatní expozice.

d) V případě nesouladu splatností se postupuje v souladu s ustanoveními, která upravují nesoulad splatností v rámci technik snižování úvěrového rizika.

2. Kategorie akciových expozic při používání metody odhadů hodnot PD a LGD

Splatnost (M) pro jakoukoli akciovou expozici je 5 let.

IV. Hodnota expozice (E)

1. Kategorie expozic vůči centrálním vládám a centrálním bankám, kategorie expozic vůči institucím, kategorie podnikových expozic a kategorie retailových expozic

a) Není-li dále stanoveno jinak, hodnota rozvahových expozic, včetně pohledávek nabytých za úplatu, odpovídá účetní hodnotě bez úprav ocenění (hrubá hodnota expozice), u vybraných expozic upravené o obezřetnostní filtry.

b) Obezřetnostní filtry, které neutralizují nerealizované zisky a ztráty, se používají pro

1. dluhové nástroje zařazené pro účely vedení účetnictví do portfolia realizovatelných finančních nástrojů (available for sale). Hodnota těchto expozic odpovídá účetní hodnotě bez úprav ocenění dále upravené o oceňovací rozdíly, kterými jsou kumulované zisky a ztráty z přecenění na reálnou hodnotu zachycené přímo ve vlastním kapitálu; negativní oceňovací rozdíl se přičítá k účetní hodnotě bez úprav ocenění, pozitivní oceňovací rozdíl se odečítá od účetní hodnoty bez úprav ocenění;
2. finanční nástroje, které jsou pro účely vedení účetnictví označeny jako zajišťované finanční nástroje v rámci použití metody zajištění reálné hodnoty. Hodnota těchto expozic odpovídá účetní hodnotě bez úprav ocenění dále upravené o změny reálné hodnoty z titulu zajišťovaného rizika; kumulované ztráty se přičítají, kumulované zisky se odečítají.

c) Hodnota expozice z leasingu odpovídá diskontovaným minimálním leasingovým platbám. Obezřetnostní filtry se zohledňují, jde-li o expozice podle písmene b). Minimální leasingovou platbou se rozumí platby během stanovené doby pronájmu, které má nájemce uhradit, nebo na něm mohou být požadovány. Má-li nájemce na konci stanovené doby možnost koupit majetek od pronajímatele velmi levně a na počátku stanovené doby pronájmu lze očekávat, že nájemce toho využije, minimální leasingové platby také zahrnují platby požadované za tuto možnost. Nájemce za součást minimálních leasingových plateb také považuje částky, za něž se zaručil pronajímateli, nebo za něž se pronajímateli zaručil subjekt spojený s nájemcem.

d) Hodnota expozice z pohledávek nabytých za úplatu

1. pro účely výpočtu kapitálového požadavku k riziku rozmělnění odpovídá účetní hodnotě bez úprav ocenění,
2. pro účely výpočtu kapitálového požadavku k úvěrovému riziku odpovídá účetní hodnotě bez úprav ocenění snižené o kapitálové požadavky k riziku rozmělnění, a to před uplatněním technik snižování úvěrového rizika. Obezřetnostní filtry se zohledňují, jde-li o expozice podle písmene b).

- e) Hodnota expozic, u nichž povinná osoba uplatňuje rámcovou dohodu o započtení týkající se repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, se stanovuje v souladu s ustanoveními, která upravují techniky snižování úvěrového rizika.
- f) Hodnota expozic, u nichž povinná osoba uplatňuje rozvahové započtení, se stanovuje v souladu s ustanoveními, která upravují techniky snižování úvěrového rizika.
- g) Hodnota expozice derivátů podle přílohy 7 této vyhlášky a transakcí s delší dobou vypořádání se stanovuje
1. metodou tržního ocenění,
 2. standardizovanou metodou, nebo
 3. metodou založenou na vlastním modelu se zohledněním dopadů smluv o novaci a ostatních dohod o započtení pro účely těchto metod. Vymezení metod a požadavky na model jsou uvedeny v příloze č. 8 této vyhlášky.
- h) Hodnota expozice repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit a maržových obchodů se stanovuje
1. v souladu s metodami a podmínkami pro zohledňování účinků majetkového zajištění podle přílohy č. 16 této vyhlášky, nebo
 2. metodou založenou na vlastním modelu podle přílohy č. 8 této vyhlášky.
- i) Pokud expozici tvoří cenné papíry nebo komodity prodané, převedené nebo půjčené v rámci repo obchodu nebo půjčky či výpůjčky cenných papírů nebo komodit, transakce s delší dobou vypořádání nebo maržového obchodu, hodnota expozice odpovídá účetní hodnotě těchto cenných papírů nebo komodit. Při používání komplexní metody finančního kolaterálu se hodnota expozice upravuje o koeficienty volatility, které přísluší daným cenným papírům nebo komoditám.
- j) Hodnota expozice vůči ústřední protistraně se stanovuje podle přílohy č. 8 této vyhlášky, pokud všechny expozice prováděné přes tuto ústřední protistranu všemi účastníky tohoto ujednání jsou plně dozajišťovány kolaterálem na denní bázi.
- k) Jde-li o podrozvahové položky, hodnota expozice odpovídá příslibené, ale nevyčerpané částce násobené příslušným konverzním faktorem, a to konverzním faktorem
1. 0 % pro nevyčerpané úvěrové přísliby, které jsou odvolatelné bezpodmínečně, kdykoliv a bez výpovědní lhůty nebo které umožňují příslib zrušit z důvodu zhoršení úvěruschopnosti osoby, která úvěrový příslib přijala, aniž by se povinná osoba vystavila riziku sankce nebo ztráty. Jde-li o retailové expozice, mohou být považovány za odvolatelné bezpodmínečně, pokud právní předpisy, zejména upravující ochranu práv spotřebitele, umožňují jejich zrušení v plném rozsahu. Předpokladem pro uplatnění konverzního faktoru 0 % je aktivní monitorování finanční situace dlužníka a schopnost řídicího a kontrolního systému povinné osoby bezprostředně zjistit zhoršení úvěrové kvality dlužníka;
 2. 20 % pro otevřené a potvrzené neodvolatelné dokumentární akreditivy zajištěné cenným papírem ke zboží nebo takové akreditivy, u nichž byla uzavřena zástavní smlouva k obchodovaným komoditám, a jiné samolikvidující operace;
 3. V případě získaných nečerpaných příslibů revolvingových pohledávek nabytých za úplatu, které jsou odvolatelné bezpodmínečně, kdykoliv a bez výpovědní lhůty, se uplatní konverzní faktor 0 %. Povinná osoba v takovém případě aktivně sleduje finanční situaci dlužníka a její mechanismy vnitřní kontroly jí musí umožnit okamžitě zjistit zhoršení úvěrové kvality dlužníka;
 4. 75 % pro nevyčerpané přísliby revolvingových pohledávek nabytých za úplatu;

5. 75 % pro poskytnuté nevyčerpané přísliby nakoupit dluhové cenné papíry (*note issuance facilities, NIF*) a poskytnuté nevyčerpané přísliby revolvingových úvěrů (*revolving underwriting facilities, RUF*) a ostatní nevyčerpané úvěrové přísliby.

Pokud se některý příslib vztahuje k rozšíření jiného příslibu, používá se nižší ze dvou konverzních faktorů vztahujících se k uvedeným příslibům. Hodnota expozice ostatních podrozvahových položek, výše neuvedených, se stanovuje v souladu s ustanoveními pro standardizovaný přístup. Vlastní odhady konverzních faktorů pro různé produkty uvedené v předchozích pododstavcích může používat povinná osoba, která splňuje požadavky pro použití přístupu IRB a byl jí k tomu udělen souhlas oprávněného orgánu dohledu.

2. Kategorie akciových expozic

Hodnota akciové expozice odpovídá účetní hodnotě této expozice.

3. Kategorie ostatních expozic

Hodnota ostatních expozic odpovídá účetní hodnotě těchto expozic.

Způsoby výpočtu výše očekávaných úvěrových ztrát a zacházení s nimi u expozic s přístupem IRB

1. Vstupní parametry

Vstupní parametry, které představují hodnoty PD a LGD a hodnota expozice (E), se určují v souladu v přílohou č. 13 této vyhlášky, není-li stanoveno jinak.

2. Kategorie expozic vůči centrálním vládám a centrálním bankám, kategorie expozic vůči institucím, kategorie podnikových expozic, kategorie retailových expozic

a) Pro expozice zařazené do těchto se kategorií se výše očekávaných úvěrových ztrát stanovuje podle vztahů

$$\text{Očekávaná ztrátovost (EL)} = PD \cdot LGD,$$

kde: PD označuje pravděpodobnost selhání,
LGD označuje ztrátovost ze selhání.

$$\text{Očekávaná úvěrová ztráta} = EL \cdot E,$$

kde: EL označuje očekávanou ztrátovost,
E označuje hodnotu expozice.

- b) Jde-li o expozice v selhání (PD = 100 %), u nichž povinná osoba stanovuje vlastní odhady hodnoty LGD v souladu s přílohou č. 10 této vyhlášky, očekávaná ztrátovost (hodnota EL) odpovídá povinnou osobou provedenému nejlepšímu odhadu očekávané ztrátovosti pro expozice v selhání (hodnota ELBE).
- c) Jde-li o expozice, které splňují podmínky pro zohlednění dvojího selhání, očekávaná ztrátovost je 0 %.
- d) Jde-li o expozice specializovaného úvěrování, u nichž povinná osoba rizikové váhy přiřazuje podle tabulky v příloze č. 12 této vyhlášky, očekávaná ztrátovost se určuje podle tabulky v této příloze.

Tabulka

Zbytková splatnost	Stupeň 1	Stupeň 2	Stupeň 3	Stupeň 4	Stupeň 5
Méně než 2,5 roku	0 %	0,4 %	2,8 %	8 %	50 %
Rovnající se nebo větší než 2,5 roku	0,4 %	0,8 %	2,8 %	8 %	50 %

Pokud je povinná osoba oprávněna přiřazovat rizikovou váhu 50 % expozicím ve stupni 1 a rizikovou váhu 70 % expozicím ve stupni 2, očekávaná ztrátovost expozic

- ve stupni 1 činí 0 %,
- ve stupni 2 činí 0,4 %.

3. Kategorie akciových expozic

a) Jde-li o akciové expozice, u nichž se pro výpočet hodnoty rizikově vážené expozice používá zjednodušená metoda rizikové váhy, výše očekávaných úvěrových ztrát se stanovuje podle vztahu

$$\text{Očekávaná úvěrová ztráta} = EL \cdot E,$$

kde: E označuje hodnotu expozice,
EL označuje očekávanou ztrátovost, která je

1. 0,8 % pro soukromé kapitálové investice v dostatečně diverzifikovaných portfoliích,
2. 0,8 % pro akciové expozice kótované na regulovaných trzích,
3. 2,4 % pro všechny ostatní akciové expozice.

b) Jde-li o akciové expozice, u nichž se pro výpočet hodnoty rizikově vážené expozice používá metoda odhadů hodnot PD a LGD, výše očekávaných úvěrových ztrát se stanovuje podle vztahů

$$\text{Očekávaná ztrátovost (EL)} = PD \cdot LGD,$$

kde: PD označuje pravděpodobnost selhání,
LGD označuje ztrátovost ze selhání.

$$\text{Očekávaná úvěrová ztráta} = EL \cdot E,$$

kde: EL označuje očekávanou ztrátovost,
E označuje hodnotu expozice.

c) Jde-li o akciové expozice, u nichž se pro výpočet hodnoty rizikově vážené expozice používá metoda vlastních modelů, výše očekávaných úvěrových ztrát se rovná nule.

4. Expozice vůči fondům kolektivního investování

Pro tyto expozice se výše očekávaných úvěrových ztrát stanovuje podle vztahů pro kategorii expozic vůči centrálním vládám a centrálním bankám, kategorii expozic vůči institucím, kategorie podnikových, retailových nebo akciových expozic, a to v závislosti na zařazení podkladových expozic do kategorií.

5. Riziko rozmělnění u pohledávek nabytých za úplatu

Výše očekávaných úvěrových ztrát pro riziko rozmělnění u pohledávek nabytých za úplatu se stanovuje podle vztahů

$$\text{Očekávaná ztrátovost (EL)} = PD \cdot LGD,$$

kde: PD označuje pravděpodobnost selhání,
LGD označuje ztrátovost ze selhání.

$$\text{Očekávaná úvěrová ztráta} = EL \cdot E,$$

kde: EL označuje očekávanou ztrátovost,
E označuje hodnotu expozice.

6. Zacházení s očekávanými úvěrovými ztrátami

- a) Výše očekávaných úvěrových ztrát vypočtená pro
1. expozice vůči centrálním vládám a centrálním bankám, expozice vůči institucím, podnikové nebo retailové expozice,
 2. expozice vůči fondům kolektivního investování, pokud se stanovuje podle vztahů pro expozice vůči centrálním vládám a centrálním bankám, expozice vůči institucím, podnikové nebo retailové expozice,
 3. riziko rozmělnění u pohledávek nabytých za úplatu se odečte od součtu úprav ocenění a rezerv vztahujících se k těmto expozicím.
- b) S diskonty u pohledávek v selhání nabytých za úplatu se zachází obdobně jako s úpravami ocenění.
- c) Očekávané úvěrové ztráty pro sekuritizované expozice a úpravy ocenění a rezervy vztahující se k těmto expozicím se do výpočtu nezahrnují.

Techniky snižování úvěrového rizika a podmínky uznatelnosti

A. Majetkové zajištění

- a) Majetkové zajištění, které splňuje podmínky uznatelnosti, lze členit z hlediska rozsahu použití na
 - 1. zajištění uznatelné v rámci všech přístupů a
 - 2. zajištění uznatelné jen v rámci přístupu IRB.
- b) K majetkovému zajištění uznatelnému v rámci všech přístupů se řadí
 - 1. započtení, nebo
 - 2. finanční kolaterál.
- c) K majetkovému zajištění uznatelnému v rámci přístupu IRB se dále řadí
 - 1. nemovitosti,
 - 2. pohledávky,
 - 3. movité věci, nebo
 - 4. věci v leasingu.

I. Majetkové zajištění uznatelné v rámci všech přístupů

1. Započtení

- a) Započtení pro účely snižování úvěrového rizika může mít formu započtení týkajícího se pohledávek a závazků (dále jen „dohoda o rozvahovém započtení“) nebo formu započtení týkajícího se repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo maržových obchodů (dále jen „rámcová dohoda o započtení“).
- b) V případě dohody o rozvahovém započtení lze uznat započtení vzájemných pohledávek mezi povinnou osobou nebo osobou v regulovaném konsolidačním celku a jejich protistranou, a to do výše vzájemného peněžitého krytí; tím nejsou dotčena ustanovení týkající se rámcové dohody o započtení.
- c) Hodnotu rizikově vážených expozic a očekávaných úvěrových ztrát lze v případě dohody o rozvahovém započtení upravit pouze u expozic v podobě úvěrů a vkladů; u expozic v podobě dluhových cenných papírů úprava možná není.
- d) Dohodu o rozvahovém započtení lze uznat, pokud
 - 1. je právně účinná a vymahatelná ve všech příslušných právních rádech, a to i v případě povolení reorganizace nebo oddlužení, anebo v případě prohlášení konkursu na majetek protistrany,
 - 2. povinná osoba je schopna kdykoli určit vzájemné pohledávky, které jsou předmětem dohody o rozvahovém započtení,
 - 3. povinná osoba sleduje a kontroluje rizika spojená se zánikem zajištění úvěrového rizika,
 - 4. povinná osoba sleduje a kontroluje příslušné expozice na čisté bázi.
- e) V případě rámcové dohody o započtení lze uznat účinky dvoustranných rámcových dohod o započtení, pokud povinná osoba používá komplexní metodu finančního kolaterálu a přijatý kolaterál nebo vypůjčené cenné papíry nebo komodity jsou uznatelné podle komplexní metody finančního kolaterálu; tím nejsou dotčena ustanovení týkající se výpočtu kapitálového požadavku k vypořádacímu riziku obchodního portfolia a k riziku protistrany obchodního

portfolia.

f) Rámcovou dohodu o započtení lze uznat, pokud

1. je právně účinná a vymahatelná ve všech příslušných právních řádech, a to i v případě povolení reorganizace nebo oddlužení, anebo v případě prohlášení konkursu na majetek protistrany,
2. dává povinné osobě nebo osobě v regulovaném konsolidačním celku, která není v selhání, v případě selhání protistrany právo včas ukončit a vypořádat všechny transakce, na které se vztahuje tato dohoda, a to i v případě povolení reorganizace nebo oddlužení, anebo v případě prohlášení konkursu na majetek protistrany,
3. umožňuje takové započtení dosud nesplatných, popřípadě i splatných vzájemných pohledávek, že výsledkem bude jediná pohledávka ve výši rozdílu mezi souhrnnou výší současných hodnot vzájemných pohledávek,
4. není součástí jiné dohody, která umožňuje, aby obě strany dohody byly oprávněny v případě selhání své protistrany nezaplatit nebo zaplatit pouze část čisté částky a
5. jsou zároveň splněny podmínky uznatelnosti finančního kolaterálu podle komplexní metody finančního kolaterálu uvedené v této příloze.

g) Rámcová dohoda o započtení se považuje za uznanou, pokud povinná osoba oznámí podle § 221b a projedná s Českou národní bankou záměr zohledňovat tuto dohodu; s oznámením zároveň předloží uspokojivý právní rozbor, kterým je doloženo, že v případě selhání protistrany dojde k započtení.

2. Finanční kolaterál

a) Rozsah, v jakém jsou jednotlivé formy finančního kolaterálu uznatelné, závisí na

1. používaném přístupu pro výpočet kapitálového požadavku k úvěrovému riziku investičního portfolia (standardizovaný přístup nebo přístup IRB),
2. používané metodě finančního kolaterálu (jednoduchá nebo komplexní metoda finančního kolaterálu),
3. zařazení transakce do investičního nebo obchodního portfolia.

b) Pro účely všech přístupů a metod lze za finanční kolaterál považovat

1. hotovost nebo hotovostní nástroje (dále jen „hotovostní kolaterál“) představující závazek povinné osoby, jejíž expozice se zajišťuje; jsou-li splněny podmínky uznatelnosti, lze obdobně jako k hotovostnímu kolaterálu přistupovat k úvěrovým dluhovým cenným papírům vydaným touto povinnou osobou (*credit linked notes*);
2. měnové zlato,
3. dluhové cenné papíry vydané centrálními vládami nebo centrálními bankami, pokud tyto cenné papíry mají rating zapsané ratingové agentury nebo exportní úvěrové agentury, který odpovídá v rámci standardizovaného přístupu čtvrtému nebo lepšímu stupni úvěrové kvality pro expozice vůči centrálním vládám a centrálním bankám. Pro tyto účely lze obdobně nakládat s dluhovými cennými papíry vydanými
 - 3.1 regionálními vládami a místními orgány, s expozicemi vůči nimž se zachází jako s expozicemi vůči centrální vládě v témže právním řádu,
 - 3.2 organizacemi veřejného sektoru, se kterými se zachází v rámci standardizovaného přístupu jako s expozicemi vůči centrálním vládám,
 - 3.3 mezinárodními rozvojovými bankami, kterým lze v rámci standardizovaného přístupu přiřazovat rizikovou váhu 0 %, nebo
 - 3.4 mezinárodními organizacemi, kterým lze v rámci standardizovaného přístupu přiřazovat rizikovou váhu 0 %;
4. dluhové cenné papíry vydané institucemi, pokud tyto cenné papíry mají rating zapsané

ratingové agentury, který odpovídá v rámci standardizovaného přístupu třetímu nebo lepšímu stupni úvěrové kvality pro expozice vůči institucím. Pro tyto účely lze obdobně nakládat s dluhovými cennými papíry vydanými

- 4.1 regionálními vládami a místními orgány, kterým nelze v rámci standardizovaného přístupu přiřazovat obdobnou rizikovou váhu jako expozicím vůči centrální vládě v témže právním řádu,
 - 4.2 organizacemi veřejného sektoru, kterým se v rámci standardizovaného přístupu přiřazují obdobné rizikové váhy jako expozicím vůči institucím, nebo
 - 4.3 mezinárodními rozvojovými bankami, kterým nelze v rámci standardizovaného přístupu přiřazovat rizikovou váhu 0 %;
5. dluhové cenné papíry vydané jinými osobami, pokud tyto cenné papíry mají rating zapsané ratingové agentury, který odpovídá v rámci standardizovaného přístupu třetímu nebo lepšímu stupni úvěrové kvality pro podnikové expozice;
 6. dluhové cenné papíry s krátkodobým ratingem zapsané ratingové agentury, který odpovídá v rámci standardizovaného přístupu třetímu nebo lepšímu stupni úvěrové kvality pro krátkodobé expozice vůči institucím a krátkodobé podnikové expozice;
 7. dluhové cenné papíry bez externího ratingu zapsané ratingové agentury vydané institucemi, pokud
 - 7.1 jsou kótovány na uznané burze,
 - 7.2 představují nepodřízený (senior) dluh,
 - 7.3 všechny ostatní emise dluhových cenných papírů vydávající instituce, se kterými jsou spojena stejná práva a povinnosti (pari passu) a mají rating zapsané ratingové agentury, mají rating, který odpovídá v rámci standardizovaného přístupu třetímu nebo lepšímu stupni úvěrové kvality pro instituce nebo pro krátkodobé expozice vůči institucím a krátkodobé podnikové expozice,
 - 7.4 věřitel nemá k dispozici informace, podle nichž by emise měla obdržet méně příznivý rating, než je uvedeno v předchozím bodě, a
 - 7.5 povinná osoba je schopna prokázat, že likvidnost těchto cenných papírů je pro účely snižování úvěrového rizika dostatečná;
 8. akcie a vyměnitelné dluhopisy zahrnované do hlavního indexu, nebo
 9. podíly ve fondech kolektivního investování, zejména akcie investičních fondů nebo podílové listy podílových fondů, pokud
 - 9.1 jejich ceny jsou denně uveřejňovány a
 - 9.2 fond kolektivního investování je oprávněn investovat pouze do nástrojů podle bodů 1 až 8. Pokud používá deriváty k zajištění těchto investic, nebo má záměr používat je, není to překážkou uznatelnosti podílů v tomto fondu jako finančního kolaterálu. Není-li investování fondu kolektivního investování omezeno pouze na nástroje podle bodů 1 až 8, lze jako zajištění uznat podíly odpovídající hodnotě uznatelných aktiv, přičemž se má za to, že fond kolektivního investování investoval do neuznatelných aktiv v maximální výši povolené v jeho statutu. V případech, kdy neuznatelná aktiva mohou mít zápornou hodnotu v důsledku závazků nebo podmíněných závazků vyplývajících z vlastnictví těchto aktiv, vypočítává úvěrová instituce celkovou hodnotu neuznatelných aktiv a sníží hodnotu uznatelných aktiv o hodnotu neuznatelných aktiv, je-li tato hodnota celkově záporná.

c) Mají-li dluhové cenné papíry s dlouhodobým nebo krátkodobým ratingem

1. dva ratingy zapsaných ratingových agentur, používá se rating méně příznivý, nebo
2. více než dva ratingy zapsaných ratingových agentur, používají se dva nejpříznivější z nich. Pokud se tyto dva nejpříznivější ratingy liší, použije se ten, který je méně příznivý.

d) Při používání komplexní metody finančního kolaterálu lze za finanční kolaterál považovat také

1. akcie a vyměnitelné dluhopisy nezahrnuté do hlavního indexu, ale kótované na uznané burze, nebo
 2. podíly ve fondech kolektivního investování, pokud
 - 2.1 jejich ceny jsou denně uveřejňovány a
 - 2.2 fond kolektivního investování je oprávněn investovat pouze do nástrojů podle bodu 1 a podle písmene b) bodů 1 až 8. Pokud používá deriváty k zajištění těchto investic, nebo má záměr používat je, není to překážkou uznatelnosti podílů v tomto fondu jako finančního kolaterálu. Není-li investování fondu kolektivního investování omezeno na nástroje, které jsou uznatelné podle písmene b) bodů 1 až 8, a na nástroje podle bodu 1, lze jako zajištění uznat podíly odpovídající hodnotě uznatelných aktiv, přičemž se má za to, že fond kolektivního investování investoval do neuznatelných aktiv v maximální výši povolené v jeho statutu. V případech, kdy neuznatelná aktiva mohou mít zápornou hodnotu v důsledku závazků nebo podmíněných závazků vyplývajících z vlastnictví těchto aktiv, vypočítává úvěrová instituce celkovou hodnotu neuznatelných aktiv a sníží hodnotu uznatelných aktiv o hodnotu neuznatelných aktiv, je-li tato hodnota celkově záporná.
- e) Finanční kolaterál lze uznat pro účely stanovení kapitálového požadavku k úvěrovému riziku investičního nebo obchodního portfolia, pokud jsou splněny tyto podmínky:
1. mezi úvěrovou kvalitou dlužníka a hodnotou kolaterálu nesmí být významná pozitivní korelace. Cenné papíry vydané dlužníkem nebo členem ekonomicky spjaté skupiny osob nelze uznat jako finanční kolaterál, ledaže jde o kryté dluhopisy dlužníka podle standardizovaného přístupu používané jako kolaterál v repo obchodech a splňující podmínku nevýznamné korelace;
 2. jsou splněny všechny smluvní a zákonné požadavky ohledně vymahatelnosti smluv o kolaterálu podle právního řádu, kterému daný kolaterál podléhá. Povinná osoba uskutečňuje všechny kroky nezbytné k tomu, aby byla tato vymahatelnost zajištěna. Povinná osoba má k dispozici uspokojivý právní rozbor, který potvrzuje vymahatelnost smluv o kolaterálu ve všech příslušných právních rádech. Pro trvalé zajištění vymahatelnosti se právní rozbor podle potřeby aktualizuje;
 3. smlouvy týkající se kolaterálu jsou řádně zdokumentovány a obsahují jednoznačný a důkladný postup pro včasné uspokojení pohledávky. Povinná osoba
 - 3.1 má k dispozici důkladné postupy v oblasti řízení rizik spojených s použitím kolaterálu, zejména rizik spojených se ztrátou, snížením nebo zánikem zajištění, nesprávným oceněním, koncentrací rizik vyplývajících z využití kolaterálu a vazby na celkový rizikový profil povinné osoby,
 - 3.2 má zdokumentovány zásady a postupy týkající se přijímaných typů a hodnoty kolaterálu,
 - 3.3 stanovuje odpovídajícím způsobem tržní hodnotu kolaterálu. Přecenění kolaterálu provádí alespoň jednou za 6 měsíců a dále vždy, když má důvod se domnívat, že došlo k významnému poklesu tržní hodnoty kolaterálu;
 4. kolaterál nebo jeho část není převeden na třetí osobu nebo zatížen právem třetí osoby; tím není dotčeno právo předat kolaterál nebo jeho část do úschovy, k uložení, ke skladování nebo do správy třetí osobou za podmínky, že jej tato osoba eviduje odděleně od svých vlastních aktiv;
 5. při používání jednoduché metody finančního kolaterálu je zbytková splatnost kolaterálu alespoň tak dlouhá jako zbytková splatnost expozice.

II. Majetkové zajištění uznatelné jen v rámci přístupu IRB

Kromě majetkového zajištění uznatelného v rámci všech přístupů lze v rámci přístupu IRB uznat ještě tyto typy zajištění:

1. Nemovitosti

a) Jako zajištění nemovitostmi lze uznat

1. obytné nemovitosti, které jsou nebo budou obývány nebo pronajímány k bydlení jejich vlastníkem a jsou vlastněny přímo nebo prostřednictvím vlastníkem založené společnosti, pokud se jedná o nemovitosti soukromých investičních společností, (*beneficial owner*),
2. podíly ve finských společnostech zajišťujících bytovou výstavbu (*Finnish residential housing companies*), které působí v souladu s finským zákonem o společnostech zajišťujících výstavbu budov z roku 1991 nebo odpovídajícími pozdějšími předpisy, pokud obytné nemovitosti jsou nebo budou vlastníkem obývány nebo pronajímány k bydlení,
3. nebytové nemovitosti na území jiného členského státu, pokud příslušný orgán dohledu považuje nebytové nemovitosti na svém území za uznatelné zajištění a jsou splněny podmínky, které pro jejich uznatelnost stanovil, nebo
4. podíly ve finských společnostech zajišťujících nebytovou výstavbu (*Finnish housing companies*), které působí v souladu s finským zákonem o společnostech zajišťujících výstavbu budov z roku 1991 nebo odpovídajícími pozdějšími předpisy.

b) Zajištění nemovitostmi lze uznat, pokud jsou splněny tyto podmínky:

1. hodnota nemovitosti není významně závislá na úvěrové kvalitě dlužníka. Tento požadavek nevylučuje situaci, kdy pouze makroekonomické faktory ovlivní hodnotu nemovitosti i plnění dlužníka;
2. riziko dlužníka není významně závislé na provozování dané nemovitosti nebo projektu, ale spíše závisí na schopnosti dlužníka splatit dluh z jiných zdrojů. To znamená, že splacení expozice není významně závislé na peněžních tocích plynoucích z nemovitosti poskytnuté jako zajištění. Tato podmínka nemusí být splněna u expozic zajištěných nemovitostmi na území členského státu, nevyžaduje-li u těchto nemovitostí její splnění příslušný orgán dohledu tohoto členského státu;
3. zajištění je právně účinné a vymahatelné ve všech příslušných právních rádech a v přiměřené době rovněž i zpeněžitelné;
4. povinná osoba pravidelně sleduje hodnotu nemovitosti, a to alespoň jednou za 3 roky v případě obytných nemovitostí a alespoň jednou za rok v případě nebytových nemovitostí. Častější sledování provádí při výrazných změnách podmínek na trhu. Pro sledování hodnoty nemovitostí a identifikaci těch, u nichž je nutné přecenění, lze využívat statistické metody. Pokud se lze domnívat, že hodnota nemovitosti mohla v porovnání se všeobecnými tržními hodnotami významně poklesnout, hodnotu nemovitosti přezkoumává nezávislý znalec (odhadce); za nezávislého znalce lze považovat osobu, která má potřebnou kvalifikaci, schopnosti a zkušenosti s oceňováním, nepodílí se na úvěrovém rozhodovacím procesu a je na něm nezávislá. U pohledávek vyšších než je částka odpovídající 3 000 000 EUR nebo 5 % kapitálu je hodnota nemovitostí přezkoumávána nezávislým znalcem alespoň jednou za 3 roky;
5. povinná osoba má jednoznačně zdokumentovány druhy nemovitostí, které přijímá jako zajištění, a své zásady a postupy pro poskytování úvěrů s tímto zajištěním,
6. povinná osoba ověřuje, že nemovitost je řádně pojištěna proti škodám.

2. Pohledávky

a) Jako zajištění lze uznat pohledávky vzniklé z obchodní transakce nebo z transakcí, jejichž původní splatnost není delší než 1 rok. Jako zajištění však nelze uznat

1. pohledávky související se sekuritizací, subparticipací nebo úvěrovými deriváty,
2. pohledávky vůči ekonomicky spjatým osobám či osobám propojeným s dlužníkem majetkově, organizačně nebo na základě ovládacích smluv, nebo
3. pohledávky vůči zaměstnancům dlužníka.

b) Zajištění pohledávkami lze uznat, pokud jsou splněny tyto podmínky:

1. nárok povinné osoby na uspokojení pohledávky se z tohoto zajištění je prvním v pořadí; za porušení této podmínky se nepovažuje, pokud nároku povinné osoby nebo osoby v regulovaném konsolidačním celku předcházejí nároky určitých přednostních věřitelů vyplývající z právních předpisů. Povinná osoba činí všechny úkony nezbytné ke splnění místních požadavků ohledně vymahatelnosti svých nároků z tohoto zajištění. Právo věřitele na plnění z pohledávek, které jsou předmětem zajištění, je důkladně, účinně a jednoznačně právně ošetřeno. Povinná osoba má k dispozici uspokojivý právní rozbor, který potvrzuje vymahatelnost smluv o zajištění pohledávkami ve všech příslušných právních řádech; za účelem trvalého zajištění vymahatelnosti se právní rozbor podle potřeby aktualizuje;
2. smlouvy týkající se zajištění pohledávkami jsou řádně zdokumentovány a obsahují jednoznačný a důkladný postup pro včasné uspokojení nároků ze zajištění;
3. povinnou osobou uplatňované postupy zajišťují dodržení všech právních podmínek nutných pro prohlášení selhání dlužníka a včasné uspokojení nároků ze zajištění. V případě selhání dlužníka nebo jeho finančních nebo ekonomických potíží je povinná osoba oprávněna postoupit pohledávky sloužící jako zajištění třetím osobám bez souhlasu dlužníků z těchto pohledávek;
4. povinná osoba uplatňuje řádné postupy pro určení úvěrového rizika spojeného s pohledávkami, zejména analyzuje finanční a ekonomickou situaci dlužníka, odvětví, ve kterém dlužník podniká, typy smluvních partnerů, se kterými dlužník obchoduje. Pokud povinná osoba neprovádí vlastní hodnocení úvěrového rizika smluvních partnerů dlužníka, ověřuje postupy, které k hodnocení používá dlužník, aby se ujistila o jejich spolehlivosti, dostatečnosti a důvěryhodnosti;
5. rozdíl (marže) mezi jmenovitou hodnotou pohledávek a zajištěnou hodnotou expozice odráží všechny příslušné faktory, zejména náklady na uspokojení nároků ze zajištění, koncentraci uvnitř souboru pohledávek zastavených nebo postoupených jedním dlužníkem a možné riziko koncentrace v rámci celkových expozic věřitele. Povinná osoba pohledávky průběžně sleduje, pravidelně kontroluje dodržování úvěrových podmínek, vliv případných právních či jiných omezení v souvislosti s ochranou životního prostředí a dodržování dalších zákonných požadavků;
6. pohledávky jsou diversifikovány a mezi úvěrovou kvalitou dlužníka a hodnotou pohledávky není významná pozitivní korelace. Při významné pozitivní korelaci jsou u souboru pohledávek v marži zohledněna doprovodná rizika vyplývající z této korelace;
7. povinná osoba má zdokumentovány postupy pro uspokojení nároků ze zajištění, zejména při selhání dlužníka, a to i v případech, kdy za běžných okolností je plněno dlužníkovi.

3. Movité věci

a) Jako zajištění lze uznat movité věci, pokud

1. existují likvidní trhy, které umožňují rychlé a ekonomicky efektivní zpeněžení těchto věcí,
2. existují všeobecně přijímané a veřejně dostupné tržní ceny těchto věcí a
3. povinná osoba je schopna prokázat, že nic nenasvědčuje tomu, že čistá realizovatelná hodnota těchto věcí sloužících jako zajištění by se významně odlišovala od tržních cen.

b) Zajištění movitými věcmi lze uznat, pokud jsou splněny tyto podmínky:

1. zajištění je právně účinné a vymahatelné ve všech příslušných právních řádech a v přiměřené době rovněž i zpeněžitelné. Nárok povinné osoby na uspokojení pohledávky z tohoto zajištění je prvním v pořadí; za porušení této podmínky se nepovažuje, pokud nároku povinné osoby nebo osoby v regulovaném konsolidačním celku předcházejí nároky určitých přednostních věřitelů vyplývající z právních předpisů;
2. povinná osoba pravidelně sleduje hodnotu těchto věcí, a to alespoň jednou ročně. Častější sledování provádí při výrazných změnách podmínek na trhu;

3. smlouva obsahuje podrobný popis předmětu zajištění a podrobné údaje o způsobu a četnosti (frekvenci) jeho přeceňování,
4. povinná osoba má jednoznačně zdokumentovány druhy movitých věcí, které přijímá jako zajištění,
5. povinná osoba ve své úvěrové politice stanovuje s ohledem na strukturu transakcí požadavky na movité věci týkající se jejich přiměřené hodnoty ve vztahu k hodnotě expozice, schopnosti snadno a včas tyto věci zpeněžit, schopnosti objektivně je ocenit a četnosti, s jakou je možné ocenění stanovit, včetně využití odborných odhadů nebo ocenění, a volatility nebo substitutu (proxy) volatility hodnoty těchto věcí,
6. prvotní ocenění i následné přeceňování plně zohledňuje jakékoli fyzické nebo morální opotřebení věcí; zvláštní pozornost je při tom věnována věcem citlivým na módnost a aktuálnost;
7. povinná osoba je oprávněna fyzicky kontrolovat stav věcí a uplatňuje zásady a postupy, které výkon práva fyzické kontroly upravují,
8. povinná osoba ověřuje, že věc je řádně pojištěna proti škodám.

4. Věci v leasingu

- a) Pohledávky z leasingu lze považovat za expozice zajištěné předmětem leasingu, pokud poměr hodnoty zajištění k hodnotě expozice dosahuje alespoň požadované minimální míry zajištění (dolní prahová hodnota C*). Způsob stanovení této hodnoty je uveden v příloze č. 16 této vyhlášky.
- b) Předmět leasingu lze uznat jako zajištění, pokud
 1. se jedná o nemovitost nebo movitou věc splňující podmínky uznatelnosti pro daný typ zajištění stanovené touto vyhláškou,
 2. pronajímatel uplatňuje důkladné postupy v oblasti řízení rizik s ohledem na způsob využití předmětu leasingu, jeho stáří a plánovanou dobu používání, včetně přiměřeného sledování hodnoty předmětu leasingu,
 3. pronajímatel je vlastníkem předmětu leasingu a
 4. rozdíl mezi hodnotou expozice a tržní hodnotou předmětu leasingu není významný v poměru k celkové míře snížení úvěrového rizika přiřazené danému předmětu leasingu; není-li tato podmínka splněna, lze předmět leasingu uznat pouze pokud je tento rozdíl zohledněn při výpočtu hodnoty LGD nebo při stanovení míry snížení úvěrového rizika.

B. Osobní zajištění

- a) K osobnímu zajištění uznatelnému v rámci všech přístupů a metod se řadí
 1. bankovní záruky, ručení a vybrané právní instituty plnící obdobnou funkci (dále jen „záruky“),
 2. úvěrové deriváty a
 3. ostatní osobní zajištění.
- b) Jsou-li splněny podmínky uznatelnosti, lze obdobně jako k zárukám přistupovat k ostatnímu osobnímu zajištění, kterým se rozumí
 1. hotovostní kolaterál u osoby odlišné od povinné osoby, jejíž expozice se zajišťuje (dále jen „hotovostní kolaterál u třetí osoby“),
 2. nástroj splatný na vyžádání vydaný osobou odlišnou od povinné osoby, jejíž expozice se zajišťuje, (dále jen „nástroj splatný na vyžádání“) a
 3. životní pojištění.
- c) Jako poskytovatele osobního zajištění lze v rámci standardizovaného přístupu i přístupu IRB uznat

1. centrální vlády nebo centrální banky,
 2. regionální vlády nebo místní orgány,
 3. mezinárodní rozvojové banky,
 4. mezinárodní organizace, pokud se expozicím vůči nim přiřazuje v rámci standardizovaného přístupu riziková váha 0 %,
 5. organizace veřejného sektoru, pokud se k expozicím vůči nim přistupuje v rámci standardizovaného přístupu obdobně jako k expozicím vůči institucím nebo centrálním vládám,
 6. instituce,
 7. finanční instituce, se kterými se v rámci standardizovaného přístupu zachází jako s institucemi, nebo
 8. ostatní právnické osoby, včetně osob ovládajících povinnou osobu nebo povinnou osobou ovládaných či přidružených osob, pokud
 - 8.1 pro ně je zapsanou ratingovou agenturou stanoven rating, na jehož základě se v rámci standardizovaného přístupu podnikové expozici vůči takovéto osobě přiřazuje riziková váha nejvýše 50 %, nebo
 - 8.2 pro ně není zapsanou ratingovou agenturou stanoven rating, ale povinná osoba používá přístup IRB, s tím, že podle interního ratingu je hodnota PD těchto osob stejná jako u ratingů zapsaných ratingových agentur, na jejichž základě se v rámci standardizovaného přístupu podnikové expozici vůči takovéto osobě přiřazuje riziková váha nejvýše 50 %.
- d) Používá-li povinná osoba přístup IRB, lze poskytovatele osobního zajištění uznat, pokud povinná osoba tyto poskytovatele interně ohodnocuje obdobně jako dlužníky.
- e) Používá-li povinná osoba přístup IRB, lze pro účely zohlednění dvojího selhání zohlednit zajištění, jehož poskytovatelem jsou
1. instituce,
 2. pojišťovny,
 3. zajišťovny, nebo
 4. exportní úvěrové agentury.
- f) Aby bylo možné dvojí selhání v rámci přístupu IRB zohlednit, musí poskytovatel zajištění splňovat tyto podmínky:
1. poskytovatel zajištění má dostatečné odborné znalosti v oblasti poskytování osobního zajištění úvěrového rizika,
 2. poskytovatel zajištění podléhá obdobné regulaci, jako stanovují pravidla v této vyhlášce, nebo měl v době, kdy bylo poskytnuto zajištění expozice, externí rating zapsané ratingové agentury, který odpovídá třetímu stupni úvěrové kvality nebo lepšímu podle pravidel pro stanovení rizikových vah pro podnikové expozice v rámci standardizovaného přístupu,
 3. poskytovatel zajištění měl v době, kdy bylo poskytnuto zajištění, nebo v jakémkoli časovém období poté, interní rating s hodnotou PD, která je stejná nebo nižší než hodnota PD, která je spojena s druhým stupněm úvěrové kvality nebo lepším podle pravidel pro stanovení rizikových vah pro podnikové expozice v rámci standardizovaného přístupu,
 4. poskytovatel zajištění má interní rating s hodnotou PD, která je stejná nebo nižší než ta, která je spojena s třetím stupněm úvěrové kvality nebo lepším podle pravidel pro stanovení rizikových vah pro podnikové expozice v rámci standardizovaného přístupu.
- g) V případě zajištění poskytnutého exportní úvěrovou agenturou se v případě zohlednění dvojího selhání v rámci přístupu IRB nezohlední případná explicitní protizáruka vydaná centrální vládou. Protizárukou se rozumí záruka, která zajišťuje nároky věřitele vyplývající z jiné záruky.

1. Záruky

- a) Zajištění zárukou lze uznat, pokud jsou splněny tyto základní a dodatečné podmínky.
- b) Základní podmínky uznatelnosti záruk jsou tyto:
1. záruka představuje přímý závazek poskytovatele zajištění,
 2. rozsah záruky je jednoznačně vymezený a nesporný,
 3. záruka neobsahuje ustanovení, jehož splnění by bylo mimo přímou kontrolu věřitele a které by
 - 3.1 poskytovateli zajištění umožňovalo toto zajištění jednostranně zrušit,
 - 3.2 zvyšovalo skutečné náklady na zajištění v případě zhoršení úvěrové kvality zajištěné expozice,
 - 3.3 poskytovateli zajištění umožňovalo neplnit včas v případě, že původní dlužník nezaplatil jakoukoli splatnou částku, nebo
 - 3.4 poskytovateli zajištění umožňovalo zkrátit dobu platnosti tohoto zajištění;
 4. záruka je právně účinná a vymahatelná ve všech příslušných právních rádech,
 5. povinná osoba je schopna prokázat, že má k dispozici systémy k řízení možné koncentrace rizika v důsledku používání záruk,
 6. povinná osoba je schopna prokázat, jak je její strategie při využívání záruk propojena s řízením jejího celkového rizikového profilu.
- c) Dodatečné podmínky uznatelnosti záruk jsou tyto:
1. v případě prodlení dlužníka s plněním jakékoli částky má věřitel právo požadovat včasné plnění od poskytovatele zajištění; toto plnění není podmíněno povinností věřitele vymáhat svůj nárok nejprve po dlužníkovi. V případě záruky poskytnuté osobou, která je uznatelným poskytovatelem protizáruk podle písmene d), se má za to, že tato podmínka je splněna, pokud je povinná osoba schopna prokázat, že ochranný účinek záruky před ztrátami, včetně ztrát vyplývajících z neplacení jiných druhů plateb, ke kterým je dlužník zavázán, opravňuje k takovému postupu, nebo pokud má povinná osoba právo obdržet včas od poskytovatele zajištění předběžné plnění. Výše tohoto plnění se stanoví jako spolehlivý odhad výše ekonomické ztráty včetně ztrát vyplývajících z neplacení příslušenství a jiných druhů plateb, ke kterým je dlužník zavázán, a kterou věřitel pravděpodobně utrpí poměrně k výši krytí poskytnutého zárukou. Obdobně se postupuje u záruk v rámci uznaného ručitelského systému (*mutual guarantee schemes*) a u protizáruk. V případě úvěrů zajištěných obytnou nemovitostí je jako osobní zajištění uznatelná i záruka, která splňuje podmínky uvedené v tomto odstavci a podmínku, že záruka neobsahuje ustanovení, jehož splnění by bylo mimo přímou kontrolu věřitele a které by poskytovateli zajištění umožňovalo zbavit se povinnosti platit včas v případě, že původní dlužník nezaplatil jakoukoli splatnou částku v celkové lhůtě 24 měsíců;
 2. záruka je výslovný a řádně zdokumentovaný závazek poskytovatele zajištění;
 3. záruka pokrývá všechny druhy plateb, které má dlužník provést v souvislosti se svým závazkem vůči věřiteli; pokud jsou určité typy plateb dlužníka ze záruky vyloučeny, uznaná hodnota záruky se upravuje tak, aby odrážela toto omezené krytí.
- d) Protizáruku lze uznat jako zajištění zárukou, pokud jsou splněny tyto podmínky:
1. poskytovatelem protizáruky je
 - 1.1 centrální vláda nebo centrální banka,
 - 1.2 regionální vláda nebo místní orgán nebo organizace veřejného sektoru, pokud se k expozicím vůči nim přistupuje v rámci standardizovaného přístupu jako k expozicím vůči centrální vládě v témže právním rádu,
 - 1.3 mezinárodní rozvojová banka nebo mezinárodní organizace, pokud se expozicím vůči nim přiřazuje v rámci standardizovaného přístupu riziková váha 0 %,
 - 1.4 organizace veřejného sektoru, pokud se k expozicím vůči ní přistupuje v rámci standardizovaného přístupu jako k expozicím vůči institucím, nebo
 - 1.5 jiný subjekt, pokud je jím poskytnutá protizáruka přímo zajištěna jedním z

- předcházejících subjektů,
2. protizáruka plně pokrývá úvěrové riziko expozice,
 3. záruka i protizáruka splňují podmínky uznatelnosti záruk, s výjimkou podmínky přímého zajištění expozice v případě protizáruky,
 4. povinná osoba je schopna prokázat, že zajištění je důkladné a že nic z historické zkušenosti nenaznačuje, že zajištění protizárukou by poskytovalo menší jistotu než zajištění přímou zárukou vystavenou daným poskytovatelem protizáruky.

2. Úvěrové deriváty

- a) Jako zajištění lze uznat tyto úvěrové deriváty a nástroje, které mohou být z těchto úvěrových derivátů složeny:
 1. swapy úvěrového selhání,
 2. swapy veškerých výnosů; tento úvěrový derivát však nelze uznat jako zajištění, pokud příjemce zajištění nezohledňuje čisté příjmy z derivátu při snížení hodnoty zajišťované expozice (snížením reálné hodnoty nebo úpravou ocenění), nebo
 3. úvěrové dluhové cenné papíry; k úvěrovým dluhovým cenným papírům vydaným povinnou osobou se přistupuje jako k hotovostnímu kolaterálu, a to do výše přijaté hotovosti.
- b) Z vnitřních obchodů lze uznat jako zajištění úvěrového rizika expozice v investičním portfoliu úvěrový derivát zařazený do obchodního portfolia, pokud úvěrové riziko z tohoto derivátu je z obchodního portfolia převedeno na třetí osobu. Splňují-li vnitřní úvěrové deriváty podmínky uznatelnosti zajištění, přistupuje se k nim jako k osobnímu zajištění.
- c) Zajištění úvěrovým derivátem lze uznat, pokud jsou splněny základní podmínky uznatelnosti jako v případě záruk, a dále jsou splněny tyto dodatečné podmínky:
 1. úvěrový derivát zahrnuje alespoň tyto úvěrové události:
 - 1.1 nezaplacení částek splatných v souladu s podmínkami podkladového nástroje, které jsou platné v době tohoto nezaplacení (s dobou odkladu, která je téměř stejná nebo kratší než doba odkladu podkladového nástroje),
 - 1.2 povolení reorganizace nebo oddlužení anebo prohlášení konkursu na majetek dlužníka nebo písemné prohlášení o neschopnosti obecně platit své dluhy v termínu jejich splatnosti, a podobné skutečnosti,
 - 1.3 restrukturalizaci podkladového nástroje vyžadující prominutí nebo odložení splátek jistiny nebo příslušenství, které vede k úvěrové ztrátě, zejména k úpravě ocenění s dopadem do výkazu zisku a ztráty; pokud není tato úvěrová událost zahrnuta, úvěrový derivát lze uznat, je-li jeho uznatelná hodnota snížena v souladu s přílohou upravující výpočet účinků technik snižování úvěrového rizika;
 2. umožňuje-li úvěrový derivát vypořádání v penězích, povinná osoba má důkladné oceňovací postupy pro spolehlivý odhad ztráty. Je jednoznačně stanovena lhůta, ve které je provedeno přecenění podkladového nástroje v závislosti na úvěrové události;
 3. je-li pro účely vypořádání vyžadováno právo a schopnost příjemce zajištění převést podkladový nástroj na poskytovatele zajištění, podmínky podkladového nástroje stanovují, že jakýkoliv požadovaný souhlas s takovýmto převodem nelze bezdůvodně odepřít,
 4. jsou jednoznačně vymezeny osoby odpovědné za určení, zda nastala úvěrová událost, s tím, že se nemůže jednat o výlučnou odpovědnost poskytovatele zajištění. Příjemce zajištění má právo a je schopen informovat poskytovatele zajištění o tom, že nastala úvěrová událost;
 5. dochází-li k nesouladu mezi podkladovým a referenčním nástrojem,
 - 5.1 referenční nástroj je postaven na roveň (pari passu) podkladovému nástroji nebo mu je podřízen (junior) a

5.2 podkladový a referenční nástroj jsou vydány stejnou osobou a obsahují právně vymahatelné doložky křížového selhání a křížového urychlení.

Referenčním nástrojem se rozumí nástroj použitý pro účely stanovení výše hotovostního vypořádání nebo hodnoty převáděného nástroje nebo pro účely určení, zda nastala úvěrová událost.

- d) Pokud je koš expozič zajištěn úvěrovým derivátem prvního selhání, může se upravit výpočet hodnoty rizikově vážené expozice a výše očekávané úvěrové ztráty z té expozice, která by bez zajištění měla nejnižší hodnotu rizikově vážené expozice, pokud je hodnota této expozice nižší nebo rovná hodnotě zajištění.
- e) Pokud je koš expozič zajištěn úvěrovým derivátem n-tého selhání, může příjemce zajištění toto zajištění uznat pro výpočet hodnot rizikově vážených expozič a výší očekávaných úvěrových ztrát pouze tehdy, pokud bylo zajištění poskytnuto také pro předcházejících (n-1) selhání, nebo pokud již (n-1) selhání nastalo. V takovém případě se bude postupovat podle metodologie stanovené pro deriváty prvního selhání, odpovídajícím způsobem upravené pro produkty n-tého selhání.

3. Záruky a úvěrové deriváty v případě dvojího selhání

Používá-li povinná osoba přístup IRB, dvojí selhání lze v případě zajištění zárukou nebo úvěrovým derivátem zohlednit, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) podkladový nástroj se vztahuje k:
 - 1. podnikové expozici v rámci přístupu IRB, s výjimkou expozič vůči pojišťovněm a zajišťovněm,
 - 2. expozičím vůči regionální vládě, místnímu orgánu nebo organizaci veřejného sektoru, s níž se v rámci přístupu IRB nezachází jako s expozicí vůči centrální vládě nebo centrální bance,
 - 3. expozici vůči malému nebo střednímu podnikateli, která splňuje podmínky pro zařazení do kategorie retailových expozič v rámci přístupu IRB,
- b) dlužníci nejsou osobami jednajícími ve shodě²⁷ s poskytovatelem zajištění,
- c) expozice je zajištěna jedním z těchto nástrojů:
 - 1. úvěrovými deriváty na jedno jméno (single-name unfunded credit derivatives) nebo zárukami na jedno jméno (single-name guarantees),
 - 2. produkty v koši prvního selhání - dvojí selhání se zohlední v rámci koše u toho aktiva, které má nejnižší hodnotu rizikově vážené expozice, nebo
 - 3. produkty v koši n-tého selhání - dvojí selhání se zohlední pouze v případě, že bylo získáno také uznatelné zajištění pro předcházejících (n-1) selhání, nebo již v rámci koše došlo k selhání u (n-1) aktiv. Dvojí selhání se zohlední v rámci koše u toho aktiva, které má nejnižší hodnotu rizikově vážené expozice;
- d) zajištění splňuje základní a dodatečné podmínky pro záruky a úvěrové deriváty, včetně ustanovení o nesouladu mezi podkladovým a referenčním nástrojem,
- e) riziková váha dané expozice před zohledněním dvojího selhání nezohledňuje žádným způsobem zajištění,
- f) povinná osoba má právo na platbu od poskytovatele zajištění a očekává, že ji obdrží, aniž by

²⁷ § 66b zákona č. 513/1991 Sb.

musela podnikat právní kroky a vymáhat platbu na dlužníkovi. Do té míry, jak je to možné, podnikne povinná osoba kroky, aby se ujistila, že poskytovatel zajištění je ochoten okamžitě zaplatit, pokud dojde k úvěrové události;

- g) zajištění pokryje všechny úvěrové ztráty vzniklé na zajištěné části expozice, ke kterým dojde v důsledku úvěrových událostí uvedených ve smlouvě,
- h) pokud má podle splátkového kalendáře dojít k fyzickému vypořádání, pak musí existovat právní jistota ohledně možnosti dodat podkladový nástroj. Pokud má povinná osoba v úmyslu dodat jiný nástroj než podkladový nástroj, musí zajistit, aby tento nástroj byl dostatečně likvidní, aby ho povinná osoba byla schopna koupit pro dodání v souladu se smlouvou;
- i) podmínky zajištění úvěrového rizika musí být právně potvrzeny v písemné podobě jak poskytovatelem zajištění úvěrového rizika, tak povinnou osobou,
- j) instituce musí mít zavedený postup pro zjištění významné korelace mezi úvěruschopností poskytovatele zajištění a dlužníka podkladového nástroje, s výjimkou faktoru systematického rizika,
- k) v případě zajištění proti riziku rozmělnění nesmí být prodejce nakoupených pohledávek osobou jednající ve shodě s poskytovatelem zajištění.

4. Ostatní osobní zajištění

- a) Hotovostní kolaterál u třetí osoby lze uznat, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - 1. jedná se o peněžitou pohledávku vůči instituci, která není v její správě a jež je zastavena, anebo postoupena, ve prospěch povinné osoby,
 - 2. právo ze zajištění je bezpodmínečné a nezrušitelné bez souhlasu povinné osoby,
 - 3. instituce plní pohledávku výlučně ve prospěch povinné osoby nebo jiných osob se souhlasem povinné osoby a
 - 4. právo ze zajištění je účinné a vymahatelné ve všech příslušných právních řádech.
- b) Nástroj splatný na vyžádání lze uznat, pokud je vydán institucí a jsou splněny podmínky uznatelnosti pro finanční kolaterál.
- c) Životní pojištění lze uznat, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - 1. pohledávka na výplatu pojistného plnění, anebo odkupného, je zastavena, anebo postoupena, ve prospěch povinné osoby, jejíž expozice se zajišťuje,
 - 2. právo ze zajištění je účinné a vymahatelné ve všech příslušných právních řádech,
 - 3. povinná osoba je informována o jakémkoli nezaplacení pojistného,
 - 4. povinná osoba je v případě selhání dlužníka oprávněna zrušit pojištění a požadovat výplatu odkupného,
 - 5. odkupné je splatné bez zbytečného odkladu a jeho výše je zřejmá a neredukovatelná,
 - 6. výplatu pojistného plnění, anebo odkupného, ve prospěch jiné osoby lze provést jen se souhlasem povinné osoby a
 - 7. na výkon činnosti pojistitele se vztahují příslušné předpisy Evropské unie upravující reorganizaci a likvidaci pojišťoven a životní pojištění²⁹, anebo právní předpisy a pravidla výkonu dohledu, které jsou obdobné právnímu režimu uplatňovanému v členských státech.

³⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/17/ES ze dne 19. března 2001 o reorganizaci a likvidaci pojišťoven. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

Metody a podmínky pro zohledňování účinků technik snižování úvěrového rizika

I. Vymezení pojmů

Pro účely této přílohy se rozumí hlavním účastníkem trhu

- a) centrální vláda nebo centrální banka s externím ratingem zapsané ratingové agentury nebo exportní úvěrové agentury, který odpovídá v rámci standardizovaného přístupu čtvrtému nebo lepšímu stupni úvěrové kvality pro expozice vůči centrálním vládám a centrálním bankám. Pro tyto účely se obdobně přistupuje k
 - 1. regionálním vládám a místním orgánům, s expozicemi vůči nimž se zachází v rámci standardizovaného přístupu jako s expozicemi vůči centrální vládě v témže právním řádu,
 - 2. organizacím veřejného sektoru, s expozicemi vůči nimž se zachází v rámci standardizovaného přístupu jako s expozicemi vůči centrálním vládám,
 - 3. mezinárodním rozvojovým bankám, kterým lze v rámci standardizovaného přístupu přiřazovat rizikovou váhu 0 %, nebo
 - 4. mezinárodním organizacím, kterým lze v rámci standardizovaného přístupu přiřazovat rizikovou váhu 0 %;
- b) instituce,
- c) pojišťovna nebo jiná finanční instituce, které lze v rámci standardizovaného přístupu přiřazovat rizikovou váhu 20 %, nebo v případě úvěrových institucí uplatňujících přístup IRB finanční instituce, která nemá externí rating zapsané ratingové agentury, avšak má interní rating s hodnotou PD odpovídající pravděpodobnosti selhání spojené s externím ratingem zapsané ratingové agentury, kterému byl příslušným orgánem dohledu přiřazen druhý stupeň externího ratingu nebo lepší podle pravidel pro stanovení rizikových vah pro podnikové expozice v rámci přístupu IRB,
- d) fond kolektivního investování, nad nímž je vykonáván dohled a který zároveň splňuje kapitálové požadavky nebo omezení ohledně výše zadlužení,
- e) penzijní fond, nad nímž je vykonáván dohled, nebo
- f) uznané clearingové centrum.

II. Metody a podmínky pro zohledňování účinků majetkového zajištění

Výběr metody pro zohledňování účinků majetkového zajištění a s tím související podmínky závisejí na tom, zda majetkové zajištění je ve formě

- 1. započtení,
- 2. finančního kolaterálu,
- 3. nemovitosti,
- 4. pohledávek,
- 5. movitých věcí, nebo
- 6. věcí v leasingu.

1. Dohoda o rozvahovém započtení

Jde-li o dohodu o rozvahovém započtení, věřitel s úvěry a vklady, které jsou předmětem započtení, zachází jako s hotovostním kolaterálem a používá pro ně metody stanovené pro finanční kolaterál.

2. Rámcová dohoda o započtení

- a) Jde-li o rámcovou dohodu o započtení, lze v rámci standardizovaného přístupu i přístupu IRB používat
1. komplexní metodu finančního kolaterálu, nebo
 2. metodu založenou na vlastních modelech, a to při splnění podmínek, které s jednotlivými metodami souvisejí.
- b) Při použití komplexní metody finančního kolaterálu se stanovuje plně upravená hodnota expozice (E^*), a to s využitím regulačních koeficientů volatility podle tabulek č. 1 až 4 v této příloze, nebo koeficientů volatility stanovených na základě vlastních odhadů; ustanovení týkající se stanovení koeficientů volatility uvedená u finančního kolaterálu se použijí obdobně. Při výpočtu plně upravené hodnoty expozice (E^*) se postupuje takto:
1. vypočítá se čistá pozice pro každý typ cenných papírů nebo komodit; od celkové hodnoty cenných papírů nebo komodit daného typu půjčených, prodaných nebo poskytnutých podle rámcové dohody o započtení se odečte celková hodnota cenných papírů nebo komodit daného typu vypůjčených, nakoupených nebo přijatých podle rámcové dohody o započtení. Pro tyto účely se typem cenných papírů rozumí cenné papíry vydané stejnou osobou, se stejným datem emise, stejně stanovenou splatností a stejnou dobou držení, s nimiž jsou spojena stejná práva a povinnosti;
 2. vypočítá se čistá pozice v každé měně, ledaže jde o měnu vypořádání podle rámcové dohody o započtení; od celkové hodnoty cenných papírů v každé jednotlivé měně, půjčených, prodaných nebo poskytnutých podle rámcové dohody o započtení, zvýšené o hodnotu hotovosti v dané měně, půjčené nebo převedené podle rámcové dohody o započtení, se odečte celková hodnota cenných papírů v dané měně, vypůjčených, nakoupených nebo přijatých podle rámcové dohody o započtení, zvýšená o hodnotu hotovosti v dané měně, vypůjčené nebo přijaté podle této dohody,
 3. stanoví se absolutní hodnota kladné nebo záporné čisté pozice v každém typu cenných papírů nebo komodit a upraví se o příslušný koeficient volatility. Stanoví se absolutní hodnota čisté pozice v každé měně, ledaže jde o měnu vypořádání podle rámcové dohody o započtení, a upraví se o příslušný koeficient volatility pro nesoulad měn;
 4. plně upravená hodnota expozice (E^*) se při použití komplexní metody finančního kolaterálu stanovuje podle vztahu:

$$E^* = \max \left\{ 0; \left(\sum E - \sum C \right) + \sum (E_s \cdot H_s) + \sum (E_{fx} \cdot H_{fx}) \right\},$$

- kde:
E^*	označuje plně upravenou hodnotu expozice,
E	označuje hodnotu expozice stanovenou podle ustanovení pro standardizovaný přístup nebo přístup IRB bez ohledu na existující zajištění expozice,
C	označuje hodnotu obdrženého zajištění,

E_s	označuje absolutní hodnotu čisté pozice v každém cenném papíru nebo komoditě,
H_s	označuje koeficient volatility pro absolutní hodnotu čisté pozice v cenném papíru nebo komoditě,
E_{fx}	označuje absolutní hodnotu čisté pozice v každé měně, ledaže jde o měnu vypořádání podle rámcové dohody o započtení,
H_{fx}	označuje koeficient volatility pro nesoulad měn expozice a zajištění.

c) Metodu založenou na vlastních modelech (VaR modely) lze používat pro stanovení plně upravené hodnoty expozice (E^*) vyplývající z použití rámcové dohody o započtení, ledaže jde o transakce s deriváty. Tato metoda zohledňuje vliv korelace mezi pozicemi v cenných papírech, které jsou předmětem rámcové dohody o započtení, i likviditu dotčených nástrojů. Vlastní modely použité v této metodě poskytují odhady možné změny hodnoty nezajištěné expozice ($\text{suma}E - \text{suma}C$).

d) S použitím metody založené na vlastních modelech souvisejí tyto podmínky:

1. metodu založenou na vlastních modelech lze pro výpočet hodnot rizikově vážených expozic používat při uplatňování standardizovaného přístupu i přístupu IRB. Pokud se povinná osoba rozhodne tuto metodu používat, činí tak u všech protistran a u všech cenných papírů. Nemusí tak postupovat u nevýznamných portfolií; u nich může používat komplexní metodu finančního kolaterálu s regulatorními koeficienty volatility nebo s vlastními odhady koeficientů volatility;
2. metodu založenou na vlastních modelech lze používat, pokud je povinná osoba oprávněna používat vlastní modely pro výpočet kapitálových požadavků k úvěrovému nebo tržnímu riziku obchodního portfolia,
3. povinná osoba, která není oprávněna používat vlastní modely pro výpočet kapitálových požadavků k úvěrovému nebo tržnímu riziku obchodního portfolia, může požádat oprávněný orgán dohledu o souhlas s jejich používáním pro účely výpočtu plně upravené hodnoty expozice (E^*), která vyplývá z použití rámcové dohody o započtení, metodou založenou na vlastních modelech. Je přitom schopna prokázat, že její systém řízení rizik vyplývajících z transakcí podle rámcové dohody o započtení je koncepčně správný a je zajištěno jeho řádné a spolehlivé uplatňování. Povinná osoba je také schopna prokázat splnění požadavků, které jsou stanoveny pro VaR modely pro výpočet kapitálových požadavků k tržnímu riziku obchodního portfolia;
4. 5denní doba držení se přiřazuje repo obchodům s cennými papíry nebo půjčkám či výpůjčkám cenných papírů, 10denní doba držení se přiřazuje ostatním transakcím; pokud by tato doba držení nebyla přiměřená vzhledem k likvidnosti daného nástroje, minimální doba držení se zvýší;
5. vlastní modely lze používat i pro maržové obchody, pokud jsou pokryty dvoustrannou rámcovou dohodou splňující podmínky stanovené pro výpočet hodnoty expozice s rizikem protistrany a oprávněný orgán dohledu k jejich použití udělil souhlas,
6. plně upravená hodnota expozice (E^*) se při použití metody založené na vlastních modelech stanovuje podle vztahu:

$$E^* = \max \left\{ 0; \left(\sum E - \sum C \right) + VaR \right\},$$

kde: E^* označuje plně upravenou hodnotu expozice,

$\Sigma E - \Sigma C$	označuje hodnotu nezajištěné expozice,
E	označuje hodnotu expozice stanovenou podle ustanovení pro standardizovaný přístup nebo přístup IRB v případě, že by neexistovalo zajištění úvěrového rizika,
C	označuje hodnotu vypůjčených, nakoupených nebo přijatých cenných papírů nebo vypůjčené či přijaté hotovosti v případě každé takové expozice,
VaR	označuje výstup modelu za předchozí pracovní den.

- e) V případě expozic z repo obchodů, půjček nebo výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo maržových obchodů podle rámcových dohod o započtení plně upravená hodnota expozice (E*) nahrazuje hodnotu expozice (E).

3. Finanční kolaterál

- a) Jde-li o finanční kolaterál, lze v rámci
1. standardizovaného přístupu používat buď jednoduchou metodu finančního kolaterálu, nebo komplexní metodu finančního kolaterálu. Používat zároveň jednoduchou i komplexní metodu finančního kolaterálu není možné, ledaže tak povinná osoba činí pro účely § 92 odst. 1 a 2. Povinná osoba prokáže České národní bance, že toto výjimečné použití obou metod není prováděno selektivně za účelem snížení minimálních kapitálových požadavků a nevede k obcházení pravidel obezřetnosti,
 2. přístupu IRB používat komplexní metodu finančního kolaterálu.
- b) S hotovostí, cennými papíry či komoditami nakoupenými, vypůjčenými nebo přijatými v rámci repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo maržových obchodů se zachází jako s finančním kolaterálem.
- c) Podle jednoduché metody finančního kolaterálu hodnota uznatelného finančního kolaterálu odpovídá jeho tržní hodnotě stanovené v souladu s podmínkami uznatelnosti finančního kolaterálu. Při použití jednoduché metody finančního kolaterálu se při stanovení rizikové váhy expozice nebo její části ve výši, která odpovídá tržní hodnotě uznatelného finančního kolaterálu (dále v této příloze jen „zajištěná část hodnoty expozice“) postupuje takto:
1. Zajištěné části hodnoty expozice, lze přiřazovat rizikovou váhu 0 %, jde-li o
 - 1.1 zajištěnou část hodnoty expozice z repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů splňujících podmínky pro použití koeficientu volatility 0 %. Pokud protistrana v takové transakci není hlavním účastníkem trhu, riziková váha zajištěné části hodnoty expozice je alespoň 10 %;
 - 1.2 zajištěnou část hodnoty expozice z mimoburzovních derivátů, které jsou denně tržně přeceňovány, jsou zajištěny hotovostním kolaterálem a nedochází u nich k nesouladu měn. Pokud jsou zajištěny dluhovými cennými papíry vydanými centrálními vládami nebo centrálními bankami, kterým se v rámci standardizovaného přístupu přiřazuje riziková váha 0 %, riziková váha zajištěné části hodnoty expozice je alespoň 10 %. Pro tyto účely lze obdobně nakládat s dluhovými cennými papíry vydanými
 - 1.2.1. regionálními vládami nebo místními orgány, pokud se k expozicím vůči nim přistupuje v rámci standardizovaného přístupu jako k expozicím vůči centrální vládě v témže právním řádu,

- 1.2.2 mezinárodními rozvojovými bankami, pokud se expozicím vůči nim přiřazuje v rámci standardizovaného přístupu riziková váha 0 %, nebo
 - 1.2.3 mezinárodními organizacemi, pokud se expozicím vůči nim přiřazuje v rámci standardizovaného přístupu riziková váha 0 %;
 - 1.3 transakce, kdy expozice i finanční kolaterál jsou ve stejné měně a zároveň finanční kolaterál je v podobě hotovostního kolaterálu nebo dluhových cenných papírů vydaných centrálními vládami nebo centrálními bankami, kterým se v rámci standardizovaného přístupu přiřazuje riziková váha 0 %. Tržní hodnota těchto cenných papírů se pro účely stanovení zajištěné části hodnoty expozice snižuje o 20 %. Pro tyto účely lze obdobně nakládat s dluhovými cennými papíry vydanými
 - 1.3.1 regionálními vládami a místními orgány, kterým lze v rámci standardizovaného přístupu přiřazovat obdobnou rizikovou váhu jako expozicím vůči centrální vládě v témže právním řádu,
 - 1.3.2 mezinárodními rozvojovými bankami, kterým lze v rámci standardizovaného přístupu přiřazovat rizikovou váhu 0 %, nebo
 - 1.3.3 mezinárodními organizacemi, kterým lze v rámci standardizovaného přístupu přiřazovat rizikovou váhu 0 %.
 2. V ostatních případech se zajištěné části hodnoty expozice přiřazuje riziková váha, která by v rámci standardizovaného přístupu přímo náležela expozici představované nástrojem použitým jako finanční kolaterál, avšak alespoň 20 %.
 3. Zbývající části hodnoty expozice se přiřazuje riziková váha, která by v rámci standardizovaného přístupu náležela nezajištěné expozici vůči dané protistraně.
 4. Hodnotou expozice podrozvahové položky podle přílohy č. 6 této vyhlášky se pro tyto účely rozumí 100 % její hodnoty a nikoli hodnota expozice podle § 87 odst. 3.
- d) Při použití komplexní metody finančního kolaterálu se stanovuje plně upravená hodnota expozice (E^*), a to s využitím regulatorních koeficientů volatility podle tabulek č. 1 až 4 v této příloze, nebo koeficientů volatility stanovených na základě vlastních odhadů. Při výpočtu plně upravené hodnoty expozice (E^*) se postupuje takto:
1. Tržní hodnota finančního kolaterálu se upravuje pomocí koeficientů volatility o cenovou volatilitu a volatilitu měny. Úprava pomocí koeficientu volatility pro nesoulad měn se provádí, pokud finanční kolaterál není ve stejné měně jako expozice. Jde-li o mimoburzovní deriváty podle uznané rámcové dohody o započtení, úprava pomocí koeficientu volatility pro nesoulad měn se provádí, pokud finanční kolaterál je v jiné měně než je měna vypořádání mimoburzovních derivátů. Jsou-li mimoburzovní deriváty podle uznané rámcové dohody o započtení v různých měnách, používá se jeden koeficient volatility pro nesoulad měn.
 2. Jde-li o transakce podle rámcové dohody o započtení, která splňuje podmínky uznatelnosti, stanovuje se plně upravená hodnota expozice (E^*) podle vztahů uvedených v bodě o rámcové dohodě o započtení.
 3. Jde-li o ostatní transakce, stanovuje se plně upravená hodnota expozice (E^*) podle vztahů:

$$C_{\text{vz}} = C \cdot (1 - H_c - H_{fx}),$$

kde: C_{va} označuje tržní hodnotu finančního kolaterálu upravenou o cenovou volatilitu a volatilitu měny,

C označuje tržní hodnotu finančního kolaterálu,

H_c označuje koeficient volatility pro cenovou volatilitu finančního kolaterálu,

H_{fx} označuje koeficient volatility pro nesoulad měn expozice a kolaterálu,

$$E_{vz} = E \cdot (1 + H_e),$$

kde: E_{va} označuje hodnotu expozice upravenou o volatilitu; jde-li o mimoburzovní deriváty, $E_{va} = E$;

E označuje hodnotu expozice stanovenou podle ustanovení pro standardizovaný přístup, anebo přístup IRB, bez ohledu na existující zajištění expozice; jde-li o podrozvahové položky podle přílohy č. 6 této vyhlášky, anebo podle přílohy č. 13 bodu IV.1 písm. k) této vyhlášky, hodnota expozice pro tyto účely odpovídá jejich účetní hodnotě po odečtení rezerv násobené konverzním faktorem 100 %;

H_e označuje koeficient volatility pro expozici,

$$E^* = \max\{0, E_{vz} - C_{vam}\},$$

kde: E^* označuje plně upravenou hodnotu expozice,

E_{va} označuje hodnotu expozice upravenou o volatilitu; jde-li o mimoburzovní deriváty, $E_{va} = E$;

C_{vam} označuje tržní hodnotu finančního kolaterálu upravenou o cenovou volatilitu a volatilitu měny (C_{va}) a dále upravenou podle vztahu pro nesoulad splatností.

e) Při používání standardizovaného přístupu plně upravená hodnota expozice (E^*) nahrazuje hodnotu expozice (E). Jde-li o podrozvahové položky podle přílohy č. 6 této vyhlášky, plně upravená hodnota expozice (E^*) se násobí konverzním faktorem.

f) Při používání přístupu IRB bez vlastních odhadů hodnoty LGD nebo konverzních faktorů se u expozic s uznatelným finančním kolaterálem stanovuje efektivní ztrátovost ze selhání (LGD^*), která nahrazuje hodnotu LGD. Efektivní ztrátovost ze selhání (LGD^*) se stanovuje podle vztahu

$$LGD^* = LGD \cdot \frac{E^*}{E},$$

kde: LGD^* označuje efektivní ztrátovost ze selhání,

LGD označuje ztrátovost ze selhání v případě nezajištěné expozice podle přílohy č. 13 této vyhlášky,

E^* označuje plně upravenou hodnotu expozice,

E označuje hodnotu expozice.

g) Koeficienty volatility lze při používání standardizovaného přístupu i přístupu IRB stanovovat s využitím regulatorních koeficientů volatility, nebo na základě vlastních odhadů. Pokud se povinná osoba rozhodne používat koeficienty volatility na základě vlastních odhadů, používá je pro všechny typy nástrojů, ledaže jde o nevýznamná portfolia; pro ně může používat regulatorní koeficienty volatility.

h) Regulatorní koeficienty volatility jsou uvedeny v tabulkách č. 1 až 4 v této příloze. Předpokladem pro jejich používání je každodenní přeceňování finančního kolaterálu. S použitím regulatorních koeficientů volatility souvisejí tyto zásady:

1. doba držení se přiřazuje takto:
 - 1.1 5denní repo obchodům a půjčkám či výpůjčkám cenných papírů, ledaže jde o repo obchody s převodem komodit nebo práv na komodity, kterým se přiřazuje 20denní doba držení,
 - 1.2 20denní úvěrovým transakcím zajištěným finančním kolaterálem,
 - 1.3 10denní maržovým obchodům;
2. stupeň úvěrové kvality, s nímž je externí rating daného dluhového cenného papíru spojen, odpovídá stupni úvěrové kvality v rámci standardizovaného přístupu. Mají-li cenné papíry více než jeden externí rating, použijí se příslušná ustanovení o finančním kolaterálu uvedená v příloze č. 15 této vyhlášky;
3. jde-li o cenné papíry nebo komodity půjčené nebo prodané v rámci repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, které nejsou uznatelným finančním kolaterálem, používá se obdobný koeficient jako pro akcie kótované na uznané burze, ale nezahrnuté do hlavního indexu,
4. jde-li o uznatelné podíly ve fondech kolektivního investování, koeficient volatility odpovídá váženému průměru koeficientů volatility, které by se použily při době držení podle bodu 1, pro podkladové expozice daného fondu. Pokud povinná osoba nezná podkladové expozice fondu kolektivního investování, používá nejvyšší koeficient volatility pro podkladové expozice, do kterých má daný fond právo investovat;
5. jde-li o uznatelné dluhové cenné papíry bez externího ratingu zapsané ratingové agentury vydané institucemi, používají se obdobné koeficienty volatility jako pro dluhové cenné papíry vydané institucemi nebo podnikové dluhové cenné papíry s externím ratingem přiřazeným k druhému nebo třetímu stupni úvěrové kvality,
6. koeficienty volatility pro dluhové cenné papíry vydané centrálními vládami nebo centrálními bankami uvedené v tabulkách č. 1 a 2 v této příloze se používají pro dluhové cenné papíry vydané centrálními vládami nebo centrálními bankami, pokud tyto cenné papíry mají rating zapsané ratingové agentury nebo exportní úvěrové agentury, který odpovídá v rámci standardizovaného přístupu čtvrtému nebo lepšímu stupni úvěrové kvality pro expozice vůči centrálním vládám a centrálním bankám. Pro tyto účely lze obdobně nakládat s dluhovými cennými papíry vydanými
 - 6.1 regionálními vládami a místními orgány, kterým lze v rámci standardizovaného přístupu přiřazovat obdobnou rizikovou váhu jako expozicím vůči centrální vládě v témže právním řádu,
 - 6.2 mezinárodními rozvojovými bankami, kterým lze v rámci standardizovaného přístupu přiřazovat rizikovou váhu 0 %, nebo
 - 6.3 mezinárodními organizacemi, kterým lze v rámci standardizovaného přístupu přiřazovat rizikovou váhu 0 %;
7. koeficienty volatility pro dluhové cenné papíry vydané institucemi nebo jinými osobami uvedené v tabulkách č. 1 a 2 v této příloze se používají pro dluhové cenné papíry vydané institucemi, pokud tyto cenné papíry mají externí rating zapsané ratingové agentury nebo exportní úvěrové agentury, který odpovídá v rámci standardizovaného přístupu třetímu nebo lepšímu stupni úvěrové kvality pro expozice vůči institucím. Pro tyto účely lze obdobně nakládat s dluhovými cennými papíry vydanými
 - 7.1 regionálními vládami a místními orgány, kterým nelze v rámci standardizovaného přístupu přiřazovat obdobnou rizikovou váhu jako expozicím vůči centrální vládě v témže právním řádu,
 - 7.2 organizacemi veřejného sektoru, kterým se v rámci standardizovaného přístupu přiřazují obdobné rizikové váhy jako expozicím vůči institucím,
 - 7.3 mezinárodními rozvojovými bankami, kterým nelze v rámci standardizovaného přístupu přiřazovat rizikovou váhu 0 %, nebo
 - 7.4 jinými osobami, pokud tyto cenné papíry mají externí rating zapsané ratingové agentury, který odpovídá v rámci standardizovaného přístupu třetímu nebo lepšímu stupni úvěrové

kvality pro podnikové expozice.

Tabulka č. 1

Stupeň úvěrové kvality, s nímž je externí rating daného dluhového cenného papíru spojen	Zbytková splatnost	Koeficienty volatility pro dluhové cenné papíry vydané centrálními vládami nebo centrálními bankami			Koeficienty volatility pro dluhové cenné papíry vydané institucemi nebo jinými osobami		
		20denní doba držení (%)	10denní doba držení (%)	5denní doba držení (%)	20denní doba držení (%)	10denní doba držení (%)	5denní doba držení (%)
1	≤ 1 rok	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707
	>1 ≤ 5 let	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	> 5 let	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
2-3	≤ 1 rok	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414
	>1 ≤ 5 let	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243
	> 5 let	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
4	≤ 1 rok	21,213	15	10,607	--	--	--
	>1 ≤ 5 let	21,213	15	10,607	--	--	--
	> 5 let	21,213	15	10,607	--	--	--

Tabulka č. 2

Stupeň úvěrové kvality, s nímž je externí rating daného krátkodobého dluhového cenného papíru spojen	Koeficienty volatility pro dluhové cenné papíry vydané centrálními vládami nebo centrálními bankami s krátkodobými externími ratingy			Koeficienty volatility pro dluhové cenné papíry vydané institucemi nebo jinými osobami s krátkodobými externími ratingy		
	20denní doba držení (%)	10denní doba držení (%)	5denní doba držení (%)	20denní doba držení (%)	10denní doba držení (%)	5denní doba držení (%)
1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707
2-3	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414

Tabulka č. 3

Koeficienty volatility pro ostatní formy finančního kolaterálu nebo expozic			
	20denní doba držení (%)	10denní doba držení (%)	5denní doba držení (%)
Akcie a vyměnitelné dluhopisy zahrnuté do hlavního indexu uznané burzy	21,213	15	10,607
Jiné akcie nebo vyměnitelné dluhopisy kótované na uznané burze , ale nezahrnuté do hlavního indexu	35,355	25	17,678
Hotovostní kolaterál	0	0	0

Zlato	21,213	15	10,607
-------	--------	----	--------

Tabulka č. 4

Koeficienty volatility pro nesoulad měn		
20denní doba držení (%)	10denní doba držení (%)	5denní doba držení (%)
11,314	8	5,657

i) Povinná osoba může stanovovat koeficienty volatility na základě vlastních odhadů pro expozice a finanční kolaterál, pokud je schopna prokázat splnění těchto kritérií a Česká národní banka jejich použití neodmítla:

1. v koeficientech volatility pro finanční kolaterál nebo nesoulad měn se nezohledňuje korelace mezi nezajištěnou expozicí, finančním kolaterálem anebo měnovými kurzy,
2. koeficienty volatility pro finanční kolaterál se stanovují v případě
 - 2.1 dluhových cenných papírů s externím ratingem zapsané ratingové agentury v investičním stupni pro jednotlivé kategorie dluhových cenných papírů tak, aby byly reprezentativní pro cenné papíry zahrnuté do dané kategorie. Při vymezení jednotlivých kategorií se zohledňuje typ emitenta cenného papíru, externí rating cenných papírů, jejich zbytková splatnost a modifikovaná durace;
 - 2.2 dluhových cenných papírů s externím ratingem zapsané ratingové agentury v horším než investičním stupni jednotlivě pro každý cenný papír, nebo
 - 2.3 ostatních typů finančního kolaterálu jednotlivě pro každý typ,
3. při výpočtu koeficientů volatility se používá jednostranný konfidenční interval s hladinou spolehlivosti 99 %,
4. doba držení se přiřazuje takto:
 - 4.1 5denní repo obchodům a půjčkám či výpůjčkám cenných papírů, ledaže jde o repo obchody s převodem komodit nebo právem na komodity, kterým se přiřazuje 20denní doba držení,
 - 4.2 20denní úvěrovým transakcím zajištěným finančním kolaterálem,
 - 4.3 10denní maržovým obchodům,
5. pokud je doba držení pro daný typ transakce používaná pro stanovení odhadu koeficientu volatility odlišná od 5, 10 nebo 20 dnů, koeficient volatility se upraví pomocí druhé odmocniny času podle níže uvedeného vztahu:

$$H_m = H_n \cdot \sqrt{\frac{T_m}{T_n}},$$

kde: H_m označuje koeficient volatility pro dobu držení T_m pro daný typ transakce,

H_n označuje vlastní odhad koeficientu volatility pro dobu držení T_n ,

T_m označuje konkrétní minimální dobu držení pro daný typ transakce (5, 10 nebo 20 dnů),

T_n označuje dobu držení použitou pro stanovení odhadu koeficientu volatilitu H_n

6. povinná osoba zohledňuje horší likvidnost méně kvalitních typů finančního kolaterálu. Existují-li pochybnosti ohledně likvidnosti finančního kolaterálu, dobu držení používanou pro výpočet koeficientu volatilitu prodlužuje. Povinná osoba určuje případy, kdy by na základě historických dat mohlo dojít k podcenění možné volatilitu, zejména u měny v režimu pevných měnových kurzů. Tyto případy řeší s použitím stresového scénáře;
7. historické období pozorování (období vzorku) pro výpočet koeficientů volatilitu je alespoň 1 rok. Jsou-li používány systémy vážení nebo jiné metody pro historické období pozorování, efektivní období pozorování je alespoň 1 rok, což znamená, že vážený průměr časového zpoždění jednotlivých pozorování je alespoň 6 měsíců. Povinná osoba může počítat rizikovou hodnotu za použití údajů kratšího efektivního období, pokud je tento postup zdůvodnitelný, například značnou změnou cenové volatilitu;
8. povinná osoba aktualizuje své datové soubory a stanovuje koeficienty volatilitu alespoň jednou za 3 měsíce a kdykoliv, dochází-li k výrazným změnám tržních cen,
9. povinná osoba používá koeficienty volatilitu ve svém každodenním procesu řízení rizik, včetně zohlednění v interních limitech pro expozice,
10. povinná osoba má zavedeny postupy, pomocí nichž sleduje a zajišťuje dodržování zdokumentovaného souboru zásad a kontrolních mechanismů týkajících se provozu systému pro stanovování koeficientů volatilitu na základě vlastních odhadů a začleňování těchto odhadů do procesu řízení rizik,
11. v rámci procesu vnitřního auditu povinné osoby se pravidelně provádí nezávislé přehodnocení systému pro stanovování koeficientů volatilitu na základě vlastních odhadů. Přehodnocení celkového systému pro stanovování koeficientů volatilitu na základě vlastních odhadů a pro začleňování těchto odhadů do procesu řízení rizik se provádí alespoň jednou za rok a zaměřuje se alespoň na:
 - 11.1 začleňování vlastních odhadů koeficientů do každodenního řízení rizik,
 - 11.2 validaci jakýchkoliv významných změn v procesu stanovování vlastních odhadů,
 - 11.3 ověřování jednotnosti, ucelenosti, včasnosti a spolehlivosti zdrojů dat používaných při provozu systému na stanovování koeficientů volatilitu na základě vlastních odhadů, a to včetně nezávislosti těchto zdrojů dat,
 - 11.4 přesnost a vhodnost předpokladů používaných při stanovování koeficientů volatilitu.

j) Regulační koeficienty volatilitu se používají v případě každodenního přeceňování. Obdobně vlastní odhady jsou stanovovány na základě každodenního přeceňování. Pokud však nedochází k přeceňování alespoň jednou denně, koeficienty volatilitu založené na každodenním přeceňování se zvyšují v závislosti na skutečné frekvenci přeceňování pomocí druhé odmocniny času podle vztahu:

$$H = H_m \cdot \sqrt{\frac{N_r + (T_m - 1)}{T_m}},$$

kde: H označuje koeficient volatilitu použitelný při dané frekvenci přeceňování,
 H_m označuje koeficient volatilitu použitelný v případě každodenního přeceňování,
 N_r označuje skutečný počet pracovních dnů mezi přeceněními,
 T_m označuje konkrétní minimální dobu držení pro daný typ transakce (5, 10 nebo 20 dnů).

k) Při použití komplexní metody finančního kolaterálu s využitím regulačních koeficientů volatilitu nebo koeficientů volatilitu založených na vlastních odhadech lze pro repo obchody nebo půjčky či výpůjčky cenných papírů používat koeficient volatilitu 0 %, pokud jsou splněny tyto podmínky:

1. expozice i zajištění jsou v podobě hotovostního kolaterálu, nebo dluhových cenných papírů vydaných centrálními vládami nebo centrálními bankami, pokud tyto cenné papíry mají rating zapsané ratingové agentury nebo exportní úvěrové agentury, který odpovídá v rámci standardizovaného přístupu čtvrtému nebo lepšímu stupni úvěrové kvality pro expozice vůči centrálním vládám a centrálním bankám. Pro tyto účely lze obdobně nakládat s dluhovými cennými papíry vydanými
 - 1.1 regionálními vládami a místními orgány, kterým lze v rámci standardizovaného přístupu přiřazovat obdobnou rizikovou váhu jako expozicím vůči centrální vládě v témže právním řádu,
 - 1.2 mezinárodními rozvojovými bankami, kterým lze v rámci standardizovaného přístupu přiřazovat rizikovou váhu 0 %, nebo
 - 1.3 mezinárodními organizacemi, kterým lze v rámci standardizovaného přístupu přiřazovat rizikovou váhu 0 %;
 2. expozice i zajištění jsou ve stejné měně,
 3. původní splatnost dané transakce není delší než 1 den nebo se expozice i finanční kolaterál denně přeceňují na tržní hodnotu nebo podléhají každodennímu dozajištění,
 4. v případě, že dlužník není schopen provést dozajištění, lze očekávat, že doba mezi posledním přeceněním nebo dozajištěním a zpeněžením finančního kolaterálu nepřesáhne 4 pracovní dny,
 5. transakce se vypořádává přes vypořádací systém, který se pro tento typ transakcí osvědčil,
 6. pro transakci je používána dokumentace standardně používaná na trhu pro dané repo obchody nebo půjčky či výpůjčky cenných papírů,
 7. smluvní podmínky transakce stanoví, že se transakce stává splatnou, pokud protistrana není schopna splnit povinnost dodat hotovost či cenné papíry nebo doplnit marži nebo pokud nastane jakékoliv jiné selhání protistrany,
 8. protistranou v transakci je hlavní účastník trhu.
- l) Obdobné podmínky se použijí i v případě rámcových dohod o započtení, ledaže povinná osoba používá vlastní modely.

4. Nemovitosti, pohledávky, movité věci a věci v leasingu

- a) Jde-li o nemovitost uznatelnou jako zajištění, včetně nemovitostí v leasingu, jsou stanoveny tyto podmínky pro zohlednění její hodnoty:
1. hodnotu nemovitosti stanovuje nezávislý odhadce,
 2. hodnota nemovitosti stanovená nezávislým odhadcem nepřevyšuje tržní hodnotu; tržní hodnotou se rozumí odhadovaná částka, za kterou by mohla být nemovitost v den ocenění po řádném uvedení na trh převedena mezi kupujícím a prodávajícím, kteří jsou v navzájem nezávislém vztahu a jednají vědomě, obezřetně a bez donucení. Tržní hodnota je doložena zřejmým a jednoznačným způsobem;
 3. pokud nezávislý odhadce stanovuje hodnotu zastavené nemovitosti, zejména pro účely hypotečních zástavních listů, hodnota nemovitosti nepřevyšuje zástavní hodnotu zastavené nemovitosti²⁸. Zástavní hodnota nemovitosti je doložena zřejmým a jednoznačným způsobem;
 4. nemovitost uznatelnou jako zajištění lze zohlednit v hodnotě, která nepřevyšuje tržní nebo zástavní hodnotu zastavených nemovitostí sníženou tak, aby odpovídala naplnění podmínek uznatelnosti nemovitostí a zohledňovala veškeré přednostní nároky na danou nemovitost.

²⁸ § 29 zákona o dluhopisech.

- b) Pohledávky lze zohlednit v hodnotě, která nepřevyšuje tržní hodnotu.
- c) Movité věci uznatelné jako zajištění lze zohlednit v hodnotě, která nepřevyšuje tržní hodnotu.
- d) Při používání přístupu IRB bez vlastních odhadů hodnoty LGD nebo konverzních faktorů se u expozic s uznatelným zajištěním v podobě nemovitostí, pohledávek nebo movitých věcí používá efektivní ztrátovost ze selhání (LGD*). Pro používání efektivní ztrátovosti ze selhání (LGD*) jsou stanoveny tyto podmínky:
1. pokud je poměr mezi hodnotou zajištění (C) a hodnotou expozice (E) nižší než požadovaná minimální míra zajištění (dolní prahová hodnota, C*) podle tabulky č. 5, považuje se expozice za nezajištěnou; hodnota expozice (E) se pro tento účel stanoví s využitím konverzního faktoru ve výši 100 % namísto konverzních faktorů uvedených v příloze č. 13 bodě IV.1 písm. k) této vyhlášky;
 2. pokud je poměr mezi hodnotou zajištění (C) a hodnotou expozice (E) vyšší nebo roven horní prahové hodnotě (C**), expozice se považuje za zajištěnou. Efektivní ztrátovost ze selhání (LGD*) podle tabulky č. 5 v této příloze nahrazuje hodnotu LGD;
 3. pokud je poměr mezi hodnotou zajištění (C) a hodnotou expozice (E) vyšší nebo roven dolní prahové hodnotě (C*) a nižší než horní prahová hodnota (C**), expozice se rozděluje na dvě části, zajištěnou a nezajištěnou část. Hodnota zajištěné části expozice se stanoví tak, aby poměr mezi hodnotou zajištění (C) a hodnotou zajištěné části expozice byl vyšší nebo roven horní prahové hodnotě (C**). Hodnota nezajištěné části expozice odpovídá rozdílu mezi hodnotou expozice (E) a hodnotou zajištěné části expozice. Efektivní ztrátovost ze selhání (LGD*) podle tabulky č. 5 v této příloze nahrazuje hodnotu LGD u zajištěné části expozice. U nezajištěné části expozice efektivní ztrátovost ze selhání (LGD*) nenahrazuje hodnotu LGD;

Tabulka č. 5

	LGD*		Prahová hodnota	
	pro podřízené expozice	pro jiné než podřízené expozice	dolní (C*)	horní (C**)
Pohledávky	65 %	35 %	0 %	125 %
Nemovitosti	65 %	35 %	30 %	140 %
Movité věci	70 %	40 %	30 %	140 %

4. pokud je trh jiného členského státu prokazatelně rozvinutý a stabilní s dostatečně nízkou ztrátovostí a příslušný orgán dohledu umožní na stanovenou část expozice zajištěnou nemovitostí na svém území aplikovat místo efektivní ztrátovosti ze selhání (LGD*) rizikovou váhu 50 %, mohou povinné osoby v ČR aplikovat na expozice zajištěné nemovitostmi na území daného členského státu tuto rizikovou váhu za stejných podmínek, jaké jsou v daném členském státě.

III. Metody a podmínky pro zohlednění účinků osobního zajištění

- a) Metody pro zohlednění účinků osobního zajištění a s tím související podmínky závisejí na tom, zda osobní zajištění je v podobě záruky, úvěrového derivátu nebo ostatního osobního zajištění.
- b) Hodnota záruky nebo úvěrového derivátu (G) odpovídá částce, kterou se poskytovatel zajištění zavázal zaplatit při selhání dlužníka nebo jiné smluvené úvěrové události.

1. Záruky

- a) Pokud záruka a expozice nejsou ve stejné měně (nesoulad měn), hodnota záruky (G) se snižuje

pomocí koeficientů volatility pro nesoulad měn, a to regulačních koeficientů volatility podle tabulky č. 4 v této příloze, nebo koeficientů volatility stanovených na základě vlastních odhadů, obdobně jako u finančního kolaterálu. Hodnota záruky upravená o nesoulad měn (G^*) se stanovuje podle vztahu:

$$G^* = G \cdot (1 - H_{fx}),$$

kde: G^* označuje hodnotu záruky (G) upravenou o nesoulad měn,
 G označuje hodnotu osobního zajištění,
 H_{fx} označuje koeficient volatility pro nesoulad měn stanovený pro 10denní dobu držení.

- b) Pokud je při použití vlastního odhadu koeficientu volatility doba držení používaná pro stanovení tohoto odhadu odlišná od 10 dnů, koeficient volatility se upraví na dobu 10 dnů pomocí druhé odmocniny času obdobně jako v případě finančního kolaterálu.
- c) Pokud nedochází ke každodennímu přeceňování v závislosti na změnách měnového kurzu, koeficienty volatility se zvyšují v závislosti na skutečné frekvenci přeceňování pomocí druhé odmocniny času obdobně jako v případě finančního kolaterálu.
- d) Pokud záruka a expozice jsou ve stejné měně, hodnota záruky upravená o nesoulad měn (G^*) se rovná hodnotě záruky (G).

2. Úvěrové deriváty

- a) Pokud úvěrový derivát nezahrnuje jako úvěrovou událost restrukturalizaci podkladového nástroje vyžadující prominutí nebo odložení splátek jistiny nebo příslušenství, které vede k úvěrové ztrátě, zejména jde-li o úpravu ocenění s dopadem do výkazu zisku a ztráty, hodnota úvěrového derivátu (G) se snižuje
 - 1. o 40 %, není-li hodnota úvěrového derivátu (G) vyšší než hodnota expozice,
 - 2. na částku odpovídající 60 % hodnoty expozice, je-li hodnota úvěrového derivátu (G) vyšší než hodnota expozice.
- b) Pokud úvěrový derivát a expozice nejsou ve stejné měně (nesoulad měn), hodnota úvěrového derivátu (G) se snižuje pomocí koeficientů volatility pro nesoulad měn obdobně jako v případě záruk.

3. Ostatní osobní zajištění

- a) K uznatelnému hotovostnímu kolaterálu u třetí osoby, která je institucí, a k nástrojům vydaným třetí osobou, která je institucí a je povinna je na vyžádání odkoupit, se přistupuje obdobně jako k záruce vydané danou institucí.
- b) Jde-li o hotovostní kolaterál u třetí osoby, která je institucí, postupuje se při výpočtu účinků a s tím souvisejících podmínek podle ustanovení pro záruky.
- c) Jde-li o nástroje vydané třetí osobou, která je institucí a je povinna je na vyžádání odkoupit, hodnota zajištění se stanoví takto:
 - 1. pokud bude daný nástroj odkupován za jeho jmenovitou hodnotu, hodnota zajištění odpovídá jmenovité hodnotě daného nástroje,
 - 2. pokud bude nástroj odkupován za tržní cenu, hodnota zajištění odpovídá hodnotě daného nástroje oceněného stejným způsobem jako dluhové cenné papíry bez externího ratingu zapsané ratingové agentury vydané institucemi, pokud

- 2.1 jsou kótovány na uznané burze,
- 2.2 představují nepodřízený (senior) dluh,
- 2.3 všechny ostatní emise vydávající instituce, se kterými jsou spojena stejná práva a povinnosti (pari passu) a rating zapsané ratingové agentury, který odpovídá v rámci standardizovaného přístupu třetímu nebo lepšímu stupni úvěrové kvality pro instituce nebo pro krátkodobé expozice vůči institucím a krátkodobé podnikové expozice,
- 2.4 věřitel nemá k dispozici informace, podle nichž by emise měla obdržet méně příznivý rating, než je uvedeno v předchozím bodě, a
- 2.5 povinná osoba je schopna prokázat, že likvidita těchto cenných papírů je pro účely snižování úvěrového rizika dostatečná.

d) Jsou-li splněny podmínky podle přílohy č. 15 této vyhlášky, stanoví se hodnota expozice zajištěná životním pojištěním takto:

1. vztahují-li se na expozici ustanovení pro standardizovaný přístup, použijí se rizikové váhy stanovené v bodě III.5,
2. vztahují-li se na expozici ustanovení pro přístup IRB, ale nepoužijí-li se vlastní odhady LGD, přiřadí se expozici LGD ve výši 40 %.

e) V případě nesouladu měn se hodnota životního pojištění, jež je rovna výši odkupného, snižuje podle ustanovení o nesouladu měn pro záruky.

4. Postup zohledňování účinků osobního zajištění

a) Při částečném převodu úvěrového rizika některé expozice v jedné nebo více tranších se postupuje podle ustanovení pro sekuritizaci. Praha významnosti plateb, pod jejichž úrovní nebude v případě ztráty provedena žádná platba, odpovídají nepřevedeným pozicím první ztráty a způsobují převod rizika v tranších.

b) Při používání standardizovaného přístupu se expozici plně zajištěné osobním zajištěním přiřazuje riziková váha poskytovatele zajištění. Hodnota expozice (E), kterou se pro tyto účely rozumí hodnota expozice podle § 87, se nahrazuje hodnotou záruky nebo úvěrového derivátu (G) upravenou o nesoulad měn a nesoulad splatností; jde-li o podrozvahové položky podle přílohy č. 6 této vyhlášky, odpovídá pro tyto účely hodnota expozice (E) 100 % jejich účetní hodnoty po odečtení rezerv a nikoli hodnotě podle § 87 odst. 3. Hodnota rizikově vážené expozice plně zajištěné osobním zajištěním se stanovuje podle vztahu:

$$\text{Rizikově vážená expozice plně zajištěná osobním zajištěním} = g \cdot G_a,$$

kde: g označuje rizikovou váhu poskytovatele zajištění,

G_a označuje hodnotu expozice plně zajištěnou osobním zajištěním upravenou o nesoulad měn (G^*) a dále upravenou podle vztahu pro nesoulad splatností.

c) Pokud je při používání standardizovaného přístupu expozice zajištěná osobním zajištěním jen částečně, lze účinky osobního zajištění zohlednit, pokud zajištěná i nezajištěná část expozice mají stejnou úroveň (pari passu). Hodnota rizikově vážené expozice částečně zajištěné osobním zajištěním se stanovuje podle vztahu:

$$\text{Rizikově vážená expozice částečně zajištěná osobním zajištěním}$$

$$= r \cdot (E - G_a) + g \cdot G_a,$$

kde: r označuje rizikovou váhu expozice vůči dlužníkovi,

E označuje hodnotu expozice podle § 87; jde-li o podrozvahové položky podle přílohy č. 6 této vyhlášky, hodnota expozice pro tyto účely odpovídá 100 % jejich účetní hodnoty po odečtení rezerv a nikoli hodnotě podle § 87 odst. 3,

G_a označuje část hodnoty expozice, která je plně zajištěna osobním zajištěním a upravena o nesoulad měn (G^*) a dále upravena podle vztahu pro nesoulad splatností,

g označuje rizikovou váhu poskytovatele zajištění.

- d) Při používání standardizovaného přístupu lze expozici nebo částí expozice, která je zajištěna zárukou centrální vlády nebo centrální banky a zároveň na expozice vůči takové centrální vládě nebo centrální bance se použije preferenční riziková váha podle přílohy č. 4 bodu 1 písm. e) a f) v kategorii expozic vůči centrálním vládám a centrálním bankám, přiřazovat tuto rizikovou váhu, pokud je záruka v domácí měně dlužníka a expozice je v této měně financována.
- e) Při používání přístupu IRB lze u zajištěné hodnoty expozice nebo zajištěné části hodnoty expozice, stanovené na základě upravené hodnoty zajištění G_a , nahrazovat hodnotu PD dlužníka hodnotou PD poskytovatele zajištění, nebo hodnotou PD nižší, než je hodnota PD dlužníka, avšak vyšší, než je hodnota PD poskytovatele zajištění, pokud se plně nahrazení nezdá být opodstatněné. Jde-li o podřízené expozice a osobní zajištění, které není podřízené, lze používat hodnoty LGD pro expozice, které nejsou podřízené. U nezajištěné části hodnoty expozice se používá hodnota PD dlužníka a hodnota LGD pro podkladové expozice. Hodnota expozice zajištěná osobním zajištěním upravená o nesoulad měn a splatností (G_a) se stanovuje podle vztahů pro hodnotu záruky nebo úvěrového derivátu upravenou o nesoulad měn (G^*) a úpravu o nesoulad splatností. Jde-li o podrozvahové položky podle přílohy č. 13 bodu IV.1 písm. k) této vyhlášky, odpovídá pro tyto účely hodnota expozice jejich účetní hodnotě po odečtení rezerv násobené konverzním faktorem 100 %.

5. Postup zohledňování životního pojištění

Pro účely stanovení hodnoty expozice se použijí tyto rizikové váhy:

- 20 %, je-li přednostní nezajištěné expozici vůči pojistiteli přidělena riziková váha 20 %,
- 35 %, je-li přednostní nezajištěné expozici vůči pojistiteli přidělena riziková váha 50 %,
- 70 %, je-li přednostní nezajištěné expozici vůči pojistiteli přidělena riziková váha 100 %,
- 150 %, je-li přednostní nezajištěné expozici vůči pojistiteli přidělena riziková váha 150 %.

IV. Důsledky nesouladu splatností

- Dochází-li k nesouladu splatností, techniku snižování úvěrového rizika nelze zohlednit, pokud
 - původní doba splatnosti zajištění je kratší než 1 rok,
 - zajišťovaná expozice je krátkodobá se zbytkovou splatností do 1 roku a splatností (M) alespoň 1 den,
 - zbytková splatnost zajištění je kratší než 3 měsíce a zároveň kratší než splatnost zajišťované

expozice, nebo

4. je použita jednoduchá metoda finančního kolaterálu a dojde k nesouladu mezi splatností zajišťované expozice a splatností zajištění.

b) Úpravy v důsledku nesouladu splatností se provádějí v závislosti na tom, zda jde o majetkové zajištění nebo osobní zajištění, takto:

1. Jde-li o majetkové zajištění, splatnost zajištění a splatnost expozice se zohledňují v upravené hodnotě zajištění podle vztahu:

$$C_{\text{vzm}} = C_{\text{vz}} \cdot \frac{t - 0,25}{T - 0,25},$$

kde: C_{vzm} označuje tržní hodnotu finančního kolaterálu upravenou o cenovou volatilitu a volatilitu měny (C_{va}) a dále upravenou podle vztahu pro nesoulad splatností,

C_{va} označuje tržní hodnotu finančního kolaterálu upravenou o cenovou volatilitu a volatilitu měny, nebo hodnotu expozice, pokud je nižší,

t označuje počet let zbývajících do splatnosti kolaterálu vypočítané v souladu s ustanovením pro splatnost, nebo hodnotu T , pokud je nižší,

T označuje počet let zbývajících do splatnosti expozice, nebo 5 let, zbývá-li více než 5 let.

2. Jde-li o osobní zajištění, splatnost zajištění a splatnost expozice se zohledňují v upravené hodnotě zajištění podle vztahu:

$$G_a = G^* \cdot \frac{t - 0,25}{T - 0,25},$$

kde: G_a označuje hodnotu expozice zajištěnou osobním zajištěním upravenou o nesoulad měn a dále upravenou podle vztahu pro nesoulad splatností,

G^* označuje hodnotu osobního zajištění upravenou o nesoulad měn,

t označuje počet let zbývajících do splatnosti zajištění vypočítané v souladu s ustanoveními pro splatnost, nebo hodnotu T , pokud je nižší,

T označuje počet let zbývajících do splatnosti expozice, nebo 5 let, zbývá-li více než 5 let.

V. Kombinace použitých technik snižování úvěrového rizika

a) Pokud se při používání standardizovaného přístupu k expozici vztahuje více typů majetkového zajištění nebo osobního zajištění, expozice se rozděluje na části podle použitých typů zajištění. Výpočet hodnoty rizikově vážené expozice se provádí pro každou část expozice samostatně.

b) Pokud se při používání přístupu IRB k expozici vztahuje více typů majetkového zajištění nebo osobního zajištění, expozice se rozděluje na části podle použitých typů zajištění. Výpočet hodnoty LGD se provádí pro každou část expozice samostatně. Pro používání efektivní

ztrátovosti ze selhání (LGD*) jsou stanoveny tyto podmínky:

1. hodnota expozice upravená o volatilitu (Eva) stanovená podle ustanovení pro finanční kolaterál se rozděluje na části s tím, že ke každé části je přiřazena jen jedna forma uznatelného zajištění. Pro každou část je stanovena plně upravená hodnota expozice (E* s finančním kolaterálem, E* se zajištěním nemovitostí, E* se zajištěním pohledávkou, E* se zajištěním movitou věcí nebo E* bez uznatelného zajištění). Pokud povinná osoba stanovuje vlastní odhady hodnoty LGD a zohledňuje osobní zajištění v LGD, postupuje obdobně i v případě osobního zajištění;
2. pro plně upravené hodnoty expozice (E*), které se vztahují k jednotlivým částem expozice, se stanovují efektivní ztrátovosti ze selhání (LGD*) v souladu s ustanoveními platnými pro příslušný typ zajištění.

c) Pokud se finanční kolaterál skládá z více uznatelných položek (koš položek), koeficient volatility se stanovuje podle vztahu:

$$H = \sum_i a_i H_i,$$

- kde: H označuje koeficient volatility pro finanční kolaterál složený z více uznatelných položek,
a_i označuje podíl jednotlivých uznatelných položek na koši,
H_i označuje koeficient volatility pro jednotlivé uznatelné položky v koši.

Výpočet hodnoty rizikově vážené sekuritizované expozice při používání standardizovaného přístupu

I. Vymezení pojmů

Pro účely této přílohy se rozumí

- likviditní facilitou sekuritizovaná expozice vyplývající ze smluvního ujednání o poskytnutí hotovosti na překlenutí nesouladů v peněžních tocích vůči investorům,
- nadměrným rozpětím (excess spread) poplatky za správu a obhospodařování a ostatní poplatky a příjmy, které souvisejí se sekuritizovanými expozicemi, očištěné o náklady a výdaje,
- programem krátkodobých cenných papírů zajištěných aktivy sekuritizační program, ve kterém vydané cenné papíry jsou převážně cenné papíry s původní splatností nejvýše 1 rok,

II. Postup výpočtu hodnoty rizikově vážené sekuritizované expozice při používání standardizovaného přístupu

Povinná osoba při výpočtu hodnoty rizikově vážené sekuritizované expozice při používání standardizovaného přístupu postupuje takto:

- Hodnota sekuritizované expozice se násobí rizikovou vahou podle tabulek č. 1 a č. 2 v této příloze.

Tabulka č. 1

Pozice bez krátkodobého externího ratingu					
Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5 a nižší
Riziková váha	20 %	50 %	100 %	350 %	1250 %

Tabulka č. 2

Pozice s krátkodobým externím ratingem				
Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	všechny ostatní externí ratingy
Riziková váha	20 %	50 %	100 %	1250 %

- Sekuritizovaným pozicím bez externího ratingu se přiřazuje riziková váha 1250 %, ledaže jde o pozice podle bodů 4 až 8.

Původce a sponzor

- Souhrn hodnot rizikově vážených sekuritizovaných expozic vyplývajících ze sekuritizovaných pozic původce nebo sponzora je limitován hodnotami rizikově vážených expozic, které by původce nebo sponzor stanovil, pokud by nedošlo k sekuritizaci.

Pozice bez externího ratingu

- Pokud povinná osoba vždy zná složení portfolia podkladových expozic, stanovuje u pozic bez externího ratingu hodnoty rizikově vážených sekuritizovaných expozic tak, že jednotlivé sekuritizované expozice vynásobí rizikovou vahou a koeficientem koncentrace s tím, že

- a) riziková váha se rovná váženému průměru rizikových vah portfolia podkladových expozic stanovených podle standardizovaného přístupu, pokud by tyto expozice nebyly sekuritizovány,
- b) koeficient koncentrace se rovná podílu, v jehož čitateli je součet jmenovitých hodnot všech tranší a ve jmenovateli součet jmenovitých hodnot tranše, ve které povinná osoba drží pozici, a všech tranší, které jsou jí postavené na roveň (pari passu) nebo podřízené (junior).
- c) Součin rizikové váhy a koeficientu koncentrace nesmí být vyšší než 1250 % a nižší než riziková váha nejbližší seniorní pozice s externím ratingem.

Program krátkodobých cenných papírů zajištěných aktivy

5. Jde-li o program krátkodobých cenných papírů zajištěných aktivy (dále jen „ABCP program“), povinná osoba přiřazuje pozici vyšší z těchto rizikových vah: 100 % nebo nejvyšší rizikovou váhu, která by byla přiřazena jakékoli podkladové expozici v sekuritizované pozici, a to pokud jsou splněny tyto podmínky:
- a) sekuritizovaná pozice je ekonomicky v druhé ztrátě (second loss) nebo v lepší pozici v dané sekuritizaci a první ztráta (first loss) pozice poskytuje dostatečné úvěrové posílení,
 - b) riziko spojené s touto pozicí odpovídá investičnímu stupni externího ratingu,
 - c) povinná osoba, která drží tuto pozici, nedorčí nebo neposkytuje zároveň v dané sekuritizaci pozici první ztráty.

Likviditní facility bez externího ratingu

6. Jde-li o likviditní facility bez externího ratingu, které splňují podmínky pro přípustné likviditní facility, hodnota expozice se stanovuje vynásobením jmenovité hodnoty likviditní facility konverzním faktorem. Povinná osoba přiřazuje takto upravené hodnotě nejvyšší rizikovou váhu, která přísluší jakékoliv podkladové expozici pokryté danou facilitou. Podmínky pro přípustné likviditní facility jsou tyto:
- a) ve smluvní dokumentaci jsou jednoznačně stanoveny a omezeny podmínky, za nichž je možné danou facilitu čerpat,
 - b) facilitu nesmí být čerpána jako úvěrová podpora na pokrytí ztrát, které jsou v době čerpání již známy, zejména poskytnutí likvidity na expozice, které jsou v době čerpání této likvidity již v selhání, nebo na nákup aktiv za cenu vyšší než je tržní hodnota,
 - c) facilitu nesmí být využívána jako trvalý nebo pravidelný zdroj financování dané sekuritizace,
 - d) splátky dané facility nesmí být podřízeny pohledávkám investorů, ledaže jde o pohledávky vyplývající z úrokových a měnových derivátů, a jsou placeny řádně a včas,
 - e) likviditní facilitu nesmí být čerpána poté, co jsou vyčerpána všechna přípustná úvěrová posílení,
 - f) smluvní dokumentace obsahuje ujednání, které
 1. automaticky snižuje velikost možného čerpání facility o hodnotu expozic v selhání,

2. ukončí danou facilitu, pokud portfolio podkladových expozic je složeno z expozic s externím ratingem a průměrná kvalita podkladových expozic klesne pod investiční stupeň.

7. Pro účely postupu podle bodu 6 se použije konverzní faktor 50 %.

8. Zálohové facilitě (cash advance facilities) se přiřazuje konverzní faktor 0 %, pokud

a) jsou splněny podmínky pro přípustné likviditní facility,

b) povinná osoba má právo bez předchozího oznámení tuto facilitu vypovědět a

c) splácení takové facility je seniorní všem ostatním pohledávkám vyplývajícím ze sekuritizovaných expozic.

Revolvingové expozice s možností předčasného splacení

9. Při sekuritizaci revolvingových expozic s možností předčasného splacení původce stanovuje hodnotu rizikově vážené expozice jak ze svého podílu (originators' interest), tak i z podílu investora (investors' interest).

10. Pokud sekuritizační schéma obsahuje i jiné než revolvingové expozice, dále uvedený postup se používá pouze na tu část sekuritizace, která se týká portfolia podkladových revolvingových expozic.

11. Pomyslná hodnota podkladových expozic prodaných do sekuritizace je rozdělena na dvě části, a to v takovém poměru, v jakém jsou rozděleny peněžní toky generované jistinou, úroky a dalšími platbami vyplývajících z podkladových expozic mezi původce a investory. Za podíl původce se považuje hodnota expozice připadající na tu pomyslnou část podkladových expozic, která je určena poměrem mezi peněžními toky, které nejsou určeny pro držitele sekuritizovaných pozic, a celkovými peněžními toky. Aby mohl být podíl původce jako takový uznán, nesmí být podřízen podílu investora. Za podíl investora se považuje hodnota expozice připadající na zbylou pomyslnou část podkladových expozic.

12. Podíl původce se nepovažuje za sekuritizovanou pozici a pro účely výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic se s ním zachází jakoby nebyl sekuritizován.

13. Typy sekuritizace, které se nepovažují za sekuritizaci revolvingových expozic s možností předčasného splacení a tudíž původce u nich nepočítá dodatečnou hodnotu rizikově vážených sekuritizovaných expozic, jsou tyto:

a) sekuritizace revolvingových expozic, při níž investor zůstává plně vystaven všem budoucím čerpáním a nemá právo vrátit původci podkladové facility ani v případě jejich předčasného splacení, nebo

b) sekuritizace, u níž je předčasné splacení umožněno výhradně při událostech, které nejsou spojeny se splácením podkladových expozic nebo se zhoršením kvality původce, například při významné změně daňových zákonů nebo regulace.

14. Celková hodnota rizikově vážených sekuritizovaných revolvingových expozic s možností předčasného splacení je limitována vyšší z hodnot:

a) hodnotou rizikově vážených sekuritizovaných expozic zadržovaných původcem, nebo

- b) hodnotou rizikově vážených expozic, která by byla stanovena, pokud by nedošlo k sekuritizaci.
15. Čistý zisk z kapitalizace budoucích příjmů ze sekuritizace, o který se snižuje původní kapitál (složka tier 1), není zahrnován do maximální hodnoty rizikově vážených sekuritizovaných revolvingových expozic podle předchozího bodu.
16. Při výpočtu rizikově vážených revolvingových expozic s možností předčasného splacení původce vynásobí svůj podíl příslušným konverzním faktorem podle tabulky č. 3 v této příloze a rizikovou váhou, která se rovná váženému průměru rizikových vah podkladových expozic, pokud by nebyly sekuritizované.
17. Možnost předčasného splacení se považuje za kontrolovanou, pokud jsou splněny tyto podmínky:
- a) původce má vhodný plán k udržení dostatečného kapitálu a dostatečné likvidity pro případ, že nastane předčasné splacení,
 - b) veškeré platby, zisky nebo ztráty a výtěžky vyplývající z podkladových expozic, které jsou stanoveny k jednomu nebo více termínům během každého měsíce, jsou v průběhu transakce rozdělovány mezi původce a investory poměrně (pro rata) k jejich podílu,
 - c) amortizační perioda (amortisation period) je nastavena tak, aby na začátku předčasné amortizační periody bylo alespoň 90 % všech podkladových expozic, které představují jak podíl investora, tak podíl původce, splaceno nebo v selhání,
 - d) rychlost splácení není větší než jaká by byla dosažena lineární amortizací v periodě podle písmene c).
18. Při sekuritizaci s možností předčasného splacení, kdy
- a) jsou sekuritizovány retailové expozice,
 - b) tyto expozice jsou nezávazné a bezpodmínečně odvolatelné bez předchozího oznámení a
 - c) předčasné splácení je spuštěno tím, že nadměrné rozpětí poklesne pod stanovenou úroveň, původce porovnává velikost tříměsíčního průměrného nadměrného rozpětí s hodnotou, při které by mělo být nadměrné rozpětí v dané sekuritizaci zachyceno (trapping level of excess spread).
19. Pokud není pro danou sekuritizaci stanovena hodnota, při které by mělo být nadměrné rozpětí zachyceno, rovná se 4,5 % nad úroveň, při které je spuštěno předčasné splácení.
20. Při sekuritizaci s možností předčasného splacení, kdy
- a) jsou sekuritizovány retailové expozice,
 - b) tyto expozice jsou nezávazné a bezpodmínečně odvolatelné bez předchozího oznámení a
 - c) předčasné splácení je spuštěno kvantitativním ukazatelem, který ale není tříměsíční průměrné nadměrné rozpětí,

Česká národní banka může povinné osobě umožnit obdobný postup jako pro sekuritizaci expozic podle bodů 18 a 19. Pokud Česká národní banka má v úmyslu toto umožnit, informuje o tom všechny příslušné orgány dohledu členských států a jejich názory zohlední. Výsledek takovýchto konzultací a přijaté závěry Česká národní banka uveřejní.

Tabulka č. 3

Sekuritizace	s kontrolovanou možností předčasného splacení	s nekontrolovanou možností předčasného splacení
	konverzní faktor	konverzní faktor
revolvingových expozic podle bodu 18		
3měsíční průměrné <i>excess spread</i>		
se rovná nebo je vyšší 133,33 % <i>trapping level of excess spread</i>	0 %	0 %
je menší než 133,33% a vyšší nebo se rovná 100% <i>trapping level of excess spread</i>	1 %	5 %
je menší než 100 % a vyšší nebo se rovná 75 % <i>trapping level of excess spread</i>	2 %	15 %
je menší než 75 % a vyšší nebo se rovná 50 % <i>trapping level of excess spread</i>	10 %	50 %
je menší než 50 % a vyšší nebo se rovná 25 % <i>trapping level of excess spread</i>	20 %	100 %
je menší než 25% <i>trapping level of excess spread</i>	40 %	100 %
ostatních revolvingových expozic	90 %	100 %

Techniky snižování úvěrového rizika

21. Pokud je majetkové zajištění nebo osobní zajištění poskytnuto přímo pro danou sekuritizovanou pozici, lze toto zajištění zohlednit při výpočtu hodnoty rizikově vážených sekuritizovaných expozic v souladu s technikami snižování úvěrového rizika podle § 102 až 107 a přílohy č. 15 a 16 této vyhlášky.

Snížení hodnoty rizikově vážené expozice

22. Povinná osoba může hodnotu sekuritizované expozice, které se přiřazuje riziková váha 1250 %, odečíst od kapitálu, namísto přiřazení této rizikové váhy a výpočtu hodnoty rizikově vážené sekuritizované expozice. V hodnotě expozice lze zohlednit uznatelné majetkové zajištění.

23. Pokud povinná osoba využije alternativní postup podle bodu 22, sníží odpovídajícím způsobem limit stanovený v bodu 3.

Výpočet hodnoty rizikově vážené sekuritizované expozice při používání přístupu IRB

Povinná osoba při výpočtu hodnoty rizikově vážené sekuritizované expozice při používání přístupu IRB postupuje takto:

1. Pro pozice s externím ratingem nebo pro pozice, kterým je možné přiřadit odvozený rating, povinná osoba použije metodu externího ratingu.
2. Pro pozice bez externího ratingu povinná osoba použije metodu regulatorního vzorce, ledaže je oprávněna používat pro pozice z ABCP programu metodu interního hodnocení.
3. Pokud povinná osoba není původcem nebo sponzorem, může se souhlasem oprávněného orgánu dohledu používat metodu regulatorního vzorce.
4. Sekuritizovaným expozicím bez externího ratingu, kterým nelze přiřadit odvozený rating, se přiřazuje riziková váha 1250 %, pokud
 - a) původce nebo sponzor není schopen spočítat hodnotu Kirb a není oprávněn používat pro pozice z ABCP programu metodu interního hodnocení, nebo
 - b) povinná osoba, která není ani původcem ani sponzorem, nemůže používat metodu regulatorního vzorce ani metodu interního hodnocení;

Hodnota Kirb je rovna podílu, kde

- a) číselník je roven součtu
 1. 8 % součtu hodnot rizikově vážených sekuritizovaných expozic stanovených podle přístupu IRB tak, jakoby tyto expozice nebyly sekuritizovány a
 2. součtu hodnot očekávaných úvěrových ztrát spojených s těmito expozicemi,
- b) jmenovatel je roven součtu hodnot sekuritizovaných expozic.

Hodnota Kirb je vyjádřena v desetinné formě, například Kirb rovnající se 15 % portfolia se vyjádří jako Kirb rovnající se 0,15.

Používání odvozeného ratingu

5. Povinná osoba může přiřadit pozici bez externího ratingu odvozený rating, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) odvozený rating se rovná externímu ratingu referenční pozice, za kterou se považuje nejbližší externě ohodnocená pozice, která je ve všech ohledech podřízena příslušné pozici bez externího ratingu,
 - b) splatnost referenční pozice je stejná nebo delší než je splatnost příslušné pozice bez externího ratingu,
 - c) odvozený rating je průběžně aktualizován v závislosti na změnách v externím ratingu referenční pozice.

Metoda interního hodnocení pro pozice v ABCP programech

6. Povinná osoba může se souhlasem oprávněného orgánu dohledu používat pro pozice bez externího ratingu v ABCP programu metodu interního hodnocení, pokud
- a) pozice v krátkodobém cenném papíru vydaném v rámci ABCP programu mají externí rating,
 - b) povinná osoba doložila oprávněnému orgánu dohledu, že její interní hodnocení úvěrové kvality pozice zohledňuje veřejně dostupnou hodnotící metodologii alespoň jedné zapsané ratingové agentury pro externí rating příslušného typu sekuritizace,
 - c) mezi zapsanými ratingovými agenturami, jejichž metodologie je předmětem požadavku vymezeného v písmenu b), jsou také zapsané ratingové agentury, které krátkodobému cennému papíru vydanému v rámci programu ABCP stanovily externí rating. Kvantitativní prvky, zejména stresové faktory, které byly povinnou osobou použity při přiřazení úvěrové kvality pozici, musí být konzervativní alespoň ve stejné míře, jako je tomu v případě odpovídající hodnotící metodologie příslušné zapsané ratingové agentury;
 - d) povinná osoba zohledňuje při vyvíjení své metodologie interního hodnocení odpovídající veřejně dostupné (publikované) hodnotící metodologie zapsaných ratingových agentur, které stanovují externí rating krátkodobých cenných papírů v ABCP programech. Tato skutečnost musí být zdokumentována a pravidelně aktualizována;
 - e) metodologie pro interní hodnocení obsahuje ratingové stupně, které jsou v souladu s úvěrovým hodnocením zapsané ratingové agentury. Tento soulad musí být zdokumentován;
 - f) povinná osoba používá metodologii interního hodnocení při řízení rizik, v rozhodovacích procesech, v informačních systémech, v procesech rozložení vnitřně stanoveného kapitálu,
 - g) útvar vnitřního auditu, auditor, zapsaná ratingová agentura, nebo útvar řízení rizik pravidelně přezkoumávají proces interního hodnocení a kvalitu interních ratingů. Pokud toto přezkoumávání provádí útvar vnitřního auditu nebo útvar řízení rizik, musí být nezávislý na útvech, které vytvářejí ABCP program nebo jsou odpovědné za kontakt s klientem;
 - h) povinná osoba sleduje a vyhodnocuje výsledky interních hodnocení v průběhu času. Pokud se reálné výsledky expozic běžně odchyľují od hodnot, které jsou očekávány na základě výstupů interního hodnocení, povinná osoba upraví svoji metodologii pro interní hodnocení;
 - i) ABCP program obsahuje úvěrové a investiční postupy (underwriting standards). Při rozhodování o koupi aktiv administrátor posuzuje typ nakupovaných aktiv, typ a hodnotu expozic vznikajících z poskytování likviditních facilit a úvěrových posílení, rozložení ztrát, právní a ekonomické oddělení převedených expozic od původce. Musí být provedena úvěrová analýza rizikového profilu prodávajícího, která zahrnuje analýzu minulých i budoucích výsledků hospodaření, stávající pozici na trhu, budoucí očekávanou konkurenceschopnost, pákový efekt, peněžní toky, ukazatel úrokového krytí (interest coverage) a externí rating. Ověřují se také úvěrové a investiční postupy prodávajícího a jeho kapacity pro provádění činnosti obsluhovatele;
 - j) v úvěrových a investičních postupech pro ABCP program jsou stanovena minimální kritéria uznatelnosti aktiv, zejména
 1. jsou vyloučeny koupě aktiv v selhání,

2. je omezena nadměrná koncentrace vůči jednomu dlužníkovi nebo zeměpisné oblasti,
3. je omezena splatnost kupovaných aktiv,

- k) součástí ABCP programu jsou zásady pro shromažďování podkladových expozic a postupy, které zohledňují operační kapacitu a úvěrovou kvalitu obsluhovatele. Program by měl snižovat riziko prodávajícího či obsluhovatele prostřednictvím různých metod, zejména spouštěcími mechanismy založenými na současné úvěrové kvalitě, které zamezují možnému směšování peněžních toků (co-mingling of funds);
- l) agregovaný odhad ztráty z portfolia podkladových expozic, jehož koupě je v rámci ABCP programu zvažována, zohledňuje veškeré zdroje rizik, zejména zdroje úvěrového rizika a rizika rozmělnění. Pokud úvěrové posílení poskytnuté prodávajícím je založené pouze na ztrátách, které se vztahují k úvěrovým událostem, musí být vytvořen samostatný rezervní fond (separate reserve) pro riziko rozmělnění, je-li toto riziko významné pro dané portfolio expozic. Při posuzování požadované úrovně posílení se také přezkoumávají historické informace v délce několika let, včetně ztrát, doby po splatnosti, rozmělnění a míry obratu pohledávek;
- m) do ABCP programu by měly být včleněny strukturální rysy (structural features) pro nákup expozic za účelem omezení rizika možného zhoršení úvěrové kvality portfolia podkladových expozic (například wind-down triggers).
- n) Česká národní banka může upustit od požadavku, aby hodnotící metodologie zapsané ratingové agentury byla veřejně dostupná, pokud je dostatečně doloženo, že s ohledem na specifické rysy sekuritizované transakce, zejména její výjimečné schéma, dosud neexistuje veřejně dostupná hodnotící metodologie zapsané ratingové agentury.

7. Povinná osoba přiřazuje pozici bez externího ratingu interní hodnocení. Tam, kde je tento interní rating na počátku sekuritizované transakce na investičním stupni, povinná osoba s ním může zacházet jako s externím ratingem od zapsané ratingové agentury pro účely výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic.

Maximální hodnoty rizikově vážených expozic

8. V případě původce, sponzora nebo jiné povinné osoby, která může provádět výpočet hodnoty Kirb, jsou hodnoty rizikově vážených expozic stanovované pro sekuritizované pozice limitovány ve výši, ke které by vedlo stanovení kapitálového požadavku jako součtu 8 % hodnoty rizikově vážených expozic za situace, pokud by tyto expozice nebyly sekuritizovány, a stanovení očekávaných úvěrových ztrát z těchto expozic.

Metoda externího ratingu

9. Při výpočtu hodnoty rizikově vážené sekuritizované expozice metodou externího ratingu se hodnota sekuritizované expozice násobí rizikovou váhou podle tabulek č. 4 a 5 v této příloze a koeficientem 1,06.

Tabulka č. 4

Pozice bez krátkodobého externího ratingu			
Stupeň úvěrové kvality	Riziková váha		
	A	B	C
1	7 %	12 %	20 %
2	8 %	15 %	25 %

3	10 %	18 %	35 %
4	12 %	20 %	35 %
5	20 %	35 %	35 %
6	35 %	50 %	50 %
7	60 %	75 %	75 %
8	100 %	100 %	100 %
9	250 %	250 %	250 %
10	425 %	425 %	425 %
11	650 %	650 %	650 %
Nižší než 11	1250 %	1250 %	1250 %

Tabulka č. 5

Pozice s krátkodobým externím ratingem			
Stupeň úvěrové kvality	Riziková váha		
	A	B	C
1	7 %	12 %	20 %
2	12 %	20 %	35 %
3	60 %	75 %	75 %
Všechny ostatní ratingy	1250 %	1250 %	1250 %

10. Rizikové váhy ve sloupci A každé tabulky se přiřazují pozicím v sekuritizovaných tranších s nejvyšším stupněm seniority, ledaže jde o pozice podle bodů 11 a 12. Při rozhodování, zda na danou tranši lze v této souvislosti nahlížet jako na tranši s nejvyšším stupněm seniority, se nemusí zohledňovat platby vyplývající z úrokových či měnových derivátů, poplatky nebo obdobné platby.
11. Pozicím držným v tranši s nejvyšší stupněm seniority v dané sekuritizaci, je-li tato tranše ve všech ohledech seniorní jiné tranši s rizikovou váhou 7 %, je možné přiřazovat rizikovou váhu 6 %, pokud
- Česká národní banka se ujistí, že je to oprávněné s ohledem na absorpční schopnosti podřízených tranší,
 - tato tranše má externí rating nebo jí lze přiřadit odvozený rating, na základě kterého by jí byla přiřazena riziková váha 7 %.
12. Rizikové váhy ve sloupci C každé tabulky se přiřazují pozicím, pokud efektivní počet sekuritizovaných expozic je menší než 6. Při stanovení efektivního počtu expozic se více expozic vůči stejnému dlužníkovi považuje za jednu expozici. Efektivní počet expozic se stanovuje podle vztahu

$$N = \frac{\left(\sum_i E_i \right)^2}{\sum_i E_i^2},$$

kde: N označuje efektivní počet expozic,
 E_i označuje součet hodnot expozic pro všechny expozice vůči i-tému dlužníkovi. Při sekuritizaci sekuritizovaných expozic (dále jen „resekuritizace“) se vychází z počtu expozic v portfoliu před resekuritizací a

nikoli z počtu expozic v původních portfoliích před původními sekuritizacemi. Je-li znám podíl největší expozice C_1 na celém portfoliu, N se může stanovovat jako $1/C_1$.

13. Rizikové váhy ve sloupci B každé tabulky se přiřazují ostatním pozicím.
14. Při výpočtu hodnoty rizikově vážených sekuritizovaných expozic metodou externího ratingu lze zohledňovat majetkové zajištění a osobní zajištění v souladu s body 21 až 23 v této příloze a s technikami snižování úvěrového rizika podle § 102 až 107 a přílohy č. 15 a 16 této vyhlášky.

Metoda regulatorního vzorce

15. Při výpočtu hodnoty rizikově vážené sekuritizované expozice metodou regulatorního vzorce se hodnota sekuritizované expozice, ledaže jde o expozice podle bodu 20, násobí rizikovou váhou, která je větší z těchto dvou hodnot: 7 % nebo rizikovou váhou stanovenou podle vztahu

$$r = 12,5 \cdot \frac{S[L+T] - S[L]}{T},$$

- kde:
- r označuje rizikovou váhu,
 - T označuje poměrnou velikost (*thickness*) tranše, ve které je držena pozice. Tato hodnota se stanovuje jako podíl, kde v čitateli je jmenovitá hodnota příslušné tranše a ve jmenovateli je součet hodnot sekuritizovaných expozic;
 - L označuje úroveň úvěrového posílení (*credit enhancement level*), která se stanovuje jako podíl, kde v čitateli je jmenovitá hodnota všech tranší podřízených té tranši, ve které je držena pozice, a ve jmenovateli je součet hodnot sekuritizovaných expozic. Kapitalizované budoucí příjmy nejsou do výpočtu hodnoty L zahrnuty. Jde-li o úrokové a měnové deriváty, platby od protistrany, které představují tranše více podřízené (*more junior tranche*) než daná tranše, mohou být při výpočtu hodnoty L zachyceny pouze ve své reálné hodnotě (bez zahrnutí potenciálních budoucích úvěrových expozic),
 - S se stanovuje podle vztahu

$$S[x] = \begin{cases} x, & \text{je-li } x \leq K_{\text{trb}}, \\ K_{\text{trb}} + K[x] - K[K_{\text{trb}}] + d \cdot \frac{K_{\text{trb}}}{\omega} \cdot \left(1 - e^{-\omega \cdot \frac{K_{\text{trb}} - x}{K_{\text{trb}}}} \right), & \text{je-li } x > K_{\text{trb}}, \end{cases}$$

$$h = \left(1 - \frac{K_{\text{trb}}}{ELGD} \right)^N,$$

$$c = \frac{K_{\text{trb}}}{1-h},$$

$$v = \frac{(ELGD - K_{irb}) \cdot K_{irb} + 0,25 \cdot (1 - ELGD) \cdot K_{irb}}{N},$$

$$f = \left(\frac{v + K_{irb}^2}{1 - h} - c^2 \right) + \frac{(1 - K_{irb}) \cdot K_{irb} - v}{(1 - h) \cdot \tau},$$

$$g = \frac{(1 - c) \cdot c}{f} - 1,$$

$$a = g \cdot c,$$

$$b = g \cdot (1 - c),$$

$$d = 1 - (1 - h) \cdot (1 - \text{Beta}[K_{irb}; a, b]),$$

$$K[x] = (1 - h) \cdot ((1 - \text{Beta}[x, a, b]) \cdot x + \text{Beta}[x, a + 1, b] \cdot c),$$

kde: τ se rovná 1000,
 ω se rovná 20,
 $\text{Beta}[x; a, b]$ označuje distribuční funkci rozdělení beta s parametry a, b spočítanou v bodě x,
 N označuje efektivní počet expozic stanovený podle bodu 12,
 $ELGD$ označuje expozičně váženou průměrnou hodnotu LGD, která se stanovuje podle vztahu

$$ELGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot E_i}{\sum_i E_i},$$

kde: LGD_i označuje průměrnou hodnotu LGD vzhledem ke všem expozicím vůči i-tému dlužníkovi. Při resekuritizaci se pro sekuritizované pozice použije LGD ve výši 100 %. Tam, kde je riziko selhání a riziko rozmělnění pro nakoupené pohledávky v rámci sekuritizace agregováno (např. jeden rezervní fond /single reserve/ nebo přezajištění jsou určeny k pokrytí obou zdrojů rizik), hodnota LGD_i se stanovuje jako vážený průměr hodnoty LGD pro úvěrové riziko a hodnoty LGD pro riziko rozmělnění ve výši 75 %. Váhami jsou kapitálové požadavky pro úvěrové riziko a riziko rozmělnění.

Pokud hodnota největší sekuritizované expozice C_1 není větší než 3 % součtu hodnot sekuritizovaných expozic, povinná osoba může pro metodu regulatorního vzorce použít hodnotu $LGD = 50\%$ a N stanovit podle vztahu

$$N = \frac{1}{C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max(1 - m \cdot C_1; 0)}$$

nebo podle vztahu

$$N = \frac{1}{C_1},$$

kde:

- C_m označuje podíl, kde v čitateli je součet m největších hodnot expozic a ve jmenovateli je součet hodnot sekuritizovaných expozic. Úroveň m může povinná osoba stanovit,
 C_1 označuje hodnotu největší sekuritizované expozice.

Se souhlasem oprávněného orgánu dohledu může povinná osoba pro účely sekuritizace zahrnující retailové expozice používat metodu regulatorního vzorce s využitím zjednodušení

$h = 0$ a $v = 0$.

16. Při výpočtu hodnoty rizikově vážených sekuritizovaných expozic metodou regulatorního vzorce lze zohledňovat majetkové zajištění a osobní zajištění v souladu s technikami snižování úvěrového rizika.

Likviditní facility

17. Ustanovení v bodech 18 až 20 se týkají likviditních facilit bez externího ratingu.
18. Na jmenovitou hodnotu likviditní facility, která splňuje podmínky pro zálohové facility podle přílohy č. 17 bodu 8 této vyhlášky, lze použít konverzní faktor 0 %.
19. Pokud není účelné, aby povinná osoba počítala hodnoty rizikově vážených sekuritizovaných expozic jako by sekuritizovány nebyly, může se souhlasem oprávněného orgánu dohledu ve výjimečných případech použít při výpočtu hodnot rizikově vážených expozic pro sekuritizovanou pozici bez ratingu, která představuje přípustnou likviditní facilitu, nejvyšší riziková váha, která by byla použita na kteroukoliv ze sekuritizovaných expozic za situace, kdyby nebyly sekuritizovány.
20. Pokud má facilitu podle bodu 19 původní splatnost menší nebo rovnou než 1 rok, vynásobí se její jmenovitá hodnota konverzním faktorem 50 %. V ostatních případech se používá konverzní faktor 100 %.

Techniky snižování úvěrového rizika

21. Majetkové zajištění lze u sekuritizovaných pozic zohledňovat, pokud
- a) jde o zajištění uznatelné při používání standardizovaného přístupu a

b) je v souladu s ustanoveními o technikách snižování úvěrového rizika.

22. Osobní zajištění lze u sekuritizovaných pozic zohledňovat, pokud

a) osobou, která toto zajištění poskytla, je uznatelný poskytovatel zajištění a

b) je v souladu s ustanoveními o technikách snižování úvěrového rizika.

23. Při použití metody externího ratingu lze hodnotu sekuritizované pozice, ke které se vztahuje zajištění, upravit v souladu s ustanoveními o technikách snižování úvěrového rizika.

24. Při použití metody regulačního vzorce, kdy je plné zajištění, se postupuje takto:

a) stanoví se efektivní riziková váha pozice. Tato váha se stanoví jako podíl, kde v čitateli je hodnota rizikově vážené expozice vyplývající ze sekuritizované pozice a ve jmenovateli je hodnota této pozice. Tento podíl se násobí číslem 100;

b) jde-li o majetkové zajištění, při výpočtu hodnoty rizikově vážené expozice se hodnota expozice po zohlednění majetkového zajištění v souladu s ustanoveními o technikách snižování úvěrového rizika násobí efektivní rizikovou vahou,

c) jde-li o osobní zajištění, při výpočtu hodnoty rizikově vážené expozice se postupuje takto:

1. hodnota expozice plně zajištěná osobním zajištěním upravená o nesoulad měn a dále upravená podle vztahu pro nesoulad splatností (G_a) stanovená podle přílohy č. 16 k této vyhlášce se násobí rizikovou vahou poskytovatele zajištění,
2. rozdíl hodnoty sekuritizované pozice a hodnoty expozice plně zajištěné osobním zajištěním upravené o nesoulad měn a dále upravené podle vztahu pro nesoulad splatností (G_a) se násobí efektivní rizikovou vahou,
3. výsledky výpočtů podle bodu 1 a 2 se sečtou.

25. Při použití metody regulačního vzorce, kdy je částečné zajištění, se postupuje takto:

a) pokud zajištění pokrývá první ztrátu nebo pokrývá ztráty poměrně, postupuje se podle ustanovení o použití metody regulačního vzorce při plném zajištění,

b) v ostatních případech se zachází se sekuritizovanou pozicí jako se dvěma nebo více pozicemi s tím, že za nepokrytou část je považována pozice s nejnižší úvěrovou kvalitou. Při výpočtu hodnoty rizikově vážené expozice této pozice se postupuje podle ustanovení o metodě regulačního vzorce v bodech 15 a 16 s touto úpravou:

1. T je nahrazeno e^* , jde-li o majetkové zajištění,
2. T je nahrazeno $T-g$ v případě osobního zajištění,
3. e^* označuje podíl E^* a celkového pomyslnému objemu portfolia podkladových expozic,
4. E^* je stanovena v souladu s přílohou č. 16 k této vyhlášce a označuje upravenou hodnotu sekuritizované expozice v sekuritizované pozici,
5. E označuje výši sekuritizované pozice,
6. g označuje podíl hodnoty zajištěné expozice upravené o nesoulad měn a nesoulad splatností v souladu s přílohou č. 16 k této vyhlášce a součtu hodnot sekuritizovaných expozic.

Jde-li o osobní zajištění, riziková váha poskytovatele zajištění se přiřazuje té části sekuritizované pozice, která nespádá pod upravenou hodnotu T .

Revolvingové expozice s možností předčasného splacení

26. Při sekuritizaci revolvingových expozic s možností předčasného splacení původce stanovuje hodnotu rizikově vážené expozice podle bodu 9, 10, 13 až 20 v příloze č. 17 této vyhlášky s tím, že

a) za podíl původce se považuje součet těchto dvou hodnot:

1. hodnoty expozice vyplývající z pomyslného objemu portfolia čerpaných částí expozic prodaných do sekuritizace, jejíž poměr k výši celkového portfolia expozic prodaných do sekuritizace určuje podíl na peněžních tocích generovaných splátkami jistin a úroků a ostatními souvisejícími platbami, které nelze použít pro platby osobám, které mají sekuritizované pozice v sekuritizaci,
2. hodnoty expozice vyplývající z té části portfolia nečerpaných částí úvěrových linek (credit lines), jejichž čerpané části byly prodány do sekuritizace, kdy její poměr k celkové výši takto nečerpaných částí je stejný jako poměr hodnoty expozice podle předchozího bodu k hodnotě expozice vyplývající z portfolia čerpaných částí expozic prodaných do sekuritizace

s tím, že podíl původce nesmí být podřizen podílu investora,

b) za podíl investora se považuje součet těchto dvou hodnot:

1. hodnoty expozice vyplývající z pomyslného objemu portfolia čerpaných částí expozic, které nespádá pod písmeno a) bod 1,
2. hodnoty expozice vyplývající z té části portfolia nečerpaných částí úvěrových linek, které nespádá pod písmeno a) bod 2, jejichž čerpané části byly prodány do sekuritizace,

c) expozice původce spojená s nároky na tu část podílu původce, která je vymezena v písmenu a) bodu 1, se nepovažuje za sekuritizovanou pozici. Považuje se za poměrnou expozici vůči sekuritizovaným expozicím z čerpaných částí, které jsou stanoveny tak, jakoby nebyly sekuritizovány, a to ve výši podle písmene a) bodu 1. Původce má zároveň poměrnou expozici vůči nečerpaným částem úvěrových linek, jejichž čerpané části byly prodány do sekuritizace, a to ve výši podle písmene a) bodu 2.

Snížení hodnoty rizikově vážené expozice

27. Hodnota rizikově vážených expozic s rizikovou váhou 1250 % se může snížit o 12,5 násobek úprav ocenění těchto expozic. Pokud se hodnota těchto rizikově vážených expozic sníží, nelze úpravy ocenění zohlednit v nedostatku nebo přebytku z výpočtu očekávaných úvěrových ztrát.

28. Hodnota rizikově vážených expozic se může snížit o 12,5 násobek úprav ocenění těchto expozic.

29. Povinná osoba může hodnotu sekuritizované expozice, které se přiřazuje riziková váha 1250 %, odečíst od kapitálu, namísto přiřazení této rizikové váhy a výpočtu hodnoty rizikově vážené sekuritizované expozice s tím, že

a) hodnota expozice může být odvozena z hodnoty rizikově vážených expozic se zohledněním úprav ocenění podle bodů 27 a 28,

b) v hodnotě expozice lze zohlednit uznatelné majetkové zajištění,

c) je-li je k výpočtu hodnoty rizikově vážené expozice použita metoda regulačního vzorce a $L \leq Kirb$ a $[L+T] > Kirb$, s pozicí se zachází jako se dvěma pozicemi, kde $L = Kirb$ pro tu pozici, která má vyšší stupeň seniority.

30. Pokud povinná osoba využije alternativní postup podle bodu 29, sníží odpovídajícím způsobem limit stanovený v bodu 8.

Požadavky na externí ratingy a jejich používání v sekuritizaci

1. Požadavky na externí ratingy

Externí rating lze používat při výpočtu hodnoty rizikově vážených sekuritizovaných expozic, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) je soulad mezi typy plateb, které jsou zohledněny v externím ratingu, a typy plateb, které přísluší instituci z dané sekuritizované pozice v rámci smluvních ujednání,
- b) externí rating je veřejně dostupný; externí rating se považuje za veřejně dostupný pouze tehdy, pokud byl zveřejněn v dostupné formě a je zahrnut do přechodové matice (transition matrix) příslušné zapsané ratingové agentury. Externí rating dostupný pouze omezenému okruhu uživatelů se nepovažuje za veřejně dostupný a
- c) externí rating není založen, anebo částečně založen, na osobním zajištění poskytnutém povinnou osobou; pokud by taková skutečnost nastala, povinná osoba zachází s relevantní expozicí tak, jako kdyby externí rating neměla, a použije odpovídající rizikovou váhu pro expozici bez externího ratingu.

2. Požadavky na používání externích ratingů

- a) Povinná osoba si může vybrat jednu nebo více zapsaných ratingových agentur, jejichž externí ratingy bude používat pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic.
- b) Povinná osoba při využívání externích ratingů postupuje na základě jednotného přístupu.
- c) Povinná osoba by neměla používat v rámci jednoho schématu sekuritizace pro pozici v jedné tranši externí rating od jedné zapsané ratingové agentury a pro pozici v druhé tranši externí rating od jiné zapsané ratingové agentury, bez ohledu na to, zdali tato pozice obdržela externí rating od první zapsané ratingové agentury či nikoliv. Pokud však pro danou pozici existuje externí rating
 1. od dvou vybraných zapsaných ratingových agentur, povinná osoba použije horší externí rating, nebo
 2. od více než 2 vybraných zapsaných ratingových agentur, povinná osoba použije druhý nejlepší externí rating.
- d) Pokud je uznatelné zajištění poskytnuto přímo jednotce pro speciální účel a je zohledněno v externím ratingu příslušné pozice, tento externí rating se zohledňuje při stanovení rizikové váhy. Externí rating není možné zohlednit, pokud zajištění
 1. není uznatelné, nebo
 2. není poskytnuto jednotce pro speciální účel, ale přímo příslušné sekuritizované pozici.

Konverzní faktory, koeficienty a metody používané při výpočtu kapitálových požadavků k úvěrovému riziku obchodního portfolia a k tržnímu riziku

A. Vypořádací riziko

Konverzní faktory pro výpočet kapitálového požadavku k vypořádacímu riziku jsou uvedeny v tabulce č. 1 v této příloze.

Tabulka č. 1

Počet pracovních dnů po stanoveném dni vypořádání	Konverzní faktor
5 až 15 dnů	8 %
16 až 30 dnů	50 %
31 až 45 dnů	75 %
46 a více dnů	100 %

B. Specifické úrokové riziko

I. Koeficienty pro výpočet kapitálového požadavku ke specifickému úrokovému riziku

Koeficienty pro výpočet kapitálového požadavku ke specifickému úrokovému riziku jsou uvedeny v tabulce č. 2 v této příloze.

Tabulka č. 2

Kategorie	Koeficienty pro výpočet kapitálového požadavku ke specifickému úrokovému riziku
<p>I. Vládní nástroje</p> <p>Dluhopisy vydané nebo zaručené centrálními vládami, vydané centrálními bankami, mezinárodními organizacemi, mezinárodními rozvojovými bankami nebo orgány regionální nebo místní správy členských států, které by podle standardizovaného přístupu patřily do prvního stupně úvěrové kvality nebo které by obdržely rizikovou váhu 0 % .</p>	0 %
<p>II. Kvalifikované nástroje</p> <p>a) dluhopisy vydané nebo zaručené centrálními vládami, vydané centrálními bankami, mezinárodními organizacemi, mezinárodními rozvojovými bankami nebo orgány regionální nebo místní správy členských států, které patří do druhého nebo třetího stupně úvěrové kvality,</p> <p>b) dluhopisy vydané nebo zaručené institucemi, které patří do prvního, druhého, anebo třetího stupně úvěrové kvality,</p> <p>c) dluhopisy vydané nebo zaručené podnikateli, které patří do prvního, druhého, anebo třetího stupně úvěrové kvality,</p> <p>d) ostatní kvalifikované nástroje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. dlouhé a krátké pozice v nástrojích, jejichž stupeň úvěrové kvality odpovídá alespoň investičnímu stupni externího ratingu, 2. dlouhé a krátké pozice v nástrojích, jejichž hodnota PD podle IRB přístupu není vzhledem k solventnosti jejich emitenta větší než hodnota PD nástrojů odpovídajících investičnímu stupni externího ratingu, 3. dlouhé a krátké pozice v nástrojích, které nemají externí rating od zapsané externí ratingové agentury, pokud <ol style="list-style-type: none"> 3.1 .jsou povinnou osobou považovány za dostatečně likvidní, 3.2 .povinná osoba považuje finanční a ekonomickou situaci emitenta nástroje za odpovídající investičnímu stupni externího ratingu a 	<p>0,25 % není-li zbytková splatnost delší než 6 měsíců,</p> <p>1,00 % je-li zbytková splatnost delší než 6 měsíců a není-li delší než 24 měsíců, anebo</p> <p>1,60 % je-li zbytková splatnost delší než 24 měsíců</p>

<p>3.3 jsou kótovány na uznané burze, 4. dlouhé a krátké pozice v nástrojích vydaných institucemi podléhajícím požadavkům na kapitálovou přiměřenost podle směrnice 2006/48/ES, které jsou povinnou osobou považovány za dostatečně likvidní a pro které platí, že povinná osoba považuje finanční a ekonomickou situaci jejich emitenta za odpovídající investičnímu stupni externího ratingu, 5. cenné papíry vydané institucemi, pro které platí, že povinná osoba považuje finanční a ekonomickou situaci emitenta za lepší nebo odpovídající druhému stupni úvěrové kvality a emitent podléhá takovému rámci regulace a dohledu, který je srovnatelný s požadavky stanovenými v této vyhlášce.</p> <p>Zařazení nástrojů mezi kvalifikované nástroje může být posouzeno Českou národní bankou a nástroje s významným specifickým úrokovým rizikem mohou být po tomto posouzení vyřazeny z kvalifikovaných nástrojů. Česká národní banka může požadovat, aby povinná osoba použila nejvyšší rizikovou váhu podle této tabulky pro nástroje, které vzhledem k solventnosti jejich emitenta vykazují mimořádné riziko.</p>	
<p>III. Ostatní nástroje</p> <p>a) dluhopisy vydané nebo zaručené centrálními vládami, vydané centrálními bankami, mezinárodními organizacemi, mezinárodními rozvojovými bankami nebo orgány regionální nebo místní správy členských států či institucemi, které patří do čtvrtého nebo pátého stupně úvěrové kvality, b) dluhopisy vydané nebo zaručené podnikateli, které patří do čtvrtého stupně úvěrové kvality, c) expozice, u nichž není k dispozici externí rating zapsané ratingové agentury,</p>	8,00 %
<p>d) dluhopisy vydané nebo zaručené centrálními vládami, vydané centrálními bankami, mezinárodními organizacemi, mezinárodními rozvojovými bankami nebo orgány regionální nebo místní správy členských států či institucemi, které patří do šestého stupně úvěrové kvality, e) dluhopisy vydané nebo zaručené podnikateli, které patří do pátého nebo šestého stupně úvěrové kvality.</p>	12,00 %
<p>Instituce, které používají přístup IRB, mohou pro účely této tabulky přiřadit expozici stupeň úvěrové kvality pouze tehdy, jestliže interní rating dlužníka této expozice odpovídá hodnotě PD, která je ekvivalentní nebo nižší než hodnota PD spojená s příslušným stupněm úvěrové kvality v kategorii podnikových expozic u standardizovaného přístupu.</p>	

C. Obecné úrokové riziko

I. Metoda splatností

Při měření obecného úrokového rizika metodou splatností se postupuje takto:

1. Úrokové pozice se zařadí do schématu splatností dané měny, které obsahuje 13 časových pásem nebo 15 časových pásem v případě nástrojů s kuponovou mírou nižší než 3 %, podle tabulky č. 3 v této příloze. Pokud nástroj neobsahuje kupony, jeho pozice se zařadí do časového pásma, které odpovídá kuponové míře nižší než 3 %.
2. Vážená úroková pozice v každém časovém pásmu se rovná součinu součtu úrokových pozic a příslušného koeficientu podle tabulky č. 3 v této příloze.

Tabulka č. 3

	Časové pásmo	Koeficient	Předpokládaná změna úrokových měr v %
	Kuponová míra 3 % a	Kuponová míra nižší	

	vyšší	než 3 %		
zóna 1	do 1 měsíce včetně	do 1 měsíce včetně	0	1,00
	1 až 3 měsíce včetně	1 až 3 měsíce včetně	0,002	1,00
	3 až 6 měsíců včetně	3 až 6 měsíců včetně	0,004	1,00
	6 až 12 měsíců včetně	6 až 12 měsíců včetně	0,007	1,00
zóna 2	1 až 2 roky včetně	1,0 až 1,9 let včetně	0,0125	0,90
	2 až 3 roky včetně	1,9 až 2,8 let včetně	0,0175	0,80
	3 až 4 roky včetně	2,8 až 3,6 let včetně	0,0225	0,75
zóna 3	4 až 5 let včetně	3,6 až 4,3 let včetně	0,0275	0,75
	5 až 7 let včetně	4,3 až 5,7 let včetně	0,0325	0,70
	7 až 10 let včetně	5,7 až 7,3 let včetně	0,0375	0,65
	10 až 15 let včetně	7,3 až 9,3 let včetně	0,045	0,60
	15 až 20 let včetně	9,3 až 10,6 let včetně	0,0525	0,60
	nad 20 let	10,6 až 12 let včetně	0,06	0,60
		12 až 20 let včetně	0,08	0,60
	nad 20 let	0,125	0,60	

3. Vážené úrokové pozice v jednotlivých časových pásmech se kompenzují. Výsledkem je jedna kompenzovaná úroková pozice a jedna zbytková úroková pozice v každém časovém pásmu.
4. Zbytkové úrokové pozice v jednotlivých časových pásmech se dále kompenzují v časových zónách 1, 2 a 3. Výsledkem je jedna kompenzovaná úroková pozice v každé časové zóně a jedna zbytková úroková pozice v každé časové zóně.
5. Zbytkové úrokové pozice v jednotlivých časových zónách se kompenzují mezi sousedními časovými zónami 1 a 2 a zónami 2 a 3. Výsledkem je jedna kompenzovaná úroková pozice mezi časovými zónami 1 a 2, jedna kompenzovaná úroková pozice mezi časovými zónami 2 a 3 a jedna zbytková úroková pozice v každé časové zóně.
6. Zbytkové úrokové pozice v časových zónách 1 a 3 se dále kompenzují. Výsledkem je jedna kompenzovaná úroková pozice mezi časovými zónami 1 a 3 a jedna zbytková úroková pozice v každé časové zóně.
7. Kapitálový požadavek k obecnému úrokovému riziku dané měny se rovná součtu
 - a) 10 % součtu kompenzovaných úrokových pozic v každém časovém pásmu
 - b) 40 % kompenzované úrokové pozice v časové zóně 1,
 - c) 30 % kompenzované úrokové pozice v časové zóně 2,
 - d) 30 % kompenzované úrokové pozice v časové zóně 3,
 - e) 40 % kompenzované úrokové pozice mezi časovými zónami 1 a 2,
 - f) 40 % kompenzované úrokové pozice mezi časovými zónami 2 a 3,
 - g) 150 % kompenzované úrokové pozice mezi časovými zónami 1 a 3,
 - h) 100 % součtu absolutních hodnot úrokových pozic v jednotlivých časových zónách zbývajících po všech kompenzacích, kterými jsou zbytková úroková pozice v časové zóně 2 po provedení kompenzací podle bodu 5 a zbytkové úrokové pozice v časových zónách 1 a 3 po provedení kompenzací podle bodu 6.

II. Metoda durací

Při měření obecného úrokového rizika metodou durací se postupuje takto:

1. Úrokové pozice se zařadí do schématu durací (durační pásma) dané měny, které obsahuje 15 pásem modifikovaných durací, podle tabulky č. 4 v této příloze.

2. Vážená úroková pozice v každém duračním pásmu se rovná součtu součinů úrokových pozic, příslušných modifikovaných durací těchto úrokových pozic a předpokládaných změn úrokových měr. Změny úrokových měr pro každé durační pásmo jsou stanoveny v tabulce č. 4 v této příloze.

Tabulka č. 4

Modifikované durace	Předpokládaná změna úrokových měr v %	Modifikované durace	Předpokládaná změna úrokových měr v %
zóna 1		zóna 3	
do 1 měsíce včetně	1,00	3,3 až 4,0 roky včetně	0,75
1 až 3 měsíce včetně	1,00	4,0 až 5,2 let včetně	0,70
3 až 6 měsíců včetně	1,00	5,2 až 6,8 let včetně	0,65
6 až 12 měsíců včetně	1,00	6,8 až 8,6 let včetně	0,60
		8,6 až 9,9 let včetně	0,60
zóna 2		9,9 až 11,3 let včetně	0,60
1,0 až 1,8 let včetně	0,90	11,3 až 16,6 let včetně	0,60
1,8 až 2,6 let včetně	0,80	nad 16,6 let	0,60
2,6 až 3,3 let včetně	0,75		

3. Vážené úrokové pozice se kompenzují v jednotlivých duračních pásmech. Výsledkem je jedna kompenzovaná úroková pozice a jedna zbytková úroková pozice v každém duračním pásmu.
4. Zbytkové úrokové pozice v jednotlivých duračních pásmech se dále kompenzují v zónách 1, 2 a 3. Výsledkem je jedna kompenzovaná úroková pozice v každé zóně a jedna zbytková úroková pozice v každé zóně.
5. Zbytkové úrokové pozice v jednotlivých zónách se kompenzují mezi sousedními zónami 1 a 2 a zónami 2 a 3. Výsledkem je jedna kompenzovaná úroková pozice mezi zónami 1 a 2, jedna kompenzovaná úroková pozice mezi zónami 2 a 3 a jedna zbytková úroková pozice v každé zóně.
6. Zbytkové úrokové pozice v zónách 1 a 3 se dále kompenzují. Výsledkem je jedna kompenzovaná úroková pozice mezi zónami 1 a 3 a jedna zbytková úroková pozice v každé zóně.
7. Kapitálový požadavek k obecnému úrokovému riziku dané měny stanovený s použitím metody durací se rovná součtu
- 5 % součtu kompenzovaných úrokových pozic v každém duračním pásmu,
 - 40 % kompenzované úrokové pozice v zóně 1,
 - 30 % kompenzované úrokové pozice v zóně 2,
 - 30 % kompenzované úrokové pozice v zóně 3,
 - 40 % kompenzované úrokové pozice mezi zónami 1 a 2,
 - 40 % kompenzované úrokové pozice mezi zónami 2 a 3,
 - 150 % kompenzované úrokové pozice mezi zónami 1 a 3,
 - 100 % součtu absolutních hodnot úrokových pozic v jednotlivých zónách zbývajících po všech kompenzacích, kterými jsou zbytková úroková pozice v zóně 2 po provedení kompenzací podle bodu 5 a zbytkové úrokové pozice v zónách 1 a 3 po provedení kompenzací podle bodu 6.

III. Metoda marží

Při měření obecného úrokového rizika metodou marží se postupuje takto:

1. Kapitálový požadavek k úrokovým futures obchodovaným na uznaných burzách je roven součtu marží odpovídajících těmto úrokovým futures. Metoda marží musí poskytovat odpovídající měření rizika spojeného s úrokovými futures. Tímto způsobem stanovený kapitálový požadavek je větší nebo roven kapitálovému požadavku podle metody splatností nebo metody durací nebo pomocí vlastního VaR modelu.
2. Pro účely stanovení kapitálového požadavku k měnovému riziku se úrokové pozice v cizích měnách úrokových futures do měnových pozic nezařazují.

D. Akciové riziko

Přehled akciových indexů je uveden v tabulce č. 5.

Tabulka č. 5

Akciové indexy			
Austrálie	All Ords	Polsko	WIG
Belgie	BEL 20	Portugalsko	BVL General Index
Česká republika	PX	Rakousko	ATX
Francie	CAC 40	Řecko	General Price Index
Hong Kong	Hang Seng	Singapore	Straits Times Index
Irsko	ISEQ Index	Spojené státy americké	S&P 500
Japonsko	Nikkei 225	Španělsko	IBEX 35
Německo	DAX	Švédsko	OMX
Nizozemí	AEX	Švýcarsko	SMI
Maďarsko	BUX	Velká Británie	FTSE 100
		neuvezené státy OECD	oficiální akciové indexy organizovaných trhů

E. Komoditní riziko

I. Zjednodušená metoda

Při měření komoditního rizika zjednodušenou metodou se kapitálový požadavek ke komoditnímu riziku dané komodity rovná součtu 15 % absolutní hodnoty součtu dlouhých a krátkých komoditních pozic dané komodity a 3 % součtu absolutních hodnot krátkých a dlouhých komoditních pozic dané komodity.

II. Metoda splatností

Při měření komoditního rizika metodou splatností se postupuje takto:

1. Pro každou komoditu se sestaví schéma splatností s časovými pásmy 0 až 1 měsíc včetně, 1 až 3 měsíce včetně, 3 až 6 měsíců včetně, 6 až 12 měsíců včetně, 1 až 2 roky včetně, 2 až 3 roky včetně a nad 3 roky, ve kterém existuje alespoň jedna komoditní pozice. Každá komoditní pozice se zařadí do příslušného časového pásma. Fyzické zásoby komodity se zařadí do prvního časového pásma.
2. Postupně se kompenzují dlouhé a krátké komoditní pozice v jednotlivých časových pásmech od nejnižšího časového pásma s tím, že zbytková pozice z nižšího časového pásma se postupně

přenáší do nejbližšího vyššího časového pásma. V každém vyšším časovém pásmu se opět provádí kompenzace dlouhých a krátkých komoditních pozic včetně přenesené zbytkové pozice. Výsledkem postupných kompenzací je výsledná dlouhá nebo krátká komoditní pozice.

3. Kapitálový požadavek ke komoditnímu riziku dané komodity je dán součtem
 - a) 1,5 % součtu dvojnásobku kompenzovaných pozic v každém časovém pásmu,
 - b) 0,6 % součtu absolutních hodnot zbytkových pozic přenášených mezi sousedními časovými pásmy a
 - c) 15 % absolutní hodnoty výsledné komoditní pozice.

III. Metoda marží

Při měření komoditního rizika metodou marží se postupuje takto:

1. Kapitálový požadavek ke komoditním futures obchodovaným na uznaných burzách se rovná součtu marží odpovídajících těmto komoditním futures. Metoda marží musí poskytovat odpovídající měření rizika spojeného s těmito futures a zároveň tímto způsobem stanovený kapitálový požadavek je větší nebo roven kapitálovému požadavku podle zjednodušené metody nebo vlastního VaR modelu.
2. Pro účely stanovení kapitálového požadavku k měnovému riziku se komoditní pozice v cizích měnách komoditních futures nezařazují do měnových pozic.

F. Opce

I. Zjednodušená metoda

Při výpočtu kapitálového požadavku k opcím zjednodušenou metodou se postupuje takto:

1. Zjednodušená metoda se použije pouze v případě, že v portfoliu jsou jen koupené opce nebo pokud všechny prodané opce jsou dokonale kompenzovány stejnými koupenými opcemi.
2. Při použití zjednodušené metody se nezahrnují pozice nástrojů zajištěné opcí a pozice podkladových nástrojů opcí do úrokových, akciových, měnových a komoditních pozic pro účely stanovení kapitálových požadavků k úrokovému, akciovému, měnovému a komoditnímu riziku.
3. Kapitálový požadavek k opci se rovná rozdílu součinu reálné hodnoty podkladového nástroje a koeficientu podle následujícího bodu a vnitřní hodnoty opce, pokud je kladný a pokud je v portfoliu zajištěný nástroj a zajišťovací opce. Pokud v portfoliu není zajištěný nástroj, avšak je v portfoliu koupená opce, kapitálový požadavek k opci je roven menší z hodnot
 - a) reálná hodnota podkladového kupovaného nebo prodáváného nástroje násobená koeficientem podle následujícího bodu, nebo
 - b) reálná hodnota opce.
4. Koeficient se zvolí v závislosti na druhu opce. V případě
 - a) úrokových opcí se koeficient rovná součtu koeficientu, který odpovídá koeficientu specifického úrokového rizika podle tabulky č. 2 v této příloze a koeficientu 0,08,
 - b) akciových opcí se koeficient rovná součtu koeficientu specifického akciového rizika a koeficientu 0,08,
 - c) měnových opcí je koeficient roven 0,08,

d) komoditních opcí je koeficient roven 0,15.

5. Kapitálový požadavek k opcím se rovná součtu kapitálových požadavků k jednotlivým opcím.
6. Kapitálový požadavek k opcím podle předchozího bodu se přičítá podle druhu opcí (úrokové, akciové, měnové a komoditní) k odpovídajícím kapitálovým požadavkům k úrokovému, akciovému, měnovému a komoditnímu riziku.

II. Metoda delta plus

Při výpočtu kapitálového požadavku k opcím metodou delta plus se postupuje takto:

1. Delta ekvivalenty opcí se zařadí do úrokových, akciových a komoditních pozic, které jsou základem pro výpočet kapitálového požadavku ke specifickému úrokovému riziku a obecnému úrokovému riziku, kapitálového požadavku ke specifickému akciovému riziku a obecnému akciovému riziku a kapitálového požadavku ke komoditnímu riziku.
2. Delta ekvivalenty v cizích měnách opcí se zařadí do měnových pozic, které jsou základem pro výpočet kapitálového požadavku k měnovému riziku.
3. Při použití metody delta plus se dále stanoví kapitálový požadavek k riziku gamma a vega.
4. Kladné a záporné hodnoty gamma se sečtou pro jednotlivé opce, jejichž podkladový nástroj je stejný. Pokud je tento součet záporný, počítá se kapitálový požadavek k riziku gamma, který je roven součinu jedné poloviny absolutní hodnoty gamma a druhé mocniny změny reálné hodnoty podkladového nástroje. Pro účely tohoto ustanovení se rozumí
 - a) stejnými podkladovými nástroji v případě
 1. úrokových měr nástroje, úrokové pozice, které jsou zařazeny do jednoho časového pásma podle tabulky č. 3 v této příloze nebo tabulky č. 4 v této příloze v závislosti na tom, jaká metoda stanovení kapitálového požadavku k obecnému úrokovému riziku byla zvolena,
 2. akcií a akciových indexů nástroje, akciové pozice, které jsou zařazeny do jednoho národního trhu,
 3. cizích měn a zlata jednotlivé měny a zlato,
 4. komodit jednotlivé komodity,
 - b) změnou reálné hodnoty podkladového nástroje v případě
 1. úrokových opcí, pokud je podkladovým nástrojem dluhopis, součin reálné hodnoty tohoto dluhopisu a koeficientu podle tabulky č. 3 v této příloze. Pokud je podkladovým nástrojem úroková míra, hodnota podkladového aktiva se násobí předpokládanou změnou úrokové míry podle této tabulky;
 2. akciových a měnových opcí součin reálné hodnoty podkladového nástroje a koeficientu 0,08,
 3. komoditních opcí součin reálné hodnoty podkladového nástroje a koeficientu 0,15.
5. Kapitálový požadavek k riziku gamma se stanoví jako součet kapitálových požadavků k riziku gamma spočtených pro opce se stejnými podkladovými nástroji.
6. Kapitálový požadavek k riziku vega se počítá pro každou opci a je roven součinu hodnoty vega, volatility reálné hodnoty podkladového nástroje (druh volatility, například denní, měsíční, implikovaná, se zvolí v závislosti na charakteru opce) a koeficientu 0,25. Kapitálový požadavek k riziku vega se rovná součtu kapitálových požadavků k riziku vega spočtených pro každou opci.
7. Kapitálové požadavky k riziku gamma a vega se přičítají podle druhu opcí (úrokové, akciové, měnové a komoditní) ke kapitálovému požadavku k obecnému úrokovému riziku, kapitálovému požadavku k obecnému akciovému riziku, kapitálovému požadavku k měnovému riziku nebo

kapitálovému požadavku ke komoditnímu riziku.

III. Metoda analýzy situací

Při výpočtu kapitálového požadavku k opcím metodou analýzy situací se postupuje takto:

1. Situační síť se sestaví odděleně pro každý podkladový nástroj opcí. První dimenzí situační sítě je reálná hodnota podkladového nástroje a druhou dimenzí je volatilita reálné hodnoty podkladového nástroje. Pro vymezení první dimenze situační sítě se považuje za dostatečný rozsah intervalu + 8 % a v případě komodit + 15 % aktuální reálné hodnoty podkladového nástroje od aktuální reálné hodnoty podkladového nástroje, pro vymezení druhé dimenze rozsah intervalu + 25 % aktuální volatility reálné hodnoty podkladového nástroje od aktuální volatility reálné hodnoty podkladového nástroje. Každý interval se rozdělí na nejméně šest stejně velkých částí s tím, že aktuální reálná hodnota a aktuální volatilita reálné hodnoty podkladového nástroje tvoří středy obou intervalů. Situační síť obsahuje nejméně 49 bodů.
2. Pro každý bod situační sítě se vypočte očekávaná ztráta odpovídajícího portfolia opcí a vybere se maximální očekávaná ztráta. Očekávanou ztrátou portfolia opcí se rozumí rozdíl mezi aktuální hodnotou portfolia opcí a hodnotou portfolia opcí v každém z bodů situační sítě.
3. Kapitálový požadavek ke specifickému riziku opcí se počítá, pokud podkladovými nástroji těchto opcí jsou úrokové nebo akciové nástroje. Kapitálový požadavek ke specifickému riziku takových opcí je roven součtu součinů absolutních hodnot delta ekvivalentů úrokových nebo akciových podkladových nástrojů opcí a koeficientů specifického úrokového rizika podle tabulky č. 2 v této příloze nebo koeficientů specifického akciového rizika. Kapitálový požadavek ke specifickému riziku úrokových opcí se přičte ke kapitálovému požadavku ke specifickému úrokovému riziku. Kapitálový požadavek ke specifickému riziku akciových opcí se přičte ke kapitálovému požadavku ke specifickému akciovému riziku.
4. Nejvyšší očekávané ztráty podle bodu 2 vypočtené pro jednotlivé podkladové nástroje se přičítají podle druhu opcí (úrokové, akciové, měnové a komoditní) ke kapitálovému požadavku k obecnému úrokovému riziku, kapitálovému požadavku k obecnému akciovému riziku, kapitálovému požadavku k měnovému riziku nebo kapitálovému požadavku ke komoditnímu riziku. 5. Při použití metody analýzy situací se delta ekvivalenty opcí nezařazují do úrokových, akciových, měnových a komoditních pozic pro účely stanovování kapitálových požadavků k obecnému úrokovému, obecnému akciovému, měnovému a komoditnímu riziku.

IV. Metoda marží

Při výpočtu kapitálového požadavku k opcím metodou marží se postupuje takto:

1. Metodu marží lze použít pouze pro stanovení kapitálového požadavku k opcím obchodovaným na uznaných burzách. Kapitálový požadavek takové opce se rovná marži. Metoda marží musí poskytovat odpovídající měření rizika spojeného s opcemi. Tímto způsobem stanovený kapitálový požadavek je větší nebo roven kapitálovému požadavku podle zjednodušené metody, metody delta plus, metody analýzy situací nebo interního VaR modelu.
2. Kapitálový požadavek ke specifickému riziku opcí se počítá, pokud podkladovými nástroji jsou úrokové nebo akciové nástroje. Kapitálový požadavek ke specifickému riziku takových opcí je roven součtu součinů absolutních hodnot delta ekvivalentů úrokových nebo akciových opcí a koeficientů specifického rizika podle tabulky č. 2 v této příloze nebo koeficientů podle § 143.

Kapitálový požadavek ke specifickému riziku opcí se přičte ke kapitálovému požadavku ke specifickému úrokovému riziku nebo ke kapitálovému požadavku ke specifickému akciovému riziku v závislosti na podkladovém nástroji.

3. Marže se přičítají podle druhu opcí (úrokové, akciové, měnové a komoditní) ke kapitálovému požadavku k obecnému úrokovému riziku, kapitálovému požadavku k obecnému akciovému riziku, kapitálovému požadavku k měnovému riziku nebo kapitálovému požadavku ke komoditnímu riziku.
4. Při použití metody marží se delta ekvivalenty opcí nezařazují do úrokových, akciových, měnových a komoditních pozic pro účely stanovování kapitálových požadavků k obecnému úrokovému, obecnému akciovému, měnovému a komoditnímu riziku.

Požadavky na používání vlastních modelů

I. Kvalitativní požadavky

1. Předpokladem pro používání vlastního VaR modelu při výpočtu kapitálového požadavku k tržnímu riziku nebo specifickému úrokovému či akciovému riziku pro účely této vyhlášky je splnění těchto kvalitativních požadavků:
 - a) model je nedílnou součástí denního procesu měření rizik povinné osoby a výstupy z něj slouží pro informování vrcholného vedení o míře podstupovaných rizik,
 - b) povinná osoba má útvar řízení rizik nezávislý na útvaru obchodování. Útvar řízení rizik podává hlášení přímo vrcholnému vedení, je odpovědný za vytvoření a implementaci systému řízení rizik povinné osoby, denně zpracovává a analyzuje výstupy modelu, navrhuje odpovídající opatření k úpravě vnitřních limitů;
 - c) vrcholné vedení se aktivně zúčastňuje procesu řízení rizik. Denní hlášení připravovaná útvarem řízení rizik jsou posuzována vedoucími zaměstnanci, kteří mají pravomoc snížit limity jednotlivým obchodníkům včetně pravomoci snížit limity celkových pozic povinné osoby;
 - d) povinná osoba má dostatečný počet zaměstnanců, kteří byli vyškoleni v oblasti používání modelů pro obchodování, řízení rizik, vypořádání obchodů a v oblasti vnitřního auditu se zaměřením na modely stanovení kapitálových požadavků,
 - e) povinná osoba stanovila postupy pro monitorování vnitřních procedur a vnitřních kontrolních mechanismů a zajištění jejich souladu s fungováním systému řízení rizik,
 - f) historická data o modelu dokazují, že model je při měření rizik dostatečně přesný,
 - g) povinná osoba pravidelně provádí dostatečně náročné stresové testování modelu, jehož výsledky jsou posuzovány vrcholným vedením a následně promítány do vnitřních postupů a procesu řízení rizik včetně stanovování limitů,
 - h) povinná osoba zajistí, aby součástí pravidelného provádění vnitřního auditu bylo nezávislé prověření celkového systému řízení rizik povinné osoby.
2. Vnitřní audit musí zahrnovat posouzení činnosti obchodních útvarů a posouzení činnosti útvaru řízení rizik. Posouzení celkového procesu řízení rizik prováděné alespoň jednou za rok musí zahrnovat
 - a) prověření dostatečnosti dokumentace systému řízení rizik, organizace útvaru řízení rizik a jeho činností,
 - b) způsob začlenění výstupů měření tržního a specifického rizika do denního procesu řízení povinné osoby a do informačního systému povinné osoby,
 - c) prověření procesu schvalování systémů pro měření rizik a systémů stanovování reálných hodnot, které jsou využívány obchodním útvarem a útvarem vypořádání obchodů,
 - d) posouzení míry zahrnutí tržního a specifického rizika pokrývaných modelem a způsob

schvalování změn v procesu řízení rizik,

- e) posouzení přesnosti a úplnosti dat používaných modelem, přesnosti a vhodnosti používaných volatilit a korelací, přesnosti a citlivosti algoritmů výpočtu rizik podstupovaných povinnou osobou,
- f) posouzení postupu hodnocení jednotnosti, ucelenosti, včasnosti a spolehlivosti zdrojových dat používaných modelem včetně nezávislosti těchto dat,
- g) posouzení procesu, který povinná osoba používá k hodnocení zpětného testování.

II. Specifikace faktorů tržního rizika

Povinná osoba zabezpečí, aby vlastní VaR model používaný při výpočtu kapitálového požadavku k tržnímu riziku nebo specifickému úrokovému či akciovému zohledňoval dostatečné množství rizikových faktorů tržního rizika v závislosti na rozsahu aktivit povinné osoby na jednotlivých trzích a charakteru těchto trhů; přitom musí být splněny alespoň tyto podmínky:

- a) v případě úrokového rizika model zohledňuje rizikové faktory odpovídající úrokovým mírám v každé měně, ve které má povinná osoba významné úrokové pozice. Konstrukce výnosové křivky vychází z některé všeobecně používané metody. Pro významné úrokové pozice v hlavních měnách a na významných trzích musí být výnosová křivka dělena na nejméně šest časových segmentů, aby postihla změny volatility úrokových měr podél výnosové křivky. Model musí zohledňovat bázi riziko, nebo-li riziko vyplývající z neparalelních pohybů různých výnosových křivek;
- b) v případě měnového rizika model zohledňuje rizikové faktory odpovídající pozicím povinné osoby v jednotlivých cizích měnách a ve zlatě,
- c) v případě akciového rizika model zohledňuje rizikové faktory odpovídající alespoň každému trhu s akciemi, na kterém má povinná osoba významné pozice,
- d) v případě komoditního rizika model zohledňuje rizikové faktory odpovídající alespoň každé komoditě, ve které má povinná osoba významné pozice, a současně zohledňuje riziko vyplývající z neparalelních pohybů příbuzných, nikoliv však identických, komodit a riziko změn forwardových cen vyplývajících z nesouladu ve splatnostech s tím, že model musí vždy rovněž zohledňovat charakteristiku jednotlivých komoditních trhů, zvláště termíny dodávek a možnosti obchodníků uzavírat pozice.

III. Kvantitativní požadavky

1. Povinná osoba zabezpečí, aby vlastní VaR model používaný při výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu nebo specifickému úrokovému či akciovému riziku splňoval alespoň tyto kvantitativní požadavky:
 - a) riziková hodnota je počítána denně,
 - b) pro výpočet rizikové hodnoty je používán jednostranný konfidenční interval na hladině spolehlivosti 99 %,
 - c) pro výpočet rizikové hodnoty je deset pracovních dní nejkratším obdobím držení nástrojů.

Povinná osoba může použít rizikovou hodnotu vypočítanou za kratší období držení s tím, že takovou rizikovou hodnotu koriguje na ekvivalent 10 dnů pomocí druhé odmocniny poměru období;

- d) historické období pozorování (období vzorku) pro výpočet rizikové hodnoty je alespoň 1 rok. Jsou-li používány systémy vážení nebo jiné metody pro historické období pozorování, efektivní období pozorování je alespoň 1 rok, což znamená, že vážený průměr časového zpoždění jednotlivých pozorování je alespoň 6 měsíců. Povinná osoba může počítat rizikovou hodnotu za použití údajů kratšího efektivního období, pokud je tento postup zdůvodnitelný, například značnou změnou cenové volatility;
- e) datové soubory se obnovují alespoň jednou za tři měsíce, případně častěji, pokud dochází ke značným změnám tržních podmínek,
- f) jsou používány modely založené na maticích variance- kovariance, na historických simulacích nebo na simulacích Monte Carlo,
- g) model přesně podchycuje rizika spojená s opcemi. Pro stanovení opčních rizik model splňuje nejméně tyto podmínky:
 1. podchycuje nelineární cenové charakteristiky opčních pozic, alespoň riziko gamma a vega,
 2. pracuje s opčními pozicemi nebo pozicemi, které vykazují charakteristiku podobnou opcím, jako by je povinná osoba držela nejméně po dobu 10 pracovních dnů,
 3. bere v úvahu soubor rizikových faktorů, které podchycují volatility úrokových měr a cen podkladových nástrojů opcí.

2. Kapitálový požadavek je určen denně a je roven vyšší hodnotě z

a) rizikové hodnoty předchozího dne, zvýšené o dodatečnou přírážku pro specifické úrokové či akciové riziko, pokud je aplikována, nebo

b) součtu průměrné denní rizikové hodnoty za předchozích 60 pracovních dnů násobené multiplikačním faktorem zvýšeným o plus faktor, a dodatečné přírážky pro specifické úrokové či akciové riziko, pokud je aplikována.

3. Nejnižší hodnota multiplikačního faktoru podle předchozího odstavce je 3. Povinná osoba zvýší tuto hodnotu o plus faktor nabývající hodnot 0 až 1 podle tabulky v této příloze v závislosti na počtu převýšení během posledních 250 pracovních dnů. Převýšení představuje jednodenní změnu hodnoty portfolia, která je vyšší než hodnota vypočtená na základě modelu.

4. Povinná osoba oznámí České národní bance jakákoliv zvýšení počtu převýšení, pokud znamenají zvýšení plus faktoru, do 5 pracovních dnů ode dne, kdy tato skutečnost nastala.

Tabulka

Hodnoty plus faktoru	
Počet překročení	Plus faktor
méně než 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 a více	1,00

IV. Dodatečná kritéria pro stanovení kapitálových požadavků ke specifickému riziku na základě vlastního modelu

1. Povinná osoba zabezpečí, aby vlastní VaR model používaný při výpočtu kapitálových požadavků k specifickému úrokovému či akciovému riziku splňoval alespoň tato dodatečná kritéria:
 - a) model objasňuje historické cenové pohyby v portfoliu, zejména pomocí testů dobré shody (*goodness of fit*),
 - b) model je citlivý na změny ve struktuře portfolia a stanovuje vyšší kapitálové požadavky pro portfolio se zvýšenou koncentrací,
 - c) model zohledňuje změny během celého úvěrového cyklu, aby v případě sestupné fáze cyklu nebyla podceňována velikost rizika. Lze použít simulaci nejhorších událostí;
 - d) model je schopen zachytit idiosynkratické riziko, neboli je citlivý na rozdíly mezi obdobnými, ne však plně identickými pozicemi,
 - e) model je schopen zachytit riziko události (*event risk*), nebo-li riziko, že dojde k významné změně reálné hodnoty dluhopisu či akcie v důsledku neočekávané události,
 - f) pomocí zpětného testování se ověřuje, zda je specifické riziko správně odhadováno.
2. Pokud riziko události není vlastním VaR modelem podchyceno, protože přesahuje desetidenní období držení a konfidenční interval na hladině spolehlivosti 99 % (méně pravděpodobné, ale vysoce rizikové události), dopad takovýchto událostí se zohledňuje při vnitřním stanovení kapitálu.
3. Vlastní VaR model by měl konzervativně hodnotit riziko vznikající z méně likvidních pozic anebo pozic s omezenou cenovou transparentností. Kromě toho jsou dodrženy požadavky na data. Pokud jsou používány odhady nebo zástupné indikátory, musí se používat s náležitou opatrností a pouze v případech, kdy dostupná data nepostačují nebo neodrážejí skutečnou volatilitu pozice nebo portfolia.
4. Povinná osoba při výpočtu kapitálových požadavků také zohledňuje riziko selhání (default risk) vyplývající z pozic v obchodním portfoliu. Povinná osoba může při výpočtu tohoto dodatečného kapitálového požadavku k riziku selhání zohlednit, do jaké míry bylo riziko selhání již zahrnuto do výpočtu hodnoty VaR, zejména u těch pozic, které by mohly být a byly by uzavřeny do 10 dnů v případě nepříznivých tržních podmínek.
5. Metody pro zachycení dodatečného rizika selhání si povinná osoba stanovuje sama. Pokud zachycuje riziko selhání pomocí přírážky, tato přírážka pak není násobena multiplikačním faktorem ani není zahrnuta do hodnoty VaR pro zpětné testování.
6. Bez ohledu na používanou metodu, povinná osoba je schopna prokázat, že dosáhla standardu srovnatelného s přístupem IRB (za předpokladu stejné úrovně rizika), případně zohledňujícího vliv likvidity, koncentrace, zajištění a nelinearity.
7. Pokud povinná osoba nezachycuje dodatečné riziko selhání pomocí interně vyvinuté metody, vypočte přírážku pomocí postupů, které jsou v souladu se standardizovaným přístupem nebo přístupem IRB.

8. Kapitálový požadavek k sekuritizovaným expozicím, které by byly podle části, která upravuje sekuritizaci odčitatelnou položkou od součtu původního a doplňkového kapitálu, nebo by se jim přiřadila riziková váha 1250 %, nesmí být nižší, než kdyby se s nimi zacházelo podle části, která upravuje sekuritizaci.
9. Požadavek podle předchozího bodu nemusí být uplatněn, pokud povinná osoba, která s těmito sekuritizovanými expozicemi obchoduje,
 - a) je schopna oprávněnému orgánu dohledu prokázat, že existuje obousměrný likvidní trh pro sekuritizované expozice nebo, v případě syntetických sekuritizací spočívajících pouze na úvěrových derivátech, pro samotné sekuritizované expozice či všechny jejich rizikové složky; za oboustranný trh je považován trh, na němž existují nezávislé, bona fide, nabídky koupit nebo prodat, takže lze během jednoho dne určit cenu přiměřeně odpovídající poslední prodejní ceně nebo současným konkurenčním bona fide nabídkám (*bid/offer*) a obchod lze za tuto cenu vypořádat v relativně krátkém čase v souladu s obchodními zvyklostmi,
 - b) má dostatek tržních dat, aby bylo zajištěno, že plně zachycuje riziko selhání těchto expozic ve své interní metodě měření tohoto rizika.
10. Povinná osoba provádí denně zpětné testování celého portfolia nebo subportfolií dluhopisů a akcií obsahujících specifické riziko. Pokud povinná osoba člení tato subportfolia do dalších kategorií, provádí odděleně zpětné testování těchto kategorií. Změnu struktury subportfolií lze provést, pokud záměr provést tuto změnu byl oznámen a doložen oprávněnému orgánu dohledu a ten tento záměr neodmítl. Povinná osoba vždy o tomto záměru současně informuje Českou národní banku. Vlastní VaR model pro stanovení kapitálových požadavků ke specifickému riziku se stává neadekvátním pro měření specifického rizika od okamžiku, kdy počet převýšení pro celé portfolio nebo alespoň jedno subportfolio přesáhne za posledních 250 dnů počet 10. Tuto skutečnost oznámí povinná osoba neprodleně České národní bance.
11. Nedostatky VaR modelu povinná osoba odstraňuje neprodleně, má zajištěn dostatek kapitálu pro pokrytí specifického rizika.

V. Stresové testování

1. Povinná osoba používající vlastní VaR model při výpočtu kapitálového požadavku k tržnímu riziku nebo specifickému úrokovému či akciovému riziku má k dispozici komplexní program stresového testování. Stresové testování slouží k identifikaci událostí a vlivů, které mají značný dopad na povinnou osobu.
2. Stresové scénáře
 - a) berou v úvahu faktory, které mohou mít za následek značné ztráty povinné osoby nebo mohou značně ztížit řízení rizik, zejména sníženou likvidnost trhů v případech krize, riziko koncentrace, jednostranné trhy,
 - b) zahrnutí události s nízkou pravděpodobností výskytu ve všech hlavních druzích rizik,
 - c) objasňují vliv takových událostí na pozice povinné osoby, které mají lineární i nelineární cenovou charakteristiku.
3. Povinná osoba využívá stresové kvantitativní testy, které identifikují možné dopady na povinnou osobu způsobené pohyby reálných hodnot, úrokových měr, volatilit, korelací a podobně. Dále využívá kvalitativní testy, kterými se prověřuje adekvátnost kapitálového vybavení povinné

osoby a stanoví se možnosti snížení jejího rizika a ochrany kapitálu před možnými ztrátami. Stresové testy musí být nedílnou součástí strategie vrcholného vedení a o jejich výsledcích musí být pravidelně informováno vrcholné vedení.

4. Povinná osoba ověřuje prostřednictvím série vlastních stresových scénářů svoji odolnost vůči nepříznivým změnám tržních podmínek a stanovuje stresové testy, které ovlivní hodnotu jejího portfolia nejnepříznivěji.

VI. Zpětné testování

Zpětné testování poskytuje pro každý obchodní den srovnání měření jednodenní rizikové hodnoty stanovené na základě pozic povinné osoby ke konci obchodního dne s hodnotou portfolia následujícího obchodního dne. Povinná osoba provádí zpětné testování jak skutečných, tak i hypotetických změn hodnoty portfolia, pokud to oprávněný orgán dohledu požaduje. Zpětné testování jak skutečných, tak hypotetických změn hodnoty portfolia je založeno na porovnání hodnoty portfolia na konci obchodního dne a jeho hodnoty na konci následujícího obchodního dne za předpokladu nezměněných pozic.

VII. Ověření modelu

1. Vlastní VaR model musí být dostatečně ověřen osobou, která je nezávislá na procesu vývoje. Model by měl být ověřen poté, co byl vyvinut a dále pak pravidelně, zejména v případech, kdy došlo k závažným změnám modelu nebo k strukturálním změnám na trhu či ve složení portfolií. Ověření modelu se neomezuje pouze na zpětné testování, ale mělo by obsahovat mimo jiné i ověření, že
 - a) předpoklady, na kterých je model vybudován, jsou správné a neodhadují riziko špatně,
 - b) v závislosti na struktuře portfolií a podstupovaném riziku je prováděna dodatečná validace modelu nad rámec zpětného testování podle této vyhlášky,
 - c) jsou používána hypotetická portfolia k ujištění, že daný model je schopen podchytit specifické faktory jednotlivých portfolií, zejména riziko koncentrace nebo bážické riziko.
2. Záměr používat vlastní VaR model povinná osoba doloží zprávou auditora nebo jiné osoby, kteří dlouhodobě poskytují služby v oblasti modelování, o ověření přesnosti modelu, pokud Česká národní banka od tohoto požadavku neupustí. Tato zpráva obsahuje zejména vyjádření, zda
 - a) struktura vlastního modelu je přiměřená aktivitám povinné osoby,
 - b) model splňuje kvalitativní požadavky, kvantitativní požadavky a popřípadě dodatečná kritéria v souladu s touto vyhláškou,
 - c) povinná osoba specifikuje faktory tržního rizika a provádí stresové testování v souladu s touto vyhláškou,
 - d) model poskytuje spolehlivou informaci o výši kapitálového požadavku k tržnímu, popřípadě specifickému riziku.

Podrobnější vymezení požadavků na jednotlivé přístupy pro výpočet kapitálového požadavku k operačnímu riziku

I. Přístup základního ukazatele

- a) Kapitálový požadavek k operačnímu riziku podle přístupu BIA je roven 15 % z hodnoty relevantního ukazatele.
- b) Relevantní ukazatel se při přístupu BIA stanovuje jako tříletý průměr součtu čistého úrokového a čistého neúrokového výnosu a při výpočtu se postupuje takto:
1. průměr je počítán z údajů za poslední 3 účetní období, které jsou ověřeny auditorem. Pokud ani po zákonem stanovené lhůtě nejsou k dispozici údaje uvedené v účetní závěrce povinné osoby ověřené auditorem, použijí se údaje povinné osoby neověřené auditorem. Pokud povinná osoba začala vykonávat svoji činnost až ve sledovaných účetních obdobích, stanovuje relevantní ukazatel na základě svého plánu, případně upraveného podle požadavků České národní banky; povinná osoba tento postup uplatňuje do okamžiku, než má k dispozici údaje za poslední 3 účetní období;
 2. je-li součet čistého úrokového a čistého neúrokového výnosu za účetní období záporný nebo roven nule, není tato hodnota do výpočtu tříletého průměru zahrnována. V takovém případě se relevantní ukazatel stanovuje jako součet dosažených kladných hodnot dělený počtem těchto kladných hodnot;
 3. čistý úrokový a čistý neúrokový výnos odpovídá součtu položek podle tabulky č. 1 v této příloze; každá položka je do součtu zahrnuta se svým příslušným kladným nebo záporným znaménkem a v souladu s následujícími ustanoveními;
4. relevantní ukazatel je počítán před odečtením
 - 4.1 nákladů na tvorbu opravných položek a rezerv,
 - 4.2 provozních nákladů. Hodnotu relevantního ukazatele lze snížit o náklady na outsourcing poskytovaný osobou s úzkým propojením s povinnou osobou, zahraniční bankou, zahraničním obchodníkem s cennými papíry nebo finanční institucí, která má sídlo v jiném než členském státě, nad níž příslušný orgán dohledu vykonává srovnatelný dohled;
 5. do výpočtu hodnoty relevantního ukazatele se nezahrnují tyto položky:
 - 5.1 realizovaný zisk nebo ztráta z prodeje nástrojů investičního portfolia,
 - 5.2 mimořádné a nepravidelné výnosy,
 - 5.3 výnosy z pojistného plnění;
 6. do výpočtu hodnoty relevantního ukazatele se zahrnují zisky nebo ztráty z přecenění finančních nástrojů na reálnou hodnotu, které jsou zahrnuty do výkazu zisku nebo ztráty.

Tabulka č. 1

1.	Výnosy z úroků a podobné výnosy
2.	Náklady na úroky a podobné náklady
3.	Výnosy z akcií a podílů
4.	Výnosy z poplatků a provizí

5.	Náklady na poplatky a provize
6.	Čistý zisk nebo ztráta z finančních operací
7.	Ostatní provozní výnosy

II. Standardizovaný přístup

- a) Kapitálový požadavek k operačnímu riziku podle standardizovaného přístupu se určuje jako tříletý průměr ročních součtů kapitálových požadavků k operačnímu riziku pro jednotlivé linie podnikání vymezené v tabulce č. 2, ve které jsou také uvedeny rizikové váhy (parametry β) pro jednotlivé linie podnikání.
- b) Kapitálový požadavek se stanovuje podle ustanovení pro přístup BIA s těmito odchylkami:
1. pro výpočet rizikově kapitálového požadavku pro jednotlivou linii podnikání v jednotlivém účetním období se použije procento (riziková váha - parametr β) vymezené pro danou linii v tabulce č. 2 v této příloze;
 2. je-li hodnota kapitálového požadavku za účetní období v linii podnikání záporná v důsledku záporné hodnoty součtu čistého úrokového a čistého neúrokového výnosu, nabývá kapitálový požadavek vypočtený pro danou jednotlivou linii podnikání a dané účetní období zápornou hodnotu; tato hodnota se zahrne do dalšího výpočtu bez jakéhokoliv omezení;
 3. je-li však v daném účetním období záporný i součet kapitálových požadavků za všechny linie podnikání, pak se při výpočtu tříletého průměru, neboli při výpočtu celkového kapitálového požadavku, v čitateli nahradí skutečně dosažená (záporná) hodnota součtu kapitálových požadavků za dané účetní období nulou. Jmenovatel se nemění, neboli součet kapitálových požadavků za 3 účetní období se vždy dělí třemi.

Tabulka č. 2

Linie podnikání	Seznam činností	Parametr β
Podnikové financování	Upisování finančních nástrojů a/nebo umístování finančních nástrojů na základě neodvolatelného závazku, služby související s upisováním, investiční poradenství, poradenství osobám v oblasti kapitálové struktury, strategie a v souvisejících otázkách, poradenství a služby týkající se fúzí a koupě podniků, investiční průzkum a finanční analýzy či jiné formy základních doporučení ohledně transakcí s finančními nástroji.	18 %
Obchodování na finančních trzích	Obchodování na vlastní účet, peněžní zprostředkování (<i>money broking</i>), přijímání a zpracovávání pokynů vztahujících se k jednomu či více finančním nástrojům, provádění klientských pokynů, umístování finančních nástrojů bez neodvolatelného závazku, provozování mnohostranných obchodních systémů (<i>operation of Multilateral Trading Facilities – MTFs</i>).	18 %
Retailové makléřství (činnosti pro jednotlivé fyzické osoby nebo malé a střední podnikatele, pokud expozice vůči nim splňují kritéria	Přijímání a zpracování pokynů vztahujících se k jednomu či více finančním nástrojům, provádění klientských pokynů, umístování finančních nástrojů bez neodvolatelného závazku.	12 %

retailových expozic podle standardizovaného přístupu)		
Podnikové bankovníctví	Přijímání vkladů od veřejnosti, poskytování úvěrů, finanční leasing, záruky a přísliby.	15 %
Retailové bankovníctví (činnosti pro jednotlivé fyzické osoby nebo malé a střední podnikatele, pokud expozice vůči nim splňují kritéria retailových expozic podle standardizovaného přístupu)	Přijímání vkladů od veřejnosti, poskytování úvěrů, finanční leasing, záruky a přísliby.	12 %
Zúčtovací služby pro třetí osoby	Platební styk a zúčtování pro třetí osoby, vydávání a správa platebních prostředků pro třetí osoby.	18 %
Služby z pověření	Úschova, správa a uložení finančních nástrojů na účet klienta, včetně opatrovnictví a souvisejících služeb, zejména obhospodařování peněžních toků (<i>cash management</i>).	15 %
Obhospodařování aktiv	Obhospodařování portfolií, obhospodařování podílů ve fondech kolektivního investování, ostatní formy obhospodařování aktiv.	12 %

c) Pro členění do linií podnikání jsou stanoveny tyto požadavky:

1. všechny činnosti jsou začleněny do linií podnikání tak, aby na jedné straně nedocházelo k překrývání, a na druhé straně žádná činnost nebyla vynechána.
2. každá činnost, kterou nelze jednoznačně začlenit do žádné linie podnikání standardizovaného rámce vymezeného v tabulce č. 2 v této příloze, avšak představuje podpůrnou funkci pro jinou činnost do tohoto rámce zahrnutou, se zařadí do stejné linie podnikání jako ta činnost, kterou podporuje. Pokud taková činnost podporuje více linií podnikání, je její začlenění uskutečněno podle objektivního kritéria;
3. pokud některou činnost nelze začlenit do konkrétní linie podnikání, použije se ta linie podnikání, která vede k největšímu kapitálovému požadavku. Shodná linie podnikání se použije pro zařazení všech souvisejících podpůrných činností;
4. při alokaci relevantního ukazatele do linií podnikání lze využívat vnitřní ceny. Náklady generované v jedné linii podnikání, které věcně souvisejí s jinou linií podnikání, mohou být převedeny do té linie, se kterou věcně souvisejí, například pomocí postupů založených na vnitřním převodu nákladů mezi liniemi podnikání;
5. začleňování činností do linií podnikání pro účely stanovení kapitálových požadavků k operačnímu riziku musí být v souladu se zásadami, které povinná osoba uplatňuje při výpočtu kapitálového požadavku k úvěrovému a tržnímu riziku,
6. povinná osoba má stanoveny a zdokumentovány konkrétní zásady pro členění činností a alokaci relevantního ukazatele do standardizovaného rámce vymezeného v tabulce č. 2 v této příloze. Tyto zásady schvaluje představenstvo nebo výbor, na který představenstvo tuto pravomoc delegovalo, a jsou přezkoumávány a případně upravovány v návaznosti na nové či změněné podnikatelské činnosti nebo rizika. Proces členění činností a alokace relevantního ukazatele do standardizovaného rámce vymezeného v tabulce č. 2 v této příloze podléhá také nezávislému přezkoumávání.

- d) Požadavky pro používání standardizovaného přístupu jsou tyto:
1. povinná osoba je schopna prokázat, že naplňuje požadavky na členění do linií podnikání stanovené v této příloze,
 2. povinná osoba má řádně zdokumentovaný systém vyhodnocování a řízení operačního rizika s jasně stanovenými odpovědnostmi pro tento systém. Povinná osoba určuje míru podstupovaného operačního rizika a zaznamenává odpovídající údaje týkající se tohoto rizika, včetně údajů o událostech s významným dopadem. Tento systém podléhá pravidelnému nezávislému přezkoumávání;
 3. systém vyhodnocování operačního rizika je přímo začleněn do procesů řízení rizik povinné osoby. Jeho výstupy jsou nedílnou součástí procesu sledování a kontroly rizikového profilu povinné osoby z hlediska operačního rizika;
 4. povinná osoba má zaveden systém hlášení, který poskytuje vedení a dalším příslušným zaměstnancům informace o operačním riziku. Povinná osoba má zavedeny postupy pro zajištění odpovídajících opatření v návaznosti na informace obsažené v hlášeních.

III. Alternativní standardizovaný přístup

- a) Požadavky pro používání přístupu ASA jsou tyto:
1. povinná osoba prokáže splnění požadavků pro používání standardizovaného přístupu,
 2. povinná osoba prokáže, že naprostá většina jejích činností spadá do
 - 2.1 linie podnikání retailové bankovníctví,
 - 2.2 linie podnikání podnikové bankovníctví, nebo
 - 2.3 linií podnikání retailové bankovníctví a podnikové bankovníctví.Tento požadavek je naplněn, pokud hodnota relevantního ukazatele z činností za linii nebo linie vybrané povinnou osobou podle 2.1 až 2.3 je alespoň 90 % hodnoty relevantního ukazatele stanoveného podle přístupu BIA za všechny činnosti;
 3. povinná osoba prokáže, že významná část činností retailového nebo podnikového bankovníctví je tvořena expozicemi, se kterými je spojena vysoká pravděpodobnost selhání,
 4. povinná osoba používá shodný výběr linie nebo linií podle bodu 2 pro účely prokazování jednotlivých kvantitativních podmínek pro používání přístupu ASA podle bodu 2 a 3 i pro účely určování kapitálového požadavku podle písmene b) a c),
 5. povinná osoba prokáže, že používání přístupu ASA představuje zkvalitněné východisko pro vyhodnocování operačního rizika.
- b) Celkový kapitálový požadavek při přístupu ASA se určuje podle ustanovení pro standardizovaný přístup s tím, že namísto relevantního ukazatele se pro linii nebo linie vybrané povinnou osobou podle písmene a) bodu 2 použije alternativní ukazatel.
- c) Alternativní ukazatel odpovídá normalizovanému ukazateli výnosu, který je roven součinu koeficientu 0,035 a dlužné částky poskytnutých úvěrů v linii nebo liniích vybraných povinnou osobou podle písmene a) bodu 2; do linie podnikové bankovníctví se začleňují též cenné papíry v investičním portfoliu.

IV. Pokročilý přístup

- a) Požadavky pro používání přístupu AMA jsou kvalitativní a kvantitativní.

b) Kvalitativní požadavky pro používání přístupu AMA jsou tyto:

1. systém měření operačního rizika je přímo začleněn do každodenních procesů řízení rizik,
2. povinná osoba má ustanovenu nezávislou funkci s odpovědností za řízení operačního rizika,
3. pravidelně jsou k dispozici informace, jak je povinná osoba vystavena operačnímu riziku (expozice vůči operačnímu riziku), jaké již utrpěla z tohoto titulu ztráty a jaké skutečnosti byly v souvislosti s těmito ztrátami zjištěny. Povinná osoba má zavedeny postupy pro učinění náležitých opatření k nápravě;
4. systém řízení operačního rizika je náležitě zdokumentován. Zajištění dodržování stanovených zásad a postupů je součástí běžných činností povinné osoby a jsou stanoveny zásady pro postup v případě jejich nedodržení;
5. procesy řízení a systémy měření operačního rizika podléhají pravidelnému nezávislému přezkoumávání vnitřním auditem nebo auditorem;
6. povinná osoba je schopna prokázat, že

6.1 proces interní validace systému měření operačního rizika probíhá uspokojivým způsobem,

6.2 toky dat a procesy spojené se systémem měření rizik jsou transparentní a dostupné.

c) Kvantitativní požadavky pro používání přístupu AMA se týkají systému a procesu měření operačního rizika, interních dat, externích dat, analýz scénářů a podchycení faktorů zohledňujících podnikatelské prostředí a vnitřní kontrolu. Jedná se o tyto požadavky:

1. povinná osoba stanovuje kapitálový požadavek tak, aby zahrnoval neočekávanou i očekávanou ztrátu, ledaže je schopna doložit, že očekávaná ztráta je odpovídajícím způsobem podchycena v jejích vnitřních postupech pro výkon činností. Měření operačního rizika podchycuje možné málo četné události s velkým dopadem. Je při tom nutno dosáhnout standardu kvality srovnatelného s hladinou spolehlivosti 99,9 % v průběhu časového období jednoho roku;
2. pro naplnění tohoto standardu kvality systém měření operačního rizika obsahuje určité klíčové prvky. Mezi tyto prvky patří užití interních dat, externích dat, analýzy scénářů a podchycení faktorů zohledňujících podnikatelské prostředí a vnitřní kontrolu v souladu s tím, jak jsou tyto oblasti upraveny dále. Povinná osoba má řádně zdokumentovaný přístup k míře zastoupení těchto čtyř prvků v celkovém systému měření operačního rizika;
3. systém měření operačního rizika podchycuje hlavní faktory, které jsou zdrojem operačního rizika a které ovlivňují tvar koncové oblasti statistického rozložení ztrát (fat tails),
4. korelace mezi jednotlivými kategoriemi ztrát lze v případě operačního rizika zohledňovat jen tehdy, pokud povinná osoba uspokojivě doloží oprávněnému orgánu dohledu, že její systémy pro měření korelací jsou spolehlivé, jsou implementovány na základě jednotného přístupu a zohledňují nejistotu spojenou s postupy pro odhadování těchto korelací, zejména v krizových obdobích. Povinná osoba provádí validaci předpokladů, ze kterých tyto postupy vycházejí, s využitím vhodných kvantitativních a kvalitativních technik;
5. systém měření operačního rizika je vnitřně jednotný a ucelený a zamezuje vícenásobnému užití těch kvalitativních úsudků či technik snižování rizika, které již byly zohledněny při výpočtu jiných kapitálových požadavků,
6. povinná osoba při měření operačního rizika vychází z alespoň pětileté historické řady dat. Při zahájení používání přístupu AMA povinnou osobou je postačující tříletá řada dat;
7. povinná osoba je schopna, při dodržení principů pro členění do linií podnikání uvedených v této příloze, zařadit svá data o historických ztrátách do linií podnikání podle tabulky č. 2 v této příloze a do typů událostí podle tabulky č. 3 v této příloze a na vyžádání poskytnout tato data oprávněnému orgánu dohledu. Ztrátové události postihující celou povinnou osobu mohou být za mimořádných okolností začleněny do doplňkové linie podnikání „podnikové položky“.

Kritéria pro zařazování ztrát do stanovených linií podnikání a typů událostí jsou objektivní a zdokumentovaná. Ztráty z operačního rizika, které se vztahují k úvěrovému riziku a byly historicky zahrnovány do interních databází pro účely úvěrového rizika, musí být v databázích pro účely operačního rizika zaznamenávány a samostatně identifikovány. Tyto ztráty nepodléhají kapitálovému požadavku k operačnímu riziku, pokud jsou nadále zahrnovány do výpočtu kapitálového požadavku k úvěrovému riziku. Ztráty z operačního rizika, které se vztahují k tržnímu riziku, jsou do výpočtu kapitálového požadavku k operačnímu riziku zahrnovány;

8. interní data o ztrátách povinné osoby jsou ucelená, neboli podchycují všechny významné činnosti a expozice ze všech relevantních subsystémů a zeměpisných oblastí. Povinná osoba je schopna doložit, že jakékoli nepodchycené činnosti a expozice, jak samostatně, tak i v kombinaci, nemají významné dopady na celkové odhady ztrát z operačního rizika. Jsou stanoveny odpovídající minimální prahy (hodnoty) pro sběr dat o ztrátách,
9. kromě informací o hrubé výši ztráty shromažďuje povinná osoba informace o datu události, o jakémkoli výtěžku z této ztráty, a též popisné informace o rizikových faktorech a příčinách ztrátové události,
10. povinná osoba má jasně stanovená kritéria pro zařazování dat (informací) o ztrátě vzniklé z událostí v centrálních či obslužných útvarech nebo vzniklé při činnosti, která pokrývá více než jednu linii podnikání, a kritéria pro zařazování událostí, které spolu navzájem souvisejí, i když je mezi nimi časový odstup,
11. povinná osoba má zdokumentované postupy pro posuzování trvajících platnosti (relevantnosti) historických dat o ztrátách. V těchto postupech je také stanoveno,
 - 11.1 kdy je možno přednostně použít (nadřadit) úsudek či použít škálování (scaling) nebo provést jiné úpravy,
 - 11.2 v jakém rozsahu mohou být výše popsané úpravy použity a kdo jejich použití schvaluje;
12. systém měření operačního rizika používá odpovídající externí data, zejména pokud existuje důvod k domněnce, že povinná osoba je vystavena málo četným událostem s velkým dopadem. Povinná osoba má stanoven systematický proces pro určování situací, kdy se použijí externí data a metodologie pro začleňování těchto dat do jejího systému měření operačního rizika. Podmínky pro použití externích dat a postupy práce s nimi jsou zdokumentovány a pravidelně ověřovány a podléhají také pravidelnému nezávislému přezkoumávání;
13. povinná osoba využívá analýzu scénářů založených na expertních odhadech společně s externími daty k ohodnocení své expozice vůči událostem s velkým dopadem. Tato ohodnocení jsou průběžně ověřována a přehodnocována porovnáváním se skutečnými daty o ztrátách, aby byla zajištěna smysluplnost jejich použití;
14. metodologie pro vyhodnocování rizik povinné osoby podchycuje klíčové faktory, které zohledňující podnikatelské prostředí a vnitřní kontrolu a které mohou změnit rizikový profil povinné osoby z hlediska operačního rizika;
15. výběr každého faktoru zohledňujícího podnikatelské prostředí nebo vnitřní kontrolu musí být odůvodněn v tom smyslu, že podle zkušenosti se jedná o významný stimul rizika. Při výběru musí být zohledněn i expertní názor v příslušné oblasti;
16. citlivost rizikových odhadů na změny ve faktorech a poměr, v jakém jsou jednotlivé faktory zastoupeny, jsou dostatečně odůvodněny. Kromě podchycení změn ve velikosti podstupovaného rizika, které nastaly vlivem zlepšení při jeho řízení, je vždy také podchycen potenciální nárůst rizika v případě vykonávání složitějších činností nebo nárůstu objemu podnikatelských činností;
17. systém pro podchycování klíčových faktorů zohledňujících podnikatelské prostředí nebo vnitřní kontrolu je zdokumentován a podléhá pravidelnému vnitřnímu přezkoumávání. Proces a jeho výstupy jsou průběžně ověřovány a přehodnocovány porovnáním se skutečnými interními údaji o ztrátách a s odpovídajícími externími daty.

d) Pokud je povinná osoba oprávněna používat přístup AMA, může při výpočtu kapitálového požadavku k operačnímu riziku tímto přístupem zohledňovat pojištění, které splňuje tyto podmínky uznatelnosti:

1. pojistitel

1.1 je oprávněn provozovat pojišťovací nebo zajišťovací činnost,

1.2 není osobou s úzkým propojením k osobě, které v důsledku pojistné události vznikne právo na pojistné plnění. Tato podmínka uznatelnosti nemusí být naplněna, pokud se pojistitel zajistil u zajišťovny, která vůči němu není osobou s úzkým propojením;

1.3 má externí rating zapsané ratingové agentury, který by v rámci standardizovaného přístupu příslušel do třetího nebo lepšího stupně úvěrové kvality expozic vůči institucím;

2. pojistná smlouva

2.1 stanovuje pojistnou dobu alespoň 1 rok. Pokud do konce pojistné doby zbývá méně než 1 rok, ale více než 90 dnů, hodnota pojištění zohledněná při výpočtu kapitálového požadavku k operačnímu riziku se odpovídajícím způsobem snižuje. Pokud do konce pojistné doby zbývá 90 nebo méně dnů, pojištění nelze zohledňovat;

2.2 stanovuje dobu, ve které je možné oznámit vypovězení této smlouvy, alespoň v délce 90 dnů,

2.3 neobsahuje taková vyloučení či omezení, která by nabyla účinnosti v případě zásahu orgánu dohledu. Pojistná smlouva může vylučovat jakoukoli peněžitou pokutu, sankci nebo náhradu škody plnící sankční funkci, která plyne z kroků podniknutých orgánem dohledu;

2.4 neobsahuje taková vyloučení či omezení, která by při selhání osoby, které v důsledku pojistné události vznikne právo na pojistné plnění (oprávněná osoba), zabránila této osobě, nucenému správci, likvidátorovi nebo insolvenčnímu správci vymáhat náhradu utrpěných škod či výdajů, ke kterým došlo před zahájením nucené správy, vstupem do likvidace či prohlášením konkursu;

3. postupy pro

3.1 používání pojištění a jeho zohledňování při výpočtu kapitálového požadavku k operačnímu riziku jsou odpovídajícím způsobem zdokumentovány,

3.2 zohledňování pojištění při výpočtu kapitálového požadavku k operačnímu riziku obsahují ustanovení o snížení zohledňované hodnoty pojištění alespoň pro případy:

3.2.1 kdy do konce pojistné doby zbývá méně než 1 rok, ale více než 90 dnů,

3.2.2 kdy doba, ve které je možné oznámit vypovězení pojistné smlouvy, je kratší než 1 rok,

3.2.3 nejistoty nebo nesouladu v platbách pojistného plnění.

e) Pokud je povinná osoba oprávněna používat přístup AMA, může při výpočtu kapitálového požadavku k operačnímu riziku tímto přístupem zohledňovat kromě pojištění i další techniky

snižování operačního rizika. Předpokladem pro zohlednění dalších technik je schopnost povinné osoby prokázat oprávněnému orgánu dohledu jejich zřejmý vliv na snižování operačního rizika.

Tabulka č. 3

Klasifikace typů ztrátových událostí	
Kategorie typu události	Vymezení kategorie
Vnitřní nekalé jednání	Ztráty způsobené jednáním, jehož úmyslem je uskutečnit podvod, zpronevřit majetek nebo obejít právní předpisy nebo vnitřní předpisy či pravidla, pokud je v něm zaangażována alespoň jedna vnitřní strana (osoba). Do této kategorie se nezařazují události spojené s diskriminací.
Vnější nekalé jednání	Ztráty způsobené jednáním třetí osoby, jehož úmyslem je uskutečnit podvod, zpronevřit majetek nebo obejít právní předpis.
Pracovněprávní postupy a bezpečnost provozu	Ztráty způsobené jednáním, které je v rozporu s právními předpisy, dohodami či smlouvami týkajícími se zaměstnání nebo ochrany zdraví a bezpečnosti; platby z důvodu újmy na zdraví a z důvodu diskriminace.
Klienti, produkty, obchodní postupy	Ztráty způsobené nedbalostním jednáním nebo neúmyslným selháním, které vedlo k neschopnosti plnit závazky vůči danému klientovi, včetně kompenzací za porušení důvěrnosti či za nepatřičné jednání, nebo ztráty způsobené podstatou nebo formou produktu.
Škody na hmotném majetku	Ztráty způsobené poškozením hmotného majetku přírodními katastrofami nebo jinými vnějšími skutečnostmi (událostmi).
Narušení činností a selhání systémů	Ztráty způsobené narušením činností nebo selháním systémů.
Provádění transakcí, dodávky, řízení procesů	Ztráty způsobené selháním při zpracovávání transakcí nebo při řízení procesů, ztráty plynoucí ze vztahů s dodavateli a dalšími smluvními partnery (protistranami).

- f) Kapitálový požadavek k operačnímu riziku při použití přístupu AMA bez zohlednění pojištění nebo dalších uznatelných technik snižování rizika může být v důsledku jejich zohlednění snížen nejvýše o 20 %.

Bližší vymezení korekčního faktoru pro výpočet kapitálového požadavku k riziku angažovanosti obchodního portfolia

1. Výše korekčního faktoru je závislá na četnosti převýšení součtu dlouhých a krátkých pozic obchodního portfolia vůči osobě podle bodu 2 nad zbytkovou angažovaností vůči osobě během 9 pracovních dnů předcházejících dni vykazování a na velikosti převýšení v den vykazování.
2. Korekční faktor ve sloupci A tabulky v této příloze se použije, pokud došlo k tomuto převýšení ve všech deseti pracovních dnech.
3. Korekční faktor ve sloupci B tabulky v této příloze se použije, pokud převýšení trvalo méně než 10 pracovních dnů.

Tabulka

Převýšení v den vykazování	Korekční faktor	
	A	B
do 40 % včetně kapitálu	2	2
od 40 do 60 % včetně kapitálu	3	2
od 60 do 80 % včetně kapitálu	4	2
od 80 do 100 % včetně kapitálu	5	2
od 100 do 250 % včetně kapitálu	6	2
nad 250 % kapitálu	9	2

Obsah údajů o povinné osobě, složení akcionářů nebo členů, struktury konsolidačního celku, jehož je součástí, o činnosti a finanční situaci

1. Údaje o povinné osobě

- a) obchodní firma, právní forma, adresa sídla a identifikační číslo povinné osoby podle zápisu v obchodním rejstříku,
- b) datum zápisu do obchodního rejstříku, včetně data zápisu poslední změny s uvedením účelu poslední změny,
- c) výše základního kapitálu zapsaného v obchodním rejstříku,
- d) výše splaceného základního kapitálu,
- e) druh, forma, podoba a počet emitovaných akcií s uvedením jejich jmenovité hodnoty, pokud povinná osoba je akciovou společností,
- f) údaje o nabytí vlastních akcií a zatímních listů a jiných účastnických cenných papírů, s uvedením druhu, formy, podoby a počtu, pokud povinná osoba je akciovou společností,
- g) údaje o zvýšení základního kapitálu, pokud základní kapitál byl zvýšen od posledního uveřejnění:
 - 1. způsob a rozsah zvýšení základního kapitálu,
 - 2. jsou-li vydávány nové akcie, povinná osoba uveřejňuje druh, formu, podobu a počet emitovaných akcií s uvedením jmenovité hodnoty, rozsah splacení nově upsaných akcií a lhůtu pro splacení nově upsaných akcií,
 - 3. při zvýšení základního kapitálu z vlastních zdrojů povinná osoba uveřejňuje částku, o níž se základní kapitál zvyšuje, označí vlastní zdroje, z nichž se základní kapitál zvyšuje. Povinná osoba, která je akciovou společností dále uvede, zda se zvyšuje jmenovitá hodnota akcií a pokud se zvyšuje, o jakou částku se zvyšuje;
- h) organizační struktura povinné osoby s uvedením počtu organizačních jednotek a počtu zaměstnanců (přepočtený stav),
- i) údaje o členech dozorčí rady nebo kontrolní komise, členech představenstva a údaje o členech vrcholného vedení povinné osoby v tomto rozsahu:
 - 1. jméno a příjmení, včetně titulů,
 - 2. funkce, datum, od kdy osoba příslušnou funkci vykonává,
 - 3. dosavadní zkušenosti a kvalifikační předpoklady pro výkon funkce,
 - 4. členství v orgánech jiných právnických osob,
 - 5. souhrnná výše úvěrů poskytnutých povinnou osobou členům dozorčí rady nebo kontrolní komise, členům představenstva a vrcholného vedení povinné osoby,
 - 6. souhrnná výše záruk vydaných povinnou osobou za členy dozorčí rady nebo kontrolní komise, členy představenstva a členy vrcholného vedení povinné osoby.

2. Údaje o složení akcionářů nebo členů povinné osoby

- Údaje o akcionářích nebo členech povinné osoby s kvalifikovanou účastí na povinné osobě s tím, že
- a) o akcionářích nebo členech, kteří jsou právníckými osobami, povinná osoba uveřejňuje obchodní firmu, právní formu, adresu sídla a výši podílu na hlasovacích právech v procentech,
 - b) o akcionářích nebo členech, kteří jsou fyzickými osobami, povinná osoba uveřejňuje jméno a příjmení a výši podílu na hlasovacích právech v procentech.

3. Údaje o struktuře konsolidačního celku, jehož je povinná osoba součástí

- a) informace o osobách, které jsou ve vztahu k povinné osobě ovládajícími osobami, popřípadě většinovým společníkem, jež zahrnuje
 1. obchodní firmu, právní formu a adresu sídla takovéto osoby; jde-li o fyzickou osobu jméno a příjmení;
 2. přímý nebo nepřímý podíl na základním kapitálu povinné osoby v procentech,
 3. přímý nebo nepřímý podíl na hlasovacích právech povinné osoby v procentech,
 4. jiný způsob ovládnutí,
 5. souhrnnou výši pohledávek povinné osoby a souhrnnou výši závazků povinné osoby vůči těmto osobám,
 6. souhrnnou výši cenných papírů, které má povinná osoba v aktivech a které jsou emitovány těmito osobami, a souhrnnou výši závazků povinné osoby z těchto cenných papírů,
 7. souhrnnou výši povinnou osobou vydaných záruk za těmito osobami, a souhrnnou výši povinnou osobou přijatých záruk od takových osob.
Je-li osobou, která přímo ovládá povinnou osobu, banka, obchodník s cennými papíry, zahraniční banka nebo zahraniční obchodník s cennými papíry, postačuje uveřejnění informací podle písmene a) pouze za tuto ovládající osobu;
- b) informace o osobách, které jsou ve vztahu k povinné osobě ovládanými osobami, popřípadě v nichž je povinná osoba většinovým společníkem, jež zahrnuje
 1. obchodní firmu, právní formu a adresu sídla takovéto osoby,
 2. přímý nebo nepřímý podíl povinné osoby na základním kapitálu v procentech,
 3. přímý nebo nepřímý podíl povinné osoby na hlasovacích právech v procentech,
 4. jiný způsob ovládnutí,
 5. počet, jmenovitou hodnotu a pořizovací cenu akcií nebo výši a pořizovací cenu obchodního podílu nabytého v takové osobě a změny v průběhu účetního období,
 6. souhrnnou výši pohledávek povinné osoby a souhrnnou výši závazků povinné osoby vůči těmto osobám,
 7. souhrnnou výši cenných papírů, které má povinná osoba v aktivech a které jsou emitovány takovými osobami, a souhrnnou výši závazků povinné osoby z těchto cenných papírů,
 8. souhrnnou výši povinnou osobou vydaných záruk za takové osoby a souhrnnou výši povinnou osobou přijatých záruk od takových osob;
- c) grafické znázornění konsolidačního celku, nad nímž Česká národní banka vykonává dohled na konsolidovaném základě, a jehož členem je povinná osoba, s vyznačením osob, které jsou zahrnuty do regulovaného konsolidačního celku.

4. Údaje o činnosti povinné osoby

- a) předmět podnikání (činnosti) zapsaný v obchodním rejstříku,

- b) přehled činností skutečně vykonávaných,
- c) přehled činností, jejichž vykonávání nebo poskytování bylo Českou národní bankou omezeno, nebo vyloučeno, a
- d) údaje o objemu obchodů uskutečněných v rámci poskytování investičních služeb ve vztahu k jednotlivým investičním nástrojům, pokud povinná osoba je oprávněna poskytovat investiční služby podle zákona o podnikání na kapitálovém trhu.

5. Údaje o finanční situaci povinné osoby

- a) čtvrtletní rozvaha povinné osoby,
- b) čtvrtletní výkaz zisku a ztráty povinné osoby,
- c) informace banky nebo družstevní záložny o pohledávkách z finančních činností bez selhání a v selhání, a to v členění na pohledávky za úvěrovými institucemi a jinými osobami než úvěrovými institucemi, a dále v členění podle jednotlivých kategorií pohledávek z finančních činností, s uvedením účetní hodnoty bez opravných položek, opravných položek k jednotlivým pohledávkám a k portfoliím pohledávek a s uvedením kumulované ztráty z ocenění reálnou hodnotou,
- d) informace banky nebo družstevní záložny o pohledávkách bez znehodnocení a se znehodnocením, s uvedením hodnoty před znehodnocením, opravných položek a kumulovaných ztrát z ocenění reálnou hodnotou a s uvedením účetní hodnoty,
- e) souhrnná výše pohledávek banky nebo družstevní záložny z finančních činností, které byly během účetního období restrukturalizovány (součet zůstatků účtů pohledávek k vykazovanému datu, a to pohledávek, u nichž byla během účetního období provedena restrukturalizace); pohledávky jsou uváděny bez opravných položek;
- f) reálné a jmenovité (pomyslné) hodnoty derivátů souhrnně za deriváty sjednané za účelem zajišťování a souhrnně za deriváty sjednané za účelem obchodování nebo spekulace,
- g) poměrové ukazatele banky a družstevní záložny
 1. ukazatel kapitálové přiměřenosti
 2. rentabilita průměrných aktiv (ROAA),
 3. rentabilita průměrného původního kapitálu (ROAE),
 4. aktiva na jednoho zaměstnance,
 5. správní náklady na jednoho zaměstnance,
 6. zisk nebo ztráta po zdanění na jednoho zaměstnance.
- h) poměrové ukazatele obchodníka s cennými papíry
 1. ukazatel kapitálové přiměřenosti,
 2. zadluženost I (celkový dluh bez majetku zákazníků/aktiva bez majetku zákazníků),
 3. zadluženost II (celkový dluh bez majetku zákazníků/vlastní kapitál),
 4. rentabilita průměrných aktiv (ROAA, aktiva bez majetku zákazníků),
 5. rentabilita průměrného původního kapitálu (ROAE),
 6. rentabilita tržeb (zisk po zdanění/výnosy z investičních služeb),
 7. správní náklady na jednoho zaměstnance.

Obsah údajů o plnění pravidel obezřetného podnikání uveřejňovaných na individuálním základě

1. Údaje o strategiích a postupech řízení rizik

Tyto údaje jsou členěny podle jednotlivých kategorií rizik, kterým povinná osoba je nebo může být vystavena. Rozčlenění je alespoň na riziko úvěrové, úrokové, měnové, akciové, komoditní, operační a riziko koncentrace. Pro každou z kategorií rizik se samostatně uveřejňují informace o

- a) strategii a procesech řízení rizika,
- b) organizačním uspořádání systému řízení rizika,
- c) rozsahu a charakteru systému vyhodnocování či měření a ohlašování rizika,
- d) technikách snižování rizika, strategii a procesech sledování efektivity těchto technik.

Jde-li o úrokové a akciové riziko, samostatně se uveřejňují informace o úrokovém riziku investičního portfolia a o akciovém riziku investičního portfolia.

2. Údaje o kapitálu

- a) souhrnná informace o podmínkách a hlavních charakteristikách kapitálu a jeho složek včetně nástrojů uvedených v § 55b,
- b) souhrnná výše původního kapitálu (složka tier 1), souhrnná výše hlavního původního kapitálu, souhrnná výše vedlejšího původního kapitálu, výše jednotlivých kladných složek a výše jednotlivých záporných položek,
- c) souhrnná výše dodatkového kapitálu (složka tier 2),
- d) souhrnná výše kapitálu na krytí tržního rizika (složka tier 3),
- e) souhrnná výše odčitatelných položek od původního a dodatkového kapitálu, a dále samostatně uvedení výše odčitatelné položky z titulu nedostatku v krytí očekávaných úvěrových ztrát,
- f) souhrnná výše kapitálu po zohlednění odčitatelných položek od původního a dodatkového kapitálu a stanovených limitů položek kapitálu.

3. Údaje o kapitálové přiměřenosti a výši kapitálových požadavků

- a) souhrnná informace o přístupu povinné osoby k posuzování dostatečnosti vnitřně stanoveného kapitálu vzhledem k jejím současným a budoucím činnostem (vnitřně stanovená a udržovaná kapitálová přiměřenost),
- b) výše kapitálových požadavků
 1. k úvěrovému riziku v členění na

- 1.1 kapitálové požadavky k úvěrovému riziku podle standardizovaného přístupu, a dále v členění podle jednotlivých kategorií expozičních,
- 1.2 kapitálové požadavky k úvěrovému riziku (včetně rizika rozmělnění) podle přístupu IRB, a dále v členění podle jednotlivých kategorií expozičních. U akciových expozičních se výše kapitálových požadavků uvádí podle jednotlivých metod pro stanovení hodnoty rizikově vážených akciových expozičních, a dále v členění na soukromé kapitálové investice v dostatečně diverzifikovaných portfoliích, akciové expoziční kótované na regulovaných trzích a ostatní akciové expoziční;
2. k vypořádacímu riziku,
3. k pozičnímu, měnovému a komoditnímu riziku,
4. k operačnímu riziku,
5. k riziku angažovanosti obchodního portfolia,
6. ostatních a přechodných, které vyplývají z přechodu na přístup IRB nebo přístup AMA, pokud povinná osoba tyto přístupy používá; jsou v důsledku stanovených limitů pro případný pokles kapitálových požadavků v letech 2007 až 2009.

Obchodník s cennými papíry s omezeným rozsahem investičních služeb nebo obchodník s cennými papíry s omezeným obchodováním na vlastní účet, který stanovuje kapitálový požadavek na základě režijních nákladů namísto kapitálového požadavku k operačnímu riziku nebo namísto kapitálového požadavku k úvěrovému, tržnímu a operačnímu riziku, uvádí výši tohoto kapitálového požadavku.

4. Doplnující údaje o výši jednotlivých kapitálových požadavků

- a) k tržnímu riziku, jehož součástí jsou kapitálové požadavky
 1. k obecnému úrokovému riziku obchodního portfolia,
 2. k obecnému akciovému riziku obchodního portfolia,
 3. k měnovému riziku investičního a obchodního portfolia,
 4. ke komoditnímu riziku investičního a obchodního portfolia,
- b) k úvěrovému riziku obchodního portfolia, jehož součástí jsou kapitálové požadavky
 1. ke specifickému úrokovému riziku obchodního portfolia,
 2. ke specifickému akciovému riziku obchodního portfolia,
 3. k riziku protistrany u repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, derivátů, transakcí s delší dobou vypořádání, maržových obchodů,
 4. k vypořádacímu riziku obchodního portfolia,
 5. k volným dodávkám,
 6. k ostatním nástrojům obchodního portfolia,
 7. k riziku angažovanosti obchodního portfolia.

Uvádí se také další informace o úvěrovém riziku z repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, derivátů, transakcí s delší dobou vypořádání a maržových obchodů, v případě obchodního portfolia jde o riziko protistrany z těchto transakcí, a to:

- a) souhrnná informace o přístupu povinné osoby k posuzování vnitřně stanoveného kapitálu pro riziko protistrany a úvěrových limitů pro expoziční vůči protistranám,
- b) souhrnná informace o zásadách pro kolaterál používaný v těchto transakcích a stanovení případných požadavků na převýšení kolaterálu nad hodnotou expoziční,

- c) souhrnná informace o zásadách pro expozice z těchto transakcí s rizikem pozitivní korelace,
- d) souhrnná informace o dopadu výše kolaterálu na zhoršení ratingu,
- e) souhrnně za deriváty kladná reálná hodnota, výše možných užitků ze započtení, kladná reálná hodnota po zohlednění možných užitků ze započtení, výše přijatého kolaterálu, kladná reálná hodnota po zohlednění možných užitků ze započtení a po zohlednění přijatého kolaterálu,
- f) souhrnně za zajišťovací úvěrové deriváty jmenovitá (pomyslná) hodnota, kladná reálná hodnota, a to v členění podle druhů těchto derivátů,
- g) souhrnně za úvěrové derivátů jmenovitá (pomyslná) hodnota, a to v členění podle záměru použití těchto derivátů na úvěrové deriváty podle jednotlivých portfolií, podle jednotlivých druhů produktů a podle koupeného a prodaného zajištění,
- h) odhadovaná výše parametru α , pokud ho povinná osoba se souhlasem oprávněného orgánu dohledu stanovuje.

5. Doplnující údaje o úvěrovém riziku a riziku rozmělnění

- a) definice pohledávky po splatnosti a pohledávky se znehodnocením, kterou povinná osoba používá pro účely vedení účetnictví a účetní závěrky,
- b) popis metod, které povinná osoba používá při stanovení ztrát ze znehodnocení pohledávek a pro stanovení výše rezerv,
- c) souhrnná výše expozic po zohlednění úprav ocenění a rezerv, ale bez zohlednění majetkového zajištění nebo osobního zajištění, průměrná výše expozic za období v členění podle kategorií expozic,
- d) zeměpisné rozdělení souhrnné výše expozic, a to v členění podle významných kategorií expozic, v případě potřeby doplněné o další detaily,
- e) rozdělení souhrnné výše expozic podle sektorů nebo typu protistran, a to v členění podle kategorií expozic, v případě potřeby doplněné o další detaily,
- f) rozdělení souhrnné výše expozic podle zbytkové splatnosti, a to v členění podle kategorií expozic, v případě potřeby doplněné o další detaily,
- g) v členění podle významných sektorů nebo typu protistran
 1. souhrnná výše expozic se znehodnocením a souhrnná výše expozic po splatnosti,
 2. výše úprav ocenění a rezerv,
 3. změny v úpravách ocenění a rezervách za období,
- h) v členění podle významných zeměpisných oblastí
 1. souhrnná výše expozic se znehodnocením,
 2. souhrnná výše expozic po splatnosti,
 3. výše úprav ocenění a rezerv,
- i) sesouhlasení změn v úpravách ocenění expozic a sesouhlasení změn v rezervách k expozicím,

vždy s uvedením

1. popisu úprav ocenění (rezerv),
2. souhrnné výše opravných položek (rezerv) k 1. 1. kalendářního roku,
3. souhrnné výše použití opravných položek (rezerv) od 1. 1. do 31. 12. kalendářního roku,
4. souhrnné výše tvorby opravných položek (rezerv) od 1. 1. do 31. 12. kalendářního roku,
5. souhrnné výše rozpuštění opravných položek (rezerv) od 1. 1. do 31. 12. kalendářního roku (vytvořených v předchozích účetních obdobích) pro nepotřebnost,
6. souhrnné výše kurzových rozdílů a ostatních úprav od 1. 1. do 31. 12. kalendářního roku
7. souhrnné výše opravných položek (rezerv) k 31. 12. kalendářního roku,
8. souhrnné výše výnosů z odepsaných aktiv přímo zahrnutých do výkazu zisku a ztráty od 1. 1. do 31. 12. kalendářního roku,
9. souhrnné výše úprav ocenění přímo zahrnutých do výkazu zisku a ztráty od 1. 1. do 31. 12. kalendářního roku.

6. Doplnující údaje o úvěrovém riziku při použití standardizovaného přístupu

Údaje v členění podle jednotlivých kategorií expozic:

- a) označení zapsaných ratingových agentur nebo exportních úvěrových agentur, jejichž externí ratingy povinná osoba používá, důvody pro jejich změnu, pokud nastala,
- b) kategorie expozic, pro které se externí ratingy zapsané ratingové agentury nebo exportní úvěrové agentury používají,
- c) popis, jak jsou používány externí ratingy dlužníka a externí ratingy emisí dlužníka pro expozice v investičním portfoliu,
- d) přiřazení externího ratingu každé zapsané ratingové agentury nebo exportní úvěrové agentury stupni úvěrové kvality stanovenému pro standardizovaný přístup,
- e) souhrnná výše expozic v členění podle stupňů úvěrové kvality, souhrnná výše expozic odčítaných od kapitálu, a to vždy samostatně bez zohledněného majetkového zajištění nebo osobního zajištění a samostatně po zohlednění tohoto zajištění.

Údaje podle písmen a) až d) se týkají jen pro standardizovaný přístup s využitím externích ratingů zapsaných ratingových agentur nebo exportních úvěrových agentur.

7. Doplnující údaje o úvěrovém riziku při použití přístupu IRB

- a) souhrnná výše expozic ze specializovaného úvěrování v členění podle jednotlivých kategorií v rámci zbytkové splatnosti,
- b) souhrnná výše akciových expozic v členění podle kategorií rizikových vah.

8. Doplnující údaje o tržním riziku při použití vlastních modelů pro výpočet kapitálových požadavků k tržnímu riziku

- a) informace o každém dílčím portfoliu, jejíž součástí je

1. charakteristika použitého modelu,
2. popis stresového testování používaného u každého dílčího portfolia,
3. popis přístupu ke zpětnému testování a validaci správnosti a ucelenosti vlastních odhadů a procesů modelování,

- b) informace o rozsahu, v jakém je tento přístup akceptován oprávněným orgánem dohledu,
- c) souhrnná informace o rozsahu a metodách používaných pro naplnění požadavků na řídicí a kontrolní systém v této oblasti.

9. Doplnující údaje o kapitálových požadavcích k operačním rizikům

- a) informace o přístupu k výpočtu kapitálových požadavků k operačnímu riziku, k jehož používání je povinná osoba oprávněna,
- b) používá-li povinná osoba pro výpočet kapitálových požadavků k operačnímu riziku přístup AMA, uvádí se také popis používané metodologie včetně popisu začlenění významných vnitřních a vnějších faktorů. V případě používání přístupu AMA v kombinaci s ostatními přístupy se uvádí informace o rozsahu pokrytí jednotlivými přístupy.

10. Doplnující údaje o akciových expozicích v investičním portfoliu

- a) informace o cílech držení těchto expozic, například držba za účelem dividend, strategické důvody, informace o použitých účetních metodách včetně ocenění a významných změnách v těchto metodách,
- b) informace o ocenění těchto expozic, a to v účetní hodnotě, reálné hodnotě, v případě expozic kótovaných na regulovaných trzích také porovnání s tržní hodnotou, odlišuje-li se významně od reálné hodnoty,
- c) informace o typu, charakteru a výši expozic v členění na expozice kótované na regulovaných trzích, soukromé kapitálové investice v dostatečně diverzifikovaných portfoliích, a ostatní expozice,
- d) souhrnná výše realizovaných zisků nebo ztrát z prodeje nebo likvidace těchto expozic za období,
- e) souhrnná výše nerealizovaných zisků nebo ztrát (oceňovacích rozdílů), včetně informace, zda jsou součástí původního nebo dodatečného kapitálu a v jaké výši.

11. Doplnující údaje o úrokovém riziku investičního portfolia

- a) informace o charakteru úrokového rizika investičního portfolia a hlavních předpokladech měření tohoto rizika včetně předpokladů, které se týkají předčasného splacení pohledávek a chování závazků splatných na požádání, a frekvenci měření tohoto rizika,
- b) informace o vlivu případného zvýšení nebo snížení úrokových měr na výsledek hospodaření povinné osoby, na hodnoty původního a dodatkového kapitálu a další případné ukazatele používané povinnou osobou, zjištěné na základě přístupů používaných povinnou osobou pro měření úrokového rizika, v členění podle jednotlivých měn.

12. Doplnující údaje o sekuritizaci

- a) informace o zásadách a cílech, které povinná osoba má v souvislosti se sekuritizací,
- b) informace o zapojení do sekuritizace a o roli v sekuritizaci (původce, investor apod.),
- c) informace o rozsahu zapojení do sekuritizace,
- d) informace o metodách použitých pro výpočet kapitálových požadavků v souvislosti se sekuritizací,
- e) shrnutí účetních metod použitých pro sekuritizaci včetně informace,
 - 1. zda je operace vykázána jako prodej nebo financování,
 - 2. o výši zisků vykázaných z prodeje,
 - 3. o hlavních předpokladech uplatněných při ocenění podílů na expozicích, které si povinná osoba ponechala, a
 - 4. o zacházení se syntetickou sekuritizací,
- f) označení zapsané ratingové agentury, která poskytla externí rating při sekuritizaci, a typech expozic v členění podle jednotlivých zapsaných ratingových agentur,
- g) souhrnná výše nesplacených expozic sekuritizovaných povinnou osobou, a to v členění na expozice z tradiční sekuritizace a expozice ze syntetické sekuritizace, a dále v členění podle typu expozic,
- h) souhrnná výše expozic se znehodnocením nebo po splatnosti, sekuritizovaných povinnou osobou, a to v členění podle typu expozic, dále ztráty vzniklé povinné osobě za období,
- i) souhrnná výše sekuritizovaných expozic, které povinné osobě zůstaly nebo je pořídila, a to v členění podle typu expozic,
- j) souhrnná výše sekuritizovaných expozic, které povinné osobě zůstaly nebo je pořídila, a to v členění podle rizikových vah se samostatným uvedením expozic s rizikovou vahou 1250 % nebo odčítaných od kapitálu,
- k) souhrnná výše nesplacených sekuritizovaných revolvingových expozic, v členění podle podílu původce a podílu investorů,
- l) shrnutí o sekuritizaci během minulého účetního období včetně souhrnné výše sekuritizovaných expozic v daném období, a to v členění podle typu expozic, a včetně výše zisku nebo ztráty z prodeje, v členění podle typu expozic.

13. Doplnující údaje o přístupu IRB

Údaje, jejichž uveřejnění je jednou z podmínek pro používání přístupu IRB, a to

- a) informace o souhlasu oprávněného orgánu dohledu používat tento přístup,
- b) vysvětlení a zhodnocení

1. struktury interního ratingového systému a jeho vztahu k externím ratingům,
 2. používání vlastních odhadů jiných než používaných pro výpočet hodnoty rizikově vážené expozice,
 3. procesu řízení a uznávání technik snižování úvěrového rizika,
 4. vnitřních kontrolních mechanismů ratingových systémů včetně popisu posuzování ratingových systémů, odpovědnosti a naplňování požadavku nezávislosti,
- c) popis procesu stanovování interních ratingů, samostatně pro tyto kategorie expozic:
1. expozice vůči centrálním vládám a centrálním bankám,
 2. expozice vůči institucím,
 3. podnikové expozice včetně expozic vůči středním a malým podnikatelům, specializované úvěrové expozice a podnikové pohledávky nabyté za úplatu,
 4. retailové expozice, a to v členění podle kategorií s rozdílnou korelací,
 5. akciové expozice,
- d) souhrnná výše expozic v členění podle kategorií expozic uvedených v písmenu c), v tom samostatně souhrnná výše expozic, u nichž povinná osoba používá vlastní odhady hodnoty LGD nebo konverzních faktorů,
- e) pro každou z kategorií expozic (expozice vůči centrálním vládám a centrálním bankám, expozice vůči institucím, podnikové expozice, akciové expozice) a přes dostatečný počet ratingových stupňů dlužníků (včetně selhání), který dovolí smysluplné rozlišení úvěrového rizika,
1. souhrnná výše expozic, a dále u expozic vůči centrálním vládám a centrálním bankám, institucím a u podnikových expozic nesplacená hodnota pohledávek a hodnota expozic z nevyčerpaných příslibů, u akciových expozic účetní hodnota,
 2. průměrná vážená ztráta ze selhání vyjádřená v procentech, pokud jsou používány vlastní odhady hodnoty LGD, kde vahou je hodnota expozice,
 3. průměrnou váženou rizikovou váhu, kde vahou je hodnota expozice,
 4. výše nevyčerpaných příslibů, pokud jsou používány vlastní odhady konverzních faktorů pro výpočet hodnot rizikově vážených expozic, a pro každou kategorii expozic průměrná hodnota rizikově vážené expozice,
- f) u kategorií retailových expozic a kategorií expozic podle písmene c) bodu 4
1. údaje podle písmene e) na úrovni seskupení, je-li používáno, nebo
 2. analýza expozic neboli nesplacená hodnota úvěrů a hodnota expozic z nevyčerpaných příslibů, ve vztahu k dostatečnému počtu stupňů očekávaných úvěrových ztrát, který dovolí smysluplné rozlišení úvěrového rizika, na úrovni sdílení, je-li používáno,
- g) výše úprav ocenění a rezerv za předchozí účetní období podle jednotlivých kategorií expozic /pro retailové expozice i pro každou z kategorií expozic podle písmene c) bodu 4/ a informace o tom, jak se liší oproti zkušenostem z minulosti,
- h) popis faktorů, které ovlivnily očekávání spojená se ztrátami v předchozím účetním období, zejména zda podíly selhání byly vyšší než v dlouhodobém průměru, zda hodnoty LGD nebo konverzní faktory byly vyšší než v dlouhodobém průměru,
- i) informace o porovnání odhadů se skutečností za delší období, jejíž součástí je alespoň informace o porovnání očekávaných úvěrových ztrát se skutečnými ztrátami, a to podle jednotlivých kategorií /pro retailové expozice i pro každou z kategorií expozic podle písmene c) bodu 4/ a za dostatečně dlouhé období, které umožní spolehlivě posoudit, jak efektivní je proces stanovování interních ratingů v jednotlivých kategoriích expozic /pro retailové expozice i pro každou z kategorií expozic podle písmene c) bodu 4/. Je-li to vhodné, povinná osoba dále informaci

rozvede tak, aby poskytla analýzu hodnot PD, a aby u povinné osoby používající vlastní odhady hodnoty LGD a konverzních faktorů, poskytla porovnání skutečné hodnoty LGD a konverzních faktorů s odhadovanými charakteristikami, o nichž je podána informace v předchozích částech.

Pro účely písmene c) se popis týká typů expozic zahrnutých do jednotlivých kategorií expozic, definic, metod a dat pro odhady a validaci hodnot PD, hodnot LGD a konverzních faktorů, jsou-li odhadovány, včetně předpokladů, s nimiž se pracuje při odvozování těchto proměnných, a významných odchylek od dané definice selhání včetně jejich co nejširšího vlivu.

14. Doplnující údaje o technikách snižování úvěrového rizika

Údaje, jejichž uveřejnění je jednou z podmínek pro zohledňování majetkového zajištění nebo osobního zajištění při výpočtu kapitálových požadavků k úvěrovému riziku, a to

- a) informace o metodách a procesech používání započtení (dohody o rozvahovém započtení, rámcové dohody o započtení) včetně informace o rozsahu používání,
- b) informace o metodách a procesech oceňování a řízení jednotlivých typech majetkového zajištění,
- c) popis používaných hlavních typů majetkového zajištění,
- d) informace o hlavních typech poskytovatelů zajištění a jejich úvěruschopnosti,
- e) informace o koncentracích tržního a úvěrového rizika způsobených použitím majetkového zajištění nebo osobního zajištění,
- f) souhrnná výše expozic bez vlastních odhadů hodnoty LGD nebo konverzních faktorů (po aplikaci koeficientu volatility), ke kterým se vztahuje uznatelný finanční kolaterál, a souhrnná výše takovýchto expozic s ostatním uznatelným majetkovým zajištěním, v členění podle jednotlivých kategorií expozic a po zohlednění započtení, je-li použito,
- g) souhrnná výše expozic, ke kterým se vztahuje osobní zajištění, v členění podle jednotlivých kategorií expozic (po zohlednění započtení, je-li použito). U akciových expozic se tato informace uvede samostatně podle všech použitých metod;

15. Doplnující údaje o technikách snižování operačního rizika

Údaje, jejichž uveřejnění je jednou z podmínek pro zohledňování technik snižování rizika při výpočtu kapitálových požadavků k operačnímu riziku, a to popis

- a) jak je použito pojištění pro snižování operačního rizika v případě, že povinná osoba používá přístup AMA,
- b) dalších technik nebo nástrojů snižování operačního rizika, uznaných odpovědným orgánem dohledu ke snížení kapitálového požadavku k operačnímu riziku při použití přístupu AMA.

16. Údaje o odměňování

Povinná osoba s ohledem na svou velikost, organizační uspořádání, povahu, rozsah a složitost činností uveřejňuje a pravidelně aktualizuje tyto údaje týkající se zásad a postupů odměňování vybraných skupin zaměstnanců, jejichž činnosti mají významný vliv na celkový rizikový profil povinné osoby podle přílohy č. 1a této vyhlášky, aniž by tím byla dotčena ustanovení právních předpisů o zacházení s osobními údaji:

- a) informace o rozhodovacím procesu uplatňovaném pro stanovení zásad odměňování včetně informace o složení a působnosti výboru, pokud je výbor pro odměňování zřízen, informace o případných externích poradcích, jejichž služeb bylo využito při stanovení zásad odměňování a úloze dalších relevantních dotčených osob,
- b) informace o vztahu mezi odměnou podle přílohy č. 1a této vyhlášky a výkonností,
- c) informace o nejvýznamnějších charakteristikách uplatňovaného systému odměňování včetně informace o kritériích měření výkonnosti, úpravách zohledňujících riziko, zásadách pro oddálení nároku na pohyblivou složku odměny a podmínkách jeho přiznání,
- d) informace o kritériích poskytování akcií, opcí, nebo jiných pohyblivých položek odměny,
- e) hlavní parametry a odůvodnění schématu pohyblivých složek odměn a jakýchkoliv dalších nepeněžních výhod,
- f) souhrnné vyčíslení odměn v členění podle oblastí podnikání v rámci činností povinné osoby,
- g) informace v členění na vrcholné vedení a na zaměstnance, jejichž činnosti mají významný vliv na celkový rizikový profil povinné osoby o souhrnném vyčíslení:

1. částky odměn v účetním období v členění na pevnou a na pohyblivou složku, a počet příjemců,
2. částky pohyblivých složek odměn za účetní období, v členění podle formy na peněžní odměny, akcie, s akciemi svázané nástroje a na ostatní,
3. nevyplacené částky oddálených odměn, v členění částky na již přiznané a dosud nepřiznané právní nároky,
4. částky odměn, jejichž přiznání bylo oddáleno do účetního období, v členění na částky přiznané a částky, o které byly oddálené odměny sníženy,
5. částky odměn na nově vzniklé pracovní poměry a částky odstupného, vyplacené v účetním období, a počet jejich příjemců,
6. částky odstupného vyplaceného v účetním období, počet příjemců a nejvyšší částka odstupného vyplacená fyzické osobě.

Povinná osoba, která je významná vzhledem ke své velikosti, organizačnímu uspořádání, povaze, rozsahu nebo složitosti činností, uveřejní kvantitativní informace podle tohoto bodu samostatně za představenstvo.

Obsah údajů o plnění pravidel obezřetného podnikání uveřejňovaných na konsolidovaném základě

1. Údaje o rozsahu aplikace pravidel obezřetného podnikání na konsolidovaném základě

Informace o

- a) rozdílech mezi konsolidačním celkem pro účely konsolidované účetní závěrky a regulovaným konsolidačním celkem s tím, že u každé ovládané a přidružené osoby se uvede, zda
 1. je zahrnuta do regulovaného konsolidačního celku plnou metodou,
 2. je zahrnuta do regulovaného konsolidačního celku poměrnou metodou,
 3. je účast na této osobě při stanovení kapitálu regulovaného konsolidačního celku odčitatelnou položkou od kapitálu,
 4. není zahrnuta do regulovaného konsolidačního celku, ani účast na této osobě není při stanovení kapitálu regulovaného konsolidačního celku odčitatelnou položkou od kapitálu,
- b) současných a předvídaných věcných nebo právních překážkách okamžitého převodu kapitálu nebo splacení závazků mezi ovládající osobou a ovládanými osobami,
- c) souhrnné výši nedostatku kapitálu ovládaných osob, které nejsou zahrnuty do regulovaného konsolidačního celku včetně jejich identifikace (obchodní firma), je-li skutečná výše kapitálu nižší než výše kapitálu požadovaná podle právních předpisů,
- d) případném využití možnosti neuplatňovat pravidla obezřetného podnikání na konsolidovaném základě.

2. Údaje o plnění pravidel obezřetného podnikání na konsolidovaném základě

Uvádí se údaje o plnění pravidel obezřetného podnikání v rozsahu a členění podle přílohy č. 25 této vyhlášky, kterou se stanoví obsah údajů o plnění pravidel obezřetného podnikání uveřejňovaných na individuálním základě, s tím, že údaje se uveřejňují za regulovaný konsolidační celek.

Obsah údajů ve zkráceném rozsahu o plnění pravidel obezřetného podnikání

1. Údaje o kapitálu

- a) souhrnná informace o podmínkách a hlavních charakteristikách kapitálu a jeho složek včetně nástrojů podle § 55b,
- b) souhrnná výše původního kapitálu (složka tier 1), souhrnná výše hlavního původního kapitálu, souhrnná výše vedlejšího původního kapitálu, výše jednotlivých kladných složek a výše jednotlivých záporných položek,
- c) souhrnná výše dodatkového kapitálu (složka tier 2),
- d) souhrnná výše kapitálu na krytí tržního rizika (složka tier 3),
- e) souhrnná výše odčitatelných položek od původního a dodatkového kapitálu, a dále samostatně uvedení výše odčitatelné položky z titulu nedostatku v krytí očekávaných úvěrových ztrát,
- f) souhrnná výše kapitálu po zohlednění odčitatelných položek od původního a dodatkového kapitálu a stanovených limitů položek kapitálu.

2. Údaje o kapitálových požadavcích

- a) souhrnná informace o přístupu povinné osoby k posuzování dostatečnosti vnitřně stanoveného kapitálu vzhledem k současným a budoucím činnostem (vnitřně stanovená a udržovaná kapitálová přiměřenost),
- b) výše kapitálových požadavků
 - 1. k úvěrovému riziku v členění na
 - 1.1 kapitálové požadavky k úvěrovému riziku podle standardizovaného přístupu, a dále v členění podle jednotlivých kategorií expozic,
 - 1.2 kapitálové požadavky k úvěrovému riziku podle přístupu IRB, a dále v členění podle jednotlivých kategorií expozic. U akciových expozic se výše kapitálových požadavků uvádí podle jednotlivých metod pro stanovení hodnoty rizikově vážených akciových expozic, a dále v členění na soukromé kapitálové investice v dostatečně diverzifikovaných portfoliích, akciové expozice kótované na regulovaných trzích a ostatní akciové expozice,
 - 2. k vypořádacímu riziku,
 - 3. k pozičnímu, měnovému a komoditnímu riziku,
 - 4. k operačnímu riziku,
 - 5. k riziku angažovanosti obchodního portfolia, a
 - 6. ostatních a přechodných, které vyplývají z přechodu na přístup IRB nebo přístup AMA, pokud povinná osoba tyto přístupy používá; jsou v důsledku stanovených limitů pro případný pokles kapitálových požadavků v letech 2007 až 2009.

Obchodník s cennými papíry s omezeným rozsahem investičních služeb nebo obchodník s cennými papíry s omezeným obchodováním na vlastní účet, který stanovuje kapitálový požadavek na základě režijních nákladů namísto kapitálového požadavku k operačnímu riziku nebo namísto kapitálového požadavku k úvěrovému, tržnímu a operačnímu riziku, uvádí výši tohoto kapitálového požadavku.

Obsah údajů uveřejňovaných pobočkou zahraniční banky

1. Údaje o pobočce zahraniční banky

- a) označení, adresa sídla a identifikační číslo pobočky zahraniční banky podle zápisu v obchodním rejstříku,
- b) datum zápisu do obchodního rejstříku, včetně data zápisu poslední změny s uvedením účelu poslední změny,
- c) předmět podnikání (činnosti) zapsaný v obchodním rejstříku,
- d) přehled činností skutečně vykonávaných,
- e) přehled činností, jejichž vykonávání nebo poskytování bylo Českou národní bankou omezeno, nebo vyloučeno,
- f) organizační struktura pobočky zahraniční banky s uvedením počtu organizačních jednotek a počtu zaměstnanců (přepočtený stav),
- g) údaje o vedoucím zahraniční pobočky a dalších vedoucích zaměstnancích zahraniční pobočky v tomto rozsahu:
 - 1. jméno a příjmení, včetně titulů,
 - 2. funkce, datum, od kdy osoba příslušnou funkci vykonává,
 - 3. dosavadní zkušenosti a kvalifikační předpoklady pro výkon funkce,
 - 4. členství v orgánech jiných právnických osob,
 - 5. souhrnná výše úvěrů poskytnutých pobočkou zahraniční banky vedoucím zaměstnancům pobočky zahraniční banky,
 - 6. souhrnná výše záruk vydaných pobočkou zahraniční banky za vedoucí zaměstnance pobočky zahraniční banky.

2. Údaje o zahraniční bance

- a) obchodní firma a adresa sídla zahraniční banky, která je zřizovatelem pobočky zahraniční banky,
- b) označení a adresa sídla orgánu, který vykonává dohled nad zahraniční bankou,
- c) údaje o akcionářích nebo členech s kvalifikovanou účastí na zahraniční bance s tím, že o akcionářích nebo členech, kteří jsou
 - 1. právnickými osobami, se uveřejňuje obchodní firma, adresa sídla a výše podílu na hlasovacích právech v procentech,
 - 2. fyzickými osobami, se uveřejňuje jméno a příjmení a výše podílu na hlasovacích právech v procentech,
- d) předmět podnikání (činnosti) zahraniční banky,
- e) přehled činností zahraniční bankou skutečně vykonávaných,
- f) přehled činností zahraniční banky, jejichž vykonávání nebo poskytování bylo příslušným orgánem dohledu omezeno, nebo vyloučeno,
- g) výroční zpráva zahraniční banky a účetní závěrka zahraniční banky, není-li součástí výroční zprávy, alespoň za poslední účetní období, nebo internetová adresa, na které jsou tyto informace k dispozici.

Obsah údajů uveřejňovaných organizační složkou zahraničního obchodníka s cennými papíry

1. Údaje o organizační složce zahraničního obchodníka s cennými papíry

- a) označení, adresa sídla a identifikační číslo organizační složky zahraničního obchodníka s cennými papíry podle zápisu v obchodním rejstříku,
- b) datum zápisu do obchodního rejstříku, včetně data zápisu poslední změny s uvedením účelu poslední změny,
- c) předmět podnikání (činnosti) zapsaný v obchodním rejstříku,
- d) přehled činností skutečně vykonávaných,
- e) přehled činností, jejichž vykonávání nebo poskytování bylo Českou národní bankou omezeno, nebo vyloučeno,
- f) organizační struktura organizační složky zahraničního obchodníka s cennými papíry s uvedením počtu organizačních jednotek a počet zaměstnanců (přepočtený stav),
- g) údaje o vedoucí osobě organizační složky zahraničního obchodníka s cennými papíry a dalších vedoucích zaměstnancích této organizační složky v tomto rozsahu:
 - 1. jméno a příjmení, včetně titulů,
 - 2. funkce, datum, od kdy osoba příslušnou funkci vykonává,
 - 3. dosavadní zkušenosti a kvalifikační předpoklady pro výkon funkce,
 - 4. členství v orgánech jiných právnických osob,
 - 5. souhrnná výše úvěrů poskytnutých organizační složkou zahraničního obchodníka s cennými papíry vedoucím zaměstnancům této organizační složky,
 - 6. souhrnná výše záruk vydaných organizační složkou zahraničního obchodníka s cennými papíry vedoucím zaměstnancům této organizační složky
- h) čtvrtletní rozvaha a výkaz zisku a ztráty pobočky zahraničního obchodníka s cennými papíry,
- i) údaje o objemu obchodů uskutečněném v rámci poskytování investičních služeb ve vztahu k jednotlivým investičním nástrojům.

2. Údaje o zahraničním obchodníkovi s cennými papíry, který není bankou

- a) obchodní firma a adresa sídla zahraničního obchodníka s cennými papíry, který je zřizovatelem organizační složky zahraničního obchodníka s cennými papíry,
- b) označení a adresa sídla orgánu, který vykonává dohled nad zahraničním obchodníkem s cennými papíry,
- c) údaje o akcionářích nebo členech s kvalifikovanou účastí na zahraničním obchodníkovi s cennými papíry s tím, že o akcionářích nebo členech, kteří jsou
 - 1. právníky osobami, se uveřejňuje obchodní firma, adresa sídla a výše podílu na hlasovacích právech v procentech,
 - 2. s cennými papíry fyzickými osobami, se uveřejňuje jméno a příjmení a výše podílu na hlasovacích právech v procentech,
- d) předmět podnikání (činnosti) zahraničního obchodníka s cennými papíry,
- e) přehled činností zahraničního obchodníka s cennými papíry skutečně vykonávaných,
- f) přehled činností zahraničního obchodníka s cennými papíry, jejichž vykonávání nebo poskytování bylo příslušným orgánem dohledu omezeno nebo vyloučeno,
- g) výroční zpráva zahraničního obchodníka s cennými papíry a účetní závěrka zahraničního obchodníka s cennými papíry, který není bankou, není-li součástí výroční zprávy, alespoň za poslední účetní období, nebo internetovou adresu, na které jsou tyto informace k dispozici.

Obsah údajů ověřovaných auditorem**1. Údaje o kapitálu**

- a) souhrnná informace o podmínkách a hlavních charakteristikách kapitálu a jeho složek včetně nástrojů podle § 55b,
- b) souhrnná výše původního kapitálu (složka tier 1), souhrnná výše hlavního původního kapitálu, souhrnná výše vedlejšího původního kapitálu, výše jednotlivých kladných složek a záporných položek,
- c) souhrnná výše dodatkového kapitálu (složka tier 2),
- d) souhrnná výše kapitálu na krytí tržního rizika (složka tier 3),
- e) souhrnná výše odčitatelných položek od původního a dodatkového kapitálu, a dále samostatné uvedení výše odčitatelné položky z titulu nedostatku v krytí očekávaných úvěrových ztrát,
- f) souhrnná výše kapitálu po zohlednění odčitatelných položek od původního a dodatkového kapitálu a stanovených limitů položek kapitálu.

2. Údaje o kapitálových požadavcích

- a) k úvěrovému riziku v členění na kapitálové požadavky k úvěrovému riziku podle standardizovaného přístupu a podle přístupu IRB,
- b) k vypořádacímu riziku,
- c) k pozičnímu, měnovému a komoditnímu riziku,
- d) k operačnímu riziku,
- e) k riziku angažovanosti obchodního portfolia,
- f) k ostatním nástrojům obchodního portfolia,
- g) ostatních a přechodných, které vyplývají z přechodu na přístup IRB nebo přístup AMA, pokud povinná osoba tyto přístupy používá; jsou v důsledku stanovených limitů pro případný pokles kapitálových požadavků v letech 2007 až 2009.

Obchodník s cennými papíry s omezeným rozsahem investičních služeb nebo obchodník s cennými papíry s omezeným obchodováním na vlastní účet, který stanovuje kapitálový požadavek na základě režijních nákladů namísto kapitálového požadavku k operačnímu riziku nebo namísto kapitálového požadavku k úvěrovému, tržnímu a operačnímu riziku, uvádí výši tohoto kapitálového požadavku.

3. Poměrové ukazatele

- a) U banky a družstevní záložny se uvádí
 1. ukazatel kapitálové přiměřenosti,
 2. rentabilita průměrných aktiv (ROAA),
 3. rentabilita průměrného původního kapitálu (ROAE),
 4. aktiva na jednoho zaměstnance,
 5. správní náklady na jednoho zaměstnance,
 6. zisk nebo ztráta po zdanění na jednoho zaměstnance.
- b) U obchodníka s cennými papíry se uvádí
 1. ukazatel kapitálové přiměřenosti,
 2. zadluženost I (celkový dluh bez majetku zákazníků/ aktiva bez majetku zákazníků),
 3. zadluženost II (celkový dluh bez majetku zákazníků/ vlastní kapitál),
 4. rentabilita průměrných aktiv (ROAA, aktiva bez majetku zákazníků),
 5. rentabilita průměrného původního kapitálu (ROAE),
 6. rentabilita tržeb (zisk po zdanění/výnosy z investičních služeb),
 7. správní náklady na jednoho zaměstnance.

Rozsah textové části informace o konsolidačním celku

1. Informace o ovládající bance, ovládajícím obchodníkovi s cennými papíry, zahraniční ovládající bance, zahraniční ovládající úvěrové instituci, zahraničním ovládajícím obchodníkovi s cennými papíry, finanční holdingové osobě nebo smíšené holdingové osobě (dále v této příloze jen „ovládající osoba“) v tomto rozsahu:
 - a) obchodní firma, právní forma, adresa sídla, identifikační číslo a odvětvová klasifikace ekonomických činností,
 - b) výše upsaného základního kapitálu a splaceného základního kapitálu,
 - c) příjmení, jméno, titul, bydliště a datum narození osob, které jsou statutárním orgánem, nebo příjmení, jméno, titul, bydliště a datum narození členů statutárního orgánu a dozorčí rady nebo jiného kontrolního orgánu ovládající osoby s uvedením právnických osob, které jsou podnikateli, v jejichž orgánech působí. U každé z těchto právnických osob se uvádí obchodní firma, právní forma, adresa sídla, identifikační číslo a odvětvová klasifikace ekonomických činností;
 - d) předmět podnikání (činnosti) zapsaný v obchodním rejstříku a přehled činností skutečně vykonávaných,
 - e) název a adresa sídla zahraničního orgánu dohledu nad ovládající osobou, je-li dohled vykonáván,
 - f) sdělení, zda účetní závěrka ovládající osoby je předmětem auditu a pokud je předmětem auditu, kdo audit provádí,
 - g) další údaje, jsou-li zapotřebí k objasnění struktury a vazeb konsolidačního celku a regulovaného konsolidačního celku.
2. Přehled ovládaných a přidružených osob s tím, že u každé z nich se uvede
 - a) obchodní firma, právní forma, adresa sídla, identifikační číslo a odvětvová klasifikace ekonomických činností,
 - b) výše upsaného základního kapitálu a splaceného základního kapitálu,
 - c) výše přímého a nepřímého podílu ovládající osoby na základním kapitálu a hlasovacích právech, případně jiný způsob, jakým ovládající osoba vykonává rozhodující nebo významný vliv v ovládaných a přidružených osobách,
 - d) příjmení, jméno, titul, bydliště a datum narození osob, které jsou statutárním orgánem, nebo příjmení, jméno, titul, datum narození a adresa členů statutárního orgánu a dozorčí rady nebo jiného kontrolního orgánu ovládané osoby s uvedením právnických osob, které jsou podnikateli, v jejichž orgánech působí. U každé z těchto právnických osob se uvádí obchodní firma, právní forma, adresa sídla, identifikační číslo a odvětvová klasifikace ekonomických činností;
 - e) předmět podnikání (činnosti) zapsaný v obchodním rejstříku a přehled činností skutečně vykonávaných,
 - f) název a adresa sídla zahraničního orgánu dohledu nad ovládanou nebo přidruženou osobou, je-li dohled vykonáván,
 - g) přehled služeb poskytovaných ovládající osobě,
 - h) seznam dalších osob, které mají kvalifikovanou účast na ovládané osobě, s uvedením výše jejich přímého nebo nepřímého podílu na základním kapitálu a hlasovacích právech, případně způsobu, jakým tyto osoby vykonávají v ovládané osobě významný vliv. Jde-li o právnickou osobu uvádí se obchodní firma, právní forma, adresa sídla a identifikační číslo. Jde-li o fyzickou osobu uvádí se příjmení, jméno, titul, bydliště a datum narození;
 - i) sdělení, zda účetní závěrka ovládané nebo přidružené osoby je předmětem auditu a pokud je

předmětem auditu, kdo audit provádí.

3. Další informace o regulovaném konsolidačním celku v tomto rozsahu:

- a) sdělení, jaká metoda je použita pro konsolidaci dat jednotlivých osob v regulovaném konsolidačním celku a zda je pro konsolidaci pozic jednotlivých osob v regulovaném konsolidačním celku použita metoda agregace plus,
- b) příjmení, jméno, titul, bydliště a datum narození osob, které jsou statutárním orgánem, nebo příjmení, jméno, titul, bydliště a datum narození členů statutárního orgánu a dozorčí rady nebo jiného kontrolního orgánu společně řízeného podniku s uvedením právnických osob, které jsou podnikateli, v jejichž orgánech působí. U každé z těchto právnických osob se uvádí obchodní firma, právní forma, adresa sídla, identifikační číslo a odvětvová klasifikace ekonomických činností;
- c) seznam dalších osob, které mají kvalifikovanou účast na společně řízeném podniku s uvedením výše jejich přímého nebo nepřímého podílu na základním kapitálu a hlasovacích právech, případně způsobu, jakým tyto osoby vykonávají ve společně řízeném podniku významný vliv. Jde-li o právnickou osobu uvádí se obchodní firma, právní forma, adresa sídla a identifikační číslo. Jde-li o fyzickou osobu uvádí se příjmení, jméno, titul, bydliště a datum narození;
- d) seznam osob, které splňují některé z kritérií pro vyjmutí osob z konsolidačního celku pro účely dodržování pravidel obezřetného podnikání na konsolidovaném základě a nejsou zahrnuty do regulovaného konsolidačního celku spolu s průkazným odůvodněním tohoto nezahrnutí. Jde-li o právnickou osobu uvádí se obchodní firma, právní forma, adresa sídla a identifikační číslo. Jde-li o fyzickou osobu uvádí se příjmení, jméno, titul, bydliště a datum narození;
- e) seznam osob s kvalifikovanou účastí na ovládající bance, ovládajícím obchodníkovi s cennými papíry, zahraniční ovládající bance, zahraniční ovládající úvěrové instituci, zahraničním ovládajícím obchodníkovi s cennými papíry nebo finanční holdingové osobě s uvedením výše jejich přímého a nepřímého podílu na základním kapitálu a hlasovacích právech, případně způsobu, jakým je vykonáván rozhodující nebo významný vliv v těchto osobách. Jde-li o právnickou osobu uvádí se obchodní firma, právní forma, adresa sídla a identifikační číslo. Jde-li o fyzickou osobu uvádí se příjmení, jméno, titul, bydliště a datum narození;
- f) přehled služeb poskytovaných ovládající bankou, ovládajícím obchodníkem s cennými papíry, zahraniční ovládající bankou, zahraniční ovládající úvěrovou institucí, zahraničním ovládajícím obchodníkem s cennými papíry nebo finanční holdingovou osobou dalším osobám v konsolidačním celku a přehled služeb vzájemně poskytovaných mezi osobami v konsolidačního celku.

Kapitálová přiměřenost a angažovanost podle dosavadních pravidel

A. Vymezení pojmů

Pro účely této přílohy se rozumí

a) mezinárodními finančními institucemi

1. Evropská investiční banka, nebo
2. mezinárodní rozvojové banky, a to Africká rozvojová banka, Asijská rozvojová banka, Karibská rozvojová banka, Fond Rady Evropy pro znovu usídlení, Evropská banka pro obnovu a rozvoj, Evropský investiční fond, Meziamerická rozvojová banka, Mezinárodní banka pro obnovu a rozvoj, Severská investiční banka, Mezinárodní finanční korporace, Korporace pro meziamerické investice a Mnohostranná agentura pro investiční záruky,

b) obchodníkem s cennými papíry osoba, která není úvěrovou institucí a jejíž soustavnou činností je poskytování hlavních investičních služeb pro třetí osoby. Tato osoba má ke své činnosti oprávnění příslušného orgánu ve státu svého sídla a podléhá alespoň takové regulaci, jakou požaduje právo Evropských společenství;

c) úvěrovou institucí ve státě zóny A osoba oprávněná k přijímání vkladů od veřejnosti a poskytování úvěrů na základě oprávnění k činnosti udělenému orgánem státu, který se nachází v zóně A. Pobočka takovéto osoby, která působí ve státě zóny B, se posuzuje jako úvěrová instituce ve státě zóny A;

d) úvěrovou institucí ve státě zóny B osoba oprávněná k přijímání vkladů od veřejnosti a poskytování úvěrů na základě oprávnění k činnosti udělenému orgánem státu, který se nachází v zóně B. Pobočka takovéto osoby, která působí ve státě zóny A, se posuzuje jako úvěrová instituce ve státě zóny B;

e) vládou podporovanou institucí

1. státní fondy podle zvláštních právních předpisů, zejména Státní fond kultury České republiky, Státní fond pro podporu a rozvoj české kinematografie, Státní fond životního prostředí České republiky, Státní zemědělský intervenční fond, Státní fond pro zúrodnění půdy, Státní fond rozvoje bydlení, Státní fond dopravní infrastruktury,
2. Fond pojištění vkladů, Zajišťovací fond družstevních záložen, Garanční fond obchodníků s cennými papíry,
3. Pozemkový fond České republiky,
4. Podpůrný a garanční rolnický a lesnický fond, nebo
5. Exportní garanční a pojišťovací společnost, a. s., s výjimkou závazků zaručených výslovnou zárukou státu podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 58/1995 Sb., o pojišťování a financování vývozu se státní podporou a o doplnění zákona č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů,

f) zónou A všechny členské státy Evropského hospodářského prostoru a všechny ostatní země, které jsou řádnými členy Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj, nebo země, které uzavřely s Mezinárodním měnovým fondem úvěrovou dohodu v rámci tzv. Obecného ujednání o půjčce (GAB). Země, která restrukturalizovala nebo požádala o restrukturalizaci svého státního vnějšího dluhu, se po dobu následujících pěti let do zóny A nezahrnuje;

g) zónou B všechny země, které nejsou zahrnuty do zóny A.

B. Přístup pro výpočet kapitálových požadavků podle dosavadních pravidel

I. Přístup pro výpočet kapitálového požadavku k úvěrovému riziku investičního portfolia podle dosavadních pravidel pro banky a obchodníky s cennými papíry

- a) Kapitálový požadavek k úvěrovému riziku investičního portfolia podle dosavadních pravidel se stanoví pouze z nástrojů zařazených do investičního portfolia.
- b) Kapitálový požadavek k úvěrovému riziku investičního portfolia podle dosavadních pravidel je roven součinu rizikově vážených aktiv investičního portfolia podle písmene c) a koeficientu 0,08.
- c) Při stanovení rizikově vážených aktiv investičního portfolia se postupuje takto:
1. Rizikově vážená aktiva investičního portfolia představují součet rozvahových rizikově vážených aktiv a podrozvahových rizikově vážených aktiv.
 2. Rozvahová rizikově vážená aktiva investičního portfolia včetně zohlednění spotových operací se stanoví jako součet součinů rozvahových aktiv po odečtení opravných položek a u majetku určeného k odepisování po odečtení oprávek a opravných položek, které byly vytvořeny k těmto aktivům, a příslušných rizikových vah podle tabulky č. 1 v této příloze.
 3. V případě reverzních rep a rep, výpůjček a půjček cenných papírů a komodit převody nástrojů nemění původní pozice převáděných úrokových, akciových, měnových a komoditních nástrojů. V případě reverzního repa s cennými papíry se oceňuje poskytnutý úvěr nižší rizikovou vahou z rizikových vah emitenta přijatého cenného papíru a dlužníka. V případě reverzního repa s komoditami se poskytnutý úvěr oceňuje rizikovou vahou dlužníka. V případě repa s cennými papíry se poskytnutý cenný papír oceňuje rizikovou vahou emitenta tohoto cenného papíru. V případě repa s komoditami se poskytnutá komodita oceňuje rizikovou vahou 1,00. V případě vypůjčování a půjčování cenných papírů a komodit volí vypůjčovatel a půjčovatel u původních nástrojů vyšší rizikovou váhu z rizikových vah původního nástroje a přijatého nástroje. V případě půjčování cenných papírů a komodit bez přijatého zajištění volí půjčovatel u cenného papíru nebo komodity vyšší rizikovou váhu z rizikových vah emitenta poskytnutého cenného papíru nebo komodity a vypůjčovatele.
 4. Podrozvahová rizikově vážená aktiva se stanoví jako součet součinů úvěrových ekvivalentů podrozvahových aktiv podle bodu 5 a 6 a příslušných rizikových vah podle tabulky č. 1 v této příloze. V případě úvěrových ekvivalentů pohledávek z vkladů a úvěrů z pevných termínových operací a delta ekvivalentů pohledávek z vkladů a úvěrů opcí, dále v případě úvěrových ekvivalentů pohledávek na dluhopisy, směnky a akcie z pevných termínových operací a delta ekvivalentů pohledávek na dluhopisy, směnky a akcie z opcí podle tabulky č. 2 v této příloze se použije příslušná riziková váha emitenta dluhopisu nebo směnky nebo akcie podle tabulky č. 1 v této příloze.
 5. Úvěrový ekvivalent podrozvahových aktiv uvedených v tabulce č. 2 v této příloze se stanoví jako součin podrozvahových aktiv nebo delta ekvivalentu pohledávky na dluhopisy, směnky a akcie z opcí a konverzního faktoru podle tabulky č. 2 v této příloze. Od tohoto součinu se odečítají rezervy, pokud tyto rezervy byly vytvořeny ke konkrétnímu podrozvahovému aktivu, avšak pouze do výše tohoto součinu.
 6. Úvěrový ekvivalent podrozvahových aktiv derivátů, s výjimkou derivátů podle bodu 8, se stanoví jako součet reálné hodnoty derivátu a součinu podrozvahového aktiva a konverzního faktoru podle tabulky č. 3 v této příloze. V případě, že reálná hodnota derivátu je záporná, považuje se pro účel výpočtu úvěrového ekvivalentu za rovnou 0. Od tohoto součtu se odečítají rezervy, pokud tyto rezervy byly vytvořeny ke konkrétnímu podrozvahovému aktivu, avšak pouze do výše tohoto součtu. Úvěrový ekvivalent u prodaných opcí je nulový od okamžiku poslední splátky opční prémie. V případě, že byla uzavřena dvoustranná dohoda o

uzavíracím započtení (závěrečné vyrovnání) splňující kritéria podle bodu 9 s protistranou, se kterou byl sjednán derivát, lze postupovat při stanovení úvěrového ekvivalentu podrozvahového aktiva u těchto derivátů podle bodu 10.

7. V případě derivátů, kdy riziková váha podle tabulky č. 1 v této příloze je 1,00, se použije riziková váha 0,50.
8. Úvěrový ekvivalent u derivátů obchodovaných na uznaných burzách je nulový.
9. Po uzavření dvoustranné dohody o uzavíracím započtení je nutné sledovat relevantní právní řád s cílem ujistit se o právní vymahatelnosti této dohody.

Dohoda musí splňovat tato kritéria

- a) stanoví, že v případě selhání protistrany dojde k započtení kladných a záporných reálných hodnot jednotlivých derivátů, na které se dohoda vztahuje, tak, že po započtení bude existovat jediná pohledávka nebo jediný závazek ve vztahu k této protistraně (čistá částka),
 - b) definuje selhání protistrany,
 - c) není součástí jiné dohody, která umožňuje, aby obě strany dohody byly oprávněny v případě selhání své protistrany nezaplatit nebo zaplatit pouze část čisté částky,
 - d) byla předložena České národní bance spolu s právním rozbohem osoby, která dlouhodobě poskytuje právní služby v této oblasti, tímto rozbohem bylo potvrzeno, že v případě selhání protistrany dojde k započtení podle písmena a), ledaže Česká národní banka ve lhůtě 1 měsíce od předložení úplných dokumentů tuto dohodu odmítne nebo ve lhůtě 1 měsíce od předložení úplných dokumentů informuje povinnou osobu, že si vyhrazuje právo odmítnout tuto dohodu ve lhůtě prodloužené o nejvýše 1 další měsíc, a v této prodloužené lhůtě tuto dohodu odmítne. Česká národní banka může požádat o vyjádření k vymahatelnosti dohody příslušný orgán dohledu s tím, že jeho negativním stanoviskem je vázána.
10. Pokud jsou splněny podmínky podle bodu 9, stanoví se jeden úvěrový ekvivalent podrozvahových aktiv u všech derivátů sjednaných s danou protistranou, které jsou zařazeny do obchodního i investičního portfolia a na které se vztahuje dvoustranná dohoda o uzavíracím započtení. Tento úvěrový ekvivalent je roven součtu čisté reálné hodnoty a potenciální budoucí angažovanosti. Čistá reálná hodnota je rovna součtu reálných hodnot derivátů sjednaných s danou protistranou. Pokud je čistá reálná hodnota záporná, považuje se pro účel výpočtu úvěrového ekvivalentu za rovnou 0. Potenciální budoucí angažovanost se stanoví podle vzorce

$$PCE_{red} = 0,4 \cdot PCE_{gross} + 0,6 \cdot NGR \cdot PCE_{gross},$$

kde: PCE_{gross} označuje součet součinnů podrozvahových aktiv derivátů a konverzních faktorů podle tabulky č. 3 v této příloze,
NGR označuje podíl:

- a) v jehož čitateli je čistá reálná hodnota derivátů, na které se vztahuje dvoustranná dohoda o uzavíracím započtení s danou protistranou; pokud je tato hodnota záporná, považuje se za rovnou 0, a ve jmenovateli je hrubá reálná hodnota takových derivátů, která je rovna součtu kladných reálných hodnot derivátů, nebo
- b) v jehož čitateli je součet čistých reálných hodnot derivátů, na které se vztahují dvoustranné dohody o uzavíracím započtení se všemi protistranami, a ve jmenovateli je hrubá reálná hodnota takových derivátů se všemi protistranami, která je rovna součtu kladných reálných hodnot derivátů se všemi protistranami.

Úvěrový ekvivalent podrozvahových aktiv u derivátů sjednaných s danou protistranou se rozdělí na část náležející do investičního portfolia a část náležející do obchodního portfolia

ve stejném poměru jako je poměr součtu úvěrových ekvivalentů u derivátů investičního portfolia, na něž se vztahují dohody o uzavíracím započtení s danou protistranou bez uvážení dvoustranných dohod o uzavíracím započtení, a součtu úvěrových ekvivalentů derivátů obchodního portfolia, na něž se vztahují dohody o uzavíracím započtení s danou protistranou bez uvážení dvoustranných dohod o uzavíracím započtení.

d) Při zohlednění zajištění v rizikově vážených aktivech se postupuje takto:

1. Rozvahovému aktivu ve formě pohledávky, které je zajištěno dále uvedenými způsoby zajištění, může být po dobu trvání zajištění a při dodržení podmínek podle bodu 3 přiřazena riziková váha

a) ručitele nebo poskytovatele záruky nebo protistrany pevné termínové operace s úvěrovými nástroji, a to v případě ručení nebo záruky vydané nebo pevné termínové operace s úvěrovými nástroji sjednané s

1. centrálními vládami států zóny A,
2. centrálními bankami států zóny A,
3. Evropskými společenstvími,
4. vládami územních celků států zóny A,
5. orgány územní samosprávy států zóny A,
6. mezinárodními finančními institucemi,
7. centrálními vládami a centrálními bankami států zóny B za předpokladu, že pohledávka je denominována a financována v národní měně společně jak pro dlužníka, tak pro ručitele,
8. úvěrovými institucemi se sídlem ve státech zóny A,
9. úvěrovými institucemi se sídlem ve státech zóny B, pokud pohledávka má původní splatnost do jednoho roku včetně,
10. obchodníky s cennými papíry se sídlem ve státech zóny A, nebo
11. uznanými clearingovými centry a burzami se sídlem ve státech zóny A,

b) nula v případě zástavního práva k

1. pohledávkám na vyplacení vkladu z účtu vedeného u úvěrové instituce se sídlem ve státě zóny A, která je členem regulovaného konsolidačního celku, dále k pohledávkám na vyplacení vkladu potvrzeného vkladním listem nebo obdobným nástrojem potvrzujícím uložení vkladu vedeného u úvěrové instituce se sídlem ve státě zóny A, která je členem regulovaného konsolidačního celku, nebo k vkladním listům vydaným touto úvěrovou institucí před 1. lednem 2001, nebo

2. dluhopisu s původní splatností do jednoho roku vydanému úvěrovou institucí se sídlem ve státě zóny A, která je členem regulovaného konsolidačního celku, a tento dluhopis je u ní uložen,

c) úvěrové instituce se sídlem ve státě zóny A, která není členem regulovaného konsolidačního celku, v případě zástavního práva k pohledávkám na vyplacení vkladu z účtu vedeného u této úvěrové instituce, nebo v případě zástavního práva k pohledávkám na vyplacení vkladu potvrzeného vkladním listem nebo obdobným nástrojem potvrzujícím uložení vkladu vedeného u této úvěrové instituce, nebo zástavního práva k vkladním listům vydaným touto úvěrovou institucí před 1. lednem 2001,

d) emitenta dluhopisu, v případě zástavního práva k dluhopisu vydanému

1. centrálními vládami států zóny A a vládou podporovanými institucemi,
2. centrálními bankami států zóny A,
3. Evropskými společenstvími,
4. vládami územních celků států zóny A,

5. orgány územní samosprávy států zóny A,
6. mezinárodními finančními institucemi, nebo
7. úvěrovou institucí se sídlem ve státě zóny A, pokud má dluhopis původní splatnost do jednoho roku včetně, a u banky dále

e) 0,50 v případě

1. pohledávek z úvěru fyzické osobě, který neslouží pro účely podnikání, na nemovitosti zároveň dané do zástavy, s tím, že hodnotu nemovitosti lze započítávat nejvýše v aktuální čisté realizovatelné hodnotě, kterou je odhadovaná hodnota získaná po odečtení odhadovaných nákladů na její realizaci. Tato nemovitost je určena převážně k bydlení a je ve výlučném vlastnictví jednoho nebo více dlužníků - fyzických osob, které v ní trvale bydlí nebo ji pronajímají; nebo

2. pohledávek z cenných papírů, s výjimkou hypotečních zástavních listů, jejichž splácení je plně a přímo zajišťováno ze splácení pohledávek z úvěrů podle bodu 1 zajištěných nemovitostí podle bodu 1 (mortgage-backed securities), pokud tyto úvěry byly v době emise cenných papírů spláceny podle stanovených podmínek a přednostní nárok na tyto úvěry (podkladová aktiva) mají přímo investoři do cenných papírů nebo na jejich účet správce nebo zmocněný zástupce, a to v rozsahu odpovídajícím cenným papírům, které mají v držení,

f) pojistitele v případě pojištění, na jehož základě dojde k odškodnění věřitele, který je pojištěnou osobou, nebo na něj bude převedeno plnění pojistitele z pojistné smlouvy, pokud jediným akcionářem pojistitele je stát ze zóny A, nebo

g) směnečně zavázané úvěrové instituce nezahrnuté do regulovaného konsolidačního celku, v případě směnky s původní splatností do jednoho roku, pokud termín splatnosti směnky je pevně stanoven (fixní směnka).

2. Podrozvahovému aktivu ve formě budoucí pohledávky, které je zajištěno dále uvedenými způsoby zajištění, může být po dobu trvání zajištění a při dodržení podmínek podle bodu 3 přiřazena riziková váha

a) ručitele nebo poskytovatele záruky nebo smluvního partnera pevné termínové operace s úvěrovými nástroji, a to v případě ručení nebo záruky vydané nebo pevné termínové operace s úvěrovými nástroji sjednané s

1. centrálními vládami států zóny A,
2. centrálními bankami států zóny A,
3. Evropskými společenstvími,
4. vládami územních celků států zóny A,
5. orgány územní samosprávy států zóny A,
6. mezinárodními finančními institucemi,
7. centrálními vládami a centrálními bankami států zóny B za předpokladu, že pohledávka je denominována a financována v národní měně společně jak pro dlužníka, tak pro ručitele,
8. bankami se sídlem ve státech zóny A,
9. bankami se sídlem ve státech zóny B, pokud pohledávka má původní splatnost do jednoho roku včetně,
10. obchodníky s cennými papíry se sídlem ve státech zóny A, nebo
11. uznanými clearingovými centry a burzami se sídlem ve státech zóny A,

b) nula v případě zástavního práva k

1. pohledávkám na vyplacení vkladu z účtu vedeného u banky se sídlem ve státě zóny A, která je členem regulovaného konsolidačního celku, dále k pohledávkám na vyplacení vkladu potvrzeného vkladním listem nebo obdobným nástrojem potvrzujícím uložení

vkladu vedeného u banky se sídlem ve státě zóny A, která je členem regulovaného konsolidačního celku, nebo zástavního práva k vkladním listům vydaným touto bankou před 1. lednem 2001, nebo

2. cenným papírům emitovaným centrálními vládami států zóny A a institucemi, jejichž závazky jsou zaručeny centrálními vládami států zóny A, centrálními bankami států zóny A nebo Evropskými společenstvími,

- c) 0,20 v případě zástavního práva k cenným papírům emitovaným mezinárodními finančními institucemi.

Jiné zajištění nelze pro účely snížení rizikové váhy podrozvahového aktiva ve formě budoucí pohledávky uznat.

3. Zajištění úvěrového rizika rozvahového nebo podrozvahového aktiva ve formě pohledávky nebo budoucí pohledávky, které lze zohlednit pro účely snížení rizikové váhy tohoto aktiva, musí být sjednáno tak, aby bylo dosaženo uspokojení zajišťované pohledávky v případě, že dlužník svým závazkům nedostojí. Toto zajištění musí splňovat tyto podmínky:

- a) závazky ze zajištění jsou jasně specifikované a jsou neodvolatelné,
- b) závazky jsou nepodmíněné a právo ze zajištění lze uplatnit, pokud dlužník nesplní svoje závazky řádně a včas,
- c) závazky jsou formulovány tak, aby nebylo umožněno krácení právních nároků věřitele ze zajištění,
- d) v případě zajištění zástavním právem podle bodu 1 písm. b) až d) je člen regulovaného konsolidačního celku jediným zástavním věřitelem,
- e) v případě zástavního práva k nemovitosti podle bodu 1 písm. e) bodu 1 vznikne zástavní právo ve prospěch člena regulovaného konsolidačního celku jako první v pořadí.

Pokud takové aktivum není zajištěno v plné výši podle bodu 1 písm. a) až g), oceňuje se jeho nezajištěná část rizikovou vahou podle tabulky č. 1 v této příloze.

II. Přístup pro výpočet kapitálového požadavku k úvěrovému riziku obchodního portfolia podle dosavadních pravidel pro banky a obchodníky s cennými papíry

- a) Kapitálový požadavek k úvěrovému riziku obchodního portfolia podle dosavadních pravidel se stanoví pouze z nástrojů obchodního portfolia.
- b) Při stanovení kapitálového požadavku k úvěrovému riziku obchodního portfolia podle dosavadních pravidel se postupuje takto:
 1. Kapitálový požadavek k úvěrovému riziku obchodního portfolia podle dosavadních pravidel se rovná součtu kapitálových požadavků
 - a) ke specifickému úrokovému riziku (bod III),
 - b) ke specifickému akciovému riziku (bod IV),
 - c) k vypořádacímu riziku podle bodu 2, popřípadě podle bodu 3,
 - d) k reverzním repům a repům, výpůjčkám a půjčkám cenných papírů a komodit podle bodu

- 4,
- e) k derivátům podle bodu 5,
- f) k ostatním nástrojům obchodního portfolia podle bodu 6.
2. Kapitálový požadavek k vypořádacímu riziku se stanoví v případě, kdy obchody s úrokovými, akciovými a komoditními nástroji, kromě reverzních rep a rep, výpůjček a půjček cenných papírů a komodit, nebyly vypořádány (nevypořádané operace) do 4 pracovních dnů po stanoveném dni vypořádání. Stanoví se jako součet kladných cenových rozdílů v případě nákupů nebo jako součet absolutních hodnot záporných cenových rozdílů v případě prodeje násobený konverzními faktory vypořádacího rizika uvedenými ve sloupci A tabulky č. 4 v této příloze. Cenový rozdíl se stanoví jako rozdíl mezi reálnou hodnotou úrokových, akciových a komoditních nástrojů a dohodnutou vypořádací cenou. Kapitálový požadavek k vypořádacímu riziku se stanoví uvedenou metodou vždy, pokud obchody s úrokovými, akciovými a komoditními nástroji nebyly vypořádány počínaje 46. dnem po stanoveném dni vypořádání. V ostatních případech lze postupovat podle bodu 3.
3. Kapitálový požadavek k vypořádacímu riziku, pokud obchody s úrokovými, akciovými a komoditními nástroji nebyly vypořádány v době od 5 do 45 pracovních dnů po stanoveném dni vypořádání, lze stanovit jako součet součinů dohodnutých vypořádacích cen úrokových, akciových a komoditních nástrojů a konverzních faktorů vypořádacího rizika uvedených ve sloupci B tabulky č. 4 v této příloze.
4. Kapitálový požadavek k reverzním repům a repům, výpůjčkám a půjčkám cenných papírů a komodit je roven součtu kapitálových požadavků k jednotlivým uvedeným operacím. Kapitálový požadavek k reverznímu repu, repu, výpůjčce, půjčce cenného papíru nebo komodity se stanoví jako součin odpovídajícího úvěrového ekvivalentu a příslušné rizikové váhy protistrany podle tabulky č. 1 v této příloze a koeficientu 0,08. Úvěrový ekvivalent se stanoví jako součet reálné hodnoty a součinu reálné hodnoty poskytnuté hotovosti (nebo poskytnutého cenného papíru nebo poskytnuté komodity) a konverzního faktoru podle tabulky č. 3 v této příloze. V případě, že reálná hodnota je záporná, považuje se pro účel výpočtu úvěrového ekvivalentu za rovnou 0. Konverzní faktor se volí podle toho, zda byla poskytnuta hotovost, cenný papír nebo komodita. Reálná hodnota se stanoví v případě
- a) rep jako rozdíl mezi reálnou hodnotou poskytnutých cenných papírů nebo komodit a reálnou hodnotou hotovostního závazku,
 - b) reverzních rep jako rozdíl mezi reálnou hodnotou hotovostní pohledávky a reálnou hodnotou přijatých cenných papírů nebo komodit, pokud všechny nebo část těchto cenných papírů nebo komodit nejsou dále převedeny na jinou osobu nebo zatíženy právem jiné osoby. Jinak se stanoví jako rozdíl mezi reálnou hodnotou peněžní pohledávky a reálnou hodnotou těch přijatých cenných papírů nebo komodit, které nejsou dále převedeny na jinou osobu nebo zatíženy právem jiné osoby,
 - c) půjčování cenných papírů nebo komodit jako rozdíl mezi reálnou hodnotou poskytnutých cenných papírů nebo komodit a reálnou hodnotou přijatého kolaterálu,
 - d) vypůjčování cenných papírů nebo komodit jako rozdíl mezi reálnou hodnotou poskytnutého kolaterálu a reálnou hodnotou přijatých cenných papírů nebo komodit, pokud všechny nebo část těchto cenných papírů nebo komodit nejsou dále převedeny na jinou osobu nebo zatíženy právem jiné osoby. Jinak se stanoví jako rozdíl mezi reálnou hodnotou poskytnutého kolaterálu a reálnou hodnotou těch přijatých cenných papírů nebo komodit, které nejsou dále převedeny na jinou osobu nebo zatíženy právem jiné osoby.
5. Kapitálový požadavek k derivátům se stanoví jako součin součtu podrozvahových rizikově vážených aktiv a koeficientu 0,08. Podrozvahová rizikově vážená aktiva se stanoví jako

součet součinů úvěrových ekvivalentů podle bodu I, písm. c), bodu 6 až 10 a příslušných rizikových vah podle tabulky č. 1 v této příloze.

6. Kapitálový požadavek k ostatním nástrojům obchodního portfolia vyplývajícím z dalších obchodů, které představují pohledávku, se rovná součtu součinů reálných hodnot pohledávek a příslušných rizikových vah podle tabulky č. 1 v této příloze a koeficientu 0,08. Ostatními nástroji jsou například pohledávky vyplývající z uhrazených nakoupených cenných papírů nebo komodit do jejich převodu ke stanovenému termínu nebo pohledávky vyplývající z převedených prodaných cenných papírů nebo komodit do jejich úhrady ke stanovenému termínu a podobně (volné dodávky).

III. Přístup pro výpočet kapitálového požadavku k úrokovému riziku obchodního portfolia podle dosavadních pravidel pro banky a obchodníky s cennými papíry

- a) Kapitálový požadavek k úrokovému riziku obchodního portfolia podle dosavadních pravidel se stanoví z nástrojů obchodního portfolia, které mají alespoň jednu úrokovou pozici. Tyto nástroje představují zejména dluhopisy, směnky, reverzní repa a repa a pevné termínové operace. Úrokovými nástroji se rozumí nástroje, které mají pouze úrokové a měnové pozice. Pro účely kompenzací nástrojů podle písmena b) a stanovení kapitálového požadavku k obecnému úrokovému riziku lze používat úrokové pozice, které vyplývají z úvěrů, půjček a vkladů poskytnutých nebo přijatých od centrální banky státu zóny A nebo úvěrů, půjček a vkladů poskytnutých nebo přijatých od úvěrové instituce se sídlem ve státě zóny A s rizikovou vahou 0,2 podle tabulky č. 1 v této příloze nebo od obchodníka s cennými papíry se sídlem ve státě zóny A s rizikovou vahou 0,2 podle tabulky č. 1 v této příloze a které jsou zařazeny v souladu s touto vyhláškou v investičním portfoliu. Potom se použijí všechny takové úrokové pozice, které byly zaujmuty za účelem dosažení zisku v krátkodobém horizontu. Tyto pozice musí být denně oceňovány reálnými hodnotami.
- b) Při kompenzaci nástrojů se postupuje takto:
 1. Před stanovením kapitálového požadavku k úrokovému riziku obchodního portfolia podle dosavadních pravidel lze kompenzovat opačné úrokové nástroje, jestliže je emitoval týž emitent, jsou si v případě likvidace nebo konkursu emitenta rovnocenné, jsou ve stejné měně, mají stejnou kupónovou míru, zbytkovou splatnost a časovou strukturu výplaty kuponů.
 2. V případě pevných termínových operací lze provést kompenzace nad rozsah kompenzací podle bodu 1. Musí se však jednat o stejný druh nástrojů a stejný druh podkladového nástroje. Tyto opačné nástroje je možné kompenzovat při splnění těchto podmínek:
 - a) v případě úrokových futures se zbytkové splatnosti futures mohou lišit o 7 dnů,
 - b) v případě úrokových swapů nebo dohod o forwardové úrokové míře musí mít tyto nástroje identickou referenční úrokovou míru, pevné úrokové míry se mohou lišit maximálně o 15 bazických bodů a datum nejbližšího stanovení hodnoty referenční úrokové míry se může lišit nejvýše o
 1. 0 dnů při zbytkové splatnosti nástroje nižší než jeden měsíc,
 2. 7 dnů při zbytkové splatnosti nástroje od jednoho měsíce včetně do jednoho roku včetně, nebo
 3. 30 dnů při zbytkové splatnosti nástroje vyšší než jeden rok.
- c) Při stanovení úrokových pozic se postupuje takto:
 1. Dlouhé úrokové pozice nástrojů včetně podkladových nástrojů derivátů se označují kladným znaménkem a krátké úrokové pozice nástrojů včetně podkladových nástrojů derivátů se označují záporným znaménkem. Dlouhými a krátkými pozicemi pevných termínových operací se rozumí dlouhé a krátké pozice podkladových nástrojů těchto kontraktů.

2. Pozice dluhopisu a směnky s pevnou úrokovou mírou se zařazuje do schématu splatností nebo schématu durací podle zbytkové splatnosti a pozice dluhopisu a směnky s proměnlivou úrokovou mírou podle nejbližšího data stanovení proměnlivé úrokové míry. U dluhopisů s pevnou úrokovou mírou lze považovat jednotlivé kupony a jmenovitou hodnotu dluhopisu za jednotlivé úrokové pozice.
 3. Převody úrokových nástrojů v rámci reverzních rep a rep, výpůjček či půjček cenných papírů nebo komodit nemění původní úrokové pozice převáděných úrokových nástrojů protistran. Hotovost, která bude poskytnuta v budoucnosti, představuje krátkou úrokovou pozici a hotovost, která bude přijata v budoucnosti, představuje dlouhou úrokovou pozici.
 4. S úrokovými forwardy, úrokovými futures a úrokovými swapy se zachází jako s kombinací dlouhých a krátkých pozic podkladových nástrojů. Pokud lze splnit závazek dodáním více druhů podkladových nástrojů, použije se pro účely výpočtu kapitálového požadavku k úrokovému riziku obchodního portfolia podle dosavadních pravidel podkladový nástroj, který je pro obchodníka majícího ve svém portfoliu krátký nástroj nejvýhodnější dodat. Jedna úroková pozice se zařadí do časového pásma odpovídajícího termínu splatnosti forwardu nebo futures a druhá úroková pozice se zařadí do časového pásma odpovídajícího součtu termínu splatnosti forwardu nebo futures a splatnosti příslušného podkladového nástroje.
 5. V případě měnových forwardů, měnových futures a měnových swapů se dlouhé úrokové pozice zařadí do schématu splatností nebo schématu durací kupovaných měn a krátké úrokové pozice se zařadí do schématu splatností nebo schématu durací prodávaných měn. Měnové pozice se použijí pro výpočet kapitálového požadavku k měnovému riziku podle dosavadních pravidel.
 6. V případě akciových forwardů, akciových futures a akciových swapů se úrokové pozice použijí pro výpočet kapitálového požadavku ke specifickému a obecnému úrokovému riziku obchodního portfolia podle dosavadních pravidel a akciové pozice se použijí pro výpočet kapitálového požadavku ke specifickému a obecnému akciovému riziku obchodního portfolia podle dosavadních pravidel. Měnové pozice se použijí pro výpočet kapitálového požadavku k měnovému riziku podle dosavadních pravidel.
 7. V případě komoditních forwardů, komoditních futures a komoditních swapů se úrokové pozice zařadí do schématu splatností nebo schématu durací a komoditní pozice se použijí pro výpočet kapitálového požadavku ke komoditnímu riziku podle dosavadních pravidel. Měnové pozice se použijí pro výpočet kapitálového požadavku k měnovému riziku podle dosavadních pravidel.
- d) Při stanovení kapitálového požadavku ke specifickému úrokovému riziku obchodního portfolia podle dosavadních pravidel se postupuje takto:
1. Kapitálový požadavek ke specifickému úrokovému riziku obchodního portfolia podle dosavadních pravidel se stanoví jako součet součinů absolutních hodnot úrokových pozic a odpovídajících koeficientů uvedených v tabulce č. 5 v této příloze. Kategorie vládních nástrojů v tabulce č. 5 v této příloze zahrnuje nástroje oceněné v tabulce č. 1 v této příloze rizikovou vahou 0, kategorie kvalifikovaných nástrojů zahrnuje nástroje oceněné v tabulce č. 1 v této příloze rizikovou vahou 0,20 a kategorie ostatních nástrojů zahrnuje nástroje nezařazené do kategorie vládních ani kvalifikovaných nástrojů.
 2. Úrokovým pozicím vyplývajícím z derivátů založených na nákupu nebo prodeji dluhopisů nebo směnek, z poskytnutých nebo přijatých vkladů, a odpovídajícím těmto dluhopisům, směnkám nebo vkladům se přiřadí koeficient podle bodu 1. Ostatním úrokovým pozicím vzniklým z derivátů se přiřadí koeficient nula.
- e) Při stanovení kapitálového požadavku k obecnému úrokovému riziku obchodního portfolia podle dosavadních pravidel se postupuje takto:
1. Pro každou měnu se zvolí jedna ze dvou metod měření obecného úrokového rizika obchodního portfolia podle dosavadních pravidel, kterými jsou metoda splatností nebo

metoda durací.

2. Dlouhé a krátké úrokové pozice se zahrnou do schématu splatností podle zbytkové splatnosti nebo se zahrnou do schématu durací podle modifikované durace.
3. Pro úrokové futures obchodované na uznaných burzách lze použít metodu marží s tím, že úrokové pozice těchto nástrojů se nezařazují do schématu splatností nebo durací.
4. Kapitálový požadavek k obecnému úrokovému riziku obchodního portfolia podle dosavadních pravidel se rovná součtu kapitálových požadavků pro každou jednotlivou měnu stanovených podle metody splatností nebo metody durací a kapitálového požadavku k úrokovým futures spočteného podle metody marží.

f) Při stanovení kapitálového požadavku k obecnému úrokovému riziku obchodního portfolia podle dosavadních pravidel metodou splatností se postupuje takto:

1. Úrokové pozice se zařadí do schématu splatností dané měny, které obsahuje 13 časových pásem nebo 15 časových pásem v případě nástrojů s kuponovou mírou nižší než 3 % podle tabulky č. 7 v této příloze. Pokud nástroj neobsahuje kupony, jeho pozice se zařadí do časového pásma, které odpovídá kuponové míře nižší než 3 %.
2. Vážená úroková pozice v každém časovém pásmu se rovná součinu součtu úrokových pozic a příslušného koeficientu podle tabulky č. 7 v této příloze.
3. Vážené úrokové pozice v jednotlivých časových pásmech se kompenzují. Výsledkem je jedna kompenzovaná úroková pozice a jedna zbytková úroková pozice v každém časovém pásmu.
4. Zbytkové úrokové pozice v jednotlivých časových pásmech se dále kompenzují v časových zónách 1, 2 a 3. Výsledkem je jedna kompenzovaná úroková pozice v každé časové zóně a jedna zbytková úroková pozice v každé časové zóně.
5. Zbytkové úrokové pozice v jednotlivých časových zónách se kompenzují mezi sousedními časovými zónami 1 a 2 a zónami 2 a 3. Výsledkem je jedna kompenzovaná úroková pozice mezi časovými zónami 1 a 2, jedna kompenzovaná úroková pozice mezi časovými zónami 2 a 3 a jedna zbytková úroková pozice v každé časové zóně.
6. Zbytkové úrokové pozice v časových zónách 1 a 3 se dále kompenzují. Výsledkem je jedna kompenzovaná úroková pozice mezi časovými zónami 1 a 3 a jedna zbytková úroková pozice v každé časové zóně.
7. Kapitálový požadavek k obecnému úrokovému riziku obchodního portfolia podle dosavadních pravidel stanovený metodou splatností se u dané měny rovná součtu

a) 10 % součtu kompenzovaných úrokových pozic v každém časovém pásmu (bod 3),

b) 40 % kompenzované úrokové pozice v časové zóně 1 (bod 4),

c) 30 % kompenzované úrokové pozice v časové zóně 2 (bod 4),

d) 30 % kompenzované úrokové pozice v časové zóně 3 (bod 4),

e) 40 % kompenzované úrokové pozice mezi časovými zónami 1 a 2 (bod 5),

f) 40 % kompenzované úrokové pozice mezi časovými zónami 2 a 3 (bod 5),

g) 150 % kompenzované úrokové pozice mezi časovými zónami 1 a 3 (bod 6),

h) 100 % součtu absolutních hodnot úrokových pozic v jednotlivých časových zónách zbývajících po všech kompenzacích, kterými jsou zbytková úroková pozice v časové zóně 2 po provedení kompenzací podle bodu 5 a zbytkové úrokové pozice v časových zónách 1 a 3 po provedení kompenzací podle bodu 6.

- g) Při stanovení kapitálového požadavku k obecnému úrokovému riziku obchodního portfolia podle dosavadních pravidel metodou durací se postupuje takto:
1. Úrokové pozice se zařadí do schématu durací (durační pásma) dané měny, které obsahuje 15 pásem modifikovaných durací podle tabulky č. 8 v této příloze.
 2. Vážená úroková pozice v každém duračním pásmu se rovná součtu součinů úrokových pozic, příslušných modifikovaných durací těchto úrokových pozic a předpokládaných změn úrokových měr. Změny úrokových měr pro každé durační pásmo jsou uvedeny v tabulce č. 8 v této příloze.
 3. Vážené úrokové pozice se kompenzují v jednotlivých duračních pásmech. Výsledkem je jedna kompenzovaná úroková pozice a jedna zbytková úroková pozice v každém duračním pásmu.
 4. Zbytkové úrokové pozice v jednotlivých duračních pásmech se dále kompenzují v zónách 1, 2 a 3. Výsledkem je jedna kompenzovaná úroková pozice v každé zóně a jedna zbytková úroková pozice v každé zóně.
 5. Zbytkové úrokové pozice v jednotlivých zónách se kompenzují mezi sousedními zónami 1 a 2 a zónami 2 a 3. Výsledkem je jedna kompenzovaná úroková pozice mezi zónami 1 a 2, jedna kompenzovaná úroková pozice mezi zónami 2 a 3 a jedna zbytková úroková pozice v každé zóně.
 6. Zbytkové úrokové pozice v zónách 1 a 3 se dále kompenzují. Výsledkem je jedna kompenzovaná úroková pozice mezi zónami 1 a 3 a jedna zbytková úroková pozice v každé zóně.
 7. Kapitálový požadavek k obecnému úrokovému riziku obchodního portfolia podle dosavadních pravidel stanovený metodou durací se rovná součtu
 - a) 5 % součtu kompenzovaných úrokových pozic v každém duračním pásmu (bod 3),
 - b) 40 % kompenzované úrokové pozice v zóně 1 (bod 4),
 - c) 30 % kompenzované úrokové pozice v zóně 2 (bod 4),
 - d) 30 % kompenzované úrokové pozice v zóně 3 (bod 4),
 - e) 40 % kompenzované úrokové pozice mezi zónami 1 a 2 (bod 5),
 - f) 40 % kompenzované úrokové pozice mezi zónami 2 a 3 (bod 5),
 - g) 150 % kompenzované úrokové pozice mezi zónami 1 a 3 (bod 6),
 - h) 100 % součtu absolutních hodnot úrokových pozic v jednotlivých zónách zbývajících po všech kompenzacích, kterými jsou zbytková úroková pozice v zóně 2 po provedení kompenzací podle bodu 5 a zbytkové úrokové pozice v zónách 1 a 3 po provedení kompenzací podle bodu 6.
- h) Při stanovení kapitálového požadavku k obecnému úrokovému riziku obchodního portfolia podle dosavadních pravidel metodou marží se postupuje takto:
1. Kapitálový požadavek k úrokovým futures obchodovaným na uznaných burzách je roven součtu marží odpovídajících těmto úrokovým futures. Metoda marží musí poskytovat odpovídající měření rizika spojeného s úrokovými futures. Tímto způsobem stanovený kapitálový požadavek je větší nebo roven kapitálovému požadavku stanovenému metodou splatností, metodou durací nebo podle vlastních modelů.
 2. Pro účely stanovení kapitálového požadavku k měnovému riziku se úrokové pozice v cizích měnách úrokových futures do měnových pozic nezařazují.

IV. Přístup pro výpočet kapitálového požadavku k akciovému riziku obchodního portfolia podle dosavadních pravidel pro banky a obchodníky s cennými papíry

- a) Kapitálový požadavek k akciovému riziku obchodního portfolia podle dosavadních pravidel se stanoví pouze u akciových nástrojů obchodního portfolia. Akciové nástroje jsou nástroje, které mají alespoň jednu akciovou pozici. Tyto nástroje představují zejména akcie, depozitní poukázky, například globální depozitní certifikáty (GDR) a deriváty. V případě, že depozitní poukázky jsou pro účely vypořádání zaměnitelné, lze je konvertovat do podkladových akcií, které se zařazují do akciových pozic daného národního trhu podle písmena c).
- b) Před stanovením kapitálového požadavku k akciovému riziku lze kompenzovat opačné akciové nástroje kromě derivátů, jestliže je emitoval též emitent, jsou si v případě likvidace nebo konkursu emitenta rovnocenné a jsou ve stejné měně. V případě akciových derivátů lze kompenzovat deriváty stejného druhu, které byly sjednány mezi dvěma stejnými osobami, mají stejnou splatnost a stejné podkladové nástroje.
- c) Při stanovení akciových pozic se postupuje takto:
1. Dlouhé akciové pozice nástrojů včetně podkladových nástrojů derivátů se označují kladným znaménkem a krátké akciové pozice nástrojů včetně podkladových nástrojů derivátů se označují záporným znaménkem. Dlouhými a krátkými pozicemi pevných termínových operací se rozumí dlouhé a krátké pozice podkladových nástrojů těchto operací.
 2. Akciové pozice, jejichž emitenti jsou zapsáni v obchodním rejstříku nebo v jiném obdobném seznamu v jedné zemi, představují akciové pozice národního trhu.
 3. Hrubá akciová pozice je rovna součtu absolutních hodnot všech akciových pozic. Čistá akciová pozice daného národního trhu je rovna součtu dlouhých a krátkých akciových pozic tohoto trhu.
 4. Převody akciových nástrojů v rámci reverzních rep a rep, výpůjček a půjček cenných papírů a komodit nemění původní akciové pozice převáděných akciových nástrojů protistran. Hotovost, která bude poskytnuta v budoucnosti, představuje krátkou úrokovou pozici a hotovost, která bude přijata v budoucnosti, představuje dlouhou úrokovou pozici.
 5. U akciových forwardů, futures a swapů se akciové pozice použijí pro výpočet kapitálového požadavku ke specifickému a obecnému akciovému riziku, úrokové pozice se použijí pro výpočet kapitálového požadavku ke specifickému a obecnému úrokovému riziku, měnové pozice se použijí pro propočtení kapitálového požadavku k měnovému riziku.
 6. Obchodník s cennými papíry může vyloučit pro stanovení kapitálového požadavku k akciovému riziku dlouhé akciové pozice vyplývající ze zprostředkování úpisu akcií v případě, že tyto akcie jsou bezpodmínečně upsány třetí osobou. Může také vyloučit pro stanovení kapitálového požadavku k akciovému riziku části dlouhých akciových pozic podle tabulky č. 11 v této příloze vyplývajících ze zprostředkování úpisu akcií v případě, že nedošlo k upsání předem stanovených akcií třetí osobou do stanoveného pracovního dne podle tabulky č. 11 v této příloze ode dne, ke kterému se obchodník s cennými papíry zavázal sám předem stanovenou cenu.
- d) Při stanovení kapitálového požadavku ke specifickému akciovému riziku obchodního portfolia podle dosavadních pravidel postupuje takto:
1. Kapitálový požadavek ke specifickému akciovému riziku obchodního portfolia podle dosavadních pravidel se rovná součinu koeficientu 0,04 a hrubé akciové pozice podle písmene c) bodu 3 snížené o hrubou akciovou pozici vybraného portfolia podle bodu 2.
 2. Vybrané portfolio musí splňovat tyto podmínky:
 - a) nezahrnuje akcie emitenta, v jehož případě by byl použit koeficient 0,08 podle tabulky č. 5

- v této příloze pro účely stanovení kapitálového požadavku ke specifickému úrokovému riziku obchodního portfolia podle dosavadních pravidel,
- b) je sestaveno z akcií obsažených v akciových indexech podle seznamu v tabulce č. 9 v této příloze,
 - c) podíl kterékoliv absolutní hodnoty akciové pozice v tomto portfoliu nesmí převyšovat 5 % hrubé akciové pozice nebo podíl kterékoliv absolutní hodnoty akciové pozice nesmí převyšovat 10 % hrubé akciové pozice, pokud součet absolutních hodnot akciových pozic s podílem od 5 % do 10 % hrubé akciové pozice nepřevyšuje 50 % hrubé akciové pozice tohoto portfolia.

Kapitálový požadavek ke specifickému akciovému riziku obchodního portfolia podle dosavadních pravidel v případě vybraného portfolia je roven součinu koeficientu 0,02 a hrubé akciové pozice tohoto portfolia.

3. Kapitálový požadavek ke specifickému akciovému riziku je roven součtu kapitálových požadavků podle bodu 1 a 2.
- e) Při stanovení kapitálového požadavku k obecnému akciovému riziku obchodního portfolia podle dosavadních pravidel postupuje takto:
 1. Kapitálový požadavek k obecnému akciovému riziku se rovná součtu součinů koeficientu 0,08 a absolutních hodnot čistých akciových pozic národních trhů podle písmene c) bodu 3.
 2. Pro účely stanovení kapitálového požadavku k obecnému akciovému riziku lze akciové futures obchodované na uznaných burzách vyjmout z akciových pozic (metoda marží). Kapitálový požadavek k obecnému akciovému riziku je potom roven součtu kapitálového požadavku podle bodu 1 a kapitálového požadavku k akciovým futures obchodovaným na uznaných burzách, který je roven součtu marží odpovídajících akciovým futures. Metoda marží musí poskytovat odpovídající měření rizika spojeného s úrokovými futures. Tímto způsobem stanovený kapitálový požadavek je větší nebo roven kapitálovému požadavku podle bodu 1 nebo podle vlastních modelů. Pro účely stanovení kapitálového požadavku k měnovému riziku se akciové pozice v cizích měnách akciových futures nezařazují do měnových pozic, které jsou základem pro stanovení měnových pozic.
 - f) S akciovými indexy se při stanovení kapitálového požadavku k akciovému riziku obchodního portfolia podle dosavadních pravidel zachází takto:
 1. Akciové indexy podle seznamu v tabulce č. 9 v této příloze lze rozložit na jednotlivé akciové nástroje nebo je lze považovat za samostatné akciové nástroje.
 2. Akciová pozice v akciovém indexu se stanoví buď jako vážený součet reálných hodnot jednotlivých akciových nástrojů, nebo jako reálná hodnota akciového indexu.
 3. Akciové indexy uvedené v tabulce č. 9 v této příloze se pro účely stanovení kapitálového požadavku ke specifickému akciovému riziku do příslušných akciových pozic nezařazují.

V. Přístup pro výpočet kapitálového požadavku k měnovému riziku podle dosavadních pravidel pro banky a obchodníky s cennými papíry

- a) Kapitálový požadavek k měnovému riziku podle dosavadních pravidel se stanoví u vybraných nástrojů obchodního a investičního portfolia obsahujících úrokové, akciové nebo komoditní pozice v cizích měnách, včetně pozic majících charakter cizí měny. Tyto pozice jsou měnovými pozicemi v cizích měnách. Ostatní pozice jsou měnovými pozicemi v Kč. Měnové pozice jsou měnové pozice v cizích měnách a měnové pozice v Kč. Vybranými nástroji jsou rozvahové nástroje, spotové operace a pevné termínové operace. Měnové nástroje jsou nástroje, které mají

alespoň jednu měnovou pozici v cizí měně. Z měnových pozic v cizích měnách se vyjímají pozice nástrojů v cizích měnách, jejichž kurzové rozdíly nejsou zachycovány na účtech nákladů nebo výnosů, a dále pozice podkladových nástrojů derivátů sjednaných za účelem zajišťování se proti měnovému riziku plynoucímu z nástrojů v cizích měnách, jejichž kurzové rozdíly nejsou zachycovány na účtech nákladů nebo výnosů. Za cizí měnu se rovněž považuje měnové zlato. Zúčtovací jednotka, například SDR, se považuje pro účely této vyhlášky za zvláštní měnu, kterou lze rozdělit na jednotlivé měny podle platného poměru složení.

b) Při stanovení měnových pozic se postupuje takto:

1. Dlouhé měnové pozice nástrojů včetně podkladových nástrojů derivátů se označují kladným znaménkem a krátké měnové pozice nástrojů včetně podkladových nástrojů derivátů se označují záporným znaménkem. Dlouhými a krátkými měnovými pozicemi pevných termínových operací se rozumí dlouhé a krátké měnové pozice podkladových nástrojů těchto kontraktů.
2. Čistá měnová pozice v cizí měně je součet dlouhých a krátkých měnových pozic v této měně. Tato pozice je dlouhá, je-li uvedený součet kladný, nebo je krátká, je-li uvedený součet záporný.
3. Čistá měnová pozice v Kč je součin koeficientu mínus jedna a čisté měnové pozice v cizích měnách, která je součtem jednotlivých čistých měnových pozic v cizích měnách. Tato pozice je dlouhá, pokud je tento součet záporný, nebo je krátká, je-li tento součet kladný.
4. Celková měnová pozice je součet
 - 4.1 větší z hodnot vyjadřujících součet všech dlouhých čistých měnových pozic v cizích měnách nebo součet všech absolutních hodnot krátkých čistých měnových pozic v cizích měnách s tím, že čistá měnová pozice ve zlatě se do těchto součtů nezahrnuje a
 - 4.2 absolutní hodnoty čisté měnové pozice ve zlatě.

c) Se silně korelovanými měnami se zachází takto:

1. Dvě měny lze považovat za silně korelované v případě, že ke ztrátě (spočtené na základě kurzů devizového trhu vyhlášených Českou národní bankou v každém pracovním dnu předchozích tří nebo pěti let) u kompenzovaných měnových pozic během následujících 10 pracovních dnů ve výši 4 % nebo méně hodnoty kompenzovaných měnových pozic v daných měnách vyjádřené ve vykazující měně došlo s pravděpodobností alespoň 99 % v případě kalkulace provedené na základě tříletého sledování nebo alespoň 95 % v případě kalkulace provedené na základě pětiletého sledování. Dvě měny nelze považovat za silně korelované ode dne, kdy tato podmínka pozbývá platnosti. Korelace měn musí být doloženy.
2. Kompenzovanou měnovou pozicí dvou měn se rozumí menší z absolutních hodnot dlouhé čisté měnové pozice v jedné měně a krátké čisté měnové pozice v druhé měně. Součet dlouhé a krátké čisté měnové pozice se nazývá nekompenzovanou měnovou pozicí. Nekompenzovaná měnová pozice se považuje za čistou měnovou pozici v té měně, jejíž absolutní hodnota měnové pozice před provedením kompenzace je větší. Tato nekompenzovaná měnová pozice se zahrnuje do dlouhých čistých měnových pozic nebo krátkých čistých měnových pozic pro účely výpočtu celkové měnové pozice podle písmene b) bodu 4.

d) Při výpočtu kapitálového požadavku k měnovému riziku se postupuje takto:

1. Kapitálový požadavek k měnovému riziku podle dosavadních pravidel se rovná součtu součinu koeficientu 0,04 a kompenzovaných pozic silně korelovaných měn a součinu koeficientu 0,08 a celkové měnové pozice.
2. Pro účely stanovení kapitálového požadavku k měnovému riziku podle dosavadních pravidel lze vyjmout měnové pozice v cizích měnách měnových futures obchodovaných na uznaných burzách z měnových pozic (metoda marží). Metoda marží musí poskytovat odpovídající měření rizika spojeného s měnovými futures. Tímto způsobem stanovený kapitálový

požadavek je větší nebo roven kapitálovému požadavku podle bodu 1 nebo podle vlastních modelů. Kapitálový požadavek k měnovému riziku je potom roven součtu kapitálového požadavku podle bodu 1 a kapitálového požadavku k měnovým futures obchodovaným na uznaných burzách, který je součtem marží odpovídajících těmto futures.

VI. Přístup pro výpočet kapitálového požadavku ke komoditnímu riziku podle dosavadních pravidel pro banky a obchodníky s cennými papíry

- a) Kapitálový požadavek ke komoditnímu riziku se stanoví z komoditních nástrojů obchodního a investičního portfolia. Komoditními nástroji jsou nástroje, které mají alespoň jednu komoditní pozici.
- b) Před stanovením kapitálového požadavku ke komoditnímu riziku lze kompenzovat opačné komoditní nástroje, pokud jde o stejnou komoditu, jsou ve stejné měně, mají stejnou splatnost a v případě derivátů i stejnou protistranu. Dále lze kompenzovat opačné komoditní nástroje v silně korelovaných komoditách podle písmene e) a opačné komoditní nástroje, se kterými se obchoduje na trhu s denními dodávkami a pokud se jejich zbytkové splatnosti liší nejvýše o deset dnů.
- c) Při stanovení komoditních pozic se postupuje takto:
 1. Dlouhé komoditní pozice nástrojů včetně podkladových nástrojů derivátů se označují kladným znaménkem a krátké komoditní pozice nástrojů včetně podkladových nástrojů derivátů se označují záporným znaménkem. Dlouhými a krátkými pozicemi pevných termínových operací se rozumí dlouhé a krátké pozice podkladových nástrojů těchto operací.
 2. Převody komoditních nástrojů v rámci reverzních rep a rep, výpůjček a půjček komodit nemění původní komoditní pozice převáděných komoditních nástrojů protistran. Hotovost, která bude poskytnuta v budoucnosti, představuje krátkou úrokovou pozici a hotovost, která bude přijata v budoucnosti, představuje dlouhou úrokovou pozici.
 3. U komoditních forwardů, futures a swapů se komoditní pozice použijí pro výpočet kapitálového požadavku ke komoditnímu riziku a úrokové pozice se použijí pro výpočet kapitálového požadavku ke specifickému a obecnému úrokovému riziku, měnové pozice se použijí pro výpočet kapitálového požadavku k měnovému riziku.
 4. Pokud krátká komoditní pozice je splatná před dlouhou komoditní pozicí, je třeba, aby ovládající osoba přijala kroky k zabezpečení se proti riziku nedostatečné likvidity, která může nastat na některých trzích.
- d) Při výpočtu kapitálového požadavku ke komoditnímu riziku se postupuje takto:
 1. Pro každou komoditu se zvolí jedna ze dvou metod měření komoditního rizika, kterými jsou zjednodušená metoda podle písmene f) nebo metoda splatností podle písmene g). U silně korelovaných komodit lze použít podle písmene e) společné schéma splatností.
 2. Pro komoditní futures obchodované na uznaných burzách lze použít metodu marží podle písmene h) s tím, že komoditní pozice těchto nástrojů se nezařazují do komoditních pozic pro účely kapitálového požadavku ke komoditnímu riziku podle zjednodušené metody i metody splatností, měnové pozice se nezařazují do měnových pozic pro propočet kapitálového požadavku k měnovému riziku.
- e) Se silně korelovanými komoditami se zachází takto:
 1. Silně korelovanými komoditami se rozumí komodity, které jsou podle dohody protistran zaměnitelné, nebo podobné komodity, které jsou blízkými substituty a korelace změn cen těchto komodit v průběhu posledních 12 měsíců před sjednáním kontraktu je vyšší než 0,9.

2. Silně korelované komodity se považují pro účely stanovení kapitálového požadavku ke komoditnímu riziku s využitím zjednodušené metody podle písmene f) a metody splatností podle písmene g) za jednu komoditu.
- f) Kapitálový požadavek ke komoditnímu riziku podle dosavadních pravidel stanovený pro danou komoditu zjednodušenou metodou je roven součtu 15 % absolutní hodnoty součtu dlouhých a krátkých komoditních pozic dané komodity a 3 % součtu absolutních hodnot krátkých a dlouhých komoditních pozic dané komodity.
- g) Při stanovení kapitálového požadavku ke komoditnímu riziku podle dosavadních pravidel metodou splatností se postupuje takto:
1. Pro každou komoditu se sestaví schéma splatností s časovými pásmy 0 až 1 měsíc včetně, 1 až 3 měsíce včetně, 3 až 6 měsíců včetně, 6 až 12 měsíců včetně, 1 až 2 roky včetně, 2 až 3 roky včetně a nad 3 roky, ve které existuje alespoň jedna komoditní pozice. Každá komoditní pozice se zařadí do příslušného časového pásma. Fyzické zásoby komodity se zařadí do prvního časového pásma.
 2. Postupně se kompenzují dlouhé a krátké komoditní pozice v jednotlivých časových pásmech od nejnižšího časového pásma s tím, že zbytková pozice z nižšího časového pásma se postupně přenáší do nejbližšího vyššího časového pásma. V každém vyšším časovém pásmu se opět provádí kompenzace dlouhých a krátkých komoditních pozic včetně přenesené zbytkové pozice. Výsledkem postupných kompenzací je výsledná dlouhá nebo krátká komoditní pozice.
 3. Kapitálový požadavek ke komoditnímu riziku dané komodity je dán součtem
 - 3.1 1,5 % součtu dvojnásobku kompenzovaných pozic v každém časovém pásmu,
 - 3.2 0,6 % součtu absolutních hodnot zbytkových pozic přenášených mezi sousedními časovými pásmy a
 - 3.3 15 % absolutní hodnoty výsledné komoditní pozice.
- h) Při stanovení kapitálového požadavku ke komoditnímu riziku podle dosavadních pravidel metodou marží se postupuje takto:
1. Kapitálový požadavek ke komoditním futures obchodovaným na uznaných burzách je roven součtu marží odpovídajících těmto komoditním futures. Metoda marží musí poskytovat odpovídající měření rizika spojeného s těmito futures a zároveň tímto způsobem stanovený kapitálový požadavek je větší nebo roven kapitálovému požadavku podle zjednodušené metody, metody splatností nebo podle vlastních modelů podle dosavadních pravidel.
 2. Pro účely stanovení kapitálového požadavku k měnovému riziku se komoditní pozice v cizích měnách komoditních futures nezařazují do měnových pozic, které jsou základem pro stanovení měnových pozic.
- i) Kapitálový požadavek ke komoditnímu riziku podle dosavadních pravidel je roven součtu kapitálových požadavků podle dosavadních pravidel pro každou jednotlivou komoditu spočtených podle zjednodušené metody podle písmene f) nebo metody splatností podle písmene g) nebo metody marží podle písmene h).

VII. Přístup pro výpočet kapitálového požadavku k opcím podle dosavadních pravidel pro banky a obchodníky s cennými papíry

- a) Kapitálový požadavek k opcím se stanoví z opcí včetně warrantů zařazených do obchodního portfolia a měnových a komoditních opcí včetně warrantů zařazených do investičního portfolia.
- b) Před stanovením kapitálového požadavku k opcím lze kompenzovat opačné opce, jestliže jsou

stejného druhu, byly sjednány mezi dvěma stejnými osobami, mají stejnou realizační cenu a zbytkovou splatnost a mají stejné podkladové nástroje.

- c) Úrokové, akciové, měnové a komoditní pozice opcí se vyjadřují v delta ekvivalentech opcí. Delta ekvivalenty opcí se rovnají delta ekvivalentům reálných hodnot podkladových nástrojů. Delta ekvivalent reálné hodnoty podkladové pohledávky se označuje kladným znaménkem a delta ekvivalent reálné hodnoty podkladového závazku záporným znaménkem.
- d) Při stanovení kapitálového požadavku k opcím podle dosavadních pravidel se pro každou opci se zvolí jedna ze čtyř metod stanovení kapitálového požadavku k opcím, kterými jsou zjednodušená metoda podle písmene e), metoda delta plus podle písmene f), metoda analýzy situací podle písmene g) nebo metoda marží podle písmene h). Metodu delta plus může používat pouze banka.
- e) Při stanovení kapitálového požadavku k opcím podle dosavadních pravidel zjednodušenou metodou se postupuje takto:
1. Zjednodušená metoda se použije pouze v případě, že v portfoliu jsou jen koupené opce nebo pokud všechny prodané opce jsou dokonale kompenzovány stejnými koupenými opcemi.
 2. Při použití zjednodušené metody se nezahrnují pozice nástrojů zajištěné opcí a pozice podkladových nástrojů opcí do úrokových, akciových, měnových a komoditních pozic pro účely stanovení kapitálových požadavků k úrokovému, akciovému, měnovému a komoditnímu riziku.
 3. Kapitálový požadavek k opci podle dosavadních pravidel je roven rozdílu součinu reálné hodnoty podkladového nástroje a koeficientu podle bodu 4 a vnitřní hodnoty opce, pokud je kladný a pokud je v portfoliu zajištěný nástroj a zajišťovací opce. Pokud v portfoliu není zajištěný nástroj, avšak je v portfoliu koupená opce, kapitálový požadavek k opci je roven menší z hodnot
 - 3.1 reálná hodnota podkladového kupovaného nebo prodáváného nástroje násobená koeficientem podle bodu 4, nebo
 - 3.2 reálná hodnota opce.
 4. Koeficient se zvolí v závislosti na druhu opce. V případě
 - 4.1 úrokových opcí je koeficient roven součtu koeficientu, který odpovídá koeficientu specifického úrokového rizika podle tabulky č. 5 této vyhlášky, a koeficientu 0,08,
 - 4.2 akciových opcí je koeficient roven součtu koeficientu specifického akciového rizika podle § 38 a koeficientu 0,08,
 - 4.3 měnových opcí je koeficient roven 0,08, nebo
 - 4.4 komoditních opcí je koeficient roven 0,15.
 5. Kapitálový požadavek k opcím podle dosavadních pravidel je roven součtu kapitálových požadavků stanovených podle bodu 3.
 6. Kapitálový požadavek k opcím podle odstavce 5 se přičítá podle druhu opcí (úrokové, akciové, měnové a komoditní) k odpovídajícím kapitálovým požadavkům k úrokovému, akciovému, měnovému a komoditnímu riziku.
 7. Kapitálový požadavek k úrokovým opcím podle dosavadních pravidel se rozdělí na dvě části v poměru, který odpovídá poměru koeficientu specifického úrokového rizika podle tabulky č. 5 v této příloze a koeficientu 0,08. Část kapitálového požadavku k úrokovým opcím podle dosavadních pravidel odpovídající koeficientu specifického rizika se přičte ke kapitálovému požadavku ke specifickému úrokovému riziku podle dosavadních pravidel. Druhá část kapitálového požadavku k úrokovým opcím podle dosavadních pravidel odpovídající koeficientu 0,08 se přičítá ke kapitálovému požadavku k obecnému úrokovému riziku podle dosavadních pravidel.
 8. V případě kapitálového požadavku k akciovým opcím podle dosavadních pravidel se

postupuje stejným způsobem, což znamená, že kapitálový požadavek k akciovým opcím se rozdělí na dvě části v poměru, který odpovídá poměru koeficientu specifického rizika použitému při výpočtu kapitálového požadavku ke specifickému akciovému riziku obchodního portfolia podle dosavadních pravidel a koeficientu 0,08. První část kapitálového požadavku k akciovým opcím podle dosavadních pravidel se přičte ke kapitálovému požadavku ke specifickému akciovému riziku podle dosavadních pravidel a druhá část ke kapitálovému požadavku k obecnému akciovému riziku podle dosavadních pravidel.

9. Kapitálový požadavek k měnovým opcím podle dosavadních pravidel se přičte ke kapitálovému požadavku k měnovému riziku podle dosavadních pravidel.
10. Kapitálový požadavek ke komoditním opcím podle dosavadních pravidel se přičte ke kapitálovému požadavku ke komoditnímu riziku podle dosavadních pravidel.

f) Při stanovení kapitálového požadavku k opcím podle dosavadních pravidel metodou delta plus se postupuje takto:

1. Delta ekvivalenty opcí se zařadí do úrokových, akciových a komoditních pozic, které jsou základem pro výpočet kapitálového požadavku ke specifickému a obecnému úrokovému riziku podle dosavadních pravidel, kapitálového požadavku ke specifickému a obecnému akciovému riziku podle dosavadních pravidel a kapitálového požadavku ke komoditnímu riziku podle dosavadních pravidel.
2. Delta ekvivalenty v cizích měnách opcí se zařadí do měnových pozic podle, které jsou základem pro výpočet kapitálového požadavku k měnovému riziku podle dosavadních pravidel.
3. Při použití metody delta plus se dále stanoví kapitálový požadavek k riziku gamma a vega.
4. Kladné a záporné hodnoty gamma se sečtou pro jednotlivé opce, jejichž podkladový nástroj je stejný. Pokud je tento součet záporný, počítá se kapitálový požadavek k riziku gamma, který je roven součinu jedné poloviny absolutní hodnoty gamma a druhé mocniny změny reálné hodnoty podkladového nástroje.

Pro účely tohoto ustanovení se stejnými podkladovými nástroji rozumí v případě

- 4.1 úrokových měr nástroje, úrokové pozice, které jsou zařazeny do jednoho časového pásma podle tabulky č. 7 nebo č. 8 v této příloze v závislosti na tom, jaká metoda stanovení kapitálového požadavku k obecnému úrokovému riziku podle dosavadních pravidel byla zvolena,
- 4.2 akcií a akciových indexů nástroje, akciové pozice, které jsou zařazeny při stanovení akciových pozic do jednoho národního trhu,
- 4.3 cizích měn a zlata jednotlivé měny a zlato, nebo
- 4.4 komodit jednotlivé komodity.

Pro účely tohoto ustanovení se změnou reálné hodnoty podkladového nástroje rozumí v případě

- 4.5 úrokových opcí, pokud je podkladovým nástrojem dluhopis, součin reálné hodnoty tohoto dluhopisu a koeficientu podle tabulky č. 7 v této příloze. Pokud je podkladovým nástrojem úroková míra, hodnota podkladového aktiva se násobí předpokládanou změnou úrokové míry podle tabulky č. 7 v této příloze;
- 4.6 akciových a měnových opcí součin reálné hodnoty podkladového nástroje a koeficientu 0,08, nebo
- 4.7 komoditních opcí součin reálné hodnoty podkladového nástroje a koeficientu 0,15.
5. Kapitálový požadavek k riziku gamma se stanoví jako součet kapitálových požadavků k riziku gamma spočtených pro opce se stejnými podkladovými nástroji.
6. Kapitálový požadavek k riziku vega se počítá pro každou opci a je roven součinu hodnoty vega, volatility reálné hodnoty podkladového nástroje (druh volatility, například denní, měsíční, implikovaná, se zvolí v závislosti na charakteru opce) a koeficientu 0,25. Kapitálový

požadavek k riziku vega se rovná součtu kapitálových požadavků k riziku vega spočtených pro každou opci.

7. Kapitálové požadavky k riziku gamma a vega se přičítají podle druhu opcí (úrokové, akciové, měnové a komoditní) ke kapitálovému požadavku k obecnému úrokovému riziku podle dosavadních pravidel, kapitálovému požadavku k obecnému akciovému riziku podle dosavadních pravidel, kapitálovému požadavku k měnovému riziku podle dosavadních pravidel nebo kapitálovému požadavku ke komoditnímu riziku podle dosavadních pravidel.

g) Při stanovení kapitálového požadavku k opcím podle dosavadních pravidel metodou analýzy situací se postupuje takto:

1. Situační síť se sestaví odděleně pro každý podkladový nástroj opcí. První dimenzí situační sítě je reálná hodnota podkladového nástroje a druhou dimenzí je volatilita reálné hodnoty podkladového nástroje. Pro vymezení první dimenze situační sítě se považuje za dostatečný rozsah intervalu + 8 % a v případě komodit + 15 % aktuální reálné hodnoty podkladového nástroje od aktuální reálné hodnoty podkladového nástroje, pro vymezení druhé dimenze rozsah intervalu + 25 % aktuální volatility reálné hodnoty podkladového nástroje od aktuální volatility reálné hodnoty podkladového nástroje. Každý interval se rozdělí na nejméně šest stejně velkých částí s tím, že aktuální reálná hodnota a aktuální volatilita reálné hodnoty podkladového nástroje tvoří středy obou intervalů. Situační síť obsahuje nejméně 49 bodů.
2. Pro každý bod situační sítě se vypočte očekávaná ztráta odpovídajícího portfolia opcí a vybere se maximální očekávaná ztráta. Očekávanou ztrátou portfolia opcí se rozumí rozdíl mezi aktuální hodnotou portfolia opcí a hodnotou portfolia opcí v každém z bodů situační sítě.
3. Kapitálový požadavek ke specifickému riziku opcí podle dosavadních pravidel se počítá, pokud podkladovými nástroji těchto opcí jsou úrokové nebo akciové nástroje. Kapitálový požadavek ke specifickému riziku podle dosavadních pravidel takových opcí je roven součtu součinů absolutních hodnot delta ekvivalentů úrokových nebo akciových podkladových nástrojů opcí a koeficientů specifického úrokového rizika podle tabulky č. 5 v této příloze nebo koeficientů specifického akciového rizika použitých při výpočtu kapitálového požadavku ke specifickému akciovému riziku obchodního portfolia podle dosavadních pravidel. Kapitálový požadavek ke specifickému riziku úrokových opcí podle dosavadních pravidel se přičte ke kapitálovému požadavku ke specifickému úrokovému riziku podle dosavadních pravidel. Kapitálový požadavek ke specifickému riziku akciových opcí podle dosavadních pravidel se přičte ke kapitálovému požadavku ke specifickému akciovému riziku podle dosavadních pravidel.
4. Nejvyšší očekávané ztráty podle bodu 2 vypočtené pro jednotlivé podkladové nástroje se přičítají podle druhu opcí (úrokové, akciové, měnové a komoditní) ke kapitálovému požadavku k obecnému úrokovému riziku podle dosavadních pravidel, kapitálovému požadavku k obecnému akciovému riziku podle dosavadních pravidel, kapitálovému požadavku k měnovému riziku podle dosavadních pravidel nebo kapitálovému požadavku ke komoditnímu riziku podle dosavadních pravidel.

h) Při stanovení kapitálového požadavku k opcím podle dosavadních pravidel metodou marží se postupuje takto:

1. Metodu marží lze použít pouze pro stanovení kapitálového požadavku podle dosavadních pravidel k opcím obchodovaným na uznaných burzách. Kapitálový požadavek takové opce je roven marži. Metoda marží musí poskytovat odpovídající měření rizika spojeného s opcemi. Tímto způsobem stanovený kapitálový požadavek je větší nebo roven kapitálovému požadavku podle dosavadních pravidel zjednodušenou metodou, metodou delta plus, metodou analýzy situací nebo podle vlastních modelů podle dosavadních pravidel.
2. Kapitálový požadavek ke specifickému riziku opcí podle dosavadních pravidel se počítá, pokud podkladovými nástroji jsou úrokové nebo akciové nástroje. Kapitálový požadavek ke specifickému riziku takových opcí podle dosavadních pravidel je roven součtu součinů

absolutních hodnot delta ekvivalentů úrokových nebo akciových opcí a koeficientů specifického rizika podle tabulky č. 5 v této příloze nebo koeficientů specifického akciového rizika použitých při výpočtu kapitálového požadavku ke specifickému akciovému riziku obchodního portfolia podle dosavadních pravidel. Kapitálový požadavek ke specifickému riziku opcí podle dosavadních pravidel se přičte ke kapitálovému požadavku ke specifickému úrokovému riziku podle dosavadních pravidel nebo ke kapitálovému požadavku ke specifickému akciovému riziku podle dosavadních pravidel v závislosti na podkladovém nástroji.

3. Marže se přičítají podle druhu opcí (úrokové, akciové, měnové a komoditní) ke kapitálovému požadavku k obecnému úrokovému riziku podle dosavadních pravidel, kapitálovému požadavku k obecnému akciovému riziku podle dosavadních pravidel, kapitálovému požadavku k měnovému riziku podle dosavadních pravidel nebo kapitálovému požadavku ke komoditnímu riziku podle dosavadních pravidel.
4. Pro účely stanovení kapitálového požadavku k měnovému riziku podle dosavadních pravidel se delta ekvivalenty v cizích měnách opcí do měnových pozic nezařazují.

VIII. Dodatečná kritéria pro stanovení kapitálových požadavků ke specifickému riziku na základě vlastních modelů podle dosavadních pravidel pro banky

- a) Dodatečná kritéria pro stanovení kapitálových požadavků ke specifickému úrokovému a specifickému akciovému riziku na základě vlastních modelů podle dosavadních pravidel jsou tato:
 1. Model musí objasňovat historické cenové pohyby v portfoliu, například pomocí testu dobré shody (goodness of fit).
 2. Model musí být citlivý na změny ve struktuře portfolia a musí stanovovat vyšší kapitálové požadavky pro portfolio se zvýšenou koncentrací.
 3. Model musí brát do úvahy změny během celého úvěrového cyklu, aby v případě sestupné fáze cyklu nebyla podceňována velikost rizika. Lze použít simulaci nejhorších událostí.
 4. Model musí být ověřen pomocí zpětného testování, zda je specifické riziko správně odhadováno.
- b) Kapitálový požadavek ke specifickému riziku stanovený modelem se zvyšuje o dodatečnou přírážku, která je rovna
 1. části celkové rizikové hodnoty celého portfolia připadající na specifické riziko, nebo
 2. rizikové hodnotě subportfolia obsahujícího pozice v dluhopisech a akciích, které mají specifické riziko.Dodatečná přírážka se stanoví ve výši průměrné denní hodnoty podle bodu 1 nebo 2 za posledních 60 pracovních dnů.
- c) Specifické riziko lze oddělit od obecného rizika zejména
 1. na základě postupů výpočtu mezních přínosů rizikových faktorů specifického rizika k celkové rizikové hodnotě,
 2. na základě postupů výpočtu rozdílu mezi rizikovou hodnotou a hodnotou vypočtenou nahrazením individuálních akciových pozic akciovým indexem, nebo
 3. pomocí zvláštního modelu pro analytické rozdělení obecného a specifického rizika.
- d) Denně se provádí zpětné testování celého portfolia nebo subportfolií dluhopisů a akcií obsahujících specifické riziko. Pokud člení tato subportfolia do dalších kategorií, provádí odděleně zpětné testování těchto kategorií. Změnu struktury subportfolií lze provést, pokud záměr provést tuto změnu byl oznámen a doložen České národní bance, ledaže Česká národní

banka tento záměr ve lhůtě 3 měsíců od jeho úplného doložení odmítne nebo ve lhůtě 3 měsíců od úplného doložení záměru informuje povinnou osobu, že si vyhrazuje právo odmítnout tento záměr ve lhůtě prodloužené o nejvýše o 2 měsíce, a v této prodloužené lhůtě tento záměr odmítne. Vlastní model pro stanovení kapitálových požadavků ke specifickému riziku se stává neadekvátním pro měření specifického rizika od okamžiku, kdy počet převýšení pro celé portfolio nebo alespoň jedno subportfolio přesáhne za posledních 250 dnů počet 10. Tato skutečnost se oznamuje neprodleně České národní bance.

- e) Nedostatky modelu je nutné neprodleně odstranit a zajistit dostatečnou rezervu kapitálu pro pokrytí specifického rizika.

IX. Přístup pro výpočet kapitálového požadavku k úvěrovému riziku investičního portfolia podle dosavadních pravidel pro družstevní záložny

- a) Kapitálový požadavek k úvěrovému riziku investičního portfolia je roven součinu rizikově vážených aktiv investičního portfolia a koeficientu 0,08.
- b) Při stanovení rizikově vážených aktiv investičního portfolia se postupuje takto:
1. Rizikově vážená aktiva investičního portfolia představují součet rozvahových rizikově vážených aktiv a podrozvahových rizikově vážených aktiv.
 2. Rozvahová rizikově vážená aktiva investičního portfolia včetně zohlednění spotových operací družstevní záložna stanoví jako součet součinů rozvahových aktiv po odečtení opravných položek a u majetku určeného k odepisování po odečtení oprávek a opravných položek, které byly vytvořeny k těmto aktivům, a příslušných rizikových vah podle tabulky č. 1 v této příloze.
 3. V případě reverzního repa, repa, výpůjčky a půjčky cenných papírů nedochází jejich převody ke změně jejich původních vykazovaných pozic. V případě reverzního repa s cennými papíry družstevní záložna oceňuje poskytnutý úvěr nižší rizikovou vahou z rizikových vah emitenta přijatého cenného papíru a dlužníka. V případě repa s cennými papíry družstevní záložna oceňuje poskytnutý cenný papír rizikovou vahou emitenta tohoto cenného papíru. V případě vypůjčování a půjčování cenných papírů volí vypůjčovatel a půjčovatel u původních nástrojů vyšší rizikovou váhu z rizikových vah původního nástroje a přijatého nástroje. V případě půjčování cenných papírů bez přijatého zajištění volí půjčovatel u cenného papíru vyšší rizikovou váhu z rizikových vah emitenta poskytnutého cenného papíru a vypůjčovatele.
 4. Podrozvahová rizikově vážená aktiva družstevní záložna stanoví jako součet součinů úvěrových ekvivalentů podrozvahových aktiv podle bodů 5 a 6 a příslušných rizikových vah podle tabulky č. 1 v této příloze. Podrozvahová aktiva, na která se nevztahují ustanovení bodů 5, 6 a 8, se při stanovení podrozvahových rizikově vážených aktiv nezahrnují. V případě úvěrových ekvivalentů pohledávek z vkladů a úvěrů z pevných termínových operací a delta ekvivalentů pohledávek z vkladů a úvěrů opcí, dále v případě úvěrových ekvivalentů pohledávek na dluhopisy a směnky z pevných termínových operací a delta ekvivalentů pohledávek na dluhopisy a směnky z opcí podle tabulky č. 2 v této příloze družstevní záložna použije příslušnou rizikovou váhu emitenta dluhopisu nebo dlužníka ze směnky nebo z pohledávky z vkladu nebo úvěru podle tabulky č. 1 v této příloze.
 5. Úvěrový ekvivalent podrozvahových aktiv uvedených v tabulce č. 2 v této příloze družstevní záložna stanoví jako součin podrozvahového aktiva nebo delta ekvivalentu pohledávky na dluhopisy a směnky z opcí a konverzního faktoru podle tabulky č. 2 v této příloze. Od tohoto součinu družstevní záložna odečítá rezervy, pokud tyto rezervy byly vytvořeny k pokrytí závazku nebo výdaje z konkrétního podrozvahového aktiva, avšak pouze do výše tohoto součinu.

6. Úvěrový ekvivalent podrozvahových aktiv derivátů, s výjimkou derivátů podle bodu 8, družstevní záložna stanoví jako součin podrozvahového aktiva a konverzního faktoru podle tabulky č. 12 v této příloze. Od tohoto součinu družstevní záložna odečítá rezervy, pokud tyto rezervy byly vytvořeny k pokrytí závazku nebo výdaje z konkrétního podrozvahového aktiva, avšak pouze do výše tohoto součinu. Úvěrový ekvivalent u prodaných opcí je nulový od okamžiku poslední splátky opční prémie.
7. Pro účely stanovení podrozvahových rizikově vážených aktiv se u derivátů riziková váha 1,00 podle tabulky č. 1 v této příloze nahrazuje rizikovou vahou 0,50.
8. Úvěrový ekvivalent u derivátů obchodovaných na uznaných burzách je 0.

c) Při zohlednění zajištění v rizikově vážených aktivech se postupuje takto:

1. Rozvahovému aktivu družstevní záložny, které je pohledávkou a které je zajištěno způsobem zajištění podle tohoto bodu, může být po dobu trvání zajištění, jsou-li dodrženy podmínky pro zajištění stanovené v bodu 4, přiřazena riziková váha
 - a) ručitele nebo poskytovatele záruky nebo příslušné smluvní strany pevné termínové operace s úvěrovými nástroji, a to v případě ručení nebo záruky vydané nebo pevné termínové operace s úvěrovými nástroji sjednané s
 1. centrální vládou státu zóny A,
 2. centrální bankou státu zóny A,
 3. Evropskými společenstvími,
 4. orgánem územního celku státu zóny A,
 5. orgánem územní samosprávy státu zóny A,
 6. mezinárodní finanční institucí,
 7. centrální vládou nebo centrální bankou státu zóny B za předpokladu, že pohledávka je denominována a financována v národní měně společně jak pro dlužníka, tak pro ručitele,
 8. úvěrovou institucí se sídlem ve státě zóny A,
 9. úvěrovou institucí se sídlem ve státě zóny B, pokud pohledávka má původní splatnost do jednoho roku včetně,
 10. obchodníkem s cennými papíry se sídlem ve státě zóny A, nebo
 11. uznaným clearingovým centrem nebo burzou se sídlem ve státě zóny A,
 - b) nula v případě zástavního práva k pohledávce na vyplacení vkladu z účtu vedeného u této družstevní záložny,
 - c) úvěrové instituce se sídlem ve státě zóny A, v případě zástavního práva k pohledávce na vyplacení vkladu z účtu vedeného u této úvěrové instituce, nebo v případě zástavního práva k pohledávkám na vyplacení vkladu potvrzeného vkladním listem nebo obdobným nástrojem potvrzujícím uložení vkladu vedeného u této úvěrové instituce,
 - d) emitenta dluhopisu, v případě zástavního práva k dluhopisu vydanému
 1. centrální vládou státu zóny A,
 2. centrální bankou státu zóny A,
 3. Evropskými společenstvími,
 4. orgánem územního celku státu zóny A,
 5. orgánem územní samosprávy státu zóny A,
 6. mezinárodní finanční institucí, nebo
 7. úvěrovou institucí se sídlem ve státě zóny A, pokud má dluhopis původní splatnost do 1 roku včetně,
 - e) 0,50 v případě pohledávky z úvěru poskytnutého fyzické osobě na nemovitost zároveň danou do zástavy, která je ve výlučném vlastnictví dlužníka nebo dlužníků z tohoto úvěru, kteří v příslušné nemovitosti trvale bydlí nebo ji pronajímají; hodnotu nemovitosti lze započítávat nejvýše v aktuální čisté realizovatelné hodnotě, kterou je odhadovaná hodnota

získaná po odečtení odhadovaných nákladů na její realizaci, nebo

- f) směnečně zavázané úvěrové instituce ve státě zóny A nebo B v případě směnky se stanovenou původní splatností do 1 roku, pokud termín splatnosti směnky je pevně stanoven.
2. Podrozvahovému aktivu družstevní záložny, které je podrozvahovou pohledávkou nebo které je uvedeno v tabulce č. 2 v této příloze, které je zajištěno dále uvedenými způsoby zajištění, může být po dobu trvání zajištění, jsou-li dodrženy podmínky pro zajištění stanovené v bodu 4, přiřazena riziková váha
- a) ručitele nebo poskytovatele záruky nebo příslušné smluvní strany pevné termínové operace s úvěrovými nástroji, a to v případě ručení nebo záruky vydané nebo pevné termínové operace s úvěrovými nástroji sjednané s
1. centrální vládou státu zóny A,
 2. centrální bankou státu zóny A,
 3. Evropskými společenstvími,
 4. orgánem územního celku státu zóny A,
 5. orgánem územní samosprávy státu zóny A,
 6. mezinárodní finanční institucí,
 7. centrální vládou nebo centrální bankou státu zóny B za předpokladu, že pohledávka je denominována a financována v národní měně společně jak pro dlužníka, tak pro ručitele,
 8. úvěrovou institucí se sídlem ve státě zóny A,
 9. úvěrovou institucí se sídlem ve státě zóny B, pokud pohledávka má původní splatnost do 1 roku včetně,
 10. obchodníkem s cennými papíry se sídlem ve státě zóny A, nebo
 11. uznaným clearingovým centrem nebo burzou se sídlem ve státě zóny A,
- b) nula v případě zástavního práva k
1. pohledávce na vyplacení vkladu z účtu vedeného u této družstevní záložny, nebo
 2. cennému papíru emitovanému centrální vládou státu zóny A nebo institucí nebo osobou, jejichž závazky jsou zaručeny centrální vládou státu zóny A, centrální bankou státu zóny A nebo Evropskými společenstvími, nebo
- c) 0,20 v případě zástavního práva k cennému papíru emitovanému mezinárodní finanční institucí.
3. Pro účely snížení rizikové váhy podrozvahového aktiva nelze zajištění, které není uvedené v bodu 2, použít.
4. Zajištění úvěrového rizika rozvahového nebo podrozvahového aktiva ve formě pohledávky nebo budoucí pohledávky, které lze zohlednit pro účely snížení rizikové váhy tohoto aktiva, musí být sjednáno tak, aby bylo dosaženo uspokojení zajišťované pohledávky nebo jiného zajišťovaného aktiva, pokud dlužník svým závazkům nedostojí. Toto zajištění musí splňovat tyto podmínky:
- a) závazky ze zajištění jsou jasně specifikované a jsou neodvolatelné,
 - b) závazky jsou nepodmíněné a právo ze zajištění lze uplatnit, pokud dlužník nesplní svoje závazky řádně a včas,
 - c) závazky jsou formulovány tak, aby nebylo umožněno krácení právních nároků věřitele ze zajištění,
 - d) družstevní záložna je jediným zástavním věřitelem, je-li rozvahové nebo podrozvahové aktivum zajištěno zástavním právem podle bodu 1 písm. b) až d) nebo bodu 2 písm. b) a c),
 - e) zástavní právo ve prospěch družstevní záložny je zřízené jako první v pořadí, je-li

- pohledávka zajištěna zástavním právem k nemovitosti podle bodu 1 písm. e).
5. Pokud rozvahové nebo podrozvahové aktivum uvedené v bodu 4 není zajištěno v plné výši podle bodu 1 písm. a) až f) nebo podle bodu 2 písm. a) až c), oceňuje se jeho nezajištěná část rizikovou vahou podle tabulky č. 1 v této příloze.

X. Přístup pro výpočet kapitálového požadavku k měnovému riziku a k úvěrovému riziku obchodního portfolia podle dosavadním pravidel pro družstevní záložny

- a) Kapitálový požadavek k měnovému riziku se stanoví u vybraných nástrojů investičního a obchodního portfolia obsahujících pozice v cizích měnách, včetně pozic majících charakter cizí měny. Tyto pozice jsou měnovými pozicemi v cizích měnách. Vybranými nástroji jsou rozvahové nástroje, spotové operace, pevné termínové operace a opce. Měnové nástroje jsou nástroje, které mají alespoň jednu měnovou pozici v cizí měně. Z měnových pozic v cizích měnách družstevní záložna vyjímá pozice
1. nástrojů v cizích měnách, jejichž kurzové rozdíly nejsou zaúčtovány na účtech nákladů nebo výnosů,
 2. podkladových nástrojů derivátů sjednaných za účelem zajišťování se proti měnovému riziku plynoucímu z nástrojů v cizích měnách, jejichž kurzové rozdíly nejsou zaúčtovány na účtech nákladů nebo výnosů.
- b) Při stanovení měnových pozic se postupuje takto:
1. Dlouhé měnové pozice nástrojů včetně podkladových nástrojů derivátů se označují kladným znaménkem a krátké měnové pozice nástrojů včetně podkladových nástrojů derivátů se označují záporným znaménkem. Dlouhými a krátkými měnovými pozicemi pevných termínových operací se rozumí dlouhé a krátké měnové pozice podkladových nástrojů těchto kontraktů.
 2. Měnové pozice opcí, které představují měnový nástroj, se vyjadřují v delta ekvivalentech opcí, které se rovnají delta ekvivalentům reálných hodnot podkladových nástrojů. Delta ekvivalent reálné hodnoty podkladové pohledávky se označuje kladným znaménkem a delta ekvivalent reálné hodnoty podkladového závazku záporným znaménkem. Pro účely stanovení čistých měnových pozic v cizích měnách se zohledňují pouze delta ekvivalenty v cizích měnách opcí.
 3. Čistá měnová pozice v cizí měně je součet dlouhých a krátkých měnových pozic v této měně. Tato pozice je dlouhá, je-li uvedený součet kladný, nebo je krátká, je-li uvedený součet záporný.
 4. Celková měnová pozice v cizích měnách je větší z hodnot vyjadřujících součet všech dlouhých čistých měnových pozic v cizích měnách nebo součet všech absolutních hodnot krátkých čistých měnových pozic v cizích měnách.
- c) Při výpočtu kapitálového požadavku k měnovému riziku se postupuje takto:
1. Kapitálový požadavek k měnovému riziku stanoví družstevní záložna, jejíž celková měnová pozice v cizích měnách převyšuje součin koeficientu 0,02 a hodnoty kapitálu družstevní záložny.
 2. Kapitálový požadavek k měnovému riziku podle dosavadních pravidel se rovná součinu koeficientu 0,08 a celkové měnové pozice v cizích měnách.
- d) Při výpočtu kapitálového požadavku k úvěrovému riziku obchodního portfolia se postupuje takto:
1. Kapitálový požadavek k úvěrovému riziku obchodního portfolia družstevní záložna stanoví pouze z nástrojů obchodního portfolia.
 2. Pro výpočet kapitálového požadavku k úvěrovému riziku obchodního portfolia se použijí

ustanovení v této příloze upravující rizikově vážená aktiva investičního portfolia družstevní záložny a ustanovení v této příloze upravující výpočet kapitálového požadavku k úvěrovému riziku investičního portfolia družstevní záložny.

C. Pravidla angažovanosti podle dosavadních pravidel

Pravidly angažovanosti podle dosavadních pravidel se rozumí pravidla angažovanosti platná přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky.

I. Angažovanost investičního portfolia podle dosavadních pravidel pro banky a obchodníky s cennými papíry

a) Při stanovení hrubé angažovanosti investičního portfolia se postupuje takto:

1. Hrubou angažovaností investičního portfolia vůči osobě se rozumí veškeré nástroje včetně akcií a podílových listů, které jsou rozvahovými a podrozvahovými aktivy zahrnutými do investičního portfolia, včetně pohledávek z poskytnutých příslibů úvěrů a půjček, záruk a ručení a příslibů bankovních záruk, pohledávek z otevřených a potvrzených akreditivů, pohledávek na dluhopisy, směnky a akcie z pevných termínových operací a delta ekvivalentů pohledávek na dluhopisy, směnky a akcie z opcí. Pro účely hrubé angažovanosti investičního portfolia se započítávají veškeré nástroje bez zohlednění opravných položek nebo rezerv, které byly vytvořeny ke konkrétnímu rozvahovému nebo podrozvahovému aktivu.
2. Deriváty se započítávají do hrubé angažovanosti investičního portfolia vůči protistraně kontraktu v hodnotě úvěrového ekvivalentu podle ustanovení v této příloze o hodnotě rizikově vážených aktiv. Pokud je uzavřena dvoustranná dohoda o uzavíracím započtení, která splňuje kritéria podle ustanovení v této příloze o hodnotu rizikově vážených aktiv, do hrubé angažovanosti se započítává úvěrový ekvivalent náležející do investičního portfolia podle ustanovení v této příloze o hodnotě rizikově vážených aktiv.
3. Do hrubé angažovanosti investičního portfolia se nezahrnují pohledávky z měnových operací s termínem vypořádání do 2 pracovních dnů ode dne sjednání kontraktu a pohledávky z operací nákupu a prodeje cenných papírů s termínem vypořádání maximálně 5 pracovních dnů ode dne sjednání obchodu, u nichž termín vypořádání ještě nenastal. Do hrubé angažovanosti investičního portfolia se dále nezahrnují kapitálové investice, které jsou odčitatelnou položkou od kapitálu.
4. Do hrubé angažovanosti investičního portfolia se v případě reverzního repa a repa, výpůjčky a půjčky cenných papírů a komodit zahrnuje původní pozice převáděných podkladových úrokových, akciových nebo komoditních nástrojů v návaznosti na postup podle ustanovení v této příloze o hodnotě rizikově vážených aktiv, například v případě reverzního repa se do hrubé angažovanosti zahrnuje poskytnutý úvěr, v případě repa cenný papír nebo komodita.

b) Od hrubé angažovanosti investičního portfolia vůči osobě lze po dobu trvání zajištění odečíst při dodržení podmínek pro zohlednění zajištění v rizikově vážených aktivech při výpočtu hodnoty rizikově vážených aktiv podle dosavadních pravidel ty její části, které jsou plně zajištěny zástavním právem k

1. pohledávkám na vyplacení vkladu z účtu vedeného u úvěrové instituce se sídlem ve státě zóny A, která je členem regulovaného konsolidačního celku a které přísluší podle tabulky č. 1 v této příloze riziková váha do 0,20 včetně, nebo
2. pohledávkám na vyplacení vkladu potvrzeného vkladním listem nebo obdobným nástrojem potvrzujícím uložení vkladu vedeného u úvěrové instituce se sídlem ve státě zóny A, která je členem regulovaného konsolidačního celku a které přísluší podle tabulky č. 1 v této příloze riziková váha do 0,20 včetně, nebo zástavního práva k vkladním listům vydaným před 1.

lednem 2001 úvěrovou institucí se sídlem ve státě zóny A, které přísluší podle tabulky č. 1 v této příloze riziková váha do 0,20 včetně. Vkladní listy a obdobné nástroje jsou uloženy u člena regulovaného konsolidačního celku.

- c) Od hrubé angažovanosti investičního portfolia vůči osobě lze po dobu trvání zajištění odečíst a převést do angažovanosti vůči jiným osobám uvedeným v tabulce č. 1 v této příloze, například poskytovateli záruky, úvěrové instituce, vůči níž směřuje zastavená pohledávka na vyplacení vkladu, emitentovi dluhopisu nebo směnečně zavázané osobě, ty její části, které jsou plně zajištěny
1. ručením, zárukou vydanou nebo pevnou termínovou operací s úvěrovými nástroji sjednanou s
 - 1.1 centrálními vládami států zóny A,
 - 1.2 centrálními bankami států zóny A,
 - 1.3 Evropskými společenstvími,
 - 1.4 vládami územních celků států zóny A,
 - 1.5 orgány územní samosprávy států zóny A,
 - 1.6 mezinárodními finančními institucemi,
 - 1.7 centrálními vládami a centrálními bankami států zóny B za předpokladu, že pohledávka je denominována a financována v národní měně společně jak pro dlužníka, tak pro ručitele,
 - 1.8 úvěrovými institucemi se sídlem ve státech zóny A, přísluší-li těmto úvěrovým institucím podle tabulky č. 1 v této příloze č. 2 riziková váha do 0,20 včetně, nebo
 - 1.9 obchodníky s cennými papíry se sídlem ve státech zóny A, přísluší-li těmto osobám podle tabulky č. 1 v této příloze riziková váha do 0,20 včetně, a jsou splněny podmínky pro zohlednění zajištění v rizikově vážených aktivech při výpočtu hodnoty rizikově vážených aktiv podle dosavadních pravidel,
 2. zástavním právem k dluhopisům vydaným
 - 2.1 centrálními vládami států zóny A,
 - 2.2 centrálními bankami států zóny A,
 - 2.3 Evropskými společenstvími,
 - 2.4 vládami územních celků států zóny A, nebo
 - 2.5 orgány územní samosprávy států zóny A, a jsou splněny podmínky pro zohlednění zajištění v rizikově vážených aktivech při výpočtu hodnoty rizikově vážených aktiv podle dosavadních pravidel,
 3. zástavním právem k dluhopisům vydaným
 - 3.1 mezinárodními finančními institucemi,
 - 3.2 úvěrovými institucemi se sídlem ve státech zóny A, přísluší-li těmto úvěrovým institucím podle tabulky č. 1 v této příloze riziková váha do 0,20 včetně, nebo
 - 3.3 obchodníky s cennými papíry se sídlem ve státech zóny A, přísluší-li těmto osobám podle tabulky č. 1 v této příloze riziková váha do 0,20 včetně, a jsou splněny podmínky zajištění v rizikově vážených aktivech při výpočtu hodnoty rizikově vážených aktiv podle dosavadních pravidel. V případě banky zároveň takové dluhopisy nesmí být vydány členem regulovaného konsolidačního celku, osobou, která je osobou ovládající banku nebo osobou patřící do ekonomicky spjaté skupiny, jejímž členem je člen konsolidačního celku nezahrnutý do regulovaného konsolidačního celku, a nesmí být součástí kapitálu. V případě obchodníka s cennými papíry zároveň takové dluhopisy nesmí být vydány osobou, která je osobou ovládající obchodníka, nebo osobou, kterou osoba ovládající obchodníka rovněž ovládá a osobou, kterou ovládá obchodník (dále v tomto ustanovení jen „osoby propojené s obchodníkem“) nebo osobou ekonomicky spjatou s osobami propojenými s obchodníkem. Dluhopisy jsou oceňovány reálnou hodnotou. Celková hodnota takovýchto dluhopisů musí přesahovat hodnotu pohledávky o 50 %; nebo v případě banky také
 4. zástavním právem k pohledávkám na vyplacení vkladu z účtu vedeného u mateřské společnosti ovládající osoby, kterou je úvěrová instituce se sídlem ve státě zóny A a které

přísluší podle tabulky č. 1 v této příloze riziková váha do 0,20 včetně, a jsou splněny podmínky pro zohlednění zajištění v rizikově vážených aktivech při výpočtu hodnoty rizikově vážených aktiv podle dosavadních pravidel,

5. zástavním právem k pohledávkám na vyplacení vkladu potvrzeného vkladním listem nebo obdobným nástrojem potvrzujícím uložení vkladu u úvěrové instituce se sídlem ve státě zóny A, které přísluší riziková váha podle tabulky č. 1 v této příloze riziková váha do 0,20 včetně, nebo zástavním právem k vkladním listům vydaným před 1. lednem 2001 mateřskou společností banky, která je úvěrovou institucí se sídlem ve státě zóny A a které přísluší riziková váha do 0,20 včetně podle tabulky č. 1 v této příloze č. 2. Vkladní listy a obdobné nástroje jsou uloženy u této úvěrové instituce nebo u člena regulovaného konsolidačního celku se sídlem ve státě zóny A, a jsou splněny podmínky pro zohlednění zajištění v rizikově vážených aktivech při výpočtu hodnoty rizikově vážených aktiv podle dosavadních pravidel;
6. pojištěním, na jehož základě dojde k odškodnění věřitele, který je pojištěnou osobou nebo na něj bude převedeno plnění pojistitele z pojistné smlouvy, pokud jediným akcionářem pojistitele je stát ze zóny A a jsou splněny podmínky podle pro zohlednění zajištění v rizikově vážených aktivech při výpočtu hodnoty rizikově vážených aktiv podle dosavadních pravidel, nebo
7. směnkou s původní splatností do 1 roku směnečně zavázané třetí osoby, kterou je úvěrová instituce nezahrnutá do regulovaného konsolidačního celku a které přísluší riziková váha do 0,20 včetně, pokud termín splatnosti směnky je pevně stanoven.

d) Od hrubé angažovanosti investičního portfolia lze odečíst také

1. nepoužité části úvěrových příslibů za předpokladu, že právo kdykoliv zrušit úvěrový příslib je bezpodmínečné, neměnitelné a neodvolatelné,
2. v případě banky také 50 % hodnoty dokumentárních akreditivů otevřených nebo potvrzených členem regulovaného konsolidačního celku za předpokladu, že splňují současně tyto podmínky:
 - 2.1 předkládané dokumenty se vztahují ke komoditám obchodovatelným na veřejných trzích,
 - 2.2 byla uzavřena zástavní smlouva, která umožňuje uspokojit pohledávky zpeněžením takových komodit,
 - 2.3 trvání závazku nepřesahuje 1 rok.

e) Zajištění musí být sjednáno tak, aby bylo dosaženo uspokojení pohledávky v případě, že osoba svým závazkům nedostojí.

f) Čistou angažovaností investičního portfolia vůči osobě se rozumí hrubá angažovanost investičního portfolia po odečtení položek podle písmen b), c) a d) a u obchodníka s cennými papíry dále po odečtení opravných položek a rezerv, které byly vytvořeny ke konkrétnímu rozvahovému nebo podrozvahovému nástroji.

g) V případě banky se čistou angažovaností investičního portfolia vůči úvěrové instituci se sídlem ve státě zóny B, pokud původní splatnost pohledávky za touto úvěrovou institucí je do 1 roku včetně a nedošlo k restrukturalizaci dluhu daného státu, a úvěrové instituci se sídlem ve státě zóny A rozumí hrubá angažovanost investičního portfolia vůči úvěrové instituce podle po odečtení položek podle písmen b), c) a d) násobená koeficientem 0,2.

h) Při stanovení ekonomicky spjaté skupině osob se v případě banky postupuje takto:

1. Ekonomicky spjatou skupinou osob se rozumí dvě nebo více osob, jiných než zařazených do regulovaného konsolidačního celku, vůči nimž mohou mít členové regulovaného konsolidačního celku hrubou angažovanost a které jsou navzájem propojeny tím, že jedna z osob má kontrolu nad jinou osobou nebo jejich vzájemné vztahy jsou takové povahy, že finanční těžkosti jedné z osob mohou způsobit platební potíže alespoň jedné z ostatních. Při

vyhodnocování vzájemných vztahů je třeba se zaměřit zejména na případy, kdy

- 1.1 jedna osoba má kvalifikovanou účast na jiné osobě,
 - 1.2 stejná osoba má kvalifikovanou účast na dvou nebo více organizačně nezávislých osobách,
 - 1.3 osoby mají společného vedoucího zaměstnance, stejného člena statutárního orgánu nebo dozorčí rady nebo vedoucí zaměstnanci, členové statutárního orgánu nebo dozorčí rady více osob jsou blízké osoby,
 - 1.4 osoby jsou propojeny zárukami nebo úvěry, nebo
 - 1.5 osoby jsou spjaty vzájemnými obchodními vztahy, například dodávkami zboží.
2. Za ekonomicky spjatou skupinu osob se považuje investiční společnost a všechny podílové fondy, jejichž majetek je svěřen do obhospodařování této investiční společnosti.
 3. Čistou angažovaností investičního portfolia vůči ekonomicky spjaté skupině osob se rozumí součet čistých angažovaností jednotlivých osob - členů ekonomicky spjaté skupiny.
 4. V případě, že podíly na dané osobě mají dvě osoby zařazené do různých ekonomicky spjatých skupin a podíly těchto osob jsou stejné, lze hrubou angažovanost ve vztahu k této osobě rozdělit na poloviny a tyto zahrnout do angažovanosti ve vztahu k oběma ekonomicky spjatým skupinám. V ostatních případech, kdy osoba podléhá rovnocennému vlivu více než dvou osob, lze rozhodnout, do jaké ekonomicky spjaté skupiny bude celkový objem angažovanosti vůči dané osobě trvale zařazen.

i) Při stanovení ekonomicky spjaté skupině osob se v případě obchodníka s cennými papíry postupuje takto:

1. Ekonomicky spjatou skupinou osob se rozumí alespoň dvě osoby, vůči nimž má obchodník angažovanost a které jsou navzájem propojeny tím, že jedna z osob ovládá ostatní, nebo jejich vzájemné vztahy jsou takové povahy, že finanční těžkosti jedné z osob mohou způsobit, že alespoň jedna z ostatních nebude řádně plnit svoje platební závazky. Při vyhodnocování vzájemných vztahů obchodník vezme v úvahu zejména zda
 - 1.1 jedna osoba má kvalifikovanou účast na druhé osobě,
 - 1.2 stejná osoba má kvalifikovanou účast na dvou nebo více organizačně nezávislých osobách,
 - 1.3 osoby mají společného vedoucího zaměstnance, stejného člena statutárního orgánu nebo dozorčí rady anebo vedoucí zaměstnanci, členové statutárního orgánu nebo dozorčí rady jsou osobami blízkými,
 - 1.4 osoby jsou propojeny zajištěním, půjčkami nebo úvěry,
 - 1.5 osoby jsou spjaty vzájemnými obchodními vztahy, například dodávkami zboží, nebo
 - 1.6 osoby jsou osobami blízkými.
2. Za ekonomicky spjatou skupinu osob se považuje investiční společnost a všechny podílové fondy a investiční fondy, jejichž majetek je svěřen do obhospodařování této investiční společnosti.
3. Čistou angažovaností investičního portfolia vůči ekonomicky spjaté skupině osob se rozumí součet čistých angažovaností jednotlivých osob - členů ekonomicky spjaté skupiny.
4. Pokud by měla být daná osoba zařazena s ohledem na její vztahy ve více ekonomicky spjatých skupinách osob, hrubou angažovanost vůči této osobě obchodník zařadí do takové ekonomicky spjaté skupiny, ve které je zařazena osoba ovládající danou osobu.
5. V případě, že podíly v dané osobě mají dvě osoby zařazené do různých ekonomicky spjatých skupin a podíly těchto osob jsou stejné, lze hrubou angažovanost ve vztahu k této osobě rozdělit na poloviny a tyto zahrnout do angažovanosti ve vztahu k oběma ekonomicky spjatým skupinám. V ostatních případech, kdy osoba podléhá rovnocennému vlivu více osob, lze rozhodnout, do jaké ekonomicky spjaté skupiny bude celkový objem angažovanosti vůči dané osobě trvale zařazen.

j) Limity čisté angažovanosti investičního portfolia jsou v případě banky stanoveny takto:

1. Čistá angažovanost investičního portfolia vůči jedné osobě nebo jedné ekonomicky spjaté skupině osob kromě osob uvedených v bodě 2 nesmí přesáhnout 25 % součtu původního a dodatkového kapitálu sníženého o odčitatelné položky.
2. Čistá angažovanost investičního portfolia nesmí přesáhnout 20 % součtu původního a dodatkového kapitálu sníženého o odčitatelné položky vůči
 - 2.1 osobě, která má k bance nebo jiné osobě z regulovaného konsolidačního celku zvláštní vztah,
 - 2.2 ekonomicky spjaté skupině osob, v níž alespoň jedna osoba je osobou se zvláštním vztahem k bance nebo k jiné osobě z regulovaného konsolidačního celku,
 - 2.3 ekonomicky spjaté skupině osob s tím, že alespoň na jedné osobě má kvalifikovanou účast osoba se zvláštním vztahem k bance nebo k jiné osobě z regulovaného konsolidačního celku,
 - 2.4 právnické osobě, ve které má banka nebo jiná osoba z regulovaného konsolidačního celku kvalifikovanou účast, nebo
 - 2.5 ekonomicky spjaté skupině osob, v níž alespoň jedna osoba je osobou, ve které má banka nebo jiná osoba z regulovaného konsolidačního celku kvalifikovanou účast.
3. Úhrn čistých angažovaností investičního portfolia vůči osobám nebo ekonomicky spjatým skupinám osob podle bodů 1 a 2, vůči nimž čistá angažovanost dosahuje 10 a více procent součtu původního a dodatkového kapitálu sníženého o odčitatelné položky, nesmí přesáhnout 800 % součtu původního a dodatkového kapitálu sníženého o odčitatelné položky. Pokud je osoba zařazena ve více ekonomicky spjatých skupinách osob, kromě případů, kdy je angažovanost rozdělena na poloviny, pro účely tohoto limitu se čistá angažovanost investičního portfolia vůči této osobě zahrne pouze do jedné ekonomicky spjaté skupiny. Pro účely sledování limitu 800 % se potom zahrnuje i čistá angažovanost investičního portfolia vůči ekonomicky spjaté skupině, jejíž objem klesl pod 10 % součtu původního a dodatkového kapitálu sníženého o odčitatelné položky.
4. Limitům čisté angažovanosti investičního portfolia nepodléhá angažovanost vůči
 - 4.1 centrálním vládám států zóny A,
 - 4.2 centrálním bankám států zóny A,
 - 4.3 centrálním vládám států zóny B, pokud příslušné pohledávky jsou denominovány a financovány v národní měně těchto vlád a nedošlo k restrukturalizaci dluhu daného státu,
 - 4.4 centrálním bankám států zóny B, pokud příslušné pohledávky jsou denominovány a spláceny v národní měně těchto centrálních bank a nedošlo k restrukturalizaci dluhu daného státu, nebo
 - 4.5 Evropským společenstvím.

k) Limity čisté angažovanosti investičního portfolia jsou v případě obchodníka s cennými papíry stanoveny takto:

1. Čistá angažovanost investičního portfolia vůči jedné osobě nebo jedné ekonomicky spjaté skupině osob kromě osob uvedených v bodu 2 nesmí přesáhnout 25 % součtu původního a dodatkového kapitálu sníženého o odčitatelné položky.
2. Čistá angažovanost investičního portfolia nesmí přesáhnout 20 % součtu původního a dodatkového kapitálu sníženého o odčitatelné položky vůči
 - 2.1 osobě, která je osobou propojenou s obchodníkem,
 - 2.2 ekonomicky spjaté skupině osob, v níž alespoň jedna osoba je osobou propojenou s obchodníkem,
 - 2.3 ekonomicky spjaté skupině osob s tím, že alespoň na jedné osobě má kvalifikovanou účast osoba propojená s obchodníkem,
 - 2.4 právnickým osobám, ve kterých má obchodník kvalifikovanou účast, nebo
 - 2.5 ekonomicky spjaté skupině osob, v níž alespoň jedna osoba je právnickou osobou, ve které má obchodník kvalifikovanou účast.

3. Úhrn čistých angažovaností investičního portfolia vůči osobám nebo ekonomicky spjatým skupinám osob podle bodů 1 a 2, vůči nimž čistá angažovanost dosahuje 10 a více procent součtu původního a dodatkového kapitálu sníženého o odčitatelné položky, nesmí přesáhnout 800 % součtu původního a dodatkového kapitálu sníženého o odčitatelné položky. Pokud je osoba zařazena ve více ekonomicky spjatých skupinách osob (kromě případu, kdy je angažovanost rozdělena na poloviny), pro účely tohoto limitu obchodník čistou angažovanost investičního portfolia vůči této osobě zahrne pouze do jedné ekonomicky spjaté skupiny. Pro účely sledování limitu 800 % obchodník potom zahrnuje i čistou angažovanost investičního portfolia vůči skupině, jejíž objem klesl pod 10 % součtu původního a dodatkového kapitálu sníženého o odčitatelné položky.
4. Limitům čisté angažovanosti investičního portfolia nepodléhá angažovanost vůči
 - 4.1 centrálním vládám států zóny A,
 - 4.2 centrálním bankám států zóny A,
 - 4.3 centrálním vládám států zóny B, pokud příslušné pohledávky jsou denominovány a spláceny v národní měně osoby anebo v národní měně společně jak pro osobu, tak pro poskytovatele zajištění, a nedošlo k restrukturalizaci státního dluhu daného státu,
 - 4.4 centrálním bankám států zóny B, pokud příslušné pohledávky jsou denominovány a spláceny v národní měně osoby anebo v národní měně společně jak pro osobu, tak pro poskytovatele zajištění, a nedošlo k restrukturalizaci státního dluhu daného státu,
 - 4.5 Evropským společenstvím, nebo
 - 4.6 úvěrovým institucím se sídlem ve státech zóny A, obchodníkům a zahraničním obchodníkům, uznaným clearingovým centřům, uznaným burzám se sídlem ve státech zóny A a Garančnímu fondu burzy se zbytkovou splatností menší než 60 dnů.

II. Angažovanost obchodního portfolia podle dosavadních pravidel pro banky a obchodníky s cennými papíry

- a) Při stanovení angažovanosti obchodního portfolia podle dosavadních pravidel se postupuje takto:
 1. Angažovaností obchodního portfolia vůči osobě nebo ekonomicky spjaté skupině osob se rozumí součet dlouhých pozic podle bodu 2.
 2. Vůči osobě nebo ekonomicky spjaté skupině osob se stanoví tyto dlouhé pozice, které se označují kladným znaménkem, a krátké pozice, které se označují záporným znaménkem:
 - 2.1 úrokové pozice,
 - 2.2 akciové pozice,
 - 2.3 cenové rozdíly mezi reálnou hodnotou a sjednanou vypořádací cenou úrokových, akciových a komoditních nástrojů u obchodů nevypořádaných do stanoveného dne vypořádání, pokud jsou tyto nástroje nakupovány,
 - 2.4 cenové rozdíly mezi sjednanou vypořádací cenou a reálnou hodnotou úrokových, akciových a komoditních nástrojů u obchodů nevypořádaných do stanoveného dne vypořádání, pokud jsou tyto nástroje prodávány,
 - 2.5 úvěrové ekvivalenty, stanovené podle ustanovení v této příloze o hodnotě rizikově vážených aktiv, reverzních rep, rep, výpůjček a půjček cenných papírů a komodit sjednaných s osobou nebo s osobami, které tvoří ekonomicky spjatou skupinu,
 - 2.6 úvěrové ekvivalenty derivátů, stanovené podle ustanovení v této příloze o hodnotě rizikově vážených aktiv, sjednaných s osobou nebo osobami, které tvoří ekonomicky spjatou skupinu nebo úvěrový ekvivalent náležející do obchodního portfolia, pokud je uzavřena dvoustranná dohoda o uzavíracím započtení, stanovený podle ustanovení v této příloze o hodnotě rizikově vážených aktiv,
 - 2.7 rozdíly dlouhých a krátkých pozic u ostatních nástrojů obchodního portfolia vyplývajících

z dalších obchodů.

Každá pozice je zařazena pouze do jedné z pozic podle bodu 2.1 až 2.7.

3. Do angažovanosti obchodního portfolia vůči osobě nebo ekonomicky spjaté skupině osob se nezahrnují odčitatelné položky od kapitálu a v případě obchodníka s cennými papíry také angažovanosti vůči úvěrovým institucím se sídlem ve státech zóny A, obchodníkům a zahraničním obchodníkům, uznaným clearingovým centřům, uznaným burzám se sídlem ve státech zóny A a Garančnímu fondu burzy se zbytkovou splatností menší než 60 dnů.
 4. Obchodník s cennými papíry může z angažovanosti obchodního portfolia vůči osobě nebo ekonomicky spjaté skupině osob vyloučit
 - 4.1 pozice vyplývající ze zprostředkování úpisu akcií nebo dluhopisů v případě, že tyto akcie nebo dluhopisy jsou bezpodmínečně upsány třetí osobou, nebo
 - 4.2 části pozic podle tabulky č. 11 v této příloze vyplývajících ze zprostředkování úpisu akcií nebo dluhopisů v případě, že nedošlo k upsání předmětných akcií nebo dluhopisů třetí osobou do stanoveného pracovního dne podle tabulky č. 11 v této příloze ode dne, ke kterému se obchodník zavázal sám předmětné akcie nebo dluhopisy upsat.
- b) Při výpočtu kapitálového požadavku k riziku angažovanosti obchodního portfolia podle dosavadních pravidel se v případě banky postupuje takto:
1. Pro každou osobu se stanoví rozdíl mezi čistou angažovaností investičního portfolia odpovídající limitu čisté angažovanosti investičního portfolia vůči osobě a čistou angažovaností investičního portfolia vůči osobě. Tento kladný rozdíl se nazývá zbytková angažovanost vůči osobě.
 2. Dlouhé a krátké pozice obchodního portfolia vůči osobě se sečtou. V případě osoby, kterou je úvěrovou institucí se sídlem ve státě zóny B, pokud původní splatnost pohledávky za touto úvěrovou institucí je do 1 roku včetně a nedošlo k restrukturalizaci dluhu daného státu, nebo kterou je úvěrová instituce se sídlem ve státě zóny A, se součet násobí koeficientem 0,2. Je-li tento součet, v případě uvedených úvěrových institucí násobený koeficientem 0,2, menší než zbytková angažovanost vůči osobě, kapitálový požadavek k riziku angažovanosti obchodního portfolia je roven nule. V opačném případě se kapitálový požadavek k riziku angažovanosti podle dosavadních pravidel počítá podle postupu uvedeného v bodech 3 až 7.
 3. Pro účely propočtu kapitálového požadavku k riziku angažovanosti obchodního portfolia podle dosavadních pravidel se přiřadí dlouhým pozicím koeficienty takto:
 - 3.1 úrokovým pozicím koeficienty podle tabulky č. 5 v této příloze této vyhlášky,
 - 3.2 akciovým pozicím koeficienty pro stanovení kapitálového požadavku ke specifickému akciovému riziku obchodního portfolia podle dosavadních pravidel,
 - 3.3 ostatním pozicím koeficienty rovné součinu 0,08 a rizikové váhy podle tabulky č. 1 v této příloze.V případě osoby, kterou je úvěrová instituce se sídlem ve státě zóny B, pokud původní splatnost pohledávky za touto úvěrovou institucí je do jednoho roku včetně a nedošlo k restrukturalizaci dluhu daného státu, nebo kterou je úvěrová instituce se sídlem ve státě zóny A, se tyto pozice násobí koeficientem 0,2.
 4. Všechny krátké pozice se sečtou. V případě osoby, kterou je úvěrová instituce se sídlem ve státě zóny B, pokud původní splatnost pohledávky za touto úvěrovou institucí je do jednoho roku včetně a nedošlo k restrukturalizaci dluhu daného státu, nebo kterou je úvěrová instituce se sídlem ve státě zóny A, se tyto pozice násobí koeficientem 0,2. Dlouhé pozice se pak uspořádají vzestupně do jedné posloupnosti podle koeficientů. Dále se postupně kompenzuje součet krátkých pozic s dlouhými pozicemi posloupnosti s tím, že se postupuje od položek s nejvyšším koeficientem. Výsledkem je posloupnost zbývajících dlouhých pozic.
 5. Postupně se kompenzuje zbytková angažovanost vůči osobě se zbývajících dlouhými pozicemi s tím, že se postupuje od pozic s nejnižším koeficientem. Tím se obdrží výsledná posloupnost dlouhých pozic.
 6. Kapitálový požadavek k riziku angažovanosti obchodního portfolia vůči osobě se stanoví

sečtením součinů dlouhých pozic výsledné posloupnosti a příslušného koeficientu podle bodu 3 a korekčního faktoru podle tabulky č. 6 v této příloze.

7. Výše korekčního faktoru je závislá na četnosti převýšení součtu dlouhých a krátkých pozic obchodního portfolia vůči osobě podle bodu 2 nad zbytkovou angažovaností vůči osobě během devíti pracovních dnů předcházejících dni vykazování a na velikosti převýšení v den vykazování. Korekční faktor ve sloupci A tabulky č. 6 v této příloze se použije, pokud došlo k tomuto převýšení ve všech deseti pracovních dnech. Jestliže převýšení trvalo méně než deset pracovních dnů, použije se korekční faktor ve sloupci B.
 8. Postup podle bodů 1 až 7 se uplatňuje ve vztahu k osobě pro každé převýšení limitu čisté angažovanosti investičního portfolia v obchodním portfoliu. V případě ekonomicky spjaté skupiny osob se uplatní postup písmene a) bodu 2 a návazně se uplatní postup podle bodů 1 až 7 pro každé převýšení limitu čisté angažovanosti investičního portfolia. Jednotlivé kapitálové požadavky se sečtou, čímž se obdrží kapitálový požadavek k riziku angažovanosti obchodního portfolia podle dosavadních pravidel.
 9. Součet dlouhých a krátkých pozic obchodního portfolia vůči osobě podle bodu 2 nesmí přesáhnout 500 % součtu původního a dodatkového kapitálu sníženého o odčitatelné položky. Tento limit platí pouze v případě, že limit čisté angažovanosti investičního portfolia je překračován nejvýše 10 po sobě jdoucích pracovních dnů. V případě, že limit je překračován více než 10 po sobě jdoucích pracovních dnů, nesmí součet všech překročení v těchto jednotlivých dnech převýšit 600 % součtu původního a dodatkového kapitálu sníženého o odčitatelné položky.
 10. Jakékoliv operace vedoucí k umělému snižování kapitálového požadavku k riziku angažovanosti obchodního portfolia podle dosavadních pravidel nelze provádět.
- c) Při výpočtu kapitálového požadavku k riziku angažovanosti obchodního portfolia podle dosavadních pravidel se v případě obchodníka s cennými papíry postupuje takto:
1. Obchodník stanoví pro každou osobu rozdíl mezi čistou angažovaností investičního portfolia odpovídající limitu čisté angažovanosti investičního portfolia a čistou angažovaností obchodního portfolia. Tento rozdíl se nazývá zbytková angažovanost vůči osobě nebo ekonomicky spjaté skupině osob.
 2. Obchodník sečte dlouhé a krátké pozice obchodního portfolia vůči osobě. Je-li tento součet menší než zbytková angažovanost, kapitálový požadavek k riziku angažovanosti je roven 0. V opačném případě obchodník počítá kapitálový požadavek k riziku angažovanosti podle postupu uvedeného v bodech 3 až 7.
 3. Obchodník pro účely propočtu kapitálového požadavku k riziku angažovanosti obchodního portfolia podle dosavadních pravidel přiřadí dlouhým pozicím koeficienty takto:
 - 3.1 úrokovým pozicím koeficienty podle tabulky č. 5 v této příloze,
 - 3.2 akciovým pozicím koeficienty specifického akciového rizika použité při výpočtu kapitálového požadavku ke specifickému akciovému riziku obchodního portfolia podle dosavadních pravidel,
 - 3.3 ostatním pozicím koeficienty rovné součinu 0,08 a rizikové váhy podle tabulky č. 1 v této příloze.
 4. Obchodník sečte všechny krátké pozice. Dlouhé pozice obchodník pak uspořádá vzestupně do jedné posloupnosti podle koeficientů. Dále postupně kompenzuje součet krátkých pozic s dlouhými pozicemi posloupnosti s tím, že postupuje od položek s nejvyšším koeficientem. Výsledkem je posloupnost zbývajících dlouhých pozic.
 5. Obchodník postupně kompenzuje zbytkovou angažovanost se zbývajících dlouhými pozicemi s tím, že postupuje od pozic s nejnižším koeficientem. Tím obdrží výslednou posloupnost dlouhých pozic.
 6. Kapitálový požadavek k riziku angažovanosti vůči osobě nebo ekonomicky spjaté skupině osob podle dosavadních pravidel obchodník stanoví sečtením součinů dlouhých pozic výsledné posloupnosti a příslušného koeficientu podle bodu 3 a korekčního faktoru podle

tabulky č. 6 v této příloze.

7. Výše korekčního faktoru je závislá na četnosti převýšení součtu dlouhých a krátkých pozic obchodního portfolia vůči osobě ve smyslu bodu 2 nad zbytkovou angažovaností během 9 pracovních dnů předcházejících dni vykazování a na velikosti převýšení v den vykazování. Korekční faktor ve sloupci A tabulky č. 6 v této příloze obchodník použije, pokud došlo k tomuto převýšení ve všech 10 pracovních dnech. V opačném případě (převýšení trvalo méně než 10 pracovních dnů) obchodník použije korekční faktor ve sloupci B.
8. Obchodník uplatňuje postup podle bodů 1 až 7 ve vztahu k osobě pro každé převýšení limitu čisté angažovanosti investičního portfolia v obchodním portfoliu. V případě ekonomicky spjaté skupiny osob obchodník uplatní postup podle písmene a) bodu 2 a návazně uplatní postup podle bodů 1 až 7 pro každé převýšení limitu čisté angažovanosti investičního portfolia. Jednotlivé kapitálové požadavky sečte, čímž obdrží kapitálový požadavek k riziku angažovanosti podle dosavadních pravidel.
9. Rozdíl součtu dlouhých a krátkých pozic obchodního portfolia vůči osobě podle bodu 2 a zbytkové angažovanosti podle bodu 1 vůči osobě nesmí přesáhnout v den vykazování 500 % součtu původního a dodatkového kapitálu sníženého o odčitatelné položky. Tento limit platí pouze v případě, že limit čisté angažovanosti investičního portfolia je překračován nejvýše 10 po sobě jdoucích pracovních dnů. V případě, že limit je překračován více než 10 po sobě jdoucích pracovních dnů, nesmí součet všech překročení v těchto jednotlivých dnech převýšit 600 % součtu původního a dodatkového kapitálu sníženého o odčitatelné položky.

III. Angažovanost podle dosavadních pravidel pro družstevní záložny

a) Při stanovení hrubé angažovanosti investičního portfolia se postupuje takto:

1. Hrubou angažovaností vůči osobě se rozumí veškeré nástroje družstevní záložny, které jsou rozvahovými nebo podrozvahovými aktivy zahrnutými do investičního nebo obchodního portfolia, které představují rozvahovou nebo podrozvahovou pohledávku družstevní záložny za touto osobou nebo angažovanost družstevní záložny vůči této osobě v souvislosti s podrozvahovým aktivem podle tabulky č. 2 v této příloze nebo cenný papír vydaný touto osobou nebo jiný cenný papír stvrzující závazek této osoby vůči družstevní záložně. Pro účely stanovení hrubé angažovanosti se započítávají veškeré nástroje bez zohlednění opravných položek nebo rezerv, které byly vytvořeny ke konkrétnímu rozvahovému aktivu nebo k pokrytí závazku nebo výdaje z konkrétního podrozvahového aktiva. Při stanovení hrubé angažovanosti družstevní záložna nezohledňuje pohledávky, u kterých byl uplatněn odpis, v rozsahu tohoto odpisu.
2. Deriváty se započítávají do hrubé angažovanosti družstevní záložny vůči osobě, která je příslušnou smluvní stranou obchodu, v hodnotě úvěrového ekvivalentu.
3. Družstevní záložna při stanovení hrubé angažovanosti nezahrnuje nástroje podle bodu 1 související s řádným průběhem vypořádání měnových operací, pokud termín jejich řádného vypořádání nepřesahuje 48 hodin po provedení úhrady družstevní záložnou, a nástroje podle bodu 1 související s řádným průběhem vypořádání nákupu nebo prodeje cenných papírů, pokud termín jejich řádného vypořádání nepřesahuje 5 pracovních dnů od provedení úhrady nebo dodání cenných papírů družstevní záložnou.
4. V případě reverzního repa, repa, výpůjčky a půjčky cenných papírů se do hrubé angažovanosti zahrnují původní pozice převáděných podkladových nástrojů. V případě reverzního repa družstevní záložna do portfolia zahrnuje poskytnutý úvěr, v případě repa cenný papír převáděný družstevní záložnou.

b) Od hrubé angažovanosti družstevní záložny vůči osobě lze po dobu trvání zajištění odečíst při dodržení podmínek pro zohlednění zajištění pro účely snížení rizikové váhy podle ustanovení

této přílohy ty její části, které jsou plně zajištěny zástavním právem k pohledávkám na vyplacení vkladu z účtu vedeného u této družstevní záložny.

- c) Od hrubé angažovanosti družstevní záložny vůči osobě lze po dobu trvání zajištění odečíst a převést do angažovanosti vůči jiné osobě, za kterou družstevní záložna eviduje pohledávku vyplývající z tohoto zajištění nebo která je povinna na základě tohoto zajištění uhradit příslušný závazek osoby vůči družstevní záložně nebo která je emitentem cenného papíru zastaveného na základě příslušného zajištění ve prospěch družstevní záložny, ty její části, které
1. jsou při dodržení podmínek pro zohlednění zajištění pro účely snížení rizikové váhy podle ustanovení této přílohy plně zajištěny ručením, zárukou vydanou nebo pevnou termínovou operací s úvěrovými nástroji sjednanou s
 - 1.1 centrální vládou státu zóny A,
 - 1.2 centrální bankou státu zóny A,
 - 1.3 Evropskými společenstvími,
 - 1.4 orgánem územního celku státu zóny A,
 - 1.5 orgánem územní samosprávy státu zóny A,
 - 1.6 mezinárodní finanční institucí,
 - 1.7 centrální vládou nebo centrální bankou státu zóny B za předpokladu, že pohledávka je denominována a financována v národní měně společně jak pro dlužníka, tak pro ručitele,
 - 1.8 úvěrovou institucí se sídlem ve státě zóny A, přísluší-li pohledávkám za touto úvěrovou institucí podle tabulky č. 1 v této příloze riziková váha do 0,20 včetně, nebo
 - 1.9 obchodníkem s cennými papíry se sídlem ve státě zóny A, přísluší-li pohledávkám za tímto obchodníkem s cennými papíry podle tabulky č. 1 v této příloze riziková váha do 0,20 včetně, nebo
 2. jsou při dodržení podmínek pro zohlednění zajištění pro účely snížení rizikové váhy podle ustanovení této přílohy plně zajištěny zástavním právem k dluhopisu vydaným
 - 2.1 centrální vládou státu zóny A,
 - 2.2 centrální bankou státu zóny A,
 - 2.3 Evropskými společenstvími,
 - 2.4 orgánem územního celku státu zóny A, nebo
 - 2.5 orgánem územní samosprávy státu zóny A,
 3. jsou při dodržení podmínek pro zohlednění zajištění pro účely snížení rizikové váhy podle ustanovení této přílohy a písmene i) plně zajištěny zástavním právem k dluhopisu vydaným
 - 3.1 mezinárodní finanční institucí,
 - 3.2 úvěrovou institucí se sídlem ve státě zóny A, přísluší-li pohledávkám za touto úvěrovou institucí podle tabulky č. 1 v této příloze riziková váha do 0,20 včetně, nebo
 - 3.3 obchodníkem s cennými papíry se sídlem ve státě zóny A, přísluší-li pohledávkám za tímto obchodníkem s cennými papíry podle tabulky č. 1 v této příloze riziková váha do 0,20 včetně,
 4. jsou plně zajištěny směnkou se stanovenou splatností do jednoho roku, ze které vyplývá povinnost úhrady dlužné částky jinou osobou, kterou je úvěrová instituce ve státě zóny A nebo B, přísluší-li pohledávce za touto úvěrovou institucí podle tabulky č. 1 v této příloze riziková váha do 0,20 včetně.
- d) Od hrubé angažovanosti družstevní záložny lze odečíst také nepoužité části úvěrových příslibů, jestliže oprávnění družstevní záložny kdykoliv zrušit úvěrový příslib je bezpodmínečné, neměnitelné a neodvolatelné.
- e) Pro účely podle písmene a) a b) musí být zajištění sjednáno tak, aby družstevní záložna mohla dosáhnout uspokojení pohledávky, pokud osoba, která je dlužníkem, svým závazkům nedostojí.
- f) Čistou angažovaností družstevní záložny vůči osobě s výjimkou úvěrové instituce podle písmene

- g) a h) se rozumí hrubá angažovanost vůči této osobě po odečtení položek podle písmene a) až c).
- g) Čistou angažovaností družstevní záložny vůči jiné družstevní záložně se sídlem ve státě zóny A se rozumí hrubá úvěrová angažovanost vůči této družstevní záložně po odečtení položek podle písmene a) až c) násobená koeficientem 0,2.
- h) Čistou angažovaností družstevní záložny vůči úvěrové instituci se sídlem ve státě zóny A, která není družstevní záložnou, se rozumí hrubá angažovanost vůči této úvěrové instituci po odečtení její části, která nepodléhá limitům čisté angažovanosti, a po odečtení položek podle písmene a) až c). Pro účely stanovení čisté angažovanosti vůči této úvěrové instituci se hodnota hrubé angažovanosti vůči této úvěrové instituci
1. vyplývající z nástrojů podle písmene a) bodu 1 s původní splatností více než 1 rok, avšak nepřesahuje 3 roky, a které nelze zahrnout ani zčásti do kapitálu této úvěrové instituce, násobí koeficientem 0,2,
 2. představující pohledávku za touto úvěrovou institucí vyplývající z dluhových nástrojů s původní splatností přesahující 3 roky, kterou nelze ani zčásti zahrnout do kapitálu, této úvěrové instituce, nástroji násobí koeficientem 0,5. Tento postup lze využít za předpokladu, že dluhové nástroje vydané touto institucí jsou skutečně obchodovatelné na trhu sestávajícím z profesionálních operátorů a jsou na tomto trhu denně kotovány nebo pokud jejich vydání schválily příslušné orgány členského státu této úvěrové instituce.
- i) Pro účely převedení úvěrové angažovanosti podle písmene c) bodu 3 nesmí být jiná, osoba, která emitovala příslušné dluhopisy, ekonomicky spjatou osobou s dlužníkem. Dluhopisy nesmí být emitent oprávněn zahrnout ani zčásti do jeho kapitálu. Dluhopisy jsou oceňovány reálnou hodnotou. Celková hodnota dluhopisů zastavených ve prospěch družstevní záložny na základě příslušného zajištění musí přesahovat hodnotu pohledávky družstevní záložny za dlužníkem alespoň o 50 %.
- j) Při stanovení angažovanosti vůči skupině osob se postupuje takto:
1. Čistou angažovaností vůči skupině dvou a více osob, které jsou navzájem propojeny tím, že jedna z osob ovládá jinou osobu, nebo jejichž vzájemné vztahy jsou takové povahy, že finanční těžkosti jedné z osob mohou způsobit, že alespoň jedna z ostatních nebude řádně plnit své závazky (dále v této části přílohy jen „ekonomicky spjatá skupina osob“), vůči nimž družstevní záložna eviduje nástroje, které způsobují její úvěrovou angažovanost vůči těmto osobám, se rozumí součet čistých angažovaností družstevní záložny vůči jednotlivým osobám, které jsou členy této ekonomicky spjaté skupiny, podle písmene f) až h).
 2. Pro účely podle bodu 1 při vyhodnocování povahy vzájemných vztahů skupiny osob, družstevní záložna zejména posuzuje, zda
 - 2.1 jedna osoba má kvalifikovanou účast na jiné osobě. Kvalifikovanou účastí osoby na jiné právnické osobě se rozumí přímý nebo nepřímý podíl nebo jejich součet, který představuje alespoň 10% podíl na základním kapitálu nebo hlasovacích právech této právnické osoby nebo možnost uplatňování významného vlivu na řízení této právnické osoby. Nepřímým podílem se rozumí podíl držený prostřednictvím ovládané osoby nebo osob;
 - 2.2 stejná osoba má kvalifikovanou účast na dvou nebo více organizačně nezávislých osobách,
 - 2.3 osoby mají společného vedoucího zaměstnance, stejného člena statutárního orgánu nebo dozorčí rady nebo vedoucí zaměstnanci, členové statutárního orgánu nebo dozorčí rady těchto osob jsou osobami blízkými,
 - 2.4 osoby jsou propojeny zárukami nebo úvěry, nebo
 - 2.5 osoby jsou spjaty vzájemnými obchodními vztahy, například dodávkami zboží.

3. V případě, že podíly na dané osobě mají dvě osoby zařazené do různých ekonomicky spjatých skupin a podíly těchto osob jsou stejné, lze hrubou angažovanost ve vztahu k této osobě rozdělit na poloviny a tyto zahrnout do angažovanosti ve vztahu k oběma ekonomicky spjatým skupinám. V ostatních případech, kdy osoba podléhá rovnocennému vlivu více než dvou osob, lze rozhodnout, do jaké ekonomicky spjaté skupiny bude celkový objem angažovanosti vůči dané osobě trvale zařazen.

k) Limity čisté angažovanosti portfolia jsou v případě družstevní záložny stanoveny takto:

1. Čistá angažovanost družstevní záložny vůči jedné osobě nebo jedné ekonomicky spjaté skupině osob s výjimkou osob uvedených v bodu 2 a 4 nesmí přesáhnout 25 % kapitálu družstevní záložny.
2. Čistá angažovanost družstevní záložny nesmí přesáhnout 20 % jejího kapitálu vůči osobě, která má kvalifikovanou účast na družstevní záložně nebo vůči ekonomicky spjaté skupině osob, jejímž členem je alespoň jedna osoba s kvalifikovanou účastí na družstevní záložně.
3. Úhrn čistých angažovaností družstevní záložny vůči osobám nebo ekonomicky spjatým skupinám osob podle bodu 1 a 2, vůči nimž čistá angažovanost dosahuje 10 a více procent kapitálu družstevní záložny, nesmí přesáhnout 800 % kapitálu družstevní záložny. Pokud je osoba zařazena ve více ekonomicky spjatých skupinách osob, nejedná-li se o případ, kdy je angažovanost rozdělena na poloviny, zahrne se pro účely limitu úhrnu čistých angažovaností portfolia čistá angažovanost vůči této osobě pouze do jedné ekonomicky spjaté skupiny. Klesla-li čistá angažovanost vůči ekonomicky spjaté skupině osob v důsledku zahrnutí čisté angažovanosti vůči osobě podle předchozí věty do čisté angažovanosti vůči jiné ekonomicky spjaté skupině osob pod 10 % kapitálu družstevní záložny, zahrne se pro účely sledování limitu úhrnu čistých angažovaností družstevní záložny i čistá angažovanost vůči této ekonomicky spjaté skupině osob, která nezahrnuje čistou angažovanost vůči této osobě.
4. Limitům čisté angažovanosti družstevní záložny nepodléhá angažovanost vůči
 - 4.1 centrálním vládám států zóny A,
 - 4.2 centrálním bankám států zóny A,
 - 4.3 centrálním vládám států zóny B, pokud příslušné pohledávky nebo jiné nástroje způsobující angažovanost družstevní záložny jsou denominovány a financovány v národní měně těchto vlád a nedošlo k restrukturalizaci dluhu daného státu,
 - 4.4 centrálním bankám států zóny B, pokud příslušné pohledávky nebo jiné nástroje způsobující angažovanost družstevní záložny jsou denominovány a mají být uhrazeny v národní měně těchto centrálních bank a nedošlo k restrukturalizaci dluhu daného státu,
 - 4.5 Evropským společenstvím, nebo
 - 4.6 úvěrové instituci, která není družstevní záložnou, a tato angažovanost vyplývá z nástrojů podle písmene a) bodu 1, jejichž původní splatnost je do 1 roku včetně a zároveň nelze takovou angažovanost zahrnout ani zčásti do kapitálu této úvěrové instituce.

Tabulka č. 1

Rizikové váhy aktiv	
riziková váha	druh rozvahového aktiva
0	1. pokladní hodnoty, 2. pohledávky za centrálními vládami států zóny A, popřípadě přímo za těmito státy, včetně pohledávek, které jsou těmito vládami, popřípadě státy zaručeny, například pohledávky <ol style="list-style-type: none"> a) pojištěné Exportní garanční a pojišťovací společností, a.s., podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 58/1995 Sb., o pojišťování a financování vývozu se státní podporou, nebo pojištěné jinou osobou, pokud rizikovou váhu 0 přiznává pojištění poskytovanému touto osobou příslušný zahraniční orgán dohledu, b) za Českou exportní bankou, a.s., které jsou zaručeny zárukou státu podle § 8 odst. 1 písm. b) zákona č. 58/1995 Sb., o pojišťování a financování vývozu se státní podporou, c) za Českou konsolidační agenturou,

	<p>3. pohledávky za Evropskými společenstvími, 4. pohledávky za centrálními bankami států zóny A, 5. pohledávky za centrálními vládami států zóny B denominované a splácené v národní měně daného státu, pokud nedošlo k restrukturalizaci dluhu daného státu, 6. pohledávky za centrálními bankami států zóny B denominované a splácené v národní měně daného státu, pokud nedošlo k restrukturalizaci dluhu daného státu , 7. reálné hodnoty derivátů, 8. aktiva, která jsou odečitatelnou položkou od kapitálu, 9. pohledávky zajištěné zástavním právem k dluhopisům, vkladním listům a penězům, uznatelným pro účely rizikově vážených aktivech, 10. pohledávky za vládami územních celků států zóny A a za orgány územní samosprávy států zóny A, pokud těmto vládám a orgánům přiznává rizikovou váhu 0 příslušný zahraniční orgán dohledu a tuto skutečnost oznámil Evropské komisi,</p>
0,20	<p>1. pohledávky za úvěrovými institucemi se sídlem ve státech zóny A kromě pohledávek, které jsou součástí kapitálových investic odečítaných od kapitálu a kromě pohledávek, kterým přísluší riziková váha 1,00, 2. pohledávky za úvěrovými institucemi se sídlem ve státech zóny B s původní splatností nejvýše jeden rok kromě pohledávek, kterým přísluší riziková váha 1,00, 3. pohledávky za mezinárodními finančními institucemi, 4. pohledávky za vládami územních celků států zóny A, kterým nepřisluší riziková váha 0, 5. pohledávky za orgány územní samosprávy států zóny A, kterým nepřisluší riziková váha 0, 6. pohledávky za obchodníky s cennými papíry se sídlem ve státech zóny A kromě pohledávek, které jsou součástí kapitálových investic odečítaných od kapitálu, a kromě pohledávek, kterým přísluší riziková váha 1,00, 7. pohledávky za uznanými clearingovými centry a burzami se sídlem ve státech zóny A, 8. finanční nástroje v procesu inkasa.</p>
0,50	<p>1. pohledávky zajištěné zástavním právem k nemovitostem uznatelným pro účely rizikově vážených aktivech, 2. pohledávky z cenných papírů uznatelným pro účely rizikově vážených aktivech.</p>
1,00	<p>Všechna ostatní aktiva, která nejsou uvedena výše, zejména 1. kapitálové investice do úvěrových a finančních institucí, které nejsou odečitatelnou položkou, 2. kapitálové investice do právnických osob kromě úvěrových a finančních institucí, 3. pohledávky za úvěrovými institucemi se sídlem ve státech zóny A a obchodníky s cennými papíry se sídlem ve státech zóny A, u kterých byl prohlášen konkurs nebo byla odebrána licence nebo byla povolena reorganizace nebo byla přijata reorganizační opatření podle příslušného předpisu Evropských společenství^{25a)} nebo jsou v likvidaci nebo u kterých byla zavedena nucená správa. To neplatí v případě pohledávek, které jsou odečitatelnou položkou; 4. pohledávky za právnickými osobami kromě úvěrových institucí a obchodníků s cennými papíry, kromě pohledávek odečítaných, a pohledávky za fyzickými osobami, 5. pohledávky za centrálními vládami států zóny B, kterým nepřisluší riziková váha 0, a za institucemi podporovanými centrálními vládami států zóny B, 6. pohledávky za centrálními bankami států zóny B, kterým nepřisluší riziková váha 0, 7. pohledávky za vládami územních celků států zóny B a za orgány územní samosprávy států zóny B, 8. pohledávky za úvěrovými institucemi se sídlem ve státech zóny B s původní splatností nejvýše jeden rok, u kterých byla zavedena nucená správa, prohlášen konkurs nebo přijata reorganizační opatření podle příslušného předpisu Evropských společenství^{25a)} nebo jsou v likvidaci, 9. pohledávky za úvěrovými institucemi se sídlem ve státech zóny B s původní splatností delší než jeden rok, které nejsou odečitatelnou položkou, 10. nesplacená část emise akcií vč. emisního ážia emitovaných členy regulovaného konsolidačního celku, 11. pohledávky za právnickými osobami – finančními institucemi, kterým nepřisluší riziková váha 0,2 12. hmotný majetek, pokud není odečitatelnou položkou, 13. pohledávky za vládou podporovanými institucemi podle této přílohy.</p>

Tabulka č. 2

Konverzní faktory podrozvahových aktiv	
konverzní faktor	vybrané podrozvahové aktivum
0	poskytnuté odvolatelné úvěrové přísliby včetně příslibů k uložení vkladu, s původní splatností do jednoho roku včetně, odvolatelné bezpodmínečně, kdykoliv a bez výpovědní lhůty,
0,20	poskytnuté záruky z otevření a potvrzení neodvolatelných dokumentárních akreditivů, u nichž byla uzavřena zástavní smlouva k obchodovaným komoditám,
0,50	1. poskytnuté úvěrové přísliby včetně příslibů k uložení vkladu, kterým nepřísluší konverzní faktor 0, 2. poskytnuté neplatební záruky včetně neodvolatelných záložních akreditivů (standby letter of credit), 3. poskytnuté záruky z otevření a potvrzení neodvolatelných dokumentárních akreditivů, kterým nepřísluší konverzní faktor 0,20, 4. poskytnuté přísliby bankovních záruk,
1,00	1. poskytnuté platební záruky včetně neodvolatelných záložních akreditivů (<i>standby letter of credit</i>) a pevných termínových operací s úvěrovými nástroji, které jsou podle účetních postupů považovány za poskytnuté záruky, 2. poskytnuté záruky z prodaných směnek, 3. poskytnutá směnečná rukojemství, 4. poskytnutá přijetí směnek, 5. pohledávky z vkladů a úvěrů z pevných termínových operací a delta ekvivalenty pohledávek z vkladů a úvěrů opcí, pohledávky na dluhopisy, směnky a akcie z pevných termínových operací a delta ekvivalenty pohledávek na dluhopisy, směnky a akcie z opcí.

Tabulka č. 3

Konverzní faktory derivátů					
	deriváty				
	úrokové ²⁾	měnové včetně derivátů na měnové zlato	akciové a úvěrové	na drahé kovy kromě derivátů na měnové zlato	na ostatní komodity ³⁾
zbytková splatnost ¹⁾					
1. do 1 roku včetně	0	0,01	0,06	0,07	0,10
2. od 1 roku do 5 let	0,005	0,05	0,08	0,07	0,12
3. nad 5 let	0,015	0,075	0,10	0,08	0,15

- 1) U derivátů, u kterých dochází k vypořádání v určitých přesně stanovených datech a kde podmínky vypořádání jsou takové, že reálná hodnota derivátů k těmto datům je nulová, se za zbytkovou splatnost považuje doba do následujícího takového data. U těchto derivátů v případě úrokových nástrojů se zbytkovou splatností nad jeden rok konverzní faktor nemůže být nižší než 0,005. Důvodem pro toto spodní omezení je, že i když výše uvedené charakteristiky derivátů omezují potenciální cenové pohyby dlouhodobých derivátů do nejbližšího data vypořádání, takový derivát přesto představuje dlouhodobý závazek a tudíž větší riziko než derivát s krátkou zbývající splatností. Spodní hranice zajišťuje, že kapitálový požadavek k takovému derivátu není nikdy nulový.
- 2) U úrokových swapů typu proměnlivá úroková míra/proměnlivá úroková míra v jedné měně je propočet úvěrového ekvivalentu založen pouze na stanovení reálné hodnoty nástroje, to znamená, že konverzní faktory se považují za nulové.
- 3) Do této kategorie derivátů se zařazují deriváty na komodity kromě měnového zlata a drahých kovů.

Tabulka č. 4

Úvěrové riziko obchodního portfolia - konverzní faktory vypořádacího rizika		
počet pracovních dnů po stanoveném dnu vypořádání	sloupec A	sloupec B
5-15	0,08	0,005
16-30	0,50	0,040
31-45	0,75	0,090
46 a více	1,00	-

Tabulka č. 5

Specifické úrokové riziko – koeficienty	
nástroj	koeficient
Vládní nástroje	0
Kvalifikované nástroje se zbytkovou splatností nižší než 6 měsíců včetně	0,0025
Kvalifikované nástroje se zbytkovou splatností od 6 do 24 měsíců včetně	0,01
Kvalifikované nástroje se zbytkovou splatností vyšší než 24 měsíců	0,016
Ostatní nástroje	0,08

Tabulka č. 6

Kapitálový požadavek k riziku angažovanosti obchodního portfolia – korekční faktor		
převýšení podle § 24 odst. 7 v den vykazování	korekční faktor	
	A	B
do 40 % včetně kapitálu regulovaného konsol. celku	2	2
od 40 do 60 % včetně kapitálu regul. konsol. celku	3	2
od 60 do 80 % včetně kapitálu regul. konsol. celku	4	2
od 80 do 100 % včetně kapitálu regul. konsol. celku	5	2
od 100 do 250 % včetně kapitálu regul. konsol. celku	6	2
nad 250 % kapitálu regul. konsol. celku	9	2

Tabulka č. 7

Obecné úrokové riziko, metoda splatností – koeficienty				
	časové pásmo		koeficient t	předpokládaná změna úrokových měr v %
	kuponová míra 3 % a vyšší	kuponová míra nižší než 3 %		
zóna 1	do 1 měsíce včetně	do 1 měsíce včetně	0	1,00
	1 až 3 měsíce včetně	1 až 3 měsíce včetně	0,002	1,00
	3 až 6 měsíců včetně	3 až 6 měsíců včetně	0,004	1,00
	6 až 12 měsíců včetně	6 až 12 měsíců včetně	0,007	1,00
zóna 2	1 až 2 roky včetně	1,0 až 1,9 let včetně	0,0125	0,90
	2 až 3 roky včetně	1,9 až 2,8 let včetně	0,0175	0,80
	3 až 4 roky včetně	2,8 až 3,6 let včetně	0,0225	0,75
zóna 3	4 až 5 let včetně	3,6 až 4,3 let včetně	0,0275	0,75
	5 až 7 let včetně	4,3 až 5,7 let včetně	0,0325	0,70
	7 až 10 let včetně	5,7 až 7,3 let včetně	0,0375	0,65
	10 až 15 let včetně	7,3 až 9,3 let včetně	0,045	0,60
	15 až 20 let včetně	9,3 až 10,6 let včetně	0,0525	0,60
	nad 20 let	10,6 až 12 let včetně	0,06	0,60
		12 až 20 let včetně	0,08	0,60
	nad 20 let	0,125	0,60	

Tabulka č. 8

Obecné úrokové riziko, metoda durací – předpokládané změny úrokových měr			
modifikované durace	předpokládaná změna	modifikované durace	předpokládaná změna

	úrokových měr v %		úrokových měr v %
zóna 1		zóna 3	
do 1 měsíce včetně	1,00	3,3 až 4,0 roky včetně	0,75
1 až 3 měsíce včetně	1,00	4,0 až 5,2 let včetně	0,70
3 až 6 měsíců včetně	1,00	5,2 až 6,8 let včetně	0,65
6 až 12 měsíců včetně	1,00	6,8 až 8,6 let včetně	0,60
		8,6 až 9,9 let včetně	0,60
zóna 2		9,9 až 11,3 let včetně	0,60
1,0 až 1,8 let včetně	0,90	11,3 až 16,6 let včetně	0,60
1,8 až 2,6 let včetně	0,80	nad 16,6 let	0,60
2,6 až 3,3 let včetně	0,75		

Tabulka č. 9

Akciové riziko – indexy			
Austrálie	All Ords	Mexiko	Price and Quotat. Index
Belgie	BEL 20	Polsko	WIG
Česká republika	PX	Portugalsko	BVL General Index
Francie	CAC 40	Rakousko	ATX
Hong Kong	Hang Seng	Řecko	General Price Index
Irsko	ISEQ Index	Singapore	SES All Share Price Index
Itálie	MIB-30	Spojené státy americké	S&P 500
Japonsko	Nikkei 225	Španělsko	IBEX 35
Kanada	TSE 35	Švédsko	OMX
Lucembursko	Share Price Index	Švýcarsko	SMI
Německo	DAX	Velká Británie	FTSE 100
Nizozemí	EOE 25	neuvečené státy	oficiální akciové indexy organizovaných
Maďarsko	BUX	OECD	trhů

Tabulka č. 10

Vlastní modely – kvantitativní požadavky	
počet překročení	Plus faktor
méně než 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 a více	1,00

Tabulka č. 11

Upisování akcií a dluhopisů		
počet pracovních dnů po dni, ke kterému se obchodník zavázal sám předmětné nástroje upsat	Dluhopisy	Akcie
0 dnů	0 %	10 %
1 den	10 %	10 %
2 dny	25 %	25 %
3 dny	25 %	25 %
4 dny	50 %	50 %
5 dnů	75 %	75 %
6 a více dnů	100 %	100 %

--	--	--

Tabulka č. 12

Konverzní faktory derivátů v případě družstevní zálohy		
Původní doba splatnosti	Úrokové kontrakty	Měnové kontrakty
1 rok nebo méně	0,5 %	2 %
Více než 1 rok, ale ne více než 2 roky	1 %	5%
Za každý další rok	1 %	3 %

Obsah údajů o plnění pravidel obezřetného podnikání při uplatnění dosavadních pravidel

1. Obsah údajů o kapitálu

- a) souhrnná výše původního kapitálu (složka tier 1),
- b) souhrnná výše dodatkového kapitálu (složka tier 2),
- c) souhrnná výše kapitálu na krytí tržního rizika (složka tier 3), d) souhrnná výše všech odčitatelných položek,
- e) souhrnná výše kapitálu po zohlednění odčitatelných položek a stanovených limitů pro dodatkový kapitál.

2. Obsah údajů o kapitálových požadavcích

- a) souhrnná výše kapitálových požadavků,
- b) výše kapitálových požadavků
 - 1. k úvěrovému riziku investičního portfolia,
 - 2. k úvěrovému riziku obchodního portfolia,
 - 3. k riziku angažovanosti obchodního portfolia,
 - 4. k obecnému úrokovému riziku,
 - 5. k obecnému akciovému riziku,
 - 6. k měnovému riziku,
 - 7. ke komoditnímu riziku,
 - 8. k rizikům stanovených vlastním VaR modelem.

Vybraná ustanovení novel

Čl. II vyhlášky č. 380/2010 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Do 31. prosince 2015 povinná osoba přiřazuje expozicím vůči centrálním vládám a centrálním bankám členských států v domácí měně jakéhokoliv členského státu, pokud jsou v téže měně financovány, stejnou rizikovou váhu, jakou by přiřadila podle přílohy č. 4 vyhlášky č. 123/2007 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti této vyhlášky, expozicím vůči těmto centrálním vládám a centrálním bankám v jejich domácí měně, pokud jsou v téže měně financovány.

2. Povinná osoba, která používá přístup IRB nebo přístup AMA, udržuje do 31. prosince 2011 kapitál minimálně ve výši 80 % ze součtu jednotlivých kapitálových požadavků stanovených na základě přístupu pro výpočet kapitálových požadavků podle přílohy č. 32 vyhlášky č. 123/2007 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti této vyhlášky. Povinná osoba, která obdržela souhlas oprávněného orgánu dohledu k používání přístupu IRB nebo přístupu AMA po 31. prosinci 2009, může požádat oprávněný orgán dohledu o souhlas, aby byl požadavek na udržování kapitálu minimálně ve výši 80 % vztažen k součtu kapitálových požadavků podle vyhlášky č. 123/2007 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti této vyhlášky, přičemž kapitálový požadavek k úvěrovému riziku investičního portfolia je stanoven standardizovaným přístupem a kapitálový požadavek k operačnímu riziku je stanoven přístupem BIA, anebo standardizovaným přístupem. Při stanovení kapitálu povinná osoba nepřihlíží k přebytku ani k nedostatku v krytí očekávaných úvěrových ztrát.

3. Nejdéle do 31. prosince 2012 může povinná osoba uplatnit na expozice, které vznikly před 31. prosincem 2009 a jsou vůči osobě, která je úvěrovou institucí, obchodníkem s cennými papíry, zahraničním obchodníkem s cennými papíry z jiného členského státu, uznaným obchodníkem s cennými papíry z jiného než členského státu, uznanou burzou, anebo uznaným clearingovým centrem, pravidla angažovanosti podle vyhlášky č. 123/2007 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti této vyhlášky.

4. Banka, která byla přede dnem nabytí účinnosti vyhlášky č. 123/2007 Sb. oprávněna používat model pro stanovení kapitálových požadavků ke specifickému riziku podle § 62 až 69 vyhlášky č. 333/2002 Sb., kterou se stanoví pravidla obezřetného podnikání ovládajících osob na konsolidovaném základě, může tento model používat jako základní přístup pro výpočet kapitálových požadavků i po dni nabytí účinnosti této vyhlášky, pokud plní požadavky pro používání vlastních modelů podle § 168 a 169 a přílohy č. 21 vyhlášky č. 123/2007 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti této vyhlášky. Nejdéle do 30. prosince 2011 může banka namísto dodatečných kritérií pro stanovení kapitálových požadavků ke specifickému riziku podle přílohy č. 21 vyhlášky č. 123/2007 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti této vyhlášky, plnit dodatečná kritéria pro stanovení kapitálových požadavků ke specifickému riziku podle přílohy č. 32 vyhlášky č. 123/2007 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti této vyhlášky.

5. Dne 31. prosince 2010 banka a družstevní záložna zohledňuje při stanovení angažovanosti investičního portfolia expozici představovanou aktivem v jeho účetní hodnotě před snížením o opravné položky a expozici představovanou podrozvahovou položkou v účetní hodnotě bez odečtení rezerv, vždy bez aplikace rizikových vah nebo konverzních faktorů.

6. neplatil

7. Do 31. prosince 2012 povinná osoba použije pro všechny retailové expozice, které jsou zajištěny obytnými nemovitostmi a zároveň se na ně nevztahují záruky centrálních vlád, průměrnou váženou hodnotu LGD, kde vahou je hodnota expozice, alespoň 10 %.

8. Do 31. prosince 2013 povinná osoba nepoužije horní limit 10 % pro podíly s přednostním vypořádáním (senior units) vydané francouzskými fondy Fonds Communs de Créances nebo obdobnými osobami provádějícími sekuritizaci, pokud

a) sekuritizované expozice zajištěné obytnou nebo nebytovou nemovitostí vznikly členovi konsolidačního celku, jehož členem je i emitent příslušného krytého dluhopisu, nebo osobě, která je stejně jako emitent příslušného krytého dluhopisu přidružena ke stejné osobě, přičemž společné členství v konsolidačním celku nebo přidružení se posuzují k okamžiku, kdy jsou podíly s přednostním vypořádáním poskytnuty jako zajištění pro kryté dluhopisy, a

b) člen konsolidačního celku, anebo přidružená osoba, si ponechá celou tranši první ztráty těchto podílů s přednostním vypořádáním.

Čl. II vyhlášky č. 89/2011 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Ustanovení § 189b až 189e vyhlášky č. 123/2007 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, se vztahují na sekuritizace, které se uskuteční ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky.

2. Od 1. ledna 2015 se ustanovení § 189b až 189e vyhlášky č. 123/2007 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, vztahují i na sekuritizace, které se uskutečnily přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky, pokud ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky dojde u těchto sekuritizací k doplnění podkladových expozic nebo k jejich nahrazení novými podkladovými expozicemi.